LAMUS

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE

XLIV AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

WARSZAWA 27 MAJA 2017

ANTYKWARIATY WARSZAWSKIE
Hanna i Andrzej Osełko

ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa
tel. 22 848-16-39, fax 22 848-12-58
e-mail: info@lamus.pl
www.lamus.pl

XLIV AUKCJA KSIĄŻEK I GRAFIKI

WARSZAWA 27 MAJA 2017

Aukcja odbędzie się w gmachu Biblioteki Narodowej w Warszawie
al. Niepodległości 213, wejście A (od strony parku)
w sali im. Stefana Dembego.
Rozpoczęcie aukcji o godz. 10.30

Wystawione na sprzedaż obiekty można oglądać
w sali im. Załuskich
w dniu aukcji od godziny 8.00

Katalog opracowali: M. Radomski, M. Sobańska, H. Osełko, T. Lenczewski

Fotografie: L. Wawrynkiewicz

Skład komputerowy: D. Górski

Na okładce: poz. 257. T. Kościuszko. Portret Tomasza Jeffersona. 1798

REGULAMIN AUKCJI

1. Ceny podane w katalogu są cenami wywołania (w PLN). Ceną nabycia jest cena wylicytowana, do której antykwariat doliczy 10% opłaty organizacyjnej.
2. W aukcji można uczestniczyć **osobiście lub poprzez wysłanie pisemnego zamówienia,** którego druk dołączono do katalogu. W zamówieniu prosimy podać numer pozycji, nazwisko autora, pierwsze wyrazy tytułu oraz najwyższą oferowaną cenę (limit). Niezbędne jest podanie dokładnych danych identyfikacyjnych (adresu, NIP-u i numeru telefonu) przez osoby lub instytucje składające zamówienie, a także złożenie odręcznego podpisu. W imieniu osób i instytucji składających zamówienie licytację przeprowadzi osoba upoważniona przez antykwariat. **Treść zamówienia pozostanie informacją poufną.**
3. Zamówienia prosimy kierować na adres: **Antykwariat „Lamus" ul. Sandomierska 23, 02-567 Warszawa.**
4. Zamówienia przyjmujemy również faxem i pocztą elektroniczną do **26 maja 2017 r. (piątek) do godz. 18.00.**

   fax 22 848-12-58,
   e-mail: info@lamus.pl
5. W zamówieniu pocztowym i elektronicznym (e-mail) prosimy o podanie sposobu realizacji zakupu:
   – odbiór osobisty zakupionych pozycji po uprzednim dokonaniu przelewu bankowego lub przy płatności gotówką;
   – wysyłka obiektów za pobraniem pocztowym;
   – wysyłka obiektów po odnotowaniu płatności na koncie bankowym.
6. W sprawie licytacji telefonicznej prosimy o wcześniejszy kontakt z antykwariatem.
7. Informacji przed aukcją udzielamy od poniedziałku do piątku w godz. 11.00-19.00; w soboty do godz. 15.00 pod numerem telefonu **22 848-16-39** lub pocztą elektroniczną info@lamus.pl.
8. Obiekty aukcyjne można oglądać (po wcześniejszym uzgodnieniu telefonicznym terminu) w siedzibie antykwariatu, ul. Sandomierska 23 od **16 maja 2017 r.**
9. **Informacji telefonicznej o wynikach oraz kosztach wysyłki udzielamy od 31 maja 2017 r.** (wcześniej telefon nie będzie działał).
10. Wszystkim osobom, które dokonały zakupu na aukcji, wyślemy pocztą elektroniczną w dniach 30.05-03.06.2017 r. informację o zakupie (wraz ze specyfikacją, ew. kosztami wysyłki i numerem konta).

11. **Zakupione obiekty aukcyjne wydajemy przy ul. Sandomierskiej 23 w Warszawie od 30 maja 2017 r.** Warunkiem odbioru (w tym wysyłki) obiektu jest uiszczenie całości ceny wraz z ewentualnymi odsetkami, a w przypadku wysyłki – także wraz z jej kosztami. W przypadku nieodebrania zakupionego obiektu w ciągu 2 tygodni nabywca zobowiązany jest do uiszczenia opłaty w wysokości 0,5% (pół procenta) wylicytowanej przez niego ceny za każdy dzień opóźnienia w odbiorze licząc od 12 czerwca 2017 r. Od 12 czerwca 2017 r. na nabywcę przechodzi ryzyko utraty, zniszczenia lub uszkodzenia zakupionego, a nieodebranego obiektu.

12. Termin płatności wynosi 10 dni od daty aukcji. Po tym terminie naliczane będą odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych od kwoty zaległości.

13. Obowiązuje odbiór osobisty. Na prośbę nabywcy zakupiony obiekt zostanie wysłany po uprzednim uiszczeniu kosztów wysyłki oraz całości należności. Instytucjom państwowym wysyłamy obiekty wraz z fakturą przelewową.

14. Wpłaty prosimy kierować na konto:
Antykwariaty Warszawskie LAMUS
PKO BP S.A. I O/Warszawa, 00-944 Warszawa, Sienkiewicza 12/14
Nr rachunku: 19 1020 1013 0000 0802 0003 5055

15. Przy płatności kartą kredytową lub płatniczą doliczamy 1,5% do ceny nabycia tj. ceny wylicytowanej powiększonej o opłatę organizacyjną.

16. Biblioteka Narodowa, Biblioteka Jagiellońska, Archiwum Główne Akt Dawnych oraz Muzeum Narodowe mają prawo pierwokupu po cenach wylicytowanych.

17. Antykwariat nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

18. Antykwariat ma prawo do wycofania obiektów z licytacji bez podania przyczyny.

19. Prowadzący licytację ma prawo, w uzasadnionych przypadkach, po zakończeniu licytacji, do jej kontynuowania lub ponownego przeprowadzenia.

20. Nabywca ma prawo do złożenia reklamacji w ciągu 14 dni od daty aukcji.

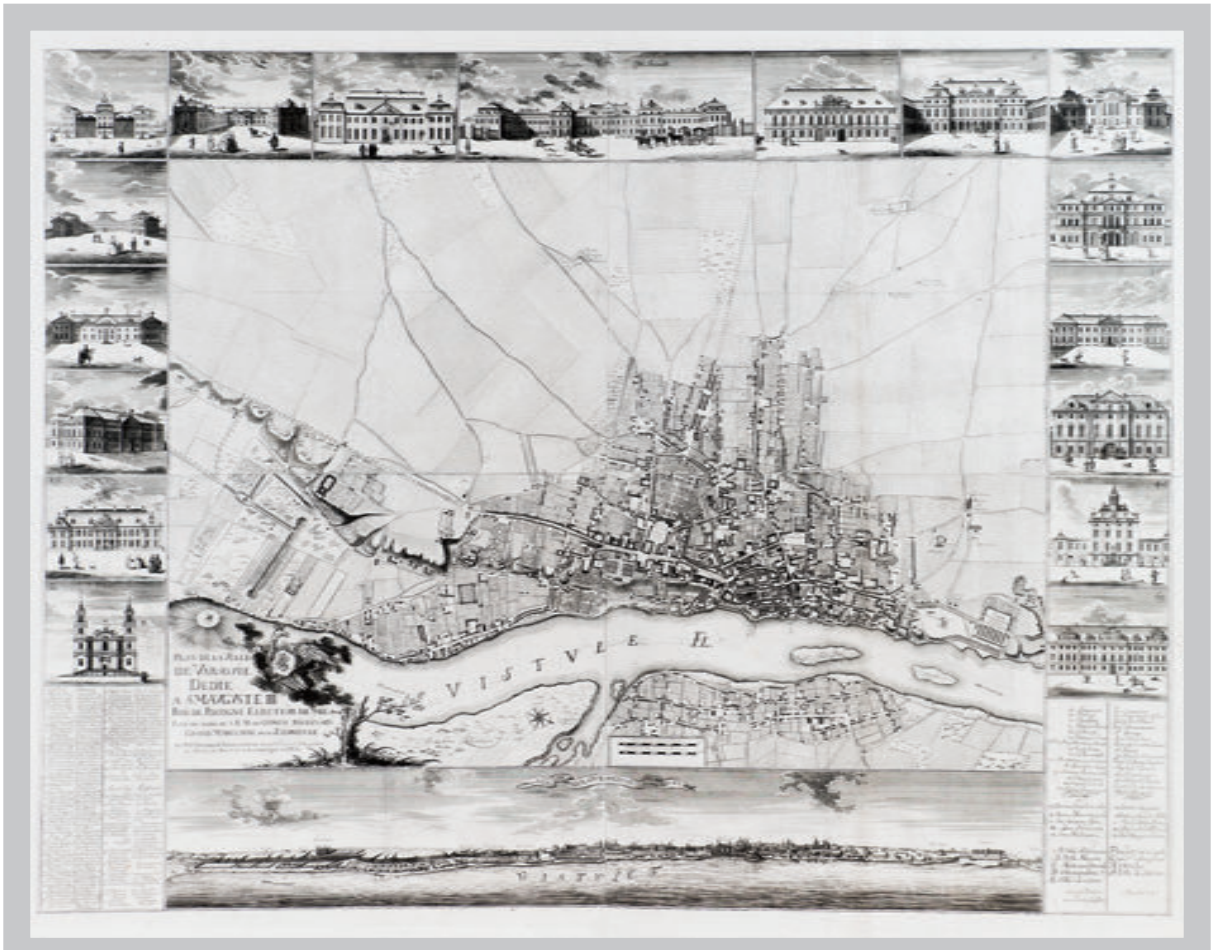
21. Uczestnik aukcji wyraża zgodę na otrzymywanie, w tym pocztą elektroniczną, korespondencji handlowej i marketingowej Antykwariatu LAMUS i podmiotów współpracujących.

© ANTYKWARIAT LAMUS 2017

Niniejszy katalog, w tym wszelkie zawarte w nim opisy i zdjęcia, podlega ochronie na podstawie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jakiekolwiek kopiowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie katalogu w całości lub części bez uprzedniej zgody ANTYKWARIAT LAMUS stanowi naruszenie praw majątkowych zagrożone odpowiedzialnością cywilną i karną.

SPIS TREŚCI

1. Stare druki 1
2. Henryk Sienkiewicz. Potop 45
3. Adam Mickiewicz. Listy 52
4. Rękopisy i dokumenty 57
– królowie polscy 57
– rękopisy XVI-XVIII wieku 66
– powstanie kościuszkowskie. Epoka napoleońska 74
– Legiony. Wojsko Polskie 77
– pisarze i artyści 87
– uczeni i politycy 90
5. Atlasy. Mapy 96
– wiek XV-XVIII 96
– wiek XIX-XX 110
6. Widoki miast 119
7. Grafika, akwarele i rysunki 132
– portrety i sceny historyczne 132
– grafika artystyczna 142
– polscy ilustratorzy 151
8. Teki graficzne, książki ilustrowane, oprawy artystyczne 157
– wiek XIX 157
– wiek XX 166
– oprawy luksusowe i artystyczne 172
9. Plakaty. Afisze 182
10. Albumy fotograficzne. Fotografie 188
11. Pamiątki historyczne i patriotyczne 201
12. Heraldyka. Numizmatyka 220
13. Historia. Prawo 225
14. Literatura. Wiedza o literaturze 288
15. Książki dla dzieci i młodzieży 335
16. Regionalia. Etnografia. Podróże 344
– góry 344
– kresy wschodnie 348
– varsaviana 359
– regionalia polskie i obce 366
17. Wiedza o książce. Bibliofilstwo. Sztuka 384
18. Gospodarstwo. Nauki przyrodnicze. Medycyna. Technika 393
19. Nuty. Pieśni patriotyczne 417

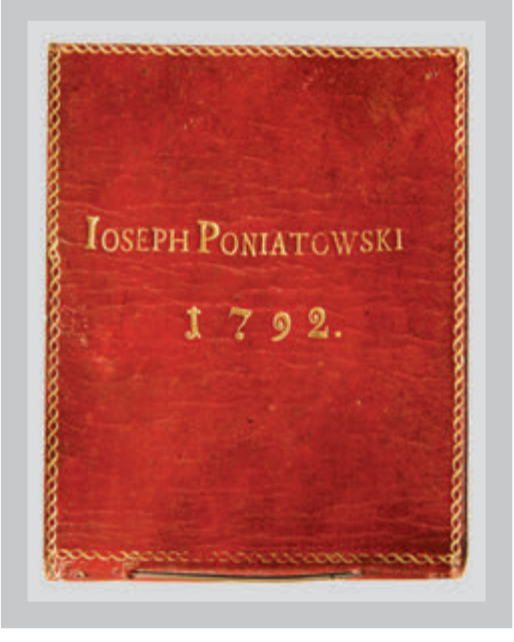

227. P. R. Tirregaille. Monumentalny plan i widok Warszawy. Sztychował G.J. Marstalski. 1762.

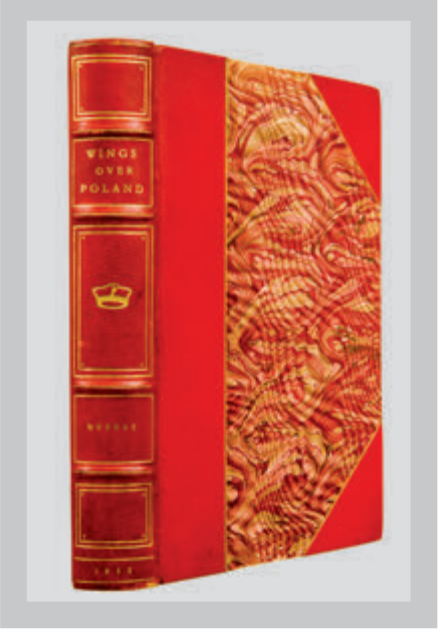
Tablica II

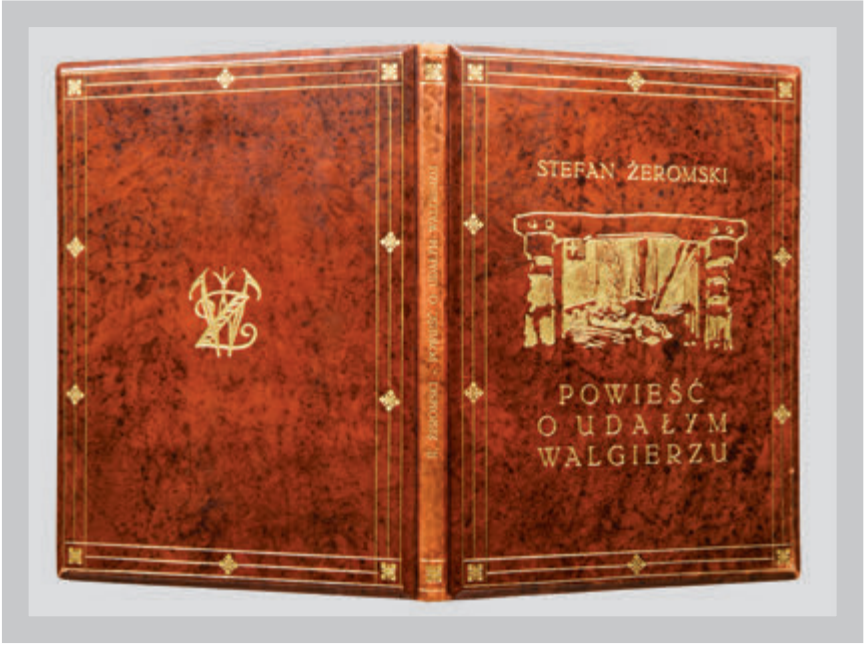
342. S. Witwicki. Listy z podróży. 1842.

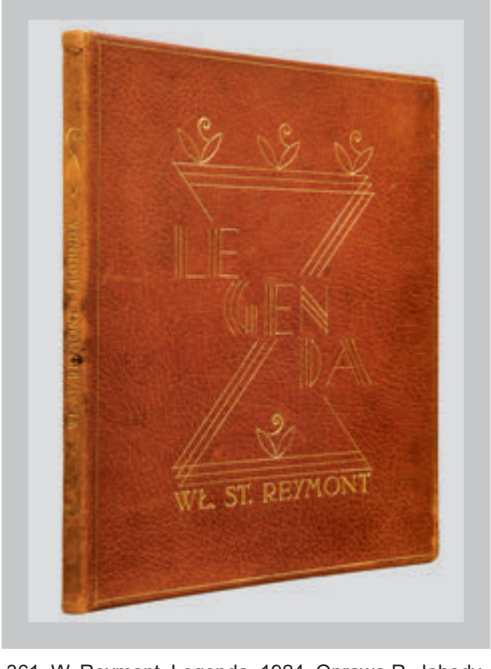
429. Sztambuch ks. Józefa Poniatowskiego. 1792.

358. Z biblioteki Marszałka Piłsudskiego. 1932.

362. S. Żeromski. Powieść o Udałym Walgierzu. 1926. Oprawa R. Jahody.

361. W. Reymont. Legenda. 1924. Oprawa R. Jahody.

360. Egzemplarz prezydenta I. Mościckiego. 1928.

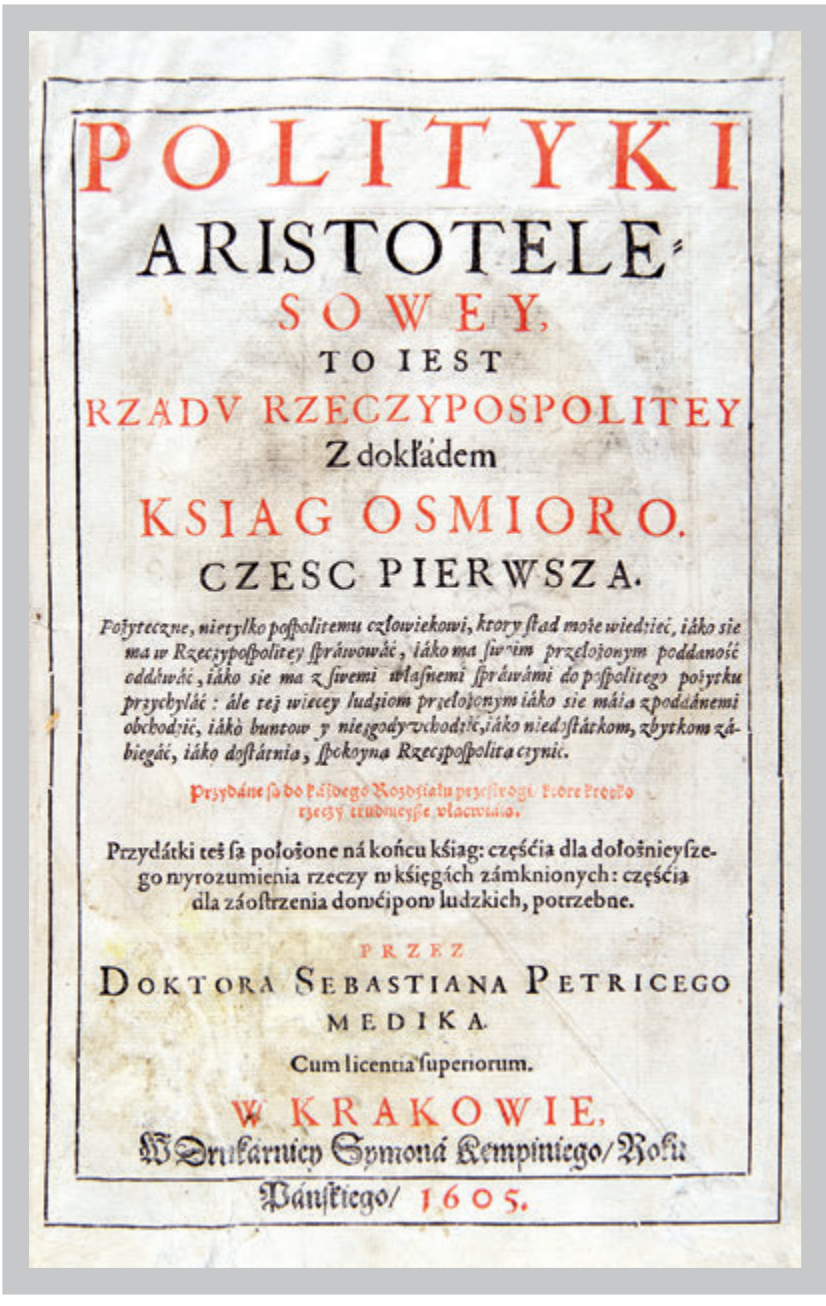
Tablica IV

41. Maciej z Miechowa. Kronika Polski oraz: J. Decjusz. Dynastia Jagiellonów. 1521.

41. Maciej z Miechowa. Kronika Polski. 1521. Z biblioteki Stanisława Szczęsnego Potockiego.

POLITYKI
ARISTOTELE-
SOWEY,
TO IEST
RZADV RZECZYPOSPOLITEY
Z dokładem
KSIAG OSMIORO.
CZESC PIERWSZA.

Pożyteczne, nietylko pospolitemu człowiekowi, ktory stąd może wiedzieć, iáko sie ma w Rzeczypospolitey spráwować, iáko ma swoim przełożonym poddaność oddáwáć, iáko sie ma z swemi własnemi spráwámi do pospolitego pożytku przychylać: ále też więcey ludziom przełożonym iáko sie máią z poddánemi obchodzić, iáko buntow y niezgod wchodzić, iáko niedoſtátkom, zbytkom zábiegáć, iáko doſtátnia, ſpokoyna Rzecząpospolita czynić.

Przydáne ſą do káżdego Rozdziału przyſtrogi, które przełożonym rzeczy trudnieyſze włácznia.

Przydátki też ſą położone ná końcu kśiąg: częśćia dla dołożnieyſzego nyrozumienia rzeczy w kśięgách zámknionych: częśćia dla záoſtrzenia dowćipow ludzkich, potrzebne.

PRZEZ
DOKTORA SEBASTIANA PETRICEGO
MEDIKA.

Cum licentia ſuperiorum.

W KRAKOWIE,
W Drukárniey Symoná Kempiniego/ Roku
Páńſkiego/ 1605.

1. Dzieła Arystotelesa w tłumaczeniu Petrycego. 1605-1618.

1. Dzieła Arystotelesa. Z biblioteki książąt Radziwiłłów w Nieświeżu.

36. M. Kromer. Kronika Polski. 1568.

45. S. Münster. Opisanie szesnastowiecznego świata. 1554.

TRACTA-
tus de duabus Sarmatiis Asi-
ana et Europiana et de
contentis in eis.

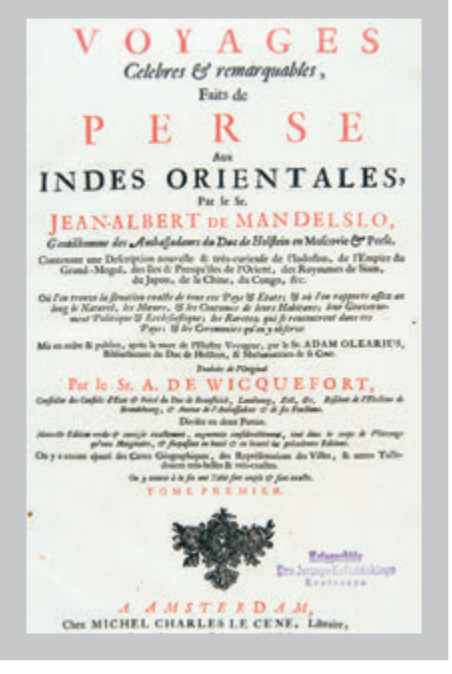
42. Miechowita. Traktat o dwóch Sarmacjach. 1518.

Zielnik
Herbarzem z języka Łacińskiego zowią To iest
D. SIMONI SYRENIUSZ

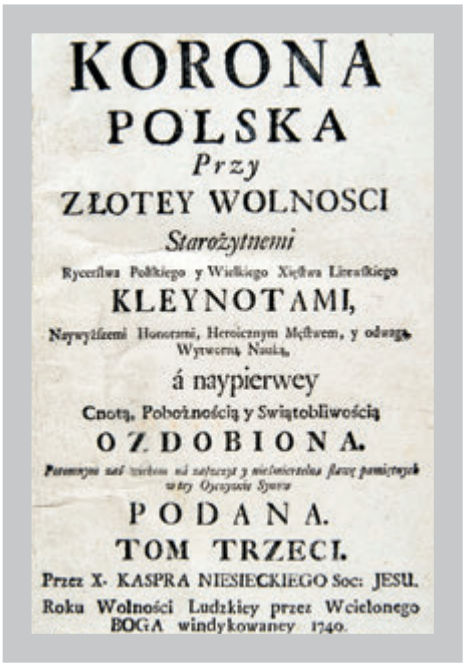
66. Syreniusz. Zielnik. 1613.

Die Gelehrsahmkeiten
der
Keiser
von
Japan

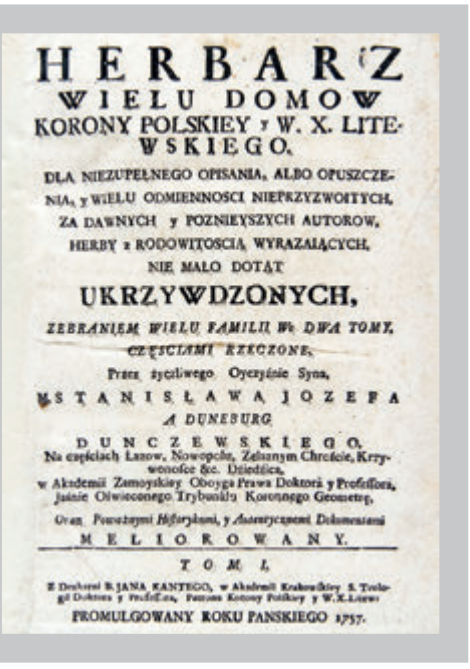
44. A. Montanus. Podróż do Japonii. 1670.

VOYAGES
Celebres & remarquables,
Faits de
PERSE
Aux
INDES ORIENTALES,
Par le Sr.
JEAN-ALBERT DE MANDELSLO,
Gentilhomme des Ambassadeurs du Duc de Holstein en Moscovie & Perse.
TOME PREMIER.
A AMSTERDAM,
Chez MICHEL CHARLES LE CENE, Libraire,

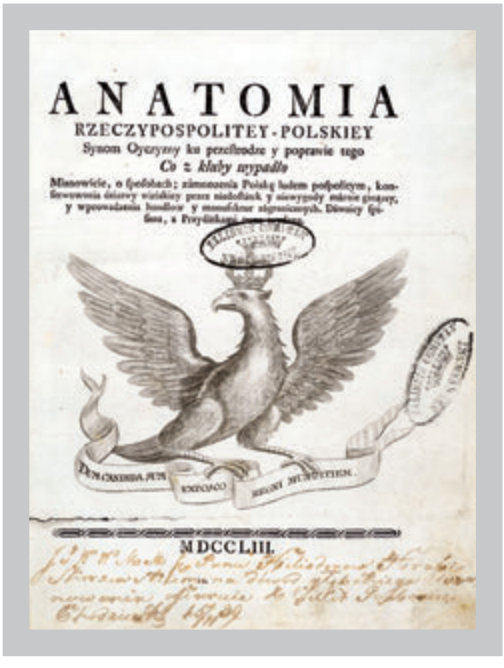
39. J. A. Mandelslo. Podróż na Daleki Wschód. 1727.

KORONA
POLSKA
Przy
ZŁOTEY WOLNOSCI
Starożytnemi
Rycerstwa Polskiego y Wielkiego Xięstwa Litewskiego
KLEYNOTAMI,
Naywyższemi Honorami, Heroicznym Męstwem, y odwagą Wytworną Nauką,
á naypierwey
Cnotą, Pobożnością y Swiątobliwością
OZDOBIONA.
Potomnym nad wiekom na zatrzecie y nieśmiertelna sławę pamiętnych w tey Ojczyznie Synow
PODANA.
TOM TRZECI.
Przez X. KASPRA NIESIECKIEGO Soc: JESU.
Roku Wolności Ludzkiey przez Wcielonego BOGA windykowaney 1740.

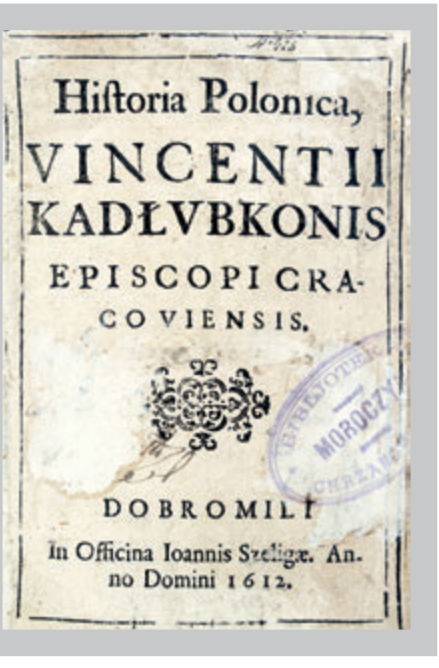
47. K. Niesiecki. Herbarz polski. 1728-1743.

HERBARZ
WIELU DOMOW
KORONY POLSKIEY y W. X. LITEWSKIEGO,
DLA NIEZUPEŁNEGO OPISANIA, ALBO OPUSZCZENIA, y WIELU ODMIENNOSCI NIEPRZYZWOITYCH,
ZA DAWNYCH y POZNIEYSZYCH AUTOROW,
HERBY z RODOWITOSCIĄ WYRAZAIĄCYCH,
NIE MALO DOTĄT
UKRZYWDZONYCH,
ZEBRANIEM WIELU FAMILII We DWA TOMY,
CZĘSCIAMI RZECZONE.
Przez życzliwego Oyczyźnie Syna,
STANISŁAWA JOZEFA
A DUNEBURG
DUNCZEWSKIEGO,
Na częściach Lanow, Nowopole, Zalanym Chrońcie, Krywonosce &c. Dziedzica,
w Akademii Zamoyskiey Obuyga Prawa Doktorá y Professora,
Jaśnie Oświeconego Trybunału Koronnego Geometrę,
Ozdn. *Poważnymi Historyami, y Autentycznemi Dokumentami*
MELIOROWANY.
TOM I.
Z Dozwoleniem Ś. JANA KANTEGO, w Akademii Krakowskiey S. Teologii Doktora y Professora, Patrona Korony Polskiey y W.X.Litew:
PROMULGOWANY ROKU PANSKIEGO 1757.

13. S. J. Duńczewski. Herbarz polski. 1757.

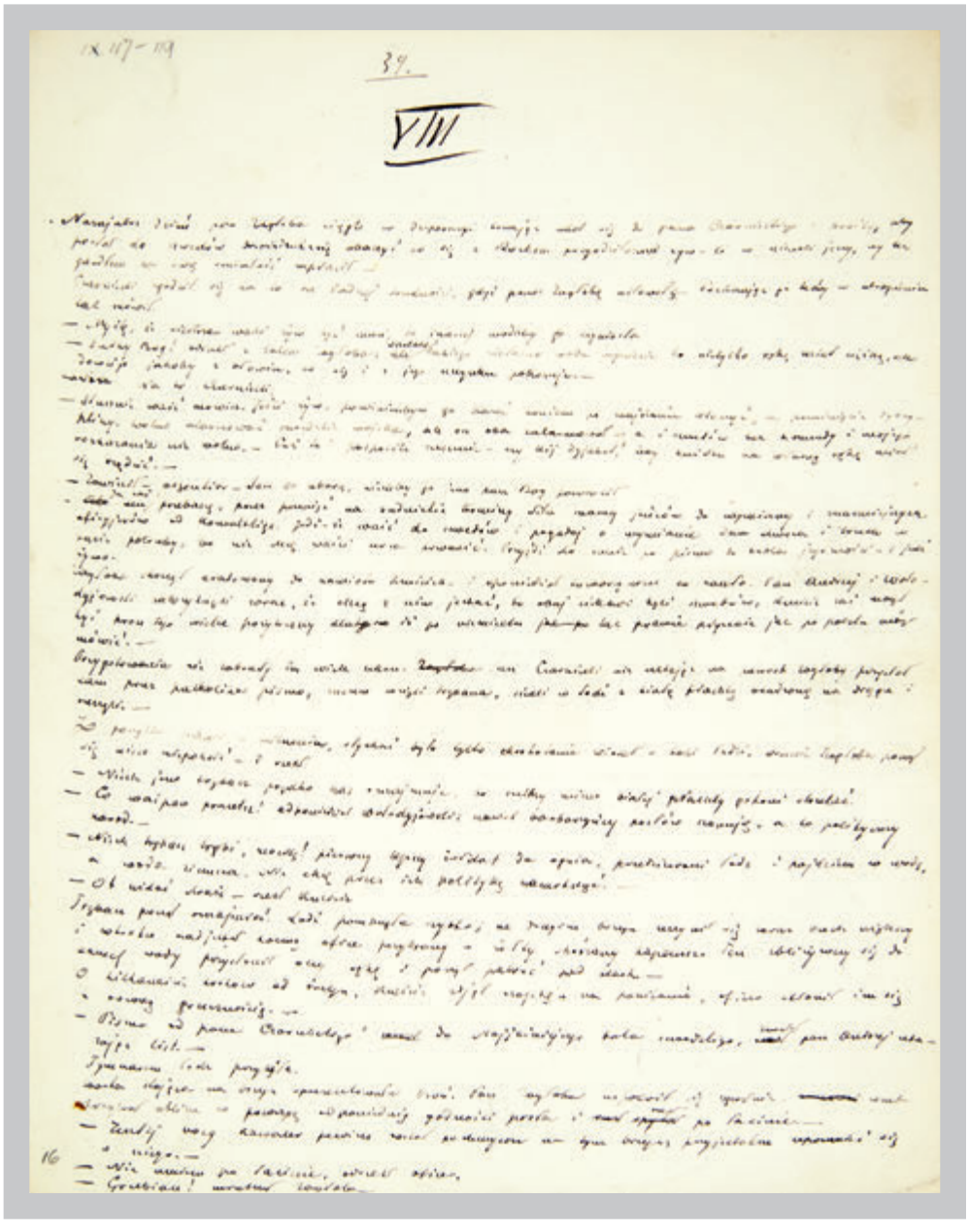

ANATOMIA
RZECZYPOSPOLITEY-POLSKIEY
Synom Oyczyzny ku przestrodze y poprawie tego
Co z klaby wypadło
Mianowicie, o ſpadkach; zimnoscia Polską ludem pospolitym, konſtrowaniu złotey wiatkey przez niedbałek y niewygody mowie grozney, y wprowadzaniu hondlow y manufaktur zagranicznych. Dowcipy ſpołeczne, z Przyiaciołmi
MDCCLIII.

15. S. Garczyński. Anatomia Rzeczypospolitej. 1753.

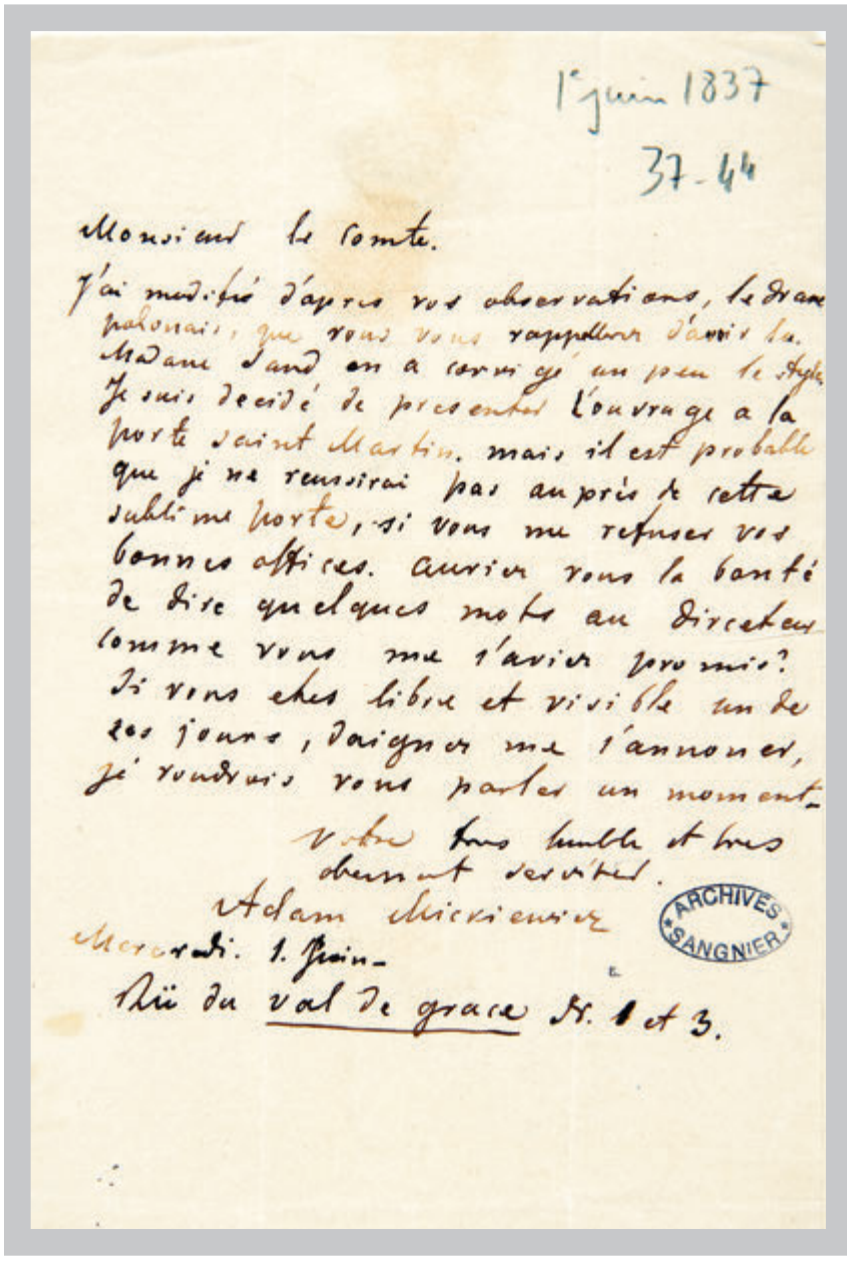

Hiſtoria Polonica,
VINCENTII
KADŁVBKONIS
EPISCOPI CRACOVIENSIS.
DOBROMILI
In Officina Ioannis Szeligæ. Anno Domini 1612.

30. W. Kadłubek. Kronika Polski. 1612.

Tablica XII

84. H. Sienkiewicz. „Potop”. Poselstwo Zagłoby do obozu szwedzkiego. 1884-1886. Rękopis.

1er juin 1837

37-44

Monsieur le Comte.

J'ai modifié d'après vos observations, le drame paloniais, que vous vous rappellerez d'avoir lu. Madame Sand en a corrigé un peu le style. Je suis decidé de presenter l'ouvrage a la porte Saint Martin. mais il est probable que je ne reussirai pas auprès de cette sublime porte, si vous me refusez vos bonnes offices. Auriez vous la bonté de dire quelques mots au directeur comme vous me l'aviez promis? Si vous etes libre et visible un de ces jours, daignez me l'annoncer, je voudrais vous parler un moment.

Votre tres humble et tres obeissant serviteur.

Adam Mickiewicz

Mercredi. 1. Juin.

Rue du val de grace N. 1 et 3.

ARCHIVES SANGNIER

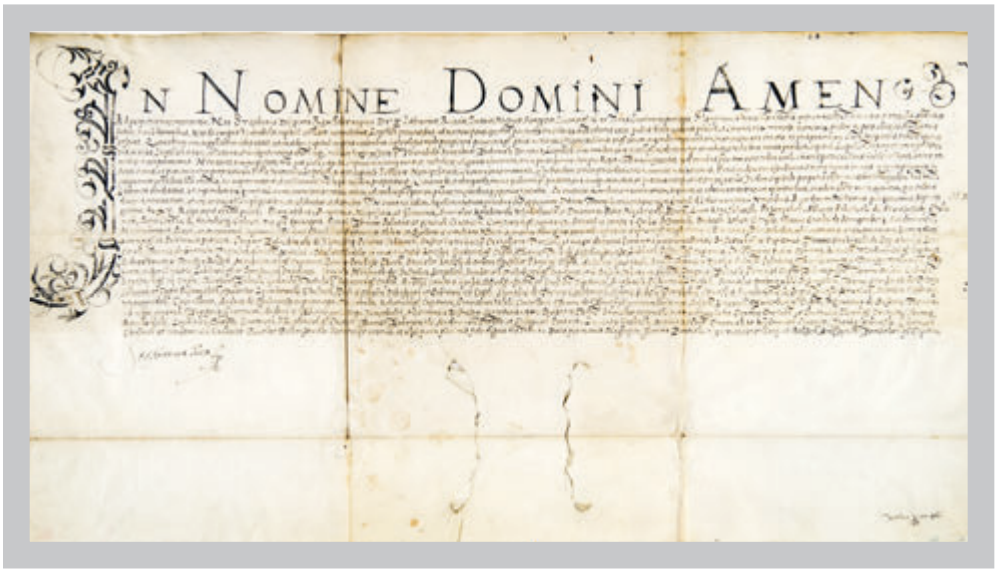
87. A. Mickiewicz. List do Alfreda de Vigny. 1837.

88. Władysław Warneńczyk. Dokument. 1441.

284. Karty antyfonarza. Rękopis iluminowany. XV w.

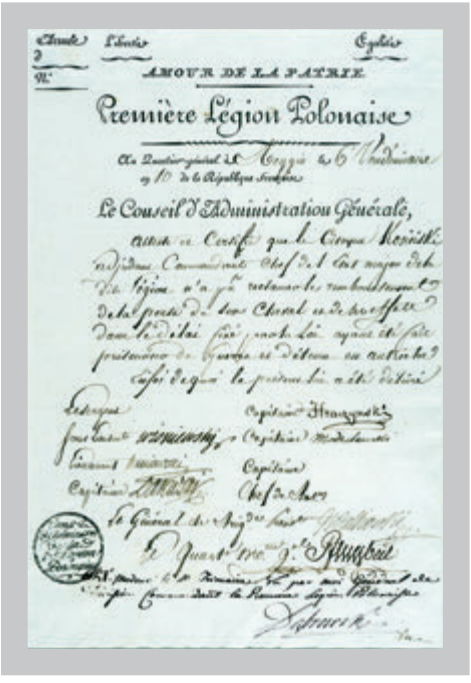
90. Stefan Batory. Przywilej nominacyjny. 1576.

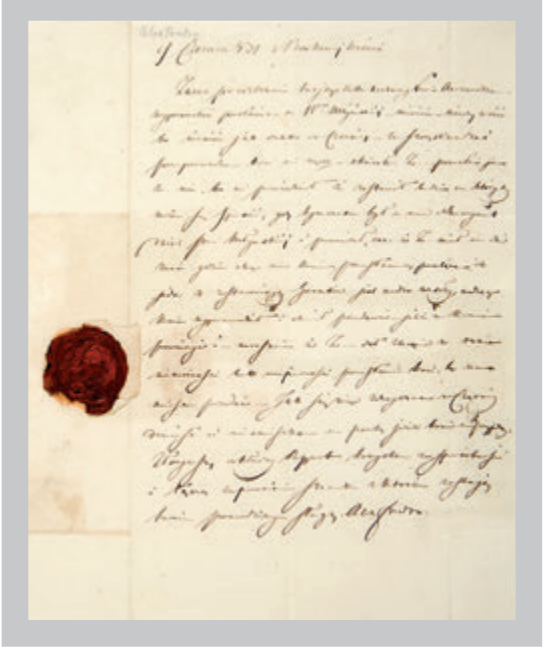
93. Zygmunt III Waza. Dokument. 1621.

132. J. Poniatowski. Nominacja J. Sowińskiego. 1811.

131. Jan Henryk Dąbrowski. Dokument. 1801.

162. Aleksander Fredro. List do A. J. Krasickiego. 1831.

129. Tadeusz Kościuszko. Patent. 1794.

257. T. Kościuszko. Portret T. Jeffersona. 1798.

258. W staropolskim mundurze obywatelskim. 1786.

338. Album rycin do Rocznika Wojskowego. 1824.

277. Powstanie styczniowe. II poł. XIX w.

Tablica XVIII

463. Czapka rogatywka porucznika piechoty. Przed 1939.

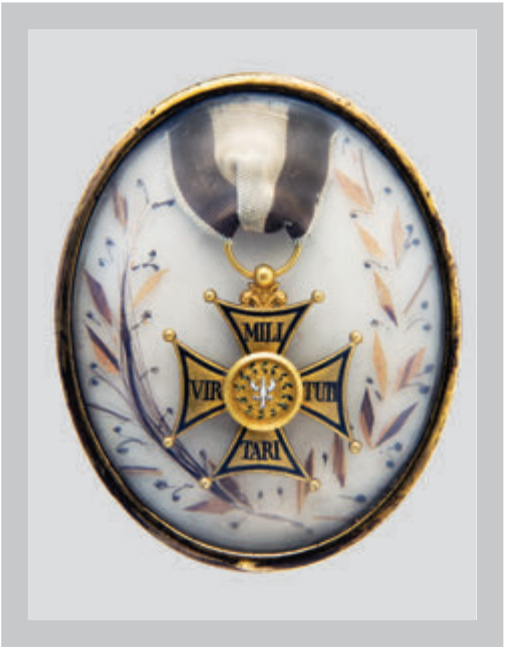
468. Szabla oficera kawalerii polskiej. Przed 1939.

438. Garnitur na biurko prezydenta Władysława Raczkiewicza. 1942.

431. Monety z powstania listopadowego. Po 1831.

432. Order Virtuti Militari. Po 1831.

433. Medalion patriotyczny. XIX w.

441. Plakieta z herbem. XIX w.

Tablica XX

255. Portrety królów i książąt. 1688.

261. Michał Korybut Wiśniowiecki. 1669.

256. N. Verkolje. August II Mocny. 1706.

264. M. Bacciarelli. Franciszek Salezy Potocki. 1782.

228. Cieplice. Pałac Schaffgotschów. II poł. XVIII w.

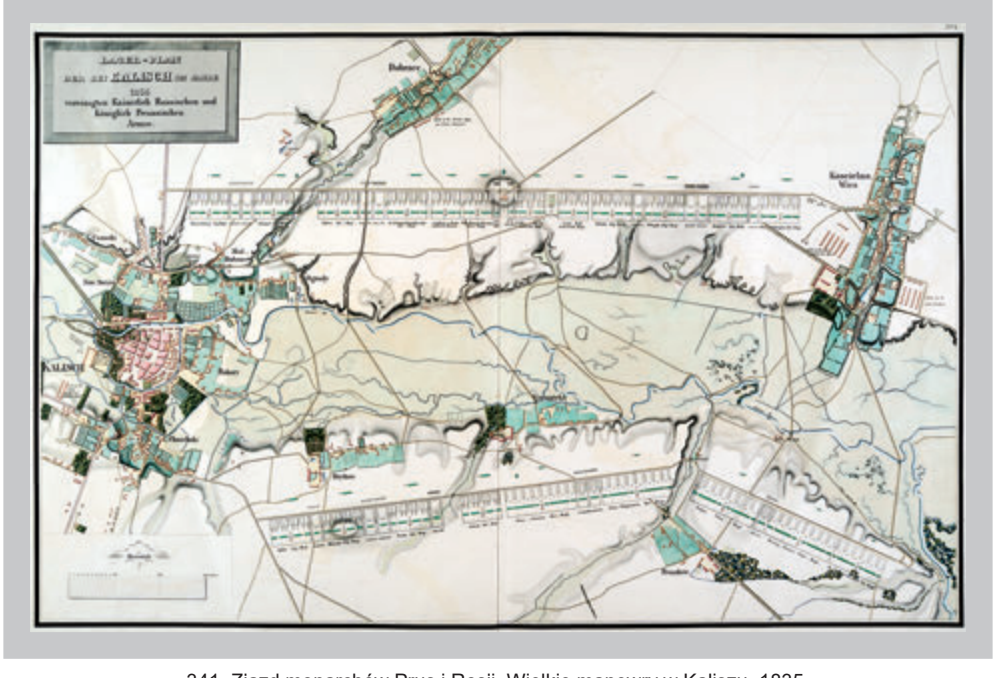
339. S. Trembecki. Opisanie Zofiówki. 1815.

235. Gietrzwałd na Warmii. Po 1877.

179. Gilles i Didier Robert de Vaugondy. Atlas świata (100 map). 1757.

341. Zjazd monarchów Prus i Rosji. Wielkie manewry w Kaliszu. 1835.

180. G. de Jode. Mapa Polski. 1593.

184. C. Danckerts. Mapa Polski. Ok. 1700.

330. Z. Vogel i J. Frey. Zbiór widoków sławniejszych pamiątek narodowych. 1806-1807.

330. Z. Vogel i J. Frey. Zbiór widoków sławniejszych pamiątek narodowych. 1806-1807.

286. J. Falck. Alegoria dnia. 1645.

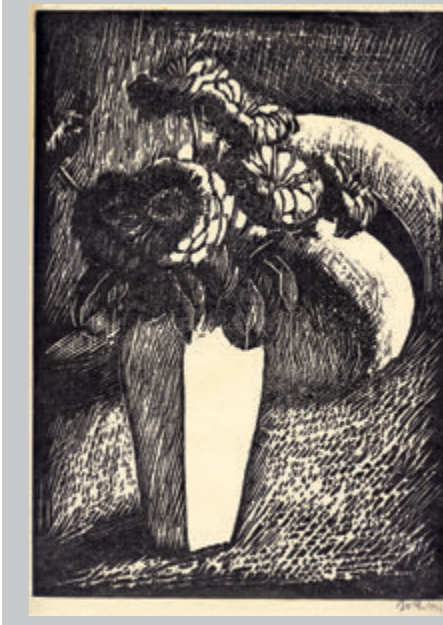
296. M. Płoński. Akwaforty. 1802.

294. C. K. Norwid. Melancholia. 1861.

311. F. Siedlecki. Akwarela. 1934.

315. W. Weiss. Cynie. 1925.

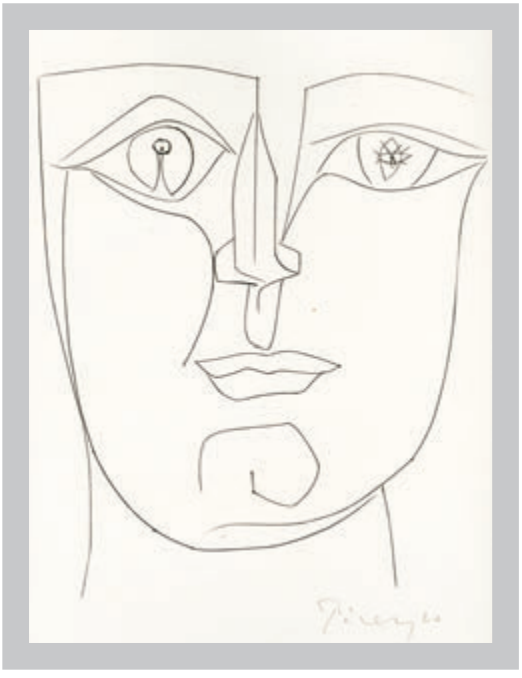
313. W. Skoczylas. Janosik. 1923.

308. S. Mrożewski. Portret Chopina. 1949.

323. J. Młodożeniec. Hobbit. 1960.

353. Pablo Picasso. Akwaforty. 1949.

299. J. Gielniak. Sanatorium IV. 1958.

373. E. Trojanowski. Plakat. 1916.

376. Plebiscyt na Śląsku. Plakat. 1921.

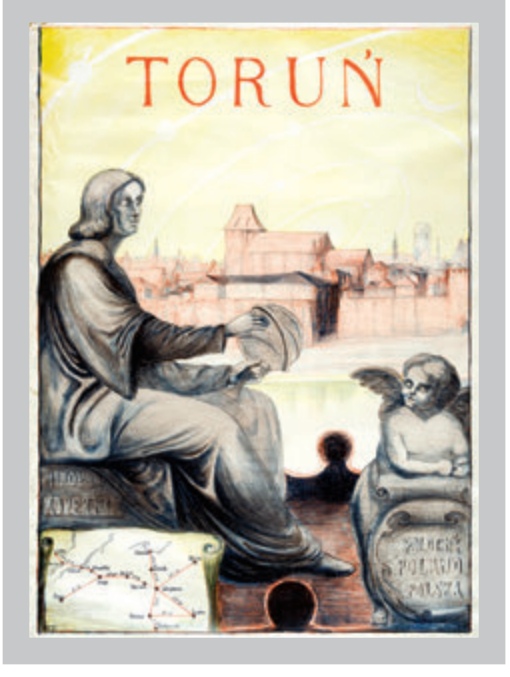
375. Plebiscyt na Śląsku. Plakat niemiecki. 1920.

382. A. Wajwód. Plakat. 1936.

377. E. Bartłomiejczyk. Plakat. 1920.

378. F. Siedlecki. Plakat. 1923.

380. S. Norblin. Plakat. 1925.

400. Warszawa. Żoliborz Dziennikarski. Na fot. M. Wańkowicz. Lata 20. XX w.

414. J. Bułhak. Narocz. Album. Lata 30. XX w.

416. J. Bułhak. Warszawa. 1920.

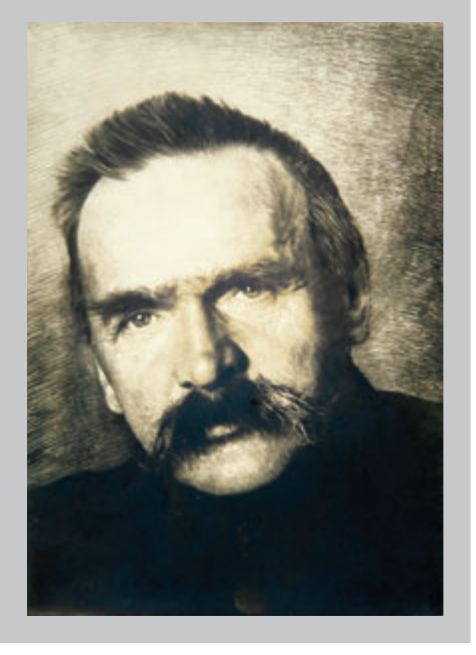
401. Nadar. Portret A. J. Czartoryskiego. 1857.

419. Fot. Jacka Malczewskiego (z autografem).

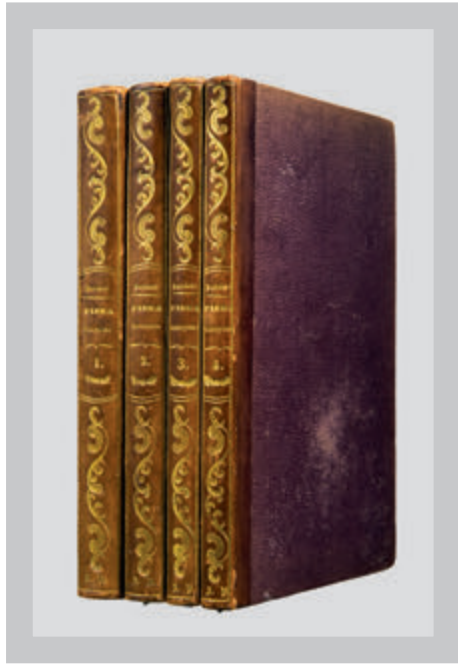
409. W. Sikorski. Fotografia z dedykacją. 1942.

421. J. Kuczyński. Portret J. Piłsudskiego.

608. I. B. Rakowiecki. Prawda ruska. 1820.

494. M. Baliński. Pisma historyczne. 1843.

631. Z biblioteki Ostrowskich w Korczewie. 1839.

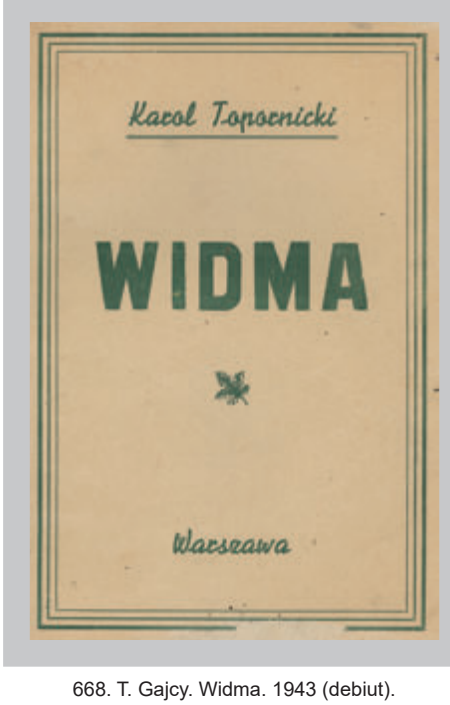
800. S. Goszczyński. Podróż do Tatrów. 1853.

696. J. Łobodowski. Gwiezdny psałterz. 1931.

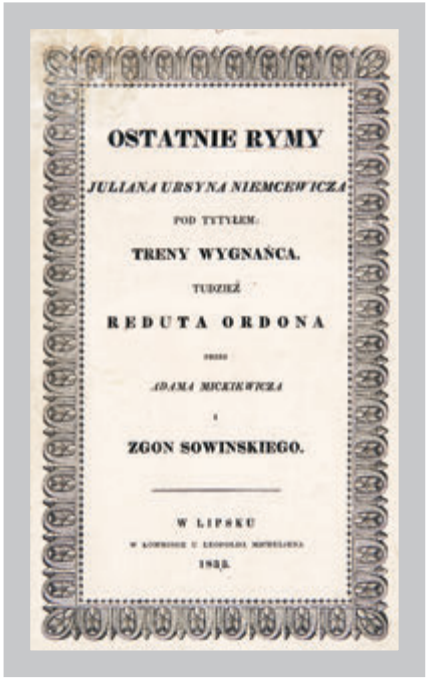
760. E. Zegadłowicz. Motory. 1938.

668. T. Gajcy. Widma. 1943 (debiut).

724. S. Młodożeniec. Futuro-gamy. 1934.

OSTATNIE RYMY

JULIANA URSYNA NIEMCEWICZA

POD TYTUŁEM:

TRENY WYGNAŃCA.

TUDZIEŻ

REDUTA ORDONA

ADAMA MICKIEWICZA

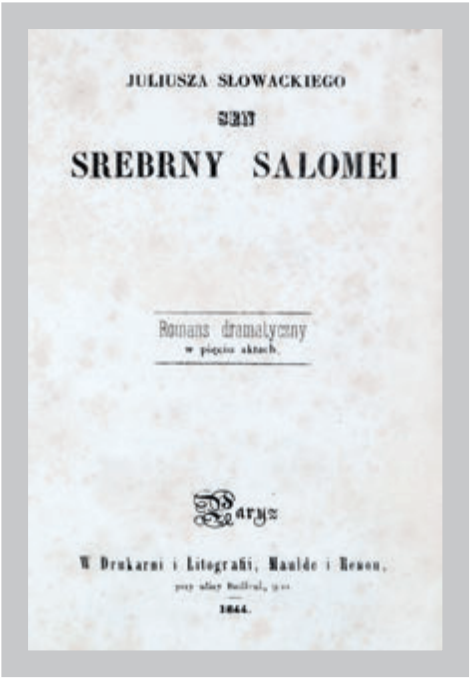
I

ZGON SOWINSKIEGO.

W LIPSKU

1833.

708. A. Mickiewicz. Reduta Ordona. 1833.

JULIUSZA SŁOWACKIEGO

SEN

SREBRNY SALOMEI

Romans dramatyczny

w pięciu aktach.

Paryż

W Drukarni i Litografii, Maulde i Renou,

1844.

741. J. Słowacki. Sen srebrny Salomei. 1844.

IRYDION.

Et cunctis terrarum subacta, —

Licentia,

. . . . . Asserat ingens.

Una in omnibus gaudet miscuisse humanis luctu,

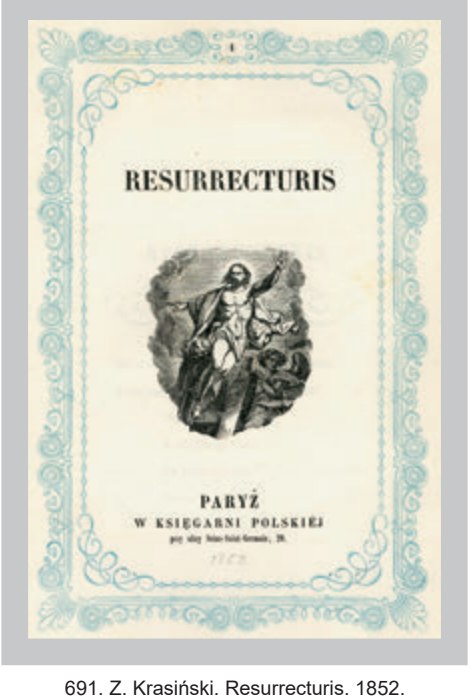
Et Parthis spiritus mens et omnia virtus.

Annæus. Lib. X.

PARYŻ.

1836.

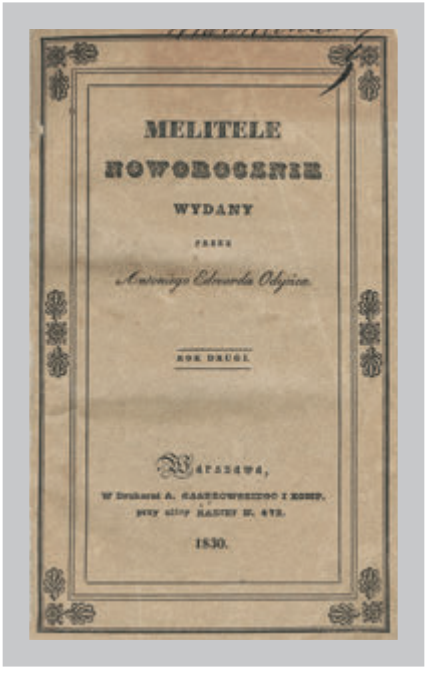
690. Z. Krasiński. Irydion. 1836.

RESURRECTURIS

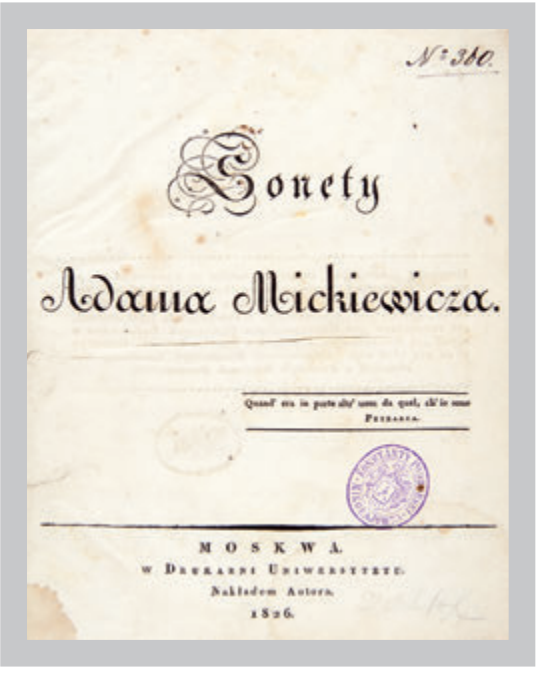
PARYŻ

W KSIĘGARNI POLSKIEJ

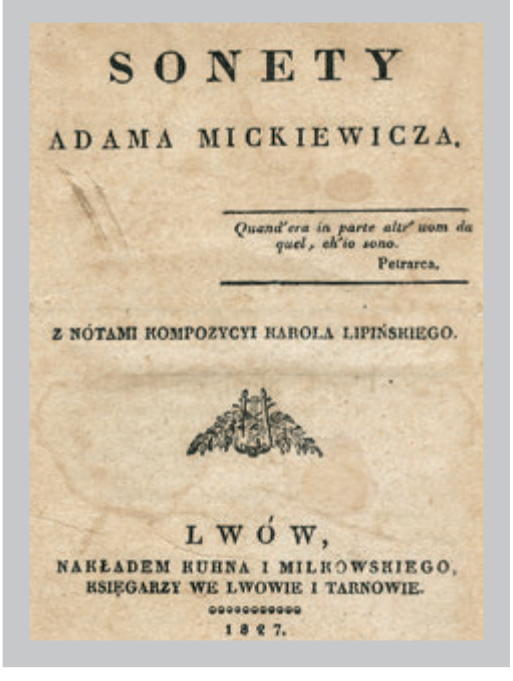
691. Z. Krasiński. Resurrecturis. 1852.

MELITELE
NOWOROCZNIE
WYDANY
PRZEZ
Antoniego Edwarda Odyńca.
ROK DRUGI.
Warszawa,
1830.

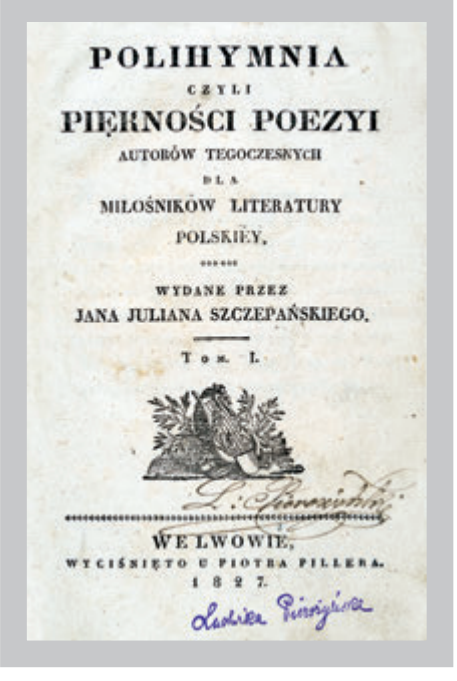
705. Pierwodruki Mickiewicza i Słowackiego.

Sonety
Adama Mickiewicza.
MOSKWA.
Nakładem Autora.
1826.

699. A. Mickiewicz. Sonety. 1826 (pierwodruk).

SONETY
ADAMA MICKIEWICZA,
Quand'era in parte altr' uom da quel, ch'io sono.
Petrarca.
Z NÓTAMI KOMPOZYCYI KAROLA LIPIŃSKIEGO.
LWÓW,
NAKŁADEM KUHNA I MILKOWSKIEGO,
KSIĘGARZY WE LWOWIE I TARNOWIE.
1827.

700. A. Mickiewicz. Sonety. 1827.

POLIHYMNIA
CZYLI
PIĘKNOŚCI POEZYI
AUTORÓW TEGOCZESNYCH
DLA
MIŁOŚNIKÓW LITERATURY
POLSKIEY.
WYDANE PRZEZ
JANA JULIANA SZCZEPAŃSKIEGO.
Tom. I.
WE LWOWIE,
WYCIŚNIĘTO U PIOTRA PILLERA.
1827.

701. Wiersze A. Mickiewicza. 1827-1828.

781. Książeczka dla dzieci. Jazda samolotem.

785. T. J. Papi. Nowa równianka. 1913.

796. Kawaleria polska. Wycinanki. 1910.

STARE DRUKI

– Z biblioteki Radziwiłłów w Nieświeżu –

1. **[Arystoteles].** Polityki Aristotelesowey to iest rządu Rzeczypospolitey z dokładem ksiąg ośmioro... Przydane są do każdego rozdziału przestrogi, które krótko rzeczy trudnieysze ułacniaią... T. 1-2. Kraków 1605. Druk S. Kempiniego, folio, s. [20], [2], 1-193, CXCIV-CCVII, [4], 194-472, [8]; [4], 138; [4], 129-308; [4], 309-421, [11], **portret (miedzioryt, sygn.: Lucas Killian Aug. sculp.), herbów całostronicowych 5 (drzeworyty);** (E. XII, s. 214-215.); **adl.:**
[Arystoteles]. Ethyki Aristotelesowey to iest iako się każdy ma świecie rządzić z dokładem ksiąg dziesięciorga... Przydane są do każdego rozdziału przestrogi, które trudnieysze rzeczy krótko wykładaią. Przydatki też są położone na końcu ksiąg każdych, dla gruntownieyszego rzeczy w księgach tknionych wyrozumienia, częścią dla zaostrzenia dowcipów buynieyszych, potrzebne. Przez doktora Sebastiana Petricego medyka. Kraków 1618. Druk M. Jędrzejowczyka, folio, s. [24], 1-88; [4], 89-152; [4], 153-240; [4], 241-408, **herby całostronicowe 4 (drzeworyty);** (E. XII, s. 412); **adl.:**
[Arystoteles]. Oekonomiki Aristotelesowey, to iest Rządu domowego z dokładem księgi dwoie. W których się może nauczyć każdy Gospodarz, iako się obchodzić z żoną, z dziećmi, z czeladzią, z majętnością... Po wtóre wydane, poprawione, y w wielu rzeczach potrzebnych przyczynione, na pożytek y zaostrzenie umyslu z pracey doktora Sebastiana Petricego medyka. Kraków 1618. Druk M. Jędrzejowczyka, folio, s. [8], 135, [1], **całostronicowy herb (drzeworyt);** (E. XII, s. 214); **adl.:**
Dyskurs o teraźnieyszym Stanie Zupp Krakowskich, B.m. b.r. b.w., folio, s. [12], (E. XV, s. 438); **adl.:**
Na Dyzskurs O teraźnieyszym Stanie Zupp Krakowskich incerto Authore wydany prosty, ale szczery Szlachcica Polskiego Respons. B.m., b.r., b.w., s. [24], (E. XV, s. 438); folio, współopr., opr. z epoki skóra z tłocz. wzorami z motywami roślinnymi i figuralnymi, naciągnięta na deski, zapinki metalowe, jedna klamra. 24 000,-

Z biblioteki książąt Radziwiłłów w Nieświeżu (ekslibris Hirsza Leybowicza, 11,3 x 9,4 cm). Ordynacka Biblioteka Zamkowa w Nieświeżu, dziś już nieistniejąca, była największą biblioteką prywatną Rzeczypospolitej Obojga Narodów, założoną przez Mikołaja Krzysztofa Radziwiłła zwanego „Sierotką" (zm. 1616). **Poz. 1 i 2. – wydanie pierwsze;** poz. 3. – wydanie drugie, znacznie poszerzone. Komplet dzieł Arystotelesa wydanych przez Sebastiana Petrycego (1554-1626). „**Wydanie piękne pod względem typograficznym i bardzo cenne treściowo"** – PSB. Edycja powstała jako owoc wykładów poświęconych filozofii Arystotelesa prowadzonych przez Petrycego na Uniwersytecie Jagiellońskim

1. Dzieła Arystotelesa. Z ekslibrisem Hirsza Leybowicza.

2. Druk gdański. 1695.

w latach 1584-1591. W „Przydatkach" Petrycy, wypowiadając swe poglądy filozoficzno-polityczne, w oczywisty sposób nawiązuje do sytuacji politycznej panującej w ówczesnej Rzeczypospolitej. Pierwsza poz. dedykowana królowi Zygmuntowi III Wazie. Na odwrocie k. tyt. portret króla sztychowany przez Łukasza Kiliana z Augsburga. Kolejne księgi prac Arytotelesa z herbami duchownych i świeckich mecenasów wydawnictwa oraz z wierszami dedykacyjnymi Petrycego i Wawrzyńca Śmieszkowicza. **Ostatnie dwie pozycje zbioru dotyczące żup wielickich bardzo rzadkie.** Piękna oprawa późnorenesansowa, skóra naciągnięta na deski, ślepo tłoczona radełkiem na obu okładzinach, wzory z motywami roślinnymi i figuralnymi, w zwierciadłach okładzin tłoczona plakieta z alegorycznymi postaciami kobiet, zachowane dwa okucia i jedna zapinka z klamrą skórzaną. Grzbiet podzielony zwięzami wypukłymi na siedem pól, w drugim i trzecim polu tytulatura. Ubytek skóry w miejscu przytwierdzenia brakującej klamry uzupełniony, karta tyt. poz. 1 z niewielkimi ubytkami uzupełnionymi pap., ślady zalania części dolnych marginesów, gdzieniegdzie ślady po owadach powodujące drobne uszkodzenia tekstu. Papier dobrze zachowany, czysty, bez zbrązowień, druk mocny. Stan ogólny dobry. **Ładny egzemplarz z ważną proweniencją, w pięknej oprawie późnorenesansowej. Rzadkie.**
(Patrz tablica VI I VII oraz ilustracja)

2. Barclay John. Paraenesis ad sectarios huius temporis, de vera ecclesia, fide, ac religione libri II. Gedani (Gdańsk) 1695. B.w., 12°, k. [10], s. 451, opr. z epoki, perg., brzegi k. barw. 1200,-

E.XII, 370. Traktat religijny wymierzony w kościoły protestanckie, obnażający błędy doktryny i ukazujący, że Kościół Rzymski, wiara i religia katolicka są jedynymi prawdziwymi. John Barclay (1582-1621) szkocki pisarz, satyryk i poeta, tworzący po łacinie. Dzieło wyszło po raz pierwszy spod prasy w Rzymie w 1617 r. Polski przekład opublikowano w Krakowie już w 1628 r. Opr.: perg. naturalny, na grzbiecie odręcznie wypisana tytulatura. Stan bardzo dobry. **Rzadka gdańska edycja**.
(Patrz ilustracja)

3. Bellarmino Roberto. Wschody do Nieba dla wstępujących myślą do Boga po stopniach rzeczy stworzonych przez [...] wystawione, teraz dopiero w polskim

3. R. Bellarmino. Wschody do nieba. 1760.

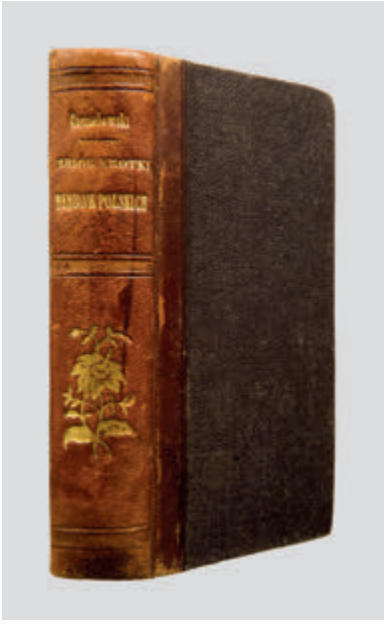
4. Wizerunek dobrego życia. 1747.

języku przez x. Cezarego Wyszomirskiego [...] pokazane. Wilno 1760. W Drukarni J. K. Mci WW. XX. Franciszkanow, 8°, k. [8], s. 350, [2], **adl.:**
Hermann Jan. Gospodarstwo domowe za wielu naleganiem na nowo przedrukowane. Wilno 1761. W Drukarni J. K. Mci WW. XX. Franciszkanow, 8°, s. 32 (winno być 77), adl.:
Urbanowicz Adam. Cztery nauki dla ludu miejskiego i wiejskiego przeciw złośliwemu podpadlaniu miane w czasie S. Jubileuszu. Warszawa 1833. W Drukarni J. Wróblewskiego, s. 56, 16,5 cm, opr. XIX w., płsk. 500,-

Poz. 1. E.XII, 450. Rozważania religijne o stworzeniu, autorstwa Roberta Bellarmina (1542-1621) ogłoszonego świętym i doktorem Kościoła Katolickiego włoskiego jezuity, kardynała, inkwizytora nadzorującego proces i egzekucję Giordana Bruna. Wydanie dedykowane Salomei Annie z Sapiehów Radziwiłłowej – na odwrocie k. tyt. drzeworytowa winieta z herbem Sapiehów i Radziwiłłów. **Poz. 2.** E.XVIII,155. **Dzieło o prowadzeniu gospodarstwa** i pracy na roli autorstwa Jana Hermanna z Nidzicy (zm. ok. 1670). **Poz. 3.** Zbiór kazań opatrzonych uwagami, przeznaczony dla kaznodziejów jako pomoc homiletyczna. Opr. ciemnobrązowy płsk, na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura, na licach pap. marm. W poz. 2 brak: k. tyt., s. 33-77. Otarcia opr., marginesy części k. w poz. 1 podklejane. Poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

4. Bychowiec Ludwik. Wizerunek dobrego życia pod śmiertelną umbrą na żałobnym akcie wyrażony, w Wielmoznym Imci Panu Jozefacie Sielawie Podsędku Wojewodztwa Połockiego fundatorze y dobrodzieju swoim powinną propensyą prezentowany. Wilno 1747. W Drukarni Akademickiej Soc. Jesu, folio, k. [22], finalik, inicjał (drzeworyty), opr. współcz., ppł. 480,-

E.XIII, 476. Kazanie okolicznościowe przygotowane z okazji uroczystości żałobnych Jozafata Sielawy przez bernardyna Ludwika Bychowca. Na odwrocie k. tyt. drzeworyt z herbami fundatorów – Sielawą Sielawów i Łabędziem Bujnickich. Opr. brązowe ppł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

5. B. Chmielowski. Zbiór herbów. 1763.

6. W. Coxe. Podróż po Polsce. 1786.

5. Chmielowski Benedykt. Zbiór krótki herbów polskich oraz wsławionych cnotą i naukami Polaków. Warszawa 1763. Kosztem Jmci Pana Grölla. W Drukarni Jego Królew: Mci y Rzeczypospolitey Collegium Soc: Jesu, 8°, k. [4], s. 423, winietki, inicjały, finaliki (drzeworyty), opr. późniejsza, płsk. 2400,-

E.XIV, 174. **Z księgozbioru Jakuba Kazimierza Gieysztora** (pieczątka). Herbarz opracowany przez Benedykta Chmielowskiego (1700-1763), autora dzieł encyklopedycznych, twórcę słynnych „Nowych Aten". Dzieło, powstałe w oparciu o herbarz Kaspra Niesieckiego, wydane zostało pośmiertnie z rękopisu odnalezionego w Bibliotece Załuskich przez Michała Grölla. Przed tekstem drukowana dedykacja Grölla dla biskupa kijowskiego Józefa Załuskiego. W 1910 r. **Hieronim Wilder w katalogu „Heraldyka i Wojskowość" określił ten herbarz jako „rzadki i bardzo poszukiwany".** Opr.: brązowy płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie, na licach pł. Brzegi k. marm. Własnościowa pieczątka heraldyczna. Pieczątka własnościowa Jakuba Kazimierza Gieysztora (1827-1897) publicysty, pamiętnikarza, księgarza i antykwariusza, zesłańca na Sybir. Miejscami zabrudzenia i zaplamienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

6. Coxe William. Voyage en Pologne, Russie, Suède, Dannemarc, etc. Par Mr… Traduit de l'anglais, enrichi de notes et des éclaircissements nécessaires, et augmenté d'un Voyage en Norvège. Par Mr. P.H. Mallet. Ouvrage orné de Cartes géographiques, Portraits, Plans et Figures en taille-douce. T. 1-4 (4 wol.) Genève (Genewa) 1786. Chez Barde, Manget et Compagnie, 8°, k. [2], s. XII, 380, mapy 2 (rozkł.), plan 1 (rozkł.), portret 1, tabl. ryc. 2 (w tym 1 rozkł.); k. [2], s. 404, plan 1 (rozkł.), portrety 2; k. [2], s. 393, mapy 2 (rozkł.), plany 3 (rozkł.), portret 1, tabl. ryc. 1 (rozkł.); k. [2], s. 303, mapa 1 (rozkł.), plany 2 (rozkł.), mapy, **portrety i plany (miedzioryty),** winietki, finaliki (drzeworyty), jednolite opr. z epoki, skóra. 2800,-

E.XIV, 435. Edycja w większym formacie. Jedno z najważniejszych dzieł podróżniczych Williama Coxe'a (1747-1828) angielskiego historyka, jednego z najsłynniejszych podróżników europejskich XVIII w.

7. Druk rakowski. 1631.

UITLEGGINGE
VAN DEN
ZENTBRIEF
Des
APOSTELS PAULI
AAN DE
GALATEN
Beschreven meest uit de Lessen
Van
JOHANNES KRELLIUS,
Bedienaar der Gemeente tot Rakou
Door
JONAM SCHLICHTINGIUM van Bukowick,
Bedienaar van de zelve Gemeente.
Gedruckt in 't Jaar ons Heeren/ Anno 1660.

8. Dzieło arian polskich. 1660.

Opis podróży odbytej po północnej Europie w latach 1784-1786. W jej trakcie autor zwiedził przede wszystkim Polskę i Rosję, dość długo bawił w Warszawie, przyjmowany był przez króla Stanisława Augusta i polskich możnowładców. Tom I zawiera **obszerny opis Polski (strony 1-198), wzbogacony portretem Stanisława Augusta Poniatowskiego i rozkładaną mapą Polski autorstwa angielskiego rytownika Thomasa Kitchina.** Od s. 199 do końca tomu I, całość t. II oraz początek t. III zajmuje szczegółowy opis Rosji z rozkładaną mapą Rosji Kitchina, planami Moskwy i Petersburga oraz portretami Katarzyny II i Jemieljana Pugaczowa. Resztę t. III wypełnia opis podróży po Szwecji z rozkładaną mapą Szwecji, planem Sztokholmu i portretem króla Gustawa III. Tom IV zawiera opis Danii i Norwegii ozdobiony mapą Danii i planem Kopenhagi. Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach tłocz. i złoc. oraz szyldziki. Drobne ubytki opr. t. 1-2, w t. 2. ślady zalania, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Druki braci polskich –

7. Crellius (Crell) Johannes. De Uno Deo Patre Libri duo. In quibus multa etiam de Filii Dei et Spiritus Sanctu natura disseruntur. Racoviae (Raków) 1631. Nakł. i druk Sebastiana Sternackiego, 8°, s. [24], 636, [11], opr. płsk z tłocz, złotem na grzbiecie superekslibrisem heraldycznym. 2400,-

E. XIV, s. 446-447. **Superekslibris biblioteki książąt Czartoryskich**: herb Pogoń pod mitrą książęcą (tłok złotem na grzbiecie opr.). Podpis własnościowy z 1638 r. Najważniejsza rozprawa największego teologa braci polskich po Fauście Socynie. Treścią niniejszej pracy jest wykład dogmatyczny negujący w duchu ariańskim bóstwo Jezusa Chrystusa. Jan Crellius z Helmetzheim we Frankonii (1590-1633), od 13 grudnia 1612 roku osiadły w Rakowie, zmarł tamże 11 czerwca 1633 roku, teolog, jeden z czołowych myślicieli Braci Polskich w XVII w., rektor gimnazjum rakowskiego, później minister zboru, słynął z talentu kaznodziejskiego (kazania wygłaszał również po polsku), jego dzieła tłumaczone były na wiele języków europejskich. Niewielkie pęknięcie grzbietu opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadki druk rakowski.**
(Patrz ilustracja)

8. Crellius (Crell) Johannes. Szlichtyng Jonasz. Uitlegginge van den Zentbrief des Apostels Pauli aen de Galaten Beschreven meest uit de Lessen van Johannes Krellius [...] door Jonam Schlichtingum [...] B.m. 1660. B.w., 4°, k. [20], s. 303, k. [2], adl.:
Crellius (Crell) Johannes. Uytlegginge over den Sendt-Brief aen de Hebreen [...] B.m. 1658. B.w., 4°, k. [4], s. 363, k. [16], opr. z epoki, perg. 2400,-

E.XIV, 448. Niderlandzki przekład komentarzy do listów biblijnych autorstwa Johannesa Crella (1590-1633) pochodzącego z Frankonii duchownego, **najwybitniejszego teologa posocynowego pokolenia braci polskich**, **ministra zboru w Rakowie**, wykładowcy greki w tamtejszej Akademii, nauczającego po łacinie i po polsku. Poz. 1. Egzegeza „Listu św. Pawła do Galatów" (zaliczanego do listów wielkich). Tekst został ułożony z wypisów z prac i kazań Crelliusa przez Jonasza Szlichtynga (1592-1661) polskiego szlachcica, teologa i pisarza ariańskiego, ministra zboru rakowskiego, który za wykład doktryny braci polskich „Wyznanie wiary zborów tych, które się w Polsce Chrystiańskim tytułem pieczętują" został zaocznie skazany przez Sejm na śmierć i infamię. Poz. 2. Komentarz do „Listu do Hebrajczyków" przypisywanego dawniej św. Pawłowi. Wykład Crelliusa poprzedza przedmowa Szlichtynga. Opr.: perg. naturalny, na grzbiecie odręcznie wypisana tytulatura. Drobne zabrudzenia opr. i części k., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– O litewskich i polskich prawach –

9. Czacki Tadeusz. O litewskich i polskich prawach, o ich duchu, źrzódłach, związku i o rzeczach zawartych w pierwszym Statucie dla Litwy 1529 roku wydanem. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1800-1801. W Drukarni J.C.G. Ragoczego, s. VIII, 178, XXVII, [1], 179-328, **tabl. ryc. 13 (miedzioryty Aleksandra Orłowskiego i Jana Ligbera)**, tabele 4 (rozkł.); [2], 140, VI, 141-274, 12, 24, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt Jana Ligbera),** tabela 1 (rozkł.), 24 cm, opr. jednolita z epoki płsk marm. z dwoma szyldzikami i złoc. 4000,-

Wydanie 1. Pierwsze w literaturze polskiej dzieło z zakresu historii prawa polskiego. Największa praca Tadeusza Czackiego (1765-1813) – historyka, ekonomisty, twórcy Liceum Krzemienieckiego. W przypisach autor umieścił mnóstwo informacji z historii Polski, zaczerpniętych ze źródeł częściowo już dzisiaj zaginionych. Poza zagadnieniami ustrojowo-prawnymi dzieło dotyczy także spraw społecznych i ekonomicznych. W tekście znajdują się również dwie rozprawy numizmatyczne: „O monecie polskiej i litewskiej" oraz „Wykład tablicy monet kufickich znaydowanych w Litwie". **Dzieło ozdobione 14 miedziorytowymi tablicami przedstawiającymi wizerunki 225 monet polskich.** Cztery tablice sztychował Jan Ligber (zm. 1814), dziesięć pozostałych Aleksander Orłowski (1777-1832) – „Ryciny Orłowskiego wykraczają dużo poza technicznie wierną reprodukcję numizmatów. Portrety królów polskich na monetach wycięte są kreską pełną wyrazu i światłocienia z podkreśleniem indywidualności zarówno portretowanego, jak i samego artysty. […] O tym zaś, jak cenił swoją pracę niech świadczy fakt, że na każdej tablicy umieścił u dołu pełny podpis: »Al. Orłowski fecit«" (Banach). **Oprawa z epoki** w półskórek brązowy z bogatymi złoceniami i ekslibrisami inicjałowymi „A.H.Ł.". Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie ubytki skóry opr. i przetarcia złoceń. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

10. Dambrowski (Dąbrowski) Samuel. Kazania albo Wykłady Porządne Świętych Ewanieliy Niedzielnych przez cały rok. Brzeg 1772. Nakładem i Typem Jana Ernesta Trampa, 4° s. VI, 571, [1], **acc.:**
Dambrowski (Dąbrowski) Samuel. Kazania albo Wykłady Porządne Świętych Ewanieliy Świątecznych, tudzież i innych świętych, które Kościół Boży w Polsce, w Prusiech, i indziey zwykł obchodzić przez cały Rok. Brzeg 1772. Nakładem i Typem Jana Ernesta Trampa, 4° s. [2], 586, **acc.:**
Dambrowski (Dąbrowski) Samuel. Kazania pokutne. Przydatek do Postyli Dambrowskiey. Brzeg 1772. Nakładem i Typem Jana Ernesta Trampa, 4° s. 56, współopr., opr. z epoki, skóra z okuciami. 1500,-

9. T. Czacki. Prawo polskie i litewskie. 1800.

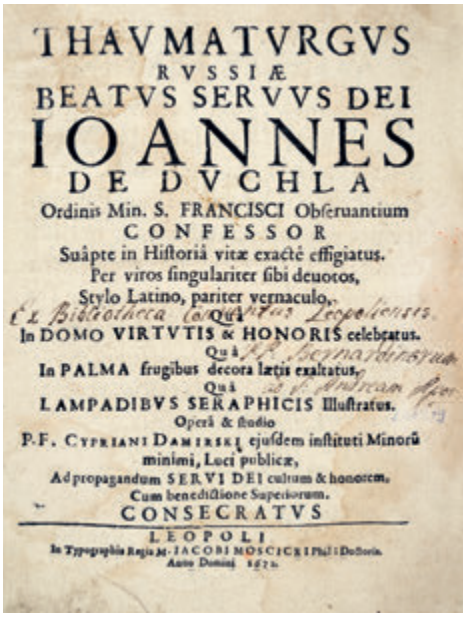
10. S. Dambrowski. Kazania. 1772.

E.XV, 26-27. Druk gotykiem. Zbiory kazań Samuela Dambrowskiego (1577-1625) – pisarza religijnego, polskiego duchownego i kaznodziei ewangelickiego. Kazania Dambrowskiego – nazywane „Dambrówską" lub „Dąbrówką" – były najpopularniejszą księgą religijną polskich ewangelików, zwłaszcza na Śląsku i Mazurach (wykorzystywaną powszechnie do pierwszej połowy XX w.). Pierwsza edycja ukazała się w Toruniu w 1621 r. Edycje brzeskie (drukowane od 2 poł. XVIII w.) były często wznawiane i szeroko rozpowszechnione. Opr.: ciemnobrązowa skóra, na licach tłocz. oraz okucia, pozostałości klamer spinających. Na k. wyklejkowej kroniczka rodzinna (daty urodzin i zgonów członków rodziny właściciela). Brak portretu. K. tyt. poz. 2 w późniejszej kopii. Otarcia opr., zagniecenia i zabrudzenia stron, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

11. Damirski Cyprian. Thaumaturgus Russiae Beatus Servus Dei Joannes de Duchla Ordinis Min. S. Francisci Obseruantium Confessor. Suapte in Historia vitae exacté effigiatus per viros singulariter sibi devotos [...] Leopoli (Lwów) 1672. In Typographia Regia M. Iacobi Moscicki, 4°, k. [4], s. 80, opr. współcz., skóra. 1200,-

E.XVI, 29. **Z biblioteki klasztoru Bernardynów we Lwowie.** Żywot i miracula Jana z Dukli (1414-1484) świętego Kościoła Katolickiego, kaznodziei związanego z lwowskim klasztorem Bernardynów (franciszkanów obserwantów polskiej prowincji Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny). Autorem był Cyprian Damirski (1616-1676) bernardyn, prokurator procesu beatyfikacyjnego Jana z Dukli, prowincjał ruski zakonu oraz przełożony klasztorów w Dubnie i Sokalu. Na k. tyt. wpis: „Ex Bibliotheca Conventus Leopoliensis PP. Bernardinorum ad S. Andream Apos.". Brak ryc. z wizerunkiem św. Jana z Dukli oraz dołączanych do tej edycji trzech dodatków. Zaplamienia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

12. [Dorota z Mątowów]. Linda Andreas Adrian de, oprac. Vita magnae beatae Dorotheae, Pruthenae, viduae, patronae non solum viventium, sed et vita functorum, tam in partibus Prussiae, quam etiam in allis vicinis nationibus. Item miracula eiusdem beatae ex libris manuscriptis bibliothecae arcis Heilsbergenis

THAVMATVRGVS
RVSSIÆ
BEATVS SERVVS DEI
IOANNES
DE DVCHLA
Ordinis Min. S. FRANCISCI Obſeruantium
CONFESSOR
Suâpte in Hiſtoriâ vitæ exactè effigiatus.
Per viros ſingulariter ſibi deuotos,
Stylo Latino, pariter vernaculo,
Qui
In DOMO VIRTVTIS & HONORIS celebratus.
Qui
In PALMA frugibus decora lætis exaltatus,
Qui
LAMPADIBVS SERAPHICIS Illuſtratus.
Operâ & ſtudio
P.F. CYPRIANI DAMIRSKI, ejuſdem inſtituti Minorũ minimi, Loci publicæ,
Ad propagandum SERVI DEI cultum & honorem.
Cum benedictione Superiorum.
CONSECRATVS
LEOPOLI
In Typographia Regia M. IACOBI MOSCICKI Phil. Doctoris.
Anno Domini 1672.

11. Z Biblioteki OO. Bernardynów we Lwowie.

ANDR. ADRIANI DE LINDA
VITA
MAGNÆ BEATÆ
DOROTHEÆ,
PRVTHENÆ, VIDVÆ, PATRONÆ
NON SOLVM VIVENTIVM, SED ET VITA
FVNCTORVM, TAM IN PARTIBVS PRVSSLÆ, QVAM ETIAM IN ALIIS VICINIS
NATIONIBVS:
ITEM
MIRACVLA EIVSDEM BEATÆ
EX
LIBRIS MANVSCRIPTIS BIBLIOTHECÆ ARCIS HEILSBERGENSIS, ET ELECTORALIS
REGIOMONTANÆ DESVMPTA.
DANTISCI, 1745.
APVD GEORGIVM MARCVM KNOCHIVM.

12. Żywot bł. Doroty z Mątowów. 1745.

et electoralis Regiomontanae desumpta. Dantisci (Gdańsk) 1745. Apud Georgium Marcum Knochium, 4°, k. [10], s. 140, bez opr. 450,-

E.XXI, 283. Żywot błogosławionej Doroty (1347-1394), urodzonej w Montowach Wielkich (Gros-Montau) koło Malborka, tercjarki franciszkańskiej, rekluzy (zamurowanej w pomieszczeniu przy kwidzyńskiej katedrze), stygmatyczki i mistyczki. Autorem żywota był Jan z Kwidzyna (Johannes Marienwerder) spowiednik Doroty, który przyczynił się do rozpropagowania jej kultu w państwie Zakonu Krzyżackiego i w innych krajach niemieckich. Tekst do niniejszego wydania opracował A. A. de Linda, który zebrał również opisy cudów Doroty – w oferowanym egzemplarzu brak osobno paginowanej części zawierającej cuda (168 s.) Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Herbarz Duńczewskiego –

13. Duńczewski Stanisław Józef. Herbarz wielu domów Korony Polskiey y W.X. Litewskiego, dla niezupełnego opisania, albo opuszczenia, y wielu odmienności nieprzyzwoitych, za dawnych y późnieyszych autorów, herby z rodowitością wyrażaiących, nie mało dotąd ukrzywdzonych...T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków 1757. Druk J. Kantego, folio, s. [18], 500, [4]; **frontispis ryt. (miedzioryt, sygn.: Ioan. Cantius Siarczyński scuip. Zamoscji)**; [2], 483, [4], w tekście liczne herby w drzeworycie, opr. płsk (XIX w.) ze złoc. tyt. na grzbiecie, brzegi kart barwione. 25 000,-

Dzieło będące dopełnieniem herbarzy Niesieckiego (patrz poz. 47) i Okolskiego. **Zawiera genealogie wielu rzadziej opisywanych rodzin polskich**, z wymienieniem domów, z którymi są skoligacone. W tomie pierwszym piękny miedziorytowy frontispis heraldyczny (z herbem Brühlów), którego brak w większości egzemplarzy. Herbarz ułożony alfabetycznie, zawiera drzeworytowe wizerunki herbów dla każdego nazwiska, a także opis herbu i jego historię. **„Druk w nieznacznej ilości wydany, stąd rzadszy od Niesieckiego i Okolskiego”** (Wilder. Katalog nr 20). Stanisław Józef Duńczewski (1701-1767), profesor Akademii Zamojskiej, autor kalendarzy, które wydawane w latach 1725-1776,

13. S. Duńczewski. Herbarz. 1757.

14. Elementarz. Lwów. 1794.

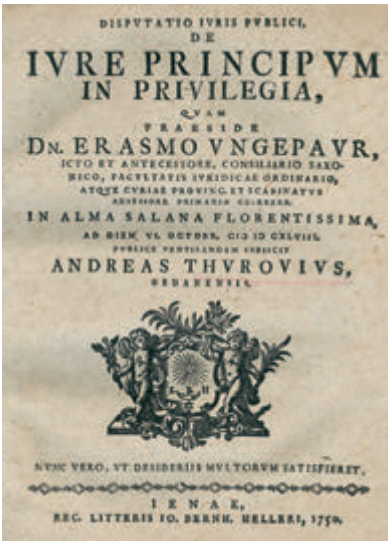
cieszyły się ogromną popularnością i zdobyły autorowi znaczny rozgłos wśród współczesnych. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Jeden z najrzadszych herbarzy polskich!**
(Patrz tablica XI oraz ilustracja)

14. Elementarz ku pożytkowi szkoł narodowych w cesarsko-krolewskich dziedzicznych państwach. Lwów 1794. W Drukarni Tomasza Pillera, 8°, s. 64, opr. z epoki, płsk. 360,-

E.XVI, 41. Elementarz dla szkół na terenach polskich, które znalazły się pod panowaniem Austrii. Zawiera m.in. wzornik liter do pisania po polsku i po niemiecku, podstawowy katechizm w języku polskim (Ojcze nasz, Pozdrowienie Anielskie, Credo, Dziesięć przykazań), historyjki o charakterze dydaktycznym, wskazówki i porady ortograficzne i interpunkcyjne. Nieaktualna nota, przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

15. Garczyński Stefan. Anatomia Rzeczypospolitej Polskiey, synom Ojczyzny ku przestrodze i poprawie tego co z kluby wypadło, mianowicie, o sposobach zamnożenia Polskę ludem pospolitym, konserwowania dziatwy wiejskiey przez niedostatek y niewygody marnie ginącey, y wprowadzenia handlow y manufaktur zagranicznych. Dawniey spisana, z przydatkami teraz wydana. B. m. (Wrocław) 1753. B. w. 4°, s. [24], 343, winietka tyt. ryt. z orłem w koronie (miedzioryt), opr. z epoki skóra ze złoc. na grzbiecie. 1800,-

E. XVII, s.30. Wydanie 2. Egz. z księgozbioru hr. Skórzewskich (pieczęcie, dedykacja piórem dla Hieronima Skórzewskiego). Najważniejsze dzieło Stefana Garczyńskiego (1690-1755), polityka i pisarza. Autor poddaje krytyce rzeczywistość społeczną i gospodarczą i wskazuje na konieczność przeprowadzenia reform w upadającym kraju. Zwraca uwagę na brak przemysłu i manufaktur, zły system

DISPVTATIO IVRIS PVBLICI,
DE
IVRE PRINCIPVM
IN PRIVILEGIA,
QVAM
PRAESIDE
DN. ERASMO VNGEPAVR,
ICTO ET ANTECESSORE, CONSILIARIO SAXO-
NICO, FACVLTATIS IVRIDICAE ORDINARIO,
ATQVE CVRIAE PROVINC. ET SCABINATVS
ASSESSORE PRIMARIO CLARISSIMO.
IN ALMA SALANA FLORENTISSIMA,
AD DIEM VI. OCTOBR. CIↃ IↃ CCLVIII.
PVBLICE VENTILANDAM EXHIBUIT
ANDREAS THVROVIVS,
GEDANENSIS.
NVNC VERO, VT DESIDERIIS MVLTORVM SATISFIERET,
IENAE,
TYPIS LITTERIS IO. BERNH. HELLERI, 1750.

17. Rozprawa gdańskiego uczonego. 1750.

18. Wizerunki sławnych ludzi. 1575.

podatkowy i stosunki własnościowe, na fatalne drogi i słabość miast, zrywanie sejmów, rozrzutność szlachty i ciężkie położenie chłopów. W postulatach autor jest jednak umiarkowany: jeden dzień na tydzień wolny od pańszczyzny, mocne podatki dla dysydentów i Żydów. Pęknięcia skóry oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XI)

16. [Gdańsk]. Remus Jerzy Ernest. Specimen inaugurale medicum sistens experimenta quaedam circa circulationem sanguinis instituta... Gottingae (Getynga) [1752]. Typis Georg. Ludov. Schulzii, 4°, s. [8], 64, [8], winietka (drzeworyt), bez oprawy. 300,-

E.XXVI, 244-245. Traktat medyczny o krążeniu krwi przedstawiony wydziałowi medycznemu Uniwersytetu w Getyndze przez Jerzego Ernesta Remusa (ur. 1727), lekarza królewskiego (od 1770 r.), członka rodu gdańskiego zamieszkującego w Gdańsku od końca XVI wieku. Na końcu list gratulacyjny dla autora. Stan bardzo dobry**. Rzadkie.**

17. [Gdańsk]. Thurovius Andreas. Disputatio iuris publici de iure principum in privilegia [...] Ienae (Jena) 1750. Rec. litteris Io. Bernh. Helleri, 4°, s. 72, bez opr. 300,-

E. nie notuje. Rozprawa z teorii prawa publicznego poświęcona prawom władców i nadawanym przywilejom. Została przedstawiona na Uniwersytecie w Jenie przez gdańszczanina Andreasa Thuroviusa. Winieta i inicjał w drzeworycie. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Wizerunki sławnych ludzi –

18. Giovio Paolo. Elogia Virorum literis illustrium, quotquot vel nostra vel avorum memoria vixere [...] Basil (Bazylea) 1577. Petri Pernae Typograhi opera ac studio, folio, k. [6], 232, [4], w tekście **64 portrety (drzeworyty)**, **adl.:**
Giovio Paolo. Elogia virorum bellica virtute illustrium, Septem libris iam olim ab AUthore comprehensa [...]. Basil (Bazylea) 1575. Petri Pernae Typograhi opera ac

Kazanie.
NA POGRZEBIE
Sławney Pamięci
Młodzieniaszka Jeº Mości Páná
Hieronymá Chryzostoma Chodkiewicżá/
Hrábie ze Szkłowá/ Myszy/ ná
Bychowie/ zć. zć.
Miáne.
PRZEZ
X. Andrzeiá Gráckiego/ Zakonu
FRANCISZKA S. OYCOW BERNARDINOW.
Kaznodzieie Wileńskiego, w Kościele regoł
Zakonu, w Kretindze 17. Marcá.
ROKV 1614.
W WILNIE,
W Drukárni Leona Mamonicżá.

19. Chodkiewiczowie. Panegiryki. 1614.

20. A. Gwagnin. Kronika Sarmacji. 1768.

studio, folio, k. [4], s. 391, [15], w tekście **128 portretów (drzeworyty),** współopr., opr. współczesna, skóra. 3500,-

E.XVIII, 631. Wielka Księga Sławnych Ludzi, przedstawiająca portrety zgromadzone w utworzonym, po raz pierwszy w dobie renesansu, muzeum wizerunków wybitnych osobistości. To prekursorskie dzieło zawiera zbiór 192 portretów uczonych, pisarzy, odkrywców, wojowników, przedstawicieli możnych rodów i władców. Pierwowzorami rycin były portrety znajdujące się w prywatnej galerii autora dzieła Paolo Giovio (Paulus Jovius, 1483-1552), historyka, biskupa Nocery i Como. Księga, uznana za prekursorski drukowany przewodnik po sztuce, była przez kilka stuleci źródłem inspiracji dla wielu podobnych wydawnictw m.in. także dla dzieła Szymona Starowolskiego (1588-1656) „Hekatontas". Autorem drzeworytowych wizerunków jest Tobias Stimmer (1539-1584), szwajcarski malarz i rytownik. W poz. 1 we wstępie opis muzeum; wśród portretów m.in. Albertus Magnus, Petrarka, Tomasz z Akwinu. Wzmiankowani bez portretów: **Filip Kallimach, Jan Dantyszek, Mikołaj Kopernik**. W poz. 2 m.in. portrety Sforzów, rodu Viscontich, Medyceuszy, Hannibala, Aleksandra Wielkiego, Kolumba, Corteza, Henryka VIII, sułtanów tureckich itp. Dwa polonica: **portret i życiorys Zygmunta Starego z laudacją Marcina Kromera oraz życiorys hetmana Jana Tarnowskiego (rama bez portretu) z laudacją Aleksandra Suchtena**. Opr.: bordowa skóra, na grzbiecie szyldzik, tłocz. ozdobniki, brzegi k. barw. **Stan bardzo dobry**. *(Patrz ilustracja)*

19. Grącki Jędrzej. Kazanie na pogrzebie sławney pamięci młodzieniaszka JMci P. Hieronyma Chryzostoma Chodkiewicza hrabi ze Szkłowa, Myszy, na Bychowie itd. Wilno [1614]. W Drukarni Leona Mamonicza, 4°, k. [16] (winno być 20), **adl.: Grącki Jędrzej.** Kazanie na pogrzebie zacney pamięci J W. JM. Paniey Zophiey z Mielca Chodkiewiczowey Woiewodziney Wileńskiey Hetmanowey nawyższey Wielkiego X. Litewskiego etc. Wilno 1619. W Drukarni Akademickiey Soc. Jesu, 4°, k. [28] (winno być 35), opr. późniejsza, ppł. 600,-

E.XVII, 317. Dwa kazania okolicznościowe przygotowane na uroczystości pogrzebowe **członków rodziny hetmana Jana Karola Chodkiewicza** – jego syna Hieronima Chryzostoma (1598-1613) oraz

pierwszej żony Zofii z Mieleckich (1566-1619). Na odwrocie k. tyt. pierwszej pozycji drzeworyt z herbem Chodkiewiczów. Tekst obu kazań w drzeworytowych ramkach. W poz. 1. brak 4 kart (składka B), w pozycji drugiej brak 7 k. (w tym tytułowej). Na wyklejkach notatki dawną ręką. Zabrudzenia i ślady po owadach.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

20. Gwagnin Aleksander. Kronika Sarmacyi Europskiey (!) niegdyś w Krakowie drukowana. (Zbiór dziejopisów polskich, t. 4). Warszawa 1768. Drukarnia J.K.Mci y Rzeczypospolitey u XX. Societatis Jesu, folio, k. [6], s. 714, [8], liczne winietki i inicjały (drzeworyty), opr. z epoki skóra z tyt. i tłocz. na grzbiecie. 3500,-

E.XVII, 483. Edycja „Zbiór Dzieiopisów Polskich" Franciszka Bohomolca (obok kroniki Gwagnina wydano kronikę Bielskiego, Stryjkowskiego i Kromera). Dzieło jest kronikarskim zapisem dziejów Polski doprowadzonym do początków panowania Zygmunta III Wazy. Następnie idą kroniki W. Ks. Litewskiego, Ziemi Ruskiej, Pruskiej, Inflant, Żmudzi, „Ziem Zamorskich", kronika W. Ks. Moskiewskiego oraz Grecji, Bałkanów, Wołoszczyzny, ziem naddunajskich, a także państw azjatyckich. Kronika ta przez dziesiątki lat była dla naszych przodków jednym z podstawowych źródeł wiedzy o Polsce i świecie. Aleksander Gwagnin (1534-1614), nobilitowany historyk pochodzenia włoskiego, rotmistrz wojska polskiego, kupiec, brał udział w wojnach z Moskwą, za zasługi wojenne na sejmie lubelskim 1569 r. pasowany na rycerza, w 1571 r. otrzymał indygenat. Ubytek grzbietu naprawiany, nieduże zaplamienia marginesów kilkunastu k., nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Obserwacje Heweliusza z 1683 r. –

21. [Heweliusz Jan]. Acta Eruditorum anno MDCLXXXIII publicata [...] Nr VII (lipiec). Lipsiae (Lipsk) 1683. [Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis Christophori Güntheri], 4°, s. 265-312, **tabl. ryc. 3 (miedzioryty)**, opr. współczesna, pap. 800,-

Numer z drugiego rocznika pierwszego na ziemiach niemieckich czasopisma naukowego. „Acta Eruditorum" powołał do życia Otto Mencke (1644-1707) filozof, naukowiec, profesor Uniwersytetu w Lipsku, który z inicjatywy Gottfrieda Wilhelma Leibniza stworzył cykliczne wydawnictwo na wzór francuskiego „Journal des Savantes" i włoskiego „Giornale de' Letterati". Czasopismo ukazywało się w Lipsku w latach 1682-1782. Publikowano w nim prace oraz recenzje badań i osiągnięć naukowych najwybitniejszych umysłów ówczesnej Europy (m.in. Leibniza, Jana Heweliusza, Jakoba Bernoulliegio, Humphry'ego Dittona, Leonharda Eulera, Ehrenfrieda Walthera von Tschirnhaus, Pierre-Simon Laplace'a). Teksty dotyczyły głównie prawa, medycyny, fizyki i chemii, astronomii, matematyki, historii i geografii, filologii i filozofii. **W oferowanym numerze znalazł się m.in. opis obserwacji astronomicznych Jana Heweliusza** (1611-1687) gdańszczanina, najwybitniejszego po Koperniku polskiego astronoma, twórcy nowożytnej selenografii, pierwszego zagranicznego członka angielskiego Royal Society. Tekst poświęcony jest **trzem wielkim koniunkcjom planet (Marsa, Jowisza i Saturna)** obserwowanym przez Heweliusza w 1682 i 1683 roku **w Gdańsku**. Stan bardzo dobry. (Patrz poz. następne).

22. [Heweliusz Jan]. Acta Eruditorum anno MDCLXXXIII publicata [...] Nr VIII (sierpień). Lipsiae (Lipsk) 1683. [Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis Christophori Güntheri], 4°, s. 313-368, **ryc. w tekście (miedzioryt)**, współczesna okł., pap. marm. 600,-

Numer z drugiego rocznika „Acta Eruditorum" (zob. poz. poprzednia). Znalazł się w nim m.in. **opis badań astronomicznych Jana Heweliusza.** Tekst dotyczy oglądanych z gdańskiego obserwatorium astronoma okultacji z roku 1683, zjawiska przejścia jednego ciała niebieskiego przed innym, które zostaje w efekcie przesłonięte. **Opis obserwacji zilustrowano miedziorytową tablicą**. Stan bardzo dobry.

23. [Heweliusz Jan]. Acta Eruditorum anno MDCLXXXIII publicata [...] Nr XI (listopad). Lipsiae (Lipsk) 1683. [Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis

Christophori Güntheri], 4°, s. 465-512, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, współczesna okł., pap. marm. 600,-

Numer z drugiego rocznika „Acta Eruditorum" zawiera m.in. **artykuł Jana Heweliusza poświęcony obserwacji komety w 1683 r.** Obejmuje m.in. tabele ze szczegółowymi pomiarami dokonanymi przez gdańskiego astronoma w jego obserwatorium. Stan bardzo dobry.

24. [Heweliusz Jan]. Acta Eruditorum anno MDCLXXXIII publicata [...] Nr XII (grudzień). Lipsiae (Lipsk) 1683. [Prostant J. Grossium et J. F. Gletitschium. Typis Christophori Güntheri], 4°, s. 513-561, k. [3], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt)**, współczesna okł., pap. marm. 600,-

Numer z drugiego rocznika „Acta Eruditorum" zawiera m.in. **wiadomość o obserwacjach astronomicznych Jana Heweliusza.** Tekst dotyczy koniunkcji Księżyca i Aldebarana z 6 listopada 1683 r. Stan bardzo dobry.

– Przyroda Inflant –

25. [Inflanty]. Fischer Jakob Benjamin. Versuch einer Naturgeschichte von Livland. Leipzig (Lipsk) 1778. Verlegts Johann Gottlob Immanuel Breitkopf, 8°, s. 16, [8], 374, k. [7], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, opr. współczesna, płsk. 2400,-

E.XVI, 231. **Wydanie 1. Jedna z najwcześniejszych prac opisujących przyrodę Liwonii**, zwanej również Inflantami szwedzkimi (obecnie jedna z czterech krain historycznych Łotwy). Jakob Benjamin Fischer (1731-1793) urodzony w Rydze niemiecki naturalista i aptekarz, uczeń Karola Linneusza, badacz flory i fauny łotewskiej. Oferowane dzieło jest najważniejszą pracą w jego dorobku. Znalazły się w nim wiadomości o zwierzętach i roślinach uporządkowane (częściowo) według systemu Linneusza, a wiele z nadanych im nazw łacińskich odwołuje się do rodzimego języka łotewskiego. Tekst zdobią 2 miedziorytowe tablice, na jednej z nich wyobrażona **polatucha** (właśc. polatucha syberyjska), powszechnie występująca ówcześnie w liwońskich lasach latająca wiewiórka. Opr. czerwony płsk, na licach i wyklejkach pap. marm. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Hetmani polscy –

26. Jabłonowski Józef Aleksander. Dwanaście wodzów polskich z 16tu wszystkich tylko dożywotnich, y naszego już wieku: buławy szacowane, kleynot bezcenny, wolność upiastowały. A tu się mówi o wszystkich prawie hetmanach, potrzebach, domach, imionach y rycerzach godnych nieśmiertelney pamięci w co y kronika wchodzi wojenna cała z zawistnemi sąsiady... (tytuł także w jez. łacińskim). Leopoli (Lwów) 1754. Druk J. Filipowicza, folio, k. [3], s. 1-31, 30-87, 89-95, k. [2], 98-135, winietka i 4 incjały ryt. (miedzioryty), opr. płsk ze złoc. 1500,-

E. XVIII, s. 347-348. Egzemplarz kompletny. Dzieło będące wykładem znaczenia, funkcji i roli hetmana napisane przez Józefa Aleksandra Jabłonowskiego (1711-1777), wojewodę nowogródzkiego, historyka, heraldyka, założyciela Towarzystwa Naukowego Jabłonowskich. Książka zawiera spis hetmanów polskich i litewskich oraz żywoty hetmanów wielkich koronnych: Jana Tarnowskiego (1488-1561) i Mikołaja Sieniawskiego (1489-1569). Nieaktualne wpisy własnościowe. Grzbiet opr. naprawiany, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

27. [Jezierski Franciszek Salezy]. Rzepicha matka, krolow zona Piasta, między Narodami Sarmackiemi Słowianskiego Monarchy, tey częsci Ziemi, ktora się nazywa Polska. Edycya nowa. Cz. 1-2 (1 wol.). Warszawa 1794. W Drukarni P. Dufour, 8º, s. 308, [7], opr. z epoki, płsk. 500,-

Versuch
einer
Naturgeschichte
von
Livland,
entworfen
von
J. L. Fischer.
Mit Kupfern.
Leipzig,
verlegts Johann Gottlob Immanuel Breitkopf.
1778.

25. Przyroda Inflant. 1778.

I. JAN MAGNUS.
Hrabia na Tarnowie, Tarnopolu, Tarnoradzie, Tarnogrodzie, Tarnowcu, Jarosławiu, Przeworsku, Pomarzanach &c: &c: &c:
TARNOWSKI
LELIWA
Kasztelan Krakowski, Hetman Wielki Koronny Sandomierski, Stryiski, Grodecki, Lubaczewski &c: Starosta.
Ze ten pierwszeym z tutmych dożywotnich Hetmanow miał zaszczyt zostawać w Polskiey Wodzem, nie dopego szczęścia trafunkowi, ale nayprzod szczególnemu rząd czyniącey Oyczyzny naszey Opatrzności Boga Zastępow przyrzeniu, potym nie porownancy roztropności sprawiedliwego Sędziego cnoty Zygmunta Krola Polskiego, na koniec y swoiemu wielkiemu w Sprawach Rycerskich doświadczeniu winien to Tarnowski, który takową rosł z naymłodszego wieku do rządow
A2 Woien-

26. J. A. Jabłonowski. Hetmani. 1754.

E.XVIII, 541. Powieść o publicystycznym charakterze autorstwa Franciszka Salezego Jezierskiego (1740-1791) powieściopisarza, publicysty zbliżonego do kół Kuźnicy Kołłątajowskiej. Dzieło poświęcone uciskowi pospólstwa, które według autora hamuje rozwój rolnictwa i gospodarki całego kraju, oraz wychowaniu młodzieży na świadomych obywateli. Nosi cechy sentymentalizmu i utopijnego idealizowania życia wiejskiego. Powieść wydana po raz pierwszy w 1790 r. wywołała ożywioną polemikę w czasach Sejmu Wielkiego. Otarcia opr., na k. zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

28. Jonston Jan. Thaumatographia naturalis, In decem classes distincta [...] Amsterdam 1632. Apud Guilielmum Blaev, 12º, k. [6], s. 501, [3], opr. pap. 1200,-

E.XVIII, 618 (drugi wariant wyd.). Z księgozbioru George'a Simona Harcourta (ekslibris). Jedno z wczesnych dzieł Jana Jonstona (1603-1675) lekarza, przyrodnika, polihistora, pedagoga. Jan Jonston urodził się w Szamotułach, był synem emigranta szkockiego i Polki. Po odbyciu licznych podróży osiadł w latach 1636-1656 w Lesznie, w czasie najazdu szwedzkiego przeniósł się do swojego majątku koło Lublina, gdzie mieszkał aż do śmierci. Zdobył europejską sławę dzięki pracom z historii naturalnej, które były tłumaczone na kilka języków. Oferowane dzieło jest zbiorem wiadomości o interesujących zjawiskach naturalnych i cudach przyrody. Przeznaczone było przede wszystkim dla młodzieży, w której miało rozbudzać zainteresowanie historią naturalną. George Simon Harcourt (1736-1809), brytyjski polityk, mecenas sztuki i kultury, zasłużony dla rozwoju sztuki projektowania parków i ogrodów. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

29. Jordan Andrzej. Manuductio ad recte et rite celebrandum Sanctissimum Sacrificium Missae juxta rubricas Missalis Romani. Leopoli (Lwów) 1773. Typis Accademicis, 8°, k. [16], s. 754 (recte 691), [8] (po s. 647), k. [32], **tabl. ryc. 3 (drzeworyt, miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra, brzegi k. marm. 360,-

27. F. S. Jezierski. Rzepicha. 1794.

IOH. IONSTONI
THAVMATO-
GRAPHIA
NATVRALIS,
In decem classes distincta,
in quibus
ADMIRANDA
I COELI.
II ELEMENTORVM.
III METEORORVM.
IV FOSSILIVM.
V PLANTARVM.
VI AVIVM.
VII QVADRVPEDVM.
VIII EXANGVIVM.
IX PISCIVM.
X HOMINIS.
INDEFESSVS AGENDO
AMSTERDAMI,
Apud GVILIELMVM BLAEV.

28. J. Jonston. Cuda przyrody. 1632.

E.XVIII, 623. Podręcznik właściwego odprawiania mszy świętej w zgodzie z rytem rzymskim, do którego dołączono tekst dekretów Kongregacji Świętych Obrzędów z lat 1602-1759. Nieaktualne pieczątki i ekslibrisy (m.in. z biblioteki Kapituły Katedralnej Przemyskiej obrządku grekokatolickiego). Drobne ślady po owadach na opr., poza tym stan dobry.

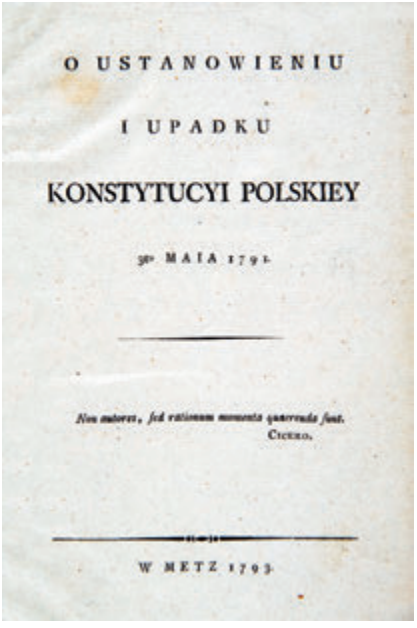
– Pierwsze wydanie kroniki Kadłubka –

30. Kadłubek Wincenty. Historia Polonica, Vincentii Kadłubkonis episcopi cracoviensis. Dobromili (w Dobromilu) 1612. Jan Szeliga, 8°, s. [22], 575, [1], finaliki w drzeworycie, opr. z epoki skóra. 4000,-

E. XIX, s. 9. **Wydanie 1.** Ekslibris własnościowy Wincentego Chrzanowskiego i pieczęć własnościowa „Bibljoteka Chrzanowskich, Moroczyn". **Pierwsze wydanie kroniki polskiej Wincentego Kadłubka,** drugiego po „Kronice" Galla Anonima dzieła historiograficznego, mieszającego zgodnie ze zwyczajem średniowiecznym fakty z legendą. Kronika podzielona na 4 księgi, obejmuje dzieje Polski do roku 1202 i zawiera m.in. opowiadania o Kraku i Wandzie oraz o zwycięstwach Polaków nad Aleksandrem Wielkim i Cezarem. Tekst kroniki poprzedzają informacje o autorze zaczerpnięte z kronik Jana Długosza, Miechowity i Marcina Kromera. Mistrz Wincenty zwany Kadłubkiem (1160-1223), biskup krakowski, studiował prawo w Paryżu, na polecenie Kazimierza Sprawiedliwego spisał po łacinie dzieje Polski, sławiące ród Piastów, stanowiące jedno z głównych źródeł do historii Polski tamtego okresu. W 1217 r. zrezygnował z biskupstwa i rozpoczął życie zakonne w opactwie w Jędrzejowie. Na karcie drugiej dawny nieaktualny wpis własnościowy. Karta tyt. z zabrudzeniami i ubytkami uzupełnionymi pap.; kilkanaście pierwszych kart z podklejonym u góry marginesem (bez straty tekstu). Niewielki ubytek górnej krawędzi oprawy. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XI oraz ilustracja na stronie następnej)

30. Kadłubek. Historia Polski. 1612. Wyd. I.

31. H. Kołłątaj. O Konstytucji 3 Maja. 1793.

– O Konstytucji 3 Maja –

31. Kołłątaj Hugo, Potocki Ignacy, Dmochowski Franciszek Ksawery. O ustanowieniu i upadku Konstytucyi Polskiey 3go Maia 1791. T. 1-2 (w 2 wol.). Metz [właśc. Kraków] 1793. [Jan Maj], 8°, s. X, k. [1], s. 244; [6], 308, opr. z epoki kart. twarda z czerwonymi szyldzikami z tyt. 3000,-

E. XV, 254. **Wydanie pierwsze.** Jedno z najważniejszych dzieł do historii ostatnich lat Rzeczypospolitej, wspólne dzieło Hugona Kołłątaja (jako inspiratora), Ignacego Potockiego oraz Franciszka Ksawerego Dmochowskiego. Ukazało się w Krakowie z mylnym adresem wydawniczym („W Metz") nakładem przyjaciela Kołłątaja, krakowskiego księgarza Jana Maja (niemal natychmiast zostało przedrukowane u Pijarów w Warszawie oraz przetłumaczone na język niemiecki). Część pierwsza **„O ustanowieniu" zawiera historię prac obozu reformatorskiego zwieńczonych uchwaleniem Konstytucji 3 Maja.** Część druga, „O upadku..." zawiera ostre potępienie konfederacji targowickiej i postawy króla Stanisława Augusta. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

32. [Konstytucje]. Uchwała Seymu Walnego Koronnego sześćniedzielnego w Warszawie odprawionego, Roku Pańskiego, M.DC.LXI. Dnia 2. miesiąca Maia. Kraków 1661. U Wdowy y Dziedziców Andrzeja Piotrkowczyka, folio, s. [2], 90, opr. płsk współcz. 600,-

E. XX, s. 57. Konstytucje sejmowe wydane za czasów Jana Kazimierza (1648-1668). Na k. tyt. herb Rzeczypospolitej z królewskim herbem domu Wazów. M.in. o arianach, cłach generalnych, zapłacie wojsku koronnemu, **o hetmanie Chmielnickim**, Konstytucjach Wielkiego Xięstwa Litewskiego, o poborcach, kwestiach związanych z pogłównym i podymnym żydowskim. Zawiera **opis pokoju w Oliwie (3 maja 1660), kończącego potop szwedzki.** Na jego mocy Szwecja zobowiązała się dotrzymywać wolności handlu na Bałtyku oraz zwrócić (czego później nie dopełniła) zrabowane archiwa i biblioteki. Stan dobry.

33. Konstytucje Sejmowe. 1768.

35. I. Krasicki. Powieść. 1779.

33. [Konstytucje sejmowe]. Konstytucye seymu extraordynaryinego w Warszawie Roku MDCCLXVII. Dnia piątego października złożonego i zaczętego, a z Limitacyi y prorogacyi w Roku MDCCLXVIII Dnia piątego Marca, przy rozwiązaniu Konfederacyi Generalnych Koronney y Wielkiego Xięstwa Litewskiego zakończonego. Warszawa 1768. W drukarni J. K. M i Rzeczypospolitej u XX. Scholarum Piarum, folio, s. 352, [8], 42, [2], opr. z epoki, skóra z szyldzikiem, brzegi k. barw. 1200,-

E.XX, 63. **Egzemplarz wydany z dubletów Biblioteki Raczyńskich** (pieczątki). Konstytucje tzw. sejmu repninowskiego jednego z najważniejszych sejmów czasów stanisławowskich, odbywającego się w otoczonej przez wojska rosyjskie Warszawie. Cofnięto na nim wiele reform sejmu koronacyjnego 1764 r., uchwalono prawa kardynalne, wprowadzono też pewne postępowe zmiany prawne – np. zaostrzenie kar za zabójstwo chłopa przez szlachcica (do kary śmierci włącznie). Na k. tyt. pieczątki „Biblioteka Publ. Zakładu Ed: Hr. Raczyńskiego" oraz „Doublette der Raczynskischen Bibliothek." Biblioteka Raczyńskich została założona przez hrabiego Edwarda Raczyńskiego w 1829 r. jako pierwsza tego typu publiczna instytucja w Wielkim Księstwie Poznańskim, a podstawą jej zasobu stał się księgozbiór fundatora. Notatki dawną ręką. Drobne ślady po owadach na opr., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

34. [Koran]. L'Alcoran de Mahomet. Traduit de l'arabe, par André du Ryer [...] T. 1-2 (1 wol.) Amsterdam – Leipzig (Lipsk) 1775. Chez Arkstée et Merkus, 12°, **frontispis (miedzioryt)**, k. [1], s. LII, 472, **map i planów 2 (miedzioryty)**, tabl. genealogicznych 3; k. [1], s. 476, opr. z epoki, perg. 1400,-

Pierwszy francuski przekład Koranu, świętej księgi islamu. Autorem tłumaczenia był André du Ryer (ok. 1580-1660/72) francuski orientalista, znawca języka tureckiego i arabskiego. **Był to trzeci przekład Koranu na język zachodni** (po dwóch wersjach łacińskich), a jego pierwsze wydanie wyszło

spod prasy w 1647 roku. Oferowana edycja została wzbogacona o bogaty wstęp historyczno-krytyczny poświęcony islamowi (zaczerpnięty z wydania angielskiego). Na rozkładanych tablicach mapa Arabii oraz plan i widok świątyni w Mekce. Opr. pergamin naturalny, na grzbiecie tłocz. i złoc. Pęknięcie krawędzi grzbietu, drobne otarcia i zabrudzenia opr. Na k. ślady zawilgocenia, miejscami zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

– Pierwsza polska powieść obyczajowa –

35. Krasicki Ignacy. Mikołaja Doświadczyńskiego przypadki przez niegoż samego opisane, na trzy księgi podzielone. Warszawa 1779. Nakładem i drukiem Michała Grölla, 8°, s. [16], 253, [2], winietka tyt. (miedzioryt), opr. z epoki płsk. 2000,-

E. XX, s. 225. **Pierwsza w literaturze polskiej powieść obyczajowa**. Dzieło biskupa Ignacego Krasickiego (1735-1801) – poety, prozaika, tłumacza i dramatopisarza. Utwór, napisany w formie relacji pamiętnikarskiej głównego bohatera, opowiada przygody młodego człowieka od dzieciństwa do wieku dojrzałego. Łączy w sobie elementy powieści obyczajowej, przygodowej (wzorowanej na „Robinsonie Crusoe" Daniela Defoe), utopijnej i edukacyjnej. Nieaktualny wpis własnościowy. Ślady po owadach na tekturze opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Chwała i wielkość Polski –

36. Kromer Marcin. De origine et rebus gestis Polonorum Libri XXX. Tertium ab authore diligenter recogniti. Funebris eiusdem autoris Oratio, Sigismundi Regis uitam compendiose complexa et aliquoties iam prius edita. Basileae (Bazylea) 1568. Ex Officina Oporiniana, folio, k. [6], s. 468, k. [32], **portret Zygmunta Augusta i Zygmunta Starego (drzeworyty całostronicowe),** winietka tyt., inicjały (drzeworyty), opr. z epoki skóra. 28 000,-

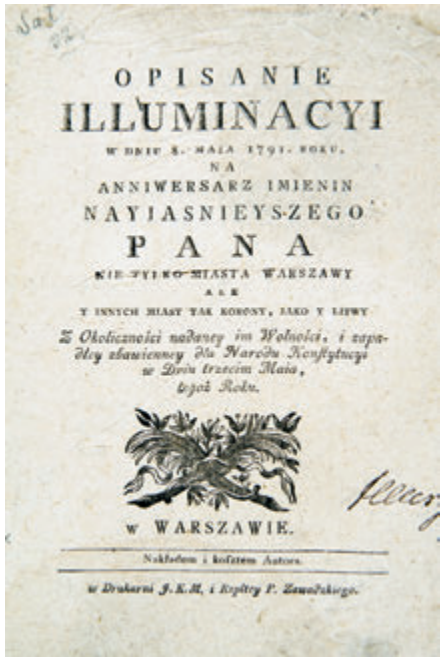
E.XX, 280. Wydanie trzecie uzupełnione i przeredagowane. Dzieło otwiera karta tytułowa z ukoronowanym Orłem na tarczy i monogramem Zygmunta Augusta. Na verso karty tytułowej znajduje się całostronicowy portret króla Zygmunta Augusta, na stronie 450 znajduje się całostronicowy portret króla Zygmunta I Starego. Jedno z najwybitniejszych dzieł historycznych w dorobku Marcina Kromera (1512-1589) – biskupa warmińskiego, historyka, sekretarza królewicza Zygmunta Augusta. Wydanie pierwsze ukazało się w 1555 r. Pierwsze trzy wydania łacińskie drukowane były w Bazylei u najznakomitszego wydawcy europejskiego tego okresu Jana Oporyna. Celem pracy było przedstawienie czytelnikowi w kraju i zagranicą obrazu całości dziejów polskich. Narracja została doprowadzona do 1506 r., panowanie Zygmunta I zastąpił przedruk mowy pogrzebowej „Oratio in funere…" wygłoszonej przez Kromera. W 1611 r. wyszedł w Krakowie przekład polski. Dzieło Kromera „wzbudziło zachwyt i podziw w kołach intelektualnych Zachodu […] Przeznaczone dla obcych, ukazywało moc państwa polskiego, głosiło jego chwałę i wielkość w przeszłości" (H. Barycz, PSB, XV, s. 323). **Piękna oprawa późnorenesansowa:** obie okładziny tłoczone radełkiem na ślepo (wzór radełka odnaleziony na ilustracji w literaturze źródłowej, patrz poniżej), na licu tłoczona na ślepo tytulatura. Niewielkie ślady zalania fragmentów marginesów. Sześć ostatnich kart indeksu zachowanych w połowie, z późniejszymi uzupełnieniami. Stan ogólny dobry. **Egzemplarz w pięknej oprawie.**
Lit.: E. Laucevičius. XV-XVIII a. knygų įrišimai Lietuvos bibliotekose, poz. 532
(Patrz tablica VIII oraz ilustracja)

– Na cześć Konstytucji i króla –

37. Makulski Franciszek. Opisanie illuminacyi w dniu 8. maja 1791 r. na anniwersarz imienin Nayjaśnieyszego Pana nie tylko miasta Warszawy ale y innych miast tak Korony, jako y Litwy. Z okoliczności nadaney im Wolności, i zapadłey zbawienney dla Narodu Konstytucyi w Dniu trzecim Maia tegoż Roku. Warszawa [1791]. Nakładem i kosztem autora. W Drukarni J. K. M. i Rzpltey P. Zawadzkiego, 4º, k. [13], s. 91, opr. współcz., płsk. 800,-

36. M. Kromer. Kronika Polski. 1568.

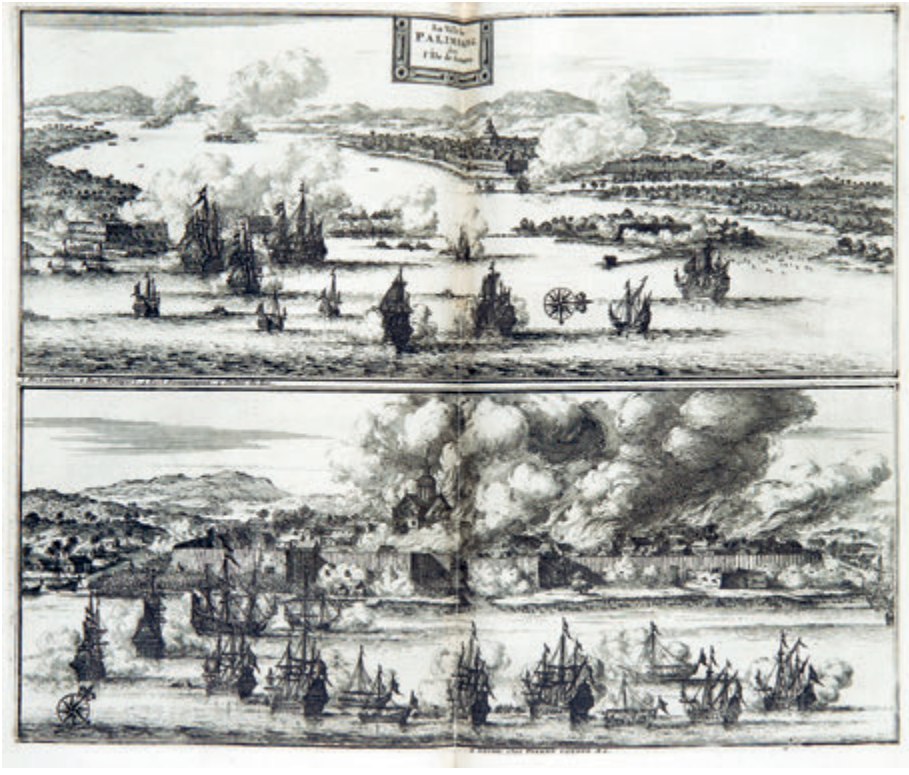

OPISANIE
ILLUMINACYI
W DNIU 3. MAIA 1791. ROKU.
NA
ANNIWERSARZ IMIENIN
NAYJASNIEYSZEGO
PANA
NIE TYLKO MIASTA WARSZAWY
ALE
Y INNYCH MIAST TAK KORONY, JAKO Y LITWY
Z Okoliczności nadanej im Wolności, i zapadłey zbawiennej dla Narodu Konstytucyi w Dniu trzecim Maia, tegoż Roku.
w WARSZAWIE.
Nakładem i kosztem Autora.
w Drukarni J. K. M. i Reglty P. Zawadzkiego.

37. Iluminacje Warszawy. 1791.

E.XXII, 64. Dedykowany królowi Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu utwór powstały po uchwaleniu Konstytucji 3 Maja. Zawiera sześć pieśni (do Ojczyzny, do Króla, do Senatu, do Stanu Rycerskiego i z okazji Konstytucji 3 Maja). Główną wartością dzieła jest szczegółowy **opis iluminacji Warszawy i innych miast Rzeczypospolitej przygotowanych z okazji uchwalenia ustawy zasadniczej.** Opr.: bordowy płsk, na licach pap. marm. Ubytek k. 89/90 z nieznaczną stratą dla tekstu, poza tym stan dobry. **Rzadkie varsavianum.**
(Patrz ilustracja)

38. Malicki Bartłomiej Kazimierz. Klucz do ięzyka francuskiego to iest grammatika polsko-francuska przez Bartłomieia Kazimierza Malickiego filozofiey y medycyny doktora [...], na pomoc Polakom chciwym umieietności ięzyka francuskiego złozona, a za osobliwą szczodrobliwością [...] Heleny Wiktoriey z Smarżewa Morstynowey Staroscine Sieradzkiey na widok wydana Roku. Kraków 1700. Z Drukarni Mikołaia Alexandra Schedla, k. [4], s. 228, k. [2]; 8°; **adl.:**
Malicki Bartłomiej Kazimierz. Lexykon francusko-polski to iest dikcyonarz albo zebranie wszystkich słów francuskich. Lexicon françois-polonois c'est à dire dictionnaire ou assemblage de touts les mots françois / przez Bartłomieia Kaz: Malickiego [...]., À Cracovie: dans l'imprimerie du Sr Schedel, 1701, k. [14], s. 131, 8°, współopr., opr. z epoki skóra. 600,-

E. 22, s. 91. **Pierwszy podręcznik gramatyki służący do nauki języka francuskiego** i pierwszy w historii leksykografii słownik dwujęzyczny zestawiający francuszczyznę z językiem polskim. Autor Bartłomiej Kazimierz Malicki (zm. ok. 1706) był lekarzem, profesorem języka francuskiego na Akademii Krakowskiej. Brak k. tyt. poz. 1 (na pocz. przełożona k. tyt. poz. drugiej). Ślady po owadach, grzbiet reperowany, stan ogólny dobry. **Rzadkie.**

39. J. Mandelslo. Podróż na Daleki Wschód. 1727.

– Podróż na Daleki Wschód –

39. Mandelslo Johan Albrecht von. Voyages célèbres et remarquables, faits de Perse aux Indes Orientales. Contenant une description nouvelle et très curieuse de l'Indostan, de i'Empire du Grand-Mogol, des Iles et presqu'Iles de Orient, des Royaumes de Siam, du Japon, de Chine, du Congo, etc. T. 1-2. Amsterdam 1727. M.C. Le Ce'ne, folio, **portret 1,** k. tyt., s. [28], k. 110 (szpalty 1-440); k. tyt., s.[2], k. 91 (szpalty 445-808), s. [74], **map 17** (w tym rozkł. 12), **tabl. ryc. 27** (w tym 20 rozkł.), **w tekście ryc. 19** (w tym map 4), **portret, mapy i ilustracje w miedziorycie**, współopr. płsk (XIX w.) ze złoc. i szyldzikiem. 14 000,-

Opisanie podróży do Persji, Indii, Japonii i Chin autorstwa J. A. von Mandelslo (1616-1644), niemieckiego podróżnika, który w latach 1636-1640 odwiedził Rosję, Persję, Indie, Madagaskar i Cejlon. Pierwsze wydanie ukazało się w roku 1661. Niniejsze wydanie amsterdamskie zawiera **wspaniałe miedzioryty z widokami miast perskich, mongolskich, chińskich, japońskich (Tokio), a także miast europejskich: Amsterdamu, Londynu i Brukseli. Mapy m.in. Indii Wschodnich, Bengalu, Persji, Madagaskaru, Sumatry, Borneo, Konga, Wysp Kanaryjskich** oraz ryciny z wizerunkami strojów orientalnych i scen rodzajowych. Liczne wizerunki statków (m.in. na widokach miast portowych, a także na pięknym **widoku Przylądka Dobrej Nadziei).** Ładna oprawa XIX-wieczna, półskórek brązowy z czerwonym szyldzikiem z tyt., bogate złocenia i ślepe tłoczenia na grzbiecie. Brak kart przedtyt. w t. 1-szym i t. 2-gim. (ryciny w komplecie). Nieaktualne piecz. własnościowe. Niewielkie ubytki skóry opr. w miejscu zagięcia. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica X oraz ilustracja)

40. M. Merian. Opisanie Śląska. 1650.

41. Maciej Miechowita. Kronika. 1521.

40. Merian Matthaeus, Zeiller Martin. Topographia Bohemiae, Moraviae et Silesiae, das ist Beschreibung und eigentliche Abbildung der Vornehmsten und bekandtisten Staette und Plaetze in dem Koenigreich Boheim und einverleibten Landern, Maehren und Schlesien. Franckfurt (Frankfurt nad Menem) 1650. M. Merian, folio, frontispis ryt. (miedzioryt), s. 3-192, [18], **mapy 3 (miedzioryty** rozkł.), **tabl. ilustr. 35 (miedzioryty** dwustronicowe, w tym rozkł.), opr. biała skóra ze ślepym radełkiem, współcz. etui ochronne. 18 000,-

Pierwsze wydanie monumentalnego dzieła opisującego topografię Śląska, Czech i Moraw, opublikowanego w ramach cyklu poświęconego geografii państw europejskich, będącego jednym z największych przedsięwzięć wydawniczych XVII w. Jedno z niewielu dzieł zawierających tak znakomitą ikonografię miast dzisiejszej Polski. Tom zawiera mapy Moraw i Śląska z ozdobnymi kartuszami i herbami, opisy ponad 300 miast oraz krótkie rysy historyczno-geograficzne Czech, Moraw i Śląska. Dzieło ilustrowane wspaniałymi miedziorytami autorstwa Mateusza Meriana, m.in. **wielką rozkładaną panoramą Wrocławia** (wraz z jego planem). Inne śląskie miasta, których panoramy znalazły się w dziele to: **Głogów, Kłodzko, Legnica, Nysa, Oleśnica, Opole, Świdnica, Cieszyn, Żmigród. Ozdobą dzieła jest odbita z dwóch płyt, ponad metrowej długości panorama Pragi**, sygnowana i datowana 1649 r., autorstwa jednego z najwybitniejszych sztycharzy XVII w. **Wenzela Hollara** (ze względu na wielkość zachowana nie we wszystkich egzemplarzach). Mateusz Merian (1593-1650) był jednym z największych rytowników barokowych. Poza ilustracjami do omawianego dzieła wykonał ilustracje do Pisma Świętego, serii na temat podróży czy do „Theatrum Europeanum". Autorem tekstów jest Martin Zeiller (1589-1661) polihistor, wielki erudyta, autor licznych dzieł traktujących o historii, geografii, sztuce. Karta tytułowa zdublowana, po konserwacji. Kilka kart z naddarciami, w tym dwie ryciny (bez naruszenia sztychu), z niewielkimi zaplamieniami. **Rzadkie,** zwłaszcza z zachowaną, wielką panoramą Pragi.
(Patrz ilustracja)

– Pierwsza drukowana kronika Polski –

41. Miechowita (Maciej z Miechowa). Chronica Polonoru(m). Cracoviae (Kraków) 1521. Per Hieronymū Vietorē, folio, k. tyt. (drzeworyt), k. [11], s. 379, **w tekście 40 ryc. (drzeworyty)**, liczne inicjały (drzeworyty); acc.:
Decjusz Jost Ludwik. Vita hominum mors est, solum hoc est uiuere, siquis Res dignas longa posteritate gerat. Contenta. De vetustatibus polonorum Liber I. De Jagellonum familia Liber II. De Sigismundi Regis temporibus Liber III. Cracoviae (Kraków) 1521. Industria Hieronymi Vietoris Chalcographi, folio, k. tyt. (drzeworyt), k. [2], s. 119, k. [1], **ryc. 4 (drzeworyty),** inicjały (drzeworyt), opr. z epoki, skóra na desce. 90 000,-

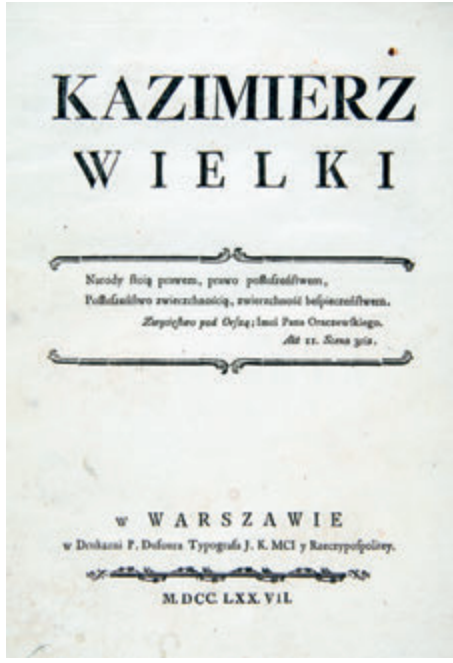
E. XXII, 357; E.XV, 102. **Egzemplarz Stanisława Szczęsnego Potockiego** (podpis odręczny na karcie tyt.) oraz późniejsze pieczęcie biblioteki Potockich w Peczarze na Podolu i biblioteki w Tulczynie. Pierwsza drukowana historia Polski i zarazem największa praca Macieja z Miechowa (1457-1523), obejmująca dzieje od baśniowych początków aż do końca panowania Aleksandra Jagiellończyka w 1506 r. Do napisania „Kroniki" nakłonił Miechowitę prymas Jan Łaski (1456-1531). Prace nad ukończeniem dzieła trwały osiem lat. Dzieło składa się z dwóch części. Pierwsza to zwięzłe streszczenie kronik Jana Długosza, doprowadzone do r. 1480. Część druga, mająca duże walory poznawcze, to oryginalna praca autora oparta w znacznej mierze na własnej obserwacji i zebranych przez niego materiałach źródłowych. Przeszłość utrwalona na kartach dzieła miała stać się dla Polaków, szczególnie dla młodego pokolenia, źródłem nauki, przykładem poświęcenia i służby dla Ojczyzny. Dzieło ukazało się drukiem w grudniu 1519 r. w krakowskiej oficynie Hieronima Wietora, dzięki staraniom J.L. Decjusza, który wydał je własnym nakładem uzyskawszy w sierpniu 1519 r. przywilej królewski na druk. Niektóre fragmenty zostały uznane przez czynniki dworskie, a szczególnie przez kanclerza Jana Łaskiego, za obraźliwe dla dynastii Jagiellonów. W wyniku interwencji Łaskiego książkę skonfiskowano. Była to pierwsza tego typu konfiskata w Polsce. Aby uratować dzieło Decjusz przeredagował ocenzurowane partie, łagodząc sądy Miechowity o Jagiellonach, m.in. o opisach małżeństwa Władysława Jagiełły, elekcji Jana Olbrachta, przebiegu wyprawy wołoskiej i rządów Aleksandra Jagiellończyka. Poprawiona „Kronika" ponownie ukazała się w 1521 r., także z inicjatywy Decjusza, który dołączył do niej własną rozprawę historyczną. „Kronika" Miechowity odegrała istotną rolę w historiografii polskiej. W XVI w. korzystali z niej Marcin Bielski, Marcin Kromer, Stanisław Sarnicki, Maciej Stryjkowski czy Stanisław Chwalczewski. Dla cudzoziemców przez dziesięciolecia stanowiła podstawowe źródło wiedzy o historii Polski. Dzieło ozdobione drzeworytową kartą tytułową z przedstawieniem św. Stanisława wskrzeszającego Piotrowina, sceną bitewną i Orłem Zygmuntowskim. **W tekście znajduje się 40 drzeworytów, z których większość stanowią portrety królów i książąt polskich,** ponadto liczne drzeworytowe inicjały. Dzięki „Kronice" pojawił się w polskiej książce nowy gatunek ikonograficzny – wizerunki panujących**. Poz. 2:** E. XV, s. 102. Dołączona do części nakładu „Kroniki" praca historyczna Josta Ludwika Decjusza (1485-1545) – historyka, sekretarza królewskiego, stanowi ważne źródło do pierwszych lat panowania Zygmunta I. Pracę Decjusza, posiadającą osobną kartę tytułową, zdobią cztery piękne ryciny: **portret króla Zygmunta Starego, portret Zygmunta Augusta w wieku dziecięcym, portret królowej Bony oraz dwustronicowe drzewo genealogiczne domu Jagiellońskiego** z wizerunkami władców. **Oprawa renesansowa**, skóra na desce, dekoracja z koncentrycznych pasów tłoczonych radełkiem z motywami roślinnymi i geometrycznymi. W centrum przedniego lica tłocz. i złoc. tondo z przedstawieniem św. Anny Samotrzeć, w którego otoku napis: „SVCCURRITE NVMINA VESTRO PRECOR POPULO A ME". W górnej części lica tłoczony tytuł: „CHRONICA POLO". Okładzina tylna zdobiona w analogiczny sposób. Brak klamer, okucia zachowane. Marginalia piórem, 1 karta z niewielkim ubytkiem marginesu. Ostatnia karta z ubytkiem, bez szkody dla tekstu, uzupełniona papierem. Ostatni właściciele Ciecierscy z Bacik (pieczęć). Ślad zalania kilkunastu kart**. Jeden z najpiękniejszych ilustrowanych druków krakowskiej oficyny Hieronima Wietora. Kompletny, znakomicie zachowany druk pomnikowego dzieła historiografii polskiej. Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica IV I V oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Słynny traktat o dwóch Sarmacjach –

42. Miechowita (Maciej z Miechowa). Tractatus de duabus Sarmatiis, Asiana et Europiana et de contentis in eis. Augustae Vindelicorum (Augsburg) 1518. B.w., 4°, s. [58], opr. późniejsza, perg. 18 000,-

42. Miechowita. O dwóch Sarmacjach. 1518.

43. M. J. W. Mniszech. Kazimierz Wielki. 1777.

E.XXII, 359. Słynne dzieło Macieja z Miechowa (1457-1523) polskiego historiografa, geografa, lekarza, alchemika i astrologa, kanonika krakowskiego, profesora Uniwersytetu Krakowskiego, następcy Jana Długosza na stanowisku rektora krakowskiej szkoły katedralnej, rajcy miasta Krakowa, autora słynnej Kroniki Polskiej (patrz poz. poprzednia). **„Traktat o dwóch Sarmacjach" to pierwszy w renesansowym piśmiennictwie europejskim obraz geograficzno-etnograficzny ziem leżących na wschód od Wisły, aż po Don i Morze Kaspijskie.** Od tego czasu traktat Miechowity stał się podstawowym źródłem wiedzy dla Zachodu o ukształtowaniu powierzchni, florze, faunie, stosunkach wyznaniowych i politycznych tego obszaru, a w szczególności państwa moskiewskiego i ziem zamieszkałych przez plemiona tatarskie. Najważniejszym osiągnięciem autora było obalenie dotychczasowych poglądów (m.in. Ptolemeusza i pisarzy średniowiecznych) o istnieniu legendarnych Gór Hiperboryjskich i Ryfejskich, skąd rzekomo miały brać początek rzeki wschodnioeuropejskie, m.in. Don. Informacje czerpał autor od emigrantów rosyjskich oraz z **relacji jeńców po bitwie pod Orszą**. „Odkrycie" przez Miechowitę krain wschodnich przyrównywane było przez współczesnych do odkryć nowych kontynentów przez hiszpańskich i portugalskich żeglarzy. **„Tractatus de duabus Sarmatiis" jest najważniejszą pozycją w dorobku pisarskim Macieja z Miechowa, a zarazem jednym z czołowych osiągnięć nauki polskiej doby odrodzenia.** Wydane po raz pierwszy w Krakowie w 1517 r., dzieło doczekało się licznych wydań, było tłumaczone na wiele języków (przekład polski z 1535 r.) i rozsławiło imię autora w całej Europie. Jego rozpowszechnienie przyczyniło się do utrwalenia przekonania, że polscy szlachcice są potomkami starożytnego ludu Sarmatów. Oferowana edycja to pierwsze wydanie poza Polską (ukazało się w niecały rok po krakowskim). Opr. perg. naturalny. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica X oraz ilustracja)

43. [Mniszech Michał Jerzy Wandalin]. Kazimierz Wielki. Warszawa 1777. W Drukarni P. Dufour, 4°, s. 68, winietka (miedzioryt), opr. późniejsza, płsk. 400,-

E. XXII, 469. **Wydanie 1**. Opublikowana anonimowo rozprawa historyczna Michała Jerzego Wandalina Mniszcha (1742-1806) marszałka wielkiego koronnego. Zarys panowania Kazimierza Wielkiego, niepozbawiony odniesień do aktualnej sytuacji, napisany w okresie silnego zaangażowania autora

44. A. Montanus. Podróż do Japonii (ok. 100 miedziorytów). 1670.

w sprawy reformy oświaty w Polsce. Winietka w miedziorycie przedstawia grosz bity za panowania Kazimierza Wielkiego. Ślady zalania, znaczne zabrudzenia.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

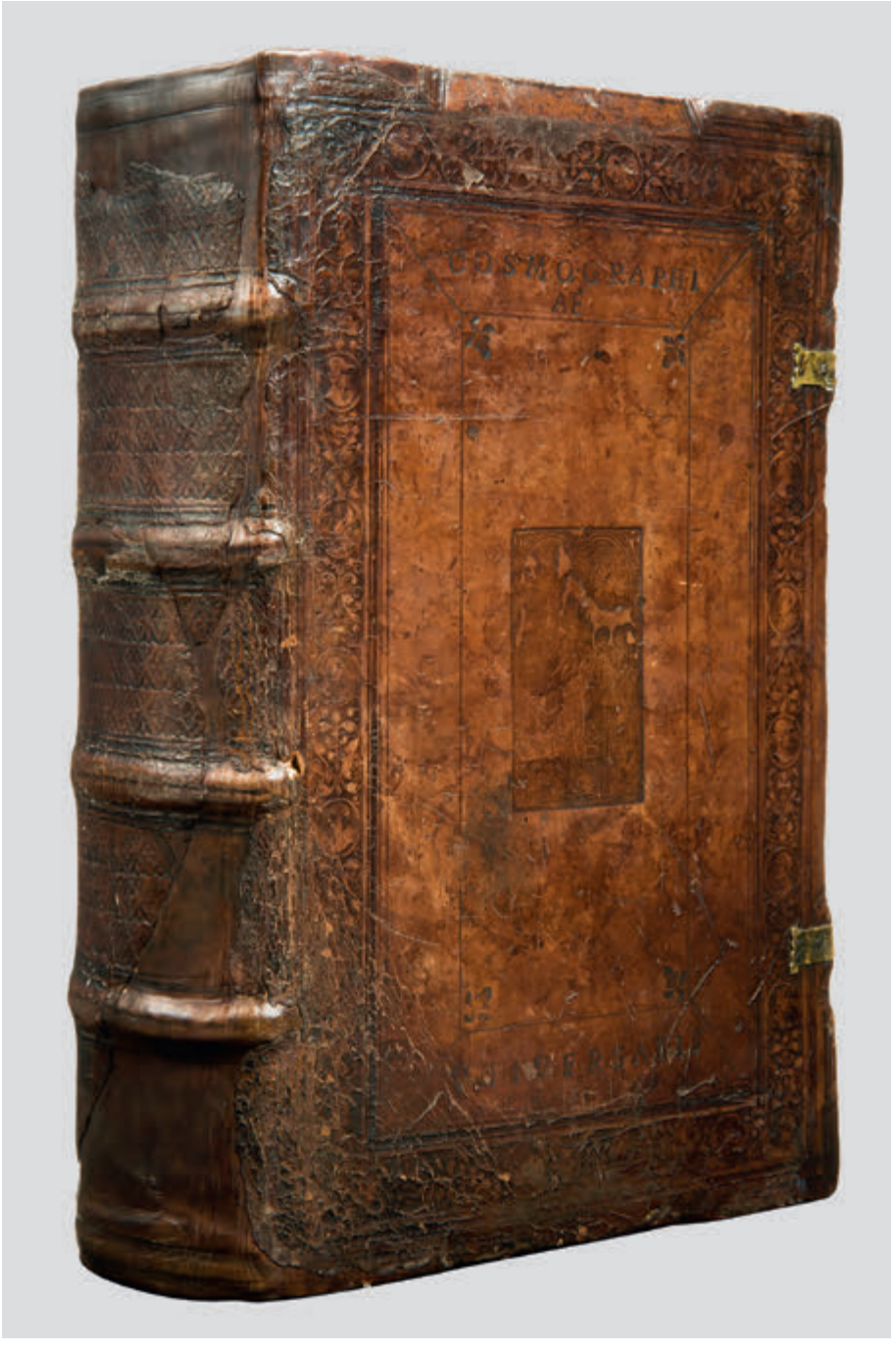
– Podróż do Japonii –

44. Montanus Arnold. Denckwürdige Gesandtschafften der Ost-Indischen Gesellschaft in den Vereinigten Niederländern an unterschiedliche Keyser von Japan: darinnen zu finden nicht allein die wunderlichen Begäbnüsse auf der Reyse der Niederländischen Gesanten; sondern auch eine Beschreibung der Dörffer, Festungen, Städte, Landschafften, Götzengebeue, Götzendienste, Kleider--Trachten, Heuser, Thiere, Gewächse, Berge, Brunnen, als auch der alten und itzigen Kriegsthaten der Japaner. Amsterdam 1670. J. Meurs, folio, s. [6], 443, [9], **frontispis ryt. (miedzioryt), tabl. ryc. 24 (miedzioryty rozkł.), w tekście 70 rycin (miedzioryty)**, opr. skóra z epoki. 14 000,-

Opisanie podróży do nieznanej wcześniej Europejczykom Japonii autorstwa Arnolda Montanusa (c.1625-1683) holenderskiego nauczyciela, autora wielu dzieł geograficznych. Książka stanowi jedno z podstawowych XVII-wiecznych opracowań dotyczących tego kraju. Zawiera opisy miast, życia codziennego, ustroju, rys wierzeń (ciekawy opis świątyni małp zilustrowany miedziorytem) i obyczajów (w tym tradycyjnego sepuku). **Piękne ryciny ukazują widoki miast japońskich (m.in. Osaki, Nagasaki, Tokio, Sakai, Kioto),** widoki świątyń i ich wnętrza, przedstawienia katastrof (m.in. trzęsienie ziemi i pożar w Tokio) oraz sceny walki (w tym walki sportowej), przedstawienia z życia codziennego, typy ludzkie oraz tradycyjne stroje japońskie. Brak mapy i jednej (trzeciej) karty wstępu. Frontispis zdublowany pap. Niewielkie pęknięcie krawędzi grzbietu opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica X oraz ilustracja)

– Obraz szesnastowiecznego świata –

45. Münster Sebastian. Cosmographiae Universalis Lib. VI in quibus iuxta certioris fidei scriptorum traditionem describuntur: omnium habitabilis orbis partium situs, propriaeq(ue) dotes Regionum Topographiae efigies, Terrae ingenia, quibus sit ut tam differentes & uarias specie res, & animatas, & inanimatas, ferat. Basileae (Bazylea) 1554. Druk Henricus Petri, folio, k. tyt. w drzeworycie, s. [24], 1162,

45. S. Münster. Kosmografia czyli opisanie świata. 1554.

[1], **map 14** (rozkł., w tym jedna z najstarszych map obu Ameryk w rzucie Ptolemeusza), **widoków miast 54** (w tym liczne dwustronicowe), **tabl. z mapami 44. Mapy, widoki miast na oddzielnych tablicach w drzeworycie.** Ponad 1000 drzeworytów w tekście (inicjały, drobne figurki i scenki oraz herby), opr. z epoki skóra naciągnięta na deskę, z tłocz. o motywach roślinnych i portretowych, tyt. na licu, ślady po klamrach. 32 000,-

Opisanie i obraz świata z połowy XVI wieku. Monumentalne, najważniejsze dzieło w dorobku słynnego niemieckiego geografa, kartografa i hebraisty Sebastiana Münstera (1489-1552). Wydanie pierwsze „Kosmografii" ukazało się w 1544 r., było wydawnictwem w stylu XV-wiecznej kroniki Hartmanna Schedla. Wraz z postępem nauki geograficznej kolejne wydania dzieła uzupełniano nowymi informacjami i mapami. Praca Münstera stanowiła szczyt ówczesnej wiedzy geograficznej, stała się inspiracją dla innych autorów opisujących ówczesny świat, takich jak Georg Braun, Franz Hogenberg czy Abraham Ortelius. „Kosmografia" podzielona jest na sześć ksiąg. W pierwszej – teoretycznej – znajdują się podstawy geografii fizycznej, astronomii i obliczeń matematycznych. Księga druga zawiera informacje dotyczące Europy Południowej i Zachodniej, trzecia – Niemiec, czwarta – Europy Północnej i Wschodniej, piąta – Azji, szósta – Afryki. Na szczególną uwagę zasługuje szata ilustracyjna dzieła, a zwłaszcza **kilkadziesiąt widoków głównych miast europejskich.** Część opisową poprzedzają rozkładane mapy drzeworytowe (m.in.: dwie okazałe mapy świata, mapy Europy, Anglii, Hiszpanii, Francji, Niemiec oraz **jedna z najstarszych map obu Ameryk), wśród nich także rozkładana mapa Polski i Węgier. Na stronach 885-909 znajduje się opis i historia Polski i Litwy, wzbogacony mapką Sarmacji, wizerunkami królów polskich i orłów.** Wśród pozostałych ilustracji znajdujemy przedstawienia mitycznych potworów, ludzkich i zwierzęcych, scenki rodzajowe, wykresy matematyczno-przyrodnicze, drzewa genealogiczne, sceny z dziedziny górnictwa, astronomii, matematyki, symboliczne przedstawienia Europy, portrety i wizerunki władców, herby państw, sceny bitew, reprodukcje dzieł sztuki, głównie architektury i malarstwa. Brak widoku Paryża i połowy widoku Worms, ubytki skóry grzbietu uzupełnione. Miejscami naddarcia kart i drobne ubytki narożników pap., niewielkie przybrudzenia marginesów. Stan dobry. **Rzadkie. Efektowna księga.**
(Patrz tablica IX oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

46. [Nax Jan Ferdynand]. Uwagi nad uwagami, czyli obserwacye nad xiążką, która w roku 1785 wyszła pod tytułem Uwagi nad życiem Jana Zamoyskiego kanclerza i hetmana w.koronnego. Warszawa 1789. P. Dufour, 8º, s. 485, [1], opr. z epoki, płsk. 600,-

E.XXIII, 71. Najpoważniejsza z odpowiedzi (ponad dwudziestu) na głośne dzieło Staszica. Praca napisana w duchu tolerancji religijnej i politycznej, zawiera zarys programu ekonomicznego i społecznego, który miał doprowadzić do wyprowadzenia Polski z kryzysu. Jej autorem był Jan Ferdynand Nax (1736-1810) – architekt, publicysta i ekonomista epoki oświecenia, członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Opr. brązowy płsk marm., na licach pap. marm., brzegi k. barw. Drobne ślady po owadach na opr., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Słynny herbarz –

47. Niesiecki Kasper. Korona polska przy złotey wolności starożytnemi wszystkich kathedr, prowincyi, y rycerstwa kleynotami, heroicznym męstwem y odwagą naywyższemi honorami a naypierwey cnotą, pobożnością, y świątobliwością ozdobiona, potomnym zaś wiekom na zaszczyt y nieśmiertelną sławę pamiętnych w tey oyczyźnie synów podana przez….T. 1-4 (w 4 wol.). Lwów 1728-1743. Druk. Collegium Societatis Iesu. Folio, s. [6], 284, [2], 404, [2]; [6], 759, [2]; [8], 934; [2], 820, **w tekście kilkaset drzeworytów z wizerunkami herbów,** opr. płsk. z szyldzikiem tłocz. 22 000,-

E. XXIII, s. 128-129. Najważniejszy polski herbarz i jednocześnie najwybitniejsze dzieło Kaspra Niesieckiego (1682-1744) – jezuity i heraldyka. Niesiecki niemal całe życie gromadził materiały

46. J. F. Nax. Uwagi. 1789.

47. K. Niesiecki. Korona polska. 4 wol. 1728-1743.

genealogiczne z archiwów prywatnych i publicznych. Tom pierwszy ukazał się we Lwowie w 1728 r. i od razu wywołał ogromną burzę. Wiele osób poczuło się skrzywdzonych całkowitym pominięciem ich nazwisk lub niedostatecznym uświetnieniem ich pochodzenia. Skargi dotarły nawet do najwyższych władz zakonu jezuitów w Rzymie. Protesty spowodowały zwłokę w wydawaniu kolejnych tomów, ukazały się one odpowiednio w 1738, 1740 i 1743 r. Herbarz ułożony alfabetycznie, zawiera **drzeworytowe wizerunki herbów wraz z ich opisem**, historią powstania i informacjami na temat poszczególnych rodzin. „Dzieło to nie traci na porównaniu ze współczesną światową literaturą genealogiczną, a w Polsce, w okresie upadku piśmiennictwa i nauki, było czymś zgoła wyjątkowym." (W. Dworzaczek, PSB, t. XXIII, s. 49-50). Herbarz Niesieckiego zawiera, obok genealogii, ogromny materiał obyczajowy i genealogiczny; w Galicji „Korona" uzyskała pomocniczy charakter dowodowy przy legitymacjach szlacheckich. W t. 3 dwa warianty s. 548 i 677, brak ostatnich dwóch k. (zakończenia protestacyi autora). W t. 4 brakujące 3 karty (s. 385-388 i 819-820) uzupełnione w XIX w. pismem kaligraficznym naśladującym druk na papierze z epoki z ręcznie wykonaną piórkiem podobizną herbu Trzaska. Przetarcia skóry i drobne ślady po owadach na grzbiecie opr., kilkanaście stron reperowanych (bez straty tekstu), nieliczne zalania marginesów i ślady po owadach w tekście. Stan ogólny dobry. **Ładny egzemplarz w jednolitej oprawie z epoki. Rzadkie.**
(Patrz tablica XI oraz ilustracja)

48. Noël (Natalis) Alexandre. In Sacra Facultate Parisiensi Doctoris et Emeriti Professoris Ordinis FF. Predicatorum Institutio Concionatorum seu Praecepta et Regulae ad informandos Verbi Divini Praedicatores. Vilnae (Wilno), b.r. [XVIII w.]. Typis Basilianis, 8°, s. [3], 113, opr. późniejsza, płsk. 280,-

E.XXIII, 58 (notuje tylko 1 egz.). Podręcznik z radami dla kaznodziejów autorstwa Alexandre'a Noëla (1639-1724) francuskiego franciszkanina, kaznodziei, teologa i historyka Kościoła. Wydanie wileńskie oznaczone jako czwarte po dwóch paryskich i augsburgskim. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Zabrudzenia i zaplamienia, krawędzie części kart postrzępione, k. tyt. z uzupełnieniami, poza tym stan dobry.

49. Olszewski Jakub. Żałoba po śmierci Naiasnieyszey Konstanciey Krolowey Polskiey, Xiezny Litewskiey itd. Arcyxiezny Rakuskiey. W kościele katedralnym

ŻAŁOBA
Po Śmierći
Nayáśnieyszey
KONSTANCIEY
KROLOWEY POL:
SKIEY
XZIEZNY LITEWSKIEY &c.
ARCYXIEZNY RAKVSKIEY.
W Kościele Katheára'nym
Wileńskim 19 Jul. X. P. 1631. wystáwiona.
PRZEZ
X. IAKVBA OLSZEWSKIEGO Soc: IESV
Doctorá y Dźiekana S Theologiey, Kościoła
Farskiego Wileńskiego Kaznodźieię.
VILNÆ Typis Academicis Soc: IESV.

49. Kazanie w katedrze wileńskiej. 1631.

122
OPISANIE
POLSKICH ŻELAZA FABRYK,
PRZEZ
X. JOZEFA OSINSKIEGO Scholarem Piarum.
NAKAZEM I KOSZTEM
JASNIE WIELMOZNEGO
HYACYNTA NAŁĘCZ Z MAŁACHOWIC
MAŁACHOWSKIEGO
Dziewięcią Koperszrychami, z których oim kolorowych, przyordobione i do Druku
PODANE.
W WARSZAWIE R. P. 1782.

50. J. Osiński. Opisanie fabryk żelaza. 1782.

Wileńskim 19 Jul. R.P. 1631 wystawiona ...Vilnae (Wilno) [1631]. Typis Academicis Soc. Jesu, 4°, k. [48], opr. późniejsza, pperg. 1000,-

E.XXIII, 339 (podaje kart 47). Kazanie okolicznościowe po śmierci Konstancji (1588-1631), królowej polskiej, żony króla Zygmunta III Wazy. Autorem był Jakub Olszewski (1585-1634) pochodzący z Mazowsza jezuita, teolog i kaznodzieja, wykładowca Akademii Wileńskiej. K. tyt. i dwie k. ded. w ramkach drzeworytowych. Opr.: pperg. naturalny, na licach pap. Marginalia i notatki na odwrocie ostatniej k. dawną ręką. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

50. Osiński Józef Herman. Opisanie polskich żelaza fabryk, w którym świadectwa historyków wzmiankujących mieysca minerałów przytoczone; przywileje nadane szukających kruszców w całości umieszczone; początek wyrabiania u nas żelaza odkryty; rudy kraiowey czterdzieści ośm gatunków w kolorach właściwych wydane i w szczególności wyłożone; piece i dymarki w całym Królestwie znayduiące się wyliczone; z żelaza kraiowy zysk okazany; słownik kuźniacki, oprócz wyrazów technicznych, wiele wiadomości zawieraiący przydany... Warszawa 1782. Staraniem i kosztem Hyacynta Nałęcz Małachowskiego.Druk XX. Pijarów, 4°, s. [4], 90, [2], **tabl. ryc. 9 (miedzioryty, w tym 8 ręcznie kolor. i 1 rozkł.), tabel 2 (rozkł.)**, opr. współcz. skóra z szyldzikami z tyt. na grzbiecie. 5000,-

E. XXIII, s. 465. **Pionierskie dzieło z zakresu polskiej metalurgii żelaza**, podające obszerne wiadomości o wydobywaniu i wstępnej przeróbce rud, technice uzyskiwania wysokich temperatur, budowie i eksploatacji urządzeń wielkopiecowych napisane na podstawie własnych obserwacji autora badającego wyłącznie polskie huty. W tekście autor opisał 10 zakładów, ułożył „Tabelę generalną pieców wielkich w Koronie i Litwie, tudzież Dymarek", podał przegląd literatury dotyczącej rozmieszczenia złóż rudy, na końcu zamieścił wartościowy słowniczek górniczo-hutniczy obejmujący 164 hasła. Dzieło ozdobione rozkładanym wizerunkiem wielkiego pieca w Antoninowie, „który wystawił Hiacynt Małachowski na trakcie z Warszawy do Krakowa i nazwał go Antoninów od imienia małżonki, Antoniny Rzewuskiej" **oraz 8 ręcznie kolorowanymi tablicami z 48 typami rud żelaza.** „Praca Osińskiego o hutnictwie żelaza jest poważnym osiągnięciem polskiej literatury technicznej końca XVIII wieku". Za „Opisanie…" oraz podręcznik fizyki Osiński został odznaczony przez Stanisława Augusta medalem

„Merentibus". Egz. przycięty. Na kartach ślady zagrzybienia. Opr. skóra jasnobrązowa ze złoc., grzbiet pięciopolowy z dwoma szyldzikami z tyt., ślepo tłoczona ramka na wierzchniej okł., wyklejki złoc. Nieaktualne znaki własnościowe.
(Patrz ilustracja)

– Domowy poradnik medyczny –

51. Pedemontan Aleksy (Girolamo Ruscelli właśc.). Taiemnice wszystkim oboiey płci, nie tylko ku leczeniu rozmaitych chorób, począwszy od głowy, aż do stóp, barzo potrzebne; ale y gospodarzom, rzemieślnikom, zwłaszcza przednieyszych y subtelniejszych robot, do ich rzemiosł należących y innym wielce pożyteczne. Z łacińskiego języka na polski przed tym przełożone y w porządek dobry wprawione przez Sebastyana Ślaskowskiego; do których przydane są lekarstwa wyborne y doświadczone, na rozmaite choroby. Teraz dla żądania wielu godnych osób przedrukowane. Supraśl 1758. W Drukarni Wielebnych Oyców Bazylianów, 4°, k. [3], s. 406, k. [9], opr. z epoki, płsk. 5000,-

E.XXIV, 178. **Druk supraski ze słynnej unickiej drukarni ojców bazylianów.** Autorem kryjącym się pod pseudonimem był zapewne Girolamo Ruscelli (1500-1566) włoski lekarz i alchemik. **Praktyczny domowy poradnik medyczny zawierający rady i recepty** na leczenie: chorób głowy (tu o mnożeniu włosów na głowie, o odmłodzeniu lica i zmarszczków rozpędzaniu, o bieleniu i leczeniu zębów); gardła i plec z karkiem aż do pach; piersi, boków i ich wnętrznych członków (o leczeniu piersi białogłowskich i chorobach bokowych). Część dzieła poświęcona jest lekarstwom i wódkom rozmaitym a także wonnym przyprawom (o przyprawianiu mydła wonnego, o olejkach wonnych, o wonnieniu łożnic). Księga ósma zawiera porady praktyczne przydatne w domu i w pracy (m.in. o pisaniu złotem i srebrem, o pozłacaniu bitym złotem rzeczy rozmaitych, o farbowaniu skór, o opaleniu srebra, o sztukach kucharskich, o rozmaitych cudach i dziwach, o sekretach ogrodnikom i oraczom należących). **Księga dziewiąta w całości dotyczy wina** (o doglądaniu i sprawowaniu wina, o przyprawianiu win, o winach z ziół, o winach lekarskich). Na końcu słownik trudniejszych słów w polskim tłumaczeniu oraz regestr. Opr. czarny płsk, na licach pap. marm. Drobne ubytki skóry i otarcia opr., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: M. Cubrzyńska-Leonarczyk, Katalog druków supraskich, Warszawa 1996, poz. 181.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

52. [Pismo Święte]. La Sacro-Santa Biblia in lingua italiana. Cioè Il vecchio e nuovo Testamento nella purità della Lingua volgare, moderna e corretta, corrispondente per tutto al Testo fondamentale vero [...] Norimbergo (Norymberga) 1712. Alle Spese di quest' istesso Autore, folio, k. [2], s. 808, 207, [1], **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**, opr. z epoki, skóra. 2400,-

Włoski przekład Pisma Świętego. Tłumaczenia dokonał Matthias von Erberg (zm. 1720) działający w Norymberdze teolog protestancki. Oferowany przekład Biblii przeznaczony był do rozprowadzania w katolickich Włoszech (postanowienia Soboru Trydenckiego zakazywały katolikom samodzielnej lektury Pisma Świętego, dlatego większość rozpowszechnionych wernakularnych tłumaczeń miała rodowód protestancki). Cechuje go wiele niedokładności oraz usterek wynikających z niedostatecznej znajomości języka włoskiego. Potknięcia tłumacza sprawiły, że nawet protestanci ostrzegali przed jego dziełem jako mogącym **prowadzić do herezji płynącej z wypaczenia tekstu biblijnego.** Stary i Nowy Testament z osobną paginacją, każdą z części poprzedza tablica miedziorytowa. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Otarcia opr., miejscami zagięcia i zabrudzenia kart, poza tym stan bardzo dobry.

– Portrety książąt saksońskich –

53. [Poczet książąt Saksonii]. Agricola Johann. Illustrissimorum ducum Saxoniae praestantium sapientia, virtute et rerum fortiter ac utiliter gestarum gloria heroum vivae effigies, ab anno 842. Usque ad annum 1571. Ex antiquis monumentis

ALEXEGO
PODEMONTANA
Medyka y Filozofa
TAIEMNICE;
Wſzyſtkim Chorey Płci, nietylko ku leczeniu rożnych chorob, począwſzy od głowy, aż do ſtop, bárzo potrzebne ſie
y
GOSPODARZOM, RZEMIESLNIKOM,
zwłaſzcza proſtolinieyſzych y ſubtelnieyſzych robot, do ich Rzemioſt należących y innym wielce pożyteczne.
Z Łacińſkiego języka na Polſki przed tym przełożone,
y w porządek dobry wprawione;
przez
SEBASTYANA
SLASKOWSKIEGO;
do ktorych przydáne ſą Lekárſtwa wyborne
y
doświádczone, ná rożnáite choroby,
Teraz dla żądánia wielu Godnych Oſob
PRZEDRUKOWANE.
W SUPRASLU
w Drukarni Wielebnych Oyców Bázyliánow Roku Páńſkiego 1758.

51. Poradnik medyczny i kulinarny. 1758.

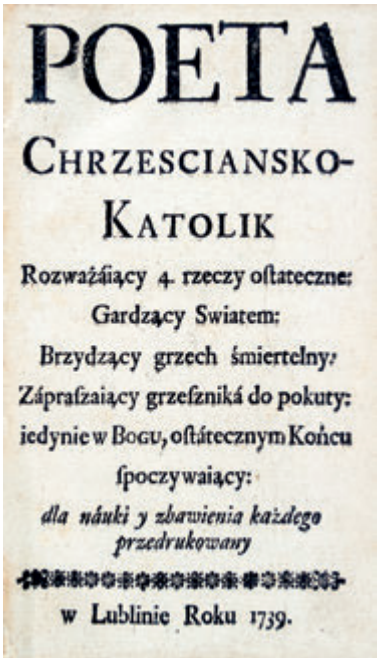

53. Portrety książąt Saksonii. 1571.

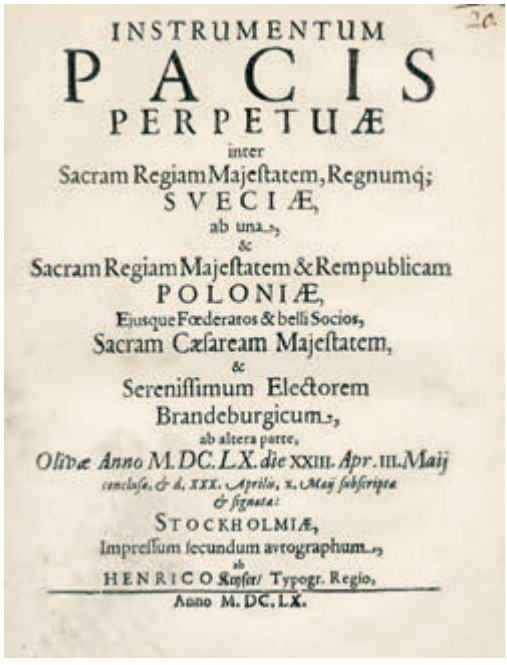
delineatae et expressae, una cum singulorum elogiis. Witebergae (Wittenberga) 1571. Gabriel Schnellboltz, 4º, k. [38], **w tekście 28 całostronicowych portretów (drzeworyty)**, **bordiury (drzeworyty ręcznie kolorowane), adl.:**
Krauß Wolfgang. Stam vnd Ankunfft, Des Hochlöblichen Hauses zu Sachsen, in welchem, so viel müglich vnd zuerreichen, ohngeferlich bey 900. Jaren, biß auff diese jetzige Zeit [...] Magdeburg 1587. Johann Francken, 4º, k. [91], portret (drzeworyt), **adl.:**
Kurzer und Warhafftiger Bericht was von II. Decembr. abgewichenen 1636. Biss 20. Februar dieses 1637. Jahrs vorin- und nach der Leipzischen Vierdten Belaegerung von Tag zu Tag vorgangen [...] Leipzig 1637. Bey Henning Koelern, 4º, k. [20], opr. późniejsza (XIX w.), ppł. 2400,-

Poz. 1. Poczet władców Saksonii od pierwszego księcia Ludolfa (założyciela dynastii Ludolfingów) do elektora Augusta Wettina. Znalazły się w nim drzeworytowe portrety kolejnych władców, z których każdy został opatrzony wierszem sławiącym danego księcia i jego panowanie. Wiersze zostały ujęte w drzeworytowe bordiury ze scenami biblijnymi, personifikacjami cnót i nauk wyzwolonych. **Bordiury i winiety zostały ręcznie pokolorowane.** Autorem pocztu był Johann Agricola (ok. 1530-1590) pisarz, teolog protestancki, kaznodzieja. W oferowanym wydaniu drugim zmieniono jedynie kartę tytułową, pozostawiając nawet kolofon pierwszej edycji z 1563 r. **Poz. 2.** Dzieje Saksonii i osiągnięcia jej władców od IX w. do panowania Augusta Wettina. Dzieło oparte o dawne kroniki, listy i dokumenty (przytaczane w tekście). Na k. tyt. drzeworytowy portret Augusta Wettina (ręcznie kolorowany), powtórzony po dedykacji. Drzeworytowy herb księstwa Saksonii. **Poz. 3.** Szczegółowy dziennik z oblężenia Lipska przez wojska szwedzkie na przełomie 1636 i 1637 r. w trakcie wojny trzydziestoletniej. Pisany z perspektywy obrońców miasta. Opr.: zielone ppł., na licach pap. marm. Stan dobry. **Efektowne kolorowanie z epoki.**
(Patrz ilustracja)

54. Poeta chrześciańsko – katolik rozważaiący 4 rzeczy ostateczne. Gardzący światem. Brzydzący grzech śmiertelny. Zapraszaiący grzesznika do pokuty. Jedynie w Bogu, ostatecznym końcu spoczywający, dla nauki i zbawienia każdego

POETA
CHRZESCIANSKO-
KATOLIK
Rozważáiący 4. rzeczy oſtateczne:
Gardzący Swiatem:
Brzydzący grzech śmiertelny:
Záprafzaiący grzefzniká do pokuty:
iedynie w Bogu, oſtátecznym Końcu
ſpoczywaiący:
dla náuki y zbawienia każdego
przedrukowany
w Lublinie Roku 1739.

54. Zaproszenie do pokuty. 1739.

INSTRUMENTUM
PACIS
PERPETUÆ
inter
Sacram Regiam Majeſtatem, Regnumq;
SVECIÆ,
ab una,
&
Sacram Regiam Majeſtatem & Rempublicam
POLONIÆ,
Ejusque Fœderatos & belli Socios,
Sacram Cæſaream Majeſtatem,
&
Sereniſſimum Electorem
Brandeburgicum,
ab altera parte,
Olivæ Anno M.DC.LX. die XXIII. *Apr.* III. *Maij*
concluſæ, & d. XXX. Aprilis, x. Maij ſubſcriptæ
& ſignatæ:
STOCKHOLMIÆ,
Impreſſum ſecundum avtographum,
ab
HENRICO Keyſer/ Typogr. Regio,
Anno M.DC.LX.

55. Pokój oliwski. 1660.

przedrukowany (tytuł równolegle po łacinie). Lublin 1739, 8°, k. [211], opr. płsk z epoki. 400,-

E. XXIV, s. 422. Osiemnaście poematów religijnych po łacinie i w przekładzie na j. polski. Pierwotnie drukowane oddzielnie, a w tym wydaniu po raz pierwszy razem zebrane. Autorami byli księża: Mateusz Rader (1610-1647), Jan Niefius, Gwalbert Paulo i Jan Kwiatkiewicz, tłumaczył ks. Zygmunt Brudecki. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Po szwedzkim potopie –

55. [Pokój oliwski]. Instrumentum pacis perpetuae inter Sacram Regiam Majestatem, Regnumq. Sueciae ab una, et Sacram, Regiam Majestatem et Rempublicam Poloniae ejusque foederatos et belli socios, Sacram Caesaream Majestatem, et Serenissimum electorem Brandeburgicum, ab altera parte, Olivae Anno M.DC. LX. die XXIII. aprilis III maij conclusae, et d. XXX aprilis X Maij subscriptae et signatae. Stockholmiae (Sztokholm) 1660. Impressum ab Henrico Keyser, 4º, k. [39], bez opr. 700,-

E.XVIII, 593. Tekst traktatu pokojowego podpisanego między Szwecją, Polską i Brandenburgią w 1660 r. Zawarty w opactwie cystersów w Oliwie pokój kończył wyniszczający kraj potop szwedzki. Nie przyniósł w zasadzie zmian terytorialnych, uznał natomiast suwerenność Prus Książęcych (które wcześniej były ziemiami lennymi, zależnymi od Rzeczpospolitej), zapisaną w traktatach welawsko-bydgoskich. **Szwedzi zobowiązali się też zwrócić zagrabione w Polsce zbiory biblioteczne, dzieła sztuki i archiwalia (z czego wywiązali się w niewielkim stopniu).** Tekst łaciński. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

56. [Pokój oliwski]. Instrumentum pacis perpetuae. Eller Instrumentet af den Ewiga Freden, hwilken emellan Hans Kongl. Maytt. Wår Allernadigste Konungh och Sweriges Rijke, på then eena; och Hans Kongl. Maytt. och Republiken Pohlen, tillijka med thess Bundzförwanter och Krijgs Consorter såsom Hans Keyserl. Mayst. sampt Hans Durchleuchtigheet Churförsten af Brandenburgh, pä then andre sijdan fullkommeligen är sluten och vprättad worden vthi Olive, på den 23. Dagh Apr. St. V. men underteck nadh och besegladh then 30 i samma Månadh St. Vet. på thet Åhret effter Christi Bördh 1660. Stockholm [1660]. Tryckt hoos Henrich Khyser Kongl. Booktryckiare, 4º, k. [32], bez opr. 600,-

E.XVIII, 593. Zob. poz. poprzednia. Tekst traktatu pokojowego podpisanego między Szwecją, Polską i Brandenburgią w 1660 r. Tekst w języku szwedzkim. Druk gocki. Odręcznie wypisana paginacja. Nota własnościowa. Stan dobry.

57. [Potop szwedzki]. Relation von dem jenigen so seit juengsten zwischen Ihr. Koenigl-Maytt. Zu Schweden und dess Koenigs in Pohlen Armeè bey Czarnua fuergangener rescontre biss Dato weiter pssiret. Datum zu Krakau in Casimir den 26. Septembris Anno 1655. B.m., b.r. (1655?), b.w., 4°, k. [2], bez opr. 300,-

E. nie notuje. Relacja z działań wojennych w pierwszych miesiącach potopu szwedzkiego, odnosząca się do wycofania się wojsk polskich w stronę Krakowa, rozpuszczenia pospolitego ruszenia i wymarszu Jana Kazimierza do jego śląskich posiadłości. Stan dobry. **Rzadkie.**

– Powstanie kozackie –

58. [Powstanie Chmielnickiego]. Miecz nieuchronny Gniewu Bożego na ukaranie złości naszych pokazany nad Krakowem Roku Pańskiego 1648. In Novembre. B.m., b.r. (1648/9), b.w., arkusz 41,5 x 31 cm. 600,-

E. nie notuje. Druk ulotny z anonimowym wierszowanym utworem o wymowie politycznej. Autor przestrzega występujących przeciw Rzeczypospolitej i królowi uczestników powstania Chmielnickiego. Przewiduje, że spadnie na nich gniew boży, a jednocześnie wzywa wiernych ojczyźnie do walki z Kozakami. Pod tytułem drzeworyt przedstawiający miecz o falistej klindze. Tekst w dwóch kolumnach, ujęty w drzeworytową ramę. Arkusz rozdarty, scalony, po fachowej konserwacji z nieznaczną szkodą dla tekstu. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

59. Robertson Wilhelm Jędrzej. Woda na koło szczęśliwey wieczności obrócona. Albo kazanie przy solennym obłóczyn akcie, Jasnie Oswieconey Jey Mości Panny Ursuli z Lubomirza Lubomirskiey, S. P. R. Xiężniczki, na Wiśniczu y Jarosławiu Hrabianki, Kasztelanki Krakowskiey, Hetmanowey W. Koronney, w kościele WW. Panien Zakonnych Instytutu świętego Salezego, pod tytułem Nawiedzenia Nayświętszey Maryi Panny przy Krakowie będącym. Kraków 1714. W drukarni Jana Domańskiego, folio, k. [18], opr. późniejsza, płsk. 400,-

E.XXVI, 320. Kazanie okolicznościowe wygłoszone z okazji ceremonii obłóczyn Urszuli Lubomirskiej, córki Hieronima Augustyna Lubomirskiego (1648-1706) hetmana wielkiego koronnego, kasztelana krakowskiego, która wstąpiła do klasztoru sióstr wizytek w Krakowie. Autorem kazania był Wilhelm Jędrzej Robertson (ok. 1680-1753), kanonik gnieźnieński i warszawski, rektor Akademii Poznańskiej (syn krakowskiego mieszczanina szkockiego pochodzenia). **Na odwrocie k. tyt. w drzeworytowej ramce miedziorytowy herb Paprzyca** biskupa przemyskiego i chełmińskiego Jana Kazimierza de Alten Bokum. Drzeworytowe winiety i inicjały. Miejscami zabrudzenia, zaplamienia i przebarwienia, poza tym stan dobry.

60. Ross Alexander. Virgilii evangelisantis Christiados libri XIII, in quibus omnia quae de Domino nostro Iesu Christo in utroque Testamento, vel dicta, vel predicta sunt,

58. Powstanie Chmielnickiego. 1648.

60. Z biblioteki Kościoła Pokoju w Świdnicy.

altisona divina Maronis tuba susvissime decantantur [...] Roterodami (Rotterdam) 1653. Ex officina Arnoldi Leers, 8°, **frontispis (miedzioryt),** k. [13], s. 439, opr. z epoki, perg., brzegi k. prósz. 800,-

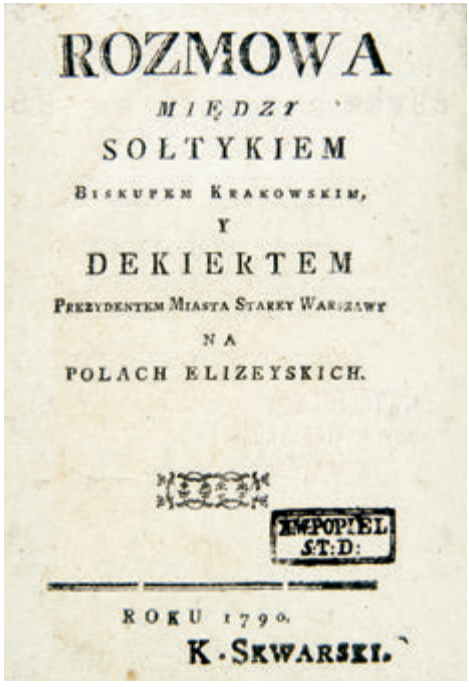
Z biblioteki Gottfrieda Balthasara Scharffa (1676-1744) luterańskiego teologa, pisarza, pastora kościoła św. Trójcy (Kościół Pokoju) w Świdnicy (ekslibris). Centon prezentujący starotestamentowe wątki chrystologiczne ułożony przez Alexandra Rossa (ok. 1590-1654) szkockiego duchownego anglikańskiego, kapelana Karola I Stuarta, autora pierwszego angielskiego przekładu Koranu, zaciekłego konserwatysty broniącego arystotelesowskiej wizji świata, zwalczającego m.in. heliocentryczne teorie Mikołaja Kopernika. Centon nazywany także bigosem literackim to utwór złożony w całości z cytatów z innych dzieł, najczęściej wersów z utworów poetyckich. W oferowanej pracy Ross przedstawił biblijne historie, posługując się wyłącznie wersami z dzieł Wergiliusza (Eneidy, Bukolik, Georgik), którego uważał za „króla poetów". Utwór dedykowany Karolowi Stuartowi, przebywającemu na wygnaniu następcy tronu Anglii i Szkocji. Na miedziorytowym frontispisie alegoryczny wizerunek Muzy Chrześcijańskiej dmącej w trąbę i głoszącej prawdę o Chrystusie. Frontispis powtarza rycinę z wcześniejszych angielskich wydań dzieła, wykonaną przez znanego rytownika Williama Marshalla (działał w latach 1617-1649). Opr. pergamin z epoki, na grzbiecie tytulatura wypisana atramentem. Na przednim licu superekslibris literowy „M.G.G. 1.6.9.5." Miejscami zażółcenia i zabrudzenia kart, poza tym stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

61. Rubinkowski Jakub Kazimierz. Janina zwycięzkich tryumfów, dziełami y heroicznym męstwem Jana III króla polskiego na Marsowym Polu nayiasnieyszy, po przełamaney otomanskiey y tatarskiey sile. Nieśmiertelnym wiekom do druku podany przez niegdy sługę Nayiaśnieyszego Maiestatu… W roku zaś 1759 jako Polak na usilne wielu żądania w szczero polskim języku powtórzonym drukiem na nowo wstawiony od teyże drukarni. Poznań 1759. W Drukarni J.K.M. Kollegium Poznańskim Societatis Jesu, 8°, k. [241] (winno być 242), **tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkł.), ryc. w tekście 6 (miedzioryty)**, opr. nieco późniejsza, płsk. 1800,-

E.XXVI, 440-441. **Egzemplarz Władysława Jana Grabskiego** (1901-1970), poety, autora powieści historycznych (odręczna dedykacja). Najgłośniejsze dzieło Jakuba Kazimierza Rubinkowskiego

JANINA
Zwycięzkich Tryumfow dziełami
Y
HEROICZNYM MĘSTWEM
JANA III.
KROLA POLSKIEGO
Ná Márſowym Polu
NAYIASNIEYSZY
Po przełámáney
Otomáńſkiey y Tátáriſkiey
Niesmiertelnym Wiekom
do druku
PODANY
Przez niegdy ſługę Nayiáśnieyſzego M
ſtatu JAKUBA KAZIMIERZA RUBIN-
KOWSKIEGO Sekretarza Radzce, Burgrabie-
go J. K. M. Poſt-Mágiſtrá Toruńſkiego
w POZNANIU
w Drukárni J. K. M. Kollegium Poznáńſkim Societatis
JESU Roku Páńſkiego 1759.
w Roku zśi 1759
Jáko Polák na uſilne wielu żądánia
w Báczney Polſkim ięzyku powtorzonym Drukiem
ná nowo
Wſławiony od teyże Drukárni.

61. J. K. Rubinkowski. Janina. 1759.

ROZMOWA
MIĘDZY
SOŁTYKIEM
BISKUPEM KRAKOWSKIM,
Y
DEKIERTEM
PREZYDENTEM MIASTA STAREY WARSZAWY
NA
POLACH ELIZEYSKICH.
POPIEL
ST:D:
ROKU 1790.
K. SKWARSKI.

63. Sejm Czteroletni. 1790.

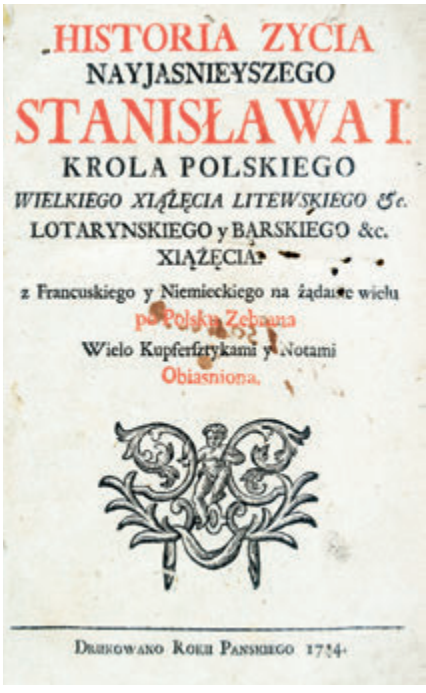
(1668-1749) – burgrabiego, rajcy i poczmistrza toruńskiego, pisarza i panegirysty. Apologetyczna biografia i **opis czynów wojennych Jana III Sobieskiego**. Edycja ozdobiona rozkładaną tablicą przedstawiającą chorągiew Mahometa oraz sześcioma miedziorytami w tekście (herb Janina Sobieskich, insygnia władzy, dwa widoki komety, portret wezyra, portret królowej Krystyny). O „Janinie" wspomniał Adam Mickiewicza w VIII księdze „Pana Tadeusza". Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pap. marm. Brak 1 k., 2 k. w starannej późniejszej kopii. Przebarwienia i zabrudzenia, krawędzie części k. wzmacniane, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

62. Rutka Teofil. Uspokoienie w Bogu ludziom od Boga wiecznym prawem napisane, y dla uwagi pospolitey w rozmyślaniach, komu należyta iest miłość ludzka. Lwów 1677. B.w., 4°, k. [4], 223 (recte 103), opr. współcz., skóra. 1200,-

E.XXVI, 498-499. Rozważania religijne poświęcone tematowi miłości ludzkiej i boskiej. Dzieło ułożone przez Teofila Rutkę (1622-1700), filozofa, pisarza, wykładowcę kolegiów jezuickich m.in. w Kaliszu, Poznaniu, Sandomierzu, Lublinie, Lwowie, Łucku. Edycja zadedykowana wojewodzinie ruskiej Mariannie z Kazanowskich Jabłonowskiej. Na odwrocie k. tyt. **miedzioryt z herbem Grzymała** Kazanowskich. Opr. brązowa skóra, na grzbiecie szyldzik, tłocz. i złoc. Miejscami drobne zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

63. [Sejm Czteroletni]. Rozmowa między Sołtykiem biskupem krakowskim y Dekiertem Prezydentem Miasta Starey Warszawy na Polach Elizeyskich. B.m. 1790. B.w., 8º, k. [22], opr. brosz. 300,-

E.XXVI, 419. Pieczęcie własnościowe Popielów i K. Skwarskiego. Broszura publicystyczna z okresu Sejmu Czteroletniego poświęcona debacie nad przyszłym ustrojem Rzeczypospolitej, głosząca potrzebę reform liberalnych, dopuszczenia do władzy przedstawicieli różnych stanów. Pilat

HISTORIA ZYCIA
NAYJASNIEYSZEGO
STANISŁAWA I.
KROLA POLSKIEGO
WIELKIEGO XIĄŻĘCIA LITEWSKIEGO &c.
LOTARYNSKIEGO y BARSKIEGO &c.
XIĄŻĘCIA.
z Francuskiego y Niemieckiego na żądanie wielu
po Polsku Zebrana
Wielo Kupferstykami y Notami
Obiaśniona.
DRUKOWANO ROKU PANSKIEGO 1744.

64. O królu Stanisławie Leszczyńskim. 1744.

65. Statut Wielkiego Księstwa Litewskiego. 1744.

przypisywał jej autorstwo Franciszkowi Jezierskiemu, ale nie ma na to żadnych dowodów. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

64. Seyler Georg Daniel. Historia życia Nayjaśnieyszego Stanisława I, króla polskiego wielkiego xiążęcia litewskiego etc, Lotaryńskiego y Barskiego &c. xiążęcia, z francuskiego y Niemieckiego na żądanie wielu po polsku zebrana. Wielo kupferstykami y notami obiaśniona. B.m. 1744. B.w., 8°, s. [16], 592, portretów 2 (winno być 7, miedzioryty), tabl. ryc. 10 (winno być 17, miedzioryty, w tym 1 rozkł.), opr. z epoki skóra. 600,-

E. XXVII, s. 416. Niezwykle poczytna biografia króla Stanisława Leszczyńskiego autorstwa Jerzego Daniela Seylera (1686-1765), rektora Elbląskiego Gimnazjum Akademickiego. Pierwodruk tego dzieła ukazał się po szwedzku w Sztokholmie w 1737 r., przetłumaczony później na francuski w 1740 r. i angielski w 1741 r. („Przedruk w tak krótkim czasie świadczy o niezmiernej poczytności książki" – Estreicher). Portrety Marii Leszczyńskiej i Karola XII oraz większość pozostałych tablic przedstawia wizerunki medali, miedzioryt rozkładany przedstawia monument na cześć Karola XII. Brak 5 portretów i 7 tablic z wizerunkami medali. Ślady po owadach w oprawie i na kilkunastu kartach, pęknięcia grzbietu opr. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

65. Statut Wielkiego Xięstwa Litewskiego, naprzód, za naiaśniejszego hospodara króla jegomości Zygmunta III. w Krakowie w roku 1588. Drugi raz w Wilnie. w roku 1619... Z przyłożeniem pod artykuły konstytucyi seymowych od seymu roku 1550. aż do seymu roku 1690... Teraz zaś piąty raz za szczęśliwie panującego króla jegomości Augusta Trzeciego przedrukowany. Wilno 1744 (recte 1780).

Druk. Akademicka S.J., folio, s. [26], 389, [1]; 24, [10], 43, [83], 48, herb (drzeworyt), opr. z epoki skóra z tłocz., na grzbiecie i szyldzikiem z tyt., brzegi kart barwione. 4000,-

E. XXIX, s. 239-240. Statut nosi datę 1744, ale całość wydrukowano dopiero w roku 1780, tę datę bowiem nosi zamieszczona w nim ostatnia Konstytucja (patrz: Summariusz Konstytucji postanowionych na Seymie Ordynaryjnym Warszawskim w roku 1780). Poza tym w woluminie znajdują się: „**Trybunał** obywatelom Wielkiego Księstwa Litewskiego na Sejmie Warszawskim dany...” „**Summariusze** niektórych konstytucji Wielkiego Xięstwa Litewskiego za szczęśliwego panowania... Stanisława Augusta” (m.in. Sejmy Konwokacyjny i Koronacyjny 1764, Sejm Ordynaryjny Warszawski 1766) oraz „**Konstytucye** seymu walnego ordynaryinego sześćniedzielnego w Grodnie...”. Na odwrocie k. tyt. herb Rzeczypospolitej Augusta III Sasa wykonany w drzeworycie. Niewielkie otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Największy polski zielnik –

66. Syreniusz (Syreński) Szymon. Zielnik herbarzem z ięzyka łacińskiego zowią to iest opisanie własne imion, kształtu, przyrodzenia, skutków, y mocy ziół wszelakich... także trunków, syropów, wódek, lekiwarzow, konfektow, win rozmaitych... o kruscach, perłach y drogich kamieniach, też o zwierzętach czworonogich... ptactwie, rybach y tych wszytkich rzeczach które od nich pochodzą od dioscorida... z położeniem własnych figur dla snadnieyszego ich poznania y używania ku zachowaniu zdrowia tak ludzkiego iako bydlęcego y chorób przypadłych odpędzenia, z wielkim uważaniem y porządkiem, polskiem iezykiem zebrany y na ośmiero ksiąg rozłożony... lekarzom, aptekarzom, cyrulikom, barbirzom, rostrucharzom koriskiem, lekarzom, mastalerzom ogrodnikom, kuchmistrzom, kucharzom, synkarzom, gospodarzom... y tym wszytkim którzy się kochaią y obzieraią w lekarstwach pilnie zebrane... Kraków 1613. W Drukarni Bazylego Skalskiego, folio, s. [22], 1540, [24], **kilkaset drzeworytów w tekście**, opr. skóra, brzegi kart barwione, ślady po zapinkach. 45 000,-

E. XXX, s. 172-174. Egzemplarz ze zbiorów Zbigniewa Rzeszotarskiego de Lehndorff (heraldyczna tuszowa pieczęć własnościowa). Na końcu wpis rękopiśmienny: „Zielnik ten kupiłem w 1939 roku w antykwariacie w Krakowie na ulicy Szpitalnej...”. **Największy polski zielnik epoki Wazów, będący jednocześnie wspaniałym pomnikiem farmacji i nauki polskiej epoki Odrodzenia.** Całe dzieło podzielone na pięć ksiąg, poprzedzone ośmiokartkowym rejestrem rzeczowym (rzadko w którym egz. zachowany w całości!). Opis każdej rośliny poprzedzony drzeworytowym wizerunkiem (obok którego wypisana jest nazwa łacińska i niemiecka). Zawiera miejsce jej występowania, czas zbierania, właściwości lecznicze, a także informacje o preparatach i lekarstwach z niej pozyskanych. W wielu wypadkach autor zbija błędne opinie oraz prostuje wiadomości pisarzy starożytnych. Na ostatnich 3 kartach 1536-1539 dodany artykuł, występujący tylko w nielicznych egzemplarzach: **„O Żydziech rzecz krótka.** O srogim okrucieństwie niewiernych Żydów, którym się na dziadkach chrześcijańskich z dawnego i wściekłego postanowienia co rok pastwią. Świadectwa z poważnych i wiary godnych pisarzów przez D. Szymona Syreńskiego medyka krakowskiego zebrane”. Szymon Syreniusz (Syreński; 1540 – zm. 1611) odbył najpierw studia medyczne i filozoficzne w Krakowie, uzyskał doktorat medycyny w Padwie, praktykował we Lwowie do czasu, gdy Marcin Fox, nadworny lekarz Zygmunta III Wazy wezwał go na uniwersytet do Krakowa. Druk książki rozpoczęto w drukarni Loba już w r. 1610 lub 1611, ale w wyniku konfliktów, został ukończony dopiero w roku 1613 w drukarni Januszowskiego, dzierżawionej w tym czasie przez Bazylego Skalskiego. Karta tyt. i dwie karty dedykacji w przerysie. Karty indeksu ze sporymi ubytkami uzupełnionymi pap. Pierwsze 42 karty z ubytkami dolnych narożników, na kilkunastu kartach w niewielkim stopniu zachodzącymi na tekst, uzupełnionymi pap. Ślady zalania w końcowej części dzieła. Z uwagi na wartość użytkową dzieła, do naszych czasów dotrwało niewiele egzemplarzy bez znaczniejszych ubytków. **Bardzo rzadkie w tym stanie zachowania.**
(Patrz tablica X oraz ilustracje)

66. Syreniusz. Największy zielnik polski. 1613.

67. Twardowski Samuel ze Skrzypny. Woyna domowa z Kozaki y Tatary, Moskwą, potym Szwedami, i z Węgry. Przez lat dwanaście za panowania Iana Kazimierza króla polskiego tocząca się [...] Calissii (Kalisz) 1681. Typis Collegij Calissiensis Soc[ietatis] Jesu, folio, k. tyt., k. [1], s. 104, 284, winietki (drzeworyty), opr. XIX-wieczna, płsk z tyt. na grzbiecie. 4500,-

E.XXXI, 442-443. **Pierwsze wydanie całości utworu** (część pierwsza ukazała się drukiem w 1660 r.). Jedno z głównych dzieł w twórczości Samuela Twardowskiego (zm. 1661) poety, historyka, satyryka i tłumacza, jednego z najwybitniejszych przedstawicieli polskiej epiki barokowej. Szczegółowa, wierszowana relacja o wojnie z Chmielnickim, na tle szeroko zarysowanych dziejów Rzeczypospolitej. Dzieło zwraca uwagę bogactwem materiału historyczno-obyczajowego oraz malarskością i plastycznością opisu. Składa się z czterech części. Pierwsza omawia wydarzenia z r. 1648, mówi **o Kozakach i Chmielnickim**, o klęskach polskich i śmierci króla, o okrucieństwach chłopskich, działaniach Wiśniowieckiego, o bitwie pod Piławcami, o mianowaniu Wiśniowieckiego regimentarzem, poselstwie Kisiela, wyborze króla, **oblężeniu Zbaraża,** rokowaniach z Tatarami, o wizycie króla w Toporowie, obozie pod Zborowem, pospolitym ruszeniu, listach króla do chana i Chmielnickiego, paktach zborowskich. Część druga omawia **bitwę pod Beresteczkiem** i ugodę białocerkiewską, część trzecia wydarzenia od **bitwy pod Batochem do bitwy pod Żwańcem,** część czwarta omawia dalszy ciąg wydarzeń aż do ugody perejasławskiej. „Przedstawienie rzeczy obfituje w mnóstwo interesujących szczegółów. Zwłaszcza tam, gdzie autor był świadkiem wypadków (na Ukrainie, w Wielkopolsce). Doskonale oddaje pojęcia ogółu szlachty i jej poglądy. W wielu ustępach nie szczędzi jednak „braciom" ostrych wyrzutów i podnosi, że odpowiedzialność za ten potop nieszczęść Polska sama ponosi. Ma odwagę w pisaniu o wielu drażliwych sprawach: spory o godności, prywata, obrażona duma magnatów." (Estreicher). Lektura dzieła Twardowskiego zainspirowała H. Sienkiewicza do napisania „Ogniem i mieczem". Brak sztychowanego frontispisu. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Ubytek narożnika grzbietu, ubytki k. tyt. i marginesów kilku k. uzupełnione pap. (bez straty tekstu), kilkanaście k. podklejonych przy grzbiecie, ślady po zalaniach marginesów. Ślady zażółceń, miejscami intensywne. **Rzadkie.**

68. [Volumina Legum]. Prawa, konstytucye y przywileie Królestwa Polskiego y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, y wszystkich prowincyi należących: na walnych Seymiech Koronnych od Seymu Wiślickiego Roku Pańskiego 1347 aż do ostatniego

Seymu uchwalone. T. 5. Warszawa 1738. W Drukarni J.K.Mci y Rzeczpospolitey w Collegium Warszawskim Scholarum Piarum, folio, k. [1], s. 1-96, [14], 97-989, [1], opr. z epoki, skóra. 2000,-

E.XXXIII, 323. Zbiór konstytucji z lat 1669-1697 (panowanie Michała Korybuta Wiśniowieckiego i Jana III Sobieskiego). **Wydanie pierwsze.** Volumina Legum, monumentalne wydanie zbioru praw i konstytucji polskich od połowy XIV w., zainicjowane zostało przez Józefa Andrzeja Załuskiego (1702-1774), biskupa kijowskiego, mecenasa kultury i nauki, historyka, bibliofila, współzałożyciela Biblioteki Załuskich w Warszawie, który nakłonił do współpracy **Stanisława Konarskiego** (1700-1773), pijara, publicystę i reformatora szkolnictwa, założyciela słynnego Collegium Nobilium. W zamyśle twórców seria zbierająca i porządkująca prawa i konstytucje miała służyć przyszłej reformie ustroju Rzeczypospolitej, kształceniu elit oraz badaniom nad historią państwa polskiego. Wydano łącznie 8 woluminów. Ubytki skóry na grzbiecie opr., ślady po owadach, na k. przebarwienia i zaplamienia, blok lekko poluzowany, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

69. [Warszawa]. Myśli patrzącego przez okno na ulicę w Warszawie 1791. B.m., b.r. (1791?), b.w., 8º, k. [16], bez opr. 500,-

E.XXII, 664. **Egzemplarz z biblioteki Oborskich** (pieczątka), mieszczącej się w pałacu wybudowanym przez hr. Wacława Oborskiego w Mielcu na pocz. XX w., obecnie siedziba Muzeum Regionalnego. Anonimowa broszura zawierająca opis Warszawy w okresie Sejmu Czteroletniego. Obejmuje m.in. wiadomości na temat stanu ulic, oświetlenia, komunikacji, handlu, żebractwa, higieny oraz wskazanie potrzeb i propozycje zmian w tych dziedzinach urządzenia stolicy. Stan bardzo dobry. **Rzadkie varsavianum**.

– Panowanie Zygmunta III Wazy –

70. Werwing Jonas. Konung Sigismunds och konung Carl den IX:des historier, uti hwilka beskrifwes Sweriges rikes då warande oroliga tilstånd, samt desz med Dannemarck, Pålen och Ryszland förda krig, sammanskrefna af… och nu af des handskrift : i allment tryck med korta anmärckningar och et omständeligt register utgifna af Anders Anton von Stiernman. Cz. 1-2 (1 wol.) Stockholm (Sztokholm) 1746-1747. Tryckt hos Lorentz Ludwig Grefing, 4°, k. [18], s. 470, k. [38], **portret 1 (miedzioryt rozkł.**); k. [2], s. 238, k. [20], winietki, finaliki, inicjały (drzeworyty), **acc.:**
Bilagor Til Konung Sigismunds Och Konung Carl den IX:s Historier. Stockholm (Sztokholm) 1747. Tryckt hos Lorentz Ludwig Grefing, k. [2], s. 272, opr. z epoki, skóra z szyldzikiem. 1900,-

E. XXXII, 392. Historia panowania Zygmunta III Wazy (króla Szwecji w latach 1592-1599) i Karola IX Sudermańskiego, napisana z wykorzystaniem bogatego materiału źródłowego. Autorem był Jonas Werwing (1640-1697) szwedzki historyk, archiwista i urzędnik. Narracja obejmuje lata 1544-1610. W przedmowie autor omawia wykorzystane druki i rękopisy (m.in. dzieła Łubieńskiego, Piaseckiego, Łaskiego). Na końcu dodana obszerna część źródłowa z wyborem dokumentów z lat 1587-1604. **W tekście liczne polonika.** Przed kartą tytułową t. 1 efektowny **miedziorytowy portret Zygmunta III Wazy.** Opr. brązowa skóra, grzbiet sześciopolowy, w polu 2. szyldzik. Nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe. Brak portretu Karola IX. Ubytek górnej krawędzi grzbietu, otarcia. Portret naderwany. Miejscami zaplamienia i zabrudzenia k., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

71. Zeiller Martin. Regnorum Sueciae, Gothiae, Magnique Ducatus Finlandiae, ut et Livoniae, Bremensis Ducatus, partis Pomeraniae ad Suecos pertinentis et urbis Wismariae descriptio nova. Amstelodami (Amsterdam) 1656. Apud Aegidium Janssonium Valckenier, 12º, k. [15], s. 777, [32], **mapa 1 (miedzioryt rozkładany)**, **tabl. ryc. 13 (miedzioryty rozkładane)**, opr. z epoki, skóra. 4000,-

PRAWA
KONSTYTUCYE
y
PRZYWILEIE
Kroleſtwa Polſkiego, y Wiel-
kiego Xięſtwa Litewſkiego,
y wſzyſtkich Prowincyi należących:
na Walnych Seymiech Koronnych
Od Seymu Widlickiego Roku Pańſkiego 1347
Aż do Oſtatniego Seymu
U C H W A L O N E.
w Drukárni J. K. Mći y Rzeczypoſpolitey w *Collegium* Wittſtw-
ſtim *Scholarum Piarum* Sumptem Publicznym przedrukowane.
Roku Pańſkiego 1738.

68. Zbiór konstytucji. 1738.

70. Panowanie Zygmunta III Wazy. 1746.

Z księgozbioru czesko-austriackiego rodu arystokratycznego hrabiów Thun und Hohenstein (ekslibrisy). Opis geograficzno-topograficzny Szwecji, Finlandii, Liwonii (Inflantów Szwedzkich), księstwa Bremy, szwedzkiej części Pomorza Przedniego i Wismaru. Autorem był Martin Zeiller (1589-1661) niemiecki pisarz, topograf i geograf, znany z licznych opisów krajów germańskich, przede wszystkim z komentarza zamieszczonego w słynnym wydawnictwie Matthäusa Meriana „Topographia Germaniae". W oferowanym dziele znalazły się wiadomości o poszczególnych krainach historyczno-geograficznych wymienionych w tytule ziem, charakterystyka ich topografii i informacje o głównych ośrodkach miejskich. Tekst zdobi mapa ziem basenu Bałtyku oraz 13 widoków miast: **Sztokholmu, Rewala, Rygi, Bremy, Bremervörde, Stade, Verden, Wismaru, Barth, Stralsundu, Greifswaldu, Szczecina i Wołogoszczy (Wolgast).** Opr. brązowa skóra, na grzbiecie zatarte tłocz. i złoc., brzegi k. barw. Na przedniej wyklejce wklejony rytowany ekslibris heraldyczny Johanna Josepha hrabiego Thun (1711-1788), na odwrocie karty tytułowej odbity ekslibris heraldyczny biblioteki zamkowej w Tetschen (obecnie Děčín), siedziby rodu hrabiów Thun und Hohenstein w latach 1628-1932. Drobne naddarcia mapy, poza tym stan bardzo dobry.

– Z księgozbioru Potockich w Chrząstowie –

72. Ariosto Lodovico. Roland Furieux. Poème héroique [...] T. 1-4 (4 wol.) Amsterdam 1756. Aux dépens de la Comagnie, 12°, k. [2], s. XXXI, 375; k. [2], s. 460; k. [2], s. 436; k. [2], s. 396, jednolite opr. z epoki, skóra z szyldzikami, brzegi k. barw. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczątka z herbem Pilawa Potockich); z księgozbioru hrabiny Kunegundy Ostrowskiej (podpisy własnościowe); z księgozbioru Jana Tomasza Żebrowskiego (podpisy własnościowe). Francuski przekład najsłynniejszego dzieła Lodovico Ariosto

72. 73. 74. Z księgozbioru Potockich w Chrząstowie.

(1474-1533), poety włoskiego tworzącego w dialekcie toskańskim, najwybitniejszego przedstawiciela dojrzałego renesansu. Główny wątek „Orlanda szalonego" stanowi walka rycerzy Karola Wielkiego z Saracenami, ale na pierwszy plan wysuwają się przygody bohaterów poszukujących miłości. Dzieło to było ulubionym utworem ludzi oświecenia m.in. Krasickiego, a także romantyków (m.in. Byrona i J. Słowackiego). Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach bogata tłocz. i złoc. dekoracja oraz szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na wyklejkach pap. marm. Na k. tyt. podpisy własnościowe „Jean Thomas Żebro. 1773" **Jana Tomasza Żebrowskiego, wychowanka i dyszkantysty kapeli jasnogórskiej** (dyszkantyści – chłopcy śpiewający w chórze wysokie partie). Majątek Chrząstów (położony w powiecie włoszczowskim) należał do hr. Henryka Potockiego. W pałacowych zbiorach znajdowały się liczne portrety rodzinne, obrazy malarzy polskich i obcych, a także wspaniała biblioteka z dziełami historycznymi. W pałacu zgromadzono również bogate zbiory archiwalne rodziny Potockich linii chrząstowskiej. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

73. Beaumont Jeanne-Marie Leprince de. Magazin des enfants, ou Dialogues d'une sage gouvernante avec ses éleves. T.1-4 (2 wol.) Yverdon 1781. B.w., 8°, frontispis (miedzioryt), s. XX, 170, **tabl. ryc. 6 (miedzioryty)**; s. 159, **tabl. ryc. 4 (miedzioryty)**; s. 144, **tabl. ryc. 2 (miedzioryty)**; s. 160, **tabl. ryc. 3 (miedzioryty)**, jednolite opr. z epoki, skóra z szyldzikami, brzegi k. barw. 600,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczątka z herbem Pilawa Potockich). Zbiór dialogów dydaktycznych autorstwa Jeanne-Marie Leprince de Beaumont (1711-1780) francuskiej pisarki, **nauczycielki śpiewu na lotaryńskim dworze Stanisława Leszczyńskiego**, guwernantki. Spośród jej prac najliczniejsze były zbiory pism dydaktycznych i moralnych (zwane przez nią „magazynami") przeznaczone do wykorzystywania przez rodziców i nauczycieli w edukacji dzieci. Beaumont zamieszczała w nich często ludowe podania, baśnie i bajki o charakterze moralizatorskim. Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach bogata tłocz. i złoc. dekoracja oraz szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na wyklejkach pap. marm. Na k. tyt. pieczątki własnościowe. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

74. Diderot Denis. Oeuvres de théâtre de [...] avec un Discours sur la poésie dramatique. T. 1-2 (2 wol.) Amsterdam 1772. [M. M. Rey], k. [2], s. 387; k. [2], s. 438, jednolite opr. z epoki, skóra z szyldzikami, brzegi k. barw. 800,-

Egzemplarz z księgozbioru Potockich w Chrząstowie (pieczątka z herbem Pilawa Potockich). Zbiór dramatów Denisa Diderota (1713-1784) francuskiego oświeceniowego filozofa, pisarza, jednego z głównych redaktorów słynnej Wielkiej Encyklopedii Francuskiej. Diderot opracował nowy gatunek dzieł dramatycznych – dramat mieszczański – który miał być formą pośrednią między klasyczną komedią i tragedią. Swoją teorię dramatyczną przedstawił w opatrzonym komentarzem dramacie „Le Fils naturel" („Syn naturalny") i rozprawie „O poezji dramatycznej", które znalazły się w oferowanym zbiorze. Opr.: brązowa skóra marm., na grzbietach bogata tłocz. i złoc. dekoracja oraz szyldziki z tytulaturą i numeracją tomu, na wyklejkach pap. marm. Na k. tyt. pieczątki własnościowe. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

SUPEREKSLIBRISY

– Superekslibris heraldyczny Piotra Uszańskiego –

75. [Isselt Michael ab]. D. M. Jansonius (pseud.) Mercurius Gallobelgicus sive Rerum in Gallia et Belgio potissimum: Ungaria quoque, Transylvania, Turcia, Polonia, Germania, Italia, Hispania, Anglia aliisque Europae Regnis et Prouinciis ab anni 1594 mense Julio usque ad annum 1596 gestarum. Nuntii tomus tertius: librum XI. XII. XIII. XIIII et XV comprehendens. Cvm Appendice Ab initio anni 1596 usque ad mensem Junium producta. Coloniae Agrippinae (Kolonia) 1596. Apud Godefridum Kempensem, 8°, k. [6], s. 468, opr. z epoki, skóra. 900,-

E.XVIII, 468 (notuje egzemplarze z inną wersją tytułu i liczbą stron). Tom jednego z pierwszych ukazujących się cyklicznie zbiorów aktualnych wiadomości z krajów europejskich, które stały się popularne na przełomie XVI i XVII w. „Mercurius Gallobelgicus" wydawany był od 1592 r. przez Michaela ab Isselt (1530/40-1597) działającego w Kolonii duchownego katolickiego, uciekiniera z Niderlandów. W oferowanym tomie wiadomości z Polski dotyczące m.in. poselstw tureckich, tatarskich i moskiewskich, narodzin królewicza Władysława, wyprawy mołdawskiej kanclerza Zamoyskiego. Opr. jasna skóra, ze współczesnymi uzupełnieniami. Na licach tłocz. – na przednim symbol zakonu jezuitów, na tylnym **superekslibris heraldyczny jezuity Piotra Uszańskiego** (z napisem w otoku: „PETRVS VSZAN[S]KI CUSTOS LUCEOR CRUX CUM SOLEA INVIOLABILE SIGNUM"). Piotr Uszański, herbu Pobóg, pochodzący ze szlachty podlaskiej kustosz diecezji łuckiej. Na tylnej wyklejce notatki dawną ręką. Brak dodatku z osobną paginacją. Oprawa po fachowej konserwacji, na kartach zaplamienia, zabrudzenia, miejscami ślady po owadach, poza tym stan dobry. **Rzadkość.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Superekslibris marszałka Franciszka Bielińskiego –

76. Molier. Les oeuvres. Nouvelle édition. Revûë, corrigée et augmentée, d'une Nouvelle Vie de l'Auteur et de la Princesse d'Élide, toute en vers, telle qu'elle se jouë à présent. Enrichie de Figures en Taille-douce. Tome IV. Basle (Bazylea) 1741. Chez E et J.R. Thourneisen, 16°, k. [1], s. 552 (brak s. 383-384), k. [4], **tabl. ryc. 7 (miedzioryty)**, opr. z epoki skóra z szyldzikami i złoc. i złoc. superekslibrisem Franciszka Bielińskiego. 1200,-

Tom dzieł Moliera, zawiera m.in. utwory: Dom Garcie de Navarre; L'impromptu de Versailles; Dom Juan; Melicerte. Oprawa z epoki: skóra brązowa, grzbiet pięciopolowy, na dwóch szyldzikach złocona tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych polach złocone kasetony, **w zwierciadłach obu okładek odbity złotem superekslibris Franciszka Bielińskiego** z herbem Junosza i wiązanym monogramem FB. F. Bieliński (1683-1766) – marszałek wielki koronny, kawaler Orderu Orła Białego, właściciel

75. Superekslibris Piotra Uszańskiego.

76. Superekslibris marszałka F. Bielińskiego.

okazałego księgozbioru mieszczącego się w Warszawie przy ul. Królewskiej, wielce zasłużony dla rozwoju XVIII-wiecznej Warszawy (od piastowanej przez niego godności marszałka nazwę otrzymała ul. Marszałkowska). Oprawa ze śladami po owadach, brak karty ze stronami 383-384, kilka kart z naderwanymi narożnikami i śladami zalania. Stan ogólny dobry.
Lit.: M. Sipayłło, Polskie superexlibrisy XVI-XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie, tabl. 98.
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris Józefa Wandalina Mniszcha –

77. Guer Jean-Antoine. Histoire critique de l'âme des bêtes, contenant les sentiments des philosophes anciens et ceux des modernes sur cette matière. Dediée à M. Machault… Amsterdam 1749. Chez François Changuion, 8°, s. XL, 271, opr. skóra marm. z epoki ze złoc. i szyldzikiem na grzbiecie oraz herbem własnym tłocz. złotem na przednim licu. 600,-

Superekslibris heraldyczny J. W. Mniszcha w owalu, tłoczony złotem na licu przedniej okł. tomu: herb „Kończyc" alias „Sempiór" pod hrabiowską koroną, otoczony łańcuchem orderowym Orderu św. Stanisława (otrzymanym przez właściciela tomu w 1777 r.) oraz Orderu Orła Białego (z 1780 r.). Odręczne podpisy własnościowe na kartach tyt.: **„Joseph Comte de Mniszech, S.S. Grand Maitre de Galicie 1790" i „Mniszech née Comtesse Zamoyska**". J. W. Mniszech (1742-1797), chorąży wielki koronny, ochmistrz wielki Królestwa Galicji i Lodomerii. W okresie Oświecenia popularyzator wiedzy przyrodniczej, w czasie pobytu w Szwajcarii utrzymywał kontakty m.in. z Wolterem i J. J. Rousseau. Współpracował z A. Tyzenhauzem w sprawie stworzenia przemysłu włókienniczego w Polsce (Kompanii Manufaktur Wełnianych). Po rozbiorach związany do końca życia z Cesarstwem Austriackim. Wcześniejszy wpis rękopiśmienny **Katarzyny z Zamoyskich Mniszchowej** (1723-1771), siostry kanclerza Andrzeja Zamoyskiego, żony Jana Karola Mniszcha podkomorzego W.X.L., matki Józefa Wandalina. Sama książka to t. 1 „Krytycznej historii duszy zwierząt", zawierający opinie filozofów dawnych i nowoczesnych, zadedykowany Jeanowi Baptiste'owi de Machault hr. d'Arnouville (1701-1794), ministrowi i głównemu kontrolerowi finansów. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

77. Superekslibris J. W. Mniszcha.

78. Superekslibris J. W. Mniszcha.

78. [Stanisław August Poniatowski]. Eloge du roi Stanislas Auguste de Pologne. Danzig (Gdańsk) 1775. Chez J. H. Floercke, 8°, s. 37, opr. z epoki, skóra. 800,-

E.XXV, 28. **Z księgozbioru J. W. Mniszcha** (superekslibris, nota). Utwór panegiryczny poświęcony Stanisławowi Augustowi Poniatowskiemu. Anonimowy autor, przedstawiający się tylko jako polski obywatel, wychwala cnoty króla, zwraca uwagę na jego wkład w ożywienie nauki, sztuki i kultury. Wspomina również o trudnej sytuacji Polski i wskazuje mądrą politykę króla, który stara się ratować ojczyznę od zguby. Opr.: skóra zamszowa. Na przednim licu tłoczony złotem superekslibris hrabiego Józefa Wandalina Mniszcha (1742-1797), chorążego wielkiego koronnego, generała majora wojsk koronnych, wielkiego ochmistrza Królestwa Galicji i Lodomerii. Superekslibris heraldyczny – herb Mniszech (zwany też Kończyc) na owalnej tarczy pod koroną hrabiowską, z insygniami orderów Orła Białego i Świętego Stanisława oraz insygniami wielkiego ochmistrza Królestwa Galicji i Lodomerii. **Na k. tyt. odręczna nota własnościowa hrabiego** – „Joseph Comte de Mniszech S.S." Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris Ordynacji Zamoyskich –

79. Mably Gabriel Bonnot de. Le droit public de l'Europe, fondé sur les traités [...] Avec des remarques historiques, politiques et critiques. T. 2. Amsterdam-Leipzig (Lipsk) 1761. Arkstee i Merkus, 16º, s. [2], 414, opr. plsk późniejsza. 1100,-

Z biblioteki Ordynacji Zamoyskich (superekslibris, pieczątki). Rozprawa prawnicza poświęcona traktatom międzynarodowym w Europie (m.in. z Portą Ottomańską, pokój utrechtski, pokój wiedeński, pokój w Abo) autorstwa Gabriela Bonnot de Mably (1709-1785) znanego jako „Abbé Mably", francuskiego filozofa, historyka, dyplomaty, autora niezwykle poczytnych dzieł. Opr. brązowy płsk, na licach pap. marm. W centrum lic **tłoczony złotem superekslibris Ordynacji Zamoyskich z herbem Jelita** i dewizą: „To mniej boli". Pieczęć Biblioteki Ordynacji Zamojskich oraz pieczęć „Biblioteka Ordynacji Zamojskich. Duplikat Wymieniony". Biblioteka Ordynacji Zamoyskiej w Warszawie została założona

79. Superekslibris Ordynacji Zamoyskich.

80. Superekslibris A. Lubomirskiego.

przez XII Ordynata Stanisława Kostkę Zamoyskiego (1775-1856), który przejął księgozbiory ojca i brata i w 1811 roku kupił Pałac Błękitny, w którym ulokował książki z Zamościa, Podzamcza i częściowo z Klemensowa. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

– Superekslibris księcia Aleksandra Lubomirskiego –

80. Histoire universelle, depuis le commencement du Monde jusqu'à présent [...] Histoire moderne. T. 53 (93). Contenant la fin de l'Histoire de Florence et l'Histoire de Pise, Lucques, Sienne et S. Marin. Paris (Paryż) 1786. Chez Moutard, 8°, s. XXVIII, 551, opr. z epoki, skóra, brzegi k. barw. 900,-

Z księgozbioru ks. Aleksandra Lubomirskiego (superekslibris). Tom z monumentalnej, liczącej ponad sto woluminów, francuskiej „Historii powszechnej". Obejmuje zakończenie dziejów Florencji oraz historię Pizy, Lukki, Sieny i San Marino. Superekslibris na obu okładzinach Aleksandra ks. Lubomirskiego tłoczony złotem: na przednim licu **herb Szreniawa bez krzyża**, okolony gronostajowym płaszczem, pod książęcą mitrą. Pod tarczą herbową Order Orła Białego. U dołu napis: **„Niezdów".** Na odwrocie tekst wpisany w okrąg: „De La Bibliotheque de Mr. Le Prince Alexandre Lubomirski". Aleksander ks. Lubomirski (1751-1804), kasztelan kijowski. Pałac w Niezdowie, istniejący do dzisiaj, stanowił obok Opola Lubelskiego drugą (letnią) rezydencję magnata. Opr.: brązowa skóra marm., grzbiet sześciopolowy, w polach 2. i 3. szyldziki, w pozostałych tłocz. i złoc. ozdobniki. Ubytek górnej krawędzi grzbietu, drobne otarcia opr., na k. miejscami nieliczne zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

HENRYK SIENKIEWICZ. POTOP
Karty rękopisu powieści

Powieść Henryka Sienkiewicza „Potop" była drukowana w odcinkach w krakowskim „Czasie" w latach 1884-1886, wydanie książkowe ukazało się w 1886 r. w Warszawie.
Karty rękopisu wysyłał Sienkiewicz do drukarni rozdziałami; nigdy nie tworzyły one zwartego zespołu i ulegały naturalnemu rozproszeniu – autor nie troszczył się ich dalszym losem.
Przed wojną najwięcej kart „Potopu" udało się zgromadzić Zakładowi Narodowemu im. Ossolińskich we Lwowie. Uratowane z zawieruchy wojennej skarby przechowywane są obecnie we wrocławskim „Ossolineum".
Prezentowane fragmenty powieści obejmują wydarzenia wojenne, które miały miejsce po oblężeniu Zamościa i zwycięstwach Czarnieckiego w okolicach Jarosławia. Szwedzi wycofujący się przed połączonymi siłami polskimi zmierzają w kierunku wideł Wisły i Sanu, gdzie w końcu zakładają obóz warowny. Na lewym brzegu Wisły gromadzą się wojska Czarnieckiego, a przeprawy przez San pilnują wojska Sapiehy. W epizodach bitewnych obok głównych bohaterów „Potopu" pojawiają się postaci Rocha Kowalskiego i chłopca z ludu, Michałka.
„Dzięki niezwykłej plastyce widzenia scen zbiorowych, wydarzeń wreszcie, zwłaszcza bitewnych […] opis delegacji do Karola Gustawa w sprawie Rocha Kowalskiego […] i całe setki scen podobnych, nie miały sobie równych w literaturze polskiej. Proza Sienkiewicza sięgnęła tu szczytów artyzmu." (J. Krzyżanowski, Henryk Sienkiewicz, Warszawa 1972, str. 68/69).

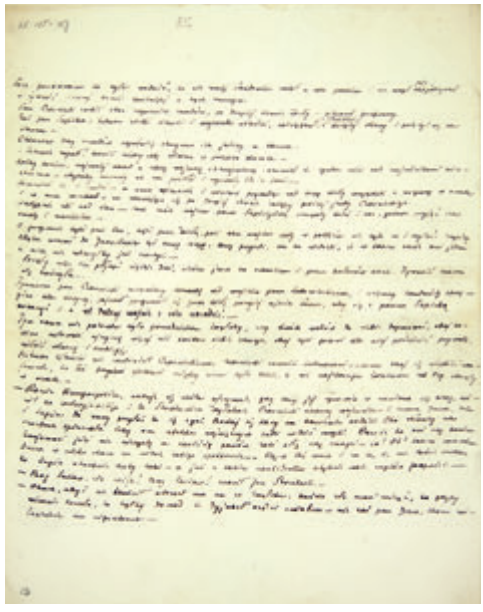
– Zdobycie królewskiej chorągwi –

81. Henryk Sienkiewicz. „Potop". Rękopis, kart 4 (numerowane przez autora piórem: 27, 28, 29 i 33). 1884-1886. Fragment rękopisu odpowiada tekstowi opublikowanemu w: H. Sienkiewicz. Potop. Tom V, rozdział VI: str. 74-81 i końcowe str. 88-91. (Dzieła zbiorowe pod redakcją Juliana Krzyżanowskiego. Tom XV. Warszawa. 1949). 25 000,-

Cztery karty o wym. 28,0 x 22,0 cm, każda zapisana jednostronnie, drobnym pismem, piórem, papier gładki; trzy pierwsze po ok. 47 linijek tekstu, ostatnia 63 linijek. Nad tekstem numery atramentem i adnotacje ołówkiem. Miejscami skreślenia, poprawki, dopisane pojedyncze wyrazy. Ślady składania, charakterystyczne zabrudzenia zecerskie powstałe w drukarni. Papier pierwszej karty z nadrukiem na odwrocie formularza Kasy J. Mianowskiego.

81. H. Sienkiewicz. Zdobycie królewskiej chorągwi.

82. H. Sienkiewicz. Zdobycie Sandomierza.

Rękopis rozpoczyna się od słów skierowanych przez Zagłobę do Stefana Czarnieckiego *„Czy i ja mam jechać?”*, dotyczących spotkania kasztelana z marszałkiem Lubomirskim. Połączone siły polskie odtąd skutecznie szarpały cofające się oddziały szwedzkie koło Sieniawy, pod Leżajskiem i dalej w widłach Wisły i Sanu. Na dalszych kartach opisane jest zajście we wsi Rudniku, gdzie zatrzymał się na plebanii sam król Karol Gustaw z zamykającym odwrót wojsk oddziałem tylnej straży lejbgwardii. Księży pacholik Michałko zanosi wiadomość o miejscu pobytu króla posuwającemu się niedaleko oddziałowi polskiemu pod dowództwem Szandarowskiego (do którego dołączył Roch Kowalski).

Następuje opis podchodu polskich żołnierzy pod plebanię, ataku na majdan pilnowany przez *„olbrzymich jeźdźców”*, nad głowami których powiewał wspaniały królewski sztandar ze złotym lwem.

„– Ałła! Ałła!...Bij, morduj!...Uha-u-bij! – rozległo się w olszynie. I chorągiew, wypadłszy, jak grom, z cienia, runęła ku Szwedom”. Rozpoczęła się *„straszna rombanina na szable tylko i rapiery, bo strzelać nikt nie miał czasu. [...]*

„Nagle rozległy się rozpaczliwe głosy:

– Król! król! Ratujcie króla!”

Na karcie nr 33 przedstawiony jest epizod po zakończonej potyczce oddziału Szandarowskiego z rajtarami, w zamieszaniu której udało się Karolowi Gustawowi zbiec.

„Podskoczył i Szandarowski z relacją do kasztelana, tak zaś był spracowany, że z początku tchu złapać nie mógł.... […]

– Sam król był, nie wiem...jeżeli uszedł… [...]

– Chorągiew wzięta!… Trupa moc!

Czarniecki nie rzekłszy ni słowa posunął się z koniem ku pobojowisku, które okrutny i żałosny przedstawiało widok. [...]

Mości Szandarowski, a kto wziął chorągiew?
– Dawajcie pachołka! – zakrzyknął Szandarowski – gdzie on?". Odnaleziono ciężko rannego chłopca, który kurczowo trzymał oderwany od drzewca proporzec.
„Zdumiał się pan Czarniecki na jego widok.
-Jakże to? – spytał – ten zdobył królewską chorągiew?
– Własną ręką i własną krwią – odparł Szandarowski. [...]
„– Jak ci na imię? – spytał chłopaka pan Czarniecki.
– Michałko!
– Czyj jesteś?
– Księży.
– Byłeś księży, ale będziesz swój własny! – odrzekł kasztelan."
Bohaterem opowieści został także Roch Kowalski, który najwytrwalej ścigał króla szwedzkiego, lecz teraz siedział mocno strapiony, bo nie udało mu się dopaść zbiega.
„– Pan Jezus mi nie pobłogosławił – rzekł Roch – bom się poprzedniego dnia upił i pacierzam wieczorem zaniechał!"
Pocieszał go po swojemu Zagłoba, wuj Rocha:
„– Jeno nie próbuj wyroków boskich dochodzić. […] ale na rozum nie bierz, gdyż zaraz będziesz szwankował. [...]
– Wuj to myśli, że ja zgoła nie mam rozumu! [...]
– Każde bydlę ma swój rozum. […] Daj Boże, żeby twoi synowie mieli ten sam w pięści rozum!
– A nie potrzebuję! – rzekł Roch. – Ja jestem Kowalski, a to pani Kowalska...".

– Szwedzi w widłach Wisły i Sanu. Zdobycie Sandomierza –

82. Henryk Sienkiewicz. „Potop". Rękopis, kart 2 (numerowane przez autora piórem: 34, 35). 1884-1886. Fragment rękopisu odpowiada tekstowi opublikowanemu w: H. Sienkiewicz. Potop. Tom V, początek rozdziału VII: str. 92-96 (Dzieła zbiorowe pod redakcją Juliana Krzyżanowskiego. Tom XV. Warszawa. 1949). 15 000,-

Dwie karty o wym. 28,0 x 22,0 cm, każda zapisana drobnym pismem, atramentem, na pierwszej 47 linijek, na drugiej 38 linijek, papier gładki. Nad tekstem wypisane numery stron, dodatkowo na pierwszej karcie numer rozdziału. Na kartach miejscami skreślenia i dopisane pojedyncze wyrazy. Ślady składania, zabrudzenia zecerskie powstałe w drukarni.

„Po rudnickich terminach poszedł król dalej w klin między San a Wisłę. [...] Szli za nim pan Czarniecki, pan Witowski, pan Lubomirski i napędzali go jako zwierza do sieci. […] Zaszyli się na koniec Szwedzi w sam kąt, gdzie się dwie rzeki schodzą, i odetchnęli."
Sandomierz pozostający w rękach najeźdźców, zaopatrywał drogą wodną w żywność oblężonych. Czarniecki postanowił zdobyć miasto, po przepłynięciu Wisły nastąpił szturm. Opuszczając twierdzę Szwedzi pozostawili podstępnie w piwnicach beczki z prochem i zapalonymi lontami. Wysadzony w powietrze zamek sandomierski pogrzebał wielu zdobywców, ale teren pozostał w polskich rękach. Wojska szwedzkie zostały zamknięte w potrzasku.
Czarniecki przeprawił się przez Wisłę, by spotkać się z hetmanem Sapiehą i zgodnie radzić o dalszej wojnie:
„– Rośnie Rzeczpospolita, raduje się miła ojczyzna, gdy tacy jej synowie w ramiona się biorą – mówił do Wołodyjowskiego i do Skrzetuskich Zagłoba. […]

Czymże to nas [Szwedzi] bowiem zawojowali, jeżeli nie niezgodą a zawiścią panów! [...]
– Bóg łaskaw! złe mija! Bóg łaskaw! – mówił Jan Skrzetuski.
– Obacz, abyś nie bluźnił! – odrzekł mu na to Zagłoba – każde złe musi minąć, bo gdyby wiecznie trwało, to byłby dowód, że diabeł rządzi światem, nie zaś Pan Jezus, któren miłosierdzie ma nieprzebrane."

– Spotkanie Kmicica z Zagłobą, Wołodyjowskim i Skrzetuskim. Wypad Rocha na Szwedów –

83. Henryk Sienkiewicz. „Potop". Rękopis, kart 2 (numerowane przez autora piórem: 37, 38). 1884-1886. Fragment rękopisu odpowiada tekstowi opublikowanemu w: H. Sienkiewicz. Potop. Tom V, rozdział VII: str. 100-105 (koniec rozdziału). (Dzieła zbiorowe pod redakcją Juliana Krzyżanowskiego. Tom XV. Warszawa. 1949). 15 000,-

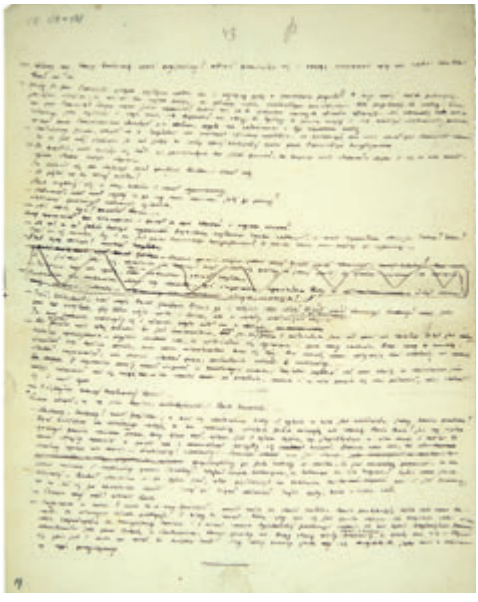
Dwie karty o wym. 28,0 x 22,0 cm, każda zapisana drobnym pismem, atramentem, pierwsza karta 50 linijek, druga 48 linijek, papier gładki. Na kratach skreślenia, dopisane wyrazy, zabrudzenia. Ślady składania.

Spotkanie Kmicica z Zagłobą, Wołodyjowskim i Skrzetuskim w obozie hetmana Sapiehy. Kmicic opowiada o porwaniu Anusi Borzobohatej i zawiera przymierze z panem Michałem, by wspólnymi siłami uwolnić Anusię i Oleńkę Billewiczównę. Skomentował ten sojusz Zagłoba:
„– Nie chciałbym ja być teraz księciem Bogusławem – rzekł po chwili – choćby mi kto całe Inflanty do tytułu dodał. Dość jednego takiego żbika, jak Kmicic, mieć na sobie, a cóż dopiero pana Michała! Ba! mało tego, bo i ja z wami foedus zawieram. Moja głowa, wasze szable!"
Wołodyjowski obiecał Kmicicowi zostać jego nauczycielem fechtunku, by sprostał na szable groźnemu Radziwiłłowi, bo wcześniej *„temu piekielnikowi"* zdzierżyć nie mógł. Rozmowa przy pełnych kielichach zeszła na sytuację wojenną i domysły, co zrobią teraz polscy wodzowie, mając uwięzionego między rzekami króla Karola Gustawa. Kmicic powiada, że chyba pójdzie z panem podskarbim litewskim do Prus elektorskich *„a jeżeli potem (mówi) nie przyłączymy Prus na wieki do Rzeczypospolitej, to chyba w kancelarii nie ma ani jednej takiej głowy, jak pan Zagłoba, który na własną rękę listami elektorowi groził."* Przysłuchujący się rozmowie Roch Kowalski, któremu się z głowy mocno kurzyło *„i gotów był cały świat wyzywać na rękę"*, nie chciał siedzieć w obozie z założonymi rekami. Nocą wszystkich zbudziły dźwięki wystrzałów po drugiej stronie rzeki:
– „Co się stało? co się stało? – pytano straży porozstawianych licznie nad brzegiem. […] Zagłoba wysłuchawszy relacji chwycił się za głowę z desperacji.
– Roch pojechał do Szwedów! Mówił, że straż chce porwać!"
Minęło wiele czasu. Czekając na powrót Rocha *„Zagłoba chodził nad brzegiem rzeki jako kura, która kaczęta wodzi. […] Ranek ubielił rzekę, wreszcie słońce zeszło, a Roch nie wracał."*

Na odwrocie pierwszej karty wpisany numer „36" i urwana linijka tekstu ręką Sienkiewicza:
– *„Mniejsza z tem, rzekł Wołodyjowski. Pan Bóg"...*
Na str. 98 (w druku) jest różniąca się wersja ostateczna:
– „Mniejsza z tym!" – rzekł Wołodyjowski.
– „Nieraz się też zdarza, że pies pana w rękę ukąsi." (o przewrotności Prusaków).

83. H. Sienkiewicz. Spotkanie Kmicica z Zagłobą.

84. H. Sienkiewicz. Poselstwo Zagłoby.

Na odwrocie drugiej karty wpisany również numer „36" i fragment zdania –
„samego potem z majętności wyżenął i panem owego został. To tak ci go gnębił."
Odpowiada to wersji drukowanej, także na str. 98, całkowicie zmienionej, odnoszącej się do charakteru elektora pruskiego „Gdy twój sługa, który cię pod nogi musiał podejmować i szaty twoje czyścić, panem twoim przy odmianie fortun zostanie, to właśnie tym sroższy będzie im byłeś mu panem łaskawszym".

– Poselstwo Zagłoby do obozu szwedzkiego po Rocha –

84. Henryk Sienkiewicz. „Potop". Rękopis, kart 4 (numerowane przez autora piórem: 39, 40, 41 i 43). 1884-1886. Fragment rękopisu odpowiada tekstowi opublikowanemu w: H. Sienkiewicz. Potop. Tom V, rozdział VIII: str. 106-114 oraz str. 117-119. (Dzieła zbiorowe pod redakcją Juliana Krzyżanowskiego. Tom XV. Warszawa. 1949). 25 000,-

Cztery karty o wym. 28,0 x 22,0 cm, zapisane drobnym pismem, atramentem, papier gładki. Na pierwszej karcie zawarto 47 linijek, na drugiej 58 (z czego 4 linijki przekreślone), na trzeciej karcie 58 linijek, na ostatniej 54 linijki (w tym 5 przekreślonych). Na kartach drobne przekreślenia, dopisane pojedyncze wyrazy, zabrudzenia zecerskie zwłaszcza na odwrocie.

Roch Kowalski po samotnej nocnej wycieczce przeciw Szwedom został przez nich pojmany i uwięziony. Główni bohaterowie powieści obmyślają, jak przyjść mu z pomocą.
„Nazajutrz, skoro dzień, Pan Zagłoba, ciągle w desperacji trwając, udał się do pana Czarnieckiego z prośbą, aby posłał do Szwedów obaczyć, co się z Rochem przygodziło; żyw-li czy w niewoli jęczy, czy też gardłem za swą śmiałość zapłacił?[...]
Jedźże waść do Szwedów i pogadaj o wymianie". [rzekł Czarniecki]

Do poselstwa Zagłoby dołączył się Wołodyjowski i Kmicic. Po przybyciu do szwedzkiego obozu mieli czas na obejrzenie szańców, okopów, armat i głównych sił armii. Podziwiając ich nowoczesną sztukę wojenną Wołodyjowski wdał się w spór z Zagłobą:

„– Rębaczów u nas jest więcej, ale uczonych oficyjerów mniej, i w sztuce wojennej zostaliśmy w tyle za innymi. [...] Po staremu jazda w dym kupą chodzi i szablami goli, a jak zrazu nie wygoli, to ją wygolą....

– Gadaj zdrów, Panie Michale! a któraż nacja tyle znamienitych wiktorii odniosła? [..] Postaw mi tymczasem najmądrzejszego inżyniera Szweda czy Niemca, ja przeciw niemu Rocha postawię, który ksiąg nie wertował, i obaczym."

Przed oblicze króla do kwatery w Gorzycach poprowadził ich Sadowski, Czech w służbie szwedzkiej, który pamiętał Kmicica z czasów oblężenia Częstochowy.

„– Waść to największą armatę burzącą wysadził i Miller oddał waszmości Kuklinowskiemu. Witam, witam serdecznie tak znamienitego rycerza!

– A co się z Kuklinowskim dzieje? – pytał dalej Kmicic.

– To waść nie wiesz?

– Wiem, żem mu odpłacił tym samym, czym on mnie chciał ugościć, alem go zostawił żywego.

– Zmarzł.

– Tak i myślałem, że zmarznie – rzekł machnąwszy ręką pan Andrzej."

Sadowski powiadomił Polaków, że Karol Gustaw upodobał sobie Rocha i podziwiając jego siłę, wybrał najtęższych żołnierzy i kazał się jeńcowi z nimi pasować. Sadowski relacjonował dalej, że Roch *„dziesięciu już rozciągnął, a żaden nie mógł wstać o własnej mocy."*

– „Nie wiem, czyli król zechce go oddać."

Jadąc dalej do króla natknęli się na *„kupę małych człowieczków"* Lapończyków, których *„Szwedowie za sobą do posług obozowych wodzą a w części dla osobliwości. [...]*

Kmicic posunął konia, chwycił jednego Lapończyka za kark, podniósł go jak kota do góry i obejrzał ciekawie" [...] Żeby mi król takiego jednego podarował, kazałbym go uwędzić i w Orszy w kościele powiesić, gdzie z innych osobliwości strusie jaje się znajduje".

Ostatnia karta rękopisu (k.43) zawiera zakończenie rozdziału – bohaterowie opowieści stają przed królem i rozpoczyna się rozmowa króla z Zagłobą, skrząca się dowcipem i humorem. Na koniec Roch zapytany, czy przestanie nastawać na życie królewskie, odpowiada butnie, że nie odpuści, czym budzi gniew monarchy. Mimo to król wspaniałomyślnie obdarowuje jeńca wolnością, ale do Polaków kieruje groźne słowa:

„– Kto bowiem przeciw mnie rękę podnosi, ten jest buntownikiem, gdyż jam tu prawym panem. Z miłosierdzia jeno nad wami nie karałem dotąd jak należy. [...] Przez waszą to swawolę i niestałość kraj ogniem płonie. [...] Lecz mówię wam: [...] nie chcecie słuchać praw, to posłuchacie miecza a szubienicy!"

Już po wyjściu z kwatery królewskiej zwrócił się Zagłoba do kompanów ze swoistym komentarzem słów królewskich:

„Szubienicy! szubienicy!…Samemu już ciasno, przycisnęliśmy go jako twaróg w worku, że już serwatką popuszcza, a on jeszcze mieczem i szubienicą grozi. Poczekaj! Złapał Kozak Tatarzyna, a Tatarzyn za łeb trzyma! […] Niech sobie Lapończyków na konsyliarzy dobierze i z nimi razem diabelskiej protekcji szuka!

A nas będzie Najświętsza Panna sekundowała… […] Przy takiej pomocy jeszcze my ich wszystkich jako raki z wiecierza za szyję powyciągamy..."
A zwracając się do Rocha, którego szczęśliwie wydobyto z opresji:
„Rochu! chciałem ci po gębie dać albo pięćdziesiąt na kobiercu, ale ci już przebaczę za to, żeś się po kawalersku stawił i dalej go [króla] ścigać obiecałeś. Dajże gęby, bom z ciebie rad!
– Przecie wuj rad! – odrzekł Roch."

ADAM MICKIEWICZ. LISTY

Trzy listy Adama Mickiewicza (1798-1855) – najwybitniejszego poety polskiego – do hrabiego Alfreda de Vigny (1797-1863) – poety, powieściopisarza i dramaturga, jednego z czołowych przedstawicieli epoki romantyzmu we Francji. Pochodzą z 1837 roku i dotyczą opracowania oraz możliwości adaptacji teatralnej napisanego przez Mickiewicza po francusku dramatu „Konfederaci barscy" (Les Confédérés de Barr).

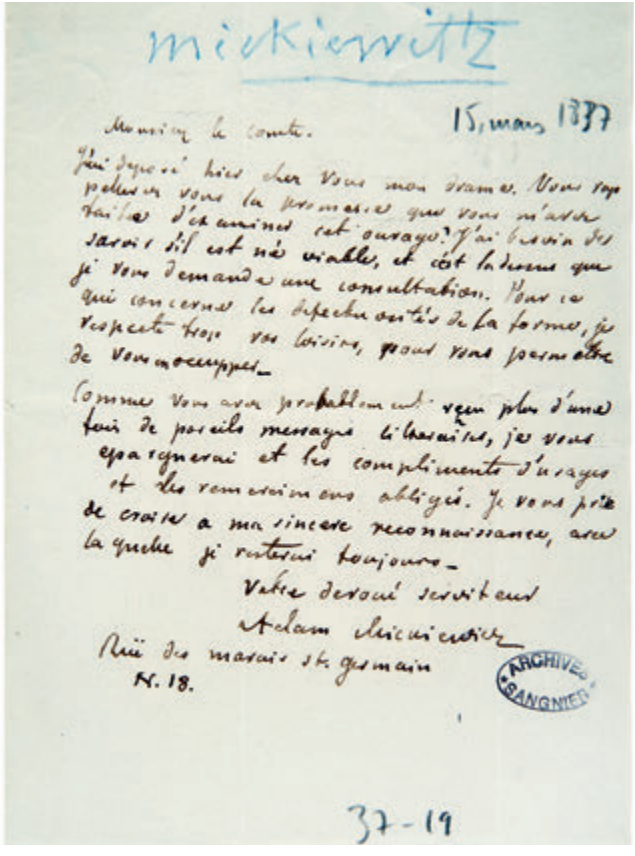
Pomysł stworzenia dramatu w języku francuskim poddali pisarzowi literaci skupieni w salonie Marii d'Agoult i George Sand, do którego zbliżył się w tamtym czasie. Mickiewicz pisał go w listopadzie i grudniu 1836 roku. Utwór liczył pięć aktów, jego akcja rozgrywała się w Krakowie i okolicach w 1772 roku. Pełen tekst dramatu nie zachował się, znany jest jedynie fragment przepisany przez Bogdana Jasieńskiego, opatrzony odręcznymi poprawkami autora. **Korespondencja Mickiewicza z de Vigny, Sand i d'Agoult jest najważniejszym źródłem na temat pracy nad tym utworem** i świadectwem nieudanej próby wprowadzenia dramaturgii polskiego wieszcza na francuską scenę.

Alfreda de Vigny polski poeta poznał jesienią 1835 roku za pośrednictwem Davida d'Angers. Uważa się, że był on jedną z osób zachęcających go do twórczości w języku francuskim. Był autorem najgłośniejszego dramatu francuskiego epoki romantyzmu „Chatteron" (1835) i wśród paryskich znajomych poety osobą najlepiej zorientowaną w środowisku teatralnym miasta.

Listy Mickiewicza do Alfreda de Vigny – we francuskim oryginale i tłumaczeniu polskim – zostały opublikowane w XV tomie Dzieł poety („Czytelnik" 2003). Podstawą edycji była francuska publikacja w III tomie Korespondencji Alfreda de Vigny (Correspondence. Textes réunis, classes et annotés vous la direction de Madeleine Ambriér, t. 3, Paris 1994). Ich rękopisy spoczywały w paryskim archiwum spadkobierców de Vigny – Jeana Sangnier oraz jego siostry i nie były znane polskim edytorom.

85. Adam Mickiewicz. List do Alfreda de Vigny, 15 marca 1837. Paryż. 60 000,-

Autograf. Dwie karty 20 x 12,5 cm, zapisane w języku francuskim na jednej stronie, brązowym atramentem. Na pierwszej karcie adnotacja de Vigny niebieską kredką „Mickiewitz" oraz ołówkiem anonimową ręką: 15 marc 1837, 37-19. Pod tekstem pieczątka „Archives Sangnier". Na IV stronie adres ręką A.M.: À Monsieur le Comte Alfred de Vigny, Rue des Écuries d'Artois No 3. Stempel: Bureau de la Maison du Roi Mars 1837.

mickiewicz

15 mars 1837

Monsieur le Comte.

J'ai déposé hier chez Vous mon drame. Vous me pardonnerez vous la promesse que vous m'avez faite d'examiner cet ouvrage? J'ai besoin de savoir s'il est né viable, et c'est la raison que je vous demande une consultation. Pour ce qui concerne les dispositions de la forme, je respecte trop vos loisirs, pour vous permettre de vous occuper

Comme vous aurez probablement reçu plus d'une fois de pareils messages libraires, je vous épargnerai et les compliments d'usages et les remerciemens obligés. Je vous prie de croire à ma sincère reconnaissance, avec la quelle je resterai toujours

Votre devoué serviteur
Adam Mickiewicz

Rue des marais St. germain
N. 18.

ARCHIVES BANGNIER

37-19

85. Adam Mickiewicz. „Wczoraj złożyłem u Pana dramat.”

„Panie Hrabio,
Wczoraj złożyłem u Pana mój dramat. Czy przypomina Pan sobie obietnicę oceny tego dziełka, którą mi Pan dał? Chciałbym wiedzieć, czy urodziło się, mając szansę na życie, i w tej sprawie proszę o poradę. Jeśli zaś chodzi o usterki stylu, to zbyt cenię Pańskie wolne chwile, aby zezwolić, by Pan się tym zajmował.
Ponieważ z pewnością po wielekroć otrzymywał Pan podobne literackie prośby, chciałbym oszczędzić mu zwyczajowych komplementów i obowiązujących podziękowań.
Proszę przyjąć wyrazy mej szczerej wdzięczności, z którymi pozostaję zawsze oddanym sługą.
Adam Mickiewicz
Ulica Marais St.-Germain No 18”

W okresie, w którym Mickiewicz nawiązał kontakt z de Vigny, przyjaciele poety podejmowali starania o przyznanie mu comiesięcznego rządowego zasiłku oraz podjęli inicjatywę honorowego zakupu rękopisu Pana Tadeusza, dzięki której autor otrzymał kwotę 3000 franków, zachowując sprzedany rękopis. Projekt zaprezentowania Konfederatów francuskiej publiczności był więc jedną z szans stabilizacji

materialnej poety i jego rodziny. Mickiewicz wiązał z nim na tyle duże nadzieje, że nie czekając na wystawienie pierwszego francuskojęzycznego dramatu, zaczął pisanie drugiego, poświęconego bohaterowi powstania kościuszkowskiego, generałowi Jakubowi Jasińskiemu. Rady i protekcja de Vigny mogły mieć dla polskiego pisarza dużą praktyczną wartość. W liście do George Sand przyznawał: „Nie znam żadnego teatru paryskiego z wyjątkiem Opery, sztuki nowe czytałem dopiero po napisaniu własnej".

List opublikowany jako pozycja 445 w: *Dzieła*, t. XV, *Listy. Część druga 1830-1831*, oprac. M. Dernałowicz, E. Jaworska, M. Zielińska, Warszawa 2003, s. 349-350. Przekł. cyt. za tym źródłem.

86. Adam Mickiewicz. List do Alfreda de Vigny, dat. 31 marca 1837. Paryż. 40 000,-

Dwie karty 25 x 13 cm zapisane w języku francuskim na jednej stronie, brązowym atramentem. Na pierwszej stronie adnotacje ołówkiem anonimową ręką: 31 mars 1837, 37-23. Pod tekstem pieczątka „Archives Sangnier". Na IV stronie adres ręką A.M.: À Monsieur le Comte Alfred de Vigny, Rue des Écuries d'Artois No 3.

„Panie Hrabio.
Już dość dawno przesłałem Panu rękopis mego dramatu. Dowiaduję się, że jest Pan niezdrów. Nie jest to więc odpowiedni moment, aby męczyć go moimi lekturami. Proszę więc, aby zechciał Pan przekazać ów rękopis oddawcy niniejszego. Proszę przyjąć, Pani Hrabio, wyrazy głębokiego poważania, z którym mam zaszczyt pozostawać Pańskim wielce uniżonym i wielce oddanym sługą.
Adam Mickiewicz"

„Nic mi nie przeszkodziło, Szanowny Panie, czytać i odczytywać na nowo z ogromną uwagą Pański dramat – odpowiadał na ten list de Vigny. – Radzę Panu zaproponować go jakiemuś teatrowi, ale mam do przedstawienia kilka poważnych uwag. Jeśli raczy Pan przyjść do mnie jutro lub pojutrze w południe, będę szczęśliwy móc porozmawiać z Panem i gotów służyć we wszystkim, co będzie ode mnie zależało".
Mickiewicz skorzystał z zaproszenia 3 kwietnia. Odebrał wówczas rękopis i zapoznał się z uwagami pisarza. „Poradziłem mu nie robić z jedynego Francuza w sztuce roli głuptasa" – zapisał de Vigny w swoim dzienniku (Journal d'un poète). Pod wpływem tej wskazówki autor przepracował postać pułkownika Choisy, zmieniając parodystyczny charakter tej roli. „[…] Przeróbka dramatu musiała być dość gruntowna, skoro zajęła mu prawie dwa miesiące – pisze Stanisław Pigoń. – […] Dopiero tekst poprawiony poddał poeta osądowi George Sand, która […] zwróciła mu utwór w ostatnich dniach maja". Inną radą, jaką otrzymał wówczas od de Vigny, była sugestia przedstawienia poprawionej sztuki paryskiemu teatrowi Porte-Saint-Martin przy Boulevard Saint-Martin 18, który wystawiał dramaty romantyczne, wymagające bogatej oprawy scenicznej.

List opublikowany jako pozycja 446 w: Dzieła, t. XV, dz. cyt., 350-351. Przekł. cyt. za tym źródłem.

87. Adam Mickiewicz. List do Alfreda de Vigny, dat. 31 maja 1837. Paryż. 70 000,-

Dwie karty 20,5 x 13 cm zapisane w języku francuskim na jednej stronie, brązowym atramentem. Na pierwszej stronie adnotacje ołówkiem anonimową ręką: le juin 1837, 37-44. Pod tekstem pieczątka „Archives Sangnier". Na IV stronie adres ręką A.M.: À Monsieur le Comte Alfred de Vigny, Rue des Écuries d'Artois No 3. Stempel: Mai 31 1837. Mickiewicz, datując list, pomylił się o jeden dzień.

86. Adam Mickiewicz. „Już dość dawno przesłałem Panu rękopis". Rękopis listu.

„Szanowny Panie Hrabio,
Stosownie do Pańskich uwag wprowadziłem zmiany w dramat polski, który Pan sobie przypomina z lektury. Pani Sand poprawiła nieco styl. Postanowiłem przedłożyć utwór teatrowi Porte Saint Martin, ale nie ulega wątpliwości, że nie uzyskam nic u tej wysokiej Porty, jeżeli mi Pan odmówi swego poparcia.
Czy Pan będzie łaskaw powiedzieć parę słów Dyrektorowi, jak mi to Pan przyrzekł? Jeżeli Pan będzie wolny i widzialny w najbliższych dniach, proszę zawiadomić mię łaskawie, pragnąłbym z Panem chwilkę pomówić.
Pański uniżony i zobowiązany sługa
Adam Mickiewicz
Środa, 1 czerwca
ulica Val de Grâce nr 1 i 3 „

Poeta skontaktował się z dyrektorem teatru Porte-Saint-Martin, dramaturgiem i dziennikarzem Charles'em Jeanem Harelem (1790-1846), został przez niego przyjęty, lecz sztuka o konfederatach barskich nie była dlań dość interesująca. Po miesiącu Mickiewicz w liście do de Vigny opisywał w satyrycznym tonie swą wizytę w gabinecie dyrektora. „Pan Harel nie miał czasu wysłuchać lektury, prosił mię o rękopis, chcąc go spokojnie przeczytać. Polecenie ze strony p. de Vigny, powiedział, jest wagi niezz-niezz-miernej! I uwydatnił to oświadczenie, wznosząc

ramiona i oczy ku niebu. Dodał z ukłonem, że pochwała p. Sand jest wagi!... jest wagi! Otóż, by ocenić dzieło tak wysoko i głęboko zalecone, p. Harel musi się skupić, rozważy je w samotności, w ciszy nocnej, z dala od odwiedzających, od natrętów ett., ett. Odpowiedziałem mu, że pragnąłem odczytać rękopis sam, licząc na swoją umiejętność deklamowania i gestu. Potrzeba by mi do tego światła dziennego. Po tysiącznych rozprawach w tym rodzaju, rozeszliśmy się bez żadnej decyzji".

Mickiewicz dość łatwo pogodził się z teatralną klęską. Być może wyczuwał też, że kondycja paryskiego teatru nie była tak dobra, jak przypuszczano. Dyrektor Harel, postać opisywana obszernie we wspomnieniach Aleksandra Dumasa, jesienią 1840 roku zbankrutował. Później znalazł się w domu obłąkanych, gdzie w 1848 roku odebrał sobie życie. Stracone teatralne złudzenia zacieśniły natomiast znajomość Mickiewicza z adresatem listów. Mający opinię mizantropa i odludka de Vigny, dowiedziawszy się dwa lata później o trudnych osobistych przeżyciach poety, przekazywał przez ich wspólnych znajomych wiadomość, że bardzo chętnie jeszcze raz zobaczyłby Polaka w swoim mieszkaniu przy Rue des Écuries d'Artois.

List opublikowany jako pozycja 451 w: Dzieła, t. XV, dz. cyt., 355-356. Przekł. cyt. za tym źródłem. *(Patrz tablica XIII)*

RĘKOPISY I DOKUMENTY

KRÓLOWIE POLSCY

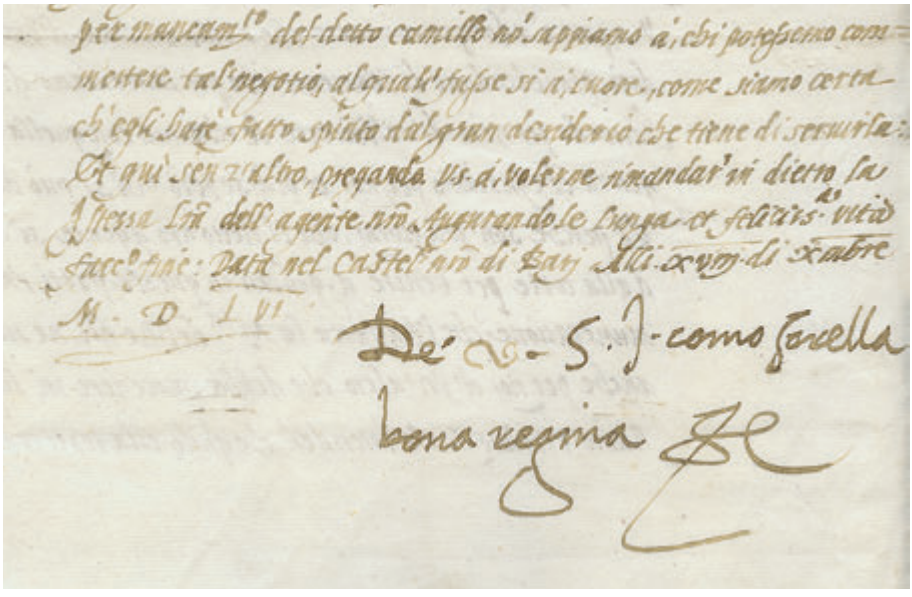
88. Władysław III Warneńczyk (1424-1444), król Polski i Węgier. Zapis swojemu słudze, Florianowi z Pacanowa, sumy 100 grzywien w monecie obiegowej na wsiach w ziemi ruskiej: Kuźniszcze w powiecie lubomelskim i Kozia Góra w powiecie chełmskim, jako nagrody za wierną służbę, zwłaszcza na Węgrzech. Datowany 18 maja 1441 r. w Budzie. Karta pergaminowa 32,0 x 15,5 cm. 10 000,-

Język łaciński. Zapisana tzw. **relacja Jana z Koniecpola**, kanclerza koronnego. Po pierwotnie przywieszonej pieczęci pozostał fragment paska pergaminowego. Dokument został skasowany, na co wskazują charakterystyczne nacięcia pergaminu. Na odwrocie **streszczenie autorstwa zapewne Jana Zamoyskiego** oraz późniejsze sygnatury, tzw. fascykułowe z XVII-XVIII w. Dokument znany dotychczas tylko ze streszczenia, opublikowanego przez Irenę i Stanisława Kurasiów w części VIII „Zbioru Dokumentów Małopolskich" na podstawie znajdującego się w Archiwum Głównym Akt Dawnych inwentarza Archiwum Koronnego, opracowanego przez Jana Zamoyskiego (wydawcy umieścili adnotację, że oryginał dokumentu pozostaje nieznany, por.: Zbiór Dokumentów Małopolskich. Cz. VIII. Dokumenty z lat 1435-1450. Uzupełnienie: dokumenty z lat 1286-1442, wyd. Irena Sułkowska-Kuraś i Stanisław Kuraś. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1975, nr 2302, s. 118-119). Na tej podstawie można stwierdzić, że w latach 60. XVI wieku, kiedy Zamoyski sporządzał swój inwentarz, dokument ten znajdował się w Archiwum Koronnym, gdzie został zaliczony do działu „Palatinatus Russiae". Brak adnotacji pochodzących z późniejszych rewizji Archiwum Koronnego przy równoczesnej obecności sygnatur fascykułowych oznacza znalezienie się tego dokumentu jeszcze przed rokiem 1795 w rękach prywatnych. **Jedyny dokument wystawiony przez Władysława Warneńczyka, który pojawił się w obrocie antykwarycznym w Polsce w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat.** Zabrudzenia, gdzieniegdzie zaplamienia pergaminu. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XIV)

– Sumy neapolitańskie –

89. Bona Sforza (1494-1557), królowa polska. List do księżnej di Gravina zawierający informacje o aktualnym stanie rozmów prowadzonych z królem Neapolu (Filip II król Hiszpanii) oraz o otrzymaniu przez Bonę listu od Camilla Brancazzo, który zamierza spędzić najbliższe święta Bożego Narodzenia w Bari. Datowany: nel Castel nostro di Bari, 18 grudnia 1556 r. Autograf: **„Bona Regina"**. Bifolium, 21,2 x 29,5 cm. 6000,-

Z autografem królewskim. List w języku włoskim, z ostatniego okresu życia królowej, kiedy w 1556 r. opuściła Polskę i powróciła do Bari, stolicy księstwa należącego do Sforzów. Król Hiszpanii Filip II Habsburg (1527-1598) był zleceniodawcą otrucia Bony w 1557 r. Jego celem było sfałszowanie testamentu królowej i uniknięcie zwrotu tzw. sum neapolitańskich. Na odwrocie ślad po pieczęci odciśniętej przez papier. Niewielkie ubytki pap. podklejone. Stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

89. Bona Sforza. List. 1556.

90. Stefan Batory (1533-1586), król Polski. Przywilej nominacyjny wydany w Toruniu 10 listopada 1576 r. Autograf: **„Stephanus Rex”**. Pergamin, 33,0 x 64,0 cm. 5000,-

Z autografem królewskim. Przywilej nominacyjny króla Stefana Batorego dla proboszcza kościoła i szpitala pod wezwaniem Ducha Świętego, wielebnego Stanisława Żochowskiego, dziekana lwowskiego, jednego z kanoników kapituły metropolitarnej we Lwowie. Szpital Św. Ducha, wg tradycji założony przez króla Kazimierza Wielkiego, to najstarsza tego typu instytucja dobroczynna we Lwowie, założona i prowadzona przez władze miasta (zburzona w XVIII w.). Obok niego istniał kościół pod tym samym wezwaniem oraz szkoła. Ozdobny inicjał rozpoczynający tekst. Brak pieczęci. Ślady składania, drobne zabrudzenia. Stan dobry.
(Patrz tablica XV)

91. Zygmunt III Waza (1566-1632), król polski. Polecenie dla Hieronima, Andrzeja, Krzysztofa, Stanisława i Mikołaja Miękiskich, dziedziców wsi Miękisz. Dat.: 12 grudnia 1605 r., Cracoviae (Kraków). **Pieczęć mała koronna** odciśnięta przez papier, podpis Krzysztofa Ilmanowskiego, pisarza kancelarii koronnej. Karta papierowa o wymiarach 21,0 x 32,5 cm. 700,-

Język łaciński. Polecenie, aby wymienieni stawili się przed komisarzami królewskimi wyznaczonymi do rozgraniczenia dóbr królewskich Hruszczowicze i Chotyniec, wsi będących w dzierżawie Kiliana Drohojowskiego podkomorzego przemyskiego i miasta Krakowiec, dóbr dziedzicznych Konstantego, Janusza i Aleksandra Ostrogskich, synów zm. Aleksandra wojewody wołyńskiego i ich matki, Anny z Kostków. Dotyczy m.in. miasta Krakowiec na szlaku pomiędzy Lwowem a Jarosławiem (obecnie na terenie Ukrainy), należącego wówczas do potomków księcia Aleksandra Ostrogskiego, wojewody wołyńskiego, obrońcy prawosławia, przeciwnika unii brzeskiej oraz do jego żony Anny z Kostków, znanej z pobożności i dobroczynności właścicielki Jarosławia. Stan dobry.

92. Zygmunt III Waza (1566-1632), król polski. Wypis z akt Metryki Koronnej dokumentu, w którym Zygmunt III zezwala Janowi Szałapskiemu, pisarzowi kancelarii większej koronnej, wykupić z rąk dotychczasowych posiadaczy wójtostwo we wsi

Ślężany w starostwie lelowskim. **Pieczęć wielka koronna** odciśnięta przez papier (odcisk opłatkowy), podpisy Andrzeja Lipskiego, kanclerza koronnego, biskupa łuckiego i Jana Szałapskiego. Dat. 21 stycznia 1621 r., Varsaviae (Warszawa). Bifolium papierowe o wymiarach 20,0 x 32,0 cm. 700,-

Język łaciński. **Z odręcznymi podpisami w imieniu królewskim Andrzeja Lipskiego** (1572-1631), kanclerza wielkiego koronnego oraz Jana Szałapskiego. Ślęzany – wieś w pow. częstochowskim, gmina Lelów. Stan dobry (patrz poz. następna).

93. Zygmunt III Waza (1566-1632), król polski. Zezwala Janowi Szalapskiemu pisarzowi aktowemu kancelarii większej koronnej ustąpić Marcinowi Szyszkowskiemu staroście lelowskiemu prawo dożywotnie do wójtostwa wsi Ślężany w starostwie lelowskim. Dat. 6 kwietnia 1621 r., Vars[avi]ae (Warszawa). Pieczęć mniejsza koronna odciśnięta przez papier, podpisy króla: **„Sigismundus Rex"** i Jakuba Zadzika, sekretarza królewskiego. Karta papierowa o wymiarach 32,0 x 20,0 cm. 3000,-

Z autografem królewskim oraz odręcznym podpisem Jakuba Zadzika (1582-1642), sekretarza królewskiego, kanclerza wielkiego, wybitnego dyplomaty. Język łaciński. Naderwana w części górnej, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XV)

94. Zygmunt III Waza (1566-1632), król polski. Wypis z akt Metryki Koronnej dokumentu wystawionego 4 września 1621 r. w Warszawie, w którym Zygmunt III potwierdza cesję starostwa lelowskiego dokonaną przez Stanisława Lubomirskiego, podczaszego koronnego na rzecz Marcina Szyszkowskiego. Dat. 18 września 1621 r., Varsaviae (Warszawa). **Pieczęć wielka koronna** odciśnięta przez papier (odcisk opłatkowy), podpisy Andrzeja Lipskiego biskupa łuckiego, kanclerza koronnego i Jana Szałapskiego. Bifolium papierowe o wymiarach 19,4 x 30,8 cm. 700,-

Język łaciński Dotyczy dóbr **Stanisława Lubomirskiego** (1583-1649), późniejszego wojewody krakowskiego, **jednego z najbardziej wpływowych ludzi ówczesnej Rzeczpospolitej**, obrońcy Chocimia w 1621 r. Marcin Szyszkowski, starosta lelowski, dworzanin królewski, bratanek biskupa krakowskiego Marcina Szyszkowskiego. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

95. Zygmunt III Waza (1566-1632), król polski. Poleca Stanisławowi Kazanowskiemu staroście krośnieńskiemu, zarządzającemu dobrami starostwa jaworskiego w imieniu królewicza Władysława Zygmunta, aby stawił się przed komisarzami królewskimi wyznaczonymi do rozgraniczenia dóbr starostwa jaworowskiego oraz wsi Porudno i Nowy Siedlec, dóbr dziedzicznych Piotra Jacymirskiego. Dat. 22 lipca 1628 r., Varsaviae (Warszawa). **Pieczęć wielka koronna** odciśnięta przez papier, podpis Jakuba Maksymiliana Fredry. Karta papierowa o wymiarach 19,5 x 31,5 cm. 700,-

Z odręcznym podpisem Jakuba Maksymiliana Fredry (zm. 1646), królewskiego sekretarza, późniejszego referendarza koronnego. Język łaciński. Dokument dotyczy uporządkowania granic starostwa jaworowskiego, będącego w dzierżawie królewicza Władysława Zygmunta oraz sąsiadujących wsi Porudno i Nowy Siedlec, dóbr dziedzicznych Piotra Jacymirskiego. Stan dobry.

– Zniszczenia po wojnie ze Szwecją –

96. Władysław IV (1595-1648), król Polski. Poleca Janowi Mikołajowi Daniłowiczowi podskarbiemu koronnemu, aby wstrzymał lustrację dóbr ekonomii malborskiej,

94. Zygmunt III Waza. Dokument. 1621.

96. Władysław IV. Dokument. 1628.

a kwarta płacona z tychże dóbr została ustalona na poziomie nie wyższym niż 400 zł do czasu usunięcia zniszczeń wyrządzonych wskutek niedawnych działań wojennych. Dat. 16 kwietnia 1628 r. w Warszawie. **Pieczęć mniejsza koronna** odciśnięta przez papier, podpisy króla: **„Vladislaus Rex”** i Stanisława Skarszewskiego, sekretarza królewskiego. Karta papierowa o wymiarach 20,0 x 33,0 cm. 3000,-

Z autografem królewskim. Język polski. Dotyczy Jana Mikołaja Daniłowicza (1607-1650), podskarbiego koronnego, zręcznego administratora, który wzbudzał uznanie za umiejętność ściągania pieniędzy do skarbu koronnego **na cele wojny ze Szwecją i Rosją**. Jednocześnie należał do najbogatszych panów w Rzeczypospolitej. Zniszczenia związane są z wojną polsko-szwedzką lat 1626-1629, która doprowadziła do spustoszenia Pomorza i Kujaw. Na odwrocie łaciński regest. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

97. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski. Katarzyna z Uchańskich ks. Adamowa Aleksandrowa Sanguszkowa zapisuje część pewnych dóbr w województwie wołyńskich Szymonowi Baczewskiemu, dat. Pułtusk 4 V 1650. Autografy („Georgi Ossolinsky”) i inni urzędnicy kancelaryjni. Pieczęć wielka kancelarii koronnej odciśnięta przez papier. Karta, 32 x 19 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem Jerzego Ossolińskiego (1595-1650), dyplomaty, kanclerza wielkiego koronnego, uwiecznionego na rycinie Stefano della Belli w czasie paradnego wjazdu poselstwa polskiego do Rzymu. Język łaciński. Treść uzgodnionego zapisu (dość zawiła i związana z historią wspomnianych dóbr) została wpisana do akt kanclerskich w formie relacji celem wydania niniejszego ekstraktu w imieniu króla z podpisem najwyższego urzędnika państwowego. Bardzo dobrze zacho-

98. Jan Kazimierz. Potwierdzenie przywileju Jana Zamoyskiego dla leśniczego. 1656.

wana pieczęć wielka kancelarii koronnej. Zbrązowienia, ubytek dolnej krawędzi z krótkim tekstem informującym oraz rozerwanie w miejscu złożenia, poza tym tekst czytelny, stan dobry.

– Bunty kozackie –

98. Jan Kazimierz (1609-1672), król Polski. Potwierdza i powtarza w całości dokument z daty 30.06.1655 w Zamościu, w którym Jan Zamoyski, podczaszy koronny, starosta kałuski nadaje Danielowi Makowskiemu, leśniczemu kałuskiemu ziemię w nagrodę za usługi okazane podczas buntu kozackiego. Dat. 16 marca 1656 r. we Lwowie. Pieczęć mała koronna odciśnięta przez papier, podpisy króla (**„Jan Kazimierz Król"**) i Wojciecha Gorajskiego, proboszcza krakowskiego i poznańskiego, regenta kancelarii koronnej. Karta papierowa o wymiarach 32,5 x 21,0 cm. 3000,-

Z autografem królewskim. Język polski. Na odwrocie ślady podklejania i notatka o wpisaniu dokumentu do akt grodzkich halickich 17.09.1666 r. Niewielkie uszkodzenia na złożeniach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Dokument wystawiony w Żółkwi –

99. Jan III Sobieski (1624-1696), król polski. Potwierdza, powtarzając w całości, dokument wystawiony 21.10.1639 r. w Warszawie, w którym Władysław IV, król polski, potwierdza, powtarzając w całości, dokument wystawiony 15.11.1638 r. w zamku stryjskim, w którym Krzysztof Koniecpolski, chorąży koronny, starosta stryjski przyłącza do wójtostwa stryjskiego pewien grunt. Dnia 20 listopada 1689 r., Zołkieviae (Żółkiew). Pieczęć wielka koronna odciśnięta przez papier

99. Jan III Sobieski. Dokument. Żółkiew. 1689.

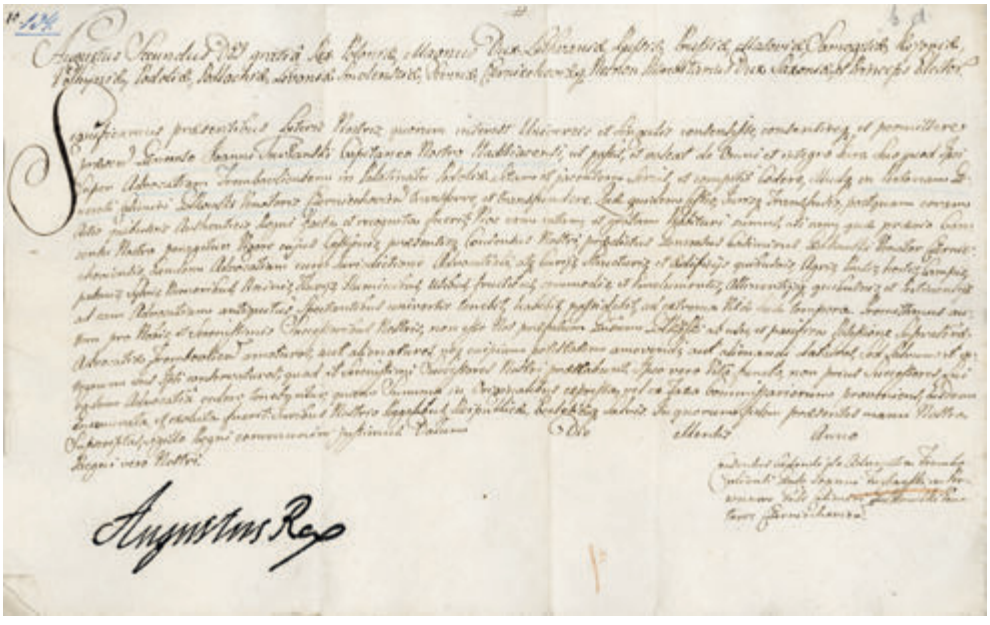
(odcisk opłatkowy, luzem), podpisy króla (**„Joannes Rex”**) i Wojciecha Stanisława Chrościńskiego sekretarza królewskiego. Bifolium papierowe o wymiarach 20,4 x 32,5 cm. 3000,-

Z autografem królewskim oraz Wojciecha Stanisława Chrościńskiego (ok. 1665-po 1722), sekretarza królewskiego, uczestnika wyprawy wiedeńskiej, poety (autora poematu „Trąby wiekopomnej sławy...”). Język łaciński (dokument Jana III i Władysława IV) i polski (dokument Koniecpolskiego). Na odwrocie notatka z informacją o wpisaniu dokumentu 09.09.1699 r. do akt grodzkich przemyskich. Uszkodzone na złożeniach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

100. August II Mocny (1670-1733), król polski. Wypis z akt Metryki Litewskiej wystawionego 21 kwietnia 1713 r. w Warszawie dokumentu, w którym August II król polski zezwala Rajnoldowi Sadowskiemu, kasztelanowi brzeskiemu litewskiemu, ustąpić synowi, Ignacemu Sadowskiemu prawo dożywotnie do starostwa słonimskiego. Dat. 15 marca 1714 r. w kancelaryi naszej mniejszej W.X. Lit. Pieczęć mniejsza litewska odciśnięta przez papier (odcisk opłatkowy), podpis Kazimierza Czartoryskiego, podkanclerzego litewskiego. Bifolium papierowe o wymiarach 20,0 x 33,0 cm. 700,-

Język polski. **Z odręcznym podpisem Kazimierza Czartoryskiego** (1674-1741), księcia na Klewaniu i Żukowie, późniejszego kasztelana wileńskiego, odznaczonego Orderem Orła Białego (**dziadka króla Stanisława Augusta**). Rajnold Kazimierz Sadowski (zm. 1721), kasztelan brzeski litewski, od elekcji 1696 r. wspierał Augusta II Mocnego, jako poseł brzeski był także na jego koronacji, do końca swej działalności publicznej popierał stronnictwo saskie. Na odwrocie regest. Stan dobry.

101. August II Mocny (1670-1773), król polski. Zezwala Janowi Turzańskiemu, staroście hadziackiemu, ustąpić Kazimierzowi Gołkowskiemu, łowczemu czerni-

101. August II Mocny. Prawo na wójtostwo trembowelskie.

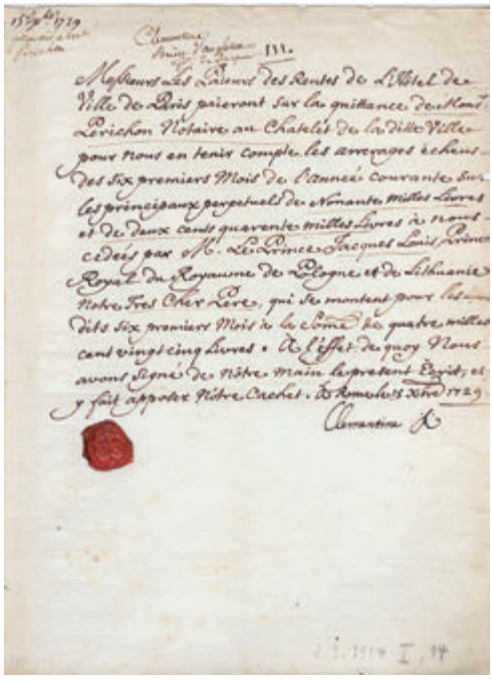
howskiemu, prawo dożywotnie do wójtostwa trembowelskiego w województwie podolskim. Podpis króla (**„Augustus Rex”**), brak podpisu sekretarza królewskiego i odcisku pieczęci, zostawione puste miejsca na wpisanie miejsca i daty wystawienia dokumentu. Bez daty i miejsca. Bifolium papierowe o wymiarach 33,0 x 20,5 cm. 1200,-

Z autografem królewskim. Język łaciński. Należy zwrócić uwagę na omyłkowe zaliczenie Trembowli do województwa podolskiego, zamiast do województwa ruskiego. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

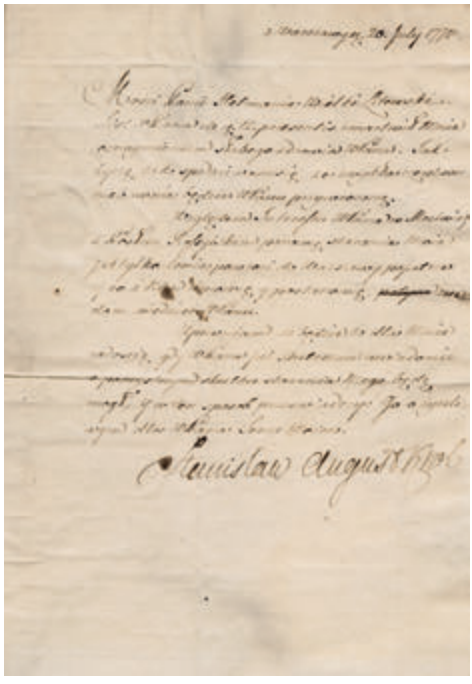
102. Maria Klementyna Sobieska (1701-1735), córka Jakuba Sobieskiego i Jadwigi Elżbiety Neuburskiej, wnuczka Jana III Sobieskiego, żona Jakuba Stuarta (1688-1766), pretendenta do tronu Anglii i Szkocji. Polecenie finansowe wydane płatnikom rent z ratusza paryskiego, dat. Rzym 15 XII 1729 r. Autograf (**„Clementine”**). Pieczęć sygnetowa w czerwonym laku. Karta 27,5 x 20 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem Marii Klementyny z Sobieskich Stuart oraz odciskiem jej pieczątki sygnetowej (jako królowej), z dwiema tarczami (na prawej: heraldycznie herby Anglii, Szkocji i Irlandii, a na lewej herby Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego). Język francuski. Dotyczy wypłaty p. Perichon, notariuszowi z paryskiego Châtelet, sumy 4125 liwrów z pieniędzy ustąpionych jej przez ojca, królewicza Jakuba Ludwika Sobieskiego. Maria Klementyna pod koniec burzliwego i nieszczęśliwego życia zamieszkała w klasztorze. Po śmierci pochowana została w podziemiach Bazyliki Św. Piotra w Rzymie. Ślady składania. Pieczęć wyraźna. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

103. Stanisław August (1732-1798), król polski. Nadaje Jackowi Strzyżowskiemu grunt zw. Śmiechowska Rola i karczmę we wsi Winiary i Korczyn w starostwie i powiecie wiślickim. Dat. 8 grudnia 1765 r., Varsaviae (Warszawa). Pieczęć wielka koronna odciśnięta przez papier, podpisy króla (**„Stanislaus Augustus Rex”**) i Adama

102. Maria Klementyna Sobieska. Dokument. 1729.

104. Stanisław August Poniatowski. List. 1770.

Cieciszowskiego, skarbnika liwskiego, sekretarza pieczęci wielkiej koronnej. Karta papierowa o wymiarach 39,0 x 24,0 cm, 2500,-

Z autografem królewskim. Język łaciński. Na odwrocie notatka z informacją o wystawieniu dokumentu za kanclerstwa Andrzeja Zamoyskiego kanclerza koronnego Stan zachowania dobry.

104. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. List do Michała Kazimierza Ogińskiego, hetmana wielkiego litewskiego, dat. 20 lipiec 1770 r., z Warszawy. Pieczęć sygnetowa (pole nieodbite), podpis króla (**„Stanisław August Król”**). Bifolium pap.17,5 x 26 cm. 2500,-

Z autografem królewskim. Język polski. Wyrażenie troski o stan zdrowia hetmana i zapewnienie o królewskiej uwadze względem interesu hetmana z posłem rosyjskim chwilowo nieobecnym w Warszawie. Michał Kazimierz Ogiński, hetman wielki litewski, członek Rady Nieustającej, poeta, pisarz. W 1767 r. wszedł w skład delegacji Sejmu, wyłonionej pod naciskiem posła rosyjskiego N. Repnina, w celu określenia ustroju Rzeczpospolitej, podatnego na wpływy rosyjskie. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

105. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. Dyplom na Order św. Stanisława dla Ignacego Benoe, dat. Varsovie [Warszawa] 23 XII 1788. Autograf króla (**„Stanislaus Augustus Rex”**) i królewskiego sekretarza. Pieczęć mniejsza koronna odciśnięta przez papier. Bifolium, 23,5 x 38,0 cm. 5000,-

Z autografem królewskim oraz Mikołaja Sikorskiego, sekretarza JKMci i pieczęci mniejszej koronnej. Język łaciński. Na odwrocie informacja o wpisaniu dyplomu do ksiąg kancelarii koronnej

105. Stanisław August Poniatowski. Dyplom na Order Świętego Stanisława. 1788.

mniejszej za podkanclerstwa Macieja Garnysza. Odbiorcą dyplomu był Mikołaj Ignacy Benoe herbu Taczała (ok. 1740 -1812), ówczesny **administrator dóbr królewskich** i wielkorządca zamku krakowskiego. Na uwagę zasługuje łacińska nazwa orderu: „Order św. Stanisława Biskupa i Męczennika". Ślady składania i drobne przetarcia w miejscach złożenia, zbrązowienia oraz niewielkie ślady zalania (tylko na odwrocie). Bardzo ładnie zachowany odcisk pieczęci. Stan dobry. Patrz poz. następne.
(Patrz ilustracja)

106. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. List do Ignacego Benoe, jako przewodniczącego Komisji Cywilno-Wojskowej Krakowskiej, dat. Warszawa 27 VIII 1791 r. Autograf (**„Stanisław August Król"**). Bifolium, 25,5 x 17,0 cm. 2500,-

Z autografem królewskim. Język polski. Dotyczy królewskiej zwłoki z odpowiedzią na list wielkorządcy zamku krakowskiego z 24 VI 1791 r., w którym przekazał prośbę płk. korpusu inżynierskiego Sierakowskiego w sprawie „dobra publicznego". Ślady składania, odbarwień i lekkie przybrudzenie w prawym narożniku, poza tym stan dobry, a podpis królewski w bardzo dobrym stanie.

– Po abdykacji –

107. Stanisław August Poniatowski (1732-1798), król Polski. List do Ignacego Benoe w sprawach zaspokojenia pretensji finansowych, dat. Grodno 23 XII 1795 r. Autograf (**„Stanisław August Król"**). Bifolium, 22 x 16 cm. 2500,-

Z autografem królewskim. Język polski. List napisany niecały miesiąc po abdykacji, którą na królu wymusiła caryca Katarzyna II w dniu swych imienin 25 listopada 1795 r. Dotyczy sposobu zaspokojenia pretensji finansowych odbiorcy listu, o których nadawca pamiętał z racji jego zasług. Ślady składania, zbrązowienia, poza tym stan dobry. Królewski autograf w bardzo dobrym stanie.

RĘKOPISY XVI – XVIII WIEKU

– Kandydat do tronu polskiego –

108. Branicki Jan Klemens (1689-1771), hetman wielki koronny i wojewoda krakowski, jeden z największych polskich magnatów XVIII w. List z zaleceniami politycznymi do Antoniego hrabiego Krasickiego w związku z sejmikiem przedkonwokacyjnym województwa ruskiego, dat. Białystok 11 I 1764. Autograf („JK Branicki, HWK"). Bifolium, s. [4], 23 x 19 cm. 1200,-

Z odręcznym podpisem Jana Klemensa Branickiego, jako hetmana wielkiego koronnego. Język polski. List kurtuazyjny, napisany z myślą o kaptowaniu stronników w związku z przyszłą wolną elekcją i osobistymi planami magnata (planował wystawienie swojej kandydatury na króla Polski). Odbiorcą listu był Antoni Krasicki (1738-1800), kasztelanic chełmski, właściciel dóbr Dubiecko i Bachórzec w ziemi przemyskiej województwa ruskiego, brat księcia-biskupa warmińskiego Ignacego. Na s. 3 XIX w. zapiski odnośnie biografii J.K. Branickiego. Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

109. Czartoryski Jerzy (ok. 1560-1626), starosta łucki, dziedzic dóbr klewańskich. List do Hrehorego Sanguszko, kasztelana bracławskiego, dat. Z Klewania 23 XI 1601 r. Autograf („Jerzy X. Czartoryjski na Klewaniu"). Pieczęć sygnetowa wystawcy odciśnięta przez papier. Bifolium, 31,5 x 20,5 cm. 500,-

Pismo odręczne księcia Jerzego Czartoryskiego. Język polski. Dotyczy sprawy Monasteru niedaleko majątku Zimno, którym władał stryjeczny synowiec i imiennik autora listu – książę Jerzy Czartoryski na Czartorysku. Wszedł on w interesy finansowe z ks. Hrehorym Sanguszką, któremu zastawił dobra Zimno z połową Monasteru. Pismo ugrzecznione, lecz pełne zarzutów, żalów, a nawet gróźb pod adresem odbiorcy, który wbrew ostrzeżeniom przejął wspomniane dobra. Autor listu nie znał jeszcze okoliczności przejęcia dóbr Zimno. Ostatecznie majątek przypadł testamentowo księciu na Klewaniu, jednak obciążony znacznym długiem na rzecz Sanguszków. Pismo napisane dobrą polszczyzną, ponieważ jego autor był wychowankiem kolegium jezuickiego. **W tym okresie książęta Czartoryscy używali jeszcze nazwiska „Czartoryjski".** Odcisk pieczęci sygnetowej księcia z herbem złożonym i inicjałami łacińskimi „G.C.", przedstawiającym również herby przodków po kądzieli (poza Pogonią rodową i Jastrzębcem Niemirów pozostałe mało czytelne). Na odwrocie adres odbiorcy, później jeszcze dodatkowo dopisany podczas archiwizowania dokumentu. Ślady składania, zagięć i drobnych naderwań, poza tym stan dobry. Patrz poz. 117.

110. Herburt Mikołaj z Felsztyna Odnowski (1482-1555), wojewoda krakowski, starosta lwowski, doradca królowej Bony. Transakcja sprzedaży popostwa w Płonnej Waśkowi synowi sołtysa Hryckiewicza za 70 czerwonych złotych, dat. Boiska [Zboiska] 9 VI 1554 r. Pergamin, 29 x 41 cm. 800,-

Pismo kaligrafowane w języku łacińskim. Z udziałem świadków Stanisława Buchowskiego (?), Jana Świrskiego, Stanisława Hermanowskiego i Jana Szypa. Płonna – osada w gminie Bukowsko, w powiecie sanockim, gdzie do dziś zachowały się ruiny cerkwi. Zboiska (zamek i folwark) wraz z Płonnem wchodziły w skład kompleksu dóbr wojewody Mikołaja Herburta. Tytuł dokumentu na odwrocie wraz z późniejszym XIX w. opisem: „Venditio Popostwa w Połonnej Waśkowi …". Tamże XIX w. próba opisu dokumentu. Brak pieczęci przymocowanej pierwotnie u dołu dokumentu. Ślady składania, zbrązowienia, wyblaknięcia (w górnej części), przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

111. [Koliszczyzna] – Rękopis dotyczący dobrowolnego wyznania win schwytanych członków bandy hajdamaków, skazanych w Brahiniu w dniu 9 maja 1769 roku na szubienicę. 4 karty o wym. 35 x 20,5 cm. 360,-

Rękopis z epoki zawierający zeznania uczestników krwawego buntu Kozaków i ruskiego chłopstwa prawosławnego na Ukrainie, który przeszedł do historii pod nazwą koliszczyzny. Dokument podaje

110. Mikołaj Herburt z Felsztyna. Dokument pergaminowy. 1554.

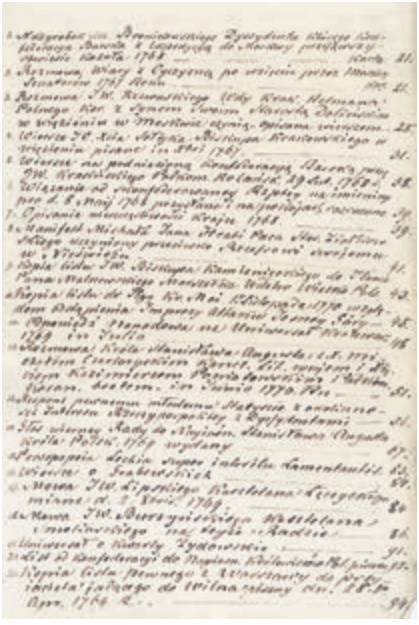
imiona i nazwiska skazanych oraz szczegółowy opis dokonanych przez nich zbrodni: „...zaiechali do wsi Strużki gdzie w nocy napadłszy Żydów 4 zrabowali y pozabijali, a Iwan wyznawający tylko jedną (…) Żydówkę małą spisą skłół, ugodziwszy z tyłu tak dobrze, że gardłem wyszła...". Ślady składania, stan dobry.

112. **[Konfederacja Barska]** – Zbiór pism rozmaitych tyczących się Konfederacyi Barskiey i innych okoliczności owego czasy 1768. Rękopis. Przełom XVIII/XIX wieku, s. 168, [2], 35 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 1400,-

Rękopis sporządzony jedną ręką, obejmujący 33 teksty, w większości nie drukowane. Dodana karta luzem pisana inną ręką (z późniejszego czasu) zawierająca spis treści. Zgodnie z nim, brak 20 początkowych stron tomu (są strony 21-188). Wśród tekstów znajdują się mowy z lat 1768-1769, deklaracje i manifesty Konfederacji Barskiej, wiersze satyryczne oraz teksty okolicznościowe. Niewielkie zażółcenia pap., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

113. **Krasicki Jan** (1704-1751), kasztelan chełmski. **Krasicka Anna** ze Starzechowskich (1706-1766), żona tegoż. **Konopka Adam** (1697-1759), skarbnik ziemi łomżyńskiej. Kontrakt zastawny z dzierżawą dóbr wsi Rustweczko w ziemi przemyskiej województwa ruskiego, dat. Przemyśl 8 II 1749 r. Autografy („J. Krasicki, kaszt. chełm."; „Anna Hrabina Krasicka"; „Adam Konopka"). Herby podpisanych (lakowe). Bifolium, s. [3], 34 x 21 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami małżonków Jana i Anny ze Starzechowskich małżonków Krasickich oraz Adama Konopki. Język polski. Kontrakt dzierżawy dóbr Rustweczko koło Mościck połączony z zastawem w związku z pożyczką udzieloną Krasickim przez skarbnika łomżyńskiego na sumę 16 tys. złp. Wyraźne odciski herbowe: Rogala (pod mitrą) oraz Nowina. Na odwrocie tytuł dokumentu: „Między J.W.Imc.P. Krasickimi kasztel. chełm., a W.Imc.P. Konopką, skarbnikiem łomżyń. na wieś Rustweczko zastawny kontrakt". Pod treścią dokumentu notatka o roborowaniu umowy w aktach grodzkich przemyskich tegoż roku. Ślady składania i niewielkie przetarcia w miejscu złożenia, drobny ubytek na krawędzi w herbie złożonym, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

112. Konfederacja Barska. XVIII w.

113. Jan Krasicki. Dokument. 1749.

– Kamienice w Warszawie –

114. **[Krasińscy]** – Akt hipoteczny dotyczący dóbr ziemskich Radziejowice i Wola Pękoszewska z „przyległościami" oraz domów w Warszawie przy ul. Mazowieckiej i ul. Leszno, należących do Józefa hr. Krasińskiego (1783-1845), senatora-kasztelana Królestwa Polskiego, dat. Warszawa 4 IV 1820 r., sucha pieczęć i autograf Walentego Skorochód-Majewskiego. Bifolium, 36,5 x 21,5 cm. 600,-

Akt dotyczy podziału majątku po rodzicach – Kazimierzu i Annie z Ossolińskich Krasińskich, dokonanego 4 XI 1815 r. przed Janem Wincentym Bandtkie, pisarzem aktowym (a jednocześnie słynnym historykiem). Wymieniono ponad dwadzieścia wsi i osad należących do majątku, przepisanych na własność Józefa Krasińskiego i jego siostry Elżbiety Jaraczewskiej. Autograf Walentego Skorochód Majewskiego (1764-1835), pisarza aktowego Królestwa Polskiego, orientalisty i badacza słowiańszczyzny, mającego swą kancelarię na terenie Zamku Królewskiego. Obecnie istnieje w Warszawie ulica jego imienia. Autograf Tomasza Markowskiego, plenipotenta Krasińskich. Drobne uszkodzenia krawędzi, stan dobry.

– Dyplom masoński –

115. **[Masoneria litewska]** – „Na chwałę Wielkiego Świata Budownika pod Przewodnictwem Naysławnieyszego Wielkiego Namiestnika Wielko-Polskiego Woyny…" Ustanowienie prowincji litewskiej z siedzibą w Wilnie wystawione przez Wielki Wschód Polski i Litewski w Warszawie dla loży Doskonałej Jedności pod Wschodem Wileńskim, dat. w Mieyscu Oświeconym dn. [nie wpisano] Mca Czwartego [kwietnia] 5784 [1784]. Dyplom odręcznie wypełniony w malowanych ramkach. Autografy („F. Woyna"; „C. Rzewuski"; S. de Rieule"; „I. Tański"; „T. Witski"). Okrągłe pieczęcie masońskie. Karta 38 x 53 cm, rozkładana. 3500,-

115. Masoneria litewska. Dyplom. Wilno. 1784.

Z odręcznymi podpisami Franciszka Ksawerego Woyny, jako Wielkiego Dozorcy Prowincji Wielkopolskiej; Kazimierza Rzewuskiego, I Dozorcy Wielkiego Wschodu; Stefana de Rieule, II Dozorcy Wielkiego Wschodu; Ignacego Tańskiego, sekretarza Wielkiego Wschodu Polski oraz Tadeusza Witskiego. Franciszek Ksawery Woyna (1750-1813), gen. mjr wojsk koronnych, szambelan królewski i poseł Rzeczypospolitej w Wiedniu oraz Kazimierz Rzewuski (1750-1820), pisarz polny koronny należeli do czołowych dostojników polskiej masonerii okresu przedrozbiorowego. Ignacy Tański (1761-1805), dramatopisarz i poeta, ojciec Klementyny Hoffmanowej, pisarki. Pieczęcie: „Polski y Litewski Wielki Wschód" (tuszowa) i „Wielkiego Wschodu" (lakowa). Pieczęć lakowa całkowicie zatarta, ślady składania, podklejenia, w części górnej niewielkie zbrązowienia. Stan ogólny dobry. **Rzadki dyplom masoński.**
(Patrz ilustracja)

116. Myszkowski Jan Aleksander (zm. 1687), podkomorzy bełski i starosta tyszowiecki, dworzanin i rotmistrz królewski, późniejszy kasztelan bełzki. **Lubowiecki Władysław** (? – 1676), sędzia ziemski krakowski, długoletni poseł sejmowy. Umowa o dzierżawę wsi Kępy z Marcinkowcami w powiecie księskim województwa krakowskiego, dat. Kraków 24 III 1672 r. Autografy wymienionych. Pieczęć herbowa odciśnięta przez lak. Dwa bifolia, s. [6], 32 x 21 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Jana Myszkowskiego z Mirowa, jako podkomorzego bełskiego oraz Władysława Lubowieckiego z Lubowca, sędziego generalnego województwa krakowskiego. Język polski. Bardzo szczegółowa umowa o dzierżawę wsi należących do **dóbr Ordynacji Myszkowskich** na Mirowie po zmarłym bracie Franciszku Myszkowskim, którego opiekunem małoletnich dzieci był ówczesny podkomorzy bełski. Na dzierżawę dóbr ordynackich, mocno zadłużonych, istniała już wcześniej specjalna zgoda sejmowa. Dobrze zachowany odcisk sygnetowy herbu Jastrzębiec Myszkowskich. Na ostatniej karcie tytuł dokumentu: „Intercyza o Kępie z W.Ichm.P. Podkomorzym Bełzkim arendowana ad Kępie ad Marcinkowce". Wcześniej na s. (5) XIX w. notatki odnośnie genealogii J.A. Myszkowskiego. Niewielkie zbrązowienia, drobne ubytki u dołu ostatniej karty (poza tekstem), ślady składania i przetarcia w dwóch miejscach złożenia (poza tekstem). Poza tym tekst bardzo wyraźny, stan bardzo dobry.

117. Piwo Jan, ziemianin powiatu włodzimierskiego. List do księcia Hrehorego Sanguszko Koszyrskiego, kasztelana bracławskiego w sprawie transakcji z ks. Czartoryskim, dat. 24 XI 1601 r. Autograf („Jan Piwo"). Pieczęć sygnetowa odciśnięta przez papier. Karta, 33,5 x 20,5 cm. 300,-

Pismo odręczne Jana Piwo. Język polski. Autor listu dowiedział się o przejęciu przez kasztelana bracławskiego dóbr Zimno należących do ks. Jurija Czartoryskiego z Czartoryska i zgłasza pretensje do wsi Kropiwiszcze wchodzącej w skład tej majętności. Swoje roszczenie motywuje pożyczką kilkuset złotych udzieloną ks. Czartoryskiemu pod tą wieś. Odcisk sygnetowy herbu Prawdzic Jana Piwo na odwrocie wraz z tytułem adresata („Wielmożnemu Panu Hrehoremu Sanguszkowi kasztelanowi bracławskiemu Panu memu"). Ślady składania i zagniecenia przy krawędzi, poza tym stan dobry. Patrz poz. 109 – dokument wystawiony dzień wcześniej.

– Pan na Krystynopolu –

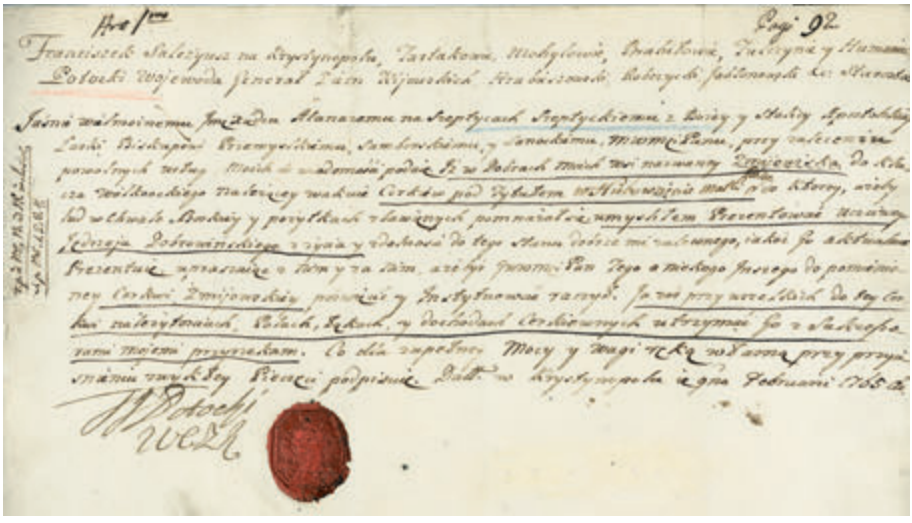
118. Potocki Franciszek Salezy (1700-1772), wojewoda kijowski i wołyński, krajczy wielki koronny. Prezenta uczciwego Jędrzeja Dobrowińskiego na stanowisko proboszcza cerkwi (unickiej) Wniebowzięcia Matki Bożej w parafii Żmijowiska w formie listu do Atanazego Szeptyckiego, biskupa przemysko-sanocko-samborskiego, dat. Krystynopol 9 II 1765 r. Z podpisem wojewody kijowskiego („FS Potocki") i pieczęcią herbową w laku. Bifolium, 21 x 33 cm. 2000,-

Z odręcznym podpisem Franciszka Salezego Potockiego, wojewody kijowskiego**.** Język polski. Franciszek Salezy Potocki, ojciec Stanisława Szczęsnego Potockiego, był jednym z największych magnatów Rzeczypospolitej. Wymieniony tu, jako „pan na Krystynopolu, Tartakowie, Mohylowie, Brahiłowie, Tulczynie i Humaniu". Żmijowiska – wieś w gminie Wielkie Oczy w pow. lubaczowskim, niegdyś dobra Potockich. Ślady składania, zalania przy marginesach, pieczęć wytarta, miejscami podkreślenia wyrazów czerwoną i niebieską kredką oraz piórem. Tekst czytelny. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

119. Potocki Ignacy (1750-1809), marszałek nadworny litewski, członek Deputacji do Formy Rządu oraz najwyższych władz masonerii polskiej (Rada Niewidzialna i Tajna). Prośba Ignacego Potockiego do Komisji Skarbowej JKM o dodatkową zapłatę dla 4 pajuków i 6 froterów królewskich za pracę podczas posiedzeń sądu sejmowego i sesji śledczych, w okresie od 24 VIII 1789 do 28 VIII 1790 r. Warszawa 9 X 1790 r. Autograf („Ignacy Potocki, Mar. Nadw. WXL"). Karta 18,0 x 11,5 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Ignacego Potockiego, marszałka nadwornego litewskiego. Język polski. Dotyczy zapłaty za pracę podczas procesu Adama ks. Ponińskiego (1732-1798), podskarbiego wielkiego koronnego i marszałka sejmu rozbiorowego 1773-1775. W procesie tym uczestniczyło 24 sędziów wyłonionych m.in. z grona posłów i senatorów. Odgrywał w nim znaczną rolę sam Ignacy Potocki. W toku dwuletniego procesu, który przybierał różny obrót ze względu na wagę sprawy, ucieczkę podsądnego, udało się ostatecznie wydać wyrok skazujący. Poniński ogłoszony został „zbrodniarzem stanu i nieprzyjacielem ojczyzny" oraz skazany m.in. na pozbawienie szlachectwa i wieczystą banicję, odsądzony od godności i orderów. W wyroku wspomniano również o jego zaprzedaniu obcym dworom, działaniu na szkodę Rzeczypospolitej i bezprawnym postępowaniu z Tadeuszem Reytanem. Koszty procesu musiały być niemałe, co dotyczyło również zapłaty pajukom, powszechnie przywoływanych w ówczesnych wierszach i satyrach (np. I. Krasicki: „Przed srogim marszałkiem sążniste pajuki. Niosą skórom pamiętne boćkowskie kańczuki"). Zabrudzenia i przebarwienia pap. w części dolnej (bez szkody dla treści). Po konserwacji.

120. [Sandomierz]. Odpis dekretu sądu asesorskiego koronnego potwierdzającego ugodę między władzami miejskimi Sandomierza a kapitułą kolegiaty sandomierskiej w sprawie gruntów. Dat.: Sandomierz, 26 kwietnia 1788, s. 34, 38 cm, opr. współczesna, płsk. 360,-

118. Franciszek Salezy Potocki. Dokument. Krystynopol. 1765.

Poświadczenie oblaty w aktach radzieckich sandomierskich i odpis dekretu zadwornego (odbywającego się bez obecności króla) sądu asesorskiego koronnego w sprawie zakończenia ugodą sporu między władzami miejskimi Sandomierza a m.in. kapitułą kolegiaty Narodzenia Najświętszej Marii Panny i klasztorem benedyktynek w Sandomierzu o własności gruntów i nieruchomości oraz prawa poboru czynszów i opłat. Staranny rękopis w języku polskim. Na s. 1 stempel opłaty skarbowej. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Stan bardzo dobry.

121. Sanguszko Adam Aleksander (ok. 1590-1653), wojewoda podolski. Umowa w sprawie dóbr Zimno i Horyczów z Gabrielem Iwanickim, podstarościm włodzimierskim, dat. Włodzimierz [Wołyński] 9 V 1626. Autografy („Gabriel Iwanicki z Iwanich"; „Adam Alexander X. Sanguszko"; „Jan Tarnowski"; „Adam Sokolnicki"). Pieczęcie herbowe wymienionych odciśnięte przez papier. Bifolium, 33 x 21 cm. 500,-

Z odręcznymi podpisami Adama Aleksandra ks. Sanguszko, wojewody wołyńskiego, Gabriela Iwanickiego, podstarościego włodzimierskiego oraz świadków pieczętarzy – Jana Tarnowskiego, Fryderyka Siestrzowitowskiego i Adama Sokolnickiego. Język polski. Umowa dotyczy sprawy dóbr Zimna i Horyczów w powiecie włodzimierskim, zastawionych w 1601 r. przez ks. Jerzego Czartoryskiego Hrehoremu ks. Sanguszce, ojcu ks. Adama Aleksandra Sanguszki. Próba rozwiązania finansowego zastawu z uwzględnieniem interesu posesorów. Na odwrocie tytuł dokumentu: „Original intercizy między X. S. wojewodą podolskim, a Panem Iwanickim podstarościm strony Zimnego i Horyczowa". Wyraźne odciski pieczęci sygnetowych z herbami Pełnia (Iwanickich), Pogoń Ruska (ks. Sanguszków) oraz Leszczyc (Siestrzowitowskich) i Rola (Tarnowskich). Piąty odcisk odklejony. Ślady składania i zbrązowienia oraz drobne zagięcia papieru przy krawędziach, poza tym stan dobry. Patrz poz. 109 i 117.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

122. Sanguszko Adam Aleksander (ok. 1590-1653), wojewoda wołyński. Umowa pożyczki 7500 złp w gotówce od Szymona Chiżewskiego z zabezpieczeniem na dobrach Krasnodubie w kluczu koszarskim w powiecie włodzimirskim województwa wołyńskiego, dat. Łuck 7 V 1630 r. Autografy („Adam Aleksander Sanguszko" i inni). Trzy pieczęcie herbowe odciśnięte przez papier. Bifolium, s. [4], 33 x 21 cm. 500,-

121. Adam Aleksander Sanguszko. Dokument. Włodzimierz Wołyński. 1626.

Z odręcznymi podpisami Adama Aleksandra ks. Sanguszko, Hrehorego (ks.) Czetwertyńskiego, Aleksandra (ks.) Puzyny oraz Krzysztofa Szymkowicza Szkleńskiego i Daniela Rzyszczewskiego. Język polski. Dokładna umowa pożyczki z zabezpieczeniem na dobrach ks. Sanguszki na dalsze pokolenie. Na uwagę w dokumencie zasługuje brak tytułów książęcych (kniaziowskich) w podpisach przedstawicieli domów książęcych z rodu Ruryka: Czetwertyńskiego i Puzyny. Obaj znajdowali się wówczas znacznie niżej w hierarchii od ks. Sanguszki (Giedyminowicza). Pod dokumentem odcisk Pogoni Litewskiej ks. Sanguszko oraz jedna z Pogoni Ruskich, któregoś z Rurykowiczów. Ślady składania, niewielkie zagniecenia, pierwsza strona wyblakła. Brak dwóch odcisków pieczętnych (z pięciu), poza tym stan dobry.

123. Sanguszko Adam Aleksander (ok. 1590-1653), wojewoda wołyński. List do Sądu Ziemskiego w Łucku, dat. Koszara 3 VI 1630 r. Autograf („Adam Aleksander X. Sanguszko"). Pieczęć odciśnięta przez papier. Bifolium, 32 x 20 cm. 500,-

Z odręcznym podpisem Adama Aleksandra ks. Sanguszko, wojewody wołyńskiego. Język polski. Pismo dotyczy spraw spornych ze szwagrem, starostą dolińskim, mężem Anny ks. Sanguszkówny (zm. ok. 1641). Był nim znany ówczesny awanturnik Jerzy hr. Krasicki (ok. 1573-1645). Odcisk pieczęci księcia wojewody nieczytelny (tylko zarys herbu z mitrą). Na odwrocie tytuł: „List Xcia Sanguszki do Sądowych Łuckich". Zbrązowienia i ślady składania oraz drobne ubytki przy krawędziach, poza tym stan dobry.

124. Sieniuta Abraham Teodorowicz (1587-1632), protektor kalwinizmu, właściciel rozległych dóbr na Wołyniu, Lubelszczyźnie i Wielkopolsce. **Sieniuta Zofia ze Zborowskich,** 1.v. Jerzowa Radziwiłłowa. List w sprawie arendy dóbr Sereje w województwie trockim, dat. Sereje 9 VI 1618 r. Autografy („Abram Sieniuta"; „Zofia Zborowska z Rytwina Sieniutowa" i inni). Pieczęcie sygnetowe odciśnięte przez papier. Bifolium, s. [4], 32 x 21 cm. 400,-

Z odręcznymi podpisami Abrahama Sieniuty i jego żony Zofii ze Zborowskich oraz świadków braci Piotra i Pawła Bogatków i Floriana Droczyłowskiego. Język polski. Dobrowolny list arendowny dotyczący dzierżawy na lat pięć dóbr Sereje ziemianom województwa brzeskiego Katarzynie z Wysoka Rayskiej oraz Stefanowi z Chomska Naruszewiczowi i żonie jego Zofii z Rayskich za sumę

20 tys. złp. Sereje stanowiły dożywotnią własność Zofii ze Zborowskich po pierwszym mężu ks. Radziwille. Odciski pieczęci sygnetowych – ze złożonymi czteropolowymi herbami małżonków Sieniutów oraz Pomian (Bogatków) i Szreniawa (Droczyłowskiego). Tekst pisany drobnym kaligrafowanym pismem. Na odwrocie częściowo zaklejony (wskutek podklejenia papieru) tytuł dokumentu: „Kontrakt o dobra arendowane w Litwie…" oraz podpisy urzędników brzeskich: Benedykta Buchowieckiego, wojskiego i podstarościego brzeskiego oraz Piotra Piekarskiego, tamtejszego sędziego grodzkiego. Krawędzie dokumentu podklejone. Drobne naderwanie w miejscu dawnego złożenia przez środek. Podpisy nieco wyblakłe, pieczęcie lekko zatarte, poza tym stan dobry.

125. Starzechowska z Humnickich Zofia. Gostomski Jerzy Aleksander. Umowa ślubna w sprawie zamążpójścia Anny Starzechowskiej za Jerzego Aleksandra Gostomskiego, dat. Warszawa 6 III 1625 r. Autografy („Zofia Starzechowska"; „Alexander Gostomski"; „Mikołaj Kiszka" i inni). Pięć pieczęci herbowych odciśniętych przez papier. Bifolium, 30,5 x 19,5 cm. 300,-

Z odręcznymi podpisami Zofii z Humnisk Starzechowskiej; Alexandra z Leżenic Starzechowskiego; Mikołaja Kiszki (1524-1587), wojewody derpskiego; Szymona z Humnisk Humnickiego, wojskiego sanockiego; Jana z Kownat Kownackiego, sędziego ciechanowskiego; Marcina Siemieńskiego i Stanisława Czarnockiego. Język polski. Intercyza ślubna określa dokładnie warunki wypłaty posagu panny młodej, zobowiązania przyszłego małżonka oraz rolę, jaką w zawarciu małżeństwa odegrali powyżej podpisani, w tym sam wojewoda Kiszka. Pięć odcisków herbowych z wizerunkami Nieczuji (Starzechowskich); Nałęcza (Gostomskich), złożonego herbu wojewody Kiszki (Dąbrowa Kiszków, Lis Sapiehów, Trąby Radziwiłłów i Kościesza Chodkiewiczów), Gozdawy (Humnickich) oraz Suchekomnaty (Kownackich). Na ostatniej karcie tyt. dokumentu: „Między Zofią z Humnisk Jana Starzechowskiego małżonką wdową, a J.W. Alexandrem Gostomskim i J.W.Panną Anną Starzechowską Intercyza Ślubna". Zbrązowienia i ślady składania, odciski pieczęci sygnetowych gdzieniegdzie przytarte, poza tym stan zachowania dokumentu i herbów dobry.

126. [Tatarzy polscy] – Plenipotencja służąca J.Mc. P. Rembowiczowi, skarbnikowi powiatu brasławskiego, dat. Kamieniec Podolski 4 VI 1766 r. Autografy („+++"; Karol Polapiński"; „Antoni Kołb"). Bifolium, s. [4], 35 x 20 cm. 200,-

Pismo odręczne w imieniu Basztaffy Chalembikowicza, niepiśmiennego Tatara, poświadczone przez Karola Polapińskiego, pisarza ziemskiego kamienieckiego; Xawerego Malinowskiego, rejenta ziemskiego kamienieckiego i świadka Antoniego Kołba. Język polski. Plenipotencję na rodzinną majętność Gudziany w województwie trockim, znajdującą się w zastawie otrzymał Bartłomiej Rembowicz. Dokument staropolski z epoki, budzący wątpliwości prawne z uwagi na brak w opublikowanych źródłach takich nazwisk urzędników (zarówno bracławskich, jak i brasławskich, tudzież kamienieckich). Stara naklejka na tekturze okładki z dodatkowymi informacjami o innych dokumentach dotyczących majętności tatarskiej Gudziany (zamieszkiwane według źródeł historycznych przez dużą grupę szlachty tatarskiej). Zbrązowienia i ślady składania, poza tym stan dobry.

127. Zahorowski Stefan (ok. 1646-1696), ówczesny starosta włodzimierski, późniejszy kasztelan wołyński. Wypis z ksiąg grodzkich zamku włodzimierskiego w sprawie Jana i Semena Surynowiczów Berewiskich i ich konfliktu z Lwem ks. Sanguszko-Koszyrskim, dat. Włodzimierz Wołyński 18 IX (?) 1668 r. Pieczęć starosty łuckiego odciśnięta przez papier. Bifolium, s. [4], 31 x 19 cm. 400,-

Z odręcznymi podpisami Stefana Zahorowskiego, jako starosty włodzimierskiego oraz innych urzędników łuckich. Język polski. Wypis stanowi zeznanie woźnych sądowych w tej sprawie zakończone wyrokiem trybunalskim i wpisaniem do ksiąg grodzkich włodzimierskich przez ówczesnego urzędnika grodzkiego Mikołaja Hruziewicza z 27 VII 1601 r. Zbrązowienia, ślady składania i drobne przetarcia w miejscu złożenia. Odcisk pieczęci urzędowej z herbem rodowym Korczak Zahorowskich częściowo widoczny. Stan ogólny dobry.

128. Zbaraski Mikołaj Andrejowicz (przed 1539-1574), starosta krzemieniecki. Wypis z akt grodzkich łuckich w sprawie pozwu przeciwko … przed sądem ziemskim

128. Mikołaj Zbaraski. Dokument. Łuck. 1572.

w Łucku, dat. Łuck 17 II 1572 r. Autograf Semena Chreptowicza. Pieczęć herbowa odciśnięta przez papier. Karta, 32,5 x 21,5 cm. 500,-

Z odręcznym podpisem Semena Chreptowicza, pisarza grodzkiego łuckiego w imieniu swego brata Iwana Chreptowicza Bohuszyńskiego, podstarościego łuckiego. Język ruski. Relacja z pozwu przeciwko Mikołajowi Andrejowiczowi ks. Zbaraskiemu wniesionego przez opiekunów małoletnich dzieci po zmarłym wojewodzie bracławskim Romanie ks. Sanguszko (m.in. Hrehorego Chodkiewicza, hetmana wielkiego litewskiego i Konstantego Wasyla ks. Ostrogskiego) do sądu ziemskiego łuckiego 11 II 1572 r. Pozwany ks. Zbaraski odmówił zwrotu zastawionych przez zmarłego ks. Sanguszkę za 800 kóp groszy dóbr Koźlinicze w pow. łuckim, mimo zachowania przepisowego terminu zapłaty. Wyraźny odcisk pieczęci z herbem Odrowąż podstarościego Chreptowicza. Na odwrocie tytuł w języku polskim: „Relacja woźnego kładzenia pozwu na kn. Mikołaja Zbaraskiego od X. Romana i opiekunów ku braniu pieniędzy z Koźlinicz". Zbrązowienia i ślady składania oraz niewielkie przetarcia w miejscu złożenia bez uszczerbku dla tekstu. Stan ogólny dobry. Cenny dokument historyczny, wymieniający dzieci zmarłego ks. Sanguszki i ich opiekunów oraz charakteryzujący stosunki majątkowo-rodzinne na Wołyniu w XVI w.
(Patrz ilustracja)

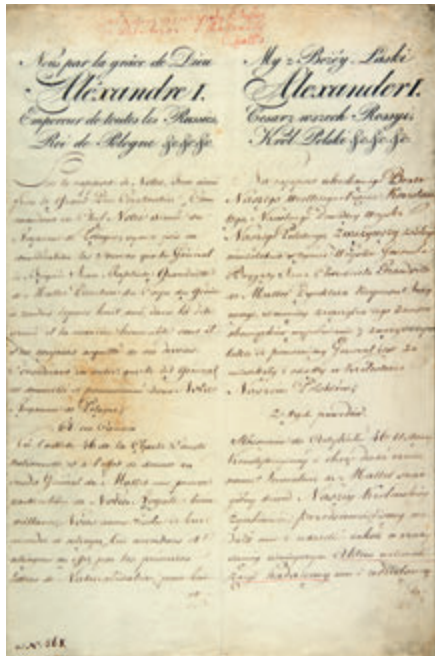
POWSTANIE KOŚCIUSZKOWSKIE. CZASY NAPOLEOŃSKIE

129. Kościuszko Tadeusz (1746-1817), generał. Patent dla Augustyna Topolskiego na szarżę kapitana. Datowany dnia 25 września 1794 roku w obozie pod Mokotowem. Z autografem Naczelnika („**T. Kościuszko**"). Druk wypełniony ręcznie, k. 1, 35 cm. 4500,-

Odręczny podpis Tadeusza Kościuszki oraz pieczęć „Pieczęć Naczelnika Siły Zbroyney Narodowey. Wolność, całość i niepodległość". Dokument pochodzi z czasu Insurekcji Kościuszkowskiej, kiedy główne siły pod dowództwem Kościuszki stacjonowały na Mokotowie (wówczas pod Warszawą), a sam Naczelnik miał kwaterę w Królikarni. Dokument wydany tuż po zwycięskim dla Polaków odparciu oblężenia Warszawy, które trwało od 13 lipca do 6 września 1794 r. Patent dla Augustyna Topolskiego na szarżę kapitana w kompanii piechoty. Pisany na blankiecie z nagłówkiem „Tadeusz Kościuszko, Naczelnik Naywyższy Siły Zbroyney Narodowey". Nowo mianowany kapitan Topolski przydzielony był do batalionu pułkownika Walentego Kwaśniewskiego (1752-1813), kawalerzysty,

130. Napoleon Bonaparte. Nominacja. 1804.

134. Aleksander I. Nadanie szlachectwa. 1816.

później walczącego w Legionach Dąbrowskiego, odznaczonego Orderem Virtuti Militari w 1792 r. Ślady składania i niewielkie zbrązowienia pap., poza tym stan dobry. Po konserwacji.
(Patrz tablica XVI)

130. Napoleon I Bonaparte (1769-1821). Nominacja na porucznika 16-ej brygady Piechoty Liniowej wystawiona na nazwisko Charles Pernot z Nancy i dotychczasowy stan jego służby. (Paryż) 25 vintose, roku 12 [15 III 1804]. Na blankiecie urzędowym ryt., wypełnianym ręcznie, z nagłówkami Departamentu Ministerstwa Wojny Republiki Francuskiej, pierwszego konsula Bonapartego i symbolem republikańskiej Francji (postać siedzącej Marianny, u jej stóp napis „Bonaparte I Consul de la Republique"), z podpisami Napoleona Bonapartego (**„Bonaparte"**), ministra wojny (L.A. Berthier) i sekretarza stanu (H.B. Maret), z pieczęcią opłatkową (naklejoną) pierwszego konsula. Karta pergaminowa, 33,5 x 24 cm. 2800,-

Z odręcznymi podpisami Napoleona Bonaparte, jako pierwszego konsula, Ludwika Aleksandra Berthiera (1753-1815), ówczesnego ministra wojny i późniejszego księcia Neuchâtel i Wagram oraz pierwszego z mianowanych marszałków Francji, a także Hugo Bernarda Mareta (1763-1839), późniejszego księcia Bassano, sekretarza stanu w randze ministra. Wzór dokumentu wykonany zapewne na zamówienie Bonapartego; w dokumencie Napoleon wzmiankowany jest aż trzy razy, pieczęć państwowa zaczyna się także od nazwiska Bonaparte. W dwa miesiące od wydania tego dokumentu Napoleon został ogłoszony cesarzem. Ślady składania i nieco wyblakły inkaust o stanie służby. Stan wszystkich podpisów i pieczęci bardzo dobry. **Rzadki dokument z okresu konsulatu.**
(Patrz ilustracja)

131. Dąbrowski Jan Henryk (1755-1818), generał. Zaświadczenie wydane przez Radę Administracyjną Generalną I Legii Polskiej Antoniemu Amilkarowi Kosińskiemu, szefowi sztabu Legii na okoliczność niemożności odebrania odszkodowania

z powodu pobytu w charakterze jeńca wojennego w Austrii, dat. kwatera główna Reggio [Emilia] 6 Vendémiaire, roku X [28 IX 1801]. Blankiet urzędowy ryt. (miedzioryt) z nadrukiem, ręcznie wypełniany z autografami 9 oficerów Legionów Polskich. Pieczęć okrągła Rady Administracyjnej (tuszowa). Karta 20,1 x 30,1 cm. 3800,-

Z odręcznym podpisem Jana Henryka Dąbrowskiego, jako generała dywizji i dowódcy Pierwszego Legionu Polskiego, z datą Modena 10 Frimaire, roku X [1 XII 1801] na końcu dokumentu. Odręczne podpisy członków Rady Administracyjnej pod zaświadczeniem m.in.: **gen. Legionów Polskich Józefa Wielhorskiego**, kpt. Kazimierza Hraczyńskiego (1766-1837), kpt. Antoniego Darewskiego (1774-1838), kpt. Jana Modzelewskiego (ok. 1773-1810/1815), por. Jana Marcina Wiśniewskiego (1759/61-1803?) i ppłk. Karola Pflugbeila (1752/1755-1831), kwatermistrza. Na blankiecie ze znakiem wodnym m.in. nagłówki: „Amour de la Patrie"; „Liberté"; „Égalité"; „Première Légion Polonaise". W lewym dolnym rogu odcisk pieczątki: „Conseil & Adminis-on de la 1re Légion Polonaise". Dokument nieco przycięty na krawędziach. Stan ogólny dobry, oprawiony w ramę. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XVI)

132. Fryderyk August (1750-1827), król Saksonii i książę warszawski. Nominacja Józefa Sowińskiego w 10 Pułku Piechoty Wojsk Księstwa Warszawskiego na stopień podporucznika, dat. w Warszawie 20 XI 1811 r. Na blankiecie urzędowym ryt. (miedzioryt) wypełnianym ręcznie z nagłówkiem z przyłbicą, sztandarami, herbami Księstwa Warszawskiego i Królestwa Saksonii oraz tarczą z napisem „List służby" i tekstem „Woysko Polskie Xięztwa Warszawskiego – Fryderyk August z Bożej łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc." Autograf ministra wojny („**Józef Xiążę Poniatowski**"); 40,0 x 25,0 cm (w świetle oprawy). 12 000,-

Z odręcznym podpisem generała dywizji Józefa ks. Poniatowskiego (1763-1813), jako ministra wojny Księstwa Warszawskiego na oficjalnym druku Ministerstwa Wojny. Dokument jest nadaniem stopnia porucznika w X Pułku Piechoty dla Józefa Sowińskiego. Z lewej strony dopisek: „Na stopień podporucznika objęty dnia 17 lipca 1811". Zabrudzenia, poza tym stan dobry. Dokument po konserwacji. Oprawiony w ramę 67,0 x 51,0 cm.
(Patrz tablica XVI)

133. Fryderyk August (1750-1827), król Saksonii i książę warszawski. Nominacja Józefa Ratlińskiego w 15 Pułku Piechoty Wojsk Księstwa Warszawskiego na stopień podporucznika, dat. w Warszawie 21 I 1813. Na blankiecie urzędowym ryt. (miedzioryt) wypełnianym ręcznie z nagłówkiem z przyłbicą, sztandarami, herbami Księstwa Warszawskiego i Królestwa Saksonii oraz tarczą z napisem „List służby" i tekstem „Woysko Polskie Xięztwa Warszawskiego – Fryderyk August z Bożej łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc." Autograf zastępcy ministra wojny („J. Wielhorski"). 38,5 x 25,0 cm (w świetle oprawy). 1200,-

Pieczęć: „Ze zbiorów Wincentego hr. Łosia" [(1857-1918), powieściopisarz i kolekcjoner dzieł sztuki w Krakowie]. Z odręcznym **podpisem generała dywizji Józefa Wielhorskiego** (1759-1817), jako zastępcy ministra wojny [ks. Józefa Poniatowskiego]. Brak bliższych danych o dalszych losach oficera po 1813 r. (w styczniu 1813 r. otrzymał awans na porucznika z rąk samego cesarza Napoleona I). Ślady składania, zaplamienia, zażółcenie pap. Oprawiony w ramę 61,0 x 49,0 cm.

134. [Aleksander I] – Akt nadania szlachectwa polskiego generałowi brygady wojsk polskich Janowi Chrzcicielowi Grandville de Mallet. Dat. w Warszawie dnia 3 (15) października 1816 roku, bifolium, 35,0 x 23,0 cm. 2000,-

Tekst rękopiśmienny równolegle w jęz. polskim i francuskim. Pod tekstem **podpis Aleksandra I** i ministra-sekretarza stanu Królestwa Polskiego Ignacego Sobolewskiego oraz tłoczona pieczęć cesarska. Niniejszym aktem car Aleksander I nadaje obywatelstwo polskie i szlachectwo J.Ch. Grandville de Mallet, nadając mu herb Bastion i upoważniając do noszenia nazwiska Grandville Malletski.

J.Ch. Grandville de Mallet (1777-1846), napoleończyk, generał wojsk polskich i rosyjskich, dyrektor Korpusu Inżynierii wojska polskiego, uczestnik powstania listopadowego. Ślady składania, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 75)

LEGIONY. WOJSKO POLSKIE

135. Bodeskuł Karol (1877-1944), major i szef Oddziału II Informacyjnego Naczelnego Dowództwa, późniejszy pułkownik dyplomowany Wojska Polskiego. Karta służbowa oficerów II Oddziału kpt. Adama Koca i kpt. Janusza Gałądyka, dat. Warszawa 14 II 1920 r. Autograf („Bodeskuł, mjr") i pieczęć Oddziału Informacyjnego. Maszynopis na blankiecie druk., s. [2], 18,5 x 22,5 cm. 200,-

Z odręcznym podpisem mjr. Karola Bodeskuła, jako szefa wywiadu Naczelnego Dowództwa na froncie polsko-bolszewickim. Pismo dotyczy misji na froncie Adama Koca (1891-1969), późniejszego polityka, i Janusza Gałądyka (1898-1947). Odcisk pieczęci z orłem państwowym starszego typu (orzeł w koronie z krzyżem) i napisem w otoku: „Naczelne Dowództwo W.P. Oddział Informac.". Zbrązowienia, ślad po złożeniu i drobne naddarcie, poza tym stan dobry.

136. Dowbor-Muśnicki Józef (1867-1937), były generał lejtnant armii rosyjskiej i dowódca I Korpusu Polskiego w Rosji (od lipca 1917 r.), późniejszy generał broni Wojska Polskiego. Telegram do pułkownika Jasińskiego w Piotrogrodzie, dat. Mińsk [Litewski] 15 XI 1917 r. Maszynopis z epoki, 22 x 17 cm. 200,-

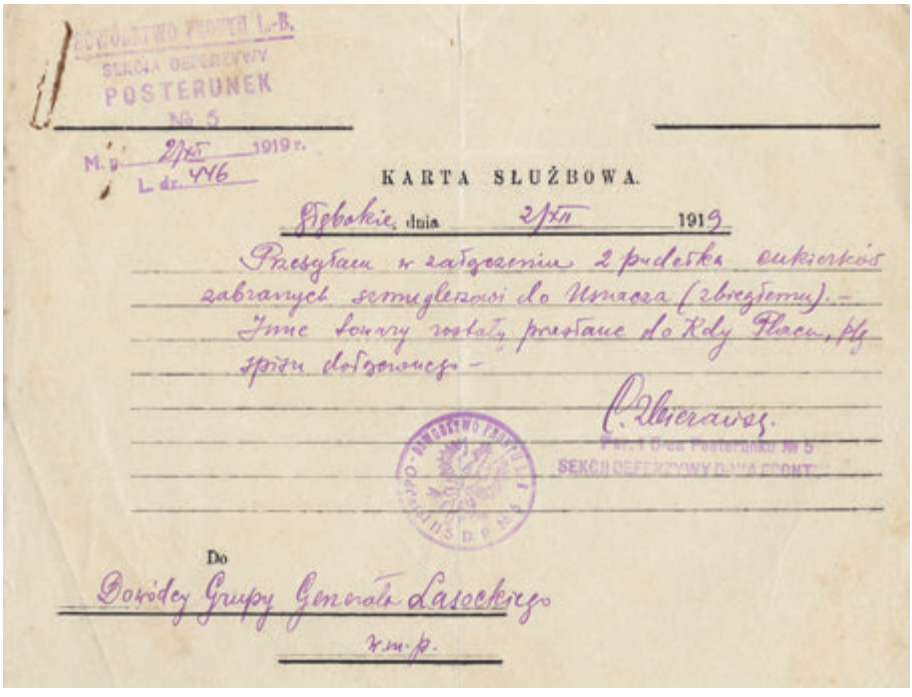
Telegram w języku rosyjskim skierowany do płk. Albina Jasińskiego (1880-1940), działacza Związku Wojskowego Polaków. Autor telegramu opisuje chaos panujący w Rosji w tydzień po przewrocie bolszewickim oraz postanowienia zjazdu Związku Wojskowego Polaków. Stara się zdystansować od wydarzeń w objętej rewolucyjną pożogą Rosji, jednocześnie formułuje rozkazy dla wojska i żąda od płk. Jasińskiego, aby zdobył od bolszewików pomoc w formowaniu I Korpusu. W nagłówku telegramu widnieje „pułkownik Jasiński" i „przedstawicielstwo Rosji". Ślady składania, zażółcenia, poza tym stan dobry.

137. Kukiel Marian (1885-1972), ówczesny podporucznik w Departamencie Wojskowym N.K.N., późniejszy generał dywizji Wojska Polskiego, minister obrony narodowej i historyk wojskowości. Pismo do II Departamentu Wojskowego N.K.N. zawierające karty służbowe dwóch oficerów, dat. Nawsie 12 XII 1914 r. Autograf („Kukiel"). Pieczęć Wojskowej Komendy Stacji. Bifolium, s. [2], 34 x 21 cm. 200,-

Pismo odręczne podporucznika Mariana Kukiela, jako komendanta stacyi. Dotyczy kuracji dwóch oficerów ppor. Leona Jarząbkiewicza oraz ppor. Stanisława Skwarczyńskiego (1888-1981), późniejszego generała brygady Wojska Polskiego. Odcisk pieczęci tuszowej: „Wojskowa Komenda Stacyi Legionów Polskich w Jabłonowie". Drobne zagniecenia, poza tym stan bardzo dobry.

138. Lasocki Józef (1861-1931), generał ppor. Wojsk Polskich oraz kolejno dowódca Grupy Zaniemeńskiej (IV – X 1919), 2 Dywizji Litewsko-Białoruskiej i 8 Dywizji Piechoty Wojska Polskiego, późniejszy gen. dywizji. Zbiór 9 dokumentów, odezw i rozkazów, kwiecień – grudzień 1919 r., różne formaty. 600,-

Zespół obejmuje siedem drukowanych odezw i rozkazów gen. Józefa Lasockiego skierowanych do ludności przyfrontowej, miasta Lidy i Mińska Litewskiego oraz do żołnierzy. Zawierają przestrogi dla cywili pod rygorem surowych kar za kradzież i inne przestępstwa w warunkach wojennych. Rozkazy drukowane do Grupy Zaniemeńskiej (oprócz rozkazu z okazji zdobycia Lidy z rąk bolszewickich 17 IV 1919 r.) również dotyczą dyscypliny wśród żołnierzy pod groźbą kary śmierci. Odezwy drukowane w warunkach polowych lub w miejskich drukarniach Lidy i Wilna. Jedna z nich równolegle w języku rosyjskim. Ponadto załącznik do rozkazu związany z organizację tymczasową Dowództwa II Dywizji

138. Generał J. Lasocki. Zbiór dokumentów. 1919.

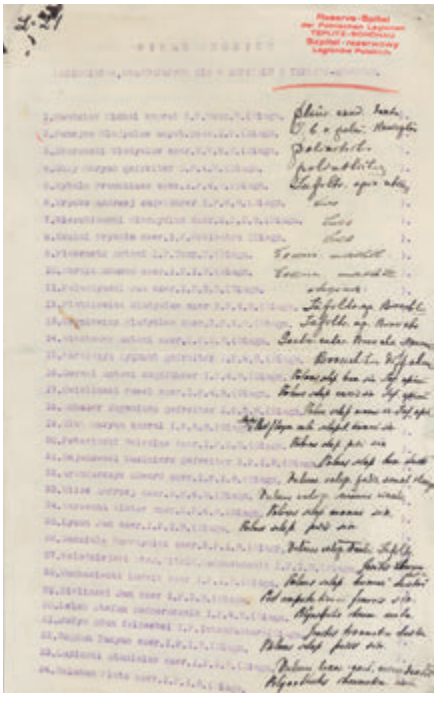
Litewsko-Białoruskiej z rękopiśmiennymi poprawkami z epoki oraz dwa meldunki sekcji kontrwywiadu dowództwa frontu skierowane do Grupy gen. Lasockiego. Część materiałów ze śladami składania i naddarć. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

139. [Legiony Polskie – bitwa pod Łowczówkiem] – Spis oficerów i żołnierzy poległych pod Łowczówkiem w dniach 22-25 XII 1914 r., niedat. [1914]. Maszynopis przebitkowy z epoki, k. [6], 34 x 22 cm, luźne karty. 300,-

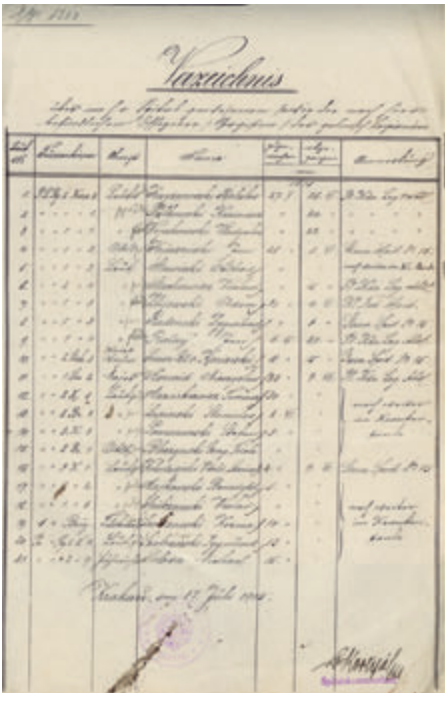
Imienny wykaz 98 oficerów i żołnierzy różnych formacji piechoty wchodzących w skład I Brygady Legionów, którzy polegli podczas czterodniowej bitwy pod Łowczówkiem. Zawiera dane odnośnie przydziału służbowego, daty i miejsca urodzenia oraz zawodu cywilnego. Bitwa pod Łowczówkiem stoczona przez oddziały I Brygady Legionów Polskich w okolicach Tarnowa w końcu grudnia 1914 r. zapobiegła przełamaniu frontu austriacko-rosyjskiego. W walce z doborową dywizją rosyjską Brygada utrzymała przez kilka dni i nocy pozycje odpierając szturmy i przeprowadzając udane kontrataki oraz biorąc licznych jeńców. Nazwa bitwy jest utrwalona na tablicy Grobu Nieznanego Żołnierza. Poprawki rękopiśmienne na kartach. Drobne zbrązowienia i zagięcia, zwłaszcza narożników, poza tym stan więcej niż dobry.

140. [Legiony Polskie – Bielsko-Biała] – Spis rannych i chorych legionistów leżących w szpitalach w Białej-Bielsku, dat. Biała 10 XII 1914 r. Komenda Placu Legionów Polskich Biała. Maszynopis przebitkowy z epoki, k. [1], 34 x 21 cm. 150,-

Zawiera nazwiska 20 oficerów i żołnierzy (m.in. Stanisław Burhardt-Bukacki i Alojzy Gluth-Nowowiejski). Podano m.in. stopień oraz przydział do jednostki wojskowej. Tego typu listy przesyłano do komend dowództw, Czerwonego Krzyża i redakcji gazet celem ustalenia miejsca pobytu chorych i rannych żołnierzy. Stan bardzo dobry.

141. Legiony Polskie. Cieplice. 1914.

142. Legiony Polskie. Kraków. 1915.

141. [Legiony Polskie – Cieplice] – Wykaz legionistów umieszczonych w szpitalu rezerwowym w Cieplicach czeskich, niedat. [8 XII 1914]. Maszynopis z epoki, k. [4], 34 x 21 cm, oraz: Wykaz legionistów znajdujących się w szpitalu w Teplitz-Schonau, niedat. [1914-1915]. Pieczęć szpitalna. Maszynopis, k. [4], 34 x 21 cm. 250,-

Pierwsza lista zawiera 104 nazwiska, druga 132. Oprócz podstawowych danych na drugiej karcie dopisano odręcznie w języku łacińskim rozpoznanie chorobowe. Odcisk tuszowej pieczęci „Szpital rezerwowy Legionów Polskich". Autograf lekarza („Motyka"). Wśród nazwisk m.in. por. Wilhelm Rückemann, późniejszy generał Wojska Polskiego i dowódca Korpusu Obrony Pogranicza. Ślady składania drugiego dokumentu, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

142. [Legiony Polskie – Kraków] – Wykaz oficerów Legionów Polskich w szpitalu c.k. Festungsspital, nr 9 Kraków, dat. Kraków 17 VII 1915 r. Autograf komendanta szpitala i pieczęcie. Rękopis, k. [1], 34 x 21 cm. 150,-

Pismo odręczne w języku niemieckim. Lista obejmuje 21 osób, wśród nich m.in. por. Wacław Stachiewicz (1894-1973), późniejszy generał dywizji Wojska Polskiego i szef Sztabu Głównego oraz O. Kosma Lenczowski (1881-1959), kapelan I. Brygady Legionów Polskich. Pieczęć szpitala w jęz. niem. Ślady atramentu z epoki, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

143. [Legiony Polskie – Sopron] – Spis rannych legionistów znajdujących się w c. i k. szpitalu w Sopron, niedat. [ok. 1916]. Maszynopis przebitkowy z epoki, k. [2], 34 x 21 cm. 150,-

Spis 80 podoficerów i żołnierzy Legionów Polskich z podaniem ich daty urodzin oraz stopnia i przydziału. Stan dobry.

144. [Legiony Polskie – Sucha] – Wykaz oficerów Legionów Polskich w szpitalu w Suchej, dat. Sucha 27 I 1915 r. Pieczęć tuszowa szpitala. Rękopis rubrykowany, k. [1], 34 x 21 cm, oraz: Wykaz legionistów przebywających w c.k. rezerwowym szpitalu nr 1 w Suchej, dat. 29 XII 1914 – 15 I 1915, k. [6], 34 x 21 cm. 350,-

Pierwszy kaligrafowany wykaz w języku niemieckim obejmuje 4 nazwiska ze szczegółowymi danymi osobowymi; spis drugi zawiera nazwiska dwustu kilkudziesięciu legionistów z określeniem schorzenia oraz dokładnymi danymi dotyczącymi przybycia i odjazdu. Pismo odręczne. Odcisk pieczęci „K.u.K. Reservespital in Sucha". Stan ogólny bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

145. [Legiony Polskie – Śląsk Cieszyński] – Chorzy i urlopowani Legioniści na Szląsku, dat. 17 XII 1914 r. Pieczęcie tuszowe. Rękopisy rubrykowane, k. [4], 34 x 21 cm. 200,-

Wykazy nazwisk 59 legionistów w szpitalach w Morawskiej Ostrawie, Zarubku i Cieszynie. Listy zawierają stopnie wojskowe, numer pułku i niekiedy miejsce pochodzenia legionisty. Odciski pieczęci: „Komisaryat Wojskowy Legionów Polskich na Śląsk Cieszyński". Drobne zagięcia narożników, poza tym stan bardzo dobry.

146. [Legiony Polskie – Wiedeń] – Wykaz chorych i rannych legionistów w Wiedniu (w okresie XII 1915 – I 1916 r.). Maszynopis przebitkowy z epoki, k. [2], 34 x 21 cm, oraz: Konsygnacya legionistów (polskich), którzy opuścili szpital, pozostają jeszcze w szpitalu i znajdujących się w szpitalu (w okresie XII 1915 – II 1916 r.). Maszynopis z epoki, k. [17], 34 x 21 cm. 300,-

Pierwsza lista obejmuje 52 osoby z informacją o chorobie i szpitalu; kolejna lista składa się z nazwisk 115 osób z dokładnymi danymi osobowymi rozpisanymi według szpitali wiedeńskich. Gdzieniegdzie oryginalna data odbita datownikiem z epoki. Stan bardzo dobry.

147. [Legiony Polskie – Żywiec] – Lista chorych i rannych w szpitalu w Żywcu, dat. 12 XII 1914 r. Pieczęć. Rękopis rubrykowany, s. [2], 34 x 21 cm, oraz: Lista rannych i chorych w szpitalach żywieckich z dnia 29 XII 1914 r. Rękopis rubrykowany, k. [1], 34 x 21 cm. 200,-

Pierwsza lista składa się z 19 osób, druga z 8. Odcisk pieczęci na pierwszym dokumencie: „Powiatowy Komisarz Wojskowy Naczelnego Komitetu Narodowego". Dokładne dane dotyczące pobytu oraz miejsca odniesienia rany. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.

148. [Piłsudski Józef] – List prezydenta miasta Krakowa do Stanisława Stankiewicza, dat. Kraków 18 V 1935 r. Blankiet ozdobny z nadrukami, maszynopis. Autograf („M. Kaplicki"). Karta, 30 x 23 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Mieczysława Kaplickiego (1875-1959), prezydenta stołecznego królewskiego miasta Krakowa. Zawiera podziękowanie „za nader gorliwą i ofiarną współpracę w toku organizacji uroczystości pogrzebu Marszałka Józefa Piłsudskiego". Blankiet w czarnych żałobnych obwódkach z nadrukiem: herb Krakowa i nazwa urzędu „Prezydent Stoł. …" oraz pieczęci miasta. Ślady składania, drobne zaplamienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

149. [Weterani powstania styczniowego] – Zbiór dokumentów związanych z pomocą materialną dla weteranów powstania styczniowego 1863 r. zamieszkałych w Radomiu, dat. Radom 1918-1919; Warszawa 1919. Autografy („Przyjałkowski"; „Wojda";

144. Legiony Polskie. Sucha. 1915.

148. List prezydenta Krakowa. 1935.

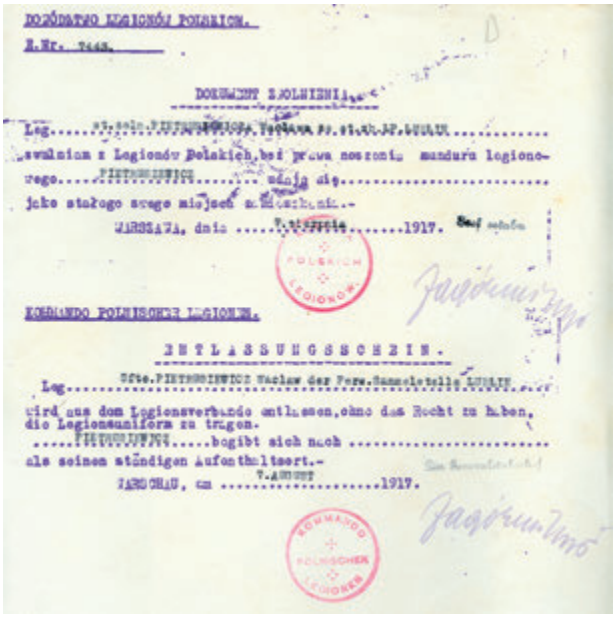
„J. Iwanowski"). Pieczęcie tuszowe. Blankiety druk., maszynopisy i rękopisy oraz koperta, k. [13], różne formaty, złoż. 300,-

Z odręcznymi podpisami m.in. Jerzego Iwanowskiego (1878-1965), jako ministra pracy i opieki społecznej RP; kpt. Wojdy, weterana 1863 r. oraz Zdzisława Przyjałkowskiego, sekretarza Sejmiku Powiatowego w Radomiu. Korespondencja dotyczy zapomóg przyznawanych weteranom powstania styczniowego 1863 r. w Radomiu (Jan Długoborski, Lucjan Dunin-Wolski, Henryk Kozierowski, Wincenty Krzyżański, Lucjan Kucharski, Ludwik Musiałowicz, Antoni Wenerski i Julian Zacharski) przez Radę Główną Opiekuńczą oraz kontynuowania tej pomocy wobec rozwiązania RGO. Pisma z nagłówkami instytucji oraz pieczęciami Komitetu Obywatelskiego Obwodu Radomskiego oraz Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej Republiki Polskiej z 1919 r. (pieczęć okrągła bez orła w koronie). Na uwagę zasługuje zespół dokumentów z 1919 r. przyznających zapomogę jednemu z weteranów, która nie została odebrana (pokwitowana) wskutek zaskakującej decyzji tegoż ostatniego. Koperta z nadrukiem: „Królewsko-polskie Ministerstwo Zdrowia Publicznego, Opieki Społecznej i Ochrony Pracy". Ślady składania, drobne zagięcia i naddarcia (koperta) oraz niewielkie zbrązowienie u góry pliku dokumentów. Stan ogólny dobry.

150. Zagórski Włodzimierz (1882-1927), major wojsk austriackich, późniejszy generał brygady Wojska Polskiego. Dokument zwolnienia z Legionów Polskich, dat. Warszawa 7 VIII 1917 r. Dowództwo Legionów Polskich. Pieczęć urzędowa. Maszynopis powielany, k. [1], 23 x 23 cm. 200,-

Z odręcznymi podpisami Włodzimierza Zagórskiego, jako szefa sztabu Dowództwa Legionów Polskich. Dotyczy zwolnienia bez prawa noszenia munduru Wacława Pietruszewicza. Pieczęć okrągła „Dowództwo Legionów Polskich". Dokument i pieczęć równolegle w języku polskim i niemieckim. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja na stronie następnej)*

151. [Mapa – Berezyna] – Dwie mapy wykreślone w warunkach polowych nad Berezyną, grudzień 1919 – styczeń 1920 r. Mapy na kalkach 33,5 x 42,5 cm oraz 41,5 x 65,5 cm (ręcznie kolorowane, rozkładane). 200,-

DOWÓDZTWO LEGIONÓW POLSKICH.

L.Nr. 7448.

DOKUMENT ZWOLNIENIA.

Leg. ... Wacław ... Pow. ... 21.XI.97. LUBLIN

zwalnia z Legionów Polskich, bez prawa noszenia munduru legionowego. PIETRUSZEWICZ ... udaje się ...

jako stałego swego miejsca zamieszkania.-

WARSZAWA, dnia ... 7.XII ... 1917.

KOMENDO POLNISCHER LEGIONEN.

ENTLASSUNGSSCHEIN.

Gefr. PIETRUSZEWICZ Waclaw der Pers. Sammelstelle LUBLIN

Leg. ...

wird aus dem Legionsverbande entlassen, ohne das Recht zu haben, die Legionsuniform zu tragen.

PIETRUSZEWICZ ... begibt sich nach ...

als seinen ständigen Aufenthaltsort.-

7.XII.1917.

WARSCHAU, am ... 1917.

150. W. Zagórski. Dokument. 1917.

Skala 1:126.000. Pierwsza mapa pt. „Szkic dyslokacji I L.B.Dyw. z dnia 10.XII.1919" określa położenie dwóch brygad wchodzących w skład I. Dywizji Litewsko-Białoruskiej w ramach grup operacyjnych „Berezyna" i „Lepel". **Z odręcznym podpisem mjr. Jana Kubina** (1876-1927), jako szefa sztabu dywizji (późniejszy generał). Mapa druga stanowi szkic rozmieszczenia oddziałów nieprzyjacielskich na odcinku 1. Dyw. L.-B. z dn. 14 I [19]20 r. autorstwa kpt. Morawskiego, w/z szefa sztabu. Pieczęć oddziału operacyjnego dowództwa dywizji. Ślady składania i zagnieceń, poza tym stan dobry.

152. [Mapa – Kostiuchnówka] – Szkic sytuacyjny pozycji baterii 1, 2 i 4 z dniem 1 maja 1916 r. pod Kostiuchnówką. Autograf („M. Śniadowski, kpt."). Pieczęć jednostki Legionów Polskich. Mapa powielona z naniesionymi poprawkami, 32,5 x 45 cm. 300,-

Z odręcznym podpisem Marcelego Śniadowskiego, jako dowódcy I Dywizjonu Polowego w Oddziale Sztabowym 1 Pułku Artylerii Legionów Polskich. Marceli Śniadowski (Jastrzębiec-Śniadowski) (1878-1927), ówczesny kapitan, późniejszy pułkownik artylerii Wojska Polskiego. Na mapę (skala 1:25.000) naniesione zostały czerwonym atramentem pozycje położenia baterii z określeniem ich składu. Pieczęć okrągła z orłem w koronie i napisem w otoku: „1. Pułk Artyleryi Legionów Polskich". Ślad po sklejeniu arkuszy, ślady składania, zażółcenia i drobne zagięcie, poza tym stan dobry.

153. [Dyplom i odznaka I Korpusu Polskiego] – **Dyplom** na odznakę I. Korpusu Polskiego gen. Józefa Dowbór-Muśnickiego. No 2217 dla szer. Jana Kuśmidra z 12 pułku strzelców, dat. Tw.[ierdza] Bobrujsk 7 VII 1918 r. Blankiet druk., ręcznie wypełniany. Autografy i faksymile. Pieczęć sztabu korpusu. Karta, 34,5 x 20,0 cm; oraz: **odznaka 1. Korpusu Polskiego w Rosji** (1917-1918). Krzyż z białego metalu ze srebrną aplikacją, 3,8 x 2 cm. 1500,-

Odznaka w kształcie prostego krzyża z nałożonym orłem wojskowym na 2 skrzyżowanych szablach z napisem „1 K". Rewers pokryty patyną. Nakrętka mosiężna niesygnowana. Stan dobry. Dyplom z odręcznymi podpisami szefa-sztabu (w zastępstwie, nieczytelny), oficera dyżurnego Bronisława Romera oraz faksymile podpisu dowódcy I. Korpusu Polskiego gen. Józefa Dowbor-Muśnickiego. U góry orzeł

153. Dyplom i odznaka I Korpusu. 1918.

154. Dyplom i Krzyż Virtuti Militari. 1921.

jagielloński, u dołu wizerunek znaku jednostki (krzyż stalowy). Datowane na kilka dni przed opuszczeniem twierdzy Bobrujsk przez ostatni transport rozbrojonego już korpusu. W górnym lewym rogu pieczęć notariusza z 1925 r. z informacją o sporządzeniu odpisu z tegoż dyplomu. Zdublowany na płótnie ze śladami używania (zagniecenia, przetarcia w miejscach składania i przybrudzenia). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

154. [Dyplom i Order Virtuti Militari] – Legitymacja Orderu Virtuti Militari plut. Jana Kazimierza Schneiberga, dat. 16.III.1921. Blankiet drukowany, ręcznie wypełniany. Pieczęć okrągła (tuszowa): „Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich Adiutantura Generalna". Autograf („A. Maciesza"). Karta, 33,0 x 20,5 cm; oraz: **Krzyż Virtuti Militari**, bez nr (wtórnik), 3,7 x 3,8 cm, brąz, emalia w części centralnej, zawieszka. 3500,-

Blankiet nr 2400 z nadrukiem Orderu Krzyża Virtuti Militari, z odręcznym podpisem mjr. Adolfa Macieszy (1878-1929), ówczesnego szefa Wydziału Odznaczeń przy Naczelnym Wodzu Józefie Piłsudskim. Odznaczony był żołnierzem 18 Pułku Piechoty, stacjonującego w Skierniewicach. Krzyż zakończony na rogach ramion kulkami. Na awersie napis „Vir-tuti" (ramiona poziome) oraz „Mili-tari" (ramiona pionowe). W środku krzyża złocona okrągła tarcza okolona wieńcem laurowym w zielonej emalii z umieszczonym na niej orłem z koroną w białej emalii. Takaż tarcza na rewersie z napisem: „Honor i Ojczyzna" z datą „1792". Krzyż dołączony wtórnie (bez numeru), brak jednej kulki, poza tym stan dobry. Dokument po konserwacji (naklejony na płótno), zabrudzenia, ślady składania.
(Patrz ilustracja)

155. [Dyplom – POW] – Dyplom na „Krzyż Polskiej Organizacji Wojskowej" dla Seweryna Terlikowskiego, dat. Warszawa 6 VIII 1919 r. Autografy („Śmigły Rydz" i „Stachiewicz"). Pieczęć okrągła Komendy POW (tuszowa). Dyplom druk., ręcznie wypełniany, 18,5 x 11,5 cm. 300,-

155. Dyplom na odznakę POW. 1919.

156. Świadectwo Szkoły Podoficerskiej. 1934.

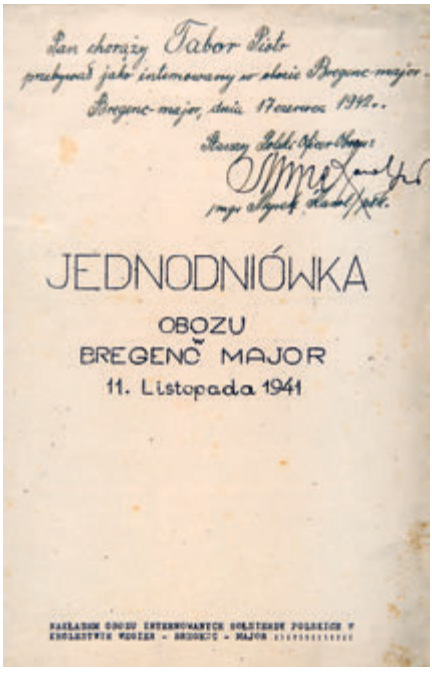
Z odręcznymi podpisami Wacława Stachiewicza, jako szefa sztabu POW i Edwarda Rydza-Śmigłego, jako Komendanta Głównego POW. Dyplom odznaki pamiątkowej Polskiej Organizacji Wojskowej ustanowionej w listopadzie 1918 r. na posiedzeniu Komendy Naczelnej POW. Blankiet nr 4138. Ślady zagięć, przybrudzenia na obrzeżach oraz na odwrocie. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

156. [Dyplom – Szkoła Podoficerska 15. Pułku Piechoty] – Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerskiej dla strz. Rajmunda Franciszka Adamskiego, dat. Dęblin 17 III 1934 r. Autografy i pieczątki d-cy pułku („Wojakowski") i d-cy kompanii podoficerskiej (nieczytelne) oraz pieczęć okrągła Dowództwa 15. Pułku Piechoty (tuszowa). Druk artystyczny Głównej Druk. Wojskowej, ręcznie wypełniany, wielobarwny. Arkusz 43 x 31 cm. 200,-

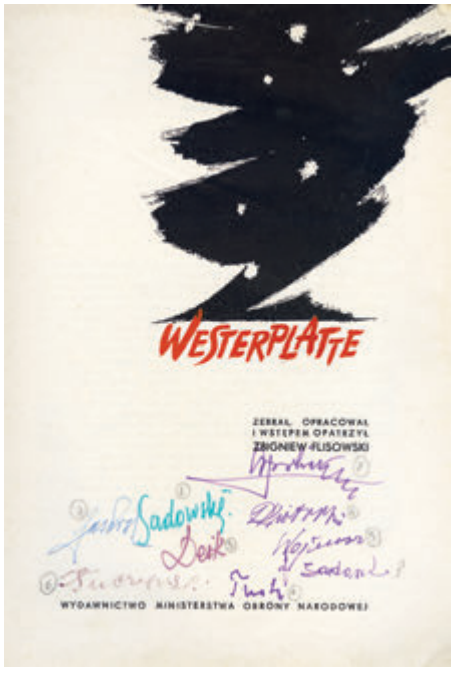
Z odręcznymi podpisami ppłk. Władysława Wojakowskiego (1887-1947), dowódcy pułku oraz dowódcy kompanii podoficerskiej. Druk z ozdobnym obramowaniem: w części górnej godło państwowe na tle 10 sztandarów wojskowych; w części dolnej Krzyż Virtuti Militari i Krzyż Walecznych z dewizami. Dyplom po konserwacji (podklejony na kartonie) z niewielkimi śladami po zagięciach oraz drobnymi śladami ubytków na krawędziach. Stan dobry. Efektowny dyplom.
(Patrz ilustracja)

II WOJNA ŚWIATOWA. LATA POWOJENNE

157. Jednodniówka Obozu w Bregenc Major. 11. Listopada 1941. Komitet red. Stanisław Czopp [i inni]. Bregenc-Major 1941. Nakł. Obozu Internowanych Żołnierzy Polskich w Królestwie Węgier, s. [7], 46, [3], tabl. ilustr. 4, k. tabl. rozkł. 1, 29 cm, oryg. okł. kart. 240,-

157. Obóz w Bergenc Major. 1941.

158. Autografy obrońców Westerplatte.

Maszynopis powielany. Jednodniówka najstarszego na Węgrzech obozu internowania żołnierzy polskich. Egzemplarz chorążego Piotra Tabora **–** wpis poświadczający polskiego oficera obozu płk. Karola Myrka (17.06.1942) oraz zaświadczenie o nadaniu odznaki pamiątkowej za współudział w boju pod Dytjatynem, zwanego „polskimi Termopilami", który rozegrał się 16 września 1920 r. (Jarocin, 2.11.1933). Niewielkie uszkodzenia okładki, stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

158. [Westerplatte] – Flisowski Zbigniew. Westerplatte; zebrał, oprac. i wstępem zaopatrzył ... Wyd. 3. Warszawa 1965. Wyd. Ministerstwa Obrony Narodowej, s. 383, [1], tabl. ilustr. [32], autografy („Tusk"; „Sadowski"; „Deik"; „Piotrowski"; „Wojniusz"; „Tuczyński"; „Zatorski"; „A.Petzelt"), 23 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Książka z odręcznymi podpisami ośmiu obrońców Westerplatte na k. tyt.: Jana Tuska; mata Antoniego Sadowskiego; sierż. Władysława Deika; st. ogniomistrza Leonarda Piotrowskiego; st. strz. Józefa Wojniusza; strz. Kazimierza Tuczyńskiego; st. strz. Ignacego Zatorskiego; plut. Adolfa Petzelta. Monografia zawierająca m.in. relacje obrońców (w tym czterech z podpisanych na karcie), dziennik bojowy załogi, materiały niemieckie. Ślady używania (podklejenia, drobne uszkodzenia grzbietu, brak oryg. obwoluty).
(Patrz ilustracja)

159. [Lotnictwo polskie 1939-1957] – Osobisty dziennik lotów dowódcy eskadry Tadeusza Pytela. Lata 1946-1947, 1950, 1957. Autografy przełożonych („Mozolewski", „Jakubik" i inni). Pieczęcie jednostek wojskowych i innych. Książka rubrykowana, ręcznie wypełniana, k. [104] (zadrukowanych dwustronnie), 13,5 x 21,5 cm, opr. ppł. wyd., wiązana. 350,-

Dziennik lotów Tadeusza Pytela (1920-?), pochodzącego z Lidy koło Nowogródka, założony 4 XI 1946 r. Uwzględnia jego loty w okresie 1938-1939 i 1944 oraz udział w bombardowaniu Niemiec od

161. Album Michała Roli-Żymierskiego. 1947.

19 IV do 1 V 1945. Dalsza ewidencja dotyczy okresu głównie 1946-1947 wraz z krótkim powrotem do lotów w 1950 i 1957. Zawiera szczegółowe roczne zestawienia lotów z uwzględnieniem ich charakteru, pory dnia, typów samolotów, okres „pracy bojowej", sprawdzanie techniki pilotażu wraz z egzaminami. Z podpisami uprawnionych dowódców lub kierowników (Aeroklub Podkarpacki). Lata 1946-1947 są sygnowane przez szefa sztabu 2-go S.M.P.L. wraz z pieczęcią „2 Pułku Lotnictwa Mieszanego Wojska Polskiego". Łącznie wypełniono 31 rubrykowanych stron. Ponadto dołączono dwie strony luzem, powstałe po 1957 r., zawierające zbiorcze zestawienie lotów wynikających z książki, wypełnione długopisem i ołówkiem oraz spis 24 odznak i odznaczeń nadanych w latach 1938-1973 (wraz z podstawami prawnymi) z odręcznym dopiskiem „Krzyż Virtuti Militari i Krzyż Walecznych". Okł. książki ze śladami używania (otarcia), poza tym wewnątrz stan dobry.

– Bitwa o Monte Cassino –

160. [Monte Cassino] – Dokumenty osobiste W. Aumillera, żołnierza 2 Korpusu Polskiego, lata 1942-1948. Fotografia (11 x 8 cm). Tel Aviv [1942]. Foto Bilberstein. Autografy („Wawrzyniec Aumiller"; „Jerzy Sochocki"), różne formaty. 400,-

Zespół dokumentów związanych z poległym w bitwie pod Monte Cassino 24 maja 1944 r. starszym saperem Wawrzyńcem Aumillerem (1899-1944), rodem ze Swarzędza, pochowanym na cmentarzu pod Monte Cassino: 1) Fotografia W. Aumillera z jego własnoręcznym podpisem i adresem małżonki w Polsce; 2) Dowód tożsamości ang.-pol., ważny do 1942 r. (z okresu pobytu Armii Polskiej na Wschodzie); 3) Legitymacja Krzyża Pamiątkowego Monte Cassino nadanego pośmiertnie 26 VII 1944, wydana 21 III 1945 r. Z odręcznym podpisem dcy 10 Baonu Saperów 2 Korpusu Polskiego płk. Jerzego Sochockiego; 4) Legitymacja żony poległego żołnierza – członkowska Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, dat. Swarzędz 5 II 1948. Stan dokumentów dobry.

– Album Michała Roli-Żymierskiego –

161. Żymierski Rola Michał (1890-1989), generał, minister obrony narodowej (1945–1949) i marszałek Polski (od 1945). Album „W dniu imienin marszałkowi Polski

oficerowie Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego", dat. 29.9.1947 r.; projektowano i wykonano w Zakładach Graficznych Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego w Łodzi, s. [144], 24 x 31 cm, opr. luksusowa wyd. aksamit z obustronnymi metalowymi aplikacjami. 1200,-

Zbiór ozdobnie wydanych 57 przemówień marszałka Michała Roli-Żymierskiego z lat 1945-1947. Obejmuje mowy wygłoszone na forum politycznym, wobec jednostek wojskowych i żołnierzy oraz instytucji i samorządów, z okazji rocznic i wydarzeń historycznych. Zdaniem współczesnych Naczelny Dowódca Wojsk Polskich słynął z zamiłowania do luksusu i podkreślania znaczenia jego osoby. Karty tekstu z ozdobnymi bordiurami. Oprawa luksusowa dla niewielkiej liczby egzemplarzy. Na przednim licu metalowy Orzeł piastowski z buławami marszałkowskimi w szponach i rok „1947", na odwrocie Orzeł piastowski na postumencie z napisem „WINW" (wydawca). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

PISARZE I ARTYŚCI

WIEK XIX

162. **Fredro Aleksander** (1793-1876), największy komediopisarz polski. List do Aleksandra Józefa Krasickiego (1809-1883), arystokraty, literata i heraldyka, właściciela majątku w Dubiecku, krewnego poety Ignacego Krasickiego, dat.: 9 czerwca [1]831 w Benkowej Wiszni. Autograf. Dwie karty 21 x 13 cm zapisane na jednej stronie, brązowym atramentem. Nad tekstem ołówkowa adnotacja: „Alex Fredro". Na IV stronie adres ręką A.F.: „À Monsieur Aleksander Krasicki à Dubiecko" oraz ołówkowa adnotacja anonimową ręką: „2000/Ann D-51/4". Pieczęć lakowa z herbem Fredrów. 5000,-

List powstał 9 czerwca 1831 roku w Benkowej Wiszni (Beńkowej Wiszni, Bieńkowej Wiszni, dziś Wiszni), niedaleko Sambora na Ukrainie. Od 1793 roku był to rodowy majątek Fredrów. Nadawca odpowiada na list Krasickiego, informując, że wysłał posłańca do Pani Młyńskiej. Dalszy ciąg tekstu dotyczy ewentualnych przeszkód w jego podróży oraz spraw gospodarczych. Aleksander Józef Krasicki uczestniczył wówczas w działaniach powstańczego Rządu Narodowego i w lipcu 1831 roku wyjechał na Węgry z misją uzyskania poparcia i pożyczki dla walczących powstańców. Biorąc pod uwagę sytuację, w jakiej powstał tekst, jego **treść może być zaszyfrowanym komunikatem nadawcy**. Na unikalny charakter listu wpływa również fakt, że nie był on publikowany w Korespondencji Aleksandra Fredry (Pisma wszystkie, t. XIV), nie ma w tym tomie żadnych innych listów pisarza z 1831 roku oraz innych listów do Aleksandra Józefa Krasickiego. Stan dobry.
(Patrz tablica XVI)

163. **Stęczyński Zygmunt Bogusz** (1814-1890), poeta, rysownik. Życia sławnych Polaków i inne opisy tyczące się Polski zebrał… w 1839 r. Rękopis, s. 106, **tabl. rysunków 9** (w tym 1 rozkł.), 10 cm, opr. z epoki tektura oklejana pap., kaseta w formie księgi (27 cm), sk. współcz. 3500,-

Na s. tyt. pieczęć tuszowa „Bogusz Stęczyński". Rękopis książki Bogusza Stęczyńskiego, która nigdy nie ukazała się drukiem. Składać się na nią miały artykuły drukowane w „Przyjacielu Ludu", t. 2, nr. 43-52, 1835. Obok tekstu pisanego własnoręcznie przez Stęczyńskiego znajduje się **dziewięć odręcznych rysunków piórkiem wykonanych przez autora.** Zygmunt Bogusz Stęczyński, poeta, autor poematów „Tatry" (1860), „Krosno" (1862), przewodnika wierszem „Świątynie Polaków czyli Katedra na Wawelu" (1864); wielki miłośnik polskiego krajobrazu, a zwłaszcza gór, ze swych dwóch wędrówek po kraju przywiózł rysunki i akwarele, które wykorzystał w albumach „Okolice Galicji" i „Tatry w 24 obrazach". Dołączono futerał współcz. o znacznie większym rozmiarze niż rękopis, w formie księgi, skóra, na licu złoc. tyt. na czerwonej skórze oraz delikatne zdobienia tłocz., na grzbiecie szyldzik.
(Patrz ilustracje na stronie następnej)

163. Z. B. Stęczyński. Życia sławnych Polaków. Rękopis i kaseta. 1839.

164. Kościelski Józef Teodor (1845-1911), poeta, dramaturg, ziemianin, wielkopolski działacz polityczny i mecenas sztuki. Sonety nadgoplańskie, niedat. [przed 1868]. Autograf, s. [18], 22,0 x 14,5 cm, luźne karty. 600,-

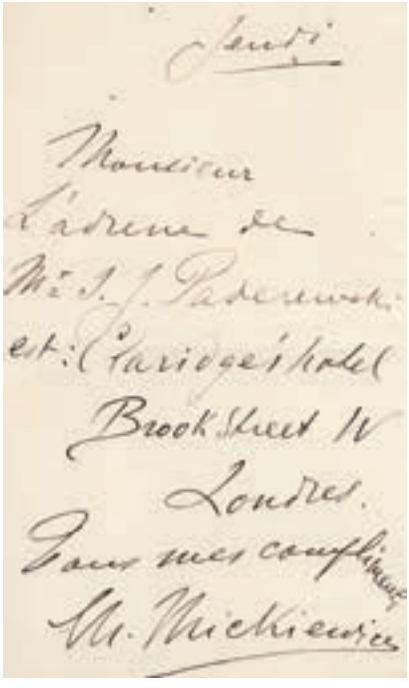
Pismo odręczne Józefa Kościelskiego. Rękopis zbioru poetyckiego wydanego w 1868 r. W stosunku do pierwodruku różni się układem psalmów, odmienną treścią kilku z nich, brakiem przypisów, co do opisywanych w utworach historycznych miejsc (np. Mysia Wieża) oraz ich ilością. Dwa utwory zawierają później dopisane kolejne wersy. Całość dedykowana przez autora matce Józefie z Wodzińskich, czego w wydaniu książkowym (pod pseudonimem) nie uwzględniono. Zbrązowienia i drobne plamki oraz minimalne postrzępienia papieru przy krawędziach, poza tym stan dobry. Autograf ten odnaleziono w ruinach pałacu w Miłosławiu, zniszczonego przez wycofującą się armię niemiecką w 1945 r.

165. [Szawłowski Edward]. Dziady. Poema Adama Mickiewicza, część IV, spisana w Gruzji w grudniu 1840 r., rękopis, k. [32], 18,0 cm, bez opr. 800,-

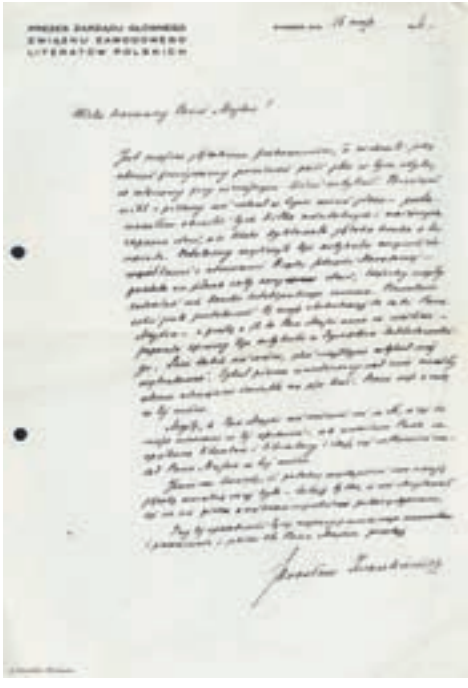
Ręcznie przepisana treść dramatu Adama Mickiewicza „Dziady" część IV, wraz z wierszem „Upiór" oraz wstępem poświęconym uroczystości dziadów. Na ostatniej karcie: „Ukończyłem przepisywać 13 grudnia 1840 r.". Osobą przepisującą był Edward Szawłowski, właściciel majątku Włóki w ziemi płockiej, podczas powstania listopadowego **porucznik artylerii w baterii płockiej, odznaczony 17.04.1831 r. złotym krzyżem Virtuti Militari**. Za udział w powstaniu zesłany na Kaukaz, gdzie służył w carskim wojsku w latach 1833-1853. Rękopis pochodzi z archiwum Władysława Noskowskiego (1892-1969), polskiego konsula honorowego w Australii, w latach I wojny światowej sekretarza Ignacego Paderewskiego. Zaplamienia, zażółcenie papieru, drobne uszkodzenia. Patrz poz. 176.

166. Wieniawski Józef (1837-1912), pianista i kompozytor, brat wielkiego skrzypka Henryka. Autograf wraz z dedykacją oraz fragmentem kompozycji. Karta pap. o wym. 15,5 x 21,0 cm, oprawiona w ramę 32,0 x 37,0 cm. 500,-

Pismo odręczne piórem; **autograf: „J. Wieniawski"** oraz dedykacja w języku francuskim, datowana Wurzburg 13 IX 1854 r., dla „Madame Hamin" (?). Powyżej dwie linijki nut (walc na fortepian). Józef Wieniawski pochodził z rodziny o muzycznych korzeniach. Po studiach w paryskim konserwatorium,

167. Maria Mickiewicz. Listy. 1915.

168. J. Iwaszkiewicz. List. 1946.

już od ok. 1846 r., koncertowali wraz z bratem Henrykiem, skrzypkiem, jako cudowne dzieci, w całej Europie (m.in. jesienią 1854 r. w Niemczech). Ich koncerty cieszyły się wielkim powodzeniem i sławą. W 1854 r. Józef Wieniawski skomponował także „Valse de concert op. 3". W latach późniejszych artysta był profesorem konserwatorium w Moskwie i Brukseli. Stan dobry.

XX WIEK

167. Mickiewiczówna Maria (1868-1952), córka Władysława, wnuczka Adama. Zespół 4 listów. Paryż, 1915-1917 r. 1000,-

Pismo odręczne Mickiewiczówny, z jej autografami: „M. Mickiewicz". Język francuski. W skład zespołu wchodzą: 1. List, dat. 16 sierpnia 1915 r., na papierze z drukowanym paryskim adresem (k. [2], 15,5 cm); 2. List, dat. 23 czerwca 1917 r., na papierze firmowym „Grand Hôtel des Ambassadeurs" w Le Puy (k. [1], 27,0 cm); 3. List, dat. 28 czerwca 1917 r. (k. [2], 17,0 cm); 4. Liścik, nie dat., dotyczący londyńskiego adresu Ignacego Jana Paderewskiego (k. [2], 17,5 cm). Listy do nieznanego adresata, dotyczące głównie poglądów Mickiewiczówny na sprawy niepodległości Polski, zawierające odniesienia do historii Francji oraz różnych osób ze środowiska emigracyjnego. Autorka staje w obronie jedności ziem dawnej Rzeczpospolitej, uważając, że „**Polska wyjść musi z grobu taką, jaką ją jej wrogowie do niego wpędzili**" (tłum. z języka francuskiego). W czasie I wojny światowej wraz z ojcem objechała z polecenia rządu 250 obozów jenieckich, wyławiając z nich Polaków, którzy stali się później trzonem Armii Hallera. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

168. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz, prezes Związku Literatów Polskich. List do Jerzego Borejszy, zatytułowany „Wielce Szanowny Panie Majorze", dat. „Stawisko, 15 maja 1946 r.". Autograf „Jarosław Iwaszkiewicz". Rękopis, k. [1], 30,5 x 21,0 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem Jarosława Iwaszkiewicza. List pisany ręcznie na papierze z drukowanym nagłówkiem: „Prezes Zarządu Głównego Związku Zawodowego Literatów Polskich". Dotyczy wstawiennictwa majora Jerzego Borejszy „jako opiekuna literatów i literatury" wobec ingerencji cenzury w tekst Iwaszkiewicza. Ślad składania pośrodku oraz dziurkowania, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

169. Iwaszkiewicz Jarosław (1894-1980), pisarz, prezes Związku Literatów Polskich. List do nieznanego adresata, zatytułowany „Maszkowscy", dat. „14.III.60", b. m. Autograf „Jarosław Iwaszkiewicz". Rękopis, k. [1], 29,0 x 20,2 cm. 600,-

Z odręcznym podpisem Jarosława Iwaszkiewicza. List pisany ręcznie, w związku z planowaną edycją listów rodziny Maszkowskich (znanej lwowskiej rodziny artystycznej, malarzy: Jana Ignacego, Marcelego, Karola i Karola Zyndrama), dotyczących polskiego życia artystycznego w XIX w. (m.in. listy Matejki i Grottgera) oraz kolonii polskiej w Monachium. Ślad składania pośrodku, poza tym stan bardzo dobry.

170. Jastrun Mieczysław (1903-1983), poeta, eseista, tłumacz. List w sprawie publikacji dzieł zebranych, dat. „Kraków, 14/VI. 1946." Autograf: „Mieczysław Jastrun". Rękopis, k. [1], 29,5 x 20,8 cm. 400,-

Z odręcznym podpisem Mieczysława Jastruna. List pisany ręcznie, dotyczy planów wydania dzieł wszystkich poety, uzupełnionych, częściowo przeredagowanych, także nie drukowanych i odnalezionych („Zależy mi na tym, abym wreszcie – po wojnie – mógł ujrzeć dorobek swój w książce trwale i starannie wykonanej"). List zatytułowany „Kochany Jerzy", zapewne skierowany do Jerzego Borejszy (założyciela i pierwszego prezesa wydawnictwa „Czytelnik"). Ślady dziurkowania i składania, nieznacznie rozmazany atrament.

171. Morcinek Gustaw (1891-1963), pisarz związany ze Śląskiem. **Fotografia** portretowa z autografem „Gustaw Morcinek" i dedykacją, dat. 15.II.1937, 8,5 x 13,5 cm, oraz: **Bilet wizytowy** z autografem, niedat. [15 II 1937], 6 x 11 cm, oraz: **książka** G. Morcinka. Noc listopadowa. Nowela. Poznań [1936] z dedykacją autorską na k. przedyt. 500,-

Pismo odręczne Gustawa Morcinka z dedykacją dla Janiny Jankowskiej na fotografii (8,5 x 13,5 cm), wizytówce i karcie przedtytułowej. Nowela związana z odzyskaniem niepodległości na Śląsku Cieszyńskim w listopadzie 1918 r. Stan wszystkich obiektów bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

172. Parandowski Jan (1895-1978), wybitny znawca i popularyzator kultury antycznej. List do nieznanego adresata, dat. „1.VI.66", b. m. (Warszawa?). Autograf: „Parandowski". Rękopis, k. [1], 30,0 x 20,0 cm. 300,-

Z odręcznym podpisem Jana Parandowskiego. List na papierze z nadrukiem: „Jan Parandowski Prezes P.E.N. – Clubu Warszawa ul. Zimorowicza 4"; dotyczy reprodukcji ilustracji z ostatniego wydania „Mitologii". Ślady składania, stan dobry.

UCZENI I POLITYCY

173. Balzer Oswald (1858-1933), profesor Uniwersytetu Lwowskiego, dyrektor Archiwum Krajowego Akt Grodzkich i Ziemskich. Odpis wierzytelny z Archiwum Krajowego, dat. Lwów 17 III 1909. Autograf. Pieczęć Archiwum. Karta, 35,5 x 22,0 cm, oraz:
Liske Ksawery (1838-1891), dyrektor Archiwum Krajowego AGZ we Lwowie, profesor Uniwersytetu Lwowskiego, twórca tamtejszej szkoły historycznej i pierwszy

171. G. Morcinek. Autografy. 1937.

prezes Lwowskiego Towarzystwa Historycznego. Odpis wierzytelny z Krajowego Archiwum, dat. Lwów 28 III 1889. Autograf. Pieczęć Archiwum. Bifolium, s. [3], 36,5 x 22,5 cm, oraz:

Prochaska Antoni (1852-1930), adiunkt Krajowych AGZ, historyk dziejów polsko-litewskich i Rusi Czerwonej, członek Polskiej Akademii Umiejętności. Odpis wierzytelny z Krajowego Archiwum, dat. Lwów 18 VIII 1881. Autograf, Pieczęć Archiwum (tuszowa). Bifolium, s. [3], 35 x 22 cm, oraz:

Pietruski Oktaw (1820-1894), prawnik i polityk galicyjski, wicemarszałek Sejmu Krajowego, wiceprzewodniczący, później przewodniczący Wydziału Krajowego we Lwowie. **Smolka Franciszek** (1810-1899), dr prawa, członek Wydziału Krajowego, późniejszy prezydent parlamentu austriackiego. Pismo w imieniu Wydziału Krajowego do Mieczysława Wąsowicza, dat. Lwów 5 VIII 1880. Autografy. Pieczęcie Wydziału Krajowego. Bifolium, 33,5 x 20,5 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami profesorów i dyrektorów – Oswalda Balzera i Ksawerego Liskego; doktorów Antoniego Prochaski, Oktawa Pietruskiego, jako wicemarszałka krajowego oraz Franciszka Smolki, jako członka Wydziału Stanu. Język łaciński (przy wypisie oryginalnych akt) i polski. Pierwsze trzy pisma stanowią wypisy z Archiwum Krajowego Akt Grodzkich i Ziemskich we Lwowie. Zawierają odpisy transakcji i umów z lat 1749, 1770 i 1782 . Odnoszą się do rodzin Dąbrowskich, Drohojowskich, Dunin-Wąsowiczów, Graniewskich, Hinków, Krukowieckich, Potockich, Rupniowskich, Stawianowskich, Szaniawskich, Szyrynów i Walickich. Przy niektórych wyliczają genealogie i koligacje. Pismo ostatnie dotyczy zgody na kwerendę w AGZ dla Mieczysława Dunin-Wąsowicza (1849-1913), chemika i farmaceuty we Lwowie. Pieczęcie Krajowego Archiwum Aktów Grodzkich i Ziemskich oraz Wydziału Krajowego z herbami Królestwa Galicji, Lodomerii i Wielkiego Księstwa Krakowskiego. W ostatnim

dokumencie dodatkowo pieczęć sucho tłoczona w papierze. Pierwsze trzy dokumenty opatrzone skasowanymi znaczkami opłaty skarbowej. Ślady składania i zażółcenia, poza tym stan dobry.

174. Gębarowicz Mieczysław (1893-1984), historyk sztuki. Dyplom nadania Srebrnego Krzyża Zasługi przez Prezesa Rady Ministrów RP dla Mieczysława Gębarowicza za zasługi położone dla rozwoju Zakładu Narodowego im. Ossolińskich w we Lwowie, dat. 24 V 1928. Dyplom drukowany i ręcznie wypełniany. Autograf („K. Bartel"). Pieczęć urzędowa (sucha). Karta 22 x 36 cm. 500,-

Z odręcznym podpisem Kazimierza Bartla (1882-1941), wicepremiera w rządzie Józefa Piłsudskiego, profesora matematyki Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie, w zastępstwie prezesa Rady Ministrów (Józefa Piłsudskiego). Mieczysław Gębarowicz, kustosz i późniejszy dyrektor Ossolineum, pozostał do końca we Lwowie („Papież Polonii lwowskiej"). Zasłynął m.in. w ratowaniu skarbów kultury narodowej z okupowanego Lwowa. Dzięki niemu ocalały m.in. rękopisy „Pana Tadeusza", rękopisy Słowackiego i fragmenty rękopisu „Potopu" Henryka Sienkiewicza (patrz także poz. 81-84). Pieczęć Prezesa Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej z orłem w koronie z krzyżem (starego wzoru, przed dodaniem gwiazdek na skrzydłach orła i skasowaniem krzyża). Ślady składania i zagniecenia, poza tym stan dobry.

175. Gieysztor Aleksander (1916-1999), historyk mediewista, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, dyrektor Zamku Królewskiego w Warszawie (1980-1991). Zespół 2 dokumentów i 44 fotografii (w tym 24 kolorowych) z lat 1981-1991. Autografy i pieczęcie, różne formaty. 600,-

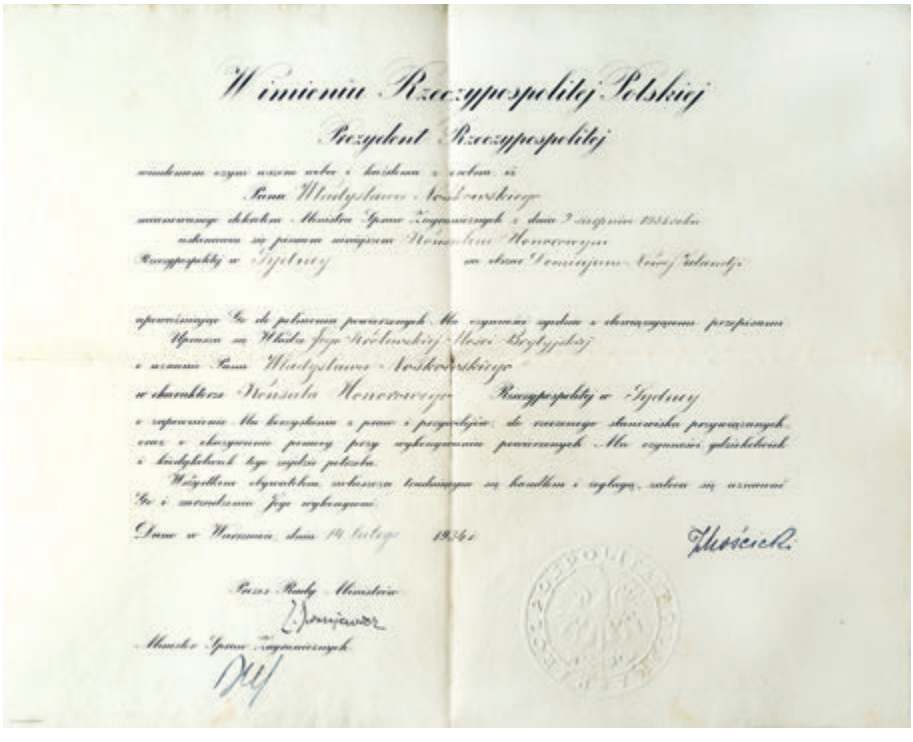
Zawiera **dyplom** przyjęcia Aleksandra Gieysztora w poczet członków zwyczajnych Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, dat. Warszawa 11 XI 1981 (autografy prezesa Wiktora Kemula) oraz **dyplom** nadania temuż dyplomu członkostwa honorowego TNW, dat. Warszawa 1 XII 1995 (autografy prezesa Witolda Rudowskiego). **Fotografie** dokumentują wizyty na Zamku Królewskim w Warszawie: Wojciecha Jaruzelskiego, jako prezydenta RP (3 V 1990); premier Margaret Thatcher (3 XI 1988); prezydenta Lecha Wałęsy i papieża Jana Pawła II (8 VI 1991), króla Hiszpanii Juana Carlosa (4 X 1989) i prezydenta Francji François Mitteranda (15 VI 1989). Na zdjęciach ponadto m.in. Andrzej Drzycimski, Zbigniew Bujak, Józef kardynał Glemp, Henryk Jabłoński, Andrzej Drawicz, Lech i Jarosław Kaczyńscy, Czesław Kiszczak, Janusz Onyszkiewicz, Mieczysław Rakowski, Henryk Samsonowicz, Andrzej Stelmachowski i Mieczysław Wachowski. Ponadto cztery fotografie z inauguracji roku akademickiego 1981/1982 w Pałacu Kazimierzowskim Uniwersytetu Warszawskiego (na nich **Aleksander Gieysztor z Orderem Krzyża Virtuti Militari**). Kilka zdjęć sprzed 1981 z Obywatelskim Komitetem Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie. Ciekawostką są **dwa zdjęcia Aleksandra Gieysztora ze znaczkiem „Solidarności"** w towarzystwie członków związku z 1981 r. Kilkanaście zdjęć z pieczątkami tuszowymi na odwrocie („Henryk Bronarski" – ZK; „Edward Buczek" – UW; „Interpress"; „Jan Stolarczyk; „Barbara Szoro" – PAN). Formaty przeważnie ok. 13 x 18 cm), kilka ok. 17 x 24 cm. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Listy dyplomatyczne królów brytyjskich i prezydenta Rzeczpospolitej –

176. [Konsulat polski w Sydney] – Zbiór trzech listów komisyjnych akredytujących polskiego konsula honorowego Władysława Noskowskiego w Australii i Nowej Zelandii, dat. Warszawa 14 II 1934 (2) i 4 X 1935. Autografy (**„I. Mościcki";** „W. Sławek"; „J. Jędrzejewicz"; „Beck"). Pieczęć sucha Prezydenta RP. Trzy blankiety drukowane i ręcznie wypełniane, 36,0 x 44,5 cm, oraz:
Zbiór trzech dokumentów dyplomatycznych wyrażających zgodę na akredytację polskiego konsula honorowego Władysława Noskowskiego w Australii i Nowej Zelandii, dat. (Londyn) 16 VII 1934 i 7 II 1936 (2). Autografy królów Zjednoczonego Królestwa (**„George R.I."; „Edward R.I."**) oraz kontrasygnaty australijskich

175. A. Gieysztor. Archiwalia i fotografie. 1981-1991.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Prezydent Rzeczypospolitej

Pan Władysław Mościcki

Prezydent Rzeczypospolitej

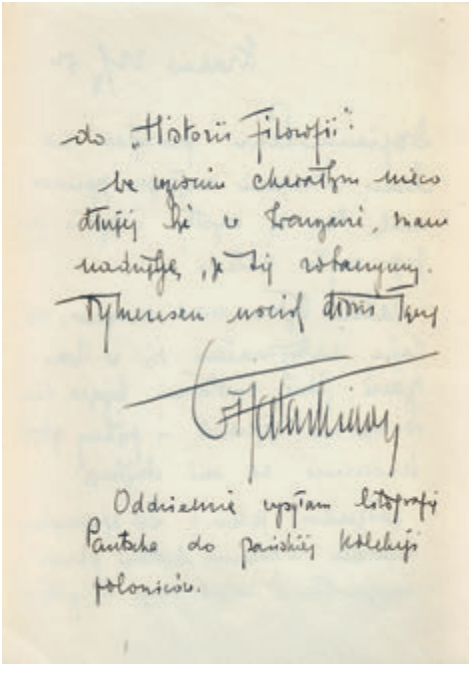
Pan Władysław Mościcki

Prezydent Rzeczypospolitej

Pan Władysław Mościcki

177. Dokumenty konsulatu w Sydney.

178. Wł. Tatarkiewicz. List. 1954.

ministrów. Pieczęcie suche króla brytyjskiego. Trzy blankiety drukowane ozdobnym krojem czcionki i ręcznie wypełniane, 34,5 x 47,0 cm. 3000,-

Dokumenty polskie **z odręcznymi podpisami prezydenta RP Ignacego Mościckiego** (trzykrotnie); premierów RP – Walerego Sławka (dwukrotnie) i Janusza Jędrzejewicza; Józefa Becka, ministra spraw zagranicznych RP (trzykrotnie). Listy brytyjskie **z autografem Jerzego V** (1865-1936), króla Zjednoczonego Królestwa i jego syna, **króla Edwarda VIII** (1894-1972). Język polski i angielski. Listy zostały wystawione dla Władysława Noskowskiego (1892-1969), dziennikarza osiadłego w Australii po 1911 r. i naturalizowanego tamże. Noskowski otrzymał 3 VIII 1933 r. od polskiego MSZ nominację na konsula honorowego z tytułem konsula generalnego honorowego RP w Australii (z wyłączeniem stanu Victoria) i w Nowej Zelandii. Na stanowisku tym pełnionym do 1945 r. położył wiele zasług dla Polski, szczególnie w czasie II wojny światowej. Na dokumentach z autografem króla Edwarda nadal stara pieczęć jego ojca, króla Jerzego V (nie zdążono wykonać nowej pieczęci). Ślady składania, przybrudzenia, drobne plamki, poza tym stan dobry. Patrz poz. następna.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

177. [Konsulat polski w Sydney] – Materiały do historii konsulatu honorowego Rzeczypospolitej Polskiej w Sydney, lata 1933-1939. Zespół 23 dokumentów, listów, 1 akwarela, wycinki prasowe. Autografy (m.in. „Edward Raczyński" i „W.T. Drymmer"). Maszynopisy, rękopisy i druki, k. [30], różne formaty. 800,-

Zespół obejmuje m.in. umowę pomiędzy ambasadorem RP w Wielkiej Brytanii Edwardem Raczyńskim (autograf), a Władysławem Noskowskim, dotyczącą prowadzenia konsulatu honorowego RP w Sydney, dat. Londyn 29 XI 1934; Upoważnienie dyrektora MSZ W.T. Drymmera w sprawie uwierzytelniania dokumentów, dat. Warszawa 6 VIII 1935 oraz **projekt wizerunku Orła na budynek konsulatu honorowego w Sydney**, rysunek podmalowywany akwarelą (12,5 x 20,5 cm). Ponadto pięć listów konsulatu polskiego w Sydney i Związku Narodowego Polskiego w Australii do Karola Noskowskiego z lat 1933-1937; trzy listy do Noskowskiego (1935, 1954 i 1968); cztery zaproszenia związane z konsulem Noskowskim lub sprawami polskimi w Australii z lat 1934-1939; zbiór ośmiu wycinków prasowych

z lat 1919-1922 z prasy anglojęzycznej, zawierającej artykuły K. Noskowskiego o Polsce lub teksty na temat jego działalności. Stan dobry. Mimo fragmentaryczności jest to jedyny zbiór pamiątek po działalności konsulatu RP w Australii w okresie II Rzeczypospolitej.
(Patrz ilustracja)

178. Tatarkiewicz Władysław (1886-1980), filozof i historyk filozofii. List do nieznanego adresata, dat. „Kraków 22/8 54". Autograf: „Wł. Tatarkiewicz". Rękopis, k. [1], 21,0 x 15,0 cm. 350,-

Z odręcznym podpisem Władysława Tatarkiewicza. List pisany odręcznie, zawiera życzenia imieninowe oraz podziękowania, informację o przesłaniu jednego z 20 egzemplarzy referatu „O pisaniu historii filozofii" i o litografii Pautscha do kolekcji poloników. Dołączono: Wł. Tatarkiewicz, O pisaniu historii filozofii. Kraków 1954, odbicie ze Sprawozdań Polskiej Akademii Umiejętności, tom LIII (1952), nr 3, s. 141-147 oraz 155-160, 24,0 cm, opr. wyd. brosz. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

ATLASY. MAPY

WIEK XVI – XVIII

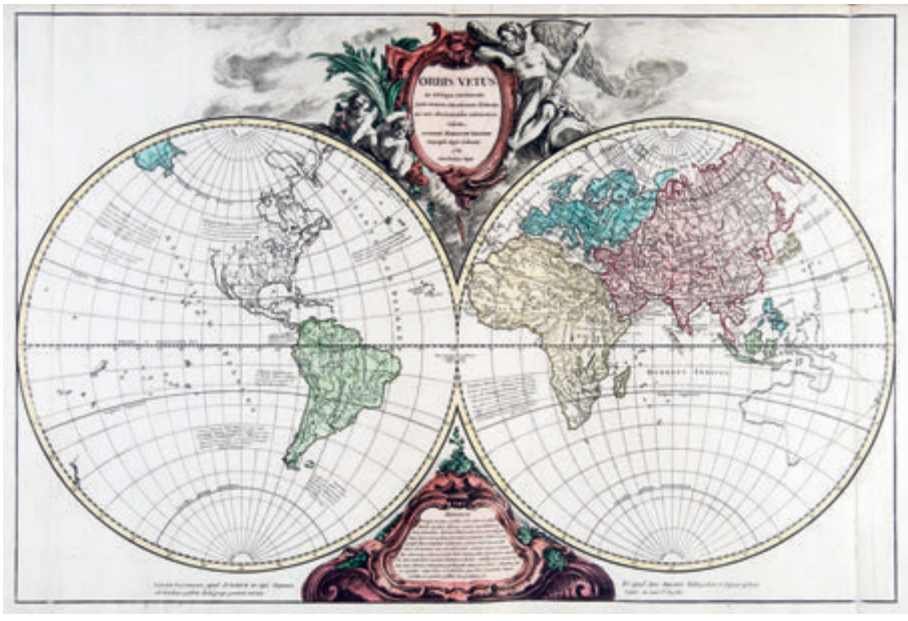
– Atlas świata geografa Stanisława Leszczyńskiego –

179. Robert de Vaugondy Didier. Robert de Vaugondy Gilles. Atlas Universelle. Paris 1757 (1758). Chez les Auters et Boudet, plano, **frontispis (miedzioryt)**, k. [1], s. 40, **map 105 (winno być 108, miedzioryty, w tym rozkł.)**, opr. z epoki, skórzana. 38 000,-

Monumentalna edycja słynnego francuskiego atlasu geograficznego. Oferowane wydanie in plano wydrukowano wyłącznie dla subskrybentów. Wśród nich znajdowały się najważniejsze osobistości ówczesnej Francji, arystokraci, dyplomaci, a także biblioteki i drukarze, m.in.: **Madame de Pompadour, Drouet (sekretarz poselstwa francuskiego w Warszawie),** Said Efendi (ambasador sułtana tureckiego we Francji). Pierwsze dwanaście map przedstawia geografię świata starożytnego i wczesnośredniowiecznego (władztwo Karola Wielkiego), po nich następują szczegółowe mapy państw europejskich (**mapa Polski**). Ostatnie kilkanaście kart obrazuje tereny Azji, Afryki oraz kolonie w Ameryce. Dołączono nienumerowane mapy dróg pocztowych. Autorzy atlasu należeli do rodu Robert de Vaugondy najwybitniejszych ówczesnych francuskich kartografów. Byli potomkami Nicolasa Sansona (1600-1677) uważanego za twórcę tzw. francuskiej szkoły kartograficznej, która kładła ogromny nacisk na precyzję odwzorowania opartego o zebrane dane naukowe, odrzucając zbędne ozdobniki zmniejszające przejrzystość map. Gilles Robert de Vaugondy (1688-1766) odziedziczył firmę w 1730 r. po swoim wuju, wkrótce w uznaniu swoich zasług otrzymał tytuł królewskiego geografa. Jego syn Didier (1723-1786) został podobnie wyróżniony przez Ludwika XV, otrzymał również tytuł geografa Księstwa Lotaryngii od króla Stanisława Leszczyńskiego. Dzięki wykorzystaniu najnowszych zdobyczy technicznych, najlepszych materiałów, innowacji opracowanych we własnym warsztacie, a także tych wprowadzonych przez pionierskich kartografów amerykańskich, atlasy i mapy Robert de Vaugondych zdobyły uznanie na całym świecie. Frontispis rytowany przez Jeana-Charles'a Baquoy (1721-1777) znanego z wykonania ilustracji do „Historii Naturalnej" Buffona. Opr.: ciemnobrązowa skóra, grzbiet ośmiopolowy, tłocz. i złoc. ozdobniki. Nieaktualne noty własnościowe. Na ostatniej k. odręcznie sporządzony alfabetyczny indeks map. Brak 3 map (Tirol; Bohêmie, Silésie, Moravie et Lusace; Virginie et Maryland). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: M. Pedley, Bel et utile: the work of the Rovert de Vaugondy family of mapmakers, Tring 1992.
(Patrz tablica XXII oraz ilustracja)

180. [Polska] – „Poloniae Amplissimi Regni Typus Geographicus" (z wizerunkiem Zygmunta III Wazy). **G. de Jode.** 1593 r. 16 000,-

Miedzioryt kolorowany; 38,0 x 49,5 (pl. 41,0 x 56,0)
Pod manierystyczną ramką kartusza tytułowego róża wiatrów na tle Bałtyku, w lewym dolnym rogu portret Zygmunta III Wazy i inskrypcja: „Sigusmun. III D.G. Rex Pol. Mold. XXXVII. prox. haeres Regis Suaed". Mapa opracowana przez Gerarda de Jode (1509-1591), rytownika, kartografa i wydawcę, wielkiego konkurenta Orteliusa, opublikowana po raz pierwszy w 1576 r. z wizerunkiem Stefana Batorego (znane są zaledwie 2 egzemplarze na świecie – w Muzeum Książąt Czartoryskich i w Pe-

179. Gilles i Didier Robert de Vaugondy. Atlas świata. 1757.

tersburgu). Dwa lata po śmierci Gerarda de Jode mapa została ponownie zamieszczona w drugim wydaniu atlasu „Speculum Orbis Terrarum", opublikowanym także w Antwerpii w 1593 r. przez jego syna Cornelisa. Wtedy to portret ze starej mapy został usunięty i zastąpiony aktualnym wizerunkiem króla Zygmunta III Wazy (panującego w latach 1587-1632). **Mapy Gerarda de Jode ze względu na 2 tylko wydania atlasu** (w przeciwieństwie np. do 40 wydań atlasów Orteliusa) **należą do rzadkości antykwarycznych.** Rozprasowane stare plisy papieru w miejscu pionowego złożenia arkusza. Niewielkie ślady zalania, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie!**
Lit.: K. Kozica. Imago Poloniae, t. 2, poz. K 74/2, ilustr. s. 163
(Patrz tablica XXIII)

181. [Polska] – „Polonia parte occidentale" i „Polonia parte orientale". **V. M. Coronelli.** Ok. 1690 r. 6000,-

Miedzioryt; 60,0 x 88,5 (pl. 69,5 x 91,5)
Mapa odbita z dwóch płyt, po połączeniu stanowiących całość, obejmuje obszar Rzeczypospolitej „od morza do morza". Dwa dekoracyjne kartusze ziem Korony i Litwy. U dołu, nad kartuszem skalowym, herb Rzeczypospolitej z „Janiną" Jana III Sobieskiego (mapa wydana kilka lat po zwycięstwie pod Wiedniem). Autorem mapy był znany wenecki kosmograf Vincenzo Maria Coronelli (1650-1718), założyciel pierwszego Towarzystwa Geograficznego, który był także autorem słynnych globusów (jeden znajduje się na Zamku Królewskim w Warszawie). Odbita na grubym papierze. Stan bardzo dobry. **Jedna z piękniejszych i rzadszych map Rzeczypospolitej.**
Lit.: Imago Poloniae, t. 2, poz. K 25/1, s. 67, il.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

182. [Polska] – „Le Royaume de Pologne…" **J. N. de Tillemont i J. B. Nolin**. 1691 r. 3600,-

Miedzioryt kolorowany; 47,0 x 60,0 (pl. 49,5 x 68,0)
Dekoracyjny kartusz tytułowy z grupą jeźdźców i z pomyłkowo wyrytą datą „1961"; w lewym górnym rogu na draperii objaśnienia podziału terytorialnego Polski w schyłkowym okresie jej potęgi. **Pierwsze wydanie** mapy autorstwa Jeana Nicolasa de Tillemonta (?-1699), kartografa francuskiego i Jeana

181. V. M. Coronelli. Mapa Polski. 1690.

182. J. N. de Tillemont. J. B. Nolin. Mapa Polski. 1691.

183. C. Allard. Mapa Polski. 1697.

Baptiste Nolina (1657-1708), paryskiego rytownika i wydawcy. Minimalne naddarcia marginesów, ślady składania pośrodku, poza tym stan dobry. Na odwrocie stempel kolekcji Barbary Piaseckiej Johnson.
Lit.: Imago Poloniae, t. 2, s. 74, poz. K 29/1, il.
(Patrz ilustracja)

183. [Polska] – „Regni Poloniae Magni Ducatus Lithuaniae". **Carel Allard.** 1697 r. 9500,-

Miedzioryt; 50,0 x 59,0 (pl. 53,5 x 61,0)
Prawą część mapy Rzeczypospolitej zajmuje monumentalny kartusz tytułowy z herbem Wettynów i alegorią potęgi papiestwa, z postacią Augusta II, który dokonał konwersji na katolicyzm po objęciu polskiego tronu. Autorem mapy był Carel Allard (1648-1706), amsterdamski wydawca map i atlasów. Po konserwacji. Stan bardzo dobry. **Jedna z piękniejszych map Polski. Rzadkie.**
Lit.: Imago Poloniae, t. I, poz. H27/1
(Patrz ilustracja)

184. [Polska] – „Regni Poloniae et Ducatus Lithuaniae, Voliniae, Podoliae..." **C. Danckerts.** Ok. 1700 r. 9000,-

Miedzioryt kolorowany; 50,5 x 58,5 (pl. 54,5 x 63,0)
Mapa pochodzi z atlasu wydanego przez członków słynnej rodziny amsterdamskich rytowników i wydawców Danckertów. Pięknie kolorowany alegoryczny kartusz z postaciami wojowników podtrzymujących tarczę z herbem Augusta III. Mapa naklejona na większy ochronny arkusz czerpanego papieru. **Stan bardzo dobry.** Stan wydawniczy pierwszy. **Piękna i rzadko występująca w handlu antykwarycznym mapa.**

185. A. J. Rizzi Zannoni. Atlas Polski. 1772.

Lit.: P. M. Mojski. Cartographia Rappersviliana Polonorum, s. 148, poz. 96; Imago Poloniae, t. II, s. 35, poz. K 10/3 – ilustr.
(Patrz tablica XXIII)

185. [Polska] – „Carte de la Pologne, divisée par provinces et palatinats et subdivisée par districts." **A. J. Rizzi Zannoni.** 1772 r. 7000,-

Miedzioryty, 22 arkusze luzem, każdy śr. o wym. 33,0 x 52,0 (pl. 49,0 x 68,0), po złączeniu tworzą całą mapę Polski o wymiarze 210 x 190 cm.
Pierwsza szczegółowa mapa Polski przedrozbiorowej. Powstała z inicjatywy i staraniem wojewody nowogrodzkiego księcia Józefa Aleksandra Jabłonowskiego. Prace nad nią rozpoczęto ok. 1740 r. Przez ponad 20 lat pracowali nad nią najwybitniejsi kartografowie (Saint Hillaire, F.F. Czaki). Mapa stanowi wybitne dzieło sztuki sztycharskiej, została wyrysowana i wygrawerowana przez znakomitych artystów francuskich (Bourgoin, André, Arrivet, Perrier, Beaublé, Chalmandrier). Uchodzi za jedno z najlepszych dzieł kartograficznych dotyczących Polski: „Atlas ten, praca nader znakomita, najobszerniejszy z wszystkich mapp kraju Polskiego przed tem i następnie wyszłych, sztychowany wybornie, z wielkim nakładem do skutku doprowadzony" (E. Rastawiecki, Mappografia dawnej Polski, Warszawa 1846, s. 58). Płyty map Zannoniego odnalazł w Warszawie w r. 1806 gen. Sanson, dyrektor „Dépôt de la Guerre". Przewiózł je do Paryża, gdzie mapę odbijano na potrzeby armii napoleońskich. **Oferowany egzemplarz stanowi odbitkę wykonaną w czasach napoleońskich.** Zapewne wydawniczo do przedruków tych nie dołączano planu Warszawy i ogólnej mapy Polski, znajdujących się w pierwszym wydaniu oraz kart tytułowych i dedykacyjnych. Ostatni arkusz z podklejonym marginesem, pozostałe w stanie bardzo dobrym, bez śladów składania, Zachowane, nie przycięte szerokie marginesy. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

186. [Polska] – „La Polonia divisa nelle sue antiche province..." **G. M. Cassini.** 1797 r. 4000,-

Miedzioryty, cztery arkusze każdy o wymiarach 33,5 x 48,0 (pl. 45,0 x 62,0)
Giovanni Maria Cassini (1745-1824) – malarz i rytownik włoski dokonał przeróbki i pomniejszenia mapy Rizzi Zannoniego z 1772 r. Mapa wydana w Rzymie, na czterech arkuszach, każdy z dużym

187. R. Bonne. Mapa Polski i teatru wojny rosyjsko-tureckiej. Koniec XVIII w.

dekoracyjnym kartuszem ze sceną myśliwską na tle górzystego pejzażu (arkusze można połączyć i uzyskać mapę o wym. 63,0 x 92,0). Minimalne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: Imago Poloniae, t. II, s. 152, K 68 – ilustr.

187. [Polska – teatr wojny rosyjsko – tureckiej 1787-1792] – „Théâtre de la guerre entre les Russes et les Autrichiens alliés et les Turcs...". **R. Bonne.** Koniec XVIII w. 6000,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 68,0 x 94,5 (pl. 74,5 x 105,0)
Mapa obejmuje obszar Europy środkowo-wschodniej sięgający od Morza Bałtyckiego na północy, aż do wybrzeży Azji Mniejszej i basenu Morza Czarnego na południu, na wschodzie do Morza Kaspijskiego. Na mapie ukazano szczegółowo ziemie Rzeczypospolitej w najszerszych jej granicach. Mapa opracowana przez Rigoberta Bonne (1727-1795), francuskiego matematyka i kartografa, który jako pierwszy zastosował nowatorską zasadę odrzucenia zbędnych dekoracji kartuszy na korzyść wypełnienia powierzchni jak najdoskonalszą treścią. Mapa przedstawia teren wojny toczonej w latach 1787-1792, pomiędzy Imperium Tureckim a Rosją i jej politycznym sojusznikiem Austrią. W wyniku zwycięskich bitew na lądzie i morzu **Rosja zachowała zajęty kilka lat wcześniej Krym**, granicę swą opierając o Dniestr; zamykając front turecki **mogła przerzucić wojska przeciw Rzeczypospolitej, broniącej zdobyczy Konstytucji 3 Maja.** Ślady składania, zabrudzenia powierzchni, w jednym miejscu intensywniejsze, ogólny stan dobry. **Bardzo rzadkie**. „Imago" nie notuje.
(Patrz ilustracja)

188. [Polska] – „Polen in die dermaligen Besitzungen eingetheilt nach der vortreflichen Karte von… Carte de la Pologne divisée entre les puissances co-partageantes d'après…". **A.J. Rizzi Zannoni.** 1807 r. 3500,-

Miedzioryty kolorowane liniowo – 32 sekcje po 21,5 x 12,5 cm; naklejone na płótno o łącznej wielkości 88,5 x 102,5 cm.

188. A. J. Rizzi Zannoni. Mapa Polski. 1807.

Składana mapa Polski i Litwy wydana w Wiedniu w 1807 roku przez oficynę Artaria u. Comp., opracowana na podstawie mapy Rizzi Zannoniego przez Schrämbla, Folina, Uzo i Pfau'a. Z futerałem skórzanym (z napisem „INFANTERIE"), świadczącym o użytkowaniu mapy w celach wojskowych. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

189. [Litwa] – „Lituania". **H. Schedel**. 1493 r. 1200,-

Drzeworyt kolorowany ręcznie; 19,0 x 22,5 (na karcie 39,5 x 27,0)
Symboliczne wyobrażenie Litwy, pochodzące jednego z najsłynniejszych inkunabułów – „Liber Chronicarum", wydanego po raz pierwszy w Norymberdze w 1493 r. w oficynie Antona Kobergera. Autorem tekstu był niemiecki humanista, lekarz i historyk Hartmann Schedel (1440-1514), który dzięki licznym podróżom, kontaktom z uczonymi różnych krajów oraz zgromadzonemu księgozbiorowi, zebrał i spisał wiedzę na temat ówczesnego świata. Księgę ozdobiono licznymi drzeworytami autorstwa Michała Wolgemuta i Wilhelma Pleydenwurffa. Powyżej widoku i na odwrocie tekst po łacinie. Po konserwacji, stan dobry.

190. [Prusy Wschodnie] – „Prussiae vera descriptio per Gaspar Henneberg". **A. Ortelius.** 1595-1609 r. 2000,-

Miedzioryt kolorowany; 36,0 x 46,0 (pl. 47,5 x 57,5)
Mapa Pomorza Wschodniego obejmująca Prusy Książęce i Królewskie, opracowana przez G. Henneberga, zamieszczana w atlasach Abrahama Orteliusa, jednego z największych niderlandzkich wydawców dzieł kartograficznych XVI w. Manierystyczny kartusz z maszkaronami, postaciami alegorycznymi i elementami florystycznymi, na Bałtyku sylwety dwóch żaglowców. Inna niż obecna linia brzegowa, zwłaszcza od tamtego czasu uległ zmianie kształt Półwyspu Helskiego. Na odwrocie tekst

190. A. Ortelius. Mapa Prus. 1595.

łaciński i nr 99 (tak wyróżnione są wydania z 1595, 1601 i 1609 r.). **Mocna odbitka, staranne kolorowanie**. Po konserwacji.
Lit.: M. P. R. van den Broecke, Ortelius Atlas Maps, Westrenen 1996, s. 207
(Patrz ilustracja)

191. [Prusy Wschodnie] – „Regni Prussiae et Prussiae Polonicae". **F. de Wit**. Ok. 1725 r. 2000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 46,0 x 59,0 (pl. 55,0 x 64,0)
Na tle Bałtyku efektowny kartusz tytułowy z herbami Rzeczypospolitej, Prus Książęcych i Królestwa Pruskiego (ten ostatni zastąpił herb Brandenburgii, widniejący na pierwszym wydaniu z 1690 r.). Mapa opracowana ok. 1690 r. przez Fredericka de Wita, jednego z najbardziej znanych kartografów niderlandzkich II poł. XVII w. i opublikowana ponownie w Amsterdamie ok. 1725 r. (ze zmienioną notą wydawniczą) przez oficynę Covens & Mortier w „Atlas Maior Frederici de Wit". Stan trzeci. Kolorowana płaszczyznowo w epoce, kolorowany kartusz. Odbitka na grubym papierze. **Stan bardzo dobry**.
Lit.: K. Kozica, J. Pezda, Dantiscum Emporium, poz. G 80/4
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

192. [Warmia] – „Tabula Geographica Episcopatum Warmiensen in Prussia exhibens". **J. F. Endersch.** 1755 r. 7000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 50,3 x 56,5 (pl. 52,0 x 59,0)
Szczegółowa mapa Warmii powstała na zlecenie biskupa warmińskiego Adama Stanisława Grabowskiego (1698-1766). U dołu kartusz dedykacyjny z herbami biskupstwa oraz **widok Lidzbarka Warmińskiego** (Heilsberg). Mapa opracowana przez Jana Fryderyka Endercha (1705-1769), elbląskiego rytownika i kartografa, przy pomocy ks. Józefa Tuławskiego, z którym zebrali materiały topograficzne

191. F. de Wit. Mapa Prus Wschodnich. 1725.

192. J. F. Endersch. Mapa Warmii. 1755.

194. J. M. Probst. Mapa Pomorza Zachodniego. 1784.

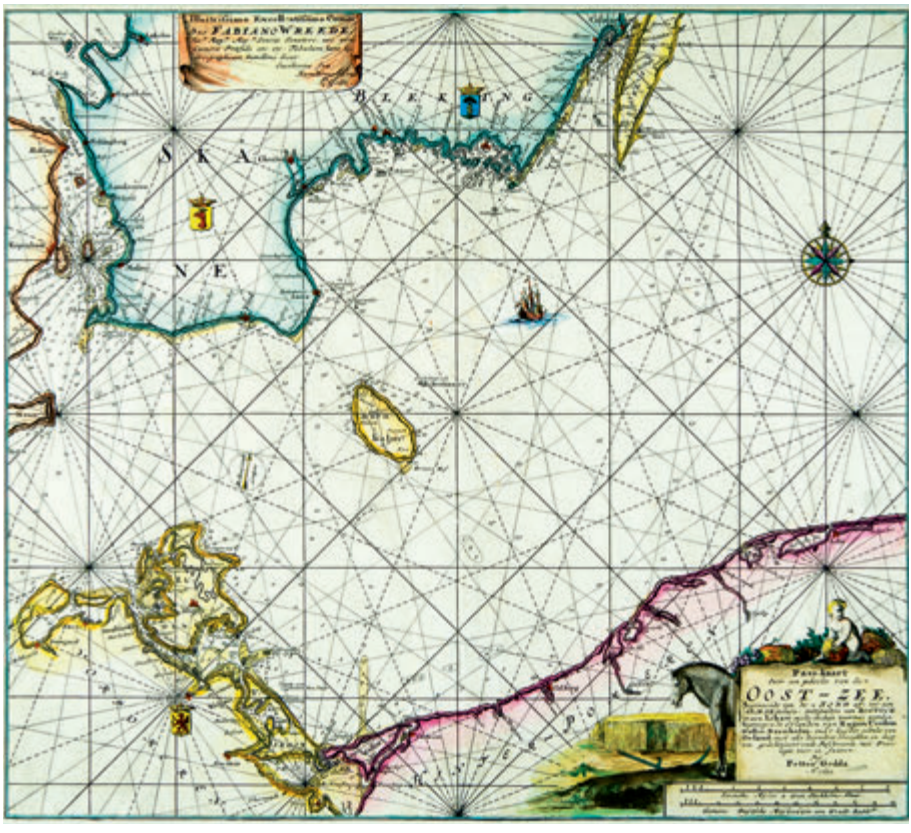
z natury, objeżdżając całą Warmię. Mapa uchodząca za jedno z najlepszych dzieł kartograficznych tego regionu, opublikowana została **w zakładzie rytowniczo-drukarskim Fryderyka Hampego w Elblągu,** jako dzieło samoistne, nie wchodzące w skład atlasu. Arkusz mapy przecięty w poprzek, scalony i zdublowany. Po konserwacji. **Wyjątkowa rzadkość.**
(Patrz ilustracja)

193. [Prusy Wschodnie i Zachodnie] –„Borussiae Occidentalis Tabula" oraz „Tabula Regni Borussiae, Borussiam Orientalem". **F. L. Güssefeld**. 1775-1780 r. 2500,-

Dwa miedzioryty kolorowane; śr. o wym. 59,5 x 46,5 (pl. 63,5 x 53,0)
Mapa Prus Wschodnich, wydana w 1775 r. oraz mapa Prus Zachodnich, wydana w 1780 r., obejmują razem obszar północnej Polski – od Kołobrzegu na zachodzie po Kłajpedę na północnym-wschodzie. Mapy opracował Franz Ludwig Güssefeld (1744-1808), niemiecki kartograf, współpracujący od 1773 r. z oficyną spadkobierców Homanna, która opublikowała oba arkusze. W „Imago Poloniae" (t. II, poz. 101/5) opisana jest tylko mapa Prus Zachodnich. Po konserwacji, narożniki uzupełnione, miejsca składania wzmocnione, zabrudzenia.
Lit.: E. Jäger, Prussia-Karten 1542-1810, poz. 197, 200

194. [Pomorze Zachodnie] – „Ducatus Pomeraniae cum magna Maris Balthici". **J. M. Probst**. 1784 r. 2000,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 48,7 x 55,5 (pl. 51,5 x 58,5)
Mapa Księstwa Pomorskiego i południowych wybrzeży Bałtyku sztychowana i opublikowana przez Johanna Michaela Probsta (zm. 1809 r.), zięcia i spadkobiercę części znanej firmy kartograficznej

195. P. Gedda. Bałtyk. Wybrzeże Pomorza Zachodniego. 1695.

M. Seuttera. Opracowana została na podstawie wydanej ok. 1733 r. mapy Księstwa Pomorskiego autorstwa Mateusza Seuttera, ze skromniejszym kartuszem. Zabrudzenia dolnego marginesu, przebarwienia papieru widoczne na odwrocie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

195. [Bałtyk – wybrzeże Pomorza Zachodniego] – „Pass-Kaart over een gedeeltre van des Oost-Zee beginnende des sond...". **P. Gedda**. 1695 r. 3000,-

Miedzioryt kolorowany 52,5 x 58,5 (pl. 53,5 x 59,5)
Mapa morska części zachodniej Bałtyku z wybrzeżem Szwecji i cieśninami bałtyckimi oraz z wybrzeżem Pomorza Zachodniego, ukazanym od wyspy Rugii aż po rejon Łeby (z portami m. in. Kamieniem Pomorskim, Kołobrzegiem, Koszalinem, Łebą). Mapa opublikowana w „Atlasie Bałtyku" przez Pettera Geddę (1661-1697), szwedzkiego kapitana statku, kartografa marynarki wojennej. Po konserwacji. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

196. [Bałtyk – Uznam i Rugia] – „Rugiae Usedomiae et Iulinae Wandalicarum insularum Vera descriptio.". **A. Ortelius**. 1584 r. 1500,-

Miedzioryt kolorowany; 30,5 x 19,5 (pl. 46,5 x 30,0)
Mapa wysp położonych w południowo-zachodniej części Bałtyku – Rugii oraz Uznam, z zaznaczonym m.in. Szczecinem i Kamieniem Pomorskim (orientacja wschodnia). Mapa opracowana przez Abraha-

197. M. Seutter. Mapa okolic Petersburga. 1742.

ma Orteliusa (1527-1598), wybitnego flamandzkiego geografa i kartografa, zamieszczana była w atlasie „Theatrum orbis terrarum" wydawanym przez Orteliusa wielokrotnie w latach 1584-1612 , będącym przełomowym osiągnięciem światowej kartografii. Stan dobry.

197. [Zatoka Fińska – Kronsztad i Petersburg] – „Accurata Delineatio Sinus Finnisi Cronstadio Petropolin..." **M. Seutter.** Po 1742 r. 1800,-

Miedzioryt kolorowany; 51,0 x 59,0 (w świetle oprawy)
Mapa okolic Petersburga wraz z twierdzą na wyspie Kronsztad, z zaznaczonymi ważniejszymi miejscami na planie miasta. W lewym górnym narożniku kartusz tytułowy oraz **widok miasta od strony morza**. W pozostałych narożnikach kartusze z drobiazgowymi objaśnieniami po niemiecku i rosyjsku. Autorem mapy jest Mateusz Seutter (1678-1756), uczeń i konkurent J. B. Homanna, prowadzący własną firmę w Augsburgu (według źródeł rosyjskich jest to kopia mapy opublikowanej w Petersburgu w 1742 r.). Stan dobry, oprawiony w dekoracyjną ramę.
(Patrz ilustracja)

198. [Europa] – „L'Europe Divisée dans ses Principaux États". **G. Danet, L. Ch. Desnos.** 1768 r. 5000,-

Miedzioryt kolorowany; 49,0 x 70,0 (54,0 x 76,0 w świetle oprawy)
W ramce biegnącej wokół mapy umieszczono kolorowe herby miast i państw europejskich (w tym Polski), kartusz tytułowy ze sceną symbolizującą rozwój europejskiej cywilizacji. Mapa opracowana i opublikowana po raz pierwszy w 1730 r. przez Guillaume'a Daneta, paryskiego wydawcę,

198. G. Danet, L. Ch. Desnos. Mapa Europy. 1768.

199. J. B. Homann. Mapa Ameryki Północnej i Południowej. Pocz. XVIII w.

200. S. Münster. Mapa świata według Ptolemeusza. 1550.

spadkobiercę Nicolasa de Fer. Wydanie poprawione z 1768 r. Stan bardzo dobry. **Jedna z najbardziej dekoracyjnych map XVIII w. Europy.**
(Patrz ilustracja)

199. [Ameryka Północna i Południowa] – „Totius Americae Septentrionalis et Meridionalis novissima repraesentatio**...". J.B. Homann**. Pocz. XVIII w. 2800,-

Miedzioryt kolorowany; 49,0 x 58,5 (w świetle oprawy)
Mapa obu Ameryk, północnej części Atlantyku do wybrzeży Europy i Pacyfiku z Wyspami Salomona. Na mapie nie ukazano jeszcze pełnego zarysu kontynentu północno-amerykańskiego, brak terenów Kanady i Alaski. Dwa kartusze: tytułowy i drugi z historią odkrycia Ameryki, ozdobione wizerunkami postaci tubylców, odkrywców, misjonarzy oraz żołnierzy dokonujących podbojów. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

200. [Mapa świata] – „Figura del Mondo Universale". **S. Münster.** Ok. 1550 r. 4000,-

Drzeworyt kolorowany; 25,0 x 33,0 (28,0 x 35,0 w świetle oprawy)
Mapa antycznego świata (jeszcze bez Ameryk, tylko Europa i częściowo Azja i Afryka), według systemu Ptolemeusza, pochodząca z dzieła Sebastiana Münstera „Cosmographia" (wydanego w Bazylei). Oprawiona w zamszowe passe-partout, w podwójnej ramie. Bardzo dekoracyjne. Stan bardzo dobry. Patrz poz. 45.
(Patrz ilustracja)

201. [Mapa świata] – „Nova Orbis Tabula, in Lucem Edita". **F. de Wit.** Ok. 1660--1670 r. 5500,-

Miedzioryt kolorowany; 47,0 x 56,0 (pl. 62,0 x 70,0)

201. F. de Wit. Mapa świata. 1660.

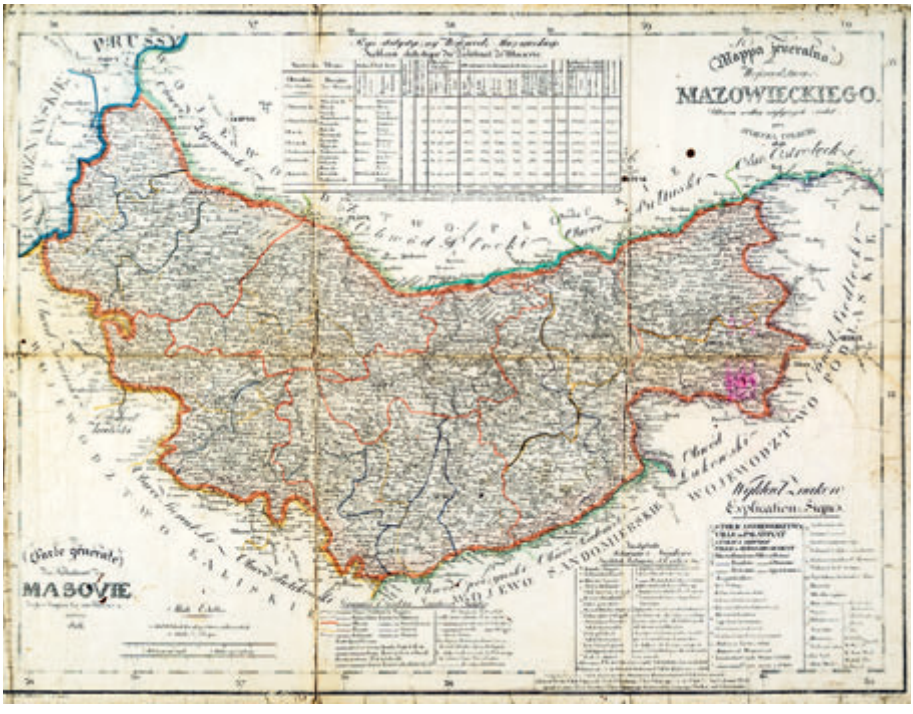
Mapa wydana przez Frederica de Wita (ok. 1629-1706), jednego z najbardziej znanych kartografów niderlandzkich II poł. XVII w. Mapa przyklejona do passe-partout. Ubytek lewego, górnego rogu, uzupełniony współczesną odbitką, nie wpłynął na ostateczny efekt wizualny mapy. Stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

WIEK XIX – XX

202. **[Atlas świata] –** Géographie universelle. Atlas-Migeon [...] historique, scientifique, industriel, et commercial à l'usage des lycées, des séminaires et des familles [...] Paris (Paryż) 1877. J. Migeon. Impr. J. Claye, k. [4], **map 40 (litografie kolorowe)**, tabl. z tekstem 42, 36,5 cm, opr. z epoki, płsk. 2400,-

Atlas geograficzny świata wydany przez J. Migeona, specjalizującego się w publikacjach kartograficznych francuskiego wydawcę i geografa. Zawiera mapy poszczególnych kontynentów oraz bardziej szczegółowe odwzorowania krajów europejskich (**ziemie polskie na mapach Austrii, Prus i Rosji**) i części Afryki. Do każdej z plansz dołączono tablicę tekstową z wiadomościami historycznymi, geograficznymi, etnograficznymi, demograficznymi i gospodarczymi odnośnie danego terenu. Opr.: ciemnobrązowy płsk, na licach pł., na wyklejkach pap. marm. Tłocz. i złoc. na grzbiecie i licach. Otarcia opr., blok obluzowany, poza tym stan dobry.

203. **[Polska]** – Carte du ci-dévant Royaume de Pologne dans son état actuel: dressée d'après les cartes de Gilly, Liesganig, Mayer, Schroetter, et Textor et d'après l'atlas de L'Empire Russe du Général Suchtelen. Carte des vormaligen ganzen

205. J. Kolberg. Mapa Mazowsza. 1826.

Königreichs Pohlen nach seiner dermaligen Eintheilung … Vienne [Wiedeń] 1862. Chez Artaria und Compag. Miedzioryt 95 x 113 cm (ręcznie kolorowany liniowo, rozkładany), 29 x 25 cm. 900,-

Skala ok. 1:1.900.000, 5 podziałek liniowych. Mapa ogólnogeograficzna Polski z aktualnymi granicami politycznymi i administracyjnymi zaborów, w ozdobnej ramce. Wydawana od 1813 r. Rzeźba terenu przedstawiona metodą kreskową (Karpaty). Granice państw oznaczono kolorami. Tytuł, legenda i objaśnienie znaków w językach francuskim i niemieckim. Mapa podklejona płótnem w 16 sekcjach. Drobne przybrudzenia, niektóre miejscowości podkreślone kredką, poza tym stan dobry.

204. **[Białystok – Suraż]** – **Textor Johann Christoph, von**. Topographisch – Militärische Karte vom vormaligen Neu Ostpreussen oder dem jetzigen Nördlichen Theil des Herzogthums Warschau nebst dem Russischen District … Sect. 9. Heinrich Kliewer Script. Sculp. Situation gravée par Charles Maré. Berlin 1807. D.F. Sotzmann. Miedzioryt 46 x 58 cm (arkusz ręcznie kolorowany liniowo). 400,-

Skala ok. 1:155.000, sześć podziałek liniowych. Arkusz szósty mapy topograficzno-wojskowej byłych Nowych Prus Wschodnich, później północnej części Księstwa Warszawskiego w pobliżu rosyjskich granic. Wydana w latach 1806-1808 w 17 arkuszach, z których każdy posiadał oddzielną ramkę. Niniejszy arkusz obejmuje większą część powiatu białostockiego i surażskiego, na mapie również skrawki powiatu bielskiego, biebrzańskiego i łomżyńskiego z miastami i miasteczkami Białystok, Knyszyn, Łomża, Międzyrzec, Suraż, Tykocin i Wysokie Mazowieckie. Ślady składania i zagniecenia oraz przycięcie do ramki z lewej strony arkusza, poza tym stan dobry.

205. **[Mazowsze] – Kolberg Juliusz**. Mappa jeneralna Województwa Mazowieckiego ułożona według najlepszych źródeł przez … Warszawa 1826. W Instytucie

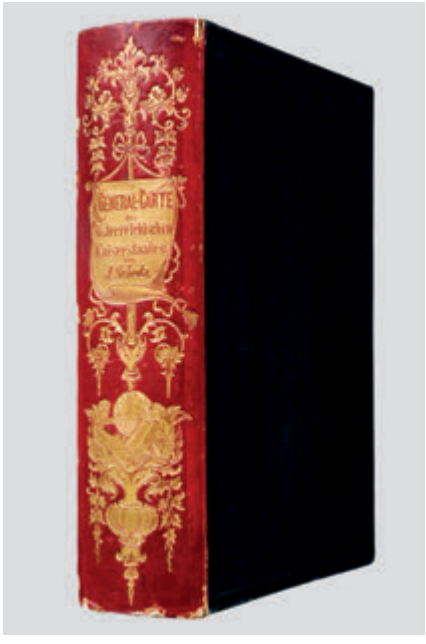
206. Mapa komunikacyjna Galicji i Lodomerii. 1844.

Litograficznym Szkolnym litografował J. Sławiński. Mapa w litografii 44,0 x 56,5 cm (kolor. ręcznie liniowo, rozkład.). 1800,-

Skala ok. 1:535 000. Język polski i francuski. Tytuł i legenda z objaśnieniem licznie użytych znaków; granice i trakty; w części górnej rys statystyczny. U dołu dwie podziałki liniowe. Kolorami zaznaczono granice obwodów, powiatów i dekanatów. Zamieszczono informacje o każdej wsi mającej co najmniej 20 domów. Statystyka objęła dane liczbowe dla każdego obwodu (ilość dekanatów i kościołów parafialnych, obszar ogólny i wg użytkowania ziemi, ilość domów, liczbę mieszkańców i gęstość zaludnienia na jedną milę kwadratową). Mapę wydano w ramach Atlasu Królestwa Polskiego, który stanowił pierwszy tak dokładny, szczegółowy obraz kartograficzny poszczególnych województw Królestwa Polskiego, o dużym znaczeniu praktycznym dla ówczesnych urzędów i osób prywatnych. Poszczególne mapy były sprzedawane również pojedynczo. Autor dzieła, Juliusz Colberg (Kolberg) (1776-1831), pochodzenia niemieckiego, był kartografem i geodetą oraz profesorem Uniwersytetu Warszawskiego. Jednym z jego synów był etnograf Oskar Kolberg. Mapa podklejona płótnem. Na odwrocie płótna stara naklejka XIX w.: „Woiewodstwo 1. Mazowieckie. Stolica Warszawa". Drobne przybrudzenia, przetarcia w miejscach składania, uszkodzenia na obrzeżach. Na odwrocie nieaktualna pieczątka własnościowa. Lit. Szaniawska, 70.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

206. [Galicja i Lodomeria] – General Post- und Strassenkarte des Kronlandes Galizien und Lodomerien mit Auschwitz, Zator und Krakau; so wie des Kronlandes Bukowina. Nach den besten Quellen bearb. von R. A. Schulz. Wien [Wiedeń] 1844. Bei Artaria & Co. Litografia 59 x 77 cm (ręcznie kolorowana liniowo; rozkładana), 20 x 14 cm, etui z epoki. 600,-

Skala ok. 1:864.000. Mapa komunikacyjno-administracyjna Galicji i Lodomerii (z Oświęcimiem) oraz Bukowiny. Rzeźba terenu kreskowana. W górnym rogu tabela zwierająca informacje statystyczne o 19 powiatach Galicji i Bukowiny. Mapa poboczna: plan miasta Lwowa z podstawowymi informacja-

208. Mapa Cesarstwa Austriackiego. 1856.

210. J. M. Bazewicz. Atlas Królestwa Polskiego.

mi o mieście (19 x 22 cm). Mapa naklejona na pł., w 18 sekcjach. Etui karton oklejony pł. z epoki, tłocz. we wzory z tłoczonym złotem tytułem: „Galizien". Niewielkie ślady otarć pudełka, poza tym **stan bardzo dobry**.
(Patrz ilustracja)

207. [Pomorze i Prusy] – **Kiepert Heinrich**. Pommern und Preussen. Berlin, 1863. Mapa w miedziorycie 49,5 x 60,5 cm (kolorowana liniowo). 150,-

Skala 1:250.000. Mapa ogólnogeograficzna Pomorza i Prus. Przedstawia obszar pomiędzy wyspą Bornholm na północy, Kaliszem na południu, Tylżą na wschodzie i Neuruppin na zachodzie. Pochodzi z dzieła Heinricha Kieperta, Neuer Hand-Atlas über alle Theile der Erde. Nad górną ramką mapy: „H. Kiepert's Neuer Handatlas, No 11, Berlin, bei Dietrich Reiner". U dołu pod ramką: „Berichtigt 1863". Atlasowy ślad po złożeniu. Stan bardzo dobry.

208. [Austria – Galicja] – **Scheda Josef von.** General-Karte des oesterreichischen Kaiserstaates mit einem grossen Theile der angrenzenden Länder. [Wien] 1856. K. K. Militärisch – Geographischen Institut. Mapa w litografii, 20 arkuszy po 49 x 56 cm (ręcznie kolorowana, składana), 26,0 x 19,5 cm, opr. futerał płsk. 4000,-

Skala 1:576.000. Pierwsza edycja słynnej mapy generalnej Cesarstwa Austriackiego i części krajów przygranicznych autorstwa Josefa Ritter von Scheda (1815-1888), c.k. generała majora, geografa i kartografa. Wykonana w c.k. Wojskowym Instytucie Geograficznym w Wiedniu, gdzie autor pracował i znacząco przyczynił się do rozwoju tej placówki i jej międzynarodowego uznania. Dzieło sporządzone przez sztab fachowców, odznaczające się nadzwyczajną przejrzystością, wysoką rozdzielczością oraz godną uwagi plastycznością zobrazowania terenu. Cała mapa obejmuje obszar nie tylko monarchii austro-węgierskiej, ale i zahacza o Korsykę, Bazyleę, Frankfurt nad Menem, Wrocław i Bukareszt, sięgając od Adriatyku po Albanię. Na ark. XX tytuł mapy ozdobiony popiersiem cesarza Franciszka Józefa I oraz alegorią Austrii. Skorowidz oraz mapa zbiorcza. Poszczególne arkusze z ozdobną bordiurą naklejone na płótnie, w 6 sekcjach (segmentach). Arkusze przycięte do ramki, ponumerowane z wykorzystaniem dawnych oznaczeń. Zachowany w bardzo dobrym stanie tłoczony złotem XIX w. grzbiet

oprawy futerału z tyt. i dekoracyjnym tłocz. z symboliką geograficzną. Etui oklejone pł. późniejszym. **Dekoracyjna mapa ścienna obejmująca ziemie dawnej Polski. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

209. [Niemcy – mapa pocztowa] – ,,Postkarte von Deutschland und den Angraenzenden Landern". **I. Heymann**. 1806 r. 500,-

Miedzioryt kolorowany liniowo; 105,0 x 166,0 cm
Mapa na czterech arkuszach naklejonych na płótno i składanych, w kartonowym etui z epoki. Kartusz tytułowy z symbolem poczty: trąbką pocztową podtrzymywaną przez orła z rozpostartymi skrzydłami gotowymi do lotu. Mapa obejmuje obszar całej Środkowej Europy, z ziemiami polskimi włączonymi do Prus w wyniku trzech rozbiorów oraz Galicją zajętą przez Austrię. Różnymi kolorami zaznaczono aktualne granice państwowe. Najważniejszą częścią mapy są szczegółowo zaznaczone szlaki pocztowe z podziałem na 9 kategorii: od obsługiwanych przez pocztowych konnych i pocztowe dyliżansy po posłańców pieszych. Zaznaczono stacje pocztowe, miejsca nadawania listów, itp. Na ziemiach polskich pod zaborem pruskim liczne drogi pocztowe prowadziły do Berlina, Królewca, Gdańska i Wrocławia, a także do Warszawy, Torunia, Poznania i Krakowa, przez Grodno do Wilna i przez Lublin do Lwowa. Ignaz Heymann – szef poczt cesarsko-królewskich. Mapa wydana w Trieście. Stan dobry, otarcia etui.

---

210. Bazewicz Józef Michał. Atlas geograficzny illustrowany Królestwa Polskiego na podstawie najlepszych źródeł opracowany pod redakcją... Warszawa 1907. Wyd. J. M. Bazewicz, k. tyt. (chromolitografia), s. [2], **tabl. ryc. 85 (chromolitografie**, 1 rozkł.), 31 cm, opr. płsk. współcz. 3000,-

Atlas Polski składający się z mapy Królestwa Polskiego oraz 84 ozdobnych map powiatów wykonanych w chromolitografii, w zakładzie lit. B.A. Bukatego. Mapom powiatów towarzyszą kolorowe widoki charakterystycznych miejsc (pomniki, zabytkowe budynki, kościoły, pałace, ruiny zamków, widoki ogólne, pomniki przyrody) oraz wizerunki strojów ludowych. Brak części tekstowej. Na ryc. miejscami charakterystyczne plamki. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

211. Romer Eugeniusz. Geograficzno-statystyczny atlas Polski. Warszawa-Kraków 1916. Nakł. Polskich Spółek Oszczędności i Pożyczek – Gebethner i Wolff. Zakład Kartograficzny Freytaga i Berndta, Wiedeń, s. [78], [2] (inseraty), map 32 (kolorowe), 35 x 38 cm, teka wyd. pł. 500,-

Wydanie 1. Atlas opracowany przez Eugeniusza Romera, twórcę i pioniera nowoczesnej polskiej kartografii, na podstawie materiałów zebranych przed I wojną światową. Zawiera dane o środowisku geograficznym, demografii, składzie wyznaniowym i narodowościowym, przemyśle, rolnictwie, komunikacji i in. Każdej mapie towarzyszy obszerny komentarz w językach: polskim, niemieckim i francuskim. Mapy pokrywają obszar Rzeczpospolitej przedrozbiorowej oraz Śląska (w sumie 800 tys. km^2). Dla zobrazowania kartograficznego różnorodnych zjawisk Romer zastosował tu oryginalną metodę graficzną izarytm, czyli linii równego natężenia zjawiska (na wzór izoterm). **Atlas spotkał się z entuzjazmem polskich naukowców, zaś ze strony niemieckiej z oskarżeniem o zdradę stanu i żądaniami konfiskaty wydania**. Autor postawiony przed sądem we Lwowie, został uniewinniony, mimo nacisków sztabu niemieckiego, jednakże zakazano wywozu atlasu poza granice Austro-Węgier. Udało się przemycić jeden egzemplarz do Trybunału Międzynarodowego w Hadze, a drugi do Stanów Zjednoczonych, gdzie doczekał się w 1918 roku wersji angielskiej i stał się przedmiotem studiów polityków anglosaskich, a w konsekwencji **jednym z kluczowych dokumentów przy określaniu granic przyszłej Rzeczypospolitej**. Tekst, przedmowa i legenda równolegle w jęz. pol., niem. i franc. Tyt. tłocz. na licu teki. Zabrudzenia i odbarwienia okł. teki. Wewnątrz gdzieniegdzie minimalne zagięcia tuż przy krawędzi, poza tym stan bardzo dobry.

212. [Polska] – Obszar Polski sprzed 1939 r. Szkocja, 1941-1942, Geographical Section, General Staff No. 4172, War Office, **41 arkuszy** (druki barwne o wym. 49,5 x 62,0 cm); oraz 6 arkuszy z wyd. 2 (1942-1944). 1800,-

Skala 1:300.000. Zbiór 47 arkuszy z mapami terenu Rzeczpospolitej w granicach z 1939 r., stanowiącymi przedruki polskich map przedwojennych (wykonanych w Wojskowym Instytucie Geograficznym). Z wydania 1 (1941-1942) pochodzą arkusze: 27 (Wiłkomierz); 28 (Dyneburg); 33 (Słupsk); 34 (Gdańsk); 36 (Suwałki-Kowno); 37 (Wilno); 38 (Wilejka); 43 (Bydgoszcz); 44 (Toruń); 45 (Łomża); 46 (Białystok); 47 (Nowogródek); 48 (Mińsk); 52 (Frankfurt); 53 (Poznań); 54 (Płock); 55 (Warszawa); 56 (Brześć nad Bugiem); 57 (Pińsk); 58 (Łuniniec); 62 (Zgorzelec); 63 (Wrocław); 64 (Łódź); 65 (Radom); 66 (Lublin); 67 (Kowel); 68 (Sarny); 73 (Opole); 74 (Kraków); 75 (Kielce); 76 (Zamość); 77 (Łuck); 78 (Ostróg); 83 (Brno); 84 (Cieszyn); 85 (Nowy Sącz); 86 (Lwów); 87 (Tarnopol); 88 (Płoskirów); 96 (Munkacz); 97 (Stanisławów). Z wydania drugiego: 25 (Kłajpeda); 26 (Szawle); 32 (Kolberg – Kołobrzeg); 35 (Królewiec); 42 (Stettin – Szczecin); 98 (Kamieniec Podolski). Mapy wydrukowano **na potrzeby wojsk alianckich i na potrzeby cichociemnych,** których pierwsza grupa wylądowała w okupowanej Polsce już 15 lutego 1941 r. Drobne zabrudzenia, uszkodzenia krawędzi (zwłaszcza map okolic Zamościa, Płocka, Warszawy). **Rzadkie w takim zespole**.

---

213. [Polska] – **Babirecki Jan**. Mapa Rzeczypospolitej Polskiej, z przydaniem kart oryentacyjnych trzech podziałów, Ks. Warszawskiego i okręgu Wolnego Miasta Krakowa (Polska w r. 1771). Wyd. 3 popr. Kraków [ok. 1900] Spółka Wydaw. Polska Zakład Kartograficzny G. Freytaga i Berndta w Wiedniu. Mapa 63,5 x 57,5 cm (chromolitografia, rozkładana), 17 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Pieczęć na okł.: „Księgozbiór Jana Ig. Hr. Chomętowskiego ...” z herbem Bończa z koroną rangową. Skala ok. 1:3.000.000. Mapa Polski z r. 1771 oraz z najdalszym zasięgiem jej granic, ze wszystkimi ziemiami kresów wschodnich. Zaznaczono granice przedrozbiorowych województw. U dołu pięć małych mapek ukazujących Polskę w latach 1772-1815 i 1895 oraz mapka Wolnego Miasta Krakowa Mapa podklejona płótnem w 24 sekcjach. Grzbiet reperowany taśmą klejącą, ślady otarć, poza tym stan mapy dobry. Okł. brosz. *(Patrz ilustracja na stronie 117)*

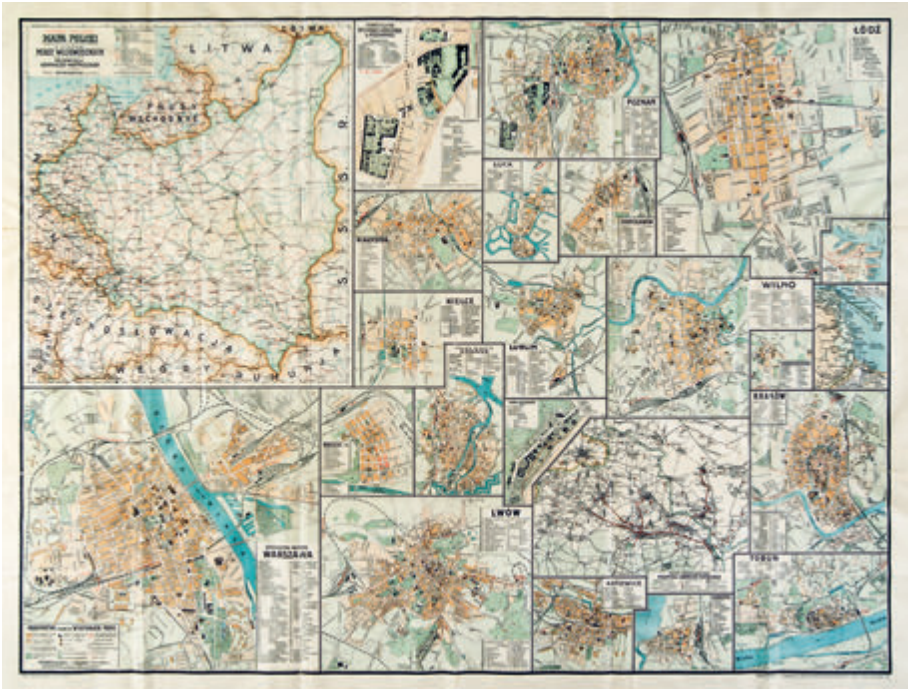
214. [Polska] – **Gruenberg Józef.** Mapa rozsiedlenia ludności polskiej na obszarze dawnej Rzeczypospolitej i krajów ościennych. Lwów 1913. Druk G. Freytag Berndt w Wiedniu. Mapa ścienna 118 x 142 cm (kolorowa, rozkładana), 59 x 36 cm. 400,-

Skala 1:1.000.000. Mapa ścienna narodowości zamieszkujących historyczne ziemie polskie na przestrzeni dziejów. Zróżnicowanymi kolorami zaznaczono rozsiedlenie narodowości na obszarze Polski przedrozbiorowej; narodowości większych miast za pomocą kolistych diagramów strukturalnych: Litwinów, Łotyszów, Białorusinów i Małorusinów; odsetki ludności polskiej w poszczególnych powiatach oraz granice zaborów. U dołu mapy poboczne: 1) Podział ludności polskiej na narzecza i gwary; 2) Pochód Niemców ku ziemiom Polski; 3) Procentowe rozmieszczenie Żydów. Mapa naklejona na płótnie w 8 sekcjach. Zażółcenia, przybrudzenia, głównie na szerokich marginesach, poza tym stan dobry.

215. [Polska] – **Korytko Stefan**. Pierwsza poglądowa mapa Polski z podziałem administracyjnym: z planami miast wojewódzkich oraz z przeglądem przemysłu górniczo-hutniczego. Lwów [1929]. Arkusz 76 x 99 cm (mapa kolorowa, rozkładana), 27 cm, opr. pł. współcz., oryg. okł. brosz. zachowane. 150,-

Skala 1:2.500.000. Mapa administracyjno-oglądowa Polski, 39 x 35 cm. Zawiera mapy poboczne: Stołeczne miasto Warszawa; Powszechna Wystawa Krajowa w Poznaniu 1929; Targi Wschodnie; Port Gdynia oraz plany miast w różnych skalach: Poznań; Łódź; Łuck; Stanisławów; Białystok; Kielce; Lublin; Wilno; Brześć n/Bugiem; Wolne Miasto Gdańsk; Nowogródek; Kraków; Lwów; Katowice; Tarnopol; Toruń, oraz mapę przeglądową przemysłu górniczo-hutniczego; mapę polskiego wybrzeża morskiego. Cały arkusz map podklejony w miejscach składania. Okładka podklejona ze śladami przybrudzeń. Stan ogólny dobry. *(Patrz ilustracja na stronie następnej)*

216. [Polska] – Polska. Mapa samochodowa; Wojskowy Instytut Geograficzny Sztabu Generalnego W.P. Warszawa 1947. WIG. Mapa 71 x 86 cm (kolorowa, rozkładana). 120,-

215. S. Korytko. Mapa Polski. 1929.

Skala 1:1.000.000. Druga powojenna mapa komunikacyjna Polski przed korektą granicy płd.-wsch. w 1951 r. (zawiera Sokalszczyznę z Bełzem). Mapy poboczne: „Okolice Warszawy" i „Plan Warszawy", 10 x 10 cm oraz „Odległości od Warszawy w km". Nawierzchnia i stan szos według danych na 1 stycznia 1946. Mapa naklejona na płótnie w 21 sekcjach. Ślady używania i dodatkowe podklejenia na odwrocie w miejscach złożenia, poza tym stan dobry.

217. [Warszawa – Włocławek] – Mapa wojew. warszawskiego. Warszawa [po 1918]. Oprac. i wyd. J.M. Bazewicz. Zakł. Graf. Tow. B.A. Bukaty. Mapa 57 x 44 cm, litografia (dwubarwna, rozkładana). 160,-

Skala 1:500.000. Mapa administracyjno-komunikacyjna województwa warszawskiego z pierwszych lat II Rzeczypospolitej. Dwie mapy poboczne w skali 1:200.000: Okolice miasta stołecznego Warszawy, 19 x 22 cm oraz okolice miasta Włocławka, 11 x 9,5 cm. Podklejona na płótnie w 4 sekcjach. Stan ogólny dobry.

218. [Warszawy – Milanówek] – Plan podziału na place części majątku Milanówek zwanego Wille Milanówek – Las guberni warszawskiej, powiatu warszawskiego, gminy Grodzisk na 1899. Warszawa 1899. Biuro Budowlane W. Kozłowski & A. Nieniewski. Plan 48 x 70 cm (barwny, rozkładany), 25 x 18 cm. 150,-

Skala 1:4200. Litografowany plan parcelacji dóbr Milanówek Michała Lasockiego, który zapoczątkował utworzenie letniska i dalszy jego rozwój w kierunku zabudowy miejskiej. Zawiera podział na działki projektowane na obszarach rolnych i leśnych. Obok tabela z obliczeniem powierzchni poszczególnych projektowanych placów i ulic. Plan podklejony na płótnie w 8 sekcjach. Ubytki pap. w miejscach składania (ze szkodą dla planu), zabrudzenia, na planie notatki piórem i ołówkiem kopiowym.

219. [Wołyń] – Mapa województwa wołyńskiego. Wykonali Fr. Mączak i J. Strumiński. [Równe przed 1939]. Nakł. Zarządu Wołyńskiego Okręgu Związku Nauczycielstwa

213. J. Babirecki. Rzeczpospolita Polska. 1900.

220. Z. Światopełk Słupski. Prusy Zachodnie. 1908.

Polskiego Kraków. Artigraph S.A. Mapa 87 x 100 cm (**litografia kolorowa**, rozkładana). 500,-

Skala 1:300.000. Mapa fizyczna województwa wołyńskiego ze stolicą w Łucku z zaznaczeniem granic państwowych, wojewódzkich i poszczególnych powiatów. Rzeźba terenu odwzorowana za pomocą barw hipsometrycznych. Praca Koła Krajoznawczego im. Dr. W. Bessera Młodzieży Liceum Krzemienieckiego No 2. Zbrązowienia, przetarcia w miejscu złożenia, dawne podklejenia i drobne ubytki na krawędziach poza ramką, poza tym stan zadowalający.

220. [Prusy Zachodnie] – Światopełk Słupski Zygmunt. Mapa Prus Zachodnich z oznaczeniem – prócz 55 miast 228 wiejskich posiadłości pruskiej Komisji Kolonizacyjnej... Sporządził i wydał... Pleszew, 1908, druk F. K. Ziółkowskiego, druk barwny o wym. 74,5 x 69,0 cm. 300,-

Skala 1:500.000. Barwna mapa Prus Zachodnich, obejmująca obszar od Lubawy i Lidzbarka na wschodzie po Wałcz i Tuczno na zachodzie oraz od Torunia na południu po Puck na północy. Kolorami zaznaczono posiadłości Komisji Kolonizacyjnej (instytucji działającej od 1886 r. w celu wykupowania ziemi w Wielkopolsce i Pomorzu Gdańskim z rąk polskich i osiedlania rodzin niemieckich). W tabelce zestawienie ile ziemi nabyto w obwodzie gdańskimi i kwidzyńskim od Polaków i od Niemców. **Autor osobno wymienił (w celu napiętnowania) nazwiska ostatnich polskich właścicieli, którzy sprzedali swoją ziemię Niemcom**. Mapa opracowana i wydana przez Zygmunta Słupskiego (1851-1928) – literata, dziennikarza i krajoznawcę. Zabrudzenia, podkreślenia kredką, ślady składania, drobne ubytki (częściowo uzupełnione).
(Patrz ilustracja)

221. Gdańsk. Dantzig. Warszawa 1919. Wyd. przez Biuro Prac Kongresowych. Zakł. Graf. B. Wierzbicki i Ska. Mapa 69 x 93 cm (dwubarwna, rozkładana), 39 x 24 cm. 160,-

Skala 1:100.000. Mapa ogólnogeograficzna Wolnego Miasta Gdańska wydana przez organ polskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Język polski i niemiecki. Zaznaczono granice niewymagające wytyczenia w terenie oraz wymagające wytyczenia. Podklejona na płótnie w 9 sekcjach. Stan ogólny dobry.

222. [Gdańsk – Zachodnie Prusy] – Reichsgau Danzig-Westpreussen. Danzig, Januar 1945. Gedruckt auf Veranlassung des Stellvertr. Generalkommandos XX. AK Abtlg. Ia Meß Mil.-Gen. Mapa 90 x 78 cm (kolorowa, rozkładana). 300,-

Skala 1:300.000. Mapa ogólnogeograficzna Okręgu Rzeszy Gdańsk-Prusy Zachodnie. Obejmuje dawne Wolne Miasto Gdańsk i województwo pomorskie II RP wcielone do III Rzeszy po wrześniu 1939 r. Wydrukowana tuż przed zajęciem Gdańska przez Armię Czerwoną na polecenie sztabu XX Korpusu Armijnego Wehrmachtu i jednocześnie XX okręgu wojskowego Gdańsk-Prusy Zach. (utworzonego 11 IX 1939 r.), oddział Ia, topografia wojskowa. Ślady składania, przetarcia w miejscach złożenia, niewielkie zagięcia przy krawędziach i ślady używania, spotęgowane niską jakością papieru, na którym wydrukowano mapę.

223. [Kartuzy] – Neue Spezialkarte des Kreises Karthaus. 3 Auflage. (Eulitz Kreiskarte der Provinz Westpreussen). Bearb. Im Geographischen Institut Paul Baron, Liegnitz. Lissa 1918. Oskar Eulitz Verlag. Mapa 40 x 44 cm (kolorowa, rozkładana), 20 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Skala 1:100.000. Mapa administracyjno-fizyczno-komunikacyjna powiatu kartuskiego wydana w ramach serii map powiatów Prus Zachodnich przez oficynę O. Eulitze w Lesznie. Wzorowana na mapach niemieckiego sztabu generalnego. Stan bardzo dobry.

224. [Puck] – Mapa powiatu Puck. Leszno 1923. Skł. Gł. A. Krajewicz, księgarnia (O. Eulitze'a mapy powiatowe województw pomorskiego i poznańskiego), właśc.: Kreis Putzig. Bearb. Im Geographischen Institut Paul Baron, Liegnitz [Legnica]. Lissa [Leszno] 1915. Oskar Eulitz Verlag. Mapa 40 x 43 cm (kolorowa, rozkładana), 23 cm, oryg. okł. brosz. 280,-

Skala 1:100.000. Mapa administracyjno-fizyczno-komunikacyjna powiatu puckiego. Zaadoptowana po I wojnie światowej przez wydawnictwo polskie z braku odpowiednich wydawnictw polskich. Wklejona w okł. z nadrukiem objaśnień znaków niemieckich przetłumaczonych na język polski. Ślad po zalaniu na przedniej karcie, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

225. [Śląsk Cieszyński] – Sikora Wincenty. Rozsiedlenie ludności polskiej w Księstwie Cieszyńskiem. Kraków 1919. Art. Litografia Franciszka Zielińskiego. Mapa 70,6 x 99,2 cm (rozkład., kolor.). 200,-

Skala 1:75 000. Barwna mapa litografowana z okresu kształtowania się granic państwa polskiego po I wojnie światowej i konfliktu polsko-czeskiego o Śląsk Zaolziański, ukazująca zdecydowaną **przewagę ilościową ludności polskiej na terenach przyznanych później Czechom.** Tabela z liczbą ludności Księstwa Cieszyńskiego oraz objaśnienie kolorów użytych do przedstawienia procentowego udziału ludności polskiej, czeskiej i niemieckiej w granicach gmin. Tytuł i tekst w jęz. pol., franc. i ang. Na odwrocie niewielkie przybrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.

226. [Niemcy] – Deutsches Reich. Berlin und Glogau [Głogów przed 1914]. Carl Flemming, Verlag, Buch- und Kunstdruckerei. Mapa 71 x 89 cm (kolorowa, rozkładana), 24 cm. 120,-

Skala 1:2.000.000. Mapa administracyjno-komunikacyjna niemieckiej Rzeszy w granicach 1871-1914, obejmująca również Szwajcarię i niemieckie prowincje Austrii oraz znaczną część Królestwa Polskiego. Mapa naklejona na płótnie w 24 sekcjach. Niewielkie ślady używania, poza tym stan dobry.

WIDOKI MIAST

227. [Warszawa] – „Plan de la ville de Varsovie" (plan i widok miasta). **P. R. Tirregaille.** Rytował **G.J. Marstalski.** 1762 r. 110 000,-

Miedzioryt; 101,0 x 132,0 (pl.112,0 x 142,0)
„Plan de la ville de Varsovie" przedstawia usytuowany centralnie plan miasta, otoczony widokami pałaców i kościołów, u dołu panorama miasta od strony Wisły, po bokach symetrycznie rozmieszczona legenda wymieniająca aż osiemdziesiąt trzy budowle. Obok tytułu mapy w języku francuskim widnieje wizerunek Oka Opatrzności i ukoronowany Orzeł Biały, trzymający w szponach kartusz z królewskim monogramem AR. Najwybitniejsze dzieło warszawskiej kartografii staropolskiej wykonane na polecenie marszałka wielkiego koronnego Franciszka Bielińskiego. Autorem planu był **Pierre Ricard Tirregaille**, francuski inżynier i architekt, pozostający na służbie Augusta III. Rękopiśmienny oryginał mapy ukazywał z niezwykłą dokładnością rzeźbę terenu, sieć wodną, ogrody, łąki, pola, ulice, rozróżniał budynki murowane od drewnianych, pałace, kościoły, młyny, cegielnie itp., właściwie niewiele odbiegając od planów sporządzanych dzisiaj. To monumentalne dzieło przeniósł na płyty miedziane, każda o wymiarach 54,5 x 69,5 **Gottlieb (lub Teofil) Jacob Marstalski (Marstaller), doskonały sztycharz,** pracujący najpierw dla Sasa, później do 1785 r. dla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Rycina sygnowana w prawym dolnym rogu: „Marstalski fecit", występująca tylko na niektórych egzemplarzach! Oryginał przechowywany w Archiwum Miasta Stołecznego Warszawy spłonął w 1944 r. Odbitki graficzne już w połowie XIX wieku należały do rzadkości. Po II wojnie światowej zachowało się w polskich zbiorach zaledwie kilka egzemplarzy tego sztychu, często w nie najlepszych stanach. Plan naklejony na płótno. Niewielkie ślady składania, poza tym stan bardzo dobry. Oprawiony w drewnianą ramę. Z kolekcji dr Tomasza Niewodniczańskiego. **Nadzwyczajna rzadkość!**
Lit.: H. Widacka. Marstaller. Warszawa 1996; Album warszawski – obraz miasta w zbiorach Muzeum Historycznego m.st. Warszawy. Warszawa 2000, (ilustr.).
(Patrz tablica I)

228. [Cieplice koło Jeleniej Góry] – „Veduta di Warmbrun, appresso Hirschberg". **J. Carmine.** II poł. XVIII w. 1600,-

Miedzioryt, akwaforta, ręcznie kolorowana; 27,2 x 40,0 (pl. 34,0 x 44,5)
Panorama znanego dolnośląskiego uzdrowiska – Cieplic (obecnie dzielnicy Jeleniej Góry). W centrum bryła wielokrotnie przebudowywanego pałacu ówczesnych właścicieli tych ziem – Schaffgotschów. Poniżej widoku tytuł po włosku, niemiecku i francusku oraz adres wydawniczy – grafikę opublikował Joseph Carmine (1749-1822) w Augsburgu. Powyżej kompozycji tytuł odwrócony – rycina (tzw. Guckkasten Bilder) przeznaczona była do oglądania w specjalnych skrzynkach optycznych (z soczewką i zwierciadłem odwracającym obraz), dających wrażenie trójwymiarowości. Owe skrzynki przenoszone były przez domokrążców, pokazujących widoki publiczności głównie na jarmarkach. Po konserwacji, stan dobry. Dekoracyjne.
(Patrz tablica XXI)

229. [Gdańsk-panorama i mapa okolic] – „Prospect Grundris und Gegend der Polnischen Westen Reichs und Handels Stadt Dantzig und ihrem Werder". **J.B. Homann.** Ok. 1720 r. 3000,-

229. J. B. Homann. Gdańsk (z postaciami polskich szlachciców sprzedających zboże). Ok. 1720.

Miedzioryt kolorowany w epoce; 48,0 x 57,0 (pl. 53,0 x 64,0)
W górnej części mapka okolic Gdańska od Tczewa po Wisłoujście, poniżej panorama miasta z Biskupiej Górki (7,5 x 33,5) w ozdobnej ramce z herbem i kartuszem z objaśnieniami. Z obu boków prospektu sceny symbolizujące wielkość miasta, potęgę jego nauki (zwłaszcza astronomii) oraz handlu morskiego, związanego z Rzeczpospolitą (m.in. postaci szlachciców sprzedających zboże kupcom gdańskim). Mapa wydana ok. 1720 r. w Norymberdze w oficynie Johanna Baptisty Homanna. Mocna odbitka na grubym papierze. **Stan bardzo dobry. Piękne kolorowanie w epoce**.
Lit.: K. Kozica, Dantiscum emporium (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), poz. G 106, ilustr.
(Patrz ilustracja)

230. [Gdańsk] – „Die Königl. Polnische u. Preusische Hansee- und Handels-Stadt Dantzic, Poln. Gdansko…”. **Spadkobiercy Homanna**. 1739 r. 2400,-

Miedzioryt kolorowany w epoce; 48,0 x 55,0 cm (pl. 54,0 x 62,0 cm)
W górnej części kolorowany plan Gdańska i okolic z fragmentem wybrzeża i twierdzą Wisłoujście, przedstawiający sytuację militarną podczas oblężenia miasta przez Rosjan w 1734 r. w czasie wojny o koronę polską Stanisława Leszczyńskiego z Augustem III, wspieranym przez wojska rosyjskie. Poniżej panorama grodu „Prospect von Dantzig” (15,0 x 55,0 cm), zdjęta z Biskupiej Górki. **Mocna odbitka**. Drobne zaplamienia, poza tym stan dobry.
Lit.: K. Kozica, Dantiscum Emporium (ze zbiorów T. Niewodniczańskiego), poz. G 111.

231. [Gdańsk – plan miasta] – „Plan de Danzig et de ses Environs”. Ryt. **H. Dandeleux**. 1820 r. 650,-

233. C.C. Ludwig. Gdańsk Wrzeszcz. 1826.

Miedzioryt; 56,5 x 77,5 (pl. 61,3 x 95,5)
Wielkoformatowy plan Gdańska, twierdzy Wisłoujście i okolic miasta z czasów jego obrony przez wojska napoleońskie przed sprzymierzonymi wojskami rosyjskimi i pruskimi w 1813 r. W prawym górnym rogu mapka wybrzeża gdańskiego, sygn. Ludwig Koppin, cała rycina sygn. „Gravé par Dandeleux". Dokładnie ukazana topografia okolic z zaznaczonymi miejscami zgrupowania wojsk francuskich z podziałem na kawalerię, piechotę i artylerię. Trwające 10 miesięcy, wyniszczające oblężenie zakończyło się kapitulacją Gdańska. Rycina pochodzi z dzieła P. H. Artoisa „Relation de la défense de Danzig en 1813…", wydanego w Paryżu w 1820 r. Drobne zabrudzenia i przetarcia w miejscach złożenia, poza tym stan dobry. Doklejone kartonowe okładki z epoki.

232. [Gdańsk Oliwa] – „Oliva". Rys. **C. G. Ludwig**. 1826 r. 4000,-

Litografia; 36,0 × 48,0 (44,0 × 51,0 w świetle p-p)
Widok na zespół klasztorny w Oliwie. Rysował z natury niemiecki artysta C. G. Ludwig. Litografował **Carl August Helmsauer** (1789-1844), wydano w „Verlag der Gerhardschen Buchhandlung in Danzig". Pochodzi z cyklu widoków okolic Gdańska (m.in. Oliwa, Sopot, Jaśkowa Dolina), wydanego na podstawie rysunków C. G. Ludwiga w latach 1825-1826. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

233. [Gdańsk Wrzeszcz] – „Königstahl und Heiligenbrunn". Rys. **C. G. Ludwig**. 1826 r. 4000,-

Litografia; 36,0 × 48,3 (pl. 49,0 × 66,0)
Widok Doliny Królewskiej i Świętej Studzienki. Rysował z natury niemiecki artysta C. G. Ludwig. Litografował **Carl August Helmsauer** (1789-1844), wydano w „Verlag der Gerhardschen Buchhandlung in Danzig". Pochodzi z cyklu widoków okolic Gdańska (m.in. Oliwa, Sopot, Jaśkowa Dolina), wydanego na podstawie rysunków C. G. Ludwiga w latach 1825-1826. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

236. G. Braun, F. Hogenberg. Kalwaria Zebrzydowska. 1617.

234. **[Gdańsk]** – „Das Höckerthor in Danzig" (Brama Straganiarska). Lit. **F. Bils**. 1840 r. 350,-

Litografia; 14,0 x 20,0 (pl. 17,3 x 22,2)
Widok na Motławę, z licznymi cumującymi żaglowcami, na pierwszym planie Brama Straganiarska (gdzie później mieszkał Zbigniew Cybulski), w oddali Żuraw. Poniżej widoku tytuł i sygnatury, grafika powstała według rysunku **Michaela Carla Gregoroviusa** (1786-1850), artysty gdańskiego, autora wielu szczegółowych widoków miasta rodzinnego. Litografował Friedrich Heinrich Bils, rysownik i litograf, działający około połowy XIX w. w Królewcu. Wydana przez A. Rahnke w Elblągu. Widok odbity na cienkim papierze i naklejony na karton, przycięty dolny margines (brak adresu wydawniczego w Gdańsku), bez szkody dla widoku. Stan dobry.

235. **[Gietrzwałd]** – „Cudowne objawienie Najświętszej Panny Maryj (!) w Gietrzwałdzie". **A. Felgner.** Po 1877 r. 600,-

Litografia barwna; 50,0 x 37,0 (cała plansza)
Wizerunek Matki Boskiej, która objawiła się dwóm dziewczynkom latem 1877 r. we wsi Gietrzwałd na Warmii (ponieważ Matka Boska przemówiła do nich po polsku, w gwarze warmińskiej, wydarzenie miało także duże znaczenie patriotyczne; odebrano je jako wzmocnienie polskiego Kościoła, prześladowanego pod zaborem pruskim). Poniżej widok tamtejszego kościoła na tle miasta, wraz z modlącymi się przy cudownym klonie pątnikami. Poniżej tytuł po polsku i niemiecku oraz adres wydawcy (A. Felgner w Berlinie). Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXI)

236. **[Kalwaria Zebrzydowska]** – „Mons Calvariae". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1617 r. 2400,-

Miedzioryt kolorowany; 32,2 x 45,0 (pl. 42,5 x 55,0)
Panorama z lotu ptaka słynnego zespołu pielgrzymkowego, ufundowanego przez magnacki ród Zebrzydowskich. Na rycinie przedstawiono m.in. klasztor Bernardynów, kaplice stacyjne, a także grupy

237. H. Gerhart. Kalwaria Zebrzydowska. Połowa XIX w.

pieszych i konnych pątników, reprezentujących różne stany Rzeczypospolitej (na pierwszym planie orszak konny przybywającego do Kalwarii szlachcica). W oddali widoczny zamek w Lanckoronie. Rycina pochodzi z atlasu miast świata „Civitates Orbis Terrarum", wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

237. [Kalwaria Zebrzydowska] – „Kalwarya Zebrzydowska". **H. Gerhart**. Ok. połowy XIX w. 1800,-

Litografia kolorowana; 29,8 x 40,5 (pl. 41,0 x 50,5)
Widok słynnego założenia pielgrzymkowego w Kalwarii Zebrzydowskiej, z barokowym kościołem Bernardynów oraz rozrzuconymi wśród gór kapliczkami. Rycina odbita i wydana w Wiedniu przez Heinricha Gerharta, działającego w połowie XIX w. Po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

238. [Kazimierz Dolny] – Kazimierz Dolny. Rys. **H. Dąbrowski**. 1950 r. 2400,-

Akwarela, tusz na kartonie; 36,0 x 49,5 cm
Sygnowana tuszem: „Kazimierz Dolny. Henryk Dąbrowski 1950". Widok domów przy ulicy Lubelskiej, z Kamienicą Wysoką (należącą do malarza Franciszka Kmity) na pierwszym planie. Dekoracyjna akwarela wybitnego rysownika, profesora Henryka Dąbrowskiego (1927-2006), wieloletniego kierownika Zakładu Rysunku, Malarstwa i Rzeźby na Politechnice Warszawskiej. Artysta uznawany jest za współtwórcę Warszawskiej Szkoły Rysunku. Współpracował także przy odbudowanie zabytków Kazimierza, który stał się jednym z ulubionych tematów jego prac. Na odwrocie szkic architektoniczny, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

239. [Konstantynopol] – „Panorama Konstantynopola". Ryt. **H. Harral**. Zamieszczona w czasopiśmie „Kłosy". 1877 r. 1200,-

239. Panorama Konstantynopola. 1877.

238. H. Dąbrowski. Kazimierz Dolny. 1950.

Drzeworyt; dwie panoramy na jednej planszy: 15,0 x 100,0 (obie, pl. 39,0 x 115,5)
Dwa widoki Konstantynopola: od strony Pery oraz od strony Stambułu (wraz z zatoką Złoty Róg). Ważniejsze budynki oraz dzielnice opisane, na odwrocie tekst w języku polskim, poświęcony miastu. Rycina sygnowana na klocku, autorem pracy jest Horacy Harral (1817-1905), angielski grafik, autor drzeworytów reprodukcyjnych. Opublikowana w „Kłosach" w 1877 r. Po konserwacji (górny margines uzupełniony, zdublowany na bibułce, ślady składania wzmocnione). **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

240. [Kraków] – „Vue de la ville de Cracovie, prise du monument de Kościuszko (22 mars 1840)". Lit. **B. Lauvergne**.1840 r. 700,-

Litografia kolorowana w epoce; 27,0 x 40,0 (pl. 36,0 x 48,0)
Panorama Krakowa widziana z zachodu, od strony Kopca Kościuszki – z dominującymi wieżami kościoła Mariackiego, kopułą kościoła św. Piotra i Pawła oraz Wzgórzem Wawelskim. Rysował

241. B. Lauvergne. Kraków. 1840.

z natury i litografował Barthélemy Lauvergne (1805-1871), malarz i grafik francuski. Pochodzi z atlasu rycin wydanego nakładem A. Bertranda „Voyages en Scandinavie en Laponie etc.", odbitego w zakładzie litograficznym Lemerciera w Paryżu. Niewielkie naderwanie marginesu podklejone. Drobne zaplamienia, poza tym stan dobry.
Lit.: K. Kozica, Imago Poloniae, t. 1, poz. H 61/3, il.

241. [Kraków – Barbakan] – „Vue de la Porte de St. Florian". **B. Lauvergne**. 1840 r. 1200,-

Litografia kolorowana ręcznie; 24,7 x 36,6 (pl. 35,0 x 47,5)
Widok na Bramę Floriańską i Barbakan, z tłumem pieszych i wozami wypełnionymi towarem oczekującymi na wjazd do miasta. Rysował z natury i litografował B. Lauvergne, uzupełnił sztafażem Adolf Bayot. Dekoracyjne kolorowanie. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry (patrz poz. poprzednia). *(Patrz ilustracja)*

242. [Kraków] – „Widoki Krakowa. Brama niegdyś Sławkowska". **Z „Albumu Wileńskiego".** 1851 r. 700,-

Litografia; 40,0 x 57,0 (cała plansza)
Widok pochodzi z „Albumu Wileńskiego" wydawanego przez J. K. Wilczyńskiego w Paryżu od 1845 r. (seria II, poszyt 5). Litografował Philippe Benoist (1813-1878), malarz i grafik francuski oraz Adolphe Bayot (1810-1866), litograf francuski. Rycina przedstawia zburzony w 1815 r. fragment fortyfikacji Krakowa: Bramę Sławkowską, Krawców, Szewską I, Szewską II oraz Katowską wraz z łączącymi je murami według rysunku Jerzego Głogowskiego z ok. 1802 r. Egzemplarz bez dedykacji wydawcy dla Henryka Rudzickiego (stan wcześniejszy). Stan dobry.
Lit.: J. Jaworska. Album Wileńskie, [w:] Rocznik Muzeum Narodowego w Warszawie, t. XX, s. 301, poz. 106.

243. [Lublin] – „Tipus Civitatis Lublinensis In Regno Poloniae…". **G. Braun, F. Hogenberg**. 1617 r. 6000,-

243. G. Braun, F. Hogenberg. Lublin. 1617.

Miedzioryt kolorowany ręcznie w epoce; 31,2 x 49,5 (pl. 38,5 x 50,0)
Jeden z najwcześniejszych widoków Lublina, z okresu jego największego rozkwitu. Miasto ukazane od południa, od strony rzeki Bystrzycy. Na tle nieba herby Polski i Lublina oraz kartusz tytułowy w manierystycznych ramkach. Pod widokiem objaśnienia ważniejszych gmachów (m.in. ratusz, zamek, liczne kościoły, bramy miejskie oraz budynki wodociągów). Wierne ikonograficznie przedstawienie, stanowiące do dziś cenne źródło wiedzy o bogatym mieście. Rycina ze słynnego atlasu miast świata Brauna i Hogenberga „Civitates Orbis Terrarum", wydawanego w Kolonii w latach 1572-1617 (tom VI, tablica 48). Na odwrocie tekst w języku francuskim poświęcony miastu, jego historii i roli w Rzeczypospolitej oraz stempel kolekcjonerski. Stan dobry. **Piękne kolorowanie.**
(Patrz ilustracja)

244. [Nowogródek] – „Nowogródek (Gubernija Mińska)". **N. Orda**. 1877 r. 400,-

Litografia na tincie; 19,5 x 28,5 (pl. 30,0 x 41,5)
Widok ruin zamku Mendoga (miejsca chrztu i koronacji na króla Litwy tego władcy) oraz kościoła farnego (gdzie w 1799 r. ochrzczony został Adam Mickiewicz). Rysował z natury Napoleon Orda (1807-1883), litografia autorstwa Alojzego Misierowicza (ok. 1825-po 1900), odbita w zakładzie Maksymiliana Fajansa w Warszawie, pochodzi z monumentalnego wydawnictwa „Album widoków Polski". Dolny margines nieznacznie przycięty, poza tym stan dobry.

245. [Petersburg] – „Topographische Vorstellung der Neuen Russischen Haupt-Residenz und See-Stadt St. Petersburg". **J. B. Homann**. Ok. 1720-1730 r. 2500,-

Miedzioryt ręcznie kolorowany w epoce; 51,0 x 60,0 (w świetle oprawy)
Efektowny plan miasta opracowany i wydany przez Jana Baptystę Homanna (1664-1724), słynnego norymberskiego kartografa i wydawcę. W prawym górnym rogu bardzo dekoracyjny kartusz tytułowy z dedykacją i portretem założyciela miasta – cara Piotra I oraz postaciami alegorycznymi, symbolizującymi mecenat władcy (pośród nauk i sztuk m.in. postać z atrybutami sztuki szkutniczej). W lewym górnym narożniku mapa ukazująca bieg Newy (od jeziora Ładoga po Zatokę Fińską), o wym. 9,5 x 24,0 cm. Poniżej kartusza tytułowego widok twierdzy broniącej dostępu do miasta. Ważniejsze budynki w nowo wzniesionej stolicy opisane po niemiecku. Ślad składania pośrodku, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Oprawiony w ramę. **Bardzo dekoracyjne.**
(Patrz ilustracja)

245. J. B. Homann. Petersburg. 1720-1730.

246. **[Prószków koło Opola]** – „Proskovia Domus Stematis...". **F. B. Werner**. I poł. XVIII w. 500,-

Miedzioryt; 20,5 x 31,0 (pl. 22,0 x 32,5)
Widok zamku rodu Prószkowskich, wzniesionego w XVI w., następnie przebudowanego w stylu barokowym. Do zamku należała słynna fabryka fajansów, która przetrwała do poł. XIX w. Rycinę według rysunku Fryderyka Bernarda Wernera (1690-1778), autora m.in. „Topografii Śląska" i wielu widoków polskich miast, wydał Martin Engelbrecht (1684-1756) w Augsburgu. Po konserwacji, lewy margines dorobiony, poza tym stan dobry.

247. **[Rzym] –** „Roma". **M. Merian.** Ok. 1641 r. 1400,-

Miedzioryt; 30,0 x 70,0 (pl. 33,5 x 72,5)
Rozległy, dekoracyjny widok miasta z lotu ptaka, z zaznaczonymi licznymi ważniejszymi miejscami (wśród nich m.in. Watykan z Bazyliką Św. Piotra – jeszcze bez kolumnady wzniesionej w latach 60. XVII w., Zamek Anioła, Koloseum, Panteon oraz Wzgórze Kapitolińskie). Widok, orientowany na wschód, wzorowany na pracy **Antonio Tempesty** z 1593 r., opracowany przez Mateusza Meriana (1593-1650), rytownika i wydawcę działającego we Frankfurcie. Po konserwacji, dolny i górny margines dorobiony (z niewielką stratą ryciny, brak sygnatur), miejsca składania wzmocnione. Ciekawa rycina dokumentująca widok Wiecznego Miasta połowy XVII w., sprzed okresu wielkiej przebudowy doby baroku oraz odkryć archeologicznych XVIII w.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

248. **[Rzym]** – „Prospetto del'Alma Città di Roma visto del Monte Gianicolo". Ryt. **G. Vasi.** 1765 r. 18 000,-

248. G. Vasi. Panorama Rzymu. 1765. (101 x 259 cm)

249. F. B. Werner, G. B. Probst. Panorama Rzymu. Połowa XVIII w.

247. M. Merian. Rzym. Ok. 1641.

Akwaforta odbita z 12 płyt; 101,5 x 259,5 (wymiar z dodaną ramką 115 x 274 cm)
Niezwykła, monumentalna (ponad 2,5 m) panorama Rzymu z połowy XVIII w., widzianego z Wzgórza Janikulum (Gianicolo), z wiernie i plastycznie ukazanymi najważniejszymi budynkami (od Bazyliki Św. Piotra, poprzez Zamek Anioła, barokowe i renesansowe pałace oraz bramy miejskie aż do Fontanny dell'Aqua Paola). Poniżej opis 390 miejsc w języku włoskim (nawiązujący do napisanego przez Vasiego przewodnika „Itinerario istruttivo...") oraz podtrzymywany przez postacie alegoryczne kartusz herbowy z fragmentem wiersza rzymskiego poety Marcjalisa. W lewym dolnym narożniku dekoracyjny kartusz z tytułem, dedykacją dla Karola III (króla Neapolu i Sycylii, a od 1759 r. króla Hiszpanii,

250. F. Bils. Sopot – Dom Zdrojowy. 1839.

męża Marii Amalii Wettyn, córki Augusta III Sasa) oraz sygnaturą. Autorem tej imponującej weduty jest **Giuseppe Vasi** (1710-1782), włoski grafik i architekt, urodzony w Corleone na Sycylii, od 1736 r. pracujący w Rzymie. Początkowo tworzył na zamówienie papieża Klemensa XII, z czasem prowadził własny warsztat, gdzie m.in. pracował młody Giovanni Battista Piranesi (uczeń, a po latach główny konkurent Vasiego). Vasi zasłynął głównie dzięki 240 rytowanym widokom Rzymu, opublikowanym w 10 tomach w latach 1747-1761. Oferowana panorama należy do jego najważniejszych dzieł. Poniżej kartusza tytułowego dodano datę „1829" oraz inicjał „FS" – odbitka późniejsza, XIX-wieczna. Do panoramy doklejono współcześnie dekoracyjną ramkę (szerokości ok. 6,5 cm), wykonaną wg bordiury z XVIII w. Po silnej konserwacji, zdublowana na płótnie. Znaczne fragmenty dolnej partii (głównie spisu zabytków oraz kartusza z herbem) uzupełnione. **Jedna z największych panoram miasta**. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

249. [Rzym] – „Roma". Rys. **F. B. Werner**, wyd. **J. F. Probst.** Poł. XVIII w. 4500,-

Miedzioryt kolorowany ręcznie; 35,0 x 110,0 (pl. 41,5 x 117,0; odbity na dwóch sklejonych arkuszach) Panorama Rzymu, z zaznaczonymi i opisanymi poniżej ważniejszymi budowlami, m.in. Bazylika św. Piotra, Zamek Anioła, Schody Hiszpańskie, Kapitol. Na tle nieba na wstędze tytuł oraz herb miasta. Rycina sygnowana na płycie – rysował znakomity śląski artysta Fryderyk Bernard Werner (1690-1778), wydała augsburska oficyna Jana Fryderyka Probsta. Należy do serii największych widoków miast europejskich, opublikowanej w połowie XVIII w. Po konserwacji. Mocna odbitka. Bardzo dekoracyjne.
(Patrz ilustracja)

250. [Sopot] – „Der Salon in Zoppot". Lit. **F. Bils**. 1839 r. 350,-

Litografia; 14,0 x 20,0 (pl. 17,2 x 22,0)
Widok pierwszego sopockiego Domu Zdrojowego, wzniesionego w 1824 r., służącego życiu towarzyskiemu kuracjuszy do 1879 r. Poniżej widoku tytuł i sygnatury, grafika powstała według rysunku

252. R. Geissler. Album widoków Szczecina. 1868.

254. G. Böhmer. Żary. Połowa XVIII w.

Alberta Juchanowitza (1817-przed 1863), malarza i grafika gdańskiego, wykształconego w Berlinie, później czynnego w Rzymie. Litografował Friedrich Heinrich Bils, rysownik i litograf, działający około połowy XIX w. w Królewcu. Wydana przez A. Rahnke w Elblągu. Widok odbity na cienkim papierze i naklejony na karton, przycięty dolny margines, bez szkody dla widoku. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 129)

251. [Sopot] – „Die Seestrasse". Lit. **E. Troschel**. 1859 r. 350,-

Litografia; 14,5 x 9,5 (pl. 17,5 x 12,0)
Widok obecnej ulicy Bohaterów Monte Cassino, jednej z najsłynniejszych polskich ulic. Rycina z „Album von Zoppot", rysował i litografował Adolf Eugen Troschel (1802-1884), gdański malarz, wykształcony w Akademii berlińskiej. Wydana przez Theodora Bertlinga w Gdańsku, odbita w zakładzie braci Delius. Stan dobry.

252. [Szczecin] – „Album von Stettin" (24 litografie). **R. Geissler**. 1868 r. 1000,-

Litografie na tincie; 24 sztuki śr. o wym. 7,5 x 11,5 (pl. 13,0 x 18,5), luźne w tece z epoki, pł. ze złoc. tyt. na licu (14,5 x 19,5)
Album widoków Szczecina z połowy XIX w., m.in. zamek, teatr, giełda, bramy miejskie, rynek, parki, ulice, mosty (wraz z parowcami), wzbogaconych dekoracyjnym sztafażem (spacerujący mieszczanie, ruch uliczny). Każda litografia opisana powyżej: „Stettin"; poniżej tytuł oraz sygnatury. Litografował według własnych rysunków z natury Robert Geissler (1819-1893), niemiecki malarz i grafik, autor wielu wedut ówczesnych miast niemieckich, wydawanych w formie albumów w latach 60. XIX w. Stan grafik dobry. Oprawa miejscami wyblaknięta, skrzydełka podklejone. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

253. [Wrocław – plan oraz mapa Śląska] – „A plan of the City of Breslaw Capitale of Silesia". **E. Bowen**. 1747 r. 600,-

Miedzioryt; 33,0 x 23,0 (pl. 41,2 x 25,5)
Plan Wrocławia wraz z opisem 38 ważniejszych budowli (9,0 x 21,0 cm). W części górnej mapa Śląska, przyłączonego do Prus po wojnach początku XVIII w. (22,0 x 21,0 cm), z dekoracyjnym kartuszem tytułowym. Opracowane przez angielskiego rytownika i sprzedawcę map Emanuela Bowena (1693-1769); pochodzi z: „A Complete System of Geography" (wyd. 1747 r.). Równomierne zażółcenie pap., poza tym stan dobry.

254. [Żary] – „Sorau in Nieder Lausitz". Ryt. **G. Böhmer.** Ok. 1725 r. 1600,-

Miedzioryt; 31,5 x 41,5 (przycięty do odcisku płyty)
Widok miasta Żary (w zachodniej Polsce, obecnie w województwie lubuskim), historycznie na Dolnych Łużycach, posiadającego prawa miejskie od XIII w. Ważniejszych 21 budowli opisanych w kartuszu w prawym dolnym narożniku (m.in. zamek i pałac dawnych właścicieli: Dewinów-Bibersteinów oraz Promnitzów, ratusz, liczne kościoły oraz bramy miejskie). Na tle nieba tytuł na wstędze oraz herby (Promnitzów oraz stara pieczęć miasta). Sygnowany na płycie – rysował Christian Jaehne, rytował Gottfried Böhmer (1703-1758) w Kowarach (Schmiedeberg). Widok ten znalazł się w kronice miasta, wydanej w języku niemieckim w Żarach w 1750 r. Po stronie prawej na rycinie dorysowany tuszem cmentarz (starą ręką), po konserwacji (przedarcia fachowo podklejone). **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

GRAFIKA. AKWARELE. RYSUNKI

PORTRETY. SCENY HISTORYCZNE

255. [Portrety królów i książąt] – Les Augustes Représentations de tous les roys de France... À Paris (Paryż), 1688, chez **N. De L'Armessin**, k. [1], **tabl. ryc. 167 (miedzioryty)**, 30,5 cm, opr. z epoki sk., grzbiet 6-polowy, ze zwięzami i złoc., w jednym polu tyt. 7000,-

Zbiór graficznych portretów władców różnych części świata z XVII w. Pozycję otwierają 63 karty z portretami królów Francji (od legendarnego Faramunda do Ludwika XIV, w tym także **Henryka Walezego**), wraz z kartą tyt. (tamże data 1688). Autorem wykonanych według jednego schematu portretów (wizerunek władcy w medalionie, poniżej herb i opis panowania po francusku) jest grafik francuski Nicolas de L'Armessin (1632-1694), ze znanej rodziny paryskich rytowników i wydawców. W części dalszej albumu następują portrety władców poszczególnych regionów Francji (w większości także L'Armessina), dalej władcy europejscy (wśród Polaków portrety **Augusta II Mocnego** (rytowany przez Henry Bonnarta) oraz **Eleonory Marii,** żony króla Michała Korybuta Wiśniowieckiego), a także postacie w ubiorach z różnych krajów (różnych autorów), np. z dworu tureckiego (tu m.in. janczar). Na zakończenie wizerunki władców krajów egzotycznych (m.in. Chin, Indii, Florydy, krajów Afryki i Azji). Na odwrocie frontispisu wpis starą ręką. Blok poluzowany, uszkodzenia oprawy (drobne ubytki skóry), zabrudzenia i naderwania poszczególnych plansz z grafikami (miejscami także dopiski piórem). Portrety przedzielone pustymi kartami, karty także dołożone pomiędzy poszczególnymi częściami.
(Patrz tablica XX oraz ilustracja)

---

256. August II Mocny (1670-1733), król Polski. Ryt. **N. Verkolje.** Po 1706 r. 3000,-

Mezzotinta; 54,6 x 39,0 (przycięta wokół odcisku płyty)
Popiersie w owalu – król ukazany w zbroi i płaszczu, w bogato zdobionym obramowaniu – powyżej putta podtrzymujące draperię i oznaki chwały: wieniec laurowy i trąbę, na tle skóry lwa. Na ramie portretu napis: „Auguste III (!) Roy de Polog. & Electeur de Saxe & …"; poniżej medalion z przedstawieniem bitwy pod Kaliszem, zwieńczony koroną królewską; dookoła napis: „Bataille de Kalisch 20 octo. 1706"; wokół przepleciona wstęga: „Gagnée sur les Svedois par sa Majesté Commendant et Combattant". Rycina sygnowana na płycie: „O. Ellig inv." oraz „N. Verkolje fec." Autorem ryciny jest Nicolas Verkolje (1673-1746), malarz i grafik holenderski, pracujący w Amsterdamie. Jego mezzotinty cieszyły się dużym powodzeniem, często sztychował według obrazów Ottmara Elligera (1666-1735), nadwornego malarza elektora Moguncji. Drobne naderwania krawędzi fachowo podklejone, drobna rysa – zadrapanie powierzchni, poza tym stan dobry. **Piękny portret w rzadkiej i trudnej technice mezzotinty. Bardzo rzadkie.**
Lit.: E. Łomnicka-Żakowska, Graficzne portrety Augusta II i Augusta III, MN w Warszawie 1997, s. 86, poz. 26, il.
(Patrz tablica XX)

255. Portrety władców. Koniec XVII w.

258. Maria z Bromirskich Kalkstein. 1786.

– Według rysunku Tadeusza Kościuszki –

257. Jefferson Tomasz (1743-1826), trzeci prezydent Stanów Zjednoczonych, współautor Deklaracji Niepodległości. Wg rys. **T. Kościuszki** ryt. **M. Sokolnicki**. Po 1798 r. 5000,-

Akwatinta barwna; 35,0 x 24,5 (w świetle oprawy)
Popiersie prezydenta profilem w prawo, w owalu, z wieńcem laurowym na skroniach, na tle burzowego nieba. Poniżej opis w języku angielskim – portret Tomasza Jeffersona (filozofa, patrioty, przyjaciela) narysowany przez jego przyjaciela Tadeusza Kościuszkę (1746-1817), generała, inżyniera wojskowego, uczestnika wojny o niepodległość USA (1775-1783). **Przyszły prezydent poznał Naczelnika podczas jego drugiego pobytu w Ameryce w 1797 r., naszkicowany wówczas konterfekt generał zabrał w 1798 r. do Paryża.** Rytował Michał Sokolnicki (1760-1816), generał wojsk polskich, inżynier wojskowy, barwna i ciekawa postać (uznawany przez współczesnych za dziwaka i oryginała, a zarazem wybitnego wojskowego o zainteresowaniach naukowych). Wiadomo, iż Sokolnicki interesował się sztuką, m.in. podczas podróży po Europie kupował pamiątki do zbiorów Czartoryskich w Puławach. Interesował się także sztychowaniem. Podczas pobytu we Francji w 1798 r. wraz z Franciszkiem Barssem witał Kościuszkę powracającego z Ameryki. Grafika i rama po konserwacji (przedarcie papieru, ślady składania). Na odwrocie zachowane stare naklejki – warsztatu ramiarskiego Antona Skody z Wiednia. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XVII)

– W staropolskim mundurze obywatelskim –

258. Kalkstein Jan i Marianna z Bromirskich Kalksteinowa – para portretów. Malarz nieokreślony polski. 1786 r. 8000,-

Olej, płótno; 75,0 x 62,0 cm (portret męski) oraz 74,0 x 60,0 (portret kobiecy)
Jan Kalkstein herbu Kos (1750-1814), właściciel dóbr Mieleszyn i pałacu w Przysiece w powiecie gnieźnieńskim oraz dóbr Rozpętek koło Kcyni, pisarz grodzki koniński i sędzia w Wągrowcu. Ojciec Wincentego, oficera powstania listopadowego i właściciela zamku Gołuchów, teść Pantaleona Szumana (1782-1849), cenionego do dziś w Pile działacza patriotycznego. Kalkstein sportretowany

w staropolskim mundurze obywatelskim województwa poznańskiego lub kaliskiego. Jego żona Marianna Bromirska herbu Pobóg, rodem z ziemi płockiej. Para pozostawiła licznych potomków o nazwiskach m.in. **Chłapowski, Dzieduszycki, Łubieński, Nekanda-Trepka, Poniński.** Na odwrocie XIX-wieczne nalepki z odręcznym opisem portretowanych (dedykacja dla wnuka portretowanych, datowana 1877 r.: „malowane za polskich czasów w 1786"). Oprawione w złocone ramy, stan dobry. *(Patrz tablica XVII oraz ilustracja na stronie poprzedniej)*

259. Kopernik Mikołaj (1473-1543), astronom. Ryt. **A. Oleszczyński**. 1843 r. 600,-

Staloryt; 38,5 x 29,5 (na bibułce naklejonej na pl. 61,0 x 43,5)
Portret przygotowany z okazji 300 rocznicy śmierci uczonego. Astronom ukazany w półpostaci, profilem w lewo, na tle znaków zodiaku, w owalu ujętym w bogato zdobioną ramę – dookoła przedstawienia osób związanych z nauką i historią Polski (m.in. królowie Polski, uczeni zasłużeni dla krzewienia osiągnięć astronoma). W pasie poniżej kompozycji 9 różnych portretów Kopernika. Poniżej wizerunku astronoma faksymile jego podpisu oraz tekst. Sygnowany na płycie a także, poniżej kompozycji, monogramem wiązanym „AO". Autorem grafiki jest najwybitniejszy polski rytownik emigracyjny Antoni Oleszczyński (1794-1879). Autor wzorował się na XVII-wiecznym francuskim wizerunku, w rzeczywistości jest to portret innego astronoma, Johanna Stöfflera. Zabrudzenia i naddarcia (podklejone) marginesów.
Lit.: Katalog portretów, t. 2, s. 297, poz. 2415.

260. Maria Leszczyńska (1703-1768), królowa Francji, córka króla Polski Stanisława Leszczyńskiego, żona Ludwika XV. Ryt. **G. E. Petit**. Połowa XVIII w. 900,-

Miedzioryt; 27,5 x 19,0 (przycięty do odcisku płyty)
Królowa przedstawiona w półpostaci, w bogatej sukni, z wachlarzem w dłoni. Portret ujęty w owalną ramę wspartą na cokole z napisem: „Marie Princ.(se) de Pologne Reine de France et de Navarre", przedzielonym kartuszem z herbami Polski, Litwy, Francji oraz Wieniawą Leszczyńskich. Sygnowany na płycie: „Peint par de la Tour" oraz „Gravé par Petit". Rycina powstała według obrazu **Maurice Quentin de La Tour** (1704-1788), słynnego francuskiego malarza portrecisty dobry rokoka. Rytował Gilles Edmé Petit (1694-1760), rysownik i grafik francuski, wykonujący głównie portrety. Pozostawiony ok. 2 mm margines w części górnej, niewielkie ubytki narożników (uzupełnione), krawędzie wzmocnione na odwrocie.
Lit.: Katalog portretów BN, t. 3, poz. 3299, s. 146 (inny adres wydawniczy)

261. Michał Korybut Wiśniowiecki (1640-1673), król Polski. Ryt. **C. Waumans**. Po 1669 r. 600,-

Miedzioryt; 17,8 x 12,7 (pl. 19,3 x 14,9)
Popiersie króla, ukazanego w stroju polskim (w futrzanej czapie z klejnotem i kitą oraz okryciu z gronostajowym kołnierzem, z buławą w ręce). Poniżej tarcza herbowa zwieńczona koroną królewską, z Orłem Białym, oraz tekst: „Michel Koribut Wiesnowisky...". Rycina sygnowana na płycie – rytował Conrad Waumans (1619-ok. 1681), holenderski rysownik i miedziorytnik, uczeń Paula Pontiusa. Portret wydany przez G. de Hollandera w Antwerpii, powtarza rycinę Nicolasa de Larmessina. Jak pisze H. Widacka, sztych już w XIX w. należał do rzadkości. Nieznaczny ubytek pap. w prawym górnym narożniku, uzupełniony (bez szkody dla grafiki), poza tym stan dobry. **Rzadkie**.
Lit.: H. Widacka, Piast na elekcyjnym tronie, Warszawa 2009, s. 96, poz. 38, il.
(Patrz tablica XX)

262. Napoleon Bonaparte (1769-1821), cesarz Francuzów. Koniec XVIII w. 800,-

Miedzioryt punktowy barwny; 24,0 x 18,0 (w świetle oprawy)
Popiersie profilem w prawo w owalnej ramie. Portret Napoleona z wczesnego okresu, zapewne powstały podczas kampanii we Włoszech, kiedy Napoleon odnosił sukcesy wraz z walczącymi u jego boku Legionami Dąbrowskiego. Poniżej wizerunku napis: „Bonaparte de avere de Borowsky"; „Dessinato alla natura in Italia"; „Intagliato in rame di G. Werner". Portret oprawiony w starą ramę. Zabrudzenia, drobne uszkodzenia, zażółcenie pap. **Bardzo rzadkie**.

263. Piłsudski Józef (1867-1935), Marszałek Polski. Ryt. **M. R. Polak**. Okres międzywojenny. 240,-

265. Anna Potocka. Wg M. Bacciarellego. 1782.

266. Stanisław Szczęsny Potocki. 1783.

Staloryt; 8,0 x 6,8 (pl. 25,5 x 20,7)
Popiersie Marszałka profilem w prawo, poniżej napis: „Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski". Portret sygnowany na płycie: „M. R. Polak" (grafik współpracujący z Polską Wytwórnią Papierów Wartościowych w okresie międzywojennym oraz powojennym). Na odwrocie opis piórem: „Staloryt wklęsły wg proj. Polaka. PWPW Sp. Akc. – Warszawa – ul. Sanguszki nr 1 **Projekt do znaczka** – pow.". Nieznaczny ubytek lewego marginesu, stan dobry.

– Mały król na Rusi –

264. Potocki Franciszek Salezy (1700-1772), wojewoda kijowski. Wg **M. Bacciarellego**. 1782 r. 1500,-

Miedzioryt, akwaforta; 45,5 x 29,5 (cała plansza)
Najbogatszy magnat swej epoki, nazywany „królem Rusi", ojciec Stanisława Szczęsnego. Ukazany w półpostaci, w stroju polskim, z Orderem Orła Białego. Poniżej przedzielony herbem Pilawa na tle panopliów napis: „Franciscus Salesius a Potok Potocki...". Rycina sygnowana na płycie – autorem wysokiej klasy portretu jest Marcello Bacciarelli (1731-1818), malarz pochodzenia włoskiego, związany później z dworem Stanisława Augusta Poniatowskiego. Rytował **Domenico Cunego** (1727-1794), rysownik i grafik włoski. Portret ten stanowi pendant do wizerunku drugiej małżonki magnata Anny Elżbiety (patrz poz. następna). Rycina naklejona na karton oprawy, znaczne zażółcenie papieru, zabrudzenia. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: Czapski, Katalog portretów, s. 242, poz. 1538
(Patrz tablica XX)

265. Potocka Anna Elżbieta z Potockich (1724-1772), druga żona Franciszka Salezego, matka Stanisława Szczęsnego. Wg **M. Bacciarellego**. 1782 r. 1500,-

Miedzioryt, akwaforta; 45,5 x 29,5 (cała plansza)

Potocka ukazana w bogatej sukni obszytej gronostajem, siedząca przy stoliku na tle kotary oraz pejzażu. Poniżej przedzielony herbem Pilawa na tle panopliów napis: „Anna Elisabeta Stanislai a Potok Potocki...". Rycina sygnowana na płycie. Rycina powstała według słynnego portretu namalowanego ok. 1764 r. przez Marcello Bacciarellego (1731-1818), malarza pochodzenia włoskiego, związanego z dworem Stanisława Augusta Poniatowskiego (oryginał spłonął w paryskim pałacu Mikołaja Potockiego, wnuka portretowanych, obecnie znany jedynie z oferowanego sztychu i późniejszych kopii). Rytował **Domenico Cunego** (1727-1794), rysownik i grafik włoski. Portret ten stanowi pendant do wizerunku męża Franciszka Salezego (patrz poz. poprzednia). Rycina naklejona na karton oprawy, znaczne zażółcenie papieru, zabrudzenia. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: Katalog portretów, t. 4, s. 84, poz. 4128
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

266. Potocki Stanisław Szczęsny (1752-1805), wojewoda ruski, generał artylerii koronnej, poseł na Sejm Czteroletni, marszałek konfederacji targowickiej. Ryt. **D. Cunego**. 1783 r. 1500,-

Miedzioryt, akwaforta; 46,0 x 30,0 (cała plansza)
Potocki ukazany do bioder, wsparty o cokół, z kapeluszem w lewej ręce. Poniżej przedzielony herbem Pilawa na tle panopliów napis: „Stanislaus Felix a Potok Potocki Palatinus Russiae...". Sygnowany na płycie – autorem portretu jest Pompeo-Girolamo Battoni (1708-1787), malarz włoski, jeden z wybitnych przedstawicieli klasycyzmu. Rytował Domenico Cunego (1727-1794), rysownik i grafik włoski. Rycina naklejona na karton oprawy, znaczne zażółcenie papieru. **Rzadkie.**
Lit.: Katalog portretów, t. 4, s. 106, poz. 4210
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

267. [Sapiehowie] – Rycina z herbem Lis. XVIII w. 500,-

Miedzioryt; 15,0 x 11,5 (pl. 16,0 x 14,0)
Kartusz z pięciopolową tarczą herbową z herbem Lis pośrodku. Powyżej korona, poniżej podwieszony na szarfie Order Orła Białego. Ozdobny kartusz wpisany w owal, poniżej panoplia. Uszkodzenie górnego marginesu, stan dobry.

---

268. [Potop szwedzki – oblężenie Szpicy Mątowskiej] – „Dissegno del forte di Monte Spiz preso dal Gran Maresciale Lubomirsch". 1672 r. 800,-

Miedzioryt; 30,5 x 38,5 (pl. 32,5 x 41,3)
Rycina ukazująca bitwę z czasów potopu szwedzkiego – oblężenie twierdzy Szpica Mątowska przez wojska Jerzego Sebastiana Lubomirskiego w 1656 r., które zakończyło się sukcesem Polaków i doprowadziło do odbicia z rąk szwedzkich Gniewu. W części centralnej ukazane umocnienia twierdzy oraz rozmieszczenie wojsk Lubomirskiego (w tym artylerii), w oddali Gniew (opisany jako Mevia). Z dzieła „Historia di Ferdinando Terzo Imperatore, descritta dal Conte Galeazzo Gualdo Priorato" (wydanego w Wiedniu w 1672 r.). Ubytek fragmentu lewego marginesu, ślady składania, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

269. [Bitwa pod Wiedniem] – „Ordinanza Turches Casotto Vienna l'Anno 1683". 700,-

Akwaforta; 16,5 x 23,0 (w świetle p-p)
Panorama ukazująca rozmieszczenie wojsk tureckich podczas jednej z najważniejszych bitew w dziejach Europy. Poszczególne oddziały oznaczone cyframi, poniżej przedstawienia legenda. Po stronie lewej ukazany wezyr Kara Mustafa w otoczeniu swej gwardii oraz jeździec ze sztandarem, którego zdobycie przez Jana III Sobieskiego stało się momentem przełomowym bitwy. W prawym dolnym narożniku zatarta sygnatura. Stan dobry, oprawiona w ramę 28,0 x 34,0 cm.

270. [Imperium Otomańskie] – Służący na dworze sułtana. Ok. 1789 r. 480,-

Miedzioryty kolorowane w epoce; 20,0 x 13,5 (każde z czterech przedstawień) na pl. 45,0 x 31,0

271. N. T. Charlet. Starzy wiarusi. Pocz. XIX w.

Cztery ryciny na jednej planszy ukazujące służących podających fajkę, konfitury, kawę oraz perfumy różane i aloesowe. Pochodzą z najważniejszego i najbardziej wiarygodnego XVIII-wiecznego dzieła dotyczącego Imperium Osmańskiego „Tableau Générale de l'Empire Ottoman", autorstwa urodzonego w Stambule Ormianina **Ignacego Mouradgea d'Ohssona** (1740-1807) – ambasadora Królestwa Szwecji. Dzięki swoim kontaktom i znajomościom mógł bliżej poznać, zwykle niedostępne dla Europejczyków, wszelakie aspekty życia politycznego i codziennego. Autorem pierwowzoru rysunkowego jest **Jean Baptiste Hilaire** (1753-1822), towarzysz w podróży hrabiego Choiseul-Gouffier. Ryciny częściowo sygnowane na płycie. Stan bardzo dobry, dekoracyjne kolorowanie.

271. [Epoka napoleońska] – Starzy wiarusi. **N. T. Charlet.** Pocz. XIX w. 800,-

Litografia; 29,5 x 38,5 (pl. 33,5 x 41,5)
Rycina ukazująca szwoleżerów polskich podczas odpoczynku. Sygnowana na kamieniu, autorem kompozycji jest Nicolas Toussaint Charlet (1792-1845), rysownik, litograf i malarz francuski, znany głównie dzięki scenom batalistycznym oraz cyklom poświęconym umundurowaniu. Litografował **Charles Philibert de Lasteyrie** (1759-1849), jeden z pierwszych francuskich litografów, uczeń Senefeldera, wynalazcy techniki litografii. Od 1816 r. prowadził w Paryżu pierwszy zakład litograficzny, z którym współpracowali m.in. artyści z rodziny Vernetów. Dobrej klasy, wczesna litografia francuska. Po konserwacji, przedarcie fachowo podklejone.
(Patrz ilustracja)

272. [Powstanie listopadowe] – „Combat des Polonais contre les Russes" (Bitwa Polaków z Rosjanami). Ryt. **F. Georgin**. Po 1831 r. 600,-

Drzeworyt, kolorowany ręcznie; 37,3 x 59,0 (cała plansza)
Pełna naiwnych stylistycznych uproszczeń grafika przedstawiająca bitwę pomiędzy Polakami a Rosjanami – konny oddział Kozaków uciekający przed atakiem polskiej piechoty i kawalerii. Na pierwszym planie żołnierze polscy walczący o armaty. Autorem grafiki jest François Georgin (1801-1863), drzeworytnik francuski, pracujący dla znanej wytwórni w Épinal, założonej przez Jeana Charlesa Pellerina.

272. F. Georgin. Bitwa Polaków z Rosjanami. Po 1831.

Zakład ten zyskał sławę w całej ówczesnej Francji dzięki masowo odbijanym drzeworytom o tematyce patriotycznej i historycznej. Stan dobry, naklejony na karton 51,0 x 70,0 cm.
Lit.: Katalog zbiorów Ludwika Gocla, t. 2, s. 157, poz. 508, il.
(Patrz ilustracja)

273. [Powstanie styczniowe] – Zespół 7 drzeworytów z czasopisma „Le Monde Illustré". 1863-1864 r. 700,-

Drzeworyty kolorowane ręcznie; śr. o wym. 22,0 x 32,0 (pl. 26,0 x 36,5)
Zespół grafik, pochodzących z „Le Monde Illustré", czołowego pisma ilustrowanego, wydawanego we Francji w XIX w. Wśród jego redaktorów i współpracowników było wielu wybitnych literatów (m.in. Aleksander Dumas) i artystów (m.in. Gustaw Doré). Ryciny ilustrują relacje z wydarzeń, które miały miejsce na ziemiach polskich w latach 1863-1864, m.in. walki wojsk rosyjskich z powstańcami polskimi w Kowlu na Wołyniu; przybycie aprowizacji do oddziału Spyrowskiego; połączenie oddziałów powstańczych; damy polskie szykujące opatrunki; błogosławieństwo przed wyruszeniem w bój. Drzeworyty sygnowane, m.in. przez Augusta-Victora Deroy'a (zm. 1906), grafika pracującego w 2. poł. XIX w. w Paryżu oraz Frédérica Théodora Lixa (1830-1897), malarza francuskiego. Stan dobry.

274. [Powstanie styczniowe] – „Angriff der Sensen-Männer auf russ. Dragoner bei Miechow in Polen" (bitwa pod Miechowem). Lit. **C. Lanzedelli**. Po 1863 r. 600,-

Litografia; 22,5 x 31,0 (pl. 29,0 x 42,0)
Przedstawienie bitwy pod Miechowem, która rozegrała się 17 lutego 1863 r. pomiędzy oddziałem polskim pod dowództwem płk. Apolinarego Kurowskiego a wojskami rosyjskimi – atak polskich kosynierów na oddział jazdy rosyjskiej. Niesygnowana; poniżej kompozycji tytuł oraz adres wydawniczy: „Druck u. Verlag v. C. Lanzedelli,..., Wien" (Karl Lanzedelly (1806-1865) – malarz i litograf, czynny w Wiedniu). Drobne zabrudzenia, stan dobry. Patrz poz. następne.
(Patrz ilustracja)

275. [Powstanie styczniowe] – „Angriff und Erstürmung der Stadt Miechow" (bitwa pod Miechowem). Lit. **C. Lanzedelli**. Po 1863 r. 600,-

274. C. Lanzedelli. Bitwa pod Miechowem. Po 1863.

Litografia; 22,5 x 31,0 (pl. 29,0 x 42,0)
Przedstawienie bitwy pod Miechowem, która rozegrała się 17 lutego 1863 r. pomiędzy oddziałem polskim pod dowództwem płk. Apolinarego Kurowskiego a wojskami rosyjskimi. Bitwa zakończyła się klęską Polaków i podpaleniem miasta przez Rosjan. Drobne zabrudzenia, stan dobry.

276. [Powstanie styczniowe] – „Scene aus dem Gefecht bei Wengrow am 3 Februar 1863" (bitwa pod Węgrowem). Lit. **C. Lanzedelli**. Po 1863 r. 600,-

Litografia; 21,0 x 30,5 (pl. 29,0 x 42,0)
Grafika ukazuje zwycięską dla Polaków bitwę o utrzymanie Węgrowa w rękach polskich, która miała miejsce 3 lutego 1863 r. Znaczącą rolę odegrali wówczas ukazani na rycinie kosynierzy pod dowództwem Władysława Jabłonowskiego, którzy zdobyli rosyjskie armaty. Zwycięstwo to stało się głośne w Europie i uwiecznione zostało m.in. w wierszu C. K. Norwida. Zabrudzenia i charakterystyczne plamki, poza tym stan dobry.

277. [Powstanie styczniowe] – „Boże zbaw Polskę. Matka Bozka (!) Częstochowska". II poł. XIX w. 1500,-

Litografia barwna; 61,0 x 49,0 cm
Grafika patriotyczna nawiązująca do symboliki ze sztandarów z powstania styczniowego, kiedy często łączono wizerunki patriotyczne z religijnymi. Typowa dla tego czasu forma godła Rzeczpospolitej (tarcza trójdzielna z Orłem, Pogonią i Archaniołem Michałem) oraz wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej pod koroną. Ikonografia taka była wyrazem wiary w obronę i wstawiennictwo NMP, stąd często występowała m.in. na ryngrafach, medalikach oraz sztandarach (patrz sztandary z 1863 r. przechowywane obecnie na Jasnej Górze). Po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz tablica XVII)

---

278. [Stroje kieleckie] – „Ziemia kielecka". **G. Pillati.** Pocz. XX w. 600,-

Litografia barwna; 34,0 x 81,0 cm
Włościanie z Kielecczyzny, pracujący w pasiece, poniżej tytuł oraz sygnatury. Według pracy Gustawa Pillatiego (1874-1931) litografował Feliks Walkiewicz. Grafika sygnowana „G.P."- autorem kompozycji jest Gustaw Pillati (1874-1931), malarz, rysownik, pochodzący ze znanej warszawskiej rodziny artystów. Uczył się w Warszawie (u W. Gersona), w Akademii w Krakowie, Paryżu i Monachium. Związany z Warszawą, malował głównie pejzaże oraz typy ludowe (przede wszystkim z Podhala, Huculszczyzny, Górnego Śląska i Łowicza). Wydano nakładem Domu Wydawniczego A. Chlebowskiego („Świt") w Warszawie. Równomierne zażółcenie pap., uszkodzenia krawędzi podklejone, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

279. [Stroje kurpiowskie] – „Kurpie (Puszczańskie)". **G. Pillati.** Pocz. XX w. 600,-

Litografia barwna; 33,5 x 82,0 cm
Dekoracyjne przedstawienie strojów kurpiowskich – odświętnie ubrana rodzina z dziećmi. Sygnowane monogramem „G.P." oraz „Rys. G. Pillati" – autorem kompozycji jest Gustaw Pillati (1874-1931), malarz, rysownik i pedagog, pochodzący ze znanej warszawskiej rodziny artystycznej, malujący głównie pejzaże oraz typy ludowe (przede wszystkim z Podhala, Huculszczyzny, Górnego Śląska i Łowicza). Grafika odbita w warszawskim zakładzie Jana Cotty; wydana przez Dom Wydawniczy A. Chlebowski „Świt" w Warszawie. Zabrudzenia, drobne naderwania marginesów.
(Patrz ilustracja)

280. [Stroje lubelskie] – „Lubelskie". **G. Pillati**. Pocz. XX w. 600,-

Litografia barwna; 33,5 x 83,5 cm
Odświętnie ubrani włościanie w drodze do kościoła, mijający żebraka i wędrownego grajka. Poniżej tytuł oraz sygnatury. Według pracy Gustawa Pillatiego (1874-1931); litografia odbita w zakładzie Jana Cotty i wydana nakładem Domu Wydawniczego A. Chlebowskiego („Świt") w Warszawie. Drobne uszkodzenia krawędzi, niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

281. [Stroje łowickie] – Wesele łowickie. Okres międzywojenny. 400,-

Druk barwny; 27,5 x 79,5 cm
Barwne przedstawienie pary młodej w charakterystycznych strojach łowickich (dekoracyjnych pasiakach), wraz z drużbami zmierzających na ślub. Praca nie sygnowana, utrzymana w stylu fryzów Gustawa Pillatiego. Druk zakładu Jana Cotty, wydana przez Dom Wydawniczy „Świt". Stempel zbioru Jana Sas Zubrzyckiego (1860-1935), architekta i kolekcjonera. Stan dobry.

282. [Stroje łowickie] – Wiejska zabawa. Okres międzywojenny. 400,-

Druk barwny; 27,5 x 79,0 cm
Tańczące pary oraz muzykanci w charakterystycznych strojach łowickich (dekoracyjnych pasiakach). Praca nie sygnowana, utrzymana w stylu fryzów Gustawa Pillatiego. Druk zakładu Jana Cotty, wydana przez Dom Wydawniczy „Świt". Stempel zbioru Jana Sas Zubrzyckiego (1860-1935), architekta i kolekcjonera. Stan dobry.

283. [Stroje z okolic Sieradza] – „Sieradzkie". **G. Pillati**. Pocz. XX w. 400,-

Litografia barwna; 34,5 x 84,5 cm
Rodzina w strojach ludowych z okolic Sieradza, zbierająca owoce w sadzie. Litografia odbita w Zakładzie Graficznym B. Wierzbicki i sk. (działającym w Warszawie od 1897 r. do lat 30. XX w.), wydana przez Dom Wydawniczy „Świt" A. Chlebowskiego. Na odwrocie pieczątka Leona Propsta, lwowskiego wydawcy i właściciela luksusowego sklepu z galanterią papierową przy Placu Mariackim. Drobne uszkodzenia i naderwania krawędzi (podklejone), poza tym stan dobry.

278. G. Pillati. Stroje kieleckie. XX w.

279. G. Pillati. Stroje kurpiowskie. XX w.

280. G. Pillati. Stroje lubelskie. XX w.

GRAFIKA ARTYSTYCZNA

GRAFIKA DAWNA

284. [Antyfonarz] – Iluminowana składka z księgi liturgicznej. XV w. Bifolium, pergamin, 53 x 39 cm, k. [2]. 4000,-

Składka zawierająca śpiewy na pierwszą niedzielę adwentu. Tekst łaciński, pisany gotykiem. Zastosowano tzw. notację czarną (z wypełnionymi główkami nut), co sugeruje piętnastowieczne pochodzenie rękopisu (prawdopodobnie sprzed połowy tego stulecia). Pięknie iluminowany, bogato złocony inicjał (13,5 x 14,0 cm), tło malowane złotą farbą, z dekoracyjną formą litery D, przeplecioną wicią roślinną. Ozdobna bordiura z elementami florystycznymi na pierwszej stronie, na kolejnych skromniejsze inicjały kolorowe. Rubrykacje**. Stan bardzo dobry.**
(Patrz tablica XIV oraz ilustracja)

285. Boullogne Louis de (starszy) (1609-1674) – Madonna z Dzieciątkiem. XVII w. 900,-

Miedzioryt; 19,6 x 15,5 (przycięty do odcisku płyty)
Sygnowany na płycie: „De Boullongne inv et fecit cum privilegio R". Rycina wykonana przez Louisa Boullogne (Boullongne) starszego, malarza i grafika francuskiego, współorganizatora i profesora Akademii w Paryżu, pracującego także w Rzymie, na zlecenie Colberta dekorującego Luwr i Wersal. Stan dobry.

286. Falck Jeremiasz (ok. 1610-1677) – „Dies" (alegoria dnia). 1645 r. 2500,-

Miedzioryt; 34,2 x 24,9 (przycięty do odcisku płyty)
Sygnowany na płycie: „Jer. Falck sculpsit"; „Joachimus Sandrart Pinxit". Alegoria dnia, rytowana przez Jeremiasza Falcka, cenionego grafika wywodzącego się z Gdańska. Artysta pracował w różnych krajach całej Europy, m.in. od ok. 1639 do 1646 r. w Paryżu. Tworzył wówczas modne i poszukiwane cykle alegorii (miesiące, pory dnia, pory roku). Rycina powstała według obrazu Joachima Sandrarta (1606-1688), niemieckiego malarza i grafika, przedstawiciela dojrzałego baroku, namalowanego do zamku Schleissheim. Poniżej przedstawienia młodej kobiety z pochodnią i kwiatami, na tle rajskiego ogrodu, wiersz po łacinie. Na odwrocie stemple i oznaczenia kolekcjonerskie oraz ślady starej oprawy. Niewielkie przedarcia podklejone, drobne zabrudzenia.
(Patrz tablica XXV)

287. Goltzius Hendrick (1558-1617) pracownia – Popiersie mężczyzny w berecie. 1597 r. 1200,-

Miedzioryt; 19,3 x 16,5 (przycięty do odcisku płyty)
Sygnowany monogramem wiązanym na płycie: „HG A° 97". Hendrick Goltzius uznawany jest za jednego z najwybitniejszych grafików europejskich doby manieryzmu. Urodzony w Niemczech, mieszkał i pracował w Haarlemie, gdzie wraz z Cornelisem Corneliszem założył I szkołę (Akademię). Tworzył miedzioryty, drzeworyty, a także rysunki różnymi technikami i oleje. Wypracował własny rozpoznawalny styl prac, o charakterystycznych manierystycznych układach ciała. Tematem jego prac były portrety, pejzaże, sceny historyczne i mitologiczne. Papier żeberkowy z filigranem. Stan dobry.

288. [Heweliusz Jan] – „Serpentarius" i Tarcza Sobieskiego. Wg rys. A. Stecha. 1690 r. 2000,-

Miedzioryt; 31,0 x 38,0 (w świetle oprawy)
Plansza z „Firmamentum Sobiescianum", ostatniego dzieła wielkiego polskiego astronoma Jana Heweliusza (1611-1687). Gdańszczanin, rajca i burmistrz Głównego Miasta, przez wiele lat prowadził obserwacje nieba w założonym na dachu swej kamienicy przy Korzennej obserwatorium. Już po śmierci uczonego wydano dedykowany królowi Janowi III Sobieskiemu katalog gwiazd „Prodromus Astronomiae", do którego dołączono atlas zawierający mapy z przedstawieniem konstelacji, wyrysowane przez samego Heweliusza. Formę artystyczną mapom nadał gdański malarz **Andrzej Stech** (1635-1697), który w zbiory gwiazd wpisał postaci ludzkie, zwierzęta i znaki zodiaku. Rytował **Charles**

288. Jan Heweliusz. Gwiazdozbiór Wężownika i Tarcza Sobieskiego. 1690.

284. Rękopis iluminowany. XV w.

293. A. Goczemski. Płyta miedziorytnicza. XVIII w.

de la Haye (1641-po 1712), artysta francuski, pracujący w Gdańsku i Warszawie, na zlecenie króla Jana III Sobieskiego. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry, oprawiony w ramę 46,0 x 53,0 cm.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

289. [Heweliusz Jan] – „Gemini" (gwiazdozbiór Bliźniąt). Wg rys. A. Stecha. 1690 r. 2000,-

Miedzioryt; 31,0 x 38,0 (w świetle oprawy)
Plansza z „Firmamentum Sobiescianum", ostatniego dzieła wielkiego polskiego astronoma **Jana Heweliusza.** Formę artystyczną mapom nadał **Andrzej Stech, r**ytował **Charles de la Haye** (patrz poz. poprzednia). Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry, oprawiony w ramę 46,0 x 53,0 cm.

290. [Heweliusz Jan] – „Argo Navis". Wg rys. A. Stecha. 1690 r. 1800,-

Miedzioryt; 30,5 x 37,8 (pl. 34,3 x 42,0)
Plansza z „Firmamentum Sobiescianum", ostatniego dzieła wielkiego polskiego astronoma Jana Heweliusza. Formę artystyczną mapom nadał Andrzej Stech, rytował Charles de la Haye (patrz poz. poprzednie). Rycina ukazuje w formie artystycznej gwiazdozbiór Argo (położony w obszarze Drogi Mlecznej), pokazany jako statek Argo, którym Jazon wyruszył na poszukiwanie złotego runa. Ślad składania pośrodku, poza tym stan dobry.

291. Stech Andreas (1635-1697) – Portret Efraima Praetoriusa. 1697 r. 400,-

Miedzioryt; 19,5 x 15,0 (pl. 24,5 x 18,5)
Sygnowany na płycie. Portret Efraima Praetoriusa (1657-1723), pastora luterańskiego w Gdańsku i Toruniu, pisarza teologicznego i historyka. Rycina powstała według obrazu Andrzeja Stecha (1635-1697) – wybitnego gdańskiego malarza i rysownika, autora licznych portretów wykonanych na zamówienie władz Gdańska. Rytował **Anton Wetzel,** niemiecki rytownik czynny w Gdańsku ok. 1700 r. Na dolnym marginesie napisany starą ręką tekst dotyczący Praetoriusa. Drobne uszkodzenia marginesów (ślady starej oprawy), stan dobry.
Lit.: Katalog portretów BN, t. 4, poz. 4227, s. 111.

292. Stefano della Bella (1610-1664) – Jeździec. 1648-1650 r. 700,-

Akwaforta; 18,7 x 18,0 (pl. 21,0 x 19,5)
Sygnowana na płycie: „S. D. Bella F." Pochodzi z cyklu 11 rycin przedstawiających polskich i węgierskich jeźdźców na tle pejzażu (ujętych w tondo). Wizerunki te powstały według szkiców przygotowanych przez artystę w trakcie uroczystego **wjazdu Krzysztofa Opalińskiego do Paryża** w grudniu 1645 r. Pierwsze grafiki z tego cyklu powstały w 1648 r., częściowo w czasie pobytu grafika w Paryżu, a częściowo we Florencji. Seria ta uznawana jest za jedno z najlepszych dzieł w dorobku Stefano della Belli. Na dolnym marginesie dopisek piórem: „Cavalero Polacco". Stan dobry.

---

293. Goczemski Adam (czynny 1770-1784) – Płyta miedziorytnicza (Matka Boska Szumska). Lata 70. XVIII w. 3000,-

Płyta miedziorytnicza o wym. 17,0 x 12,0 cm
Przedstawienie Matki Boskiej z Dzieciątkiem pośród aniołów, poniżej herb Trzaska oraz tekst w rokokowym kartuszu: „Wizerunek Cudownego Obrazu Nayświę. Maryi Panny...", odnoszący się do dziejów uznawanego za cudowny obrazu (podarowany przez Kołłątajów z polecenia biskupa łuckiego Rupniewskiego, w 1741 r. poświęcony przez biskupa Kobielskiego). Rycina odnosi się do obrazu znajdującego się niegdyś w kościele franciszkanów w Szumsku (miasto obecnie na Ukrainie, przed wojną w województwie wołyńskim, powiecie krzemienieckim), ufundowanym na początku XVIII w., po powstaniu listopadowym zamienionym na cerkiew. Płyta sygnowana przez Adama Goczemskiego, rytownika działającego w Poczajowie, zapewne Ormianina, spokrewnionego z rytownikiem Józefem. Artysta tworzył głównie obrazki dewocyjne oraz ilustracje książkowe dla ławry bazyliańskiej. Stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

WIEK XIX

294. Norwid Cyprian Kamil (1821-1883) – „Solo" (Melancholia). 1861 r. 8000,-

Litografia wg rysunku piórkiem; 22,0 x 29,0 (pl. 24,0 x 30,5)
Sygnowana na kamieniu: na lewej ćwiartce: „C. Norwid f. / 1861"; w lewym dolnym rogu: „Lith. Saint Aubin Pass. Verdeau 33"; napis tytułowy u samego dołu (pośrodku). Verso m.in. ołówkowa notatka: „JWG / Desa / 9 VI 51". Najważniejsze litograficzne dzieło Norwida, inspirowane w pewnej mierze przez słynny miedzioryt Dürera i z tego powodu nazywane przez Norwida jego własną „Melancholią". Nakł. ok. 150 egz., przy czym 50 egz. skonfiskowała cenzura warszawska, słusznie dopatrując się w głównej postaci ryciny alegorycznego przedstawienia ówczesnej Polski pod zaborem rosyjskim. Resztę nakładu artysta ofiarował na dobroczynną wentę urządzoną w Hôtel Lambert u książąt Czartoryskich. Stan dobry. **Wielka rzadkość.**
(Patrz tablica XXV)

295. Płoński Michał (1778-1812) – „Koszykarz". 1805 r. 2000,-

Akwaforta; 29,0 x 22,5 (pl. 32,5 x 24,5)
Sygnowana na płycie: „M. Płoński f 1805". Najważniejsza i najbardziej znana praca Michała Płońskiego, grafika, malarza i rysownika, najzdolniejszego ucznia Jana Piotra Norblina. Płoński, mistrzowsko operujący akwafortową kreską, uważany jest przez badaczy za „polskiego Rembrandta". W swych pracach, stanowiących inspirację dla wielu polskich grafików XIX w., poruszał głównie tematykę rodzajową. W 1805 r. w Paryżu ukazała się teka grafik „Recueil de 19 planches …", w skład której wszedł m. in. „Koszykarz" – praca stanowiąca podsumowanie dorobku artysty (pierwsze wyd. Amsterdam 1802). Tytułową postać mężczyzny obładowanego stosem koszyków na tle miasta otacza 12 scenek figuralnych i pejzaży, powstałych pod wyraźnym wpływem sztuki Rembrandta. Ciekawostkę stanowi przedstawienie balonu w tle głównej sceny – być może jest to wspomnienie lotów organizowanych przez Jana Potockiego w Warszawie. Ślady składania, drobne zaplamienia.
Lit.: W. Tatarkiewicz, Michał Płoński, Warszawa 1926, il.

296. Płoński Michał (1778-1812) – „Piesek"; „Dziecko z klatką"; „Typy i karykatury" (trzy ryciny na jednej planszy). 1802 r. 1200,-

Akwaforty; 6,3 x 8,2 (Piesek); 7,3 x 10,7 (Chłopiec z klatką); 9,7 x 19,0 (Typy i karykatury), odbite na planszy 31,5 x 25,0 cm
Sygnowane na płycie: „M. Płoński f". Michał Płoński był najzdolniejszym uczniem Jana Piotra Norblina, mistrzem akwaforty, w której nawet go przewyższał. Rycina pochodzi z teki „Recueil de 19 planches, études de figures dessinées d'après nature à Amsterdam en 1802 et gravées spirituellement à l'eau forte", uznawaną za jego największe osiągnięcie. Płoński zasłynął jako autor drobnych grafik, przedstawiających scenki uliczne, drobnych handlarzy, starców, dzieci. Jego dorobek jest wysoko ceniony i wywarł znaczący wpływ na rozwój polskiej grafiki. Ślad składania pośrodku, stan dobry.
(Patrz tablica XXV)

297. Potocki Jarosław (1784-1838) – Projekt architektoniczny. 1803 r. 900,-

Rysunek piórkiem (tusz, akwarela na papierze); 17,2 x 36,3 cm (cała karta)
Sygnowany tuszem p.d.: „Jeroslas Potocki fecit 1803". Projekt architektoniczny reprezentacyjnej sali, z dekoracją w stylu klasycyzmu: medalionami z postaciami mitycznymi, wazami i maszkaronem. Jarosław Potocki (1784-1838), trzeci syn Stanisława Szczęsnego i Józefy Amalii z Mniszchów, z linii tulczyńskiej, pan na Sitkowcach, marszałek dworu rosyjskiego, generał – major wojsk rosyjskich, założyciel Biblioteki Komandorii Maltańskiej w Sitkowcach na Podolu. Stan dobry.

WIEK XX

298. Chrostowski-Ostoja Stanisław (1900-1947) – „Podwórze". 1932 r. 400,-

Drzeworyt na papierze japońskim; 22,3 x 16,5 (pl. 26,0 x 20,0)
Sygnowany na klocku: „S.C.". Praca zaprezentowana na wystawie „Rytu" w Instytucie Propagandy Sztuki, nagrodzona I miejscem przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Stanisław Ostoja-Chrostowski – popularny w okresie międzywojennym grafik, autor wielu ilustracji,

300. Chaim Goldberg. Żydowskie wesele. XX w.

ekslibrisów i drobnych form graficznych, następnie związany z macierzystą uczelnią profesor i rektor ASP. Stan dobry.
Lit.: A. Pietrzak, Stanisław Ostoja Chrostowski, s. 50, poz. 55, il.

299. Gielniak Józef (1932-1972) – „Sanatorium IV. (Saint Hilaire)". 1958 r. 4000,-

Linoryt; 19,8 x 26,4 (pl. 36,0 x 42,5)
Sygnowany ołówkiem: „Józef Gielniak" oraz „Sanatorium IV (Saint Hilaire)"; „linoryt 1958". Praca jednego z najwybitniejszych polskich grafików II połowy XX w., Józefa Gielniaka. Urodzony we Francji, po przyjeździe do Polski studiował we Wrocławiu pod kierunkiem prof. Stanisława Dawskiego. Z powodu choroby większą część życia artysta spędził w sanatorium w Bukowcu, które stało się jednym z głównych tematów jego prac, także cyklu „Sanatorium". Twórczość Gielniaka to przede wszystkim linoryty, które cechuje nadzwyczajna biegłość techniczna oraz niezwykły klimat. **Wczesna praca wybitnego artysty**. Stan bardzo dobry.
Lit.: I. Jakimowicz, Józef Gielniak, Warszawa 1982, poz. 2
(Patrz tablica XXVII)

300. Goldberg Chaim (1917-2004) – Żydowskie wesele. 600,-

Litografia barwna; 40,0 x 55,5 (pl. 54,5 x 75,0)
Sygnowana ołówkiem: „Chaim Goldberg 254/300". Autor grafiki – Chaim Goldberg, polski malarz, rzeźbiarz i grafik pochodzenia żydowskiego, **urodził się i wychował w Kazimierzu Dolnym,** do którego wracał w swej twórczości do końca życia. W latach 30. studiował w Akademii krakowskiej, następnie po wojnie kontynuował naukę w Paryżu. Od 1955 r. zamieszkał w Izraelu, w 1967 r. osiadł w Stanach Zjednoczonych. Jego twórczość, powracająca do nieistniejącego świata sztetli, przyniosła mu dużą popularność, a prace Goldberga znajdują się dziś w czołowych światowych muzeach. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

301. F. Jabłczyński. Plac Zamkowy. 1920.

307. K. Mondral. Ryciny. 1927-1931.

301. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Plac Zamkowy". Ok. 1920 r. 1200,-

Ceratoryt; 22,0 x 17,5 (pl. 32,0 x 23,5)
Sygnowany ołówkiem: „F. Jabłczyński" oraz „Plac Zamkowy". Feliks Jabłczyński był jednym z najciekawszych polskich artystów; grafiką zaczął się zajmować od ok. 1907 r. dzięki przyjaźni z J. Pankiewiczem. Przeprowadzał liczne eksperymenty technologiczne, opracowując własne techniki, z których najbardziej charakterystyczną jest ceratoryt. Widok Placu Zamkowego w kierunku ulicy Świętojańskiej, z widocznym neogotyckim szczytem katedry. Równomierne zażółcenie papieru, drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

302. Jabłczyński Feliks (1865-1928) – „Kościół N.P. Maryi". 600,-

Ceratoryt; 8,0 x 6,5 (pl. 10,5 x 8,3)
Sygnowany ołówkiem: „F. Jabłczyński" oraz „Kościół N.P. Maryi". Widok od strony Rynku Nowego Miasta jednej z najstarszych warszawskich świątyń, w stylu gotyckim. Stan dobry.

303. Kędzierski Apoloniusz (1861-1939) – Szkicownik. Pocz. XX w. 600,-

Album 22,0 x 29,0 cm (płsk, na licu tłoczony napis: „Album"), 8 kart (szkice ołówkiem)
Na trzech kartach oraz na wyklejce sygnatury ołówkiem: „A. Kędzierski". Szkicownik zawiera studia drzew, krajobrazów z chatami wiejskimi oraz widok zamku w Ogrodzieńcu (datowany „23 wrz. 901" – zatarte), „Ul w Ojcowie", „Dąb – Bystrzanowice". Jeden ze szkiców podmalowany akwarelą. Na tylnej wyklejce data: „7/X/913". Apoloniusz Kędzierski był cenionym malarzem i ilustratorem, a także wykonawcą polichromii (m.in. w filharmonii w Warszawie), dekoracji wnętrz (m.in. kilku warszawskich kawiarni), nauczycielem w szkole wikliniarstwa w Serocku. Uczeń Józefa Brandta w Orońsku, a także Wojciecha Gersona w warszawskiej Szkole Rysunkowej, wykształcenie uzupełniał w Monachium. Przez większą część życia związany z Warszawą, tworzył głównie pejzaże i sceny wiejskie pod silnym wpływem impresjonizmu. Uszkodzenia i otarcia oprawy, drobne zabrudzenia kart. Rzadkie – większość prac artysty spłonęła w jego pracowni w 1944 roku.

304. Kluska – Stawowski Józef (1902-1975) – Drewniane domy. 1930 r. 300,-

Drzeworyt; 7,3 x 10,7 (pl. 8,0 X 11,0 w świetle p-p)

Sygnowany ołówkiem: „J. Kluska 930". Józef Stawowski (wystawiał pod nazwiskiem Kluska), malarz, grafik i pedagog, studiował w krakowskiej ASP oraz na UJ i Uniwersytecie Poznańskim. Tworzył drzeworyty (najczęściej przy pomocy rylca wielorzędowego), w których widoczne są silne wpływy kubizmu. Tematem jego prac najczęściej była architektura, zwłaszcza krakowska, oraz pejzaże podhalańskie. Stan dobry, oprawiony w ramę. **Rzadkie.**

305. Kluska – Stawowski Józef (1902-1975) – Miasteczko. Ok. 1930 r. 300,-

Drzeworyt; 7,0 x 11,5 (pl. 8,0 x 12,0)
Sygnowany ołówkiem: „J. Kluska 930". Stan dobry, oprawiony w ramę. **Rzadkie.**

306. Łuckiewicz Stanisław (1900-1989) – „Kościoły Wileńskie". 1940 r. 350,-

Drzeworyt; 11,0 x 12,7 (15,5 x 25,0 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem: „Stanisław Łuckiewicz 40" oraz „Kościoły Wileńskie drzeworyt"; gmerkiem na klocku. Stanisław Łuckiewicz, malarz i grafik warszawski, wykształcony w Akademiach warszawskiej i krakowskiej. W czasie wojny uczęszczał do pracowni graficznej Jerzego Hoppena w Wilnie. Tworzył malarstwo ścienne oraz grafikę użytkową, scenografie i drzeworyty. Równomierne zażółcenie pap., oprawiony w ramę 31,0 x 41,0 cm.

307. Mondral Karol (1880-1957) – Katedra w Gnieźnie oraz Rybak (dwie ryciny odbite na recto i verso karty). 1927-1931 r. 750,-

Dwie akwaforty; Katedra w Gnieźnie: 30,5 x 23,0; Rybak: 30,0 x 23,2 (pl. 39,2 x 31,5)
Obie ryciny **sygnowane ołówkiem**: „K. Mondral" oraz monogramem wraz z datą na płycie: „KM"; poniżej widoku Gniezna ołówkiem: „1szy stan". Prace z dojrzałego, bydgoskiego okresu twórczości grafika i malarza Karola Mondrala. Artysta po studiach w Warszawie i Krakowie (u Leona Wyczółkowskiego) w 1908 r. wyjechał do Paryża, gdzie zamieszkał na kilkanaście lat. Na ukształtowanie się jego stylu wpływ miał przede wszystkim kontakt ze sztuką francuską oraz przyjaźń z wybitnym grafikiem Konstantym Brandlem. Równomierne zażółcenie papieru, drobne uszkodzenia szerokich marginesów, bez straty dla grafik, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

308. Mrożewski Stefan (1894-1975) – Portret Fryderyka Chopina. 1949 r. 1200,-

Drzeworyt na bibułce japońskiej; 31,5 x 25,0 (35,5 x 28,0 w świetle oprawy)
Sygnowany ołówkiem poniżej kompozycji: „Stef. Mrożewski" oraz monogramem na klocku. Stefan Mrożewski, wybitny grafik i malarz, uczeń W. Skoczylasa, w okresie międzywojennym pracujący m.in. w Londynie, Paryżu i Amsterdamie, od 1950 r. mieszkający na stałe w USA. Wielokrotnie nagradzany, pozostawił bogatą spuściznę graficzną, cenioną m.in. za wirtuozerię techniczną. Praca powstała podczas pobytu artysty w Amsterdamie. Stan dobry, oprawiony w ramę.
Lit.: Agata Pietrzak, Czarodziej rylca. Katalog wystawy BN w Warszawie 2004, s. 122, poz. 327
(Patrz tablica XXVI)

309. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – „Gwiazdy". Przed 1934 r. 2000,-

Akwarela, płótno naklejone na papier; 37,0 x 23,0 oraz 37,0 x 23,0 (dwie współoprawne prace)
Na odwrocie starej oprawy nalepka wystawy pośmiertnej artysty, która miała miejsce w TZSP w Warszawie w 1937 r. (tam tytuł oraz technika). Franciszek Siedlecki – najwybitniejszy przedstawiciel symbolizmu w polskiej grafice. Po studiach w Monachium, Paryżu i Rzymie, współpracował jako ilustrator z elitarnym czasopismem „Chimera", wraz z Z. Stankiewicz i I. Łopieńskim współtworzył Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Graficznych. W zakresie grafiki artysta eksperymentował z różnymi technikami, w tym metalowymi oraz litografią. Tworzył pod wpływem nowych prądów literackich i filozoficznych dzieła przesiąknięte mistycyzmem. Prace wklejone w starą oprawę, na odwrocie nalepka warszawskiego zakładu Emila Rutscha, działającego na początku XX w. Stan dobry. Ze spuścizny po artyście. **Bardzo rzadkie i dekoracyjne**.
(Patrz ilustracja)

310. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – „Ojcze Nasz" (cykl 7 rysunków). Ok. 1928 r. 1500,-

309. F. Siedlecki. Gwiazdy. Przed 1934.

Rysunki (czarna kredka); 7 prac o wym. śr. 15,5 x 21,0 cm
Utrzymane w charakterystycznym dla artysty nastroju rysunki, z pogranicza symbolizmu, ilustrujące poszczególne wersety modlitwy „Ojcze Nasz". Tematyka religijna zajmowała ważne miejsce w twórczości Siedleckiego, szczególnie w okresie późnym. W 1928 r. powstał cykl 7 akwarel „Ojcze nasz", eksponowanych na wystawie TZSP w 1937 r.; oferowane prace są jedną z wersji tego tematu. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry. Ze spuścizny po artyście. **Rzadkie.**

311. Siedlecki Franciszek (1867-1934) – Matka Boska z aniołami. Przed 1934 r. 1200,-

Akwarela na papierze; 60,0 x 42,0 (na karcie 67,0 x 50,0)
Barwne, dekoracyjne przedstawienie Matki Boskiej Niepokalanie Poczętej otoczonej przez anioły. Jedna z wielu prac o tematyce religijnej w twórczości Franciszka Siedleckiego, zapewne z około 1930 r. (patrz Katalog Muzeum w Płocku: akwaforta Madonna – poz. 114, s. 131). Ze spuścizny po artyście. Nieznaczne ubytki złotej farby, zdublowana na płótnie.
(Patrz tablica XXVI)

312. Skoczylas Władysław (1883-1934) – „Głowa Junaka". 1919 r. 600,-

Drzeworyt; 21,0 x 21,4 (pl. 28,7 x 35,8)
Jeden z najbardziej znanych i dojrzałych artystycznie drzeworytów artysty, poprzedzony licznymi zachowanymi szkicami i studiami w ołówku. Grafika należy do szczytowych osiągnięć „góralskiego" nurtu w jego twórczości. „W tej twarzy, w tych oczach udało się Skoczylasowi uchwycić to, co najistotniejsze w naturze góralskiej: odwagę, bezkompromisowość, czujność, jakąś niezwykłą prężność i zwinność fizyczną" (M. Grońska, Władysław Skoczylas. Wrocław 1966, s. 38, ilustr. 10). Plansza nr 8 z „Teki zbójnickiej". Drobne uszkodzenia marginesów, stan dobry.
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 217, poz. 33, il.

313. Skoczylas Władysław (1883-1934) – Profil Janosika. 1923 r. 800,-

Drzeworyt; 21,5 x 21,1 (pl. 28,8 x 33,3)
Sygnowany ołówkiem: „W. Skoczylas". Jedna z najbardziej znanych prac Władysława Skoczylasa – niezwykle zasłużonego dla rozwoju polskiej grafiki I połowy XX w. Skoczylas, mieszkając i pracując w Zakopanem, zetknął się z folklorem góralskim, który stał się dla niego ważnym źródłem inspiracji. Zabrudzenia marginesu, stan dobry.
Lit.: M. Sitkowska, Władysław Skoczylas, Warszawa 2015, s. 222, poz. 54, il.
(Patrz tablica XXVI)

314. Stankiewicz Zofia (1862-1955) – Ulica Piwna na Starym Mieście w Warszawie. 500,-

Akwaforta, akwatinta; 12,0 x 9,0 (pl. 17,5 x 12,0)
Sygnowana ołówkiem: „Zofia Stankiewicz". Zofia Stankiewicz – malarka i graficzka, jedna z najciekawszych polskich artystek początku XX w. Wykształcenie artystyczne zdobywała w Charkowie, Warszawie (u W. Gersona) oraz w Paryżu. Od lat 80. XIX w. systematycznie i z dużym sukcesem wystawiała, głównie obrazy olejne (pejzaże i martwe natury). Jej malarski dorobek spłonął niemal całkowicie w 1939 r. w pracowni artystki – obecnie znana jest głównie jako graficzka. Tworzyła przede wszystkim w technikach metalowych – jej ulubioną była akwatinta. Przedstawiała zabytki starej architektury, głównie ukochanej Warszawy. Najwyżej ceniony jest jej dorobek sprzed I wojny św., kiedy wypracowała własny, dojrzały styl. Stan dobry.

315. Weiss Wojciech (1875-1950) – Kwiaty (cynie). 1925 r. 900,-

Drzeworyt; 27,5 x 19,5 (pl. 40,0 x 30,0)
Sygnowany ołówkiem: „W. Weiss". Wojciech Weiss – malarz, grafik i pedagog, studiował na krakowskiej ASP, gdzie był uczniem Jana Matejki i Leona Wyczółkowskiego oraz w Paryżu i we Włoszech. Przez 40 lat był profesorem ASP w Krakowie. Jego spuścizna to głównie malarstwo, grafiką zajmował się marginalnie. Stan dobry.
Lit.: R. Weiss, Wojciech Weiss – twórczość graficzna, Kraków 2006 , s. 49, poz. 66, il
(Patrz tablica XXVI)

---

316. Langner Wiktor Zbigniew (1906-1985) – Ekslibrysy i materiały archiwalne. 1941-1984 r. 3600,-

Ekslibrysy (około 250 sztuk); różne techniki (większość drzeworyty), różne wym. od ok. 18,0 x 12,0 cm do ok. 5,0 x 4,0 cm.
Częściowo sygnowane ołówkiem lub na klocku oraz datowane (z lat 1941-1946 oraz 1958-1984). Wśród znaków książkowych należące m.in. do: Otto Wachtera (gubernatora dystryktów krakowskiego i galicyjskiego GG), Franciszka Kotuli, Ryszarda Ziemby, Muzeum Zamkowego w Malborku, Biblioteki UJ, Marii Grońskiej, bibliotek z całego kraju (Narodowej oraz z Rzeszowa, Białegostoku, Siedlec, Krakowa), Marii i Czesława Rzepińskich, Wiesława Ochmana, Jana Pawła II. W skład zespołu wchodzą także ekslibrisy przygotowane do teki „Ekslibris dla nikogo" (wyd. 1971). Dołączono **projekt ekslibrisu dla Józefa Cyrankiewicza** (gwasz na kartonie 11,0 x 8,0 cm); fotografię artysty w pracowni, dat. ok. 1963 r. (12,5 x 8,5 cm) oraz **listy i kartki pocztowe** wraz z kopertami, skierowane do historyka sztuki Marii Grońskiej (9 sztuk) z lat 1964-1984, wraz z drzeworytami (głównie życzenia świąteczne), podpisane przez Langnera i jego żonę. Zbiór zawiera również „Wykaz exlibrisów" (maszynopis z odręcznymi poprawkami; k. 4), zawierający wiele szczegółowych informacji na temat prac artysty. Wiktor Zbigniew Langner, grafik i malarz krakowski, był wybitnym twórcą ekslibrisów. Walczył w kampanii wrześniowej, następnie w szeregach AK i ZWZ w Krakowie, w 1946 r. został skazany na karę śmierci za działalność w WiN (ułaskawiony) i więziony do 1956 r. Po 1956 r. mieszkał i tworzył w Krakowie, aktywnie uczestnicząc w życiu artystycznym. Ekslibrisy zamontowane na kartonie, często po kilka stanów jednej pracy. Stan większości materiałów dobry.
(Patrz ilustracja)

317. Sopoćko Konstanty M. Osiem exlibrisów odbitych z oryginalnych klocków gruszki sztorcowej. Tekst napisał Edward Chwalewik. Warszawa 1938, nakładem Grona

316. W. Z. Langner. Ekslibrysy. 1941-1984.

317. K. M. Sopoćko. Teka i projekt. 1938.

Miłośników Exlibrisu, k. [5], **tabl. ryc. 8** (z naklejonymi drzeworytami), k. [4], 27,0 cm, opr. pperg. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 600,-

Egzemplarz nr 11, sygnowany monogramem „KS". Odbito 66 egz. numerowanych i sygnowanych ręcznie na papierze czerpanym zerkalowskim, tekst tłoczono w Szkole Przemysłu Graficznego im. Marsz. J. Piłsudskiego w Warszawie, klocki odbijał autor na papierze esparto. Teka zawiera 8 ekslibrisów (drzeworyty, częściowo sygnowane ołówkiem) autorstwa Konstantego Marii Sopoćko (1903-1992), grafika (ucznia W. Skoczylasa i E. Bartłomiejczyka), członka „Rytu" i KAGR, autora m.in. plakatów oraz ilustracji książkowych. Wstęp w języku polskim i francuskim wielkiego miłośnika książek Edwarda Chwalewika. **Oprawiono razem z teką projekt autorski**, z odręcznymi tekstami i wklejonymi drzeworytami (5 sztuk). Egzemplarz Ludwika Królikowskiego (1883-1944), typografa, bibliofila, kolekcjonera ekslibrisów (wklejone dwa ekslibrisy) oraz Janusza Mikołaja Szymańskiego (1938-1998), wielkiego znawcy i miłośnika ekslibrisów. **Oprawa sygnowana przez introligatorkę Helenę Karpińską**, sygn. HK na grzbiecie oprawy. Dołączono **list** (k.[1], 21,0 cm), dat. „W. 1V1941", podpisany przez Józefa Chudka, skierowany do profesora Szkoły Graficznej Miejskiej w Warszawie Ludwika Królikowskiego. Niewielkie ślady zawilgocenia teki, karty projektu po konserwacji; poza tym stan dobry. Pozycja eksponowana na wystawie w Bibliotece Narodowej, poświęconej dorobkowi Edwarda Chwalewika. Bardzo rzadkie dzieło, należące do wielkich postaci polskiego ekslibrisu.
(Patrz ilustracja)

POLSCY ILUSTRATORZY

318. Butenko Bogdan (ur. 1931) – Zespół ilustracji do książki Magdy Lei „Wszystko dla naszej mamy". Ok. 1963 r. 1200,-

Rysunki (tusz, papier); 20 kart o wym. 20,5 x 13,0 cm; projekt okładki 29,0 x 41,5 cm
Zespół ilustracji do książki dla dzieci „Wszystko dla naszej mamy", napisanej przez Magdę Leję (właśc. Marię Radecką (1935-2006), dziennikarkę, w latach stanu wojennego związaną z wydawnictwami

podziemnymi. Powieść ta, po raz pierwszy wydana w 1963 r., doczekała się jeszcze dwóch wznowień (w 1966 i 1969 r. – na stronie tytułowej data poprawiona na 1969 r.). W skład oferowanego zespołu wchodzi projekt okładki (wraz z próbnym wydrukiem), projekt strony tytułowej oraz 18 ilustracji (jedna z nich na dwóch kartach). Autorem rysunków jest jeden z najpopularniejszych polskich ilustratorów, który po obronie dyplomu na warszawskiej ASP (w pracowni J. M. Szancera) w 1955 r. współpracował z licznymi wydawnictwa, teatrami oraz telewizją (zaprojektował m. in. scenografię do Kabaretu Starszych Panów). Bohdan Butenko jest także twórcą kultowych postaci Gucia i Cezara oraz Gapiszona. Notatki i stemple edytorskie, drobne zabrudzenia.

319. Eidrigevicius Stasys (ur. 1949) – Ilustracje do książki Zbigniewa Batko „Z powrotem czyli fatalne skutki niewłaściwych lektur". Ok. 1983-1988 r. 1500,-

Rysunki (tusz, ołówek, papier); projekt wyklejki (24,0 x 33,5 cm); winiety i ilustracje drobne (49 sztuk, ok. 8,0 x 16,0 cm); 5 ilustracji o wym. ok. 23,0 x 17,0 oraz projekt karty tytułowej (24,0 x 17,0)
Projekt oprawy graficznej książki, wydanej po raz pierwszy w 1984 r. (następnie kilkakrotnie wznawianej; w oferowanym zespole na projekcie karty tytułowej data zmieniona na 1988 r.), wysoko cenionej zarówno przez krytyków, jak i czytelników (porównywanej do „Alicji w krainie czarów" L. Carrolla). Jej autorem jest Zbigniew Batko (1940-2007), znany tłumacz z języka angielskiego, a także pisarz i scenarzysta filmów dla dzieci (m.in. „Zaczarowanego ołówka"). Stasys Eidrigevicius, artysta urodzony na Litwie, od 1980 r. w Polsce. Malarz, rysownik, twórca ekslibrisów, plakatów, ilustracji książkowych, znalazł się m.in. na ogłoszonej w Japonii liście 110 najwybitniejszych ilustratorów na świecie. Brak ilustracji całostronicowych. Rysunki naklejone na karton, z licznymi notatkami edytorskimi; drobne zabrudzenia.
(Patrz ilustracja)

320. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Grzeczność na co dzień" (zespół 24 ilustracji). 1968 r. 1200,-

Gwasz, tusz; 22 rysunki tuszem na kartach ok. 16,0 x 24,0 cm, naklejone na plansze 29,5 x 21,0 cm oraz dwa projekty okładki (gwasz) o wym. 21,0 x 13,0 cm oraz 30,0 x 22,0 cm
Zespół ilustracji do niezwykle niegdyś popularnej książki, wielokrotnie wznawianej, napisanej przez Janinę Ipohorską (1914-1981), malarkę, dziennikarkę, współtwórczynię tygodnika „Przekrój", gdzie prowadziła pod pseudonimem Jan Kamyczek rubrykę poświęconą savoir-vivre'owi. Prace zaprojektowane do edycji z 1969 r., przez Jerzego Flisaka, popularnego ilustratora, autora plakatów i rysunków satyrycznych. Jego dzieła były wielokrotnie wystawiane i nagradzane w kraju i zagranicą. Flisak wypracował odrębny, rozpoznawalny styl ilustracji książkowej, zwłaszcza dziecięcej. Na planszach stemple wydawnictwa, notatki typograficzne oraz pozwolenie cenzury. Do kompletu brak rysunku nr 20. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

321. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Hubert i jego przyjaciel Kudłacz" (scena przy piecu). 1988 r. 500,-

Tusz, akwarela; 30,0 x 20,5 cm
Ilustracja do książki O. Preusslera „Hubert i jego przyjaciel Kudłacz", wydanej przez „Naszą Księgarnię". Na odwrocie stempel wydawnictwa oraz notatki edytorskie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

322. Flisak Jerzy (1930-2008) – „Hubert i jego przyjaciel Kudłacz" (Kudłacz tańczący na stole). 1988 r. 450,-

Tusz, akwarela; 18,0 x 20,5 cm
Ilustracja do książki O. Preusslera „Hubert i jego przyjaciel Kudłacz", wydanej przez „Naszą Księgarnię". Na odwrocie stempel wydawnictwa oraz notatki edytorskie. Stan dobry.

– Hobbit. Rysunki J. Młodożeńca –

323. Młodożeniec Jan (1929-2000) – Ilustracje do pierwszego polskiego wydania powieści J.R.R. Tolkiena „Hobbit czyli tam i z powrotem". 1960 r. 9000,-

319. S. Eidrigevicius. Ilustracje. 1983-1988.

323. J. Młodożeniec. Hobbit. 1960.

321. J. Flisak. Hubert i Kudłacz. 1988.

320. J. Flisak. Grzeczność na co dzień.

Projekt obwoluty (tusz, gwasz) 19,5 x 39,0 cm; rysunki (tusz, papier); 4 sztuki o wym. ok. 19,0 x 12,0 (naklejone na karton 29,5 x 21,0); 15 sztuk o wym. ok. 20,0 x 25,0 (naklejone na karton 29,5 x 42,0)
Ilustracje do pierwszego polskiego wydania kultowej dla miłośników fantasy powieści Johna Ronalda Reuela Tolkiena (1892-1973), brytyjskiego pisarza i profesora filologii na Uniwersytecie w Oxfordzie. Powieść opublikowana po raz pierwszy w Wielkiej Brytanii w 1937 r. zyskała ogromną światową popularność. Pierwszego polskiego tłumaczenia (uznawanego za kanoniczne) dokonała Maria Skibniewska, twórczyni słowa „krasnolud". Znakomite opracowanie graficzne edycji jest dziełem Jana Młodożeńca, jednego z najwybitniejszych polskich grafików, współtwórcy polskiej szkoły plakatu, cenionego i nagradzanego w Polsce i na świecie. Artysta zajmował się przede wszystkim grafiką użytkową oraz ilustracją, wypracowując rozpoznawalny dla siebie styl. Oferowany zespół to **niemal komplet jego rysunków do „Hobbita"** – brak jedynie wizerunku Hobbita z fajeczką (małego rysunku ze strony tytułowej). W skład zespołu wchodzą: projekt obwoluty, 18 ilustracji oraz 1 winieta. Brak dwóch mapek. Znaczne zabrudzenia i drobne naderwania karty z projektem obwoluty, liczne notatki edytorskie, zabrudzenia poszczególnych plansz (poza rysunkami).
(Patrz tablica XXVII oraz ilustracja na stronie poprzedniej)

324. Młodożeniec Jan (1929-2000) – „Buszujący w zbożu" (projekt obwoluty oraz strony tytułowej). 1961 r. 600,-

Tusz, gwasz na papierze; 23,2 x 39,5 oraz 47,5 x 15,8 cm
Projekt obwoluty oraz strony tytułowej pierwszego polskiego wydania kultowej amerykańskiej powieści Jerome Davida Salingera „Buszujący w zbożu" (w tłumaczeniu Marii Skibniewskiej), autorstwa wybitnego grafika Jana Młodożeńca. Projekt obwoluty naklejony na karton ze stemplem wydawniczym i notatkami edytorskimi. Drobne zabrudzenia i uszkodzenia kartonu, stan dobry.

325. Puchalski Juliusz (1930-2011) – „Restauracja i kawiarnia" (z serii „Poradnik dobrych obyczajów"). Ok. 1982 r. 400,-

Collage (tusz, akwarela); 32,0 x 26,0 cm
Sygnowany tuszem: „Puchalski". Juliusz Puchalski – rysownik, karykaturzysta, przez 20 lat kierownik graficzny „Szpilek", autor ilustracji książkowych, plakatów, filmów animowanych. Ilustracja do książki Marka Markiewicza (polityka, dziennikarza, adwokata, posła na Sejm) p.t. „Poradnik dobrych obyczajów" (wyd. 1 1982 r.). Rysunek wklejony w wydawnicze passe-partout z notatkami edytorskimi i stemplami. Rzadkie – prace Puchalskiego nie pojawiają się na rynku antykwarycznym.
(Patrz ilustracja)

326. Puchalski Juliusz (1930-2011) – „My i zwierzęta" (z serii „Poradnik dobrych obyczajów"). Ok. 1982 r. 400,-

Rysunek (tusz, akwarela); 22,0 x 30,0 cm
Sygnowany tuszem: „Puchalski". Ilustracja do książki Marka Markiewicza p.t. „Poradnik dobrych obyczajów". Rysunek wklejony w wydawnicze passe-partout z notatkami edytorskimi i stemplami.

327. Puchalski Juliusz (1930-2011) – Dwanaście miesięcy. Ok. 1957 r. 1400,-

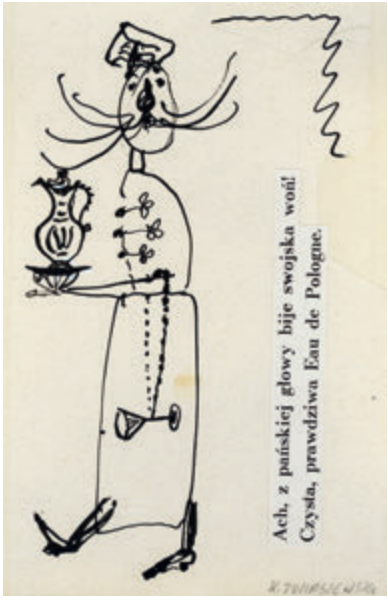
Rysunki (tusz); 12 sztuk średnio o wym. 25,0 x 16,0 cm
Ilustracje do „Kalendarza Iskier" na rok 1957, z zabawnymi, humorystycznymi scenkami charakteryzującymi nastrój w poszczególnych miesiącach roku. Rysunki wklejone w wydawnicze passe-partout lub naklejone na plansze, z notatkami edytorskimi i stemplami. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

328. Tomaszewski Henryk (1914-2005) – Dwa rysunki satyryczne. XX w. 800,-

Collage (tusz, druk); 20,8 x 14,5 oraz 22,0 x 14,5 cm
Wzdłuż dolnego marginesu jednego z rysunków napis ołówkiem: „H. Tomaszewski". Żartobliwe rysunki, opatrzony tekstem: „Ach, z pańskiej głowy bije swojska woń! Czysta, prawdziwa Eau de Pologne" oraz „I świętego głowa boli od ciężaru aureoli". Henryk Tomaszewski – jeden z najwybitniejszych polskich plakacistów, grafik, ilustrator, pedagog, profesor ASP w Warszawie. Poza projektowaniem plakatów zajmował się m.in. rysunkiem, zamieszczając swe prace w prasie już od lat 30. XX w.

325. J. Puchalski. Restauracja i kawiarnia. 1982.

328. H. Tomaszewski. Rysunki. XX w.

327. J. Puchalski. Dwanaście miesięcy. 1957.

(współpracował za „Szpilkami”, „Przeglądem Kulturalnym”, „Literaturą”). Jeden z rysunków w papierowym passe-partout z notatkami edytorskimi. Nieznaczne zabrudzenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

329. Wilkoń Józef (ur. 1930) – Zespół ilustracji do powieści Gila Buheta „Rycerz Piotruś”. Ok. 1967 r. 1500,-

Tusz, akwarela, gwasz; projekt okładki (dwa rysunki, ok. 24,0 x 17,0 cm); trzy ilustracje o wym. ok. 23,0 x 15,5 cm; 25 ilustracji (rysunki tuszem na papierze, wklejone w papierowe passe-partout), różne wym. – od ok. 4,5 x 11,5 cm do ok. 13,0 x 8,5 cm
Ilustracje do przygodowej powieści dla młodzieży francuskiego pisarza Gila Buheta (II wydania polskiego), z ilustracjami i okładką projektu jednego z najwybitniejszych współczesnych ilustratorów Józefa Wilkonia. Jego prace, cieszące się uznaniem także zagranicą, posiadają indywidualny, charakterystyczny styl i są wysoko cenione. W skład oferowanego zespołu wchodzą projekty okładek, ilustracji oraz winietek i przerywników. Dołączono próbny wydruk okładki wraz z akceptacją do druku. Drobne zabrudzenia i naddarcia, liczne notatki edytorskie (zwłaszcza na papierowych p-p).

TEKI GRAFICZNE. KSIĄŻKI ILUSTROWANE. OPRAWY ARTYSTYCZNE

WIEK XIX

– Pierwsze romatyczne widoki Polski –

330. [Album widoków]. Vogel Zygmunt. Frey Jan. Zbiór widoków sławnieyszych pamiątek narodowych, jako to: zwalisk, zamków, świątyń, nadgrobków, starożytnych budowli i mieysc pamiętnych w Polsce przez Zygmunta Vogel, professora rysunku w Liceum J. K. Mci Warszawskiem, członka Zgromadzenia Przyjaciół Nauk, z natury rysowany, a przez Jana Frey sztychowany (tytuł również w j. francuskim). Warszawskiemu Towarzystwu Przyjaciół Nauk przypisany. Warszawa 1806-1807. W Drukarni Gazety Warszawskiey, k. tyt. [1], **k. wstępu sztychowana [1], tabl. ryc. 18 (**winno być 20, **miedzioryty, akwatinty)**, 53,5 cm, opr. współcz. teka pap. ochronna. 35 000,-

Pierwsza polska teka graficzna zawierająca widoki zabytków polskiej przeszłości oraz architektury współczesnej autorom. Zbiór stanowi ukoronowanie całej działalności artystycznej Zygmunta Vogla (1764-1826), ucznia Bacciarellego, profesora rysunku na Wydziale Sztuk Pięknych, który jako pierwszy w dziejach polskiej sztuki udokumentował stan rezydencji magnackich i pomników narodowych w duchu wczesnego romantyzmu i kultu dla narodowej przeszłości. Sztychy wykonał Jan Zachariasz Frey (1769-1829), wybitny grafik pracujący na dworze Czartoryskich w Puławach. Teka zawiera widoki rezydencji godne upamiętnienia ze względu na wyjątkową rolę ich właścicieli w przywracaniu pamięci narodowej i pielęgnowaniu sztuki, widoki zamków, świątyń, wizerunki nagrobków sławnych Polaków: **Jabłonna, Puławy (pałac), Puławy (Świątynia Sybilli), Krzeszowice, Pieskowa Skała, Ojców, Ujazd, Łobzów, Radziejowice, Kazimierz nad Wisłą, Tenczyn, Wiślica, Tarnów (na tle fragmentu miasta), Wilno**, **Arkadia pod Nieborowem (widok świątyni wraz z romantycznym parkiem) oraz kaplica w Arkadii**, **nagrobki Kazimierza Wielkiego i Jana Kochanowskiego.** Jan Zachariasz Frey sztychował 16 rycin na podstawie rysunków Zygmunta Vogla, jedną rycinę (Świątynię Sybilli w Puławach) sztychował Johann Gottlob Schumann na podstawie rysunku Z. Vogla i kolejną (świątynię w Wilnie) sztychował Z. Vogel na podstawie rysunku F. Smuglewicza. Wszystkie ryciny mają odpowiednie sygnatury pod odciskiem płyty. Na każdej planszy (w większości ok. 40 x 53 cm) znajduje się jeden widok. Widoki o różnych wymiarach, najmniejszy 19 x 24 cm (odcisk płyty), największe – 28 x 42 cm. Do kompletu brak 2 widoków: pałacu w Mokotowie i Wilanowie. Ryciny po fachowej konserwacji, z oczyszczonymi i uzupełnionymi ubytkami pap. marginesów, dwie ryc. ze śladami po ołówku kopiowym (niewidoczne w treści ryciny). Naprawiane ubytki pap. dotyczą tylko marginesów, bez szkody dla treści rycin. Mocne odbitki na grubym papierze. Stan dobry. **Niespotykana w sprzedaży niemal kompletna teka wyjątkowo pięknych i rzadkich rycin.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, Warszawa, 1959, s.45 i 407.
(Patrz tablica XXIV oraz ilustracja na stronie następnej)

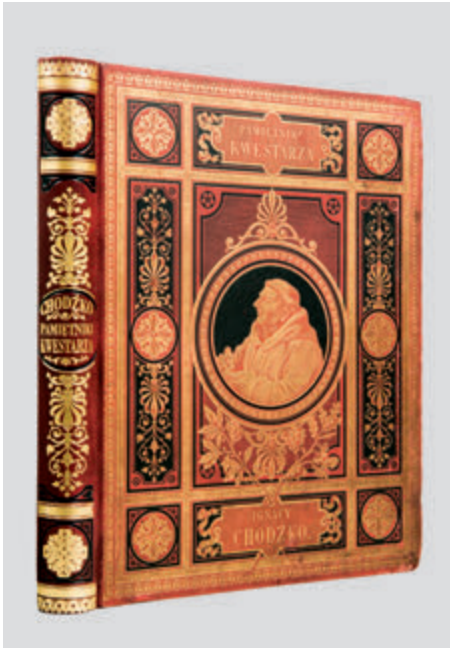
331. Cegliński Julian, Matuszkiewicz Alfons. Album widoków i okolic Warszawy rysowane i litografowane z natury (tyt. również w języku francuskim). Warszawa 1859.

330. Z. Vogel, J. Frey. Zbiór widoków sławniejszych pamiątek narodowych. 1806-1807.

331. J. Cegliński, A. Matuszkiewicz. Album widoków Warszawy. 1859.

332. I. Chodźko. Pamiętniki kwestarza. 1881.

333. J. I. Kraszewski. Wizerunki. 1888.

Własność litografii A. Pecq i C° w Warszawie ulica Miodowa Nº4, **k. tyt. (litografia), tabl. ryc. 20 (litografie barwne),** 13,5 x 21,5 cm, opr. pł. z tłocz. 4500,-

Wydanie pierwsze. Jeden z najbardziej znanych i najważniejszych albumów widoków XIX-wiecznej Warszawy. Litografie przedstawiają znane miejsca Warszawy i okolic m.in. panorama od strony Pragi, Zamek, widok Pragi od Nowego Zjazdu, Krakowskie Przedmieście, Dworzec Kolei Żelaznej, Belweder, Łazienki, Ratusz, Teatr Wielki, Ogród Saski, Plac Bankowy, Targ za Żelazną Bramą, Plac Krasińskich, Wilanów i Bielany. Widoki rysowane z natury przez Juliana Ceglińskiego (8) i Alfonsa Matuszkiewicza (8), 4 niesygnowane. Opublikowano w zakładzie litograficznym prowadzonym w latach 1856-59 przez Adolfa Pecqa, ucznia Lemerciera, sprowadzonego do Polski z Paryża przez M. Fajansa. Po 1859 r. firma kontynuowała swą działalność pod kierownictwem A. Dzwonkowskiego, ponownie wydając m.in. „Album widoków". Ślady zabrudzeń, drobne plamki, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
Lit.: I. Tessaro-Kosimowa, Warszawa w starych albumach, Warszawa 1978, s. 71, poz. 297-316
(Patrz ilustracja)

– Z ilustracjami M. E. Andriollego –

332. Chodźko Ignacy. Pamiętniki kwestarza. Z dwunastoma rycinami E.M. Andriollego. Warszawa 1881. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 240, **tabl. ilustr. 12 (fotografie),** inicjały (drzeworyty K. Pillatiego), 34 cm, okładziny w oprawie wydawniczej: pł. czerwone z bogatymi złoc. i zdob., brzegi kart złoc., grzbiet współcz. skóra, dorobiony na wzór opr. wyd., bogate złoc. i tłocz. 1500,-

Najpoczytniejsze dzieło Ignacego Chodźki w wielkoformatowym, pięknie ilustrowanym wydaniu. Ignacy Chodźko (1794-1861) – poeta, powieściopisarz, pamiętnikarz, członek Komisji Archeologicznej w Wilnie, autor licznych utworów popularyzujących historię Litwy. Prezentowana księga to cykl zaprawionych humorem nowel ukazujących galerię typów szlacheckich we dworach i dworkach kresowych. Edycja ozdobiona **12 fotografiami z ilustracjami Michała Elwiro Andriollego** oraz drzeworytowymi

334. Dzieje uzbrojenia europejskiego. 1824.

335. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1882.

inicjałami Ksawerego Pillatiego. Okładziny oprawy wydawniczej wykonane według projektu graficznego R. Gerholda (sygn. na licu): płótno czerwone, powierzchnia lica wypełniona bogatymi złoceniami i zdobieniami geometryczno-florystycznymi z wkomponowanymi tytulaturami i portretem autora w zwierciadle, brzegi kart złocone, papier wyklejek opalizujący. Niewielkie przybrudzenia tylnej okładziny, drobne przetarcia płótna opr., miejscami nieliczne przybrudzenia kart. Stan ogólny dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 775; R. Beller, Andriolli. Bibliografia podmiotowo-przedmiotowa. T. 1, poz. 16.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

333. Kraszewski Józef Ignacy. Wizerunki książąt i królów polskich. Z 39 rycinami Ksawerego Pillatiego oraz inicyałami Czesława Jankowskiego. Warszawa 1888. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 451, [1], IV, **ilustr. w tekście 39 (drzeworyty)**, 26 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz., grzbiet współcz. płsk. 1200,-

Zbiór 39 życiorysów królów i władców polskich, od Mieszka I do Stanisława Augusta Poniatowskiego. Książka ozdobiona całostronicowymi drzeworytowymi portretami królów i władców autorstwa Ksawerego Pillatiego (pod każdym scena odnoszącą się do ich panowania). Dzieło to należy do najważniejszych w dorobku Pillatiego (1843-1902), malarza i ilustratora warszawskiego, ze znanej artystycznej rodziny. Każdy biogram rozpoczyna ozdobny inicjał autorstwa Czesława Jankowskiego (1862-1941), malarza i ilustratora warszawskiego. Grzbiet dorobiony współcześnie, wyklejki nowe, zaplamienia płótna oprawy, karta ze stronami 225/226 podklejona w narożniku, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

334. Meyrick Samuel Rusch. A critical enquiry into antient armour as it existed in Europe, but particularly in England, from the Norman conquest to the reign of King Charles II, with a glossary of military terms of the middle ages. T. 1-3 (3 wol.) London (Londyn) 1824. Printed by G. Schulze, for Robert Jennings, s. 20, (2), LXXVII, (2), 206, **tabl. ryc. 30 (w tym ręcznie kolorowane)**; k. [2, winno być 3],

s. 297, **tabl. ryc. 36 (w tym ręcznie kolorowane)**; k. [2, winno być 3], 147, [132, winno być 134], **tabl. ryc. 14 (w tym ręcznie kolorowane)**; 39 cm, jednolite opr. współcz. płsk. z bogatymi tłocz. i złoc. 9000,-

Pięknie wydane, ogromnych rozmiarów dzieło poświęcone historii i ewolucji broni w Europie, autorstwa sir Samuela Ruscha Meyricka (1783-1848), angielskiego kolekcjonera i antykwariusza, wielkiego znawcy tematu. Meyerick omówił przede wszystkim przykłady angielskie od podboju normańskiego w 1066 r. do czasów panowania Karola II (2 poł. XVII w.). Praca była pierwszym tak systematycznym i wyczerpującym opracowaniem dziejów uzbrojenia europejskiego. Autor scharakteryzował nie tylko przemiany w konstrukcji i kształcie broni i zbroi, lecz także pokrótce opisał sławne europejskie kolekcje (m.in. w Londynie, Wiedniu, Brnie, Zurychu, Berlinie, Dreźnie etc.). **Dzieło zdobi 80 tablic, w tym większość kolorowanych.** Wyobrażono na nich różne rodzaje uzbrojenia, portretując przy okazji władców i znanych z historii rycerzy i możnych (m.in. królowie Anglii Ryszard I Lwie Serce, Henryk VI, Henryk VIII, cesarz niemiecki Maksymilian I Habsburg, earlowie Warwick i Pembroke, Joanna d'Arc). Ozdobą dzieła są ręcznie malowane, barwne, zdobione złoceniami inicjały otwierające kolejne rozdziały. W tomie II 3 tablice dorobione, 1 w dużej części uzupełniona współcz.; w t. III 1 tablica dorobiona. Efektowna oprawa współczesna w szerokie półskórki, grzbiet podzielony na siedem pól zwięzami wypukłymi, w trzech polach tytulatura, w pozostałych bogate złocenia. Rdzawe plamki na kartach frontispisowych, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Z ilustracjami M. E. Andriollego –

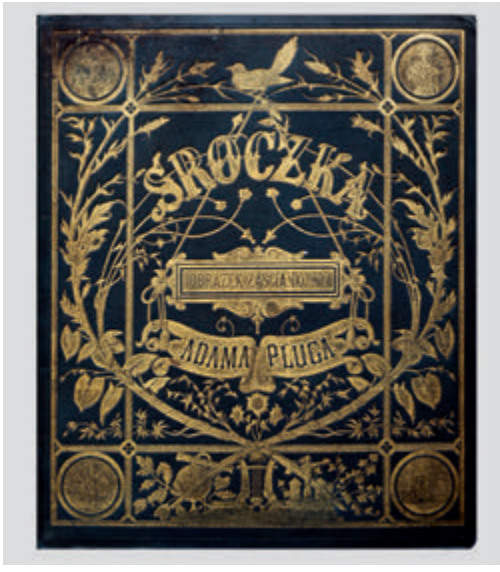
335. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historya szlachecka z 1811 i 1812 r. Z illustracyami E. M. Andriollego. Lwów [1882]. Nakładem Księgarni H. Altenberga. Drukiem F.A. Brockhausa w Lipsku, s. [6], 294, [2], **tabl. ilustr. 25 (drzeworyty)**, ilustr. w tekście (drzeworyty), 37,5 cm, opr. współcz.: skóra z bogatymi złoc. i tłocz. 2800,-

Pierwsze wydanie książkowe z ilustracjami Andriollego. Wytworna edycja przygotowana przez lwowskiego wydawcę, a zarazem wielbiciela Mickiewicza, Hermana Altenberga. Planując luksusowe wydanie Altenberg zaprosił do współpracy jednego z najwybitniejszych ówczesnych ilustratorów, Michała Elwiro Andriollego. Artysta przyjął zaproszenie i od końca 1879 r. wykonywał rysunki. „Pan Tadeusz" ukazywał się w formie zeszytów wydawanych co miesiąc. Edycję książkową w okazałej oprawie wydawniczej zaczęto rozprowadzać w 1882 r. **Do edycji Andriolli przygotował łącznie 58 rysunków** (w tym 25 całostronicowych ilustracji, ponadto inicjały, przerywniki i winiety). Drzeworyty, z wyjątkiem trzech, rytował Andrzej Zajkowski. **Efektowna oprawa** współczesna w pełną czerwoną skórę wykonana na wzór oprawy wydawniczej. Lico obwiedzione ramkami (czerwonymi, złotymi i czarnymi), w zwierciadle dwie szerokie bordiury ze złoconymi medalionami w narożnikach i dekoracjami kwiatowymi, tytulatura wkomponowana w bogatą dekorację z wizerunkami mitycznych gryfów. Na grzbiecie tytulatura i bogate zdobienia. Niewielkie przybrudzenia początkowych kart, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Z ilustracjami Wojciecha Gersona –

336. [Pług Adam]. Pietkiewicz Antoni. Sroczka. Obrazek zaściankowy przez Adama Pługa [pseud.]. Warszawa 1876. Nakładem Autora, s. [4], 58, **tabl. ryc. 9 (drzeworyty),** 32 cm, opr. wyd. pł. bogato zdobione, grzbiet współcz. sk. 800,-

Wydanie 2 ilustrowane (wyd. 1 ukazało się w 1869 r.). Jedna z najsłynniejszych gawęd w twórczości Antoniego Pietkiewicza (1823-1903) – poety, powieściopisarza, publicysty, redaktora „Kłosów" i „Wędrowca". Edycja ozdobiona drzeworytowymi ilustracjami według rysunków Wojciecha Gersona (1831-1901). **Efektowna oprawa wydawnicza**: płótno zielone, przednia okładzina w całości wypełniona bogato złoconą kompozycją (według rysunku Wojciecha Gersona) z tytulaturą otoczoną ornamentami roślinnymi i medalionami, w zwierciadle tylnej okładziny złocony ozdobnik otoczony wieńcem, grzbiet skórzany ze złoconą tytulaturą. Brak 3 tablic w stosunku do egzemplarza Biblioteki Narodowej

336. A. Pług. Sroczka. 1876.

337. W. Pol. Pieśń o ziemi naszej. 1865.

(egz. które ostatnio pojawiały się na aukcjach zawierały 10 tablic). Niewielkie przybrudzenia opr., na marginesach kart znaczne zabrudzenia i zawilgocenia.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 746.
(Patrz ilustracja)

337. Pol Wincenty. Pieśń o ziemi naszej. Z ilustracyami Juliusza Kossaka. Poznań 1865. Nakładem Jana Konstantego Żupańskiego, frontispis (staloryt), s. [4], 48, **tabl. ilustr. 7 (w tym 2 miedzioryty St. Łukomskiego i 5 stalorytów J.J. Outhwaite),** 32 cm, opr. pł. ze złoc. i tłocz. 900,-

Ilustrowane wydanie najsłynniejszego utworu Wincentego Pola (1807-1872) – poety, geografa, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Praca powstała w czasie pobytu autora w majątku Tadeusza Skrzyńskiego w Zagórzanach koło Gorlic. Fragmenty wydrukowano w „Orędowniku Naukowym" w 1842 r., całość ukazała się w Poznaniu w 1843 r. Dzieło opisuje w formie poetyckiej ziemie polskie zwiedzane przez autora. „Utwór ten zyskał gorącą aprobatę Edwarda Dembowskiego. Rozpowszechniany po wszystkich zaborach, wywarł wielki wpływ na rozbudzenie umiłowania piękna przyrody i krajobrazu ziemi ojczystej" (PSB, t. XXVII, s. 257**). Edycja ozdobiona frontispisem i 7 malowniczymi ilustracjami Juliusza Kossaka** (dwa miedzioryty Stanisława Łukomskiego oraz sześć stalorytów francuskiego rytownika Jean Jacques'a Outhwaite) zatytułowanymi: Litwa, Żmudź, Wołyń, Ukraina, Podole, Tatry, Krakowskie – Proszowskie – Kujawy – Sandomierskie. Zaplamienia i przetarcia oprawy, charakterystyczne zażółcenia stron i grafik, ślad zacieku, nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 651.
(Patrz ilustracja)

– Ubiory wojska polskiego –

338. [Rocznik Wojskowy 1824 – album rycin]. Rocznik Wojskowy Królestwa Polskiego na rok 1824. Warszawa. **Tabl. ryc. 49 (litografie ręcznie kolorowane)**, 16,5 cm, opr. z epoki pł. z wizerunkiem orła na licu. 10 000,-

Albumik zawiera 49 litografii kolorowych (o wym. 16,5 x 13,5 cm), przedstawiających pełne postacie żołnierzy i oficerów Królestwa Polskiego. Ryciny te sporządzono do „Rocznika Wojskowego na rok

339. S. Trembecki. Opisanie Zofiówki. 1815.

340. Groby rodziny Tyszkiewiczów. 1873.

1824" – i na rok następny, ale można je było nabyć w formie osobnego albumu. Wszystkie „Roczniki Wojskowe" w wersji ozdobnej wydane 1819-1830, zawierały po kilkanaście (14-16) tablic ukazujących dystynkcje mundurowe, natomiast tylko 2 roczniki – 1824 i 1825 uzupełnione zostały dodatkowymi 49 rycinami z postaciami oficerów. Te właśnie dodatkowe ryciny składają się na opisany album. Bibliograf i znawca przedmiotu Aleksander Birkenmajer pisze: „**Album to widziałem dotychczas w jednym kompletnym egzemplarzu** (Biblioteka Jagiellońska), nie ma tutaj żadnego tytułu i składa się z samych tablic (49) … z pominięciem tych, które przedstawiały li tylko dystynkcje wojskowe. Drugi egzemplarz, niekompletny…. Brak w nim 13-tu tablic…. jest w Muzeum Czapskich w Krakowie" (lit.: A. Birkenmajer. Rocznik Wojskowy Królestwa Polskiego 1817-1830, Kraków 1929). Stan dobry. **Komplet. Wielka rzadkość.**
(Patrz tablica XVII)

339. Trembecki Stanisław. Sophiówka (Opisanie Zofiówki). Poème polonais par... Traduit en vers français par le comte de Lagarde, membre de l'Académie de Naples. Vienne (Wiedeń) 1815. De l'Imprimerie d'Antoine Strauss, s. [8], X, 11-160, [2], **tabl. ryc. 6 (akwatinty), portrety 2 (miedzioryty punktowe),** 32 cm, opr. XIX w., płsk. 2400,-

Wytworna publikacja (tzw. magnackie wydanie) przygotowane z okazji Kongresu Wiedeńskiego. Utwór Stanisława Trembeckiego opiewający Zofiówkę – ogród, który w swoich posiadłościach pod Humaniem na Wołyniu założył Szczęsny Potocki dla swojej żony Zofii. Obok polskiego tekstu Trembeckiego, dla potrzeb dyplomatów biorących udział w Kongresie Wiedeńskim, umieszczono także tłumaczenie na język francuski dokonane przez Ludwika de Lagarde. Zawiera miedziorytowe portrety Stanisława Trembeckiego i Ludwika de Lagarde (sygnowane: „D. Weiss") oraz **sześć pięknych akwatint z widokami parku w Zofiówce**, który poeta obwołał ósmym cudem świata. Akwatinty wg rysunków Allena wykonał W. F. Schlotterbeck. Opr.: czarny płsk, na licach i wyklejkach pap. marm, brzegi k. marm. Zamazana nota własnościowa. Otarcia i przebarwienia opr., na k. przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 45.
(Patrz tablica XXI oraz ilustracja)

340. Tyszkiewicz Eustachy. Groby rodziny Tyszkiewiczów. Warszawa 1873. Drukiem Jana Jaworskiego, s. [8], 111, **frontispis (staloryt), tabl. ilustr. 17 (**w miejsce 19, **litografie), tabl. genealog. 2** (w miejsce 3, rozkł.), ilustr. w tekście (drzeworyty), 29 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie, brzegi k. barwione. 2400,-

Banach nie notuje. **Odbito w nakładzie 200 egzemplarzy.** Książka autorstwa Eustachego Tyszkiewicza (1814-1873) – historyka, powieściopisarza, archeologa i etnografa, marszałka szlachty powiatu borysowskiego, dożywotniego prezesa-kuratora Muzeum Starożytności w Wilnie, prezesa Wileńskiej Komisji Archeologicznej. Monografia rodu Tyszkiewiczów zawierająca biogramy wraz z opisami pamiątek po przedstawicielach rodziny (ułożonymi wg miejscowości) znajdującymi się m.in. w Supraślu, Łohojsku, Sielcu, Berdyczowie, Wilnie, Kalwarii, Wornie, Łomży, Birżach, Wołożynie, Czerwonym Dworze, Mińsku, Galicji. **Na tablicach przedstawione nagrobki oraz portrety Tyszkiewiczów.** Litografie wykonano w Lit. W. Walkiewicza w Warszawie. Na tablicach genealogicznych „Rodowód domu hrabiów na Łohojsku Tyszkiewiczów linii Wasila" oraz „Rodowód domu Skuminów Tyszkiewiczów". Według Estreichera brak dwóch litografii i jednej tablicy genealogicznej, natomiast Wilder opisuje egzemplarz z 16 rycinami (katalog nr 9). Nieaktualny podpis własnościowy. Niewielki ubytek pł. opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Bardzo rzadkie.**
Lit.: W. Łysiak, Empireum…, t. 1, s. 328-329.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Zjazd monarchów –

341. [Wielkie manewry w Kaliszu] – Nachtrag zum Tagebuch der Revue bei Kalisch 1835. B.m., b.r. (po 1835); k. [1], **tabl. ryc. 5** (**miedzioryty kolorowane ręcznie**, w tym rozkładane); 68,5 x 53,0 cm, opr. karton XIX w. 10 000,-

Monumentalny album wydany dla upamiętnienia spotkania cara Mikołaja I i króla Prus Fryderyka Wilhelma III. Zjazd monarchów oraz wielkie manewry wojskowe miały miejsce w dniach 11-22 września 1835 r. w Kaliszu oraz okolicach, w rocznicę zawarcia traktatu kaliskiego (sojuszu antynapoleońskiego zawartego w 1813 r. pomiędzy Rosją a Prusami). Manewry, a także towarzyszące mu wojskowe parady, bale i rauty, zgromadziły arystokrację rosyjską i pruską oraz wojsko obu stron (ok. 57 000 Prusaków i 3 000 Rosjan). Miał być to symbol trwałości sojuszu i manifestacja potęgi obu państw. Album zawiera mapy ukazujące Kalisz wraz z okolicznymi miejscowościami (Warszówka, Kościelna Wieś, Kokanin), z naniesionym rozmieszczeniem poszczególnych jednostek. Na tablicy 3 opisano porządek wojsk podczas parady 14 września. Dalsze tablice ukazują położenie wojsk w poszczególne dni (16, 17, 19 września), wraz z doklejonymi kartami z opisem w języku niemieckim oraz dodatkowymi kartami obrazującymi ruchy wojsk. Grzbiet naprawiany współcz., niewielkie naderwania kilku plansz podklejone. Stan ogólny bardzo dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica XXII)

342. Witwicki Stefan. Listy z zagranicy przez Stefana W. Wydanie J. N. Bobrowicza. Lipsk 1842. Nakładem Księgarni Zagranicznej, s. [6], 231, [2], 14 cm, luksusowa opr. z epoki sk. z bogatymi złoc. na obu okładzinach i grzbiecie, brzegi kart złoc. 900,-

Egzemplarz z biblioteki Iwo Jaworskiego (pieczątka). Oddane w postaci listów wrażenia z podróży po Niemczech, a także z pobytu w Paryżu. Dzieło autorstwa Stefana Witwickiego (1801-1847) – poety, publicysty, przyjaciela Adama Mickiewicza, Fryderyka Chopina, Cypriana Kamila Norwida. Opis Paryża, a także sytuacji społecznej we Francji znacznie odbiega od stereotypów znanych w Polsce: „zeszła się w nim [Paryżu] trójca straszliwa: rewolucja, bezbożność, kupiectwo! Trzy rzeczy, z których każda sama jedna może, a nawet musi wszelką społeczność ludzką jeżeli nie całkiem rozwiązać, to przynajmniej na czas jakiś skazić." Luksusowa oprawa z epoki w czerwony marokin, na obu okładzinach złocone ozdobniki wkomponowane w ramki w kształcie rombów, w narożnikach dekoracje florystyczne, całość okolona ramką. Na grzbiecie tytulatura i bogate złocenia. Na tylnej okładzinie inicjał własnościowy A.F. Iwo Jaworski (1898-1959), prawnik, autor znakomitych podręczników z dziedziny historii prawa. Liczne rdzawe plamki, poza tym stan bardzo dobry. **Piękny egzemplarz.**
(Patrz tablica II)

343. Zaydler Bernard. Storia della Polonia fino agli ultimi tempi. T. 1-2 (2 wol.) Firenze (Florencja) 1831. Per V. Batelli e Figli, s. [4], XII, 5-439, [1], portretów 23 (miedzio-

343. B. Zaydler. Historia Polski. 1831.

ryty), tabl. ryc. 40 (miedzioryty, w tym kolor. i rozkł.), mapa 1 (miedzioryt rozkł., kolor.); 732, [8], portretów 12 (miedzioryty), tabl. ryc. 28 (miedzioryty, w tym kolor. i rozkł.), plany 2 (miedzioryty rozkł.), mapa 1 (miedzioryt rozkł.), razem przeszło **100 miedziorytów,** 23 cm, jednolite oprz. z epoki, płsk. 5500,-

Jedna z najpiękniejszych ilustrowanych książek, dotyczących historii Polski, wydanych w XIX w. Dzieło Bernarda Zaydlera (1799-1855), polskiego prawnika i historyka osiadłego we Florencji. Ryciny wykonane przez włoskich sztycharzy na podstawie polskich pierwowzorów, przedstawiają portrety pisarzy, uczonych, władców i królów polskich, kolorowane wizerunki herbów i orderów polskich, rozkładane plany Krakowa i Warszawy, widok kopalni w Wieliczce, **11 widoków Warszawy (wykonanych na podstawie akwatint Fryderyka Dietricha),** kolorowe tablice ze strojami polskimi. Na szczególną uwagę zasługują ręcznie kolorowane ryciny wykonane według rysunków Aleksandra Orłowskiego: biwak Kozaków oraz biwak szwoleżerów polskich, a także największa rycina ze sceną jarmarku (19,0 x 32,0 cm). Na końcu duża rozkładana kolorowana liniowo mapa Polski. Elegancka oprawa z epoki w brązowe półskórki, grzbiety podzielone poziomymi złoceniami na pięć pól, w drugim i czwartym tytulatura. Charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 197.
(Patrz ilustracja)

344. Złota Biblia Klasyków. Dzieje objawienia boskiego w Starym i Nowym Zakonie. Z 126 chromograficznymi obrazami według oryginałów mistrzów klasycznych oraz z dodatkiem Kroniki rodzinnej ułożonej podług projektu odznaczonego nagrodą konkursową opracował ks. dr Jan Ładysław Sýkora, spolszczył Zygmunt Chełmicki. Tom 1-2 (2 wol.) Wiedeń [1899]. Nakładem Biblii Złotej Klasyków Max Herzig, s. [10], 332, **tabl. ilustr. 60 (chromolitografie)**; s. [2], 285, **tabl. ilustr. 65 (chromolitografie)**, 40 cm, oryg. opr. wyd. skóra. 9000,-

Efektowne wydawnictwo dotyczące Pisma Świętego. Tom pierwszy składa się z trzech części: O Piśmie Świętym w ogólności; O Piśmie Świętym Starego Zakonu w szczególności (tu m.in. Objawienie Boskie w Starym Zakonie); Objawienie Mojżesza. Tom drugi poświęcony jest Nowemu Testamentowi i zawartym w nim Ewangeliom, Dziejom Apostolskim, Listom i Apokalipsie. Książka imponuje rozmachem

344. Złota Biblia Klasyków. 1899. (125 chronolitografii)

wydawniczym, **na osobnych tablicach 125 chromolitografii**, tekst w ozdobnych ramkach, na początku rozdziałów ozdobne winietki, k. tyt. wzorowane na stylistyce średniowiecznych manuskryptów. Ilustracje wykonane podług dzieł wybitnych artystów (m.in. Veronese, Rafael di Santi, Murillo, Rubens, Leonardo da Vinci, Tycjan, van Dyck, Rembrandt, Michał Anioł). **Oprawa wydawnicza stylizowana na dawne opr. ksiąg liturgicznych**: skóra na desce, grzbiety ze złoconą tytulaturą i bogatymi złoceniami, lica obwiedzione ozdobną ramką z czterema guzami w narożnikach, wewnątrz naklejone barwne zdobienia stylizowane na średniowieczne miniatury, brzegi kart złocone, okładki fazowane, w t. 2 mosiężna klamra. W t. 1 brak jednej tabl. oraz klamry spinającej. W t. 2 poluzowany blok, część składek i tablic luźna; niewielkie pęknięcia skóry grzbietu, przetarcia. Stan dobry. **Efektowne wydawnictwo.**
(Patrz ilustracje)

345. Teka na dokumenty. Ok. 1890 r. Oprawa sygnowana złotym tłokiem „Horace J. Linton", pełna skóra z bogatymi złoc. na licu i grzbiecie, wyklejki jedwabne, wewnątrz sześć kart do przekładania dokumentów, 40 cm. 500,-

Ozdobna teka skórzana do przechowywania dokumentów szkockiej firmy Horacego J. Lintona posiadającego od 1880 r. sklep w Paryżu z wyrobami srebrnymi. **Efektowna oprawa z epoki** w pełną skórę z bogatymi złoceniami o motywach roślinnych na licu, grzbiet sześciopolowy, w każdym polu złocone ozdobniki, dublura ze złoceniami, wyklejki jedwabne. Niewielkie przybrudzenia opr., ślady atramentu i rdzawe plamki na pap., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

WIEK XX

346. [Bayros Franz]. Die Bonbonniere Galante und Artige. Samlung Erotischer Phantasien Don. Choisy Le Conin mit Paraphrasen in Poesie und Prosa Don Amadee de La Houlette. Wien und Leipzig (Wiedeń i Lipsk) b.r. (ok. 1908), Verlag C. W. Stern, s. 67, **tabl. ryc. 24 (akwaforty, akwatinty)**, 34,0 cm, opr. współcz. płsk. 4000,-

345. Teka na dokumenty. Ok. 1890.

346. F. Bayros. Teka rycin erotycznych. Ok. 1908.

Wydano w nakładzie 530 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 398. Teka zawiera erotyczne ryciny markiza Franza von Bayrosa (1866-1924), publikującego pod pseudonimem Choisy le Conin, od 1897 r. mieszkającego w Monachium, gdzie w 1904 r. odbyła się jego pierwsza wystawa. Bayros zdobył europejską sławę jako ilustrator dzieł o treści erotycznej. Ilustrował klasyczne dzieła literatury, m.in. Baśnie z 1001 Nocy, pamiętniki Casanovy, Dekamerona Boccaccia. Jego twórczość, otoczona aurą skandalu, stała się jednym z symboli fin de siècle. Grafikom towarzyszą teksty Franza Blei (pseud. Amadée de la Houlette) (1871-1942), wiedeńskiego pisarza, bibliofila i wydawcy, przyjaciela Franza Kafki. Pisarz na początku XX w. wydawał w Wiedniu niskonakładowe, prywatne druki o tematyce erotycznej. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Ślady zalania marginesu, zwłaszcza w części początkowej. Margines części grafik przycięty (bez szkody dla przedstawień). W sprzedaży antykwarycznej pojawiają się niemal wyłącznie egz. niekompletne (wydawnictwo ukazywało się w luźnych zeszytach). Wg znanej literatury do kompletu brak 6 rycin i odpowiadających im kart tekstu. Oprawa współczesna płsk., grzbiet 7-polowy, z szyldzikiem, zachowane okł. brosz.
(Patrz ilustracja)

347. Bechczyc-Rudnicka Maria. Malerza [!] raweńskiego owieczek dwanadzieście [!]. Le dodici pecorelle del pittore da Ravenna. Napisała ... Z linorytami Tadeusza Cieślewskiego syna. Warszawa 1937. Dom Książki Pol. (Doświadczalna Pracownia Graficzna Salezjańskiej Szkoły Rzemiosł), s. 26, [5], **ilustr. 17 (linoryty),** 34 cm, opr. skóra współcz. z tłocz., oryg. okł. brosz. częściowo zach. (naklejone). 800,-

Wydano 500 egzemplarzy. Druk antykwą Półtawskiego. Zawiera 17 linorytów (ilustracje, inicjały, ozdobniki) Tadeusza Cieślewskiego syna (1895-1944), artysty grafika. Dzieło Marii (Kseni) Bechczyc-Rudnickiej z domu Mataftin (1888-1982), erudytki, poliglotki, tłumaczki, która wykazywała się szczególnymi uzdolnieniami w sztuce archaizacji języka. Niniejsza opowieść, wzorowana na włoskich legendach z XVI w., powstała pod wpływem urokliwych mozaik kościoła San Apollinare in Classe Fuori w Rawennie. Została napisana XV w. polszczyzną, co spotkało się z życzliwymi recenzjami lingwistów. Tekst częściowo tłum. na jęz. włoski. Opr. sygn.: „Marek Bauer, Warszawa". Grzbiet tłocz. złotem, wewnątrz stylizowana wyklejka. **Stan bardzo dobry**.

348. [Brandel Konstanty]. Lievre Pierre. Supplément au paradoxe sur le Comédien de Diderot. Cuivres et bois originaux de C. Brandel. Paris (Paryż) 1929. Éditions

du Trianon, s. 118, [4], **tabl. ryc. 4 (miedzioryty, sygn. Brandel),** winietki i finaliki w drzeworycie, 17,5 cm, opr. brosz. wyd. 400,-

Wydano w nakładzie 1200 egz. Oferowany nosi nr 1025 i jest drukowany na pap. czerpanym Rives. Miedzioryty i drzeworyty **Konstantego Brandla** (1880-1970), wybitnego polskiego grafika działającego głównie w Paryżu, przedstawiciela nurtu symbolistycznego. W tworzonych delikatną kreską i skomponowanych w wyszukany sposób grafikach artysta osiągnął nastrój surrealizmu. Esej na temat „Paradoksu o aktorze" Denisa Diderota (1713-1784), słynnego francuskiego filozofa, krytyka i teoretyka sztuki. Stan bardzo dobry.

349. Cocteau Jean. Nous croyons en l'Europe. Paris (Paryż) 1979, Editions Sciaky, k. [4], [3]**, tabl. il. 13** (barwne druki artystyczne), 45,0 cm, teka wyd. pł. z serigrafią artysty. 1200,-

Wydano w nakładzie 600 egz., oferowany nosi nr 301. Teka zawiera 13 plansz z niepublikowanymi wcześniej szkicami projektów znaczków pocztowych z serii „Wierzymy w Europę" oraz planszę z nalepkami w formie znaczków. Autorem projektów jest Jean Cocteau (1889-1963), francuski poeta, dramaturg, a także malarz, związany ze środowiskami awangardy. Teka zawiera tekst Mario Sciaky w języku angielskim, sławiący ideę Unii Europejskiej oraz przemówienie Louise Weiss (1893-1983), francuskiej dziennikarki, na otwarciu obrad Parlamentu Europejskiego 17 lipca 1979 r. (od 1999 r. jej imię nosi siedziba Parlamentu w Strasburgu). Na licu oprawy **serigrafia** wg rysunku Cocteau. Zabrudzenia teki, brak 1 planszy ze znaczkami, stan ilustracji bardzo dobry.

350. Kraków 1911. [Teka autolitografii Wyczółkowskiego, Weissa, Sichulskiego i innych]. Kraków 1911, k. [1], **tabl. lit. 12 (litografie barwne),** folio, teka wyd. karton. 4000,-

Teka wydana z okazji XI Zjazdu Lekarzy i Przyrodników Polskich w Krakowie. Zawiera autolitografie 12 najwybitniejszych ówcześnie grafików krakowskich: Włodzimierza Błockiego (Kościół św. Marka); Józefa Czajkowskiego (Fragment Rynku); Stanisława Czajkowskiego (Kościół św. Katarzyny); Stefana Filipkiewicza (Widok z Wawelu na Kraków); Karola Frycza (Kurza Stopka); Teodora Grotta (Wnętrze kościoła Mariackiego); Stanisława Kamockiego (Kościół św. Barbary); Stanisława Podgórskiego (Mury Krakowa); Kazimierza Sichulskiego (Kościół XX. Pijarów); Wojciecha Weissa (Sadzawka św. Stanisława na Skałce); Jana Wojnarskiego (Kościół św. Wojciecha); Leona Wyczółkowskiego (Trumna św. Stanisława). Okładkę projektował Karol Frycz, frontispis Henryk Kunzek. Litografie barwne o wym. 41,0 x 30,0 cm, częściowo sygnowane na kamieniu, odbite w Litografii A. Pruszyńskiego. Stan grafik dobry, oprawa po konserwacji (grzbiet wzmocniony, jedno skrzydełko teki dorobione). Rzadkie w komplecie.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 13
(Patrz ilustracja)

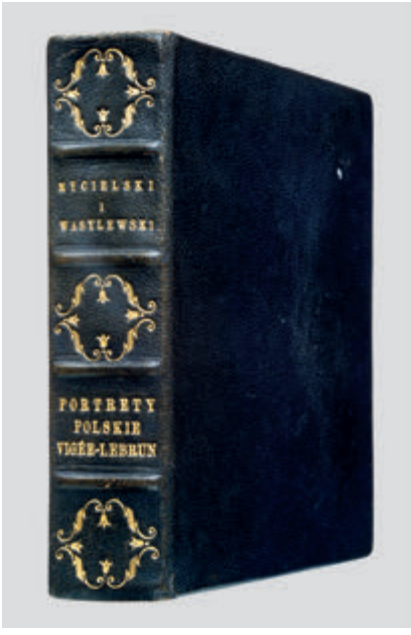
351. Lam Stanisław. Książka wytworna. Rzecz o estetyce druku. Warszawa 1922. Nakład i druk Wł. Łazarskiego, s. 123, [5], ilustr. w tekście 111, 23,5 cm, opr. współcz. luksusowa, skóra z tłocz. i złoc., zachowane okł. brosz. wyd. 600,-

Egzemplarz Wacława Anczyca (informacja drukowana na dod. karcie na początku książki). Odbito w nakł. 800 egz. numerowanych na papierze mirkowskim. Oferowany ma nr 27. Jedno z niewielu wydawnictw polskich poświęconych estetyce książki, wydanych w ramach serii „Biblioteki Zawodowej Graficznej". Umieszczono reprodukcje kart z najpiękniejszych polskich wydawnictw pierwszego ćwierćwiecza XX w. Wacława Anczyc (1866-1938), drukarz i historyk, właściciel sławnej drukarni w Krakowie, taternik. Oprawa Jerzego Filipowicza. Stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**

352. Mycielski Jerzy, Wasylewski Stanisław. Portrety polskie Elżbiety Vigée-Lebrun 1755-1842. 24 rycin w miedziodrukach na osobnych tablicach. Lwów-Poznań 1928. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. XIX, [1], 287, [3], tabl. ilustr. 24 (miedziodruki), 22 cm, opr. luksusowa z epoki, skóra ze złoc. na grzbiecie. 1200,-

350. Teka autolitografii „Kraków 1911”.

352. J. Mycielski, Portrety polskie. 1928.

Wydanie niniejsze odbito jako kopię wydania zbytkowego w Drukarni Rolniczej w Poznaniu według projektu i pod kierownictwem Jana Kuglina. Monografia charakteryzuje portrety Polaków i Polek przełomu XVIII/XIX wieku, namalowane przez znakomitą portrecistkę i malarkę francuską Elżbietę Vigée-Lebrun (1755-1842). Wśród portretowanych znajdują się m.in.: Henryk Lubomirski, Teresa z Ossolińskich Potocka, Izabela z Czartoryskich Lubomirska, ks. Adam Czartoryski, Pelagia z Potockich Sapieżyna, Maria z Lubomirskich Potocka, Stanisław August Poniatowski (jako Henryk IV), Feliks Potocki (syn Szczęsnego), Teresa Czartoryska, Izabela z Lasockich Ogińska, Elżbieta Mniszchówna. **Oprawa z epoki wykonana w introligatorni Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej w Poznaniu** (nie sygnowana): skóra granatowa, grzbiet pięciopolowy, w dwóch polach złocona tytulatura, w pozostałych złocone ozdobniki. Nieaktualny podpis własnościowy. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.** *(Patrz ilustracja)*

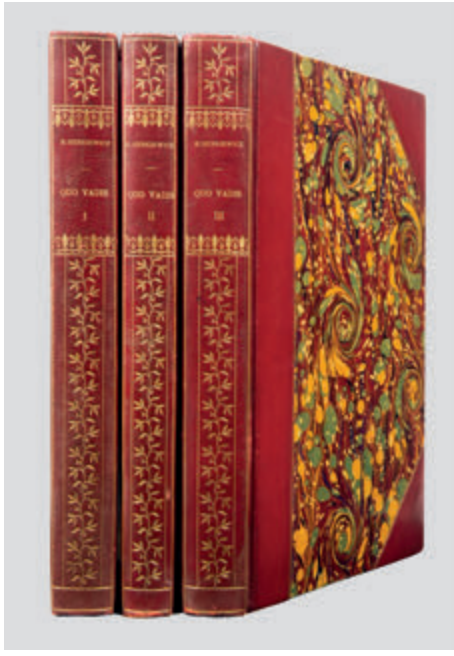
Akwaforty Pabla Picassa –

353. Picasso Pablo. Carmen. Sur le texte de Prosper Mérimée. Paris (Paryż) 1949, La Bibliothèque Française, s. 163, **tabl. il. 37 (akwaforty),** 34,0 cm, opr. wyd. karton oraz teka ppł., dołączony oryg. futerał. 30 000,-

Wydano w nakładzie 320 egzemplarzy numerowanych i sygnowanych przez artystę na odwrocie karty tyt. Oferowany nosi nr 106, na welinie Montval. Nowela w języku francuskim pisarza francuskiego Prospera Mérimée (1803-1870), opublikowana po raz pierwszy w 1845 r. Historia nieszczęśliwej miłości występnej Cyganki Carmen i ulegającego jej złym wpływom żołnierza Jose stała się popularnym motywem w kulturze europejskiej i doczekała się m.in. słynnej wersji operowej Georges'a Bizeta. Tekst ilustrowany grafikami jednego z najwybitniejszych artystów XX w. – Pabla Picassa (1881-1973). Pochodzący z Hiszpanii, pracujący we Francji, stał się prekursorem najważniejszych ruchów awangardowych. Dzieło zdobią cztery inicjały, cztery finaliki oraz ryciny całostronicowe, stanowiące typowe dla artysty wariacje na temat twarzy ludzkiej oraz masek zwierzęcych. Tekst w luźnych składkach, ryciny przełożone bibułkami. Brak 1 składki 4-kartkowej z 1 ryciną. Uszkodzenia futerału. Stan rycin bardzo dobry. **Bardzo rzadkie na polskim rynku!**
(Patrz tablica XXVII oraz ilustracja na stronie następnej)

353. Akwaforty Pabla Picassa. 1949.

354. H. Sienkiewicz. Quo vadis. 1901-1904.

357. Z. Stryjeńska. Pastorałka. 1915.

354. Sienkiewicz Henryk. Quo vadis. Roman Néronien. Traduction nouvelle et complète par E. Halpérine-Kaminsky. Édition illustrée par Jan Styka. T. 1-3 (w 3 wol.) Paris [1901-1904]. Ernest Flammarion, k. [2], s. 291, tabl. ilustr. 18; k. [2], s. 235, tabl. ilustr. 15; k. [2], s. 326, [1], tabl. ilustr. 20; liczne ilustr. w tekście (**drzeworyty**), 33 cm, jednolita opr. z epoki płsk. z tyt. i bogatymi złoc. na grzbiecie, górne obcięcia kart złoc. 2400,-

Odbito 100 egzemplarzy, drukowanych na papierze chińskim i japońskim – w oferowanym nie oznaczono numeru. Jedna z najpiękniejszych edycji powieści Henryka Sienkiewicza o początkach chrześcijaństwa, osadzonej w realiach starożytnego Rzymu, w końcowych latach panowania cesarza Nerona. Wydanie łączące w sobie wielkość pisarską Sienkiewicza z kunsztem artystycznym Jana Styki (1858-1925), wielkiego malarza, rysownika, ilustratora książek. Cykl ilustracji do tego wydania powstał w związku z ogromnym rozgłosem, jaki przyniósł Styce pokazany na Wystawie Światowej w Paryżu obraz „Męczeństwo chrześcijan w cyrku Nerona". Wtedy to znany paryski wydawca E. Flammarion zamówił u artysty sto kilkadziesiąt rysunków do „Quo vadis" i w ciągu kilku lat powstało monumentalne, luksusowe dzieło, które przyniosło chlubę edytorowi i ilustratorowi. Koszt niniejszego wydawnictwa przekroczył rekordową jak na owe czasy sumę 100 000 franków. Cały nakład, mimo wysokiej ceny egzemplarza, został w bardzo krótkim czasie rozprzedany (por. Czesław Czapliński, Saga rodu Styków, Nowy Jork 1988, s. 34). Prócz 51 ilustracji na osobnych tablicach w wydaniu znalazło się wiele mniejszych, oryginalnych drzeworytów umieszczonych w tekście. **Efektowna oprawa z epoki** w czerwone szerokie półskórki, narożniki skórzane, na okładzinach papier wyklejkowy. Na grzbietach złoc. tytulatura oraz bogate złocenia florystyczne ujęte w pionowe złocone ramki. Stan bardzo dobry. Komplet rycin. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

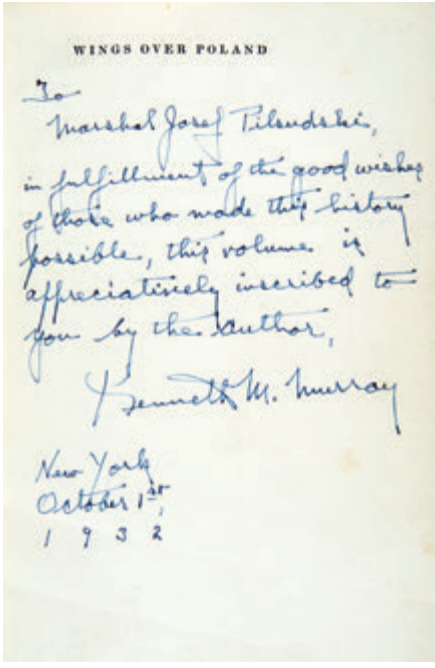
355. Sienkiewicz Henryk. Une aventure à Sidon. Toast de Messire Zagloba. Comment Messire Lubomirski se convertit et construisit une église à Tarnawa. Traduit du polonais par le Cte Jacques de France de Tersant et Joseph-André Teslar. Six cuivres originaux de Stéphane Mrozewski (Le Bocage des Plaisirs. No 5). Paris (Paryż) 1931. Éditions du Trianon, s. 57, [5], **tabl. ryc. 6 (miedzioryty),** 24,0 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Odbito w nakładzie 345 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 260). Trzy nowele Henryka Sienkiewicza: Co się stało w Sidonie; Toast pana Zagłoby; Jako się pan Lubomirski nawrócił i kościół w Tarnawie zbudował. Dzieło ozdobione 6 miedziorytami Stefana Mrożewskiego (1894-1975), wybitnego polskiego grafika, wiele lat pracującego zagranicą. Druga praca artysty dla paryskiego wydawnictwa „Edition du Trianon", opublikowana w elitarnej serii „Le Bocage des Plaisirs". Ryciny zatytułowane: Żołnierz przed siedzącym panem; Para siedząca pod murem; Żołnierz pilnujący więźniów; Zagłoba przy ognisku wśród towarzyszy; Lubomirski i czarownica; Lubomirski cwałujący na koniu. Niewielkie otarcia okładki, składki lekko poluzowane, poza tym stan dobry, egzemplarz częściowo nierozcięty.
Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 398

356. Stryjeńska Zofia. Kolędy. Ilustracje Zofii Stryjeńskiej. Warszawa 1926. Nakładem Jana Buriana, Skład Główny Wacław Czarski i S-ka, w drukarni „Rola" w Warszawie, s. 45, [3], **ilustr. 10 (barwne, całostronicowe)**, winietki 11 (kolor.), 32 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. tyt. na licu. 600,-

Odbito 1200 egzemplarzy na papierze czerpanym Van Gelder Zonen, oferowany egz. nr 321. Teksty najpiękniejszych polskich kolęd zilustrowane 10 całostronicowymi, wklejonymi, barwnymi ilustracjami i 11 barwnymi winietkami Zofii Stryjeńskiej (1891-1976), pierwszej damy polskiego art déco. Okładka broszurowa z ubytkami (po konserwacji). Nieznaczne przebarwienia oprawy, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

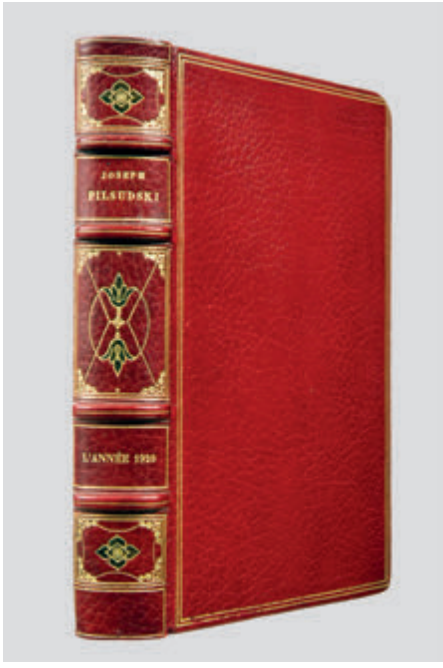
357. Stryjeńska Zofia. Pastorałka złożona z 7 kolęd. Rys. Z.[ofia] Lubańska (nazwisko panieńskie). Kraków 1915, wydawnictwo Warsztatów Krakowskich, k. [7], 37,0 cm, opr. wyd. ppł. 900,-

WINGS OVER POLAND

To
Marshal Josef Pilsudski,
in fulfillment of the good wishes
of those who made this history
possible, this volume is
appreciatively inscribed to
you by the author,
Kenneth M. Murray

New York
October 1st,
1932

358. Z biblioteki Marszałka Piłsudskiego.

359. J. Piłsudski. Rok 1920.

Pierwszy album artystyczny Zofii Stryjeńskiej, będący zarazem jedną z trzech książek wydanych przez Warsztaty Krakowskie. Na siedmiu kartach zawarto teksty polskich kolęd i pastorałek z ozdobnymi inicjałami i przerywnikami w tekście, nawiązującymi do średniowiecznych kodeksów iluminowanych. Treść ujęto w szerokie, wielofiguralne bordiury z postaciami reprezentującymi różne zawody i stany. Scenki ilustrują staropolskie zwyczaje bożonarodzeniowe i jasełkowe, z motywami folkloru wsi podkrakowskiej oraz elementami symboliki patriotycznej. Książka otrzymała prestiżowe wyróżnienie na Międzynarodowej Wystawie Zdobnictwa Książkowego w Lipsku w 1927 r. Blok osłabiony, niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.
Lit.: M. Grońska. Zofia Stryjeńska. Wrocław 1991, s. 10, 23, reprod. na ilustr. 3 i 4; I. Huml. Warsztaty Krakowskie. Wrocław 1973, s. 58-59
(Patrz ilustracja na stronie 170)

OPRAWY LUKSUSOWE I ARTYSTYCZNE

– Z biblioteki Marszałka Józefa Piłsudskiego –

358. [Piłsudski Józef]. Murray Kenneth Malcolm. Wings over Poland. The Story of 7th (Kościuszko) Squadron of the Polish Air Service 1919, 1920, 1921. New York-London (Nowy Jork-Londyn) 1932. D. Appleton and Company, s. IX, [7], 362, [1], tabl. ilustr. 4, mapy 2 (rozkł.), 22,5 cm, opr. luksusowa z epoki płsk. czerwony ze złoc. 6000,-

Egzemplarz z biblioteki Marszałka Józefa Piłsudskiego (na karcie przedtytułowej obszerna odręczna dedykacja autora dla Marszałka z 1932 roku, ekslibris autorstwa Stanisława Ostoi-Chrostowskiego). Anglojęzyczna monografia charakteryzująca działania 7 Eskadry Myśliwskiej im. Tadeusza Kościuszki (tzw. Eskadry Kościuszkowskiej), w której służyli także ochotnicy amerykańscy. Monografia obejmuje okres wojny polsko-ukraińskiej i wojny polsko-bolszewickiej. **Luksusowa oprawa z epoki:**

półskórek czerwony ze złoceniami na grzbiecie, górny brzeg kart złocony, papier okładek marmurkowany. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz tablica II oraz ilustracja)

359. Piłsudski Józef. L'Année 1920. Édition complète avec le texte de l'ouvrage de M. Toukhatchevski „La marche au-delà de la Vistule" et les notes critiques du Bureau Historique Militaire de Varsovie. Traduit du polonais par Ch. Jèze et J.-A. Teslar. Paris (Paryż) 1929. La Renaissance du Livre, s. VIII, 335, [1], portret 1, map i planów 11 (kolor, rozkł.), szkice w tekście, 25,5 cm, luksusowy wariant opr. wyd., czerwony marokin ze złoc. na grzbiecie, górny brzeg kart złoc. 1200,-

Jeden z 400 egzemplarzy specjalnych odbitych na papierze czerpanym. Tłumaczenie „Roku 1920" Józefa Piłsudskiego, uzupełnione pracą Michaiła Tuchaczewskiego i analizą krytyczną polskich historyków wojskowości. **Luksusowy wariant oprawy wydawniczej**: czerwony marokin, grzbiet podzielony na pięć pól, w dwóch polach złocona tytulatura, w pozostałych złocone kasetony i motywy kwiatowe, górny brzeg kart złocony, pozostałe nieobcięte. Stan bardzo dobry. **Ładny i efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

– Oprawy Roberta Jahody –

– Egzemplarz prezydenta Ignacego Mościckiego –

360. Dziesięciolecie Polski Odrodzonej. Księga pamiątkowa 1918-1928. Wydawca i redaktor naczelny Marian Dąbrowski. Kraków-Warszawa 1928. Wydawnictwo i Nakład „Ilustrowanego Kuryera Codziennego", „Światowida", i „Na Szerokim Świecie", s. 1207, [3], liczne ilustr. w tekście, 39 cm, **opr. luksusowa Roberta Jahody,** skóra z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc., wyklejki z jedwabnej mory, zach. 1 klamra mosiężna. 8000,-

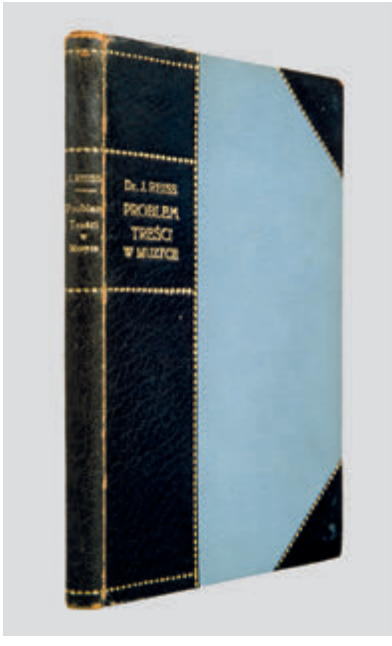
Egzemplarz prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Ignacego Mościckiego (drukowana informacja wydawcy na dodatkowej karcie i monogram IM na licu oprawy). Monumentalna, bogato ilustrowana księga wydana w 10. rocznicę odzyskania niepodległości, prezentująca całościowy dorobek odrodzonej Polski. Artykuły do pracy napisali najwybitniejsi naukowcy, pisarze, publicyści, artyści. Obejmują one zagadnienia z zakresu: geografii, historii, ustroju, polityki wewnętrznej i zagranicznej, ustawodawstwa, sądownictwa, obrony i bezpieczeństwa kraju, komunikacji, turystyki, oświaty, nauki, szkolnictwa, literatury, piśmiennictwa, sztuki, muzyki, teatru, ustroju społecznego, spółdzielczości, gospodarki, rolnictwa, przemysłu, handlu, finansów. Księga ozdobiona licznymi ilustracjami, fotografiami, portretami, faksymiliami dokumentów, mapami i planami. **Oprawa luksusowa w pełną skórę wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (sygnowana złotym tłokiem: „R. Jahoda, Kraków" na wewnętrznej części tylnej okładziny): grzbiet czerwony, sześciopolowy, w dwóch polach złocona tytulatura i jubileuszowe daty, w pozostałych polach wiązany monogram RP w wieńcu laurowym. Czerwona skóra grzbietu przechodzi na lico i okładzinę tylną, łącząc się ze skórą beżową. Na licu złocona tytulatura i monogram „IM". Dodatkowo dekoracje obu okładzin w postaci złoconych orłów, utrzymane w stylistyce art déco, podobnie mosiężna klamra w postaci stylizowanego orła. Brak jednej klamry. Niewielkie przybrudzenia i minimalne spękania powierzchni oprawy, narożniki oprawy wzmocnione i uzupełnione skórą, poza tym stan dobry. **Unikat.**
(Patrz tablica III)

361. Reymont Władysław Stanisław. Legenda. Z 5 drzeworytami Wł[adysława]. Skoczylasa. Warszawa-Bydgoszcz 1924. Nakładem Instytutu Wydawniczego „Biblioteka Polska". Odbito w Drukarni Wł. Łazarskiego, s. 36, ryc. w tekście 5 (drzeworyty), 29,5 cm, **opr. artystyczna R. Jahody**, marokin ze złoc. na grzbiecie i licu. 7000,-

Egzemplarz z odręcznym podpisem Władysława St. Reymonta. Edycja bibliofilska odbita na papierze czerpanym w nakładzie 300 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 161). Dzieło ozdobione

363. Oprawa R. Jahody. 1926.

364. Oprawa R. Jahody.

pięcioma oryginalnymi, całostronicowymi drzeworytami Władysława Skoczylasa, sygnowanymi ołówkiem przez autora (Dobry Pasterz, Kapliczka, Juhas z psem, Juhas z diabłem, Dzieciątko Jezus wśród wilków). **Oprawa artystyczna Roberta Jahody** wykonana zapewne według projektu Franciszka Seiferta (sygnowana nalepką): brązowy marokin, wzdłuż grzbietu złocona tytulatura, na licu efektowna liniowa kompozycja utrzymana w stylistyce art déco z wkomponowanym tytułem i stylizowanymi elementami roślinnymi, na tylnej okładce pojedyncze motywy zdobnicze utrzymane w podobnej stylistyce, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany, zachowana przednia okładka broszurowa. Niewielkie przetarcia skóry na grzbiecie, ekslibris, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny i reprezentacyjny egzemplarz.**
(Patrz tablica III)

362. Żeromski Stefan. Powieść o Udałym Walgierzu. Zdobił Zygmunt Kamiński. Warszawa-Kraków 1926. Wydawnictwo J. Mortkowicza. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, s. [4], 67, [1], ilustr. całostronicowe 7, winietki, finaliki, 30 cm, **opr. artystyczna R. Jahody**, skóra ze złoc. 4500,-

Edycja ilustrowana, wydana w ograniczonej liczbie egzemplarzy (egz. nr 432), ozdobiona całostronicowymi ilustracjami, winietkami i finalikami Zygmunta Kamińskiego (1888-1969) – grafika, malarza, profesora Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej i ASP w Warszawie. **Oprawa artystyczna Roberta Jahody** (sygnowana złotym tłokiem: „R.JAHODA, KRAKÓW"): skóra marmurkowana obciągnięta na deskach, okładki fazowane, na grzbiecie złocona tytulatura, na licu złocona tytulatura oraz kompozycja przedstawiająca zrzucone kajdany, całość zamknięta potrójną liniową ramką, w zwierciadle tylnej okładki odbity złotem ozdobny, wiązany monogram ZW, tylna okładka zamknięta identyczną liniową ramką, górny brzeg kart złocony, papier wyklejek marmurkowany, zachowana przednia okładka broszurowa. Niewielkie otarcia krawędzi oprawy, ekslibris, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny i dekoracyjny egzemplarz.**
(Patrz tablica III)

– Legendarny żart bibliofilski –

363. [Przewodnik Bibliograficzny]. Trzynasty numer Przewodnika Bibljograficznego przełamany z polecenia naczelnego redaktora Szymona Starowolskiego. Niebylec 1926. Polski Instytut Bibliograficzny, s. 77, 15,5 cm, **opr. z warsztatu Roberta Jahody**, skóra. 3000,-

Odbito w 35 egzemplarzach. Na pierwszej karcie, po karcie tyt. wydrukowano: „Przełamany trzynasty numer przewodnika bibliofilskiego przeznaczono dla jego współpracowników i wytłoczono w drukarni W.Ł. Anczyca i Ski w trzydziestu pięciu egzemplarzach, z których niniejszy należał do", tu dopisane ręcznie nazwisko **Ferdynanda Pieradzkiego** (1880-1943), późniejszego dyrektora Drukarni Władysława Anczyca. Pomysł wydania sławnego trzynastego numeru „Przewodnika" powstał w trakcie sylwestrowej nocy 1925 r. na przyjęciu u Kazimierza Piekarskiego. Druczek pod względem graficznym przypominał wydawany przez Ossolineum periodyk o tym samym tytule, był jednak znakomitą mistyfikacją (patrz poz. 921). W treści wszystkie tytuły były zmyślone. Piekarski wraz Janem St. Bystroniem i Franciszkiem Bielakiem dopisali do nazwisk słynnych autorów (profesorów, pisarzy itp.) tytuły ich rzekomych dzieł, które w humorystyczny (często złośliwy) sposób charakteryzowały ich twórczość i charakter, często drobne przywary. Ową sławną broszurę wydano w nakładzie 2000 egzemplarzy. Później na pamiątkę tego udanego żartu bibliofilskiego wydano ponownie przewodnik przeznaczony dla „współpracowników", w zmniejszonym formacie, w nakładzie 35 egzemplarzy, oprawionych przez mistrza Jahodę. **Oprawa z warsztatu introligatorskiego Roberta Jahody** (sygn. nalepką): wiśniowa skóra kozłowa, w centrum przedniego lica tłocz. i złoc. ozdobnik, na wyklejkach pap. marm. Na ostatniej k. wpisy odręczne: „Ad. Krzyżanowski", „K. Piekarski", „Urbańczyk Adam". Ubytek górnej krawędzi grzbietu uzupełniony, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: R. Kaleta. Sensacje z dawnych lat. Wrocław 1974.
(Patrz ilustracja)

364. Reiss Józef. Problem treści w muzyce. Wydanie drugie. Warszawa-Kraków i in. 1922. Gebethner i Wolff, s. [4], 96, 19 cm, sygn. **opr. artyst. Roberta Jahody**, płsk. ze złoc., zach. okł. wyd. brosz. 500,-

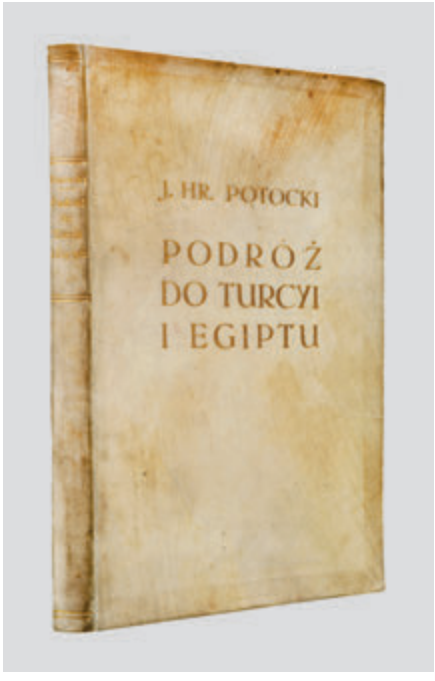
Dzieło autorstwa Józefa Reissa (1879-1956), wybitnego muzykologa, profesora UJ i publicysty muzycznego. **Sygnowana oprawa artystyczna** (nalepka na wewnętrznej wyklejce „Robert Jahoda. Zakład Introligatorski w Krakowie"): szeroki czarny półskórek, skóra na okładzinach i grzbiecie podzielona trzema złoconymi ramkami, na licu w drugiej ramce złocona tytulatura, dodatkowo tytulatura na grzbiecie. Przybrudzenie jednej wyklejki, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

365. Potocki Jan. Podróż do Turcyi i Egiptu. Z wiadomością o życiu i pismach autora przez Żegotę Paulego. Kraków 1924. Nakład Towarzystwa Miłośników Książki, s. VIII, 102, 18,5 cm, **opr. z warsztatu Roberta Jahody**, perg. 500,-

Odbito w 300 egzemplarzach, oferowany nosi numer 19, przeznaczony imiennie dla Roberta Jahody-Żółtowskiego (syna Roberta Jahody)**.** Bibliofilskie wydanie opisu podróży do Turcji i Egiptu Jana hr. Potockiego (1761-1815) – podróżnika, publicysty, historyka, literata, działacza i pisarza politycznego, autora słynnej powieści „Rękopis znaleziony w Saragossie", pioniera archeologii słowiańskiej. Pierwsze wydanie w języku polskim ukazało się w 1789 r., drugie, w opracowaniu Żegoty Paulego, w Krakowie w 1849 r. **Oprawa niesygnowana z warsztatu Roberta Jahody**: perg. naturalny, z tłocz. i złoc., na wyklejkach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

366. Statut Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu. Paryż 1925. B.w., s. 29, [1], 14 cm, **opr. z warsztatu Roberta Jahody**, perg. 600,-

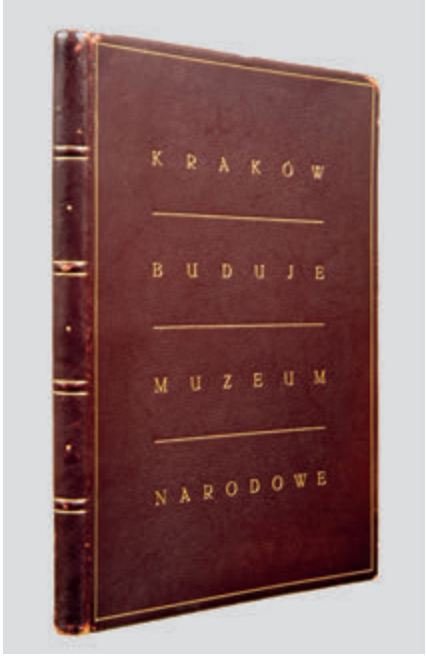
Odbito w 300 egzemplarzach, oferowany nosi nr 206. Tłoczono na welinie z papierni w Arches. Odręczne podpisy prezesa i sekretarza Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Książki w Paryżu – Stanisława Piotra Koczorowskiego i Bronisławy Mońkiewiczówny. Towarzystwo zostało założone w 1924 r. **Opr. z krakowskiego warsztatu introligatorskiego Roberta Jahody (**sygn. suchym tłokiem): perg. naturalny z tłocz. i złoc., na wyklejkach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Elegancki egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

365. Oprawa warsztatu R. Jahody.

366. Oprawa warsztatu R. Jahody.

367. Oprawa warsztatu R. Jahody.

368. Oprawa warsztatu Radziszewskich.

367. Kraków buduje Muzeum Narodowe: historyczny zarys powstania Muzeum Narodowego w Krakowie, jego rozwój i konieczność budowy nowego gmachu, sprawozdanie dotychczasowej akcji Komitetu Wykonawczego i z prac technicznych kierownictwa budowy: referaty wygłoszone na posiedzeniu Krajowego Obywatelskiego Komitetu Wykonawczego Budowy Muzeum Narodowego w Krakowie w dniu 1 grudnia 1934 r. w Sali Portretowej na Ratuszu. Kraków 1935. Nakł. Komitetu Budowy Muzeum Narodowego w Krakowie, s. [2], 55, tabl. ilustr. 4, 23 cm, **opr. z warsztatu Roberta Jahody**, skóra z tłocz. 300,-

Wydawnictwo związane z rozpoczęciem budowy głównego gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie (ostatecznie ukończona w 1989 r.!). Zawiera m.in. spis ofiarodawców, akt erekcyjny, odczyty dotyczące powstawania MN. **Opr. wykonana w zakładzie introligatorskim Roberta Jahody** (niesygnowana): skóra brązowa z tłocz. i złoc. Na tylnej okładzinie wykorzystana pieczęć Komitetu Budowy Muzeum Narodowego w Krakowie. **Oprawę dla niewielkiej liczby egzemplarzy specjalnych zamówił w zakładzie Jahody Komitet Budowy MN.** Drobne otarcia krawędzi, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

– Oprawa z warsztatu Radziszewskich –

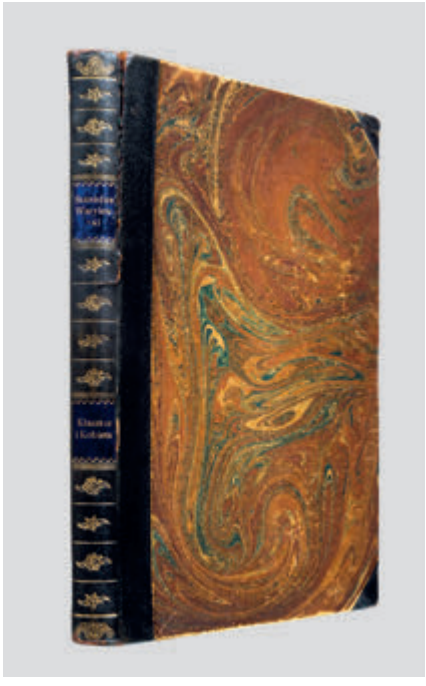
368. Askenazy Szymon. Łukasiński. T. 2 (z dwóch). Warszawa 1929. Nakładem Drukarni Wł. Łazarskiego, s. 496, [4], tabl. ilustr. 13, 25 cm, luksusowa opr. artyst. niesygn. **z warsztatu Radziszewskich**, płsk z tyt. i złoc. na grzbiecie, zwięzy wypukłe. 900,-

Wydanie 2 (wyd. 1 z ingerencją cenzury ukazało się w 1908 r.). Tom drugi obszernej biografii Waleriana Łukasińskiego (1786-1868) – działacza patriotycznego, majora Wojska Polskiego, współzałożyciela Wolnomularstwa Narodowego, wieloletniego więźnia twierdzy szlisselburskiej. Biografia oparta na szerokim tle historycznym epoki. Tom obejmuje lata 1821-1868, w tym czasy działalności w Towarzystwie Patriotycznym, uwięzienie przez Rosjan i dziesiątki lat kaźni. W więzieniu, w bardzo ciężkich warunkach, w wilgotnej, ciemnej celi bez podłogi spędził 46 lat (dopiero w 1862 r. otrzymał pozwolenie na spacery po więziennym dziedzińcu, dostęp do wiadomości oraz prawo posiadania materiałów piśmiennych, co umożliwiło mu spisanie pamiętnika). Na tablicach portrety oraz faksymilia dokumentów. **Oprawa luksusowa z warsztatu Radziszewskich** (niesygnowana): półskórek brązowy marmurkowany, grzbiet podzielony na cztery nierówne pola, w jednym polu na szyldziku złocona tytulatura, w pozostałych polach tłoczone i podbarwiane stylizowane tłoki roślinne, płótno okładzin, wyklejki, górne brzegi kart marmurkowane. Niewielkie pęknięcie grzbietu w miejscu zagięcia, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

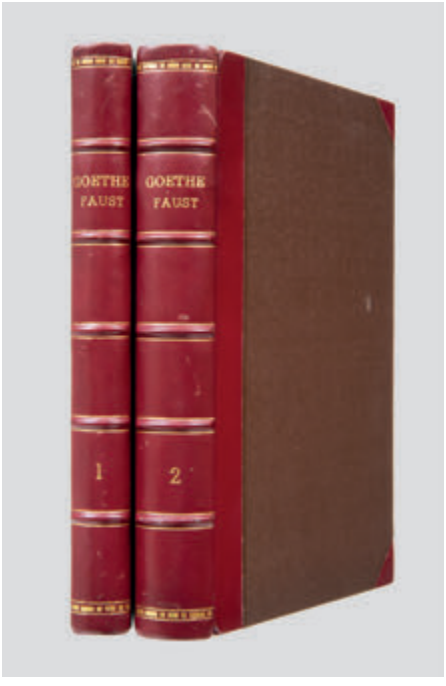
– Oprawa Aleksandra Semkowicza –

369. Wasylewski Stanisław. Klasztor i kobieta. Studjum z dziejów kultury polskiej w średniowieczu. 10 drzeworytów – 8 inicjałów Władysława Skoczylasa. Lwów-Poznań 1923. Nakładem Wydawnictwa Polskiego, s. [16], 138, [6], **tabl. ryc. 8 (drzeworyty)**, inicjały 10 (drzeworyty), 28,5 cm, **opr. wyd. Aleksandra Semkowicza**, płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., górny brzeg kart złoc. 900,-

Wydanie 1. Urocza gawęda o życiu klasztorów w dawnych wiekach, ukazująca także ciemne strony ich egzystencji. Wiele szczegółowych historii i mnóstwo materiału anegdotycznego. Dzieło ilustrowane 8 całostronicowymi oryginalnymi drzeworytami Władysława Skoczylasa (pozostałe dwa drzeworyty znajdowały się na obu okładkach broszurowych) oraz 10 inicjałami w tekście. **Luksusowa oprawa wydawnicza Aleksandra Semkowicza** (nie sygnowana, por.: W. Łysiak, Empireum, t. 2, s. 375): półskórek granatowy, na dwóch szyldzikach złocona tytulatura, w polach złocone ozdobniki, górny brzeg kart złocony. Pęknięcie górnej krawędzi oprawy, otarcia kartonu oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe i obca dedykacja z epoki, poza tym stan dobry. **Rzadki wariant oprawy wydawniczej.** Lit.: M. Grońska, Grafika w książce, tece i albumie, poz. 501.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

369. Oprawa A. Semkowicza.

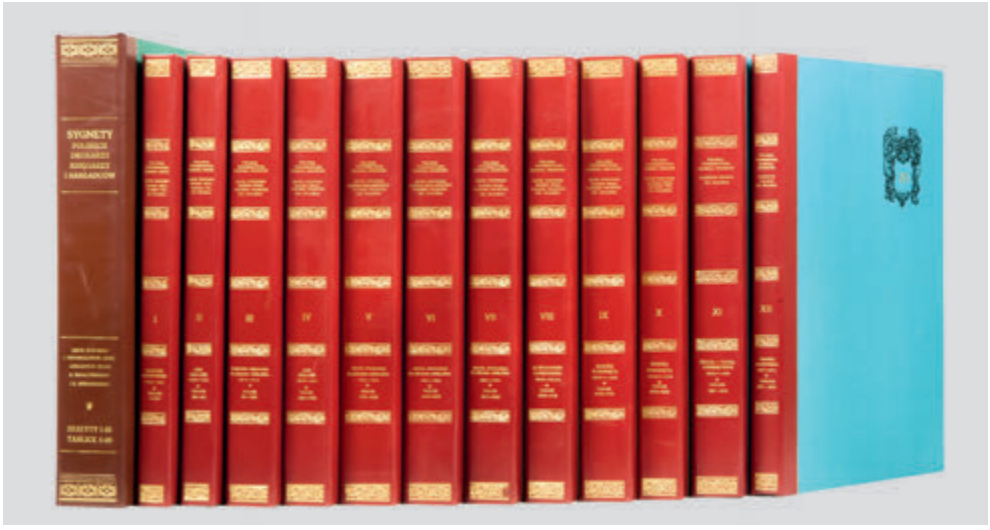

372. Oprawa R. Ziemby.

– Oprawy Ryszarda Ziemby –

Ryszard Ziemba (1933-2014), urodzony w Magierowie pod Lwowem, filolog, wykładowca akademicki, mistrz introligatorski, konserwator papieru i pergaminu. Przez wiele lat pracował jako konserwator zbiorów specjalnych w Bibliotece Głównej WSP w Rzeszowie i w Muzeum-Zamku w Łańcucie. Oprawianie książek było jego wielką pasją. Ziemba wykonał 800 opraw artystycznych w 25 cyklach tematycznych. Dziełem życia była kolekcja 150 opraw książek Miłosza i publikacji poświęconych noblиście, dzięki której zyskał wdzięczność i przyjaźń poety. Stworzył też najmniejszą znaną książkę o wym. 0,5 x 0,5 mm. O Ziembie napisano wiele artykułów w prasie krajowej i zagranicznej. Jego prace były prezentowane m.in. w Muzeum Narodowym w Krakowie i w Muzeum Historycznym Miasta Krakowa. W pięknie wydanym albumie: Ryszard Ziemba, Pasje mojego życia, znalazły się entuzjastyczne wypowiedzi o jego mistrzostwie, m.in. Anny Kamieńskiej, prof. Bronisława Ferensa, Andrzeja Grzybowskiego czy artysty Jerzego Panka. Wielki autorytet w tej dziedzinie, Jan Kuglin (1892-1972), polski drukarz, bibliofil, wydawca „Biblioteki stu", napisał: „Ziemba jest w dziedzinie introligatorskiej fenomenem nie tylko w warunkach polskich, ale i światowych. Barwność, precyzja cięcia, dokładność łączenia elementów inkrustacji stanowią, że oprawy Ziemby są najwyższej wartości, unikatem w dziedzinie współczesnej sztuki introligatorskiej!".

370. Polonia typographica saeculi sedecimi. Zbiór podobizn zasobu drukarskiego tłoczni polskich XVI stulecia. Z. 1-12 (12 tek). Wrocław – Warszawa – Kraków

370. Oprawy R. Ziemby (teki).

370. Oprawy R. Ziemby.

1962-1981. Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Wydawnictwo PAN, s. 42, [2], tabl. 29; 6, tabl. 31; 36, [2], tabl. 60; 73, [3], tabl. 55; 45, [2], tabl. 70; 33, [2], tabl. 65; 89, [3], tabl. 55; 82, [2], tabl. 50; 25, [3], tabl. 60; 39, [5], tabl. 45; 90, [1], tabl. 50; 24, [7], tabl. 30, 45 cm, teki płsk; oraz:

Sygnety polskich drukarzy, księgarzy i nakładców: zbiór podobizn i oryginalnych odbić. Z. 1-3 (1 teka). Reprint wydania przedwojennego. Warszawa 1986. Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, tabl. 90, 47 cm, teka płsk. 9000,-

Ze zbiorów Ryszarda Ziemby (ekslibrisy). **Poz. 1.** Monumentalne wydawnictwo dokumentujące najdawniejsze, szesnastowieczne zabytki polskiej sztuki typograficznej. Niezwykle starannie wykonane podobizny charakteryzują i prezentują dorobek wydawniczy poszczególnych drukarzy i oficyn wydawniczych, przypominają ich najważniejsze druki i osiągnięcia rytownicze. Wydawnictwo zostało zainicjowane przez Kazimierza Piekarskiego (1893-1944), zasłużonego bibliotekarza, bibliofila, kolekcjonera ekslibrisów, który wydał dwa pierwsze zeszyty w latach 1936-1937. Po wojnie kontynuacji dzieła podjął się zespół pod kierunkiem Alodii Kaweckiej-Gryczowej. W oferowanym zbiorze dwa

371. Oprawa R. Ziemby.

pierwsze zeszyty pochodzą z drugiego, powojennego wydania. Każda część składa się z zeszytu z objaśnieniami oraz tablic. Łącznie 600 numerowanych tablic reprodukcyjnych (w tym dwuczęściowe i rozkładane). **Poz. 2.** Reprint wydawnictwa dokumentującego sygnety polskich drukarzy, nakładców i księgarzy. Trzy zeszyty zostały opracowane i opublikowane w latach 1926-1929 przez Kazimierza Piekarskiego i Kazimierza Hałacińskiego (1878-1930) introligatora, bibliofila i kolekcjonera. **Oprawa luksusowa wyk. przez Ryszarda Ziembę – 13 tek:** czerwony płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. Na licach i krawędziach pł. (różne kolory), wewnątrz pap. marm. Pierwszych 8 tek posiada dodatkowe kasety ppł., w których umieszczono zeszyty o mniejszym wymiarze. Zeszyty w opr. pł., z zachowanymi oryg. okł. brosz. Tablice reprodukcyjne naklejone na kartony. Dodatkowe osłony kartonowe tek. Stan bardzo dobry. Majstersztyk introligatorstwa. **Efektowny, monumentalny komplet.**
(Patrz ilustracje na stronie poprzedniej)

371. Historja najnowsza. Pod red. Henryka Mościckiego i Jana Cynarskiego. T. 1-3 (w trzech wol.). Warszawa 1939. Nakładem Księgarni J. Przeworskiego, s. [2], III, 678, tabl. [23] (w tym kolor.), ilustr. w tekście; 658, tabl. [19] (w tym kolor.), ilustr.; 775, tabl. [32] (w tym kolor.), ilustr., mapa kolor. rozkł., 24,5 cm, **opr. luksusowa Ryszarda Ziemby** płsk. ze złoc. i tłocz. na grzbiecie, zachowane szyldziki opr. wyd. 1800,-

Historia XIX i XX wieku poprzedzona historią przełomu wieków XVIII i XIX. T. 1 obejmuje rewolucję francuską, wojny napoleońskie i czasy Świętego Przymierza; tom 2 zawiera dzieje drugiej połowy XIX stulecia, parlamentaryzm, kapitalizm i imperializm; t. 3 omawia szczegółowo dzieje lat 1900-1934 z wielką wojną światową. Dzieło pod redakcją Henryka Mościckiego (1881-1952), historyka, ucznia Szymona Askenazego, profesora Uniwersytetu Warszawskiego oraz Jana Cynarskiego (1882-1943), historyka, działacza PPS, zgładzonego przez Niemców w obozie koncentracyjnym Auschwitz. Oprawa

Ryszarda Ziemby: granatowy półskórek gładki, z ozdobnymi tłoczeniami. Zachowane oryginalne szyldziki ze starej oprawy. Kilka kart ze śladami zacieku, poza tym **stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

372. Goethe Johann Wolfgang. Faust. Tragedia. Cz. 1-2 (w 2 wol.). Przekład Emila Zegadłowicza. Wadowice 1926-1927. Nakład i druk Fr[anciszka] Foltina, s. 238, portret 1, ilustr. w tekście; 356, [2], ilustr. w tekście, 25 cm, jednolite opr., płsk., futerał. 450,-

Odbito w nakładzie 1050 numerowanych egzemplarzy, oferowany nosi nr 739, **z odręcznymi podpisami Emila Zegadłowicza** i Franciszka Foltina. Elegancko wydany polski przekład jednego z najsłynniejszych dzieł J. W. Goethego. **Oprawa Ryszarda Ziemby** z 1967 r., sygnowana suchym tłokiem na tylnej wyklejce: czerwony płsk, na licach pł., na wyklejkach pap. marm. Futerał ochronny pł. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 178)

PLAKATY. AFISZE

373. [I wojna światowa] – „Polska w obrazach. Wystawa fotograficzna". Warszawa, 1916; 70,5 x 50,0 cm. 2500,-

Plakat sygnowany: „Rys. E. Tr." – autorem projektu jest **Edward Trojanowski** (1873-1930), malarz i grafik, profesor warszawskiej SSP, współtwórca krakowskiego towarzystwa Polska Sztuka Stosowana. Litografia odbita w znanym warszawskim zakładzie Jana Cotty (przy ul. Kapucyńskiej); pozwolenie niemieckiej cenzury z 5 maja 1916 r. Tekst po polsku i niemiecku, zaproszenie na wystawę fotograficzną „Polska w obrazach", zorganizowaną w Warszawie przez Polskie Towarzystwo Krajoznawcze, połączoną ze zbieraniem funduszy na rzecz dzieci cierpiących z powodu wojny. Po konserwacji, drobne ubytki uzupełnione, krawędzie wzmocnione, przedarcia fachowo podklejone. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica XXVIII)

374. [I wojna światowa] – „Wolność". B. m. (Chicago), b. r. (1914-1919); 50,0 × 38,0 cm. 400,-

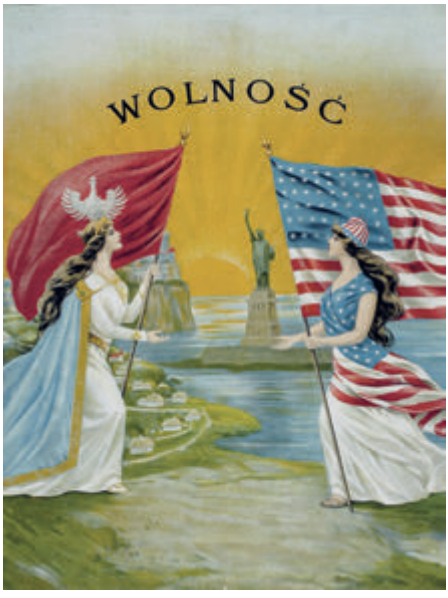
Plakat z okresu I wojny światowej, przygotowany w Stanach Zjednoczonych, zachęcający do poparcia polskiej walki o niepodległość. Chromolitografia, przedstawiająca dwie kobiety – alegorie Polski i USA – zdążające ku sobie, na tle wschodzącego słońca i Statui Wolności. Ponad nimi napis: „Wolność". Na odwrocie 2 stemple „From R. Fantl's Art. Studio – 1850 S. Racine Ave. – Chicago, Ills.". Po konserwacji, niewielkie naddarcia podklejone.
(Patrz ilustracja)

375. [Plebiscyt na Śląsku] – „Nie dajcie sobie zawracać głowy, pozostańcie przy Niemczech!". Berlin, b.r. (ok. 1920); 46,5 x 70,0 cm. 1400,-

Plakat sygnowany: „W. Levzow" – autorem projektu jest **Wilhelm Levzow**. Drukowany w Berlinie plakat propagandowy z okresu plebiscytów, agitujący za głosowaniem na listę niemiecką (ukazujący złudny dobrobyt pod rządami polskimi – leżący pod drzewem mężczyzna, któremu same wpadają do ust kiełbasy i inne frykasy). Wersja polska; powstała także wersja w języku niemieckim. Po konserwacji, zdublowany na płótnie.
(Patrz tablica XXVIII)

376. [Plebiscyt na Śląsku] – „Pokój narodów, przyjaźń, braterstwo. Precz z nienawiścią". B.m., b.r. (ok. 1921); 85,0 x 61,0 cm. 3200,-

Polski plakat propagandowy z okresu po III powstaniu śląskim, mający na celu wyciszenie emocji i umożliwienie wspólnego życia wszystkim mieszkańcom regionu. Nie sygnowany, nawiązuje do motywów bożonarodzeniowych: dwa anioły z gwiazdą i napisem: „Górnośląscy Polacy do wspólnej pracy. Podajcie bratnią dłoń ot, jutrznia wschodzi, świat nowy się rodzi z ognia i krwi. Czy polskim, niemieckim językiem władamy. Czy chłopi, czy panny, zarówno kochamy rodzinny i drogi nasz Górny Śląsk". Po konserwacji, zdublowany na płótnie.
(Patrz tablica XXVIII)

374. Plakat. 1914-1919.

379. F. Siedlecki. Projekt plakatu. 1923.

377. „Jarmark Gdański". Warszawa, 1920; 76,0 x 56,5 cm. 10 000,-

Plakat sygnowany: „rys. E. Bartłomiejczyk" – autorem projektu jest **Edmund Bartłomiejczyk** (1885-1950), jeden z czołowych polskich grafików okresu międzywojennego, profesor pierwszej w Polsce Katedry Grafiki Użytkowej w SSP. Litografia odbita w znanym warszawskim zakładzie W. Główczewskiego (na pl. 91,0 x 69,5 cm). Bardzo rzadki, wczesny plakat, zapraszający do Działu Polskiego na Jarmarku Gdańskim w lutym 1920 r. Zdublowany na płótnie, stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: A. A. Szablowska. Plakat polski w zbiorach Biblioteki Polskiej w Paryżu, Warszawa 2011, s. 100, poz. 37, il.
(Patrz tablica XXIX)

378. „Toruń. Pologne. Poland. Polska.". B. m., b. r. (1923); 68,5 x 49,0 cm. 3000,-

Plakat sygnowany monogramem na kamieniu: „F.S." – autorem pracy jest **Franciszek Siedlecki** (1867-1934), najwybitniejszy przedstawiciel symbolizmu w sztuce polskiej, artysta niezwykle wszechstronny, bardzo zasłużony dla rozwoju polskiej grafiki. Litografia barwna, odbita na planszy 94,5 x 63,0 cm, z zachowanymi szerokimi marginesami i znakami drukarskimi (**próbna odbitka autorska**). Jak pisze K. Czarnecki w katalogu prac Siedleckiego w zbiorach Muzeum Mazowieckiego w Płocku: **plakat znany jedynie ze wzmianki** w „Grafice Polskiej" (1923, z. VI, s. 122). Członkowie Związku Polskich Artystów Grafików (E. John, L. Gardowski, F. Siedlecki) wykonali wówczas na zamówienie Ministerstwa Kolei plakaty reklamujące Warszawę, Kraków i Toruń. Drukarskie wycięcia do ustawienia kolorów. Zagniecenia marginesów, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie!!!** Patrz poz. następna.
(Patrz tablica XXIX)

379. „Toruń. Pologne. Poland. Polska.". Projekt plakatu. 1923 r. 69,0 x 50,0 cm. 4000,-

Projekt plakatu turystycznego autorstwa Franciszka Siedleckiego (patrz poz. poprzednia). Akwarela, ołówek na papierze pl. (78,0 x 55,0 cm). Wzdłuż dolnego marginesu napis: „Związek Polskich Artystów Grafików" oraz „Dept. Sztuki". Zabrudzenia i ubytki marginesów, poza tym stan dobry. **Unikat!!!**
(Patrz ilustracja)

380. „Warszawa. Pologne. Poland. Polen”. Warszawa, b.r. (1925/1928); 99,5 x 63,0 cm. 7000,-

Plakat autorstwa **Stefana Norblina** (1892-1952), malarza, rysownika, plakacisty, scenografa i projektanta. Pochodzący z artystycznej rodziny, był jedną z czołowych postaci warszawskiej elity towarzyskiej okresu międzywojennego. Cieszył się wzięciem jako portrecista, ilustrator, grafik reklamowy. Do jego najbardziej znanych osiągnięć należy seria plakatów reklamujących Polskę, piękno architektury i przyrody kraju, a także wielkie osiągnięcia w dziedzinie rozwoju gospodarczego. Oferowany plakat jest sztandarowym tego przykładem. Serię tę artysta tworzył od 1924 r. na zamówienie Ministerstwa Komunikacji. Plakat wydrukowany w Zakładach Graficznych Koziańskich w Warszawie. Po konserwacji, zdublowany na płótnie.
Lit.: Plakaty w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie, s. 280, il.
(Patrz tablica XXIX)

381. „Kto chce potęgi Polski głosuje na Jedynkę”. Warszawa 1930; 110,0 x 73,5 cm. 800,-

Plakat sygnowany: „Proj. J. Bohdanowicz i B. Surałło”. Plakat wyborczy, nawołujący do głosowania na listę nr 1 – zestawia osiągnięcia Polski ostatnich 4 lat w rolnictwie. Jego autorzy to: **Julian Bohdanowicz** (1892-1943) – grafik, wykształcony na USB w Wilnie oraz na Akademii Warszawskiej, kierownik pracowni litograficznej w Szkole Przemysłu Graficznego oraz **Bolesława Surałło** (1906-1939), malarz i grafik, absolwent warszawskiej ASP, zajmujący się m.in. grafiką użytkową. Po konserwacji, stan dobry.
Lit.: A. Szablowska, M. Seńkiw, Plakat polski, Warszawa 2009, s. 338, poz. 477, ilustr.

382. „L’Art Polonais. Polnische Kunst. Schloss Rapperswil Juli-September 1936”. Warszawa, 1936; 76,0 x 54,0 cm. 6000,-

Plakat sygnowany: „A. Wajwód” – autorem projektu jest **Antoni Wajwód** (1905-1944), grafik wykształcony w warszawskiej ASP, członek Loży Wolnomalarskiej, współpracownik spółki artystów „Mewa”, tworzący głównie grafikę użytkową (obok nazwiska artysty znak studia graficznego „Mewa”). Druk zakładów Helios w Warszawie. Plakat przygotowany z okazji wystawy polskiej sztuki współczesnej, zorganizowanej w Muzeum Polskim w Rapperswilu w Szwajcarii. Po konserwacji, przedarcia fachowo podklejone.
Lit.: Plakaty w zbiorach Muzeum Plakatu w Wilanowie, Warszawa, s. 122, il.
(Patrz tablica XXIX)

---

383. [I wojna światowa] – „Do mieszkańców Warszawskiego jeneralnego gubernatorstwa! Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo...”. Jenerał-Gubernator [Hans] v. Beseler. [Warszawa 1916] Deutsche Staatsdruckerei, 69,5 x 50,0 cm. 150,-

Proklamacja władz niemieckich i austro-węgierskich zawierająca obietnicę utworzenia Królestwa Polskiego, pozostającego „w łączności z obu sprzymierzonymi mocarstwami” oraz zapowiadająca utworzenia armii polskiej. Od dnia ogłoszenia przeszła do historii, jako „Akt z 5 listopada” 1916 r. Po konserwacji, zdublowany na bibułce, ubytki uzupełnione, miejsca składania wzmocnione.

384. [I wojna światowa] – „C.K.N. Polacy! Władze okupacyjne wydały wczoraj odezwę o wojsku polskiem.” Dat. „Warszawa, 10 listopada 1916 r.”; 69,5 x 49,0 cm. 150,-

Afisz podpisany przez Centralny Komitet Narodowy (lewicę niepodległościową czynną w latach 1915-1917 pod przywództwem Artura Śliwińskiego), wydany po akcie z 5 XI 1916 r. o wskrzeszeniu państwa polskiego. Zawiera wezwanie do zaciągania się do wojska „pod narodowe sztandary”, pod dowództwem Józefa Piłsudskiego. Po silnej konserwacji, zdublowany na bibułce, miejsca składania wzmocnione, drobne ubytki uzupełnione, lewy górny róg zabarwiony na różowo.

385. [Lwów] – „Odezwa! Rada Obrony Państwa rozporządzeniem z 25 sierpnia b.r. żąda od ludności …”. [Lwów 1920]. Tymczasowy Wydział Samorządowy (Kazimierz) Gałecki. (Zygmunt) Lasocki. Druk. W.A. Szyjkowskiego, Lwów. Arkusz, 62,5 x 46,5 cm. 150,-

Afisz Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie wzywający ludność poszczególnych powiatów Małopolski Wschodniej do „dobrowolnych ofiar” („jednorazowej daniny”) na potrzeby 300 000 żołnierzy Wojska Polskiego w wyszczególnionym asortymencie zaopatrzeniowym. Ślady składania, zagniecenia, niewielkie naddarcia i przetarcie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

386. [II Rzeczpospolita] – „Pamiątka z Nowosielec”. Warszawa, b.r. (1936); 41,0 x 63,0 cm. 150,-

Plakat propagandowy z okresu międzywojennego, ze zdjęciami marszałka Edwarda Rydza – Śmigłego podczas uroczystego poświęcenia kopca ku czci Michała Pyrza we wsi Nowosielec koło Przeworska na Podkarpaciu. Barwne fotografie ukazują wodza podczas przemówienia, uroczystego przejazdu, przeglądu wojsk oraz defilady wojskowej. Poniżej hasło: „Aby Polskę podciągnąć wyżej...” Gen. Edward Rydz – Śmigły. Oszczędzaj i ucz oszczędzać”. Plakat drukowany w zakładzie „Rotofot” w Warszawie. Odnosi się do wydarzeń, które miały miejsce 29 czerwca 1936 r., kiedy zorganizowano uroczystość poświęcenia kopca ku czci Michała Pyrza (wójta wsi, który w 1624 r. obronił wieś przed najazdem tatarskim). W zamierzeniu władz miała to być manifestacja jedności środowisk chłopskich z obozem władzy, w rzeczywistości stało się wielkim protestem przeciwko uwięzieniu działaczy chłopskich (m in. W. Witosa), a sam Rydz Śmigły zmuszony został do wyjazdu przed zakończeniem uroczystości. Ślady składania, uszkodzenia krawędzi (podklejone), drobne zabrudzenia. Rzadkie.

387. [Powstanie Warszawskie] – „Warszawa Walczy. Żołnierska Gazeta Ścienna. Wydanie codzienne”, nr 40, sobota, 19.08.1944, 43,0 x 61,0 cm. 300,-

Numer ukazującej się codziennie powstańczej gazety redagowanej przez Wydział Propagandy AK, od nr 19 noszącej podtytuł „Żołnierska Gazeta Ścienna”, wydawanej w Śródmieściu pod redakcją Sławomira Dunin-Borkowskiego, szefa Biura Prasowego Wydziału Propagandy BIP KG AK i Haliny Auderskiej, pisarki, późniejszej posłanki na Sejm. W numerze informacje o aktualnych walkach i sukcesach powstańców (m.in. „Znów 2 czołgi stracili niemcy (!)”), doniesienia z frontów walk na wschodzie i zachodzie („Nowy kocioł we Francji”) oraz fotografie. Uwagę zwracają doniesienia o zniszczeniach (katedra spłonęła, pałac Krasińskich całkowicie zburzony). Ślady składania, stan dobry. Patrz poz. następna.

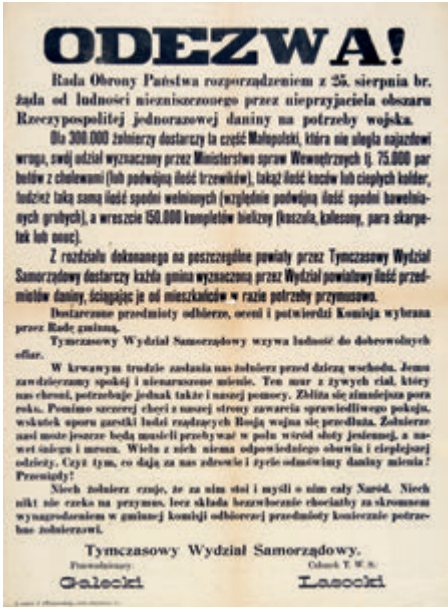
388. [Powstanie Warszawskie] – „Warszawa Walczy. Żołnierska Gazeta Ścienna. Wydanie codzienne”, nr 41, niedziela, 20.08.1944, 43,0 x 61,0 cm. 300,-

W numerze m.in. informacje o aktualnych walkach i sukcesach powstańców (np. „Zwycięska potyczka na Muranowie”), doniesienia z frontów na wschodzie i zachodzie („Wojska USA przekroczyły Sekwanę”; „Rosjanie zdobyli Sandomierz”) oraz fotografie. Uwagę zwracają doniesienia o terrorze rosyjskim na Lubelszczyźnie (aresztowanie Delegata Rządu w Tomaszowie Lubelskim). Ślady składania, stan dobry.

389. [Powstanie Warszawskie] – „Warszawa Walczy. Żołnierska Gazeta Ścienna. Wydanie codzienne”, nr 43, 22.08.1944, 43,0 x 61,0 cm. 300,-

Numer ukazującej się codziennie powstańczej gazety redagowanej przez Wydział Propagandy AK. W numerze informacje o aktualnych walkach i sukcesach powstańców (m.in. stwierdzenie „Dziś inicjatywa walk w Stolicy spoczywa w naszych rękach, a wynik ich nie budzi już wątpliwości”), argumentacja dowodząca konieczności wybuchu powstania („przyczyny moralne i materialne”) oraz 2 fotografie. Ślady składania, stan dobry.

390. [Powstanie Warszawskie] – „Koniec tragedii warszawskiej”. B. m., b.r. (1944); 63,0 x 95,0 cm. 1800,-

ODEZWA!

Rada Obrony Państwa rozporządzeniem z 25. sierpnia br. żąda od ludności niezniszczonego przez nieprzyjaciela obszaru Rzeczypospolitej jednorazowej daniny na potrzeby wojska.

Dla 300.000 żołnierzy dostarczy ta część Małopolski, która nie uległa najazdowi wroga, swój udział wyznaczony przez Ministerstwo spraw Wewnętrznych tj. 75.000 par butów z cholewami (lub podwójną ilość trzewików), łącznie ilość koców lub ciepłych kołder, tudzież taką samą ilość spodni wełnianych (względnie podwójną ilość spodni bawełnianych grubych), a wreszcie 150.000 kompletów bielizny (koszula, kalesony, para skarpetek lub onuc).

Z rozdziału dokonanego na poszczególne powiaty przez Tymczasowy Wydział Samorządowy dostarczy każda gmina wyznaczoną przez Wydział powiatowy ilość przedmiotów daniny, ściągając je od mieszkańców w razie potrzeby przymusowo.

Dostarczone przedmioty odbierze, oceni i potwierdzi Komisja wybrana przez Radę gminną.

Tymczasowy Wydział Samorządowy wzywa ludność do dobrowolnych ofiar.

W krwawym trudzie zasłania nas żołnierz przed dzikim wschodu. Jemu zawdzięczamy spokój i nienaruszone mienie. Ten mur z żywych ciał, który nas chroni, potrzebuje jednak także i naszej pomocy. Zbliża się zimniejsza pora roku. Pomimo szczerej chęci z naszej strony zawarcia sprawiedliwego pokoju, wskutek sporu garstki ludzi rządzących Rosją wojna się przedłuża. Żołnierze nasi muszą jeszcze będą musieli przebywać w polu wśród słoty jesiennej, a nawet śniegu i mrozu. Wielu z nich nie ma odpowiedniego obuwia i ciepłej odzieży. Czyż tym, co dają za nas zdrowie i życie odmówimy daniny mienia? Przemyśl!

Niech żołnierz czuje, że za nim stoi i myśli o nim cały Naród. Niech nikt nie czeka na przymus, lecz składa bezzwłocznie ochotniky za skromnem wynagrodzeniem w gminnej komisji odbiorczej przedmioty koniecznie potrzebne żołnierzowi.

Tymczasowy Wydział Samorządowy.

Przewodniczący: Galecki — Członek Y. W. S.: Lasocki

385. Lwów. Odezwa. 1920.

Do Obywateli Województwa Poznańskiego

OBYWATELE!

Zbierające się stale wypadki kaźni a nawet śmierci, spowodowane nastąpieniem niezgodności i materiałami wybuchowymi oraz wypadki wyłączania niebezpiecznie posiadanej broni, porwania przypadkowe, że na terenie województwa poznańskiego może znajdować się jeszcze u niektórych osób względnie w niektórych miejscowościach, w miejscach dostępnych dla ludności, broń i amunicja.

Każda niebezpiecznie posiadana broń, czy amunicja oraz porzucone materiały wybuchowe stanowią niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia mieszkańców miast i wsi naszego województwa.

Władze państwowe w trosce o bezpieczeństwo wszystkich Obywateli podjęły akcję zmierzającą do zlikwidowania tego stanu rzeczy, przez umożliwienie w sposób ujęty z prawem wydania się niebezpiecznie posiadanej broni i amunicji, w której posiadanie mogli wejść niektórzy Obywatele przez lekkomyślność lub nawet wbrew swej woli, a wszelkiej w kolizję z prawem nie oddają wyjścia z tej opresji.

Władze państwowe podejmują również poważną akcję oczyszczenia terenu województwa z min i niewypałów jako pozostałości minionej wojny i mogą zagrażających życia Obywateli, a zwłaszcza młodzieży.

W związku z tym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prokuratura Wojewódzka oraz Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej województwa poznańskiego

wzywają

wszystkich Obywateli posiadających niebezpieczną broń, amunicję lub materiały wybuchowe do bezzwłocznego oddania tych przedmiotów w jednostkach Milicji Obywatelskiej, Prokuraturach, Sądach Powiatowych Rad Narodowych lub zgłoszenia o fakcie posiadania broni, amunicji i materiałów wybuchowych do wyżej wymienionych władz – w razie ich zgłoszenia – z podaniem miejsc gdzie się znajdują.

Obywatele, którzy dotychczasowe zdobyte niebezpiecznie posiadaną broń, amunicję lub materiały wybuchowe a zgłoszenie się dotąd nie przy pomocy tych przedmiotów przedmiotów, nie będą podlegali do odpowiedzialności karnej.

Sprawy te po przeprowadzeniu dochodzenia będą umarzane na zasadzie art. 49 kodeksu postępowania karnego.

W przypadku nie oddania lub nie zgłoszenia broni, amunicji lub materiałów wybuchowych, winni odpowiadać będą z art. 4 § 1 lub 2 dekretu z dnia 22 VI 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 192 z późniejszymi zmianami).

Obywatele!

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Prokuratura Wojewódzka oraz Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej województwa poznańskiego są przekonane, że społeczeństwo województwa poznańskiego, mając na uwadze konieczność zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa wszystkim mieszkańcom naszego województwa, dołoży starannie wszystkiej akcji i udzieli wszystkim władzy jak najdalej idącej pomocy przy jej realizacji.

Poznań, dnia 15 lipca 1960 r.

392. Poznań. Afisz. 1960.

KONIEC TRAGEDII WARSZAWSKIEJ

W dniu 2 października w placówce bojowej dowódcy niemieckiego podpisano warunki złożenia broni.

390. Powstanie Warszawskie. Afisz. 1944.

Niemiecki afisz propagandowy w języku polskim, opublikowany po 5 października 1944 r., dotyczący kapitulacji Powstania („honorowa kapitulacja, kończąca bezmyślny przelew krwi, sprowokowany przez Londyn i Moskwę, zamieniający piękną, starą Warszawę w ogromne rumowisko"). Poza zapewnieniami o poszanowaniu konwencji genewskiej i właściwym traktowaniu jeńców oraz ludności cywilnej (wojska niemieckie dostarczają żywność i medykamenty!), tekst zawiera głównie oskarżenia pod adresem Londynu i Moskwy („Kto ufa Anglii, tego Anglia napewno (!) opuści"). Tekst ilustrowany 7 czarno-białymi zdjęciami z kapitulacji Warszawy. Ślady składania, drobne ubytki, ślady starej taśmy. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

391. [Przemysł w Polsce] – „Odezwa. W czasie wojny narzucił nam okupant przymusową zbiórkę wszelkich odpadków ...". B. m. [1946]. Ministerstwo Przemysłu Centrala Odpadków. Druk. Państw. w Łodzi. Arkusz, 43 x 30 cm. 50,-

Odezwa w sprawie zbioru surowców wtórnych, które przyczynią się „do obniżki cen produktów przemysłowych, jak materiałów odzieżowych...". Jako odpadki papiernicze wskazano „książki hitlerowskie". Pieczęć u dołu: „Rejonowa Zbiornica Odpadków" na Skarżysko-Kamienne. Ślady niewielkich zagięć przy prawej krawędzi, poza tym stan bardzo dobry.

392. [Poznań] – „Do Obywateli Województwa Poznańskiego. Obywatele! Zdarzające się stale wypadki kalectwa ...". Poznań 15 VII 1960. Komendant Wojewódzki MO. Prokurator Wojewódzki. Przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej. SPPT Szamotuły. Arkusz, 41,5 x 29,5 cm. 90,-

Apel organów lokalnych władzy i administracji do mieszkańców województwa poznańskiego o ujawnienie nielegalnie posiadanej broni, amunicji oraz materiałów wybuchowych bez pociągania do odpowiedzialności karnej zgłaszających się pod pewnymi warunkami. Ślady składania, drobne przetarcie oraz przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

ALBUMY FOTOGRAFICZNE. FOTOGRAFIE

393. [Krynica] – Album 82 fotografii Krynicy z lat 1935-1936, k. [13], 18,5 × 24,5 cm, opr. kartonowa z epoki. 900,-

Album zawiera 20 fotografii o wymiarach 13 × 8 cm oraz 62 fotografie o wymiarach 8 × 6 cm. Fotografie przedstawiają życie towarzyskie Krynicy w sezonie 1935-1936 skupiające się wokół słynnego Hotelu „Patria" Jana Kiepury. „Patria" została wybudowana w 1933 r. według projektu architekta Bohdana Pniewskiego. Była wówczas najnowocześniejszym hotelem w Krynicy z luksusowymi pokojami i apartamentami. Zdjęcia przedstawiają m.in. wnętrza „Patrii", jej właściciela **Jana Kiepurę z małżonką Martą Eggerth** oraz brata Władysława Kiepurę. Część fotografii prezentuje gości hotelu w jego najbliższym otoczeniu. W albumie znajdują się także zdjęcia przedstawiające słynny Oddział Zdrojowiskowy Kliniki Położniczej i Chorób Kobiecych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Większość fotografii sygnowana przez krynickie zakłady fotograficzne: „Z. Garzyński", „Universal-Film", „Foto Zeller", „Fotoma", „Foto-Jedwab". Oprawa kartonowa z epoki, grzbiet przewiązany sznurkiem, stan dobry, stan wklejonych fotografii dobry i bardzo dobry. Interesujący przyczynek do historii Krynicy w okresie międzywojennym.
(Patrz ilustracja)

– Albumy fotografii z okupowanej Polski –

394. [Lwów] – Album fotografii Lwowa. [Lwów, po 1941, b.w.], k. [13], fot. [80], 31 x 43 cm, opr. karton wyd. prążkowany. 850,-

Zbiór fotografii z okresu okupacji niemieckiej Lwowa, stolicy dystryktu Galicja w ramach Generalnego Gubernatorstwa. Zawiera zdjęcia zabytków miasta oraz jego ważniejszych gmachów. Widoczne marsze niemieckich władz i organizacji ze swastyką na proporcach, szyldy na gmachach i sklepach oraz tablica z mapą zdobyczy niemieckiego Wehrmachtu, ustawiona na jednym z lwowskich placów. Profesjonalne fotografie o wymiarach 12,5 x 17,5 cm. Brak ostatniego zdjęcia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 190)

395. [Generalne Gubernatorstwo] – Generalgouvernment. Aufnahme 1942. Album 235 fotografii, k. [31], 22 x 31 cm, opr. z epoki. ppł. 900,

Zbiór prywatnych zdjęć niemieckiego dokumentalisty z pobytu w Generalnej Guberni w 1942 r. Większość dotyczy podróży ich autora do tzw. Dystryktu Galicja. Przedstawiają widoki Lwowa, Halicza i okolic, Rohatyna, Delatynia, Kołomyi, Stanisławowa, Jaremcza, Worochty, Michalcza, Tatarowa i Żabiego, prace drogowe w okolicach Opatowa, Sandomierza i Staszowa. Niewielką część albumu zajmują zdjęcia z pobytu w Niemczech (również przed wojną) oraz z okolic Mińska Mazowieckiego. Tematyka zdjęć to przede wszystkim krajobrazy (np. przełomy Dniestru lub Prutu, Karpaty Wschodnie) i zabytki (m.in. kościoły, synagogi) oraz drogi i mosty. Ciekawa seria kilkunastu fotografii dokumentująca wieś ukraińską oraz lokalne uroczystości ludowe (marsze w strojach narodowych w Stanisławowie). Fotografie śr. o wymiarach 6 x 6 i 6 x 9 cm. Na kartach albumu opisy w jęz. niem. Drobne otarcia wyklejki opr. na licach, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

393. Krynica. Album. 1935-1936.

395. Generalna Gubernia. Album. 1942.

396. [Wojsko Polskie na Zachodzie] – Album fotografii 1. Dywizji Pancernej gen. Stanisława Maczka. Po 1963 r., k. 32, fot. 190, 34 x 26 cm, opr. ppł.; oraz: **E. Kozicki**. Falaise. Maszynopis. Lata 60. XX w. k. [24], 2 fot., luźne karty, teczka A4. 1800,-

Autorem pracy jest Eugeniusz Kozicki (1899-1978), major Wojska Polskiego, uczestnik kampanii wrześniowej 1939 r. i francuskiej 1940 r., szef zaopatrzenia 1. Dywizji Pancernej gen. Stanisława Maczka podczas bitwy pod Falaise w 1944 r. **Maszynopis** przygotowywany do wydania książkowego. Zawiera m.in. fotografie autora i gen. Franciszka Skibińskiego, dowódcy 10. Brygady Kawalerii Pancernej oraz spis odznaczonych Orderami Krzyża Virtuti Militari. **Album fotograficzny** składa się z kilku części stanowiących zbiory prac różnych autorów. Pierwszą część stanowi zespół fotografii (84 sztuki, w tym 25 fotografii wycinków prasowych), opracowany przez mjr E. Kozickiego, dotyczących walk 1. Dywizji Pancernej pod Falaise, historii jednostki z lat 1944-1945. Dalsze zdjęcia to kronika uroczystości kombatanckich związanych z bitwą pod Falaise z lat 1960-1963, wraz z dokumentacją terenu walk. Kolejne fotografie, zatytułowane „Drogi żołnierskie do 1. Dywizji Pancernej", to zbiór oryginalnych amatorskich zdjęć z lat 1940-1945, związanych z żołnierzami dywizji na terenach Francji, Algierii, Holandii i Niemiec. Format fotografii od całostronicowych po pocztówkowe oraz 6 x 6 lub 6 x 8 cm. Stan ogólny dobry, a zdjęć bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

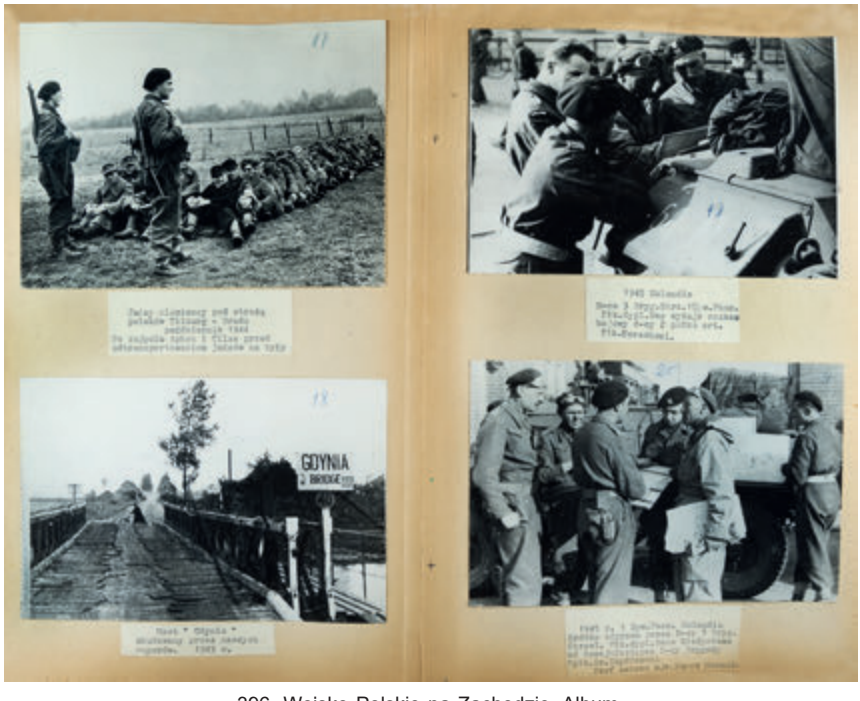
---

397. [Lwów] – Zespół 5 fotografii. Fot. **J. Eder**. Przed 1888 r. 600,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 10,0 x 14,0, naklejone na karton firmowy 11,0 x 16,5 cm
Zespół fotografii Lwowa z końca XIX w.: ratusz, Cerkiew Wołoska, rynek z fontanną Neptuna, Plac Mariacki, panorama miasta. Poniżej zdjęć napis: „Józef Eder we Lwowie", na odwrocie znak zakładu

394. Lwów. Album. Po 1941.

396. Wojsko Polskie na Zachodzie. Album.

397. J. Eder. Lwów. Fotografie. Przed 1888.

398. Lwów. Fotografie. XIX/XX w.

fotograficznego (w Hotelu Angielskim, zburzonym w 1888 r.), wraz z medalami uzyskanymi na wystawach w Wiedniu w 1873 r. oraz we Lwowie w 1877 r. Autorem zdjęć jest najwybitniejszy ówcześnie fotograf lwowski Józef Eder (ok. 1831-1903), który od 1861 r. prowadził zakład, gdzie wykonywał portrety, a także zdjęcia pejzażowe i dokumentalne. Na odwrocie jednej karty stempel Składu Papieru i Galanteryi Seyfarth & Dydyński; dwa rodzaje sygnatur zakładu. Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

398. **[Lwów]** – Zespół 4 fotografii. XIX/XX w. 360,-

Fotografie czarno-białe; dwie sztuki o wym. 11,0 x 14,0 (naklejone na karton firmowy 20,0 x 24,0); jedna o wym. 20,0 x 14,0 (na kartonie 25,0 x 17,0); jedna o wym. 23,0 x 17,0 (naklejona na karton starej oprawy)
W skład oferowanego zespołu wchodzą: **1.** dwie fotografie (panorama miasta oraz Plac Krakowski z kościołem Matki Boskiej Śnieżnej, najstarszym lwowskim kościołem katolickim), opisane na odwrocie ołówkiem (tam datowanie 1896 r. oraz informacja o pochodzeniu z kolekcji Karola Blaima, być może czynnego w końcu XIX w. we Lwowie aktora); **2.** widok fasady jednego z najwspanialszych barokowych zabytków Lwowa – kościoła Dominikanów p.w. Bożego Ciała (z pieczęcią kolekcji Jana Sas Zubrzyckiego, architekta); **3**. Kaplica Boimów – fotografia autorstwa **Adama Lenkiewicza** (1888-1941), prezesa Lwowskiego Towarzystwa Fotograficznego oraz lwowskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego. Na odwrocie nieaktualne stemple własnościowe, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

399. **[Sanockie]** – „Z okolic Sanoka”. **K. K. Konieczny**. 1938 r. (?); fotografia czarno-biała o wym. 28,0 x 38,0 cm, wklejona w stare passe-partout 37,5 x 49,0 cm. 300,-

Górski pejzaż z okolic Sanoka, sygnowany ołówkiem na p-p, poniżej fotografii; na odwrocie opis i datowanie ołówkiem i piórem. Stan dobry.

400. [Warszawa – Żoliborz Dziennikarski] – Zespół 39 fotografii. Lata 20/30. XX w. 900,-

Fotografie czarno-białe; różne formaty, od ok. 8,5 x 6,0 cm do ok. 12,0 x 17,0 cm
Zespół fotografii, w większości z lat 1926-1929, ukazujących budowę osiedla Żoliborz Dziennikarski w Warszawie. Na kilku zdjęciach uwieczniono **Melchiora Wańkowicza**, wraz z żoną Zofią oraz ukochanymi córkami: Krystyną i Martą (nazywaną Tirliporek). Wańkowicz (1892-1974), pisarz i dziennikarz, mieszkał w Warszawie od 1903 r., w okresie międzywojennym w słynnym „Domeczku" przy ul. Dziennikarskiej 3 (zniszczonym podczas wojny). Tak to wspominał sam pisarz: „Dom miał stanąć na pustkowiu szczerym, na dalszym Żoliborzu, gdzie nie dochodziły jeszcze linie tramwajowe, i żadna kucharka nie chciała się godzić z braku sklepów i kościoła. Z jednej strony widać było burą Wisłę, ku której szły pustacie, z drugiej przewiew majdanu, na którym miał stanąć park im. S. Żeromskiego, z trzeciej – pryzmy cegły, z której poczynano stawiać „szklane domy" pepesowskiej kooperatywy, z czwartej wreszcie – beczułki wapna tam, kędy zalęgła się dziennikarska kooperatywa." Zespół zawiera zdjęcia z różnych etapów budowy domów i charakterystycznych szeregowców w rejonie ulic Tucholskiej, Dziennikarskiej oraz Krasińskiego, a także ukazujące inne fragmenty Starego Żoliborza (m.in. Fort Sokolnickiego, rejon placu Wilsona, ulica Śmiała i szkoła Rodzin Wojskowych). Na wielu z nich uwieczniono również rodziny redaktora Stanisława Zachariasiewicza (1891-1944), związanego z „Gazetą Lwowską" i „Gońcem Krakowskim" oraz generała Stanisława Kwaśniewskiego (1886-1956), prezesa Ligii Morskiej i Kolonialnej. Zdjęcia częściowo naklejone na karty starego albumu oraz na współczesne kartki pap., z odręcznymi opisami (np. „W chwili wybuchu prochowni w 1923 r. tu mieszkałem"). Stan zdjęć dobry. Rzadki i ciekawy zbiór fotografii z wczesnego okresu budowy warszawskiego Żoliborza.
(Patrz tablica XXX)

---

401. Czartoryski Adam Jerzy (1770-1861), mąż stanu, prezes Rządu Tymczasowego w powstaniu listopadowym, przywódca obozu Hôtel Lambert. B. m. (Paryż), b.r. (ok. 1857). **Zakład Fotograficzny Nadara.** Fotografia portretowa, 16,5 x 13,5 cm (owal). 6000,-

Portret księcia Adama Jerzego Czartoryskiego, wykonany przez jednego z najwybitniejszych paryskich fotografów Nadara (Gasparda-Féliksa Tournachona (1820-1910), autora portretów największych osobistości XIX w. Inny portret A. Czartoryskiego wykonany w czasie tej samej sesji eksponowany był na monograficznej wystawie Nadara w Paryżu w 1994 r. (Nadar. Les années créatrices: 1854-1860, il. 74; Paryż 1994). Po stronie lewej **sygnatura odręczna** w warstwie światłoczułej; „Nadar"; poniżej „115 St. Lazare". Odbitka wycięta do owalu, ślad składania pośrodku (w poziomie). **Wielka rzadkość!!!**
(Patrz tablica XXXI)

402. [Działyńska Izabela] – „Arab pani Działyńskiej". Fotografia portretowa. Paris (Paryż), b.r. (lata 60. XIX w.); Zakład fotograficzny **Mayer & Pierson**; 8,5 x 5,3 (naklejona na karton firmowy 10,5 x 6,2 cm). 250,-

Według opisu na odwrocie wczesna fotografia, ukazująca służącego – Araba, będącego na służbie u Izabeli z ks. Czartoryskich hr. Działyńskiej (1830-1899), założycielki ordynacji rodowej w Gołuchowie, kolekcjonerki dzieł sztuki. Fotografia wykonana w wiodącym ówcześnie zakładzie fotograficznym założonym przez Pierre-Louisa Piersona oraz braci Léopolda-Ernesta Mayera i Louisa-Frédérica Mayera. Drobne zabrudzenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

403. Dajan Mosze (1915-1981), minister obrony i minister spraw zagranicznych Izraela. Zespół 25 fotografii. Lata 50./60. XX w. 600,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 24,0 x 18,0 cm
Fotografie ukazują generała Mosze Dajana, ministra obrony Izraela, uważanego za bohatera narodowego po zwycięstwie w wojnie sześciodniowej oraz wojnie Jom Kipur. Na 17 zdjęciach generał przedstawiony został podczas spotkania z gwiazdą kina francuskiego lat. 50. Françoise Arnoul. Pozostałe

402. Arab pani Działyńskiej. Lata 60. XIX w.

403. Mosze Dajan. Fotografie. Lata 50./60. XX w.

materiały ukazują aktorkę podczas wizyty w żeńskich oddziałach wojska izraelskiego. Na odwrocie stemple „Photo Unifrance" (agencji promującej francuskie filmy). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

404. **Dunikowski Xawery** (1875-1964), rzeźbiarz, podczas inauguracji roku akademickiego. Dwie fotografie, Wrocław [lata 60. XX w. Stefan Arczyński], 13 x 19 cm. 150,-

Fotografia pierwsza przedstawia Xawerego Dunikowskiego podczas mowy inauguracyjnej na otwarciu roku akademickiego w latach 60. XX w. w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Na drugiej fotografii Xawery Dunikowski ze Stanisławem Dawskim, profesorem tej uczelni. Pierwsze zdjęcie sygnowane pieczęcią: „Stefan Arczyński. Fotografik (ZPAF), Wrocław …". Drobne przybrudzenia na odwrocie drugiego zdjęcia, poza tym stan bardzo dobry.

405. **Estreicher Karol** (1906-1984), historyk sztuki, profesor UJ, wśród studentów we Wrocławiu, kwiecień 1958. [Kraków 1958. Bez autora], 9 x 14 cm. 120,-

Na odwrocie data zapisana odręcznie. Zdjęcie wykonane przed wejściem do gmachu obecnego Muzeum Narodowego we Wrocławiu. Stan bardzo dobry.

406. **Jan Paweł II święty** (1920-2005), papież oraz **Stefan kardynał Wyszyński** (1901-1981), prymas Polski. Fot. R. Rzepecki, 1978 r. Fotografia czarno-biała, 23,7 x 18,0 cm. 400,-

Na odwrocie stempel autorski Ryszarda Rzepeckiego (1941-2009), fotoreportera dokumentującego życie polskiego Kościoła (m.in. wizyty papieskie), fotograf prymasa Wyszyńskiego. Na odwrocie opis długopisem: „Watykan 23.X.1978" – fotografia ukazuje moment pożegnania papieża z prymasem

407. Marszałek Piłsudski wśród oficerów. Po 1919.

Wyszyńskim podczas audiencji dla Polaków (kiedy to obaj dla wyrażenia wzajemnego szacunku i czci uklękli przed sobą). Stan dobry.

407. **Piłsudski Józef** (1867-1919), Naczelnik Państwa Polskiego w otoczeniu oficerów. Lida po 22 IV 1919. Fotografia portretowa. Warszawa 1919. M. Pusch, 11,0 x 16,5 cm, naklejona na karton firmowy. 400,-

Na fotografii obok przyszłego marszałka Polski stoją m.in. Paul Prosper Henrys (1862-1943), generał dywizji armii francuskiej i szef francuskiej misji Wojskowej w Polsce (od kwietnia 1919 r.); Bolesław Wieniawa-Długoszowski i Kazimierz Sosnkowski. Nie ma pewności, co do autorstwa fotografii, która mogła być tylko utrwalona na firmowym papierze znanego warszawskiego zakładu fotograficznego przy ul. Marszałkowskiej 131. Przybrudzenia na odwrocie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

408. **Piłsudski Józef** (1869-1935), pierwszy Marszałek Polski. Fot. Z. Marcinkowski. B. m., b.r., 16,5 x 29,0 cm, naklejona na karton 34,5 x 45,5 x cm. 800,-

Józef Piłsudski w trakcie uroczystości wojskowych (podczas wręczania sztandaru 18 Pułkowi Piechoty w Koninie w lipcu 1921 r.). Sygnowana poniżej ołówkiem: „Zdzisław Marcinkowski". Fotografia naklejona na karton wystawienniczy, stan dobry.

409. **Sikorski Władysław** (1881-1943), premier Rządu Polskiego na uchodźstwie i Naczelny Wódz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Portret w mundurze, z dedykacją, 1942. Fotografia 25,5 x 20,0 cm, na kartonie 34,0 x 26,0 cm, w tece karton. 2500,-

Z odręczną dedykacją Władysława Sikorskiego: „To my friends Mr. and Mrs. Albert Sydney with most cordial greetings New York December 1942. Sikorski". Dedykacja dla Izabeli, córki Z. Jodko-

411. Instytut Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa w Puławach. 1925.

-Narkiewicza, posła do parlamentu austriackiego, i jej męża A. Sydney'a, po śmierci którego wychodzi ponownie za mąż za Alfreda Potockiego, ostatniego ordynata łańcuckiego. Fotografia sygn.: „Chase Washington D.C." Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXXI)

410. [Korporacja Akademicka] – Bal Korporacji „Gaskonia" w lutym 1930 r. Portret zbiorowy. Warszawa 1930. Polska Agencja Fotograficzna „Prasa", 18 x 24 cm, podklejona na tekturce z epoki. 300,-

Fotografia zbiorowa 33 uczestników balu lwowskiej Korporacji „Gaskonia", założonej w 1924 r. Na odwrocie odcisk pieczęci tuszowej: „Polska Agencja Fotograficzna „Prasa" Warszawa ul. Chmielna nr 8". Ślady po kleju na odwrocie, poza tym stan bardzo dobry.

411. [Profesorowie w Puławach] – Zjazd pedagogów i wychowanków Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego i Leśnictwa. Portret zbiorowy 83 uczestników zjazdu i zaproszonych gości przed pałacem Czartoryskich w Puławach. [Puławy 1925. Bez autora], 22,5 x 16,5 cm, w passe-partout z epoki (39,5 x 29,5 cm). 300,-

Na fotografii rozpoznani m.in. profesorowie Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie: Stanisław Pigoń (1885-1968), ówczesny profesor historii literatury polskiej, późniejszy rektor USB (półleżący – w pierwszym rzędzie pierwszy od lewej); Kornel Michejda (1887-1960), ówczesny profesor medycyny USB (tamże, z brodą, czwarty od lewej); Stanisław Kościałkowski (1881-1960), profesor historii USB (piąty z lewej w drugim rzędzie); Stefan Ehrenkreutz (1880-1945), profesor historii prawa USB (trzeci od lewej w ostatnim rzędzie). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

412. Słuchacze Szkoły Morskiej w Tczewie. Dwie fotografie. [Tczew 1923-1930. B.w.], 9 x 14 cm. 150,-

Portret zbiorowy kilkudziesięciu słuchaczy podczas wykładu dotyczącego mechaniki okrętowej. Zilustrowane w tle planszą turbiny z ORP „Kujawiak". Jedna fotografia wyblakła. Odbito na papierze fotograficznym firmy „Leonar". Stan ogólny dobry.

413. [Kabaret Literacki To-Tu] – Zespół 3 fotografii. 1963-1965 r. 240,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 20,5 x 13,0 (1 szt.) oraz 24,0 x 17,0 cm (2 szt.)
Na odwrocie opisy maszynowe oraz sygnatury: „CAF-fot. Uchyniak"; „CAF-fot. Kopeć"; „CAF-fot. Sobolewski". Fotografia dat. 7II63 r. ukazuje Zbigniewa Cybulskiego wraz z członkami zespołu „To-Tu", w trakcie przygotowań do wyjazdu na występy do Wiednia. Fotografia dat. 19XI64 przedstawia Barbarę Michałowską podczas występu w Warszawie (w programie opracowanym przez Tadeusza Chyłę, nagrodzonym I miejscem na festiwalu w Opolu). Zdjęcie dat. 7V65 r. ukazuje plansze informacyjne przed Uniwersytetem Warszawskim (zapraszające na występ „To-Tu" podczas III Festiwalu Kulturalnego Studentów). Kabaret literacki To-Tu powstał w 1957 r., założony przez Wowo Bielickiego, Jerzego Afanasjewa, Alicję Ronczewską, Jacka Fedorowicza i Tadeusza Chyłę. Działał równolegle z legendarnym Bim-Bomem, pod opieką artystyczną Zbigniewa Cybulskiego. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

FOTOGRAFIE ARTYSTYCZNE

414. Bułhak Jan (1876-1950) – Jezioro Narocz i okolice (album z 47 zdjęciami). Lata 30. XX w. 6500,-

Fotografie czarno-białe; śr. o wym. 12,0 x 16,5 lub 9,0 x 13,5 cm, wklejone w album (płótno przewiązane sznureczkiem; 25,0 x 35,0 cm)
Na 14 zdjęciach **suchy tłok autora** „J. Bułhak. Wilno". Niezwykłej urody zdjęcia ukazują Narocz (Jezioro Miadziolskie), największe jezioro (79,2 km2) w II Rzeczypospolitej w dawnym powiecie Święciany województwa wileńskiego, zwane też niekiedy „polskim morzem" (obecnie w granicach Białorusi). Na fotografiach malownicze pejzaże, a także rybacy przy pracy, żaglówki (jezioro było w okresie międzywojennym znanym ośrodkiem żeglarskim), okoliczne wsie i lasy. Album powstał podczas jednego z wyjazdów plenerowych Bułhaka wraz młodzieżą studencką. Artysta był zakochany w swojej rodzinnej Wileńszczyźnie (jak napisano we wstępie do jego książki „Narocz": „Autor jej, znany w Polsce artysta-fotograf, ukochał to przepiękne jezioro, przeżył z niem niejedno i włożył niemało trudu, by ten cud wodny utrwalić obrazem i słowem"). Dołączono dwie pozycje, w których znalazły się oferowane zdjęcia: J. Bułhak, Narocz. Największe jezioro w Polsce, 38 ilustracyj autora (Wilno, 1935) oraz J. Bułhak, Wędrówki fotografa w słowie i obrazie. I. Krajobraz wileński (Wilno 1931). Zabrudzenia oprawy, stan zdjęć bardzo dobry. Oprawy pozycji książkowych podniszczone, nieaktualne wpisy własnościowe.
(Patrz tablica XXX oraz ilustracja)

415. Bułhak Jan (1876-1950) – Wilno (zespół 6 fotografii). 1918-1920 r. 1500,-

Fotografie czarno-białe o wym. ok. 10,5 x 16,0, naklejone na karton firmowy 31,5 x 24,5 cm
Na trzech fotografiach suchy tłok: „Jan Bułhak Wilno" (2 szt.) oraz „J. Bułhak" (1 szt.); na odwrocie jednej nalepka z nadrukiem: „Litwa w fotografjach J. Bułhaka R.P. 1918" wypełnionym odręcznie: „Wilno. Kość S. Piotra"; na odwrocie pieczątki: „Kolekcja „Wilno" oraz „Fot. Jan Bułhak Warszawa-Uniwersytet" lub z wileńskimi adresami pracowni: Portowa 6 i Jagiellońska 8. Autorem zdjęć jest jeden z najwybitniejszych fotografów polskich Jan Bułhak, uznawany za pioniera fotografii artystycznej oraz krajoznawczej. Przez większą część życia związany z Wilnem, gdzie kierował Zakładem Fotografii Artystycznej na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu. Autor wielu publikacji i podręczników, był niekwestionowanym autorytetem środowiska fotograficznego. W czasie wojny polsko-bolszewickiej w lipcu 1920 r. został wraz z pracownikami Uniwersytetu Stefana Batorego ewakuowany do Warszawy, gdzie prowadził przez rok pracownię na terenie UW. Fotografie ukazują ukochane przez artystę Wilno: kościół św. Piotra i Pawła, Ostrą Bramę, trzy panoramy miasta. Nieznaczne uszkodzenia kartonu podkładu, stan zdjęć dobry.

416. Bułhak Jan (1876-1950) – Warszawa (zespół 2 fotografii). 1920 r. 600,-

Fotografie czarno-białe o wym. ok. 10,5 x 16,0, naklejone na karton firmowy 32,0 x 23,5 cm
Na odwrocie pieczątki: „Kolekcja „Warszawa" oraz „Fot. Jan Bułhak Warszawa-Uniwersytet". Fotografie z warszawskiego okresu twórczości Bułhaka, kiedy wobec zagrożenia ze strony bolszewików został

413. Kabaret To-Tu. 1963-1965.

418. J. Bułhak. Sosna (Niesłucz). 1935.

414. J. Bułhak. Jezioro Narocz. Album. Lata 30. XX w.

ewakuowany wraz z pracownikami Uniwersytetu Stefana Batorego z Wilna do Warszawy. Jego pracownia mieściła się wówczas na terenie Uniwersytetu Warszawskiego. Efektem pracy było 13 tomów fotografii warszawskich. Na oferowanych zdjęciach ukazano Zamek Królewski wraz z fontanną wokół Kolumny Zygmunta (z serii Stare Miasto) oraz zajazd na Wierzbnie (na Mokotowie, nieopodal Królikarni). Drobne uszkodzenia tektury podkładów, stan zdjęć dobry.
Lit.: M. Plater-Zyberk, Jan Bułhak fotografik, Warszawa 2006, s. 71, il.
(Patrz tablica XXX)

417. Bułhak Jan (1876-1950) – Ziemia Mińska. 1918 r. 300,-

Fotografia czarno-biała o wym. 10,5 x 15,5 naklejona na karton firmowy 33,0 x 25,5 cm
Na odwrocie nalepka z nadrukiem: „Litwa w fotografjach J. Bułhaka Nr... R.P. 1918" wypełnionym odręcznie: „Z. Mińska" oraz pieczątki: „Jan Bułhak Fotograf. Wilno Portowa 6" i „Copyright by J. Bulhak Wilno. Alle Rechte vorbehaltet". Zimowy pejzaż z okolic drogich sercu artysty. Drobne uszkodzenia tektury podkładów, stan zdjęć dobry.

418. Bułhak Jan (1876-1950) – „Sosna (Niesłucz)" – Jezioro Narocz. Przed 1935 r. 600,-

Fotografia czarno-biała; 29,0 x 22,0 (naklejona na karton autorski 31,0 x 23,5)
Sygnowana na licu: „J. Bułhak" oraz suchy tłok „Jan Bułhak Wilno"; na odwrocie podkładu stempel: „J. Bułhak Art. Fotograf Wilno ul. Jagiellońska 8" oraz **opis autorski piórem**: „Jezioro Narocz fot. J. Bułhak". Narocz (Jezioro Miadziolskie), największe jezioro (79,2 km2) w II Rzeczypospolitej w dawnym powiecie Święciany województwa wileńskiego, zwane też niekiedy „polskim morzem". Obecnie w granicach Białorusi. Fotografia reprodukowana w książce Jana Bułhaka „Narocz. Największe jezioro w Polsce", opublikowanej w 1935 r. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

419. Kuczyński Józef (1875-1952) – Portret Jacka Malczewskiego (z autografem malarza). Pocz. 20. XX w. 8000,-

Fotografia czarno-biała; 34,5 x 27,5 cm
Sygnowana suchym tłokiem: „Kuczyński Kraków". Wzdłuż górnego marginesu **autograf piórem**: „Jacek Malczewski". Portret czołowego reprezentanta sztuki polskiej przełomu XIX i XX w., przedstawiciela symbolizmu, niezwykle cenionego za odrodzenie tradycji romantycznej. Autorem fotografii jest Józef Kuczyński, uznawany za jednego z najważniejszych fotografów polskich, ucznia i następcę Józefa Sebalda oraz Juliusza Miena. Od 1899 do 1907 r. podróżował do Drezna, Zurychu, Marsylii i Paryża, od 1907 r. prowadził Zakład Artystyczno-Fotograficzny, w którym stale eksperymentował z różnymi technikami w celu osiągnięcia efektu malarskiego, starając się o uznanie fotografii za dziedzinę sztuki. W okresie międzywojennym z powodzeniem wystawiał, otrzymywał wiele nagród, był członkiem Kapituły Seniorów Foto-Klubu Polskiego, wieloletnim prezesem krakowskiego oddziału Związku Polskich Artystów Fotografików. Ceniono go zwłaszcza za portrety (jak napisano w recenzji w „Fotografie Polskim" z wystawy w 1930 r.: „Józef Kuczyński jest jednym z pierwszych w Polsce portrecistów. Portrety jego cechuje niezwykła siła charakterystyki, i to dosadnej, wręcz zniewalającej widza spotęgowanym wyrazem indywidualnego życia. [...] Widać, że jest artystą, który dopuszcza do głosu zarówno uczucie, jak i intelekt."). Przedarcie podklejone. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz tablica XXXI)

420. Kuczyński Józef (1875-1952) – Kardynał Adam Sapieha. 4000,-

Fotografia (guma); 38,5 x 28,5 cm
Portret kardynała Adama Stefana Sapiehy (1867-1951), nazywanego Księciem Niezłomnym, jednej z czołowych postaci polskiego Kościoła XX w. Kardynał sportretowany przez Józefa Kuczyńskiego, jednego z najważniejszych polskich fotografów I połowy XX w., pioniera fotografii artystycznej (patrz poz. poprzednia). Praca wykonana w rzadkiej i trudnej technice gumy – polega ona na stykowym kopiowaniu negatywu na odpowiednim papierze, pokrytym światłoczułą emulsją. Po naświetleniu, wypłukaniu i wyschnięciu negatywu, przy pomocy miękkiego pędzla, można wprowadzać różne ingerencje. Technika ta została wynaleziona w końcu XIX w. i rozwijała się równolegle do fotografii. Po niewielkiej konserwacji, drobne ubytki narożników (zwłaszcza lewego dolnego) fachowo uzupełnione, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

421. Kuczyński Józef (1875-1952) – Portret Józefa Piłsudskiego. 1000,-

Fotografia (technika szlachetna – guma); 23,2 x 16,9 cm
Artystyczny portret Marszałka, wykonany przez krakowskiego fotografa Józefa Kuczyńskiego (patrz poz. poprzednia). Artysta w marcu 1916 r. wykonał serię zdjęć Marszałka, które później reprodukowano w formie kart pocztowych. Stan dobry.
(Patrz tablica XXXI)

420. J. Kuczyński. Kardynał Sapieha.

422. E. Hartwig. Paryskie kumoszki. 1979.

422. Hartwig Edward (1909-2003) – „Kumoszki" (Paryż). 1979 r. 1000,-

Fotografia czarno-biała; 26,0 x 19,5 cm
Sygnowana na licu: „E. Hartwig"; na odwrocie stemple autorskie oraz opisy długopisem (tam także tytuł „Plotkarki"). Edward Hartwig uznawany jest za jednego z najwybitniejszych polskich artystów fotografików. W okresie międzywojennym związany z Lublinem, następnie z Warszawą. Zasłużony dla rozwoju polskiej fotografii, wiele wystawiał odnosząc sukcesy także zagranicą. Drobne uszkodzenia krawędzi, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

423. Hartwig Edward (1909-2003) – „Stary portret". 1200,-

Fotografia czarno-biała; 26,5 x 21,0 cm
Na odwrocie stempel autorski. Praca reprodukowana w albumie: Edward Hartwig, Wariacje fotograficzne, 1978 r. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

424. Hartwig Edward (1909-2003) – Balet. Solaryzacja. 1100,-

Fotografia czarno-biała; 23,0 x 17,3 cm
Na odwrocie stemple autorskie. Edward Hartwig w swoim bogatym dorobku posiadał liczne zdjęcia z życia teatru i baletu, kiedy zafascynowany światem artystów sceny przez wiele lat dokumentował zarówno ważne spektakle, jak i życie zakulisowe. Wiele zdjęć ukazuje także balet, w tym w eksperymentalnej technice solaryzacji. Praca reprodukowana w albumie: Edward Hartwig, Wariacje fotograficzne, 1978 r. Na odwrocie ślady oprawy, stan dobry.

425. Hartwig Edward (1909-2003) – Twarz. 900,-

Fotografia czarno-biała; 23,0 x 16,4 cm
Na odwrocie stempel autorski. Stan dobry.

423. E. Hartwig. Stary portret.

428. J. Piasecki. Portret J. Styczyńskiego.

426. **Hartwig Edward** (1909-2003) – Wierzby. Lata 80. XX w. 900,-

Fotografia czarno-biała; 14,7 x 21,3 cm
Na odwrocie stempel autorski. Stan dobry.

427. **Hartwig Edward** (1909-2003) – Przystań. 1960 r. 800,-

Fotografia czarno-biała; 21,8 x 17,3 cm
Na odwrocie stemple autorskie. Na odwrocie ślady oprawy, stan dobry.

428. **Styczyński Jan** (1917-1981), fotografik. Fotografia portretowa. Fot. **J. Piasecki**. Warszawa, b.r., fotografia czarno-biała o wym. 24,0 x 18,0 cm. 200,-

Portret Jana Styczyńskiego w jego warszawskiej pracowni, w związku ze szczególnym upodobaniem do fotografowania kotów zwanego „kotografem" i „kotologiem". Fotografią interesował się od dzieciństwa, profesjonalnie zajął się tą dziedziną sztuki od początku lat 50. Od 1953 r. należał do ZPAF, regularnie publikował swoje zdjęcia w prasie oraz wystawiał w kraju i zagranicą. Szczególne miejsce w jego twórczości zajmują zwierzęta – jego prace publikowano wielokrotnie w albumach, m.in. „Koty" (1962), **„Koty przed obiektywem" (1965, z tekstem J. Żabińskiego)**, „Psy" (1966), „Zwierzęta i my" (1969). Autorem fotografii jest Jerzy Piasecki, fotoreporter tygodnika „Fundamenty", członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

PAMIĄTKI HISTORYCZNE I PATRIOTYCZNE

429. [Książę Józef Poniatowski] – Sztambuch z akwarelą i nutami (rękopis) z supereksliprisem księcia Józefa Poniatowskiego. K. [19], 8,5 x 11,0 cm, opr. skóra czerwona. 12 000,-

Przed nutami akwarela o wym. 7,3 x 9,5 cm, sygnowana monogramem: „GS" (?). 12 kart (numerowanych ręcznie) z rękopiśmiennym zapisem nutowym, częściowo z tekstami francuskimi, na głos i fortepian, popularnych w końcu XVIII w. utworów salonowych. Na wyklejkach trzykrotnie odbity herb Lis Sapiehów (zatarty) oraz ślad po podpisie. Sztambuch spięty metalową spinką. Książę Józef Poniatowski w 1792 r. opuścił Warszawę i dowodził wojskami koronnymi na Ukrainie. Prawdopodobnie przed wyjazdem otrzymał od jednej ze swych licznych wielbicielek sztambuch z nutami ulubionych melodii, z akwarelą z jej postacią znikającą pośród drzew (z kartami spiętymi spinką do włosów). Sztambuch ten jest unikatem – jedynym ocalałym z biblioteki pałacu w Jabłonnie (wywiezionej do Grodna). Sztambuch trafił do rąk jednego z adiutantów księcia Józefa, który przywiózł go do Krasiczyna. Następnie znalazł się w kolekcji wielkiego miłośnika sztuki, bibliofila i kolekcjonera Zygmunta Pusłowskiego (1848-1913), właściciela biblioteki w Czarkowcach (spalonej w 1914 r.) oraz pałacu w Krakowie. W czasie okupacji przechowywany był w pałacu biskupim w Krakowie. **Oprawa luksusowa** czerwony marokin. Na licu obu okładzin obwiedzionych złoconą, dekoracyjną ramką, tłoczona złotem inskrypcja: „**Joseph Poniatowski 1792**". Dołączony współcz. futerał sk. (14,5 x 11,0 x 2,0 cm), z wprawioną w lico plakietą z portretem księcia Józefa oraz napisem: „Bóg mi powierzył honor Polaków, Bogu go oddam" (brąz, 3,0 x 1,7 cm). Stan dobry. **Wielka rzadkość!!!**
(Patrz tablica II oraz ilustracja na stronie następnej)

430. [Ludwika Maria Gonzaga] – Broszka z portretem królowej. Polska, 2 poł. XVIII w. (oprawa XVIII/XIX w.) 8000,-

Akwarela, gwasz na kości słoniowej, złoto, srebro, markazyty; owal 4,3 x 3,0 cm
Popiersie królowej, z wysoko odsłoniętym czołem i lokami opadającymi na ramiona. Broszka, według informacji właściciela, pochodzi z kolekcji margrabiów Wielopolskich – Gonzaga – Myszkowskich. Przedstawia Ludwikę Marię Gonzaga de Nevers (1611-1667), żonę króla Polski Władysława IV, a następnie jego brata Jana Kazimierza. Typowa dla epoki – panowania Ludwika XIII – jest fryzura oraz ulubione przez królową perły. Portret zbliżony jest do rysunku kredką Claude'a Mellana (1598-1688), francuskiego malarza i grafika (obecnie w zbiorach Muzeum Chantilly). Być może według owego rysunku powstała oferowana miniatura. Technika wykonania miniatury (akwarela i gwasz na kości) pozwala datować ją na 2 poł. XVIII w. Oprawa nieco późniejsza, z fasetowanymi markazytami i ażurową kokardą w zwieńczeniu. Dobrej klasy miniatura w efektownej oprawie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 203)

431. [Powstanie listopadowe] – Kubek z monetami z okresu powstania listopadowego. 15 000,-

Srebro, wnętrze złocone; wysokość 10,0 cm; średnica wylewu 7,0 cm, średnica stopy 4,0 cm
Kieliszek patriotyczny z grawerowanym Orłem zygmuntowskim oraz dwuwierszem: „Dawne wyrocznia (!) Lecha / Niebo nam ogłasza / Polacy! To nasz Orzeł / Ta ziemia jest nasza" (napis umieszczany na pamiątkowych szkatułkach do przechowywania monet z okresu powstania listopadowego).

429. Książę Józef Poniatowski. Sztambuch. 1792.

Powyżej wprawione w brzusiec kielichowato wygiętego pucharka cztery monety: „2 złote pol.”; „10 groszy pols.”; „3 grosze pols.” oraz 1dukat (wzorowany na dukacie holenderskim, bity w złocie). Od strony zewnętrznej w denko wprawiona moneta „5 złot. pol.” (niewidoczna od wewnątrz, stopka zapewne dorobiona wtórnie). Patyna, stan dobry.
(Patrz tablica XIX)

432. [Powstanie listopadowe] – Krzyż Złoty Orderu Virtuti Militari. Francja. Po 1831 r. 8000,-

Miedź złocona, mosiądz, emalia, z fragmentem wstążki orderowej; 4,0 x 4,0 cm (order), 3,0 x 3,5 cm (wstążka w ramce za szkłem). Krzyż Złoty (IV Klasy) Orderu Virtuti Militari, wykonany we Francji w latach 1835-1860. Egzemplarz zamówiony na uroczystości pogrzebowe, przeznaczony na poduszkę żałobną (jednostronny, połowa krzyża dmuchanego). Oznaka w formie krzyża równoramiennego, w środku na okrągłej tarczy Orzeł (biała emalia) w wieńcu z liści laurowych (zielona emalia). Na ramionach napis: „Virtuti Militari” (czarna emalia). Order umieszczony w owalnej ramce z epoki (10,0 x 8,0 cm; szkło, miedź złocona), z malowaną dekoracją w formie liści. Wewnątrz ramki pukiel włosów – zapewne po zmarłym bohaterze, uhonorowanym Orderem. Na odwrocie odręczne zapiski piórem – nieczytelne. Order Virtuti Militari to najważniejsze i najstarsze polskie odznaczenie wojskowe, nadawane za wybitne zasługi bojowe. Ustanowiony został w 1792 r. przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego dla uczczenia zwycięstwa w bitwie pod Zieleńcami (w obronie Konstytucji 3 Maja). Nadawany był także w okresie Księstwa Warszawskiego i powstania listopadowego, odnowiony po odzyskaniu niepodległości w 1918 r. Stan dobry. Bardzo rzadkie – niewiele rodzin zamawiało ordery na uroczystości pogrzebowe.
(Patrz tablica XIX)

433. Medalion patriotyczny z symboliką Orderu Orła Białego. XIX w. 5000,-

Srebro złocone ogniowo, emalia; owal 4,5 x 3,5 cm, z uszkiem do zawieszenia.

435. August Cieszkowski. Plakieta. XIX w.

436. Władysław Syrokomla. Plakieta. XIX w.

430. Ludwika Maria. Brosza. II poł. XVIII w.

434. Naszyjnik żałobny. II poł. XIX w.

Na awersie emaliowany Orzeł Biały z koroną, na rewersie krzyż maltański z jasnoczerwonej emalii z dewizą Orderu Orła Białego „Pro fide rege s [et] lege". W części centralnej kompozycja z czarnej emalii pod koroną, ze skrzyżowanym orężem i krzyżem. Wnętrze otwieranego medalionu wyłożone jedwabną morą. Wyrób artystyczny wysokiej klasy. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XIX)

434. Naszyjnik żałobny z medalionem. II poł. XIX w. 1000,-

Tworzywo (ebonit); długość łańcucha ok. 50,0 cm, medalion 4,5 x 4,0 cm (owal)
Na długim łańcuchu z owalnych ogniw zawieszony owalny, otwierany medalion (z miejscem na zdjęcie lub pukiel włosów). Na stronie zewnętrznej dekorowany plastycznym bukietem róż. Tego typu

biżuteria sentymentalna popularna była w całej Europie, jednak w Polsce, po wydarzeniach 1861 r. nabrała szczególnego, patriotycznego znaczenia. Wobec rosyjskich represji żałobę narodową wyrażano poprzez noszenie czarnej biżuterii, stanowiącej często także pamiątkę po zmarłym bohaterze (stąd wewnątrz miejsce na fotografię lub pukiel włosów). Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

435. Plakieta z portretem Augusta Cieszkowskiego (1814-1894), filozofa, działacza politycznego i społecznego. **Fabryka Minterów**. II poł. XIX w. 800,-

Brąz; średnica 12,5 cm
Popiersie profilem. Po prawej napis: „Aug: Cieszkowski". Sygnowany: „Odlew Fabryki Mintera". Autorem projektu medalionu był **Wojciech Święcki** (1823-1873), uczeń Konstantego Hegla, jeden z głównych współpracowników wytwórni Mintera w latach 50., od 1862 r. tworzący na emigracji. Pierwsze odlewy tej plakiety wykonano w 1857 r., stanowiła część serii „Wizerunki znakomitości polskich". Fabryka odlewów metalowych rodziny Minterów działała w Warszawie w latach 1828 – 1881, założona przez Karola Fryderyka Mintera (ok. 1780-1847). Stan dobry, z uszkiem do zawieszenia.
Lit.: M. Dubrowska, A. Sołtan, Rzemiosło artystyczne Minterów 1828-1881. Warszawa 1987, s. 157, poz. 103, il.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

436. Plakieta z portretem Władysława Syrokomli (właśc. Ludwik Kondratowicz (1823-1862), poety i tłumacza, działającego na Wileńszczyźnie. **Fabryka Minterów**. II poł. XIX w. 800,-

Brąz; średnica 12,8 cm
Popiersie profilem, z lewej napis: „Wł: Syrokomla". Sygnowany: „D. Zalewski Mod:", „Nakład i odlew Fab. Mintera". Pierwsze odlewy wykonano w 1857 r., oferowana plakieta powstała później, wg portretu z około 1860 r. (wersja druga, z dłuższymi włosami). Z serii „Wizerunki znakomitości polskich". Licząca 83 plakiety seria przedstawiała najważniejsze postacie z polskiej historii i współczesności, ukazane wg starych rycin, medali, a także rysunków z natury. Stan dobry, z uszkiem do zawieszenia.
Lit.: M. Dubrowska, A. Sołtan, s. 187, poz. 158, il.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

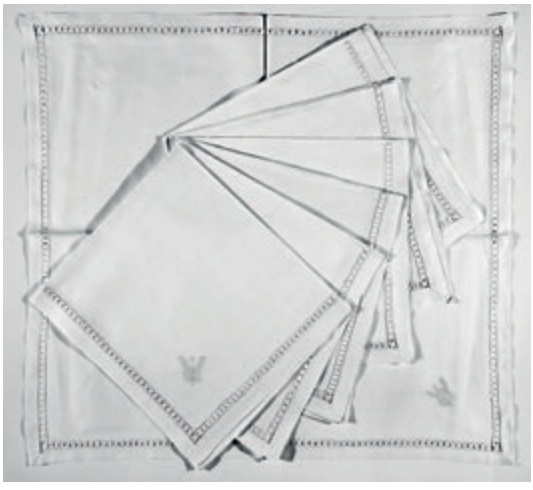
437. Obrus i serwety na oficjalne przyjęcia prezydenta Ignacego Mościckiego i prezydentów RP na uchodźstwie. 1937 r. 8000,-

Obrus (tkanina biała, 250 x 730 cm); 20 serwetek o wym. 43 x 46 cm, 30 serwetek o wym. 51 x 55 cm
Biały obrus z jednobarwnym wzorem szachownicy, w której polach stylizowane Orły w koronie. W rogu obrusa sygnatura wytwórcy „**Żyrardów 1937**". Serwety ozdobione w narożnikach haftowanym Orłem i literami „R.P.". (w stylu art déco) oraz mereżką. Obrus oraz serwety używane były przez prezydenta Ignacego Mościckiego do 1939 r. w kraju, potem w Londynie przez prezydentów na uchodźstwie. Do końca lat 80. XX w. stanowiły wyposażenie siedziby rządu emigracyjnego przy Eaton Place w Londynie. Drobne zabrudzenia oraz oznaczenia pralni, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

438. Garnitur na biurko prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na uchodźstwie Władysława Raczkiewicza. 1942 r. 6000,-

Srebro, szkło; 2 kałamarze o wym. 5,0 x 6,0 x 6,0 cm na tacy 20,5 x 27,0 x 3,0 cm; nóż do papieru o długości 23,5 cm
Na tacy grawerowana dedykacja: **„Panu Prezydentowi Dom Cywilny i Wojskowy"**; „27.VI.1942". Zestaw należał do Władysława Raczkiewicza (1885-1947), prezydenta RP na uchodźstwie w latach 1939-1947, działacza politycznego, społecznego i wojskowego, ministra spraw wewnętrznych II RP, senatora i marszałka Senatu, wojewody nowogródzkiego, wileńskiego, krakowskiego i pomorskiego. W skład zespołu wchodzą dwa kałamarze ze szklanymi wkładami (na tacy angielskie znaki złotnicze) oraz nóż do papieru. Ślady patyny, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XVIII)

437. Obrus i serwety prezydenta Ignacego Mościckiego. Po 1937.

439. Makata z manufaktury Potockich w Buczaczu. XIX/XX w.

439. Buczacz. Makata z manufaktury Potockich. XIX/XX w. 15 000,-

Jedwab, bawełna, nić metalowa złota, technika żakardowa; 146 x 198 cm
Sygnowana naszywką z herbem Potockich Pilawa oraz napisem: „Buczacz". Makata z dekoracją utworzoną ze stylizowanych motywów roślinnych. Koloryt: różne odcienie brązu i złota. Tkanina powstała w pracowni założonej pod koniec lat 70. XIX w. w dobrach braci: Emila, Oskara i Artura Potockich w Buczaczu. Między 1905 a 1913 r. prowadzenie fabryki przejął bratanek Oskara Artur Potocki (syn Artura). Pracownia w Buczaczu działała do r. 1939. Makaty buczackie, kopiujące często wzory dawnych tkanin polskich lub wschodnich, cieszyły się wielkim powodzeniem, często stosowane były w salonach jako tło do zawieszenia broni lub pamiątek rodzinnych. Zagniecenia i załamania

440. Klamra do pasa. XVII w.

442. Nóż z herbem Pilawa Potockich. 1809-1819.

443. Sztućce z herbem Wazów. XIX w.

spowodowane sposobem przechowywania, zabrudzenia (w dwóch miejscach intensywne). Wzdłuż górnej krawędzi doszyta taśma do zawieszenia; zdublowana na tkaninie.
Lit.: J. Chruszczyńska. Makaty buczackie w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie, 1996.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

440. Klamra do pasa typu przeworskiego. Europa Środkowa, XVII w. 4500,-

Srebro złocone; 11,0 x 5,5 cm
Dekoracyjna klamra do pasa, z zaczepem od strony tylnej, zdobiona nałożoną dekoracją figuralną (postacie oraz ptaki w arkadach). Element pasa segmentowego, składającego się z metalowych blaszek zamocowanych na podkładzie skórzanym. Ubytek części dekoracji po stronie prawej, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

446. Papierośnica z herbem Ostoja.

444. Sygnet z herbem Łabędź.

441. Plakieta z herbem. XIX w. 800,-

Blacha (brąz złocony), tłoczona; 7,0 x 7,0 cm
Czteropolowa tarcza herbowa (Zaremba, Strzała, Lubicz oraz Sas Garczyńskich), podtrzymywana przez dwa lwy, z klejnotem oraz bogatymi labrami. Przetarcia złocenia, pęknięcie w części środkowej, ślady po zamocowaniu. Bardzo dekoracyjne.
(Patrz tablica XIX)

442. Nóż z herbem Pilawa Potockich. Paryż, **M. G. Biennais**. 1809-1819 r. 1200,-

Srebro złocone, odlewane, cyzelowane, grawerowane; długość 20,5 cm
Na ostrzu znaki złotnicze. Trzonek dekorowany ozdobnym ornamentem oraz herbem Pilawa z dewizą „Scutum Opponebat Scutis". Nóż wchodził w skład kompletu sztućców wykonanych w Paryżu w latach 1809-1819 przez dwa warsztaty: noże przez Martina Guillaume Biennais (1764-1843), pozostałe części przez François Dominique Naudina (1764-1843). Nieznaczne uszkodzenia (zwłaszcza czubka noża), niewielkie przetarcia złocenia, poza tym stan dobry. Wysokiej klasy przedmiot. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

443. Sztućce z herbem Wazów. XIX w. 1500,-

Srebro złocone; trzy sztuki: nóż (długość 17,0 cm), widelec (długość 15,5 cm), łyżka (długość 16,5 cm, czerpak owalny 4,0 x 3,0 cm)
W skład zespołu wchodzą: **1. łyżka** do cukru z migdałowym czerpakiem; od spodu kartusz w labrach, z herbem Rzeczypospolitej, ze snopkiem Wazów pośrodku. Nart z parą rocaille'ów. Trzon spiralnie skręcony, zakończony zamkniętą koroną wazowską z krzyżem; poniżej herma kobieca podtrzymująca wieniec laurowy. Na czerpaku prostokątna cecha przypominająca francuską cechę ze znakiem „bigorne"; **2**. **nóż** do owoców, z ażurowym ostrzem; u nasady kartusz z orłem (bez korony). Ponadto cecha „bigorne" i dwie inne: z literą „N" oraz z orłem i trzema koronami. Nart i trzon taki sam, jak w łyżce; **3. widelec** trójzębny, z trzonkiem jw. Na zewnętrznej stronie grawerunek rocaille'owy oraz znak typu „bigorne". Od spodu kartusz z Pogonią oraz dwa znaki fantazyjne. Sztućce powstały zapewne w nieokreślonym warsztacie galicyjskim z końcem XIX w. Znaki „bigorne" to francuskie cechy importowe z tego okresu. Przetarcia złocenia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

444. Sygnet z herbem Łabędź. Polska, XIX/XX w. 2000,-

Złoto, hematyt; pole oczka 1,4 x 1,0 (owal), średnica obrączki 2,0 cm
Herb Łabędź, grawerowany w owalnym oczku. Szyna w formie złotej plecionki. Z ponad 200 rodzin tego herbu wymienić można nazwiska m.in.: Borkowski, Dunin, Jagiełło, Jundziłł, Karwicki, Rajecki, Szemiot, Wąsowicz. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

445. Papierośnica damska z herbem Prus I. Po 1932 r. 800,-

Srebro pr. 3 (znak złotnika „CPLA" oraz znak warszawskiego urzędu probierczego, stosowany po 1932 r.), wewnątrz złocone, herb złoty; 9,5 x 6,0 cm
Na typową dla okresu międzywojennego papierośnicę damską (lub wizytownik) nałożony złoty herb Prus I (należący m.in do rodzin: Bogusławski, Borowski, Głowacki (dlatego Bolesław Prus!), Górski, Klicki, Kobyliński, Niewiadomski, Skowroński, Trembecki, Zajkowski). Stan bardzo dobry.

446. Papierośnica z herbem Ostoja. Lata 20.-30. XX w. 1400,-

Srebro, wewnątrz złocone, herb z emalią czerwoną; 9,5 x 7,5 cm
Srebrna papierośnica, wewnątrz złocona, znaki złotnicze, z nałożonym herbem szlacheckim Ostoja na tle czerwonej emalii. Herbu tego używało kilkaset polskich rodzin szlacheckich, również na Litwie i Rusi (m.in. Kotkowscy, Mikorscy, Ostaszewscy, Sendzimirowie, Zagórscy). Dekorację uzupełnia nałożona złota plakietka z sylwetką dzika. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

TŁOKI PIECZĘTNE

447. [Herb Dołęga] – Tłok pieczętny do laku z herbem Dołęga i napisem „J. Mazowiecki". I poł. XIX w. 1400,-

Brąz, drewno toczone; wysokość 7,5 cm, pole tłoka 2,2 x 1,7 cm
Herb Dołęga na tle panopliów, poniżej: „J. Mazowiecki". Rodzina Mazowieckich herbu Dołęga osiadła na północnym Mazowszu. W I połowie XIX w. przedstawicielem tej rodziny był Jan Mazowiecki (1770-1832), prapradziadek Tadeusza Mazowieckiego (1927-2013), premiera RP. Uchwyt nadpęknięty, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

448. [Herb Jastrzębiec] – Tłok pieczętny do laku z herbem Jastrzębiec i monogramem „PB". Poł. XIX w. 1200,-

Brąz, drewno toczone; wysokość 9,0 cm, pole tłoka 2,0 x 2,3 cm (owal)
Herb Jastrzębiec to najbardziej rozpowszechniony herb szlachecki, także na terenie Litwy i Rusi. Z ok. 150 rodów na literę B można wymienić: Baranowskich, Balińskich, Bartoszewskich, Bielawskich, Bobrowskich, Borowskich, Byszewskich. Herb na tle panopliów, inicjał gotykiem (używanym w latach 30.-50. XIX w.). Drobne otarcia rękojeści, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

449. [Inflanty, Kresy] – Tłok pieczętny do laku z herbem inflanckiego rodu Felkerzamb. I poł. XIX w. 1400,-

Brąz, drewno toczone; wysokość 8,5 cm, pole tłoka 2,4 x 2,0 cm.
Herb z orderami inflanckiej rodziny Felkerzambów, która posiadała również majątki w Warszawie (m.in. pałac na ul. Miodowej) i na Mazowszu. Ród związany był także z Rajgrodem i Liwem, w Rosji wydali kilku generałów, gubernatorów i dyrektora Ermitażu. Z tej rodziny pochodzi m.in. Adam Ewald (1734-1794), wojewoda inflancki, kawaler Orderu Orła Białego, szambelan Stanisława Augusta Poniatowskiego. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

450. [Herb Ostoja] – Tłok pieczętny do laku z herbem Ostoja. I poł. XIX w. 1200,-

Brąz; pole tłoka 2,0 x 1,8 cm
Średniowieczny herb Ostoja, okolony panopliami, używany przez kilkaset polskich rodzin szlacheckich, również na Litwie i Rusi (m.in. Kotkowscy, Mikorscy, Ostaszewscy, Sendzimirowie, Zagórscy). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

447. Herb Dołęga Mazowieckich. XIX w.

448. Herb Jastrzębiec. Poł. XIX w.

449. Tłok pieczętny. Inflanty. I poł. XIX w.

450. Herb Ostoja. I poł. XIX w.

– Pieczęcie z kryształu górskiego i kamieni półszlachetnych –

451. [Herb Korczak i Grzymała] – Tłok pieczętny z herbami Korczak i Grzymała. Koniec XIX w. 4000,-

Kryształ górski; wysokość 5,0 cm, pole tłoka 1,8 x 2,0 cm
Wyryte w kryształe górskim herby: Grzymała (m.in. Prądzyńskich, Kobylańskich, Kazanowskich) oraz Korczak (Branickich, Komorowskich, Wołodyjowskich). W zwieńczeniu uchwytu grawerowany monogram „Z" pod koroną szlachecką. Stan dobry.

452. [Herb Korzbok] – Tłok pieczętny z herbem Korzbok. Połowa XIX w. 4000,-

Kryształ górski; wysokość 6,0 cm, pole tłoka 3,0 cm (średnica)

Wyryty w kryształe górskim herb Korzbok, na tle panopliów, poniżej liczne ordery. Herbem Korzbok posługiwały się m.in. rodziny: Glińskich, Niegolewskich, Sopliców, Stryjkowskich, Witkiewiczów. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

453. [Herb Oksza] – Tłok pieczętny z herbem Oksza. Pocz. XX w. 4000,-

Kryształ górski; wysokość 6,0 cm, pole tłoka 2,0 cm (średnica)
Wyryty w kryształe górskim herb Oksza pod koroną hrabiowską. Herbem tym pieczętowali się Reyowie (m.in. poeta doby renesansu Mikołaj Rey z Nagłowic). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

454. [Herb Suchekomnaty] – Tłok pieczętny z herbem Suchekomnaty**.** Przełom XIX i XX w. 4000,-

Kryształ górski; wysokość 6,0 cm, pole tłoka 2,0 x 2,0 cm
Wyryty w kryształe górskim herb Suchekomnaty pod koroną hrabiowską, na tle płaszcza gronostajowego. Dobrej klasy tłok należący do pochodzącej z Mazowsza rodziny Miączyńskich, z której wywodziło się wielu generałów, wojewodów, starostów i posłów (m.in. wojewoda wołyński Atanazy Miączyński, przyjaciel Jana III Sobieskiego). Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

455. [Herb Korab i Prawdzic] – Tłok pieczętny **–** brelok z herbami Korab i Prawdzic. Pocz. XX w. 3000,-

Karneol, złoto; pole tłoka 2,8 x 2,0 cm
Tłok pieczętny w formie breloka W polu tłoka grawerowane herby Korab i Prawdzic. Karneol oprawiony w złoto (austriackie próby złotnicze). Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 212)

456. [Herb Prawdzic] – Pieczątka z herbem Prawdzic hrabiów Parys. Połowa XIX w. 3000,-

Agat; owal 3,8 x 3,3 cm
13-polowa odmiana herbu Prawdzic (herb genealogiczny), nadany w Austrii w 1808 r. Adamowi Parysowi. Po bokach trzymacze (lwy), powyżej korona hrabiowska oraz klejnoty. Dobrej klasy wyrób, zapewne wiedeński, przeznaczony do breloka. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 212)

457. Pieczątka herbowa z puttem. XIX/XX w. 2000,-

Srebro, karneol; wysokość 5,0 cm, pole tłoka 2,5 x 2,0 cm (owal)
Obca, zapewne niemiecka pieczątka z herbami pary małżeńskiej. Dekoracyjny uchwyt w formie siedzącego na kuli putta. Interesujący, dobrej klasy wyrób złotniczy. Brak kilku kamyków zdobiących uchwyt.
(Patrz ilustracja na stronie 212)

458. Tłok pieczętny z herbami pary małżeńskiej. XIX/XX w. 700,-

Kość, stal; wysokość 7,0 cm, pole tłoka 1,3 x 1,2 cm
Obca, zapewne niemiecka lub austriacka pieczątka z herbami pary małżeńskiej. Stan dobry.

459. [Herb Mora i Abdank] – Tłok pieczętny z herbami Mora i Abdank. Pocz. XX w. 1200,-

Agat; wysokość 4,0 cm, pole tłoka 1,3 x 1,2 cm
Tłok pieczętny z herbami Mora i Abdank. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 212)

452. Herb Korzbok. Połowa XIX w.

453. Herb Oksza. Pocz. XX w.

454. Herb Suchekomnaty. XIX/XX w.

456. Herb Prawdzic. Połowa XIX w.

457. Pieczątka herbowa. XIX/XX w.

455. Herb Korab i Prawdzic. Pocz. XX w.

459. Herb Mora i Abdank. XX w.

WOJSKO POLSKIE. BROŃ I BARWA

460. Kurtka wojskowa podporucznika 34 pp. 4000,-

Kurtka wz. 1936 z wełny czesankowej. Kapki na kołnierzu z krepy granatowej z wypustką żółtą (barwy piechoty), wężyk oficerski haftowany srebrnym bajorkiem, dystynkcje podporucznika i numer pułku 34. Wewnątrz kurtki naszywka firmowa zakładu haftowana maszynowo: „Krawiec Wojskowy i Cywilny J. Murawiec Biała-Podl. Grabanowska 22”. Na lewej piersi trzy odznaczenia: Krzyż Walecznych,

460. Kurtka wojskowa podporucznika 34 pp.

461. Kurtka wojskowa podchorążego artylerii.

Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921, Medal Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości. Pas główny wz. 1924 z brązowej skóry, z paskiem naramiennym i kaburą. Kilka ubytków materiału kurtki. *(Patrz ilustracja)*

461. Kurtka wojskowa podchorążego artylerii. 4000,-

Kurtka wz. 1936 z wełny czesankowej podchorążego artylerii ze Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu. Na lewej piersi Krzyż Walecznych z dwoma belkami i numerem 42338. Na rękawach ślady po galonie srebrnym za I rok nauki. Na podszewce naszywka firmowa zakładu: „Krawiec W. Zagrabski Toruń Tel. 19-92", wewnątrz kieszeni wszywka krawca z nazwiskiem właściciela: „Pchor. Czwordorz" i datą wykonania 1938 r. Naramienniki, proporczyki i metalowy wężyk oficerski dodane później, jako uzupełnienie kurtki. Uszkodzenia materiału wymagające naprawy.
(Patrz ilustracja)

462. Maciejówka – czapka z okresu walk o niepodległość oraz odznaka 1 Brygady Legionów Piłsudskiego. 9000,-

Czapka z niebieskiej wełny, potnik i daszek ze skóry. Orzełek legionowy. Wewnątrz czapki napisany ołówkiem monogram własnościowy H.L. Stan dobry. Odznaka pamiątkowa 1 Brygady Legionów Polskich „Za wierną służbę" (metal srebrzysty; średnica 3,2 cm): ażurowa, lekko wypukła, w postaci krzyża równoramiennego, na ramionach: „1 Br" oraz „JP"; w centrum orzeł w koronie. Odznaka Brygady ustanowiona w drugą rocznicę wymarszu 1 Kompanii Kadrowej 6 sierpnia 1916 r. Zaprojektowana przez Wojciecha Jastrzębowskiego (1884-1963), legionistę, malarza. Odznaka wręczana była oficerom i żołnierzom służącym nienagannie minimum 1 rok w 1 Brygadzie oraz żołnierzom i oficerom w Królestwie Polskim. Odznaka zamontowana na szarym filcu, z tyłu dwa uszka do zamontowania i rzemyk. *(Patrz ilustracje na stronie następnej)*

463. Czapka rogatywka porucznika piechoty. 2000,-

Czapka rogatywka wz. 1935 z tkaniny czesankowej. Otok sukienny granatowy, dwie gwiazdki haftowane srebrnym bajorkiem. Daszek czarny, okuty białą blachą z wytłoczonym znakiem BM. Podpinka

462. Maciejówka.

462. Odznaka POW.

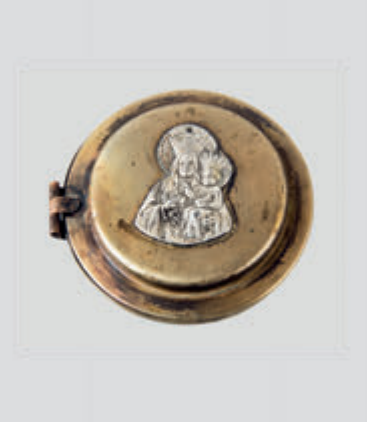
464. Polski hełm piechoty.

470. Polowe tabernakulum.

465. Polski hełm wojsk pancernych.

471. Pudełeczko na hostie.

czarna, umocowana po bokach dwoma guzikami z orłem. Na denku czapki naszyty na krzyż miedziany srebrny galon. Orzeł wz. 19 z blachy mosiężnej mocowany nakrętką firmową „Zoch". Podszewka z nazwą firmy umieszczona pod resztką celuloidowego rombu; Chrześcijańska Wytwórnia Czapek Józef Brzóska Skierniewice Gałackiego 3.
(Patrz tablica XVIII)

464. Polski hełm piechoty typu francuskiego, wzór 1915 r. 800,-

Hełm francuski wzór 1915 na wyposażeniu polskiej armii. Wkład częściowo uzupełniany, czasza przemalowana wtórnie.
(Patrz ilustracja)

465. Polski hełm wojsk pancernych. 9000,-

Hełm francuski wzór 1915 r. przerobiony na hełm broni pancernych, skórzany pas amortyzujący mocowany na dwa nity, malowany na zielono w kolorze hełmu. Wyposażenie wewnętrzne typu polskiego wykonane ze skóry. Miejscowe ubytki lakieru.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

466. Hełmofon pilota. 12 000,-

Polski hełmofon skórzany używany w lotnictwie. Wewnątrz hełmofonu naszywka firmowa: „Wytwórnia Balonów i Spadochronów w Legionowie", rozmiar 61. Hełmofon ma wyrwaną część wyposażenia wewnętrznego w postaci płatków skóry wiązanych w szczycie sznurowadłem. Hełmofon używany przez załogi samolotów „ŁOŚ". Dołączono spodnie skórzane, rękawice i czapkę pilotkę, pochodzące z tego samego okresu.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

467. Hełm powstańczy.1944 r. 2000,-

Niemiecki hełm M-35 Lufschutz, wyposażenie wewnętrzne zrekonstruowane; na oryginalnym niemieckim lakierze namalowana opaska biało czerwona.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

468. Szabla oficera kawalerii polskiej. 10 000,-

Głownia rosyjska (dł. 83 cm) od szabli wz. 1909, niklowana, szlifowana dwustronnie w trzy bruzdy, jedna biegnie od nasady, dwie od zastawy. Na progu sygnatura wykonawcy w Solingen. Na zastawie po stronie zewnętrznej trawiony monogram carski Mikołaja II H-II: pod koroną. Po stronie wewnętrznej trawiony dwugłowy orzeł (herb Cesarstwa Rosyjskiego). Na obu stronach głowni wytrawione polskie elementy, na płazie zewnętrznym zastawy orzeł polski w koronie umieszczony w kartuszu, po wewnętrznej stronie głowni napis: A.D. 1920 MAJA 7. GO POD BIAŁOCERKWIĄ WZIĘTAM TANDEM W POLSKI SŁUŻBACH DOBYWAŁAM KIJÓW. Rękojeść prawdopodobnie od szabli ANXI, skóra na trzonie zrekonstruowana, rękojeść zakończona owalną nakrętką od szabli rosyjskiej. Pochwa masywna, niklowana od szabli rosyjskiej wz. 1909. Szabla była pierwotnie na wyposażeniu wojsk carskich, później zdobyczna, używana przez Armię Czerwoną (wybita na rękojeści pięcioramienna gwiazda). Na koniec zdobyta na bolszewikach, służyła oficerowi polskiemu.
(Patrz tablica XVIII)

469. Lanca polska. 4500,-

Lanca typu francuskiego (dł. ok. 3 m), wz. 1913, metalowa. Główny typ lancy używany w wojsku polskim. Lanca po naprawie, wymieniony oplot, naprawione złamanie, wtórne malowanie. Dodany proporczyk. **Rzadkie.**

470. Polowe tabernakulum. 2200,-

Puszka metalowa, z uchwytem; wys. 15,0 cm, szerokość 20,0 cm, głębokość 11,0 cm.
W górnej części zakrętka i uchwyt. Na drzwiczkach nałożony krzyż. Na odwrocie rytowana odznaka Pułku Ułanów Krechowieckich, okolona napisem: „1 Pułk Ułanów Krechowieckich KS. [ksiądz] KPL. [kapelan] A. Żak". Niewielkie wgniecenia i przetarcia niklowania.
(Patrz ilustracja)

467. Hełm powstańczy. 1944.

474. Odznaka sędziego. Po 1917.

466. Hełmofon pilota samolotu „Łoś".

475. Łańcuch sędziowski II RP.

471. Pudełeczko na hostie. 400,-

Brąz, srebro, sukno; koło o średnicy 7,0 cm
Na wieczku srebrna plakieta z wizerunkiem Matki Boskiej Częstochowskiej; wewnątrz nakładka z elementem odznaki oficerskiej w formie Gryfa 18 Pułku Ułanów Pomorskich z Grudziądza, napis: „Grudziądz 18 p.u." oraz sukno granatowo-amarantowe w barwach pułku. Zawias lutowany cyną, wieczko oderwane.
(Patrz ilustracja na stronie 214)

472. Kaseta na pieniądze lub pieczęcie. 500,-

Mosiądz niklowany; 15,5 x 22,5 x 9,5 cm
Kaseta metalowa w kształcie prostopadłościanu, zamykana na kluczyk (zachowane 2 kluczyki), z uchwytem. Na wieczku inicjały ze splecionych liter „H.D.". Poniżej rytowana dedykacja: „Kochanemu Dcy 5ego Baonu Telegraf[icznego] w dniu Imienin Personel Pułku Telegraf. Kraków. 15.VII.1932". Ubytki warstwy niklowej, przetarcia i zadrapania.

---

473. Odznaka policjanta oraz mała torba skórzana. 1100,-

Odznaka (biały metal, z nakrętką; średnica 5,0 cm); etui (skóra; 11,0 x 18,0 x 3,5 cm)
Odznaka o numerze 1100 z podkładką, na której umieszczono napis: Policja Państwowa, w dolnej części numer odznaki i numer okręgu XII – pomorski. Wykonanie: Józef Chyliński – Warszawa. Służbowy znaczek ewidencyjny wprowadzony rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 czerwca 1936 r. Odznaka noszona przez szeregowych Policji Państwowej, a jej numer odpowiadał numerowi legitymacji służbowej. Do zestawu dołączono małą torbę skórzaną w kształcie prostokątnego pudełka, na klapie którego wytłoczono wizerunek Orła i litery PP.

474. Odznaka sędziego. Po 1917 r. 800,-

Brąz, ślady farby emaliowej; 7,0 x 6,5 cm (owal)
Odznaka sędziego – Orzeł w koronie na tle promieni i wieńca z liści dębowych, poniżej plakieta (wzorowana na oznakach legionów rzymskich) z napisem: „Sądy Królewsko-Polskie". Odznaka sędziego w takiej formie powstała po Akcie 5 Listopada 1916 r., kiedy w ramach Królestwa Polskiego zaczęto organizować także władzę sądowniczą, działającą od września 1917 r. do listopada 1918 r. Na nakrętce sygnatura: „Lipczyński Graveur Varsovie 149 Marszałkowska". Brak emalii, drobne otarcia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

475. Łańcuch sędziego II Rzeczypospolitej. Po 1931 r. 3000,-

Mosiądz patynowany; długość łańcucha ok. 1m; Orzeł 8,0 x 7,0 cm.
Na łańcuchu zawieszony Orzeł, godło Rzeczypospolitej, ogniwo łączące łańcuch z Orłem z wkomponowanym monogramem „R.P.". Łańcuch wykonany w firmie brązowniczej „Braci Łopieńskich" w Warszawie (sygnatura na odwrocie Orła). Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

476. Sygnet upamiętniający wkroczenie wojsk niemieckich do Warszawy. 1915 r. 1500,-

Mosiądz ze śladami srebrzenia; średnica 2,0 cm
Na rozszerzającej się listwie trupia czaszka nałożona na skrzyżowaną szablę i karabin oraz napis: „Warschau 5. VII. 1915" (data wycofania się wojsk rosyjskich i wkroczenia Niemców do Warszawy). Przetarcia srebrzenia.

– Znaczki kwestarskie –

477. Zbiór znaczków kwestarskich z lat 1914-1920 o tematyce patriotycznej. 30 sztuk, druki różnobarwne, różne wymiary (maks. 8,0 x 6,0; min. 2,5 x 3,0 cm), umieszczone w ramce za szkłem 38,0 x 45,0 cm. 1800,-

Zbiór znaczków kwestarskich z okresu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej, z różnych miejscowości (m.in. Żytomierz, Kalisz, Tomaszów, Łazy, Kielce, Będzin, Zgierz, Lwów, Łowicz). Częściowo związane z wojną („Precz z bolszewizmem. Ofiara na walkę z anarchią"; „Na Gwiazdkę w Szczypiornie"), pozostałe dotyczą tematyki społecznej (na rzecz sierot, szkół polskich, domów starców, na karetkę pogotowia dla Kielc). Uwagę zwraca znaczek drukowany po polsku i w jidysz „Pamiętajcie o biednych sierotach". Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

477. Znaczki kwestarskie. I wojna światowa.

480. Znaczki kwestarskie. I wojna światowa.

478. Zbiór znaczków kwestarskich z lat 1914-1920 o tematyce patriotycznej. 24 sztuk, druki różnobarwne, różne wymiary (maks. 6,5 x 4,5; min. 1,5 x 1,5 cm), umieszczone w ramce za szkłem 38,0 x 45,0 cm. 1800,-

Zbiór znaczków kwestarskich z okresu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej. Częściowo związane z wojną („Robotniczy Komitet Obrony M. St. Warszawy. Opieka nad żołnierzem ochotnikiem i ich rodzinami", „NKN Na rzecz wdów i sierot po Legionistach Polskich"). Duża grupa wydana przez Towarzystwo Szkół Ludowych oraz PCK. Uwagę zwraca znaczek z portretem Józefa Piłsudskiego „Cześć Naczelnikowi Państwa 19.III. 1919". Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

479. Zbiór znaczków kwestarskich z lat 1914-1920 o tematyce patriotycznej. 18 sztuk, druki różnobarwne, różne wymiary (maks. 5,0 x 4,0; min. 3,0 x 2,5 cm), umieszczone w ramce za szkłem 38,0 x 45,0 cm. 1800,-

Zbiór znaczków kwestarskich z okresu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej. Częściowo związane z wojną („Obrońcom i ofiarom Litwy i Białorusi"; „Na oddział rotmistrza Dąbrowskiego KPW"). Pozostałe dotyczą opieki nad sierotami, na szkołę polską oraz rocznicowe (Konstytucja 3 Maja, powstanie styczniowe). Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.

480. Zbiór znaczków kwestarskich z lat 1914-1920 o tematyce patriotycznej. 20 sztuk, druki różnobarwne, różne wymiary (maks. koło o śr. 9,0 cm; min. 4,0 x 3,0 cm), umieszczone w ramce za szkłem 38,0 x 45,0 cm. 1800,-

Zbiór znaczków kwestarskich z okresu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej. W większości związane z wojną („Dla rannego żołnierza i wygnańców z Wołynia"; „Na szpital Legionistów w Rabce"). Drobne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

481. Zbiór znaczków kwestarskich z lat 1914-1920 o tematyce patriotycznej. 11 sztuk, druki różnobarwne, różne wymiary (maks. 6,0 x 5,0 cm; min. 3,0 x 2,5 cm), umieszczone w ramce za szkłem 28,0 x 31,0 cm. 1100,-

Zbiór znaczków kwestarskich z okresu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej. Związane z wojną („Dla Inwalidów Legionów Polskich"), plebiscytem („Śląsk musi być nasz"), życiem społecznym („Pierwsza Polska Gwiazdka dla Dzieci"). Drobne zabrudzenia i ubytki, poza tym stan dobry.

HERALDYKA. NUMIZMATYKA

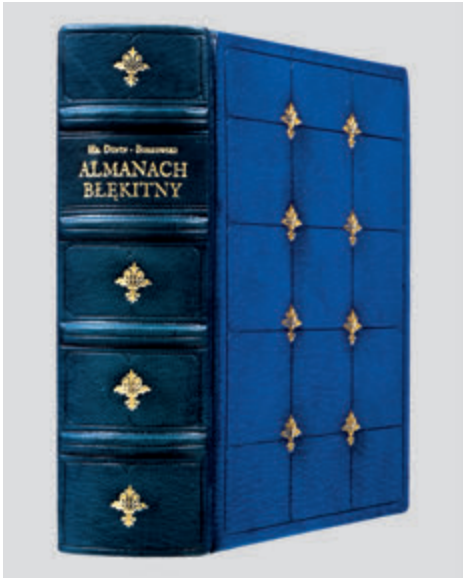
482. Borkowski Dunin Jerzy Sewer. Almanach błękitny. Genealogia żyjących rodów polskich. Lwów-Warszawa [1909]. Nakładem Księgarni H. Altenberga, E. Wende i Ska, s. [VI], 1127, portretów 4, 16 cm, luksusowa opr. współcz. skóra z tłocz. i złoc. na obu okładzinach i grzbiecie, tyt. na grzbiecie, brzegi kart barwione, etui ochronne. 1000,-

Jedno z najważniejszych dzieł genealogicznych w dorobku Jerzego hr. Dunin-Borkowskiego (1856-1908) – polityka, działacza społecznego i wybitnego heraldyka. Książka wydana w układzie almanachu gotajskiego, obejmuje rody książęce, hrabiowskie i baronowskie. Zawiera 156 nazwisk (m.in.: Czartoryski, Lubomirski, Poniński, Radziwiłł, Potocki, Sułkowski, Alexandrowicz, Bielski, Czapski, Czarnecki, Dębiński, Jezierski, Krasiński, Lanckoroński, Ledóchowski, Małachowski, Mielżyński, Mniszech, Mycielski, Ostroróg, Ostrowski, Plater, Potulicki, Raczyński, Rey, Romer, Rozwadowski, Rzewuski, Siemieński, Skarbek, Skrzyński, Sokolnicki, Stadnicki, Szembek, Szeptycki, Tarnowski, Tyszkiewicz, Uruski, Walewski, Wielhorski, Wielopolski, Wodzicki, Załuski, Zamoyski, Zborowski, Żółtowski); w wykazie baronów m.in.: Chłapowski, Konopka, Puszet, Skarzyński. „Almanach błękitny" zajmował w bibliotekach pałacowych poczesne miejsce jako informator towarzyski. **Do dnia dzisiejszego stanowi podstawowe dzieło o polskiej arystokracji i rodach utytułowanych**. **Luksusowa oprawa w pełną skórę** w kolorze niebieskim, okładziny podzielone ślepymi ramkami na 15 pól, między które wkomponowano złocone ozdobniki heraldyczne, grzbiet pięciopolowy, w jednym – tyt., w pozostałych powtórzone ozdobniki z okładzin. Brak 2 k. przedmowy, poza tym stan bardzo dobry. Na 1 karcie marginalia piórem. **Ładny egzemplarz w efektownej oprawie.**
(Patrz ilustracja)

483. Dziadulewicz Stanisław. Herbarz rodzin tatarskich w Polsce. Wilno 1929. Nakładem autora. Z zasiłkiem Komitetu Funduszu Kultury Narodowej. Skład Główny w Polskim Antykwariacie Naukowym Hieronima Wildera, s. XXX, 495, [2], tabl. geneal. 12 (rozkł.), liczne wizerunki herbów w tekście, 31 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na licu i grzbiecie, zach. okładki wyd. brosz. 2000,-

Odbito w nakładzie 326 egz. numerowanych. Oferowany egz. ma nr 296. Unikatowe dzieło w polskiej literaturze genealogicznej, oparte na materiałach archiwalnych i własnych autora, dziś już nieistniejących, jako że całe jego archiwum spłonęło podczas Powstania Warszawskiego. Na wstępie autor omawia historię Tatarów litewskich, dalej następuje herbarz w układzie alfabetycznym podzielony na dwie części: Rodziny tatarskie po dziś dzień muzułmańskie oraz Rodziny pochodzenia tatarskiego, obecnie chrześcijańskie. Na końcu spis gniazd rodowych (wg powiatów), spis nazwisk oraz lista prenumeratorów (kilka znanych nazwisk historyków). Okładka wg rysunku Jerzego Hoppena. Niewielkie spękania płótna grzbietu, naderwanie 1 tabl., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

484. Gritzner Maximilian, Hildebrandt Adolf Matthias. Wappenalbum der Gräflichen Familien Deutschlands und Oesterreich-Ungarn etc. Tom 1-4 (w 4 wol.). Leipzig (Lipsk) 1885-1890. T. O. Weigel, s. [8], XLVIIIa, 209; [1], XLVIIIb-XCVIII, 210-384;

482. Almanach błękitny. 1909.

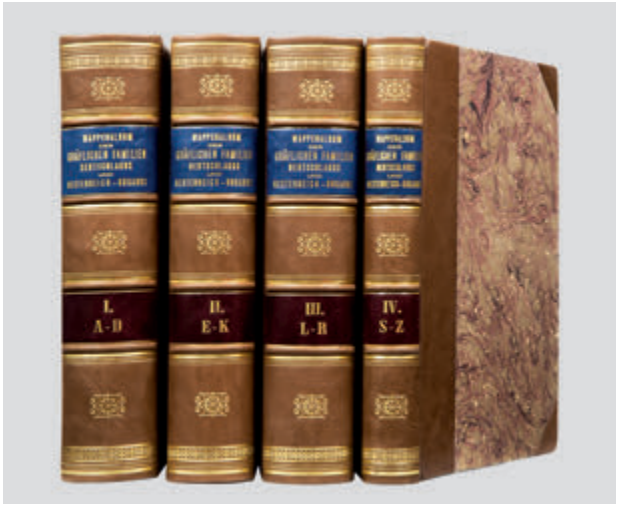
483. Herbarz rodzin tatarskich. 1929.

[1], XCVIIIa-CXLIII, 385-585; [1], CXLVIIIa-CLXXXVII, [2], 586-700; tabl. z herbami 700, 30,5 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikami z tyt. i bogatymi złoc. na grzbiecie. 7000,-

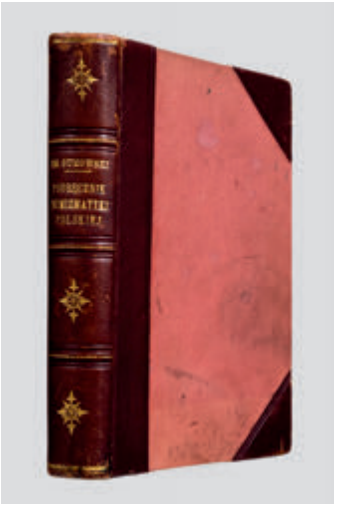
Wielki herbarz rodzin hrabiowskich obejmujący 1400 herbów rodzin niemieckich, austriackich, polskich, czeskich i węgierskich, opracowanych na podstawie materiałów heroldii berlińskiej i wiedeńskiej. Rdzennie polskich rodów jest tu ponad 100, ze znanych np.: Branicki, Potocki, Tyszkiewicz, Zamoyski oraz wiele zapomnianych lub wymarłych (np. Bukowski, Parys, Pawłowski, Trembiński, Zabielski). Są też rosyjskie tytuły, jeśli były zatwierdzone przez cesarza. Część herbów polskich w odmianie często wielopolowej, później nie używanej przez rodzinę. Niektóre herby nie odnotowane w takiej formie przez polskie herbarze. **Rodów Śląska, Pomorza, Prus łącznie jest ponad 400.** Pod wizerunkiem każdego herbu data nadania tytułu i kraj przebywania rodziny. Stan bardzo dobry. **Efektowna oprawa:** szerokie półskórki, grzbiety podzielone zwięzami wypukłymi na pięć pól, w drugim i czwartym – skórzane szyldziki z tyt., w pozostałych – złocone ozdobniki. **Ładny egzemplarz w jednolitej oprawie. Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

485. Gumowski Marian. Podręcznik numizmatyki polskiej. 80 tablic i 190 illustracyi w tekście. Kraków 1914. Nakładem Towarzystwa Numizmatycznego, s. VII, [1], 296, tabl. ilustr. 80 (litografie A. Pruszyńskiego), ilustr. w tekście 190, 23 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. 1500,-

Egzemplarz z księgozbioru łódzkiego historyka i archiwisty Józefa Raciborskiego (ekslibris heraldyczny). Podstawowy i dotąd niczym niezastąpiony podręcznik numizmatyki polskiej autorstwa Mariana Gumowskiego (1881-1974) – wybitnego heraldyka, numizmatyka, sfragistyka i historyka, kustosza zbiorów Andrzeja Potockiego, kierownika Muzeum Czapskich w Krakowie, profesora uniwersyteckiego. Napisane przystępnie dzieło może służyć nawet początkującemu kolekcjonerowi. Umieszczone na końcu tablice prezentują wizerunki **ponad 2300 monet i banknotów polskich**. Oprawa z epoki: półskórek wiśniowy, grzbiet podzielony na cztery pola, w jednym złocona tytulatura, w pozostałych złocone ozdobniki. Nieznaczne otarcia krawędzi oprawy, zabrudzenia płótna oprawy, wewnątrz stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

484. Herbarz rodzin hrabiowskich. 1885.

485. M. Gumowski. Numizmatyka.

486. Łoza Stanisław. Ordery i odznaczenia polskie. Lwów 1938. Państwowe Wyd. Książek Szkolnych, s. 72, [8], tabl. ilustr. 8 (kolor.), 20 cm, opr. płsk współcz. z tłocz. złotem tyt. na grzbiecie, oryg. okł. brosz. zach. 120,-

Pieczęć: „Księgozbiór J(anusza) Jeljaszewicza". Zawiera historię, statuty i wizerunki orderów oraz odznaczeń polskich wraz ze spisem odznaczonych najwyższymi orderami. Stan bardzo dobry.

487. [Medale]. Katalog kolekcji medali europejskich z XVII-XIX w., k. 45, 32 cm, opr. ppł. 3000,-

Egzemplarz Władysława Bartynowskiego, zawierający kilka jego odręcznych notatek. Ze zbiorów Juliusza Wiktora Gomulickiego (pieczątka). Plansze z ręcznie wykonanymi, bardzo starannymi odciskami 337 medali francuskich, włoskich, hiszpańskich, niemieckich, angielskich, i amerykańskich. 330 ma odciski awersu i rewersu, 7 wyłącznie awersów (w sumie 667 wypukłych, czarno-białych odcisków na papierze pergaminowym). Medale okolicznościowe (rocznice panowania, zgony) z podobiznami papieży, władców, wybitnych uczonych, pisarzy, artystów, wodzów itp., a także herbów, znaków i postaci symbolicznych. Kolekcja ukazuje bogaty przegląd kolejnych stylów artystycznych od renesansu do lat 80. XIX w. Wykonane tą metodą podobizny nazywane są „bartynotypami" od nazwiska jej twórcy krakowskiego numizmatyka Władysława Bartynowskiego (1832-1918), archeologa, antykwariusza, bibliofila, numizmatyka. Bartynowski był współzałożycielem Towarzystwa Numizmatycznego w Krakowie w 1888 r. Swoje liczne i cenne zbiory przekazał Muzeum Czapskich w Krakowie. Opr.: ciemnoszare pł., na licach pap. marm. Stan bardzo dobry. **Unikalny zbiór.**
(Patrz ilustracja)

488. Terlecki Ignacy. Heroldya i porządek otrzymywania od niej utwierdzenia szlachectwa. St. Petersburg 1832. W Drukarni Karola Kraja, s. VIII, 72, wizerunki herbów w tekście 3, 20,5 cm, opr. późniejsza ppł. 500,-

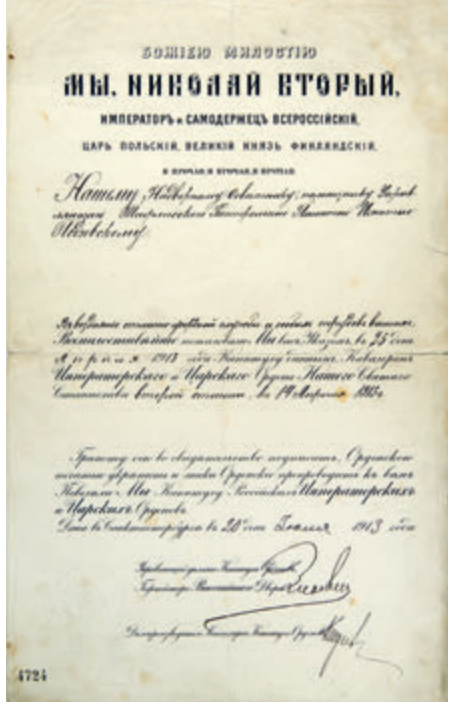
Egzemplarz z biblioteki hr. Krzysztofa Mielżyńskiego (pieczątka heraldyczna). Pierwsze w literaturze polskiej opracowanie dotyczące wywodów szlachectwa. Praca podzielona jest na rozdziały m.in.: Zasady dowodów szlachectwa; Gdzie ma kto składać swoje wywody; Inne rodzaje szlachectwa; O szlachcie nie mogącej mieć na rodowitość swoją dokumentów; O Herbarzu familii szlacheckich państwa rosyjskiego. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

487. W. Bartynowski. Katalog medali.

Heroldya
I
PORZĄDEK OTRZYMYWANIA
OD NIEJ
Utwierdzenia Szlachectwa.
St. Petersburg.
1832.

488. I. Terlecki. Heroldya. 1832.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ
МЫ, НИКОЛАЙ ВТОРЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССІЙСКІЙ,
ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ, ВЕЛИКІЙ КНЯЗЬ ФИНЛЯНДСКІЙ,
4724

489. Nadanie Orderu św. Stanisława. 1913.

489. [Order św. Stanisława]. Dyplom nadania Orderu św. Stanisława 2 klasy dla Polaka, nadwornego radcy Ignacego Podziewskiego, pomocnika Zarządu Tbiliskiej Izby Kontroli, dat. Sankt Petersburg 20 VI 1913. Dyplom drukowany, ręcznie wypełniany. Autografy członków Kapituły Orderowej (nieczytelne). Pieczęć kapituły (sucha). Bifolium, 36 x 22 cm. 600,-

Z odręcznymi podpisami, m.in. hofmajstra carskiego dworu Konstantyna Michajłowicza Żłobina, zarządzającego sprawami rosyjskich kapituł orderowych. Język rosyjski. Suchy tłok z wizerunkiem orderu, literą „S" (alfabet łaciński) i napisem w otoku „Pieczęć imperatorskiego carskiego orderu św. Stanisława". Ślady składania, zbrązowienia, zagięcia przy krawędziach i drobne ubytki w narożnikach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

490. [Heroldia Królestwa Polskiego]. Dyplom potwierdzenia szlachectwa wydany przez Heroldię Królestwa Polskiego dla Jana Nepomucena Symplicyusza **Skrodzkiego h. Topór**, dat. Warszawa 8 / 20 VII 1859. Blankiet litografowany, ręcznie wypełniany z kolorowym herbem. Autografy urzędników Heroldii („Zaborowski" i „A.[leksander] Apanowicz"; „Stępiński"). Pieczęć Heroldii (suchy wytłok). Karta 36 x 45 cm (opr. rama 39 x 48 cm). 500,-

Z odręcznym podpisem Ambrożego Zaborowskiego (1833-1889), tajnego radcy i senatora Królestwa Polskiego, w zastępstwie prezesa Heroldii Królestwa Polskiego. W dokumencie nawiązano do potwierdzenia szlachectwa ojca wymienionego w 1845 r., który udowodnił swoje pochodzenie od XVII w. Dokument kaligrafowany ręcznie na grubym ozdobnym litografowanym papierze blankietowym z orłem carskim, na którego piersi widnieje orzeł Królestwa Polskiego, panopliami, elementami roślinnymi i cyfrą „A II" [Aleksander II] z koroną imperatorską na 4 rogach. Pod tekstem ręcznie kolorowany akwarelą herb Topór. Na odwrocie rosyjskie tłumaczenie dyplomu w formie litografowanej. Zbrązowienia, zażółcenia i lekkie ślady zalania papieru. Dokument pęknięty przez środek i przy krawędzi, z drobnymi ubytkami papieru poza tekstem. Stan ogólny dobry.

491. Lubomirski Konstanty (1786-1870), generał lejtnant wojsk rosyjskich i marszałek szlachty guberni wołyńskiej, właściciel dóbr ziemskich na Wołyniu. List do kuzyna Jerzego Lubomirskiego z Galicji w sprawie legitymacji tytułu, dat. Petersburg 28 I 1842. Kopia (odpis) z epoki. Bifolium, s. [3], 35 x 22 cm. 800,-

Pismo skierowane do Jerzego ks. Lubomirskiego (1799-1865) z Charzewic koło Rozwadowa w sprawie poszukiwań materiałów źródłowych dotyczących herbu i tytułu książęcego Lubomirskich w archiwach Lwowa i Wiednia. Autor listu pisze na temat właściwego wizerunku herbu rodowego Szreniawa bez Krzyża i ubóstwie w tej mierze starych polskich herbarzy. Przodek adresata otrzymał w 1786 r. austriackie potwierdzenie starego cesarskiego tytułu książęcego. Z treści wyłania się ogrom prac poszukiwawczych, jakie musiała podjąć szlachta polska chcąc zdobyć dowody znaczenia i wielkości rodu. I rzeczywiście, potwierdzenie tytułu książęcego w Rosji Lubomirscy otrzymali dopiero w maju 1863 r. Ślady zagięć, stan dobry. Cenny przyczynek do historii herbu i tytułów starego książęcego rodu.

HISTORIA. PRAWO

492. Almanach Oficerski na rok 1923/24. Dział III. Warszawa 1923. Wojskowy Instytut Naukowo-Wydawniczy, s. 257, [3], tabl. ilustr. 15, s. [7], 26 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na licu i grzbiecie. 300,-

Egzemplarz z księgozbioru Jerzego Grobickiego (złocony superekslibris, pieczątki). Dział III charakteryzuje organizację Wojska Polskiego, szkolnictwo i służbę oświatową w wojsku; emblematy; umundurowania wojska; chorągwie (sztandary), trąbki, ordery, odznaczenia i odznaki. Na tablicach przedstawiono m.in.: flagi, chorągwie, odznaczenia, wzory czapek, naramienniki, patki, części umundurowania, odznaki, dystynkcje. J. Grobicki (1891-1972) – generał brygady Wojska Polskiego, uczestnik walk o niepodległość Polski, bibliofil i zbieracz książek. Odbarwienia i otarcia płótna oprawy, wewnątrz stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

493. Askenazy Szymon. Książę Józef Poniatowski 1763-1813. Z 22. rycinami i heliograwiurą według portretu Grassiego. Warszawa-Kraków 1905. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 337, [3], portret 1 (heliograwiura), tabl. ilustr. 22, 24,5 cm, opr. wyd. pł. szare ze złoc. i tłocz., górny brzeg kart złoc. 300,-

Wydanie 1. Najpiękniejsza biografia księcia Józefa Poniatowskiego – marszałka Francji, ministra wojny i naczelnego wodza wojsk Księstwa Warszawskiego. Praca źródłowa oparta na materiałach z archiwów polskich, rosyjskich, austriackich, francuskich i pruskich. Oprawa wydawnicza: płótno szare, na grzbiecie i licu złocona tytulatura, w zwierciadle lica czako ułańskie, papier wyklejek ozdobny z napoleońskimi wieńcami laurowymi, górny brzeg kart złocony, pozostałe brzegi nie obcięte. Zabrudzenia i przetarcia płótna na krawędziach, brak połowy tylnej wyklejki, na karcie tytułowej suchy tłok własnościowy, stan dobry.
Lit.: W. Łysiak, Empireum, t. 2, s. 523 (inny wariant kolorystyczny).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

494. Baliński Michał. Pisma historyczne. T. 1-4 (w 4 wol.). Warszawa 1843. Nakładem G. Sennewalda, s. [6], VII, 318, [1], portret 1 (miedzioryt), tabl. faksym. (litografie, w tym 2 rozkł.); [4], 302, [23], tabl. ryc. 2 (litografie), tabl. genealog. 1 (rozkł.); [4], 209, [4], portret (miedzioryt); [4], 188, [2], tabl. ryc. 1 (litografia), 21 cm, opr. jednolita z epoki, płsk ze złoc. i tłocz., brzegi kart prószone. 4000,-

Komplet pism historycznych Michała Balińskiego (1794-1864) – historyka, publicysty, krajoznawcy, badacza dziejów Wilna i Litwy. Dwa pierwsze tomy zawierają „Pamiętniki o królowej Barbarze żonie Zygmunta Augusta" (z portretami Barbary Radziwiłłówny i Mikołaja Radziwiłła, widokiem pałacu Barbary w Wilnie i 5 faksymiliami). W tomie trzecim obszerne życiorysy Jana Wolana i Jana Potockiego (z portretem Potockiego), w tomie czwartym m.in. monografia zamku w Krewie oraz wspomnienie z wycieczki do Zwolenia i Kazimierza (z litografowanym widokiem Kazimierza). W tomie pierwszym dodatkowo wszyte dwa miedzioryty punktowe Jana Ligbera (portret Jana Tarnowskiego i Zygmunta Augusta). **Jednolita oprawa z epoki** w 4 woluminy: półskórek brązowy, grzbiet płaski podzielony

ZESZYT 2

ALMANACH OFICERSKI

NA ROK 1923/24

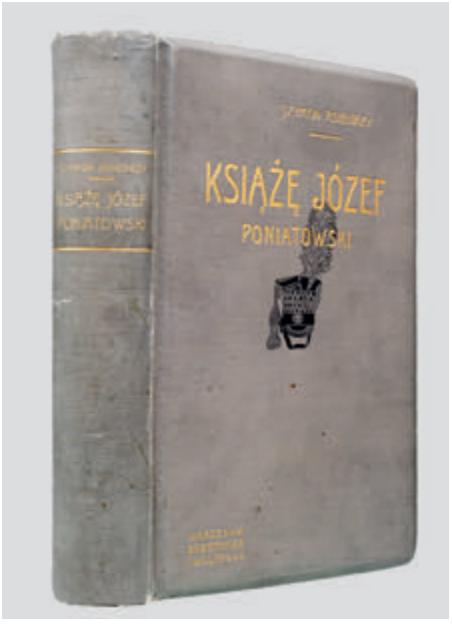
PRACA ZBIOROWA KOMITETU REDAKCYJNEGO
W SKŁADZIE:

Komandor ppor. p. d. uzt.-gen. KAROL FISCH, major uzt. gen. STANISŁAW
KRZYSIK, pułkownik uzt. gen. TADEUSZ KUTRZEBA, major uzt. gen.
STANISŁAW MÜLLER, major uzt. gen. JÓZEF WIATR

DZIAŁ III

WARSZAWA 1923
WOJSKOWY INSTYTUT NAUKOWO-WYDAWNICZY

492. Almanach Oficerski. 1923/24.

493. Ks. Józef Poniatowski. 1905.

494. M. Baliński. Pisma historyczne. 1843.

złoceniami na trzy pola, w centralnym polu złocona tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych tłoczone na ślepo ozdobniki, brzegi kart prószone. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 324.
(Patrz tablica XXXII oraz ilustracja)

495. Bałaban Majer. Historja i literatura żydowska ze szczególnym uwzględnieniem historji Żydów w Polsce dla klas wyższych szkół średnich. T. 1-3 (3 wol.) Lwów – Warszawa – Kraków 1925-[1931-1938]. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. 343; 384; 446, [1], 22,5 cm, jednolite opr. 2 poł. XX w., pł. 280,-

Podręcznik do historii i literatury żydowskiej. Majer Bałaban (1877-1942), historyk, orientalista, jeden z najwybitniejszych badaczy dziejów Żydów w Polsce, profesor Uniwersytetu Warszawskiego. W oferowanym zbiorze t. 1 pochodzi z wyd. 6 (1938), t. 2 z wyd. 3 (1931), a t. 3 z wyd. 1 (1925). Opr. zielone pł. w t. 1-2 zachowane oryg. okł. Stan dobry.

496. Bandtkie Stężyński Jan Wincenty. De studio juris Polonici. Dissertatio. Vratislaviae (Wrocław) 1806. Sumptius biblipolae Johannis Friderici Kornii, s. VIII, s. 71, [1], 17 cm, opr. pap. 240,-

Z odręczną dedykacją autora dla Kazimierza Bronisz Chromińskiego. Rozprawa doktorska Jana Wincentego Bandtkie Stężyńskiego (1783-1846), brata Jerzego Samuela, jednego z pierwszych polskich historyków prawa, wydawcy źródeł, w latach 1817-1831 profesora i dziekana Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, wydawcy kroniki Galla Anonima. Kazimierz Bronisz Chromiński (1759-1816), filolog, bibliograf i publicysta. Zagniecenia i zabrudzenia, poza tym stan dobry.

497. Belmont Leo. Sprawa pomiędzy dwoma trupami. (Przez szczelinę drzwi zamkniętych sali sądowej). Warszawa 1925. Nakładem autora, k. [1], s. XIII, 110, [2] 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Z odręczną dedykacją autora dla Bronisławy Neufeldówny (1857-1931), polskiej dziennikarki, publicystki. Wydawnictwo publicystyczne Leo Belmonta (właśc. Leopold Blumental, 1865-1941), poety, prozaika, tłumacza, eseisty, publicysty i działacza społecznego. Zawarto w nim teksty i materiały związane z procesem, w którym Belmont występował jako oskarżyciel prywatny przeciw Adolfowi Nowaczyńskiemu o zniesławienie w druku. Stan dobry.

498. Biblioteka Ordynacyi Myszkowskiej. Zapis Konstantego Świdzińskiego. [Tom 1]. Rok 1859 (z ryciną i tablicą litografowaną). Kraków 1859. Nakładem Zapisu Świdzińskiego z Ordynacyą Myszkowską Połączonego, s. [6], III, [1], 86, 7, [1], [2], X, 146, [3], **portret 1 (staloryt), tabl. ryc. 1 (litografia)**, 27,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 240,-

Pierwszy tom (z dwóch) periodyku wydawanego nakładem Ordynacji Myszkowskiej. W treści m.in.: Zapis Konstantego Świdzińskiego; Aleksandra Wielopolskiego w sprawie o testament Świdzińskiego mów dwie; O stanie majątku Konstantego Świdzińskiego; Pisma rozmaite Konstantego Świdzińskiego (O wykopanych numizmatach w Steblowie; O monetach hanów Kapczaku czyli Złotej Ordy ze znamionami i nazwiskiem Wielkiego Xięcia Litewskiego Witolda (i Kazimierza). Przed tekstem portret Konstantego Świdzińskiego, na litografowanej tablicy **podobizny monet tatarskich**. Otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

499. Biblioteka Ordynacyi Myszkowskiej. Zapis Konstantego Świdzińskiego. [Tom 2]. Rok 1860 (z ryciną na stali). Kraków 1860. Nakładem margrabiego Myszkowskiego, s. [2], X, 16, [4], XI, [3], 600, [2], **portret 1 (staloryt)**, 27,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 500,-

498. Biblioteka Ordynacyi Myszkowskiej. 1859.

500. Pomniki Dziejowe Polski. 1878.

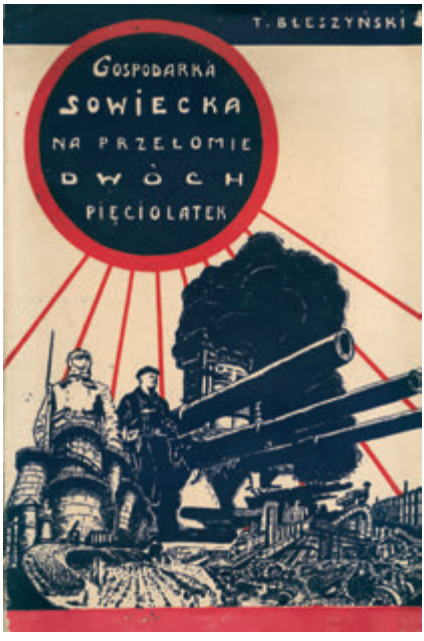
Drugi tom periodyku Ordynacji Myszkowskiej. Tom zawiera krótką część sprawozdawczą dotyczącą zapisu Konstantego Świdzińskiego oraz obszerny, liczący kilkaset pozycji, wydany przez Antoniego Zygmunta Helcla **zbiór „Listów Jana Sobieskiego do żony Maryi Kazimiry** wraz z listami tej królewskiej rodziny i innych znakomitych osób" z lat 1664-1696. Przed tekstem portret Marii Kazimiery. Otarcia i naddarcia oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, na kartach miejscami zabrudzenia i zaplamienia, wewnątrz stan dobry.

500. [Bielowski August]. Monumenta Poloniae Historica/Pomniki Dziejowe Polski. Tom III wydany Nakładem Akademii Umiejętności w Krakowie, opracowany przez lwowskie grono członków Komisyi Historycznej tejże Akademii. Lwów 1878. W komisie Księgarni Gubrynowicza i Schmidta, s. XI, [1], 876, 27 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. i złoc. supereksliberisem Z. Czarneckiego, brzegi kart marm. 400,-

Egzemplarz z biblioteki Zygmunta Czarneckiego w Rusku (supereksliberis na licu oprawy). Tom kilkudziesięciu źródeł historycznych do historii Polski okresu średniowiecza, opracowanych w większości przez Augusta Bielowskiego (1806-1876) – historyka, dyrektora Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie. Z. Czarnecki (1823-1908) – ziemianin, kolekcjoner, bibliofil, poseł na sejmy poznańskie. W swoim majątku Rusko zgromadził księgozbiór liczący ponad 10 tys. woluminów, zawierający wiele unikalnych książek z zakresu literatury, historii, prawa, astronomii. Niewielkie przetarcia oprawy, drobny ubytek górnej krawędzi grzbietu, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.** *(Patrz ilustracja)*

501. Błeszyński Tadeusz. Gospodarka sowiecka na przełomie dwóch pięciolatek. Warszawa, 1935. Wydawnictwo Instytutu Naukowego Badania Komunizmu, s. 94, 23,0 cm, opr. wyd. karton. 80,-

Publikacja poświęcona rozwojowi sowieckiej gospodarki, z podziałem na dwie pięciolatki: 1928-1932 oraz 1933-1937, ze szczegółowymi danymi dotyczącymi poszczególnych gałęzi przemysłu. Publikacja o silnej wymowie antykomunistycznej, np. „Posiadając prawie darmowego robotnika w postaci

501. T. Błeszyński. Gospodarka sowiecka. 1935.

502. F. Boberska. Pisma. 1893.

więźniów politycznych, Sowiety mogą konkurować z zagranicą cenami swego drzewa"; napisana przez Tadeusza Błeszyńskiego, inżyniera przez kilka lat pracującego w ZSRR. Wydana przez **Instytut Naukowego Badania Komunizmu**, założony w 1930 r., przy wsparciu finansowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a w końcu lat 30. OZN, kierowany przez księdza Antoniego Kwiatkowskiego, pioniera polskiej sowietologii. Nowoczesny układ typograficzny oraz okładka. Ślady zalania dolnego marginesu, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

502. Boberska Felicja. Pisma. Wydane staraniem komitetu, tworzącego fundację ś.p. Felicyi z Wasilewskich Boberskiej. Lwów 1893. Druk Pillera i spółki, s. [6], XLVI, 462, [2], portrety 2, 23 cm, opr. wyd. pł. ze zdobieniami na grzbiecie i licu. 240,-

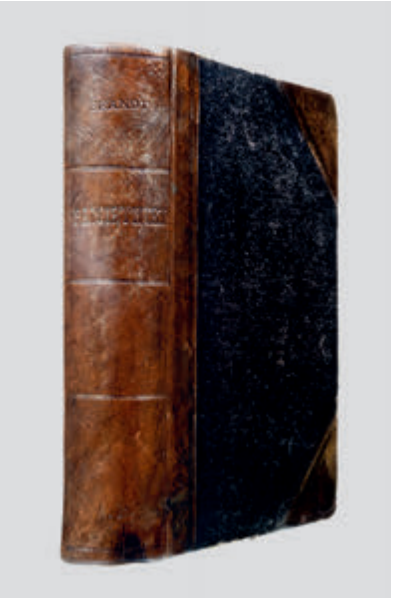
Nieaktualna pieczęć własnościowa. Wspomnienia i szkice, w tym m.in.: Kościuszko i Kiliński; Adam Mickiewicz; O Polkach; Joachim Lelewel. **Opr. wyd. sygnowana „M. Żenczykowski i Ska, Lwów":** płótno brązowe z tłoczeniami na grzbiecie; na licu tłoczone kolorem i złotem herby Korony i Litwy oraz postać kobiety piszącej w celi na murze daty powstań 1794, 1831, 1863 (patrz: W. Łysiak, Empireum, s. 143). Drobne zaplamienia opr., nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

503. Bobrowicz Jan Nepomucen. Kronika malownicza Napoleona Bonaparte czyli obrazy bitew i czynów wojennych Bohatera. 100 rycin na stali podług malowideł w Muzeum Wersalskiem i innych pomników z dodatkiem historycznych objaśnień. Lipsk 1841. Nakładem i Drukiem Breitkopfa i Haertella, s. 286, [2], 61, **tabl. ryc. 99 (staloryty, w tym 1 rozkł.)**, 17,5 cm, opr. współcz. skóra z bogatymi złoc. na licu i grzbiecie. 1000,-

Księga bohaterskich czynów Napoleona Bonaparte bogato ozdobiona rycinami wraz z ich opisami i objaśnieniami historycznymi. Książka ukazała się jako hołd po śmierci cesarza, a także w związku

503. Kronika malownicza Napoleona. 1841.

506. H. Brandt. Pamiętniki oficera. 1904.

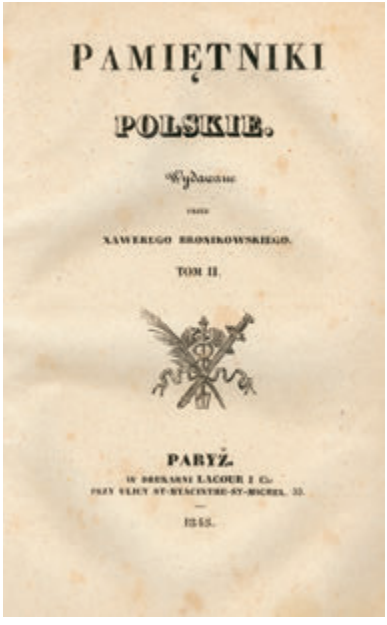
z ogromnym zainteresowaniem ze strony polskiego społeczeństwa jego postacią. Wydanie drugie powiększone, wobec nakładu pierwszego (całkowicie wyczerpanego), opisem pogrzebu cesarza w Paryżu. Ryciny wykonano w stalorycie na podstawie obrazów najlepszych artystów francuskich. Efektowna oprawa: sk. z tłocz. bogatą symboliką napoleońską na licu i grzbiecie, grzbiet podzielony na cztery pola, tyt. na licu i grzbiecie. Rdzawe plamki, intensywniejsze na k. pocz., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

504. Bobrzyński Michał. Dzieje Polski w zarysie. Warszawa 1879. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [2], V, [2], 8-495, [2], 21,5 cm, opr. wyd. Adolfa Kantora, pł. z tłocz. i złoc. napisami. 300,-

Wydanie 1. Głośna synteza dziejów Polski opracowana przez Michała Bobrzyńskiego (1849-1935) – wybitnego historyka, znawcę dziejów politycznych Polski, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyrektora Archiwum Aktów Grodzkich i Ziemskich w Krakowie, w latach 1908-1913 namiestnika Galicji. W oferowanej pracy Bobrzyński najdobitniej sformułował swój pogląd na przyczyny upadku Rzeczypospolitej, wskazując jako główny powód brak silnych rządów i anarchię. Zaproponował ponadto nowy podział historii Polski na okresy: patriarchalny, patrymonialny i prawny. **Oprawa wydawnicza Adolfa Kantora** (sygnowana ślepym tłokiem: „A. Kantor/Warszawa"): płótno brązowe, na grzbiecie i w zwierciadle lica złocona tytulatura, powierzchnia oprawy ozdobiona ślepymi tłoczeniami, brzegi kart marmurkowane. Przetarcia płótna na krawędziach, wewnątrz stan dobry.

505. Bocquet Władysław. Przez Morze Czerwone ku Gettom Europy. Powstanie i dzieje narodu żydowskiego. Warszawa 1942. Wydawnictwo Polskie Sp. z o.o., s. 552, liczne ilustracje w tekście, 23 cm, opr. wyd. tektura oklejana pap. tłocz. 240,-

Praca wydana podczas okupacji niemieckiej w Warszawie. Historia narodu żydowskiego z akcentami antysemickimi, doprowadzona do lat 20. XX wieku. Liczne ilustracje wg Gustawa Dorégo oraz karykatury przywódców sowieckich pochodzenia żydowskiego. Okładki z zabrudzeniami, niewielkie ubytki grzbietu charakterystyczne zażółcenia.

PAMIĘTNIKI

POLSKIE.

Wydawane

przez

XAWEREGO BRONIKOWSKIEGO.

TOM II.

PARYŻ.

W DRUKARNI LACOUR I Cie.

1844.

507. Zbiór pamiętników. 1844.

508. Oprawa z warsztatu R. Jahody.

506. Brandt Henryk. Pamiętniki oficera polskiego (1808-1812). Przekład z niemieckiego M.G. Z przedmową prof. Szymona Askenazego. T. 1-3. Warszawa [1904]. Drukarnia A.T. Jezierskiego, s. 176; 160; 168, 17,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk z tłocz. napisami na grzbiecie, brzegi kart prószone. 280,-

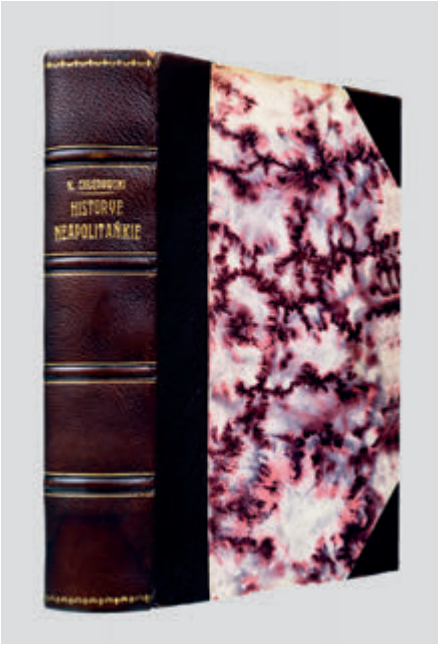
Pamiętniki wojskowe Henryka Brandta (1789-1868) – oficera Legii Nadwiślańskiej, uczestnika kampanii napoleońskich 1808-1813. Wspomnienia obejmują kampanię hiszpańską oraz kampanię rosyjską 1812 roku. Przedmowę do tomu pierwszego napisał Szymona Askenazy. Zaplamienia wyklejek, w dolnym narożniku końcowych kart ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

507. Bronikowski Ksawery. Pamiętniki polskie. T. 1-3. Paryż 1844. W Drukarni Lacour i Cie, s. [4], 288; [4], 288; [4], 286, 19,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. na grzbiecie. 1800,-

Wydanie 1. Zbiór pamiętników do historii Polski XIX wieku, wydany przez Ksawerego Bronikowskiego (1796-1852) – redaktora, publicystę, działacza niepodległościowego. Zawiera m.in.: Pamiętniki Narcyza Olizara; Pamiętniki Michała Jackowskiego; Pamiętniki Józefa Zienkowicza; Niektóre szczegóły z życia pułkownika Władysława Podczaskiego; Pamiętniki Michała Lisieckiego, naczelnika powstania nad granicą kurlandzką; Powstanie powiatu latyczowskiego na Podolu; Powstanie w Puszczy Białowieskiej; Akt powstania powiatu trockiego; Jenerał Kniaziewicz, cztery ważniejsze epoki jego życia; Pamiętnik o powstaniu białostockim; Grodno w roku 1831; Akta urzędowe tyczące się działań jenerała Giełguda na Litwie; Marsze i działania korpusu polskiego w kampanii moskiewskiej 1812; Powstanie powiatu wileńskiego; Niektóre wspomnienia o działaniach korpusu polskiego pod dowództwem X. Poniatowskiego w roku 1813 przez jenerała Henryka Dembińskiego; Wolni Strzelcy Wiłkomirscy. **Egzemplarz z interesującymi proweniencjami:** „Wtórot" Instytutu Ossolińskiego, „Biblioteka Brodzkich", „Ze zbioru M. Federowskiego", „Z księgozbioru Andrzeja Szczepki". Pęknięcie krawędzi grzbietu na całej długości, w tomie pierwszym jedna karta uzupełniona na marginesie, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

509. E. Callier. Bitwy i potyczki. 1887.

510. K. Chłędowski. Historye neapolitańskie. 1917.

508. Brückner Aleksander. Encyklopedia staropolska. T. 1-2 (w dwóch wol.). Warszawa 1939. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. VI, 478 (kolumn 956), tabl. ilustr. 3 (winno być 18); [4], 535 (kolumn 1070), tabl. ilustr. 5 (winno być 17), liczne ilustr. w tekście, 28 cm, opr. z warsztatu R. Jahody, pł. ze złoc. 900,-

Wszechstronny obraz życia codziennego i kultury dawnej Rzeczypospolitej z bogatym materiałem ilustracyjnym zebranym przez Karola Estreichera, zawierający opisy obyczajów staropolskich, literatury, architektury, strojów, broni, pomników, portretów, dzieł sztuki, dokumentów, rycin, map. Aleksander Brückner (1856-1939), historyk języka, literatury i kultury polskiej, slawista, edytor. Odkrywca i wydawca najstarszych zabytków piśmiennictwa polskiego, m.in. „Kazań Świętokrzyskich" (1891), „Rozmyślań przemyskich" (1907). Współpracował z wieloma periodykami, autor ponad 1500 publikacji. **Oprawa z warsztatu Roberta Jahody** (sygn. suchym tłokiem): brązowe płótno, na grzbiecie zdobione motywami Orła odbitymi srebrną farbą. Niewielkie przetarcia okładki, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

509. Callier Edmund. Bitwy i potyczki stoczone przez wojsko polskie w roku 1831. Porządkiem chronologicznym podług L. Mierosławskiego, S. Barzykowskiego i źródeł współczesnych. Wydał Karol Kozłowski. Poznań 1887. Nakładem wydawcy. Czcionkami Drukarni Dziennika Poznańskiego, s. VI, 418, mapa 1 (rozkł.), 23 cm, opr. z epoki płsk z bogatymi tłocz. i złoc. 450,-

Zestawienie chronologiczne działań wojennych powstania listopadowego i wojny polsko-rosyjskiej po nim następującej. Każda bitwa i potyczka została krótko opisana, autor wyliczył poległych i rannych oraz odznaczonych za szczególną waleczność. Książka napisana w hołdzie bohaterom, „dla odnowienia w pamięci młodszej generacji ich niezrównanej ofiarności i męstwa" (K. Kozłowski). Edmund Callier (1833-1893), publicysta, historyk, powstaniec styczniowy. Efektowna oprawa z epoki, półskórek podzielony zwięzami na pięć pól, w drugim tytulatura, w pozostałych ślepe tłoczenia i złocenia. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

510. Chłędowski Kazimierz. Historye neapolitańskie wieku XIV-XVIII. Z 34 ilustracyami. Kraków-Lwów [1917]. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. [4], 584, tabl. ilustr. 33 (w tym rozkł., 34 ilustracja na okładce), 24,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami, górny brzeg kart złoc. 450,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru prof. Jana Olbrachta (ekslibris). Pięknie wydana, bogato ilustrowana monografia historyczna poświęcona kulturze Neapolu autorstwa Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) – historyka, powieściopisarza, eseisty. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, w jednym polu złocona tytulatura, krawędzie grzbietu zamknięte złotymi szlaczkami charakterystycznymi dla zakładu Roberta Jahody, górny brzeg kart złocony, papier okładek i wyklejek marmurkowany, zachowana przednia okładka broszurowa. Miejscami na marginesach kart ślady zawilgocenia, poza tym stan dobry, oprawa w stanie bardzo dobrym. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

511. Chłędowski Kazimierz. Królowa Bona. Obrazy czasu i ludzi. Wydanie drugie, przejrzane. Lwów 1929. Wydawnictwo Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. VIII, 210, [1], tabl. ilustr. 13, 24,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie, górny brzeg kart złoc., papier wyklejek marm. 280,-

Monografia Kazimierza Chłędowskiego (1843-1920) poświęcona życiu i działalności politycznej królowej Bony (1494-1557). Oprawa z epoki: półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura, górny brzeg kart złocony, papier okładek i wyklejek marmurkowany. Na kartach miejscami zagięcia narożników, zaplamienia i ślady zawilgocenia, dwie pierwsze karty z niewielkim ubytkiem dolnego marginesu (ok. 1 cm), poza tym stan dobry. **Efektowna oprawa.**

512. Czacki Tadeusz. Czy prawo rzymskie było zasadą praw litewskich i polskich? I czy z połnocnemi narodami mielismy wiele wspólnych praw i zwyczaiow. Wilno 1809. U Józefa Zawadzkiego, s. 122, 20 cm, opr. współczesna, płsk z szyldzikami. 200,-

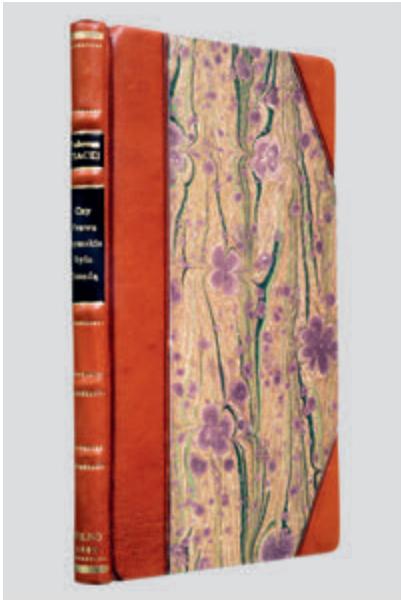
Rozprawa historyczno-prawna Tadeusza Czackiego (1765-1813), historyka, ekonomisty, twórcy Liceum Krzemienieckiego. Jej odczyt zainaugurował rok szkolny 1808 w Krzemieńcu. Opr.: jasnobrązowy płsk, na licach pap. marm. Nieaktualny ekslibris. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

513. Czartoryska Izabela. Pielgrzym w Dobromilu czyli nauki wiejskie z dodaniem powieści. Ozdobione 16 rycinami. Wydanie Maurycego Orgelbranda podług I-ej edycyi warszawskiej. Warszawa 1852. Nakładem wydawcy, s. [4], IV, 412, [2], **tabl. portr. 16 (litografie)**, tabl. rozkł. 1, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 450,-

Najgłośniejsza, wielokrotnie wznawiana książka Izabeli z Flemingów Czartoryskiej (1746-1835) – poetki, pamiętnikarki, kolekcjonerki pamiątek narodowych. Pierwodruk ukazał się w 1817 r., książka jest zbiorem opowiadań z historii Polski dla ludu, przeplatanych wskazówkami praktycznymi dotyczącymi życia wiejskiego. Oferowana edycja zawiera obie serie Nauk Pielgrzyma, Katechizm Rolnika oraz pięć powieści autorstwa córki Izabeli Czartoryskiej, Marii ks. Wirtemberskiej. **Edycja ozdobiona litografowanymi portretami wg rysunków Wincentego Smokowskiego** (1797-1876) – malarza i grafika, prekursora nowoczesnego drzeworytu polskiego. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura i ozdobniki. Drobne dopiski piórem, zażółcenia, nieznaczny ubytek k. tyt. Otarcia opr., poza tym stan dobry.

514. Czas. 1833. Arkusze 1-4 (10 września-10 października). Mont-de-Marsan 1833. W Drukarni P.-V. Leclercq, s. 8, 8, 8, 8, winietki (drzeworyty), 27 cm, opr. współcz. półzamsz. 1800,-

Egzemplarz z księgozbioru Henryka Korwin-Kałussowskiego (1806-1894) – powstańca, wydawcy, działacza niepodległościowego. „Ostatnim chronologicznie z czasopism związanych z dziejami wielkich

512. T. Czacki. Prawo litewskie i polskie.

Czas.

Mont-de-Marsan Departement Landes dnia 10 Września 1833 roku.

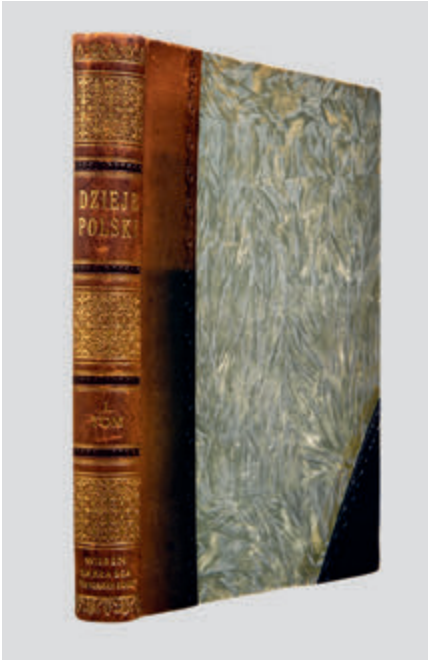
514. Czasopismo emigracji „Czas”. 1833.

dépôts był wydawany w Mont-de-Marsan »Czas«. Wprawdzie powstał on już po rozbiciu wielkich zakładów na wschodzie i południu Francji i wychodził w miejscowości, gdzie była tylko niewielka grupa wychodźców, lecz po części treścią i osobami wydawców wywodził się z tradycji najpóźniej powstałego, ale mającego bardzo burzliwe dzieje zakładu Bergerac, który właśnie w końcu października 1833 r. został ostatecznie rozpędzony przez władze francuskie. »Czas« wydawali Marceli Pomaski i Edward Liben, związani z węglarstwem i lewicą emigracyjną. Oni też tę dekadę redagowali, również z pomocą Stanisława Bratkowskiego. Współpracował korespondencyjnie z »Czasem« również Franciszek Gordaszewski. »Czas« drukował wiadomości bieżące, ale przede wszystkim rozprawy ideowe i polityczne utrzymane w duchu zdecydowanie demokratycznym i antymonarchistycznym. Za to też, już **po miesiącu ukazywania się został z nakazu władz francuskich zamknięty**” (Prasa polska w latach 1661-1864, t.1). Na kilku kartach niewielkie zabrudzenia i podklejenia, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadki komplet wydawniczy.**
(Patrz ilustracja)

515. Czermak Wiktor. Illustrowane dzieje Polski. Tom pierwszy. Od początków do X. wieku (Dzieje Powszechne Illustrowane. Cz. 5. T. 1). Wiedeń [1905]. Nakładem Franciszka Bondego, s. [6], VIII, 337, [1], tabl. ilustr. 18 (kolor., w tym 10 rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. z epoki płsk z bogatymi złoc. na grzbiecie, brzegi kart marm. 300,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowane dzieje Polski do X wieku, wydane w ramach serii „Dzieje Powszechne Illustrowane”. Tom opracował Wiktor Czermak (1863-1913) – historyk, uczeń Ksawerego Liskego, profesor Uniwersytetu Lwowskiego. Oprawa z epoki: półskórek brązowy, grzbiet podzielony na pięć pól, w dwóch polach złocona tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych polach bogato złocone ozdobne kasetony, brzegi kart marmurkowane. Skóra na grzbiecie nieco odbarwiona, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

516. Dąbrowski Jan Henryk. Wyprawa generała… do Wielkiej Polski w roku 1794 przez niego samego opisana z jedną mappą. Tudzież wyjątek z autobiografii jego. Wydane przez Edwarda Raczyńskiego. Poznań 1839. Nakładem Księgarzy

515. Illustrowane dzieje Polski. 1905.

516. Wyprawa gen. J.H. Dąbrowskiego. 1839.

Braci Szerków, s. VIII, 250, **mapa 1 (litografia rozkł.**), 16 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem i bogatymi złoc., brzegi kart prószone. 400,-

Zbiór materiałów biograficznych twórcy Legionów Polskich, gen. Jana Henryka Dąbrowskiego. Dwujęzyczny (równolegle w języku polskim i niemieckim) fragment autobiografii oraz wspomnienia z wyprawy do Wielkopolski z czasów insurekcji kościuszkowskiej. Na końcu litografowana „Mappa do Historyi Wyprawy Generała Dąbrowskiego do Wielkopolski w roku 1794". Nieaktualne pieczątki własnościowe. Nieznaczne przybrudzenia pap., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 596.
(Patrz ilustracja)

517. Dąbrowski Józef. [Grabiec J. pseud.]. Rok 1863. Poznań 1913. Nakładem Zdzisława Rzepeckiego i Ski, s. [8], 464, [4], k. tabl. ilustr. 10 (kolor.), mapa 1 (rozkł. kolor), liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i barwionym licem, brzegi kart barwione. 240,-

Kozłowski, 7748. **Wydanie 1.** Bogato ilustrowane, szczegółowe dzieje powstania styczniowego, oparte na rzetelnych badaniach źródłowych i relacjach uczestników. Rozkładana, kolorowana liniowo mapa Królestwa Polskiego ukazująca miejsca bitew i potyczek (46 x 57 cm). Niewielkie przetarcia okładek. Stan dobry.

518. Dłużniewski Marceli. Dawna Polska ze stanowiska chrześcijańskiego rozważana. Lipsk 1861. W księgarni nakładowej E. Deckmanna, s. [4], 202, 21,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 150,-

Praca dedykowana Leszkowi Dunin-Borkowskiemu. Rozważania Marcelego Dłużniewskiego dotyczące roli chrześcijaństwa w dziejach państwa polskiego od czasów Władysława Jagiełły do epoki saskiej. Oprawa z epoki: półskórek brązowy ze złoconym napisem na grzbiecie. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**

520. Dzieje Lisowczyków. 1843-1844.

522. Dziennik Praw. 1839.

519. Dumas Karol. Prawda o bolszewikach. Dokumenty i noty świadka przez Karola Dumasa – byłego Deputowanego. Paris 1919. Édition Franco-Slave, Drukarnia I. Rirachowskiego, s. VIII, [1], 96, 18 cm, opr. brosz. wyd. 80,-

Broszura antybolszewicka napisana przez „jednego z najbardziej upoważnionych reprezentantów marxowskiego kierunku we Francji, jednego z najbardziej czynnych członków francuskiej partii socjalistycznej". Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

520. Dzieduszycki Maurycy. Krótki rys dziejów i spraw Lisowczyków. Wydanie zakładu naukowego imienia Ossolińskich. T. 1-2 (w 1 wol.). Lwów 1843-1844. U Jana Milikowskiego. Druk Józef Schnayder , s. VI, 372; 593, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 21 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem z tyt. 1200,-

Z księgozbioru Czarnowskich z Rossochy (ekslibris). **Najobszerniejsza monografia historyczna Lisowczyków –** żołnierzy legendarnej formacji lekkiej jazdy polskiej słynącej w XVII wieku w całej Europie ze swej odwagi i bojowości, walczącej pod wodzą płk. Aleksandra Józefa Lisowskiego. Dzieło autorstwa Maurycego Dzieduszyckiego (1813-1877) – wywodzącego się z arystokratycznej rodziny historyka i pisarza, członka Polskiej Akademii Umiejętności i Krakowskiego Towarzystwa Naukowego, wicekuratora Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie, autora licznych prac historycznych. Litografia podług najsłynniejszego portretu jednego z Lisowczyków wykonanego przez Rembrandta. Margines karty tytułowej przycięty (bez straty tekstu), ślad po spinaczu, poza tym stan bardzo dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

521. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. T. 9. Nr 37-40. [Warszawa 1825. Druk. Rządowa], s. 373, [8], k. tabl. rozkł. 2, 17,5 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikami. 1500,-

Estr. XIX w., wyd. 2, t. 5, s. 349. Dziennik urzędowy, ustanowiony przez cara Aleksandra I na mocy Konstytucji Królestwa Polskiego, wydawany w latach 1816-1871. Zawiera rozporządzenia królewskie, postanowienia Księcia Namiestnika Józefa Zajączka oraz uchwały sejmowe. M.in. Konwencja między Królestwem Polskim a Austrią względem długów Księstwa Warszawskiego, o wyrabianiu pieczęci i stempli przez mennicę, ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. W załącznikach: **blankiet listu zastawnego Towarzystwa oraz kupon do listu zastawnego**. Stan dobry. Rzadkie z zachowanymi załącznikami!.

522. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. T. 23. Nr 79-81. [Warszawa 1839. Druk. Rządowa], s. 511, k. tabl. rozkł. 6, 18 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. i szyldzikiem pap. na grzbiecie. 240,-

Estr. XIX w., wyd. 2, t. 5, s. 349. Akty prawne wydane przez cara Mikołaja I i Radę Administracyjną Królestwa. M.in. **o budowie Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej**, funduszach na urządzenie wzorowego gospodarstwa w Instytucie (Marymonckim) Gospodarstwa Wiejskiego, zaciągu do służby w rosyjskim wojsku cesarskim, udzielaniu i przyznaniu wynalazków oraz o statucie Orderu św. Stanisława. Tekst równoległy w języku polskim i rosyjskim. **Egzemplarz z księgozbioru w Turnej** (piecz.), przekazanego w dużej części przez Kazimierza Popiela Bibliotece Narodowej. Przetarcia krawędzi grzbietu, sporadyczne zbrązowienia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

523. Dziennik Praw Królestwa Polskiego. T. 35. Nr. 110-112. [Warszawa 1844. Druk. Rządowa], s. 435, [4], k. tabl. rozkł. 13, 17,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 240,-

Estr. XIX w., wyd. 2, t. 5, s. 349. Akty prawne wydane przez cara Mikołaja I i Radę Administracyjną Królestwa. M.in. o ustanowieniu ordynacji Wincentego hrabiego Krasińskiego, który w 1844 r. **ufundował Bibliotekę Ordynacji Krasińskich w Warszawie;** o nagrodach i medalach za zasługi, prawie ubezpieczeniowym, ustawie o szkolnictwie oraz o przepisach dotyczących udzielania pożyczek w Banku Polskim. Tekst równoległy w języku polskim i rosyjskim. Nieaktualna piecz. własnościowa. Jedna z tablic z zabrudzeniami i niewielkim ubytkiem, stan dobry.

524. Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego. Rok 1855. Oddział Pierwszy. Kraków 1855. Z Drukarni Ces. Król. Uniwersytetu, s. [2], XXVIII + XXVIII, [1], XXIII, [1], CXIX, [1], C, 39 + 39, 69-566 + 69-566, 27 cm, opr. XX-wieczna ppł. 320,-

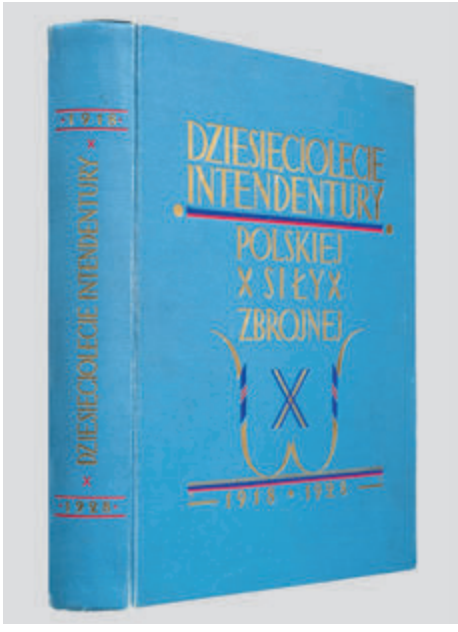
Tytuł i tekst równolegle w języku polskim i niemieckim. Zawiera: Spis chronologiczny ustaw i rozporządzeń, Spis alfabetyczny rozporządzeń oraz Dziennik Rządu Krajowego dla obrębu zarządu krakowskiego za rok 1855, z. 1-47 (brak z. 3). Stan dobry.

525. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. 1944. Nr 1-7, 9-19 (15 sierpnia-31 grudnia), s. 8, 4, 164 (brak s. 81-88), 28,5 cm, opr. współcz. płsk ze złoc. 450,-

Zbiór 18 numerów „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej" wydanych w Lublinie w drugiej połowie 1944 roku. Zawiera na wstępie **Manifest Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego**, ponadto w numerze 1 Ustawę z dnia 21 lipca 1944 o utworzeniu PKWN oraz dekrety PKWN. Brak numeru 8, poza tym stan dobry.

526. Dziesięciolecie Intendentury Polskiej Siły Zbrojnej 1918-1928. Warszawa 1929. Nakładem Koła Oficerów Intendentów, s. XI, 608, portretów 3, tabl. rozkł. 3, 30,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 240,-

Wydrukowano 1500 egzemplarzy, oferowany ma nr 1056. Wydawnictwo przygotowane z okazji dziesięciolecia powołania Intendentury Polskich Sił Zbrojnych w niepodległej Polsce. Zamieszczono w nim rozprawy dotyczące historii intendentury w Polsce (m.in. Intendentura w Legionach Polskich) oraz artykuły poświęcone funkcjonowaniu jednostek zaopatrzenia i ekwipunkowi armii (m.in. praca o umundurowaniu) w pierwszych latach II Rzeczypospolitej. Tekst poprzedzają zdjęcia portretowe

526. Dziesięciolecie Intendentury 1918-1928.

527. Polskie Siły Zbrojne 1918-1928.

Ignacego Mościckiego, Józefa Piłsudskiego, gen. Daniela Konarzewskiego. **Opr. w stylu art déco wykonano według projektu Tadeusza Burtatowskiego.** Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

527. Dziesięciolecie Odrodzenia Polskiej Siły Zbrojnej 1918-1928. Pod redakcją prof. Henryka Mościckiego, prof. Włodzimierza Dzwonkowskiego, mjr. Tadeusza Bałabana, przy współpracy Wojskowego Biura Historycznego. Warszawa 1928. Nakładem Por[ucznika] Rez[erwy] Tadeusza Złotnickiego, s. [8], 128, [12], 131-563, XXII, portrety 2, tabl. ilustr. 13, w tekście liczne ilustr., plany, mapy, 34 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i zdob. 360,-

Egzemplarz z księgozbioru Stefana Jaroń-Kowalskiego (1915-1979), pedagoga, harcerza, żołnierza Powstania Warszawskiego, krajoznawcy (ekslibris). Bogato ilustrowana monografia przedstawiająca w części I-III dzieje oręża polskiego od czasów piastowskich do 1921 r. (m.in.: Boje polskie w dobie wielkich hetmanów; Epoka napoleońska; Powstanie listopadowe i powstanie styczniowe; Wojskowe formacje polskie w wojnie światowej; Wojna Polski Odrodzonej 1918-1921). Część IV charakteryzuje stan polskich sił zbrojnych w pierwszej dekadzie po odzyskaniu niepodległości (m.in.: Skład osobowy sił zbrojnych; Władze i jednostki sił zbrojnych; Piechota; Kawaleria; Artyleria; Aeronautyka; Inżynieria; Żandarmeria; Broń pancerna; Służba uzbrojenia; Marynarka wojenna; Szkoły wojskowe; Korpus Ochrony Pogranicza). Praca ozdobiona licznymi ilustracjami, zdjęciami, planami i mapami. Oprawa wydawnicza: płótno beżowe, na licu tytulatura zwieńczona panopliami i otoczona stylizowaną bordiurą z przeplatanymi biało-czerwonymi wstęgami, wyklejki ozdobne z powtarzającym się modernistycznym Orłem. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

528. Eichhorn Anton. Der ermländische Bischof und Cardinal Stanislaus Hosius. Vorzüglich nach seinem kirchlichen und literarischen Wirken geschildert. Bd. 1-2. Mainz 1854-1855. Franz Kirchheim, s. XII, 402, [1]; XII, 571, [1], 22 cm, współopr., opr. z epoki kart. marm. z pap. szyldzikiem złoc. na grzbiecie. 240,-

529. Pamiętniki i wspomnienia. 1879-1885.

531. Święty demon Rasputin i kobiety. 1932.

Estr. XIX w., t. 1, s. 455; wyd. 2, t. 6, s. 37. **Biografia Stanisława Hozjusza** (1504-1579), biskupa, kardynała, sekretarza króla Zygmunta I Starego, dyplomaty, wybitnego teologa, czołowego przywódcy kontrreformacji europejskiej. Bd. 1: Von seiner Geburt bis zur Erlangung der Cardinalswürde (Od jego urodzenia do uzyskania godności kardynalskiej). Bd. 2: Sein Wirken als Cardinal (Jego praca jako kardynała). Ślady zalania i zbrązowienia w tekście.

529. Falkowski Juliusz. Wspomnienia z roku 1848 i 1849 przez autora „Obrazów z życia kilku ostatnich pokoleń w Polsce" [pseud.]. Poznań 1879. Nakładem Księgarni J.K. Żupańskiego, s. [4], 390; acc.:
Małachowski Stanisław. Pamiętniki posła do Stambułu w czasie Sejmu Czteroletniego, jenerała wojsk polskich, senatora, kasztelana Królestwa Polskiego. Objaśnił i z manuskryptu wydał Wincenty hr. Łoś. Poznań 1885. Nakładem Księgarni J. K. Żupańskiego, s. VI, [1], 8-190, 22,5 cm, współopr., opr. współcz. płsk. z dwoma szyldzikami i złoc. 360,-

Poz. 1. Wydanie 1. Pamiętnik Juliusza Falkowskiego (1815-1892) – literata, działacza niepodległościowego, uczestnika powstania listopadowego, rewolucji węgierskiej 1848-1849 i powstania badeńskiego 1849 r., autora monumentalnej pracy „Obrazy z życia kilku ostatnich pokoleń w Polsce". Wspomnienia dotyczą wydarzeń Wiosny Ludów na Węgrzech. **Poz. 2.** Pamiętniki hr. S. Małachowskiego (1770-1849), generała, senatora, kasztelana Królestwa Polskiego, **uczestnika insurekcji kościuszkowskiej, wojny polsko-austriackiej 1809 r**., w której wystawił własny pułk kirasjerów i nim dowodził, uczestnika **wyprawy moskiewskiej 1812 r**., gdzie odznaczył się walecznością i męstwem. Wspomnienia obejmują lata 1770-1831. Na końcu umieszczono treść listów pisanych do żony z niewoli rosyjskiej oraz dwie niepublikowane wcześniej mowy Małachowskiego. Na kartach tytułowych obu pozycji pieczątka własnościowa. Stan bardzo dobry. *(Patrz ilustracja)*

530. Flawiusz Józef. Dzieje wojny żydowskiej przeciwko Rzymianom. Z oryginału greckiego wydania J. Destinona i Benedykta Niesego na język polski przetłomaczył,

przedmową, uwagami, skorowidzem etc. zaopatrzył Andrzej Niemojewski. Okładka i plan rys. Jana Bukowskiego. Warszawa 1906. Nakładem Grona Członków Stow[arzyszenia] Wzaj[emnej] Pomocy Pracowników Handlowych Wyz[nania] Mojżesz[owgo] w Warszawie, s. XXXIX, [1], 575, tabl. genealog. 3 (rozkł.), plany 2 (w tym 1 kolor.), 24,5 cm, opr. pł. z tłocz. 320,-

Jedno z głównych dzieł Józefa Flawiusza (ok. 37-ok. 103) – historyka żydowskiego, wodza powstania w Galilei, opisujące dzieje powstania żydowskiego w latach 66-73 przeciwko panowaniu rzymskiemu w Judei. W dodatkach m.in. Kalendarz Józefa Flawiusza, Drzewo rodu Asmonejczyków, Dom Heroda, Plan Jerozolimy w czasie oblężenia przez Tytusa. Brak stron 515-530. Zabrudzenia okładek. Stan dobry.

531. Fülöp-Miller René. Święty demon Rasputin i kobiety. Autoryzowany przekład W. Bernarda. Z 94 rycinami artystycznymi. Katowice 1932. Nakład i własność Polskiego Instytutu Wydawniczego, s. 379, tabl. ilustr. 65, 26 cm, opr. wyd. pł. złoc. na licu i grzbiecie, kolor. ilustr. na licu. 280,-

Wydanie 1 polskie. Bogato ilustrowana biografia Grigorija Rasputina (1869-1916), legendarnego „mnicha cudotwórcy", jasnowidza, odgrywającego znaczną rolę na dworze carskim, znanego z rozpustnego życia, zamordowanego przez grupę monarchistów. Oprawa z barwną ilustracją na licu przedstawiająca Rasputina trzymającego na rękach cara i carową (sygn. monogramem GW). Charakterystyczne zażółcenia stron. Nieaktualny wpis własnościowy. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

532. Gąsiorowski Wacław [Wiesław Sclavus pseud.]. Królobójcy. Wydanie drugie uzupełnione. Lwów 1906. Księgarnia Polska B. Połonieckiego, s. [2], 445, tabl. ilustr. 16, 18,5 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 150,-

Esej historyczny Wacława Gąsiorowskiego (1869-1939), opisujący historię życia i często skrytobójczej śmierci carów Rosji XVIII-XX wieku. Na tablicach m.in. portrety carów i ich morderców. Zaplamienia oprawy, brak karty przedtytułowej i części przedniej wyklejki, uzupełniony górny margines karty tytułowej, na kartach zabrudzenia i miejscami marginalia.

533. [Gdańsk]. Kirgener Joseph François. Précis du siège de Dantzick fait par l'armée française en avril et mai 1807. Paris (Paryż) 1807. De l'Imprimerie de Migneret, k. [4], s. 47, **plan 1 (miedzioryt rozkładany)**, 22 cm, opr. późniejsza, płsk. 650,-

Relacja z oblężenia Gdańska prowadzonego przez wojska napoleońskie w 1807 r., a zakończonego kapitulacją twierdzy bronionej przez wojska pruskie i rosyjskie (te ostatnie obsadzały m.in. Wisłoujście). Autorem był Joseph François Kirgener (1766-1813), francuski generał, któremu powierzono dowodzenie częścią ataków na fortyfikacje gdańskie. Tekst uzupełnia **plan i szkice ukazujące system umocnień** i rozmieszczenie baterii francuskich oraz prace inżynieryjne. W rogu planszy poglądowy plan Gdańska. Opr.: zielony płsk, na licach pap. marm. Plan lekko naderwany, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracje)

534. Giedgowd Stanisław. Wspomnienia związane z mogiłą Piłsudskich w Korkach. Warszawa 1936. Skład główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa, s. 26, tabl. ilustr. 8, tabl. genealogicznych 2, 24,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Zbiór wspomnień, anegdot i opowieści o rodzinie Piłsudskich spisanych przez Stanisława Giedgowda, kuzyna Marszałka Józefa Piłsudskiego. Na tabl. ciekawy materiał fotograficzny. Zagniecenia rogów kart, poza tym stan bardzo dobry.

535. Giertych Jędrzej. U źródeł katastrofy dziejowej Polski: Jan Amos Komensky. Londyn 1964. Wydawnictwa Towarzystwa Imienia Romana Dmowskiego Nr 1, nakładem autora, s. 366, tabl. ilustr. 4, 22 cm, opr. wyd. pł., obwoluta. 120,-

533. J.F. Kirgener. Oblężenie Gdańska przez wojska napoleońskie. 1807.

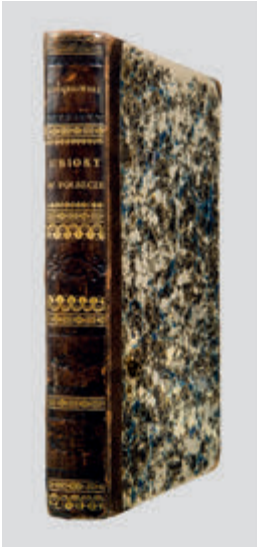
Książka wskazująca jako przyczynę upadku Polski (która doprowadziła ostatecznie do rozbiorów) antypolską politykę części państw europejskich w XVII wieku. Koalicja świata protestanckiego miała doprowadzić do obalenia Polski jako głównej twierdzy Kościoła katolickiego we wschodniej Europie. Jedną z głównych postaci tej polityki był wg autora Jan Amos Komeński (1592-1670)- czeski reformator i myśliciel protestancki, przywódca braci czeskich, zwalczany w Czechach, który schronił się w Polsce, gdzie wziął udział w przygotowaniu najazdu szwedzkiego na Polskę. Ubytki pap. obwoluty, poza tym stan bardzo dobry.

536. Gołębiowski Łukasz. Ubiory w Polszcze od najdawniejszych czasów aż do chwili obecnej sposobem dykcyonarza ułożone i opisane. Warszawa 1830. Nakładem autora. Drukiem A. Gałęzowskiego i Komp., s. [4], 308, [4], **tabl. ryc. 1 (litografia rozkł., kolor. ręcznie)**, 20 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. 450,-

Pierwsze wydanie jednego z najważniejszych dzieł historycznych Łukasza Gołębiowskiego (1773-1849), historyka, archiwisty i etnografa, jednego z pierwszych varsavianistów. Historyczny rys ubiorów w Polsce, po którym następują alfabetycznie ułożone hasła, obejmujące opisy m.in. egzotycznie już brzmiących elementów strojów naszych przodków; dowiemy się np. co oznacza alherunt, czechło, dywdyk, kałamajka, prandypura, welens i zapołucz. **Rozkładana litografia (34,5 x 45 cm) zawiera 42 wizerunki ubiorów** (w tym 18 kolor. ręcznie). Efektowna oprawa z epoki: brązowy półskórek, ślepe tłoczenia przedzielone sześcioma poprzecznymi złoconymi ozdobnikami, tytulatura złocona. Minimalne ubytki skóry grzbietu, pęknięcia marginesów ryciny podklejone, marginesy dodatkowo wzmocnione papierem, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

537. Guizot François. L'histoire de France depuis les temps les plus reculés jusqu'en 1789 raccontée à mes petits-enfants par […] T. 1-5 (5 wol.) Paris (Paryż) 1877-1879. Librairie Hachette, k. [2], s. IV, 578, **ryc. w tekście 75** (drzeworyty); k. [2], s. 574, [1], **ryc. w tekście 66** (drzeworyty); k. [2], s. 564, [1], **ryc. w tekście 74** (drzeworyty); k. [2], s. 570, [1], **ryc. w tekście 94** (drzeworyty); k. [2], s. 598, [1], **ryc. w tekście 85** (drzeworyty), 28 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 1500,-

Przekrojowa historia Francji autorstwa Françoisa Guizota (1787-1874), francuskiego polityka, premiera (w powszechnej opinii uosabiającego najgorsze cechy monarchii lipcowej), mówcy, publicysty i historyka, który przyczynił się do rozwoju francuskiej historiografii. Tom 5. redagowany po śmierci autora przez jego

536. Ł. Gołębiowski. Ubiory.

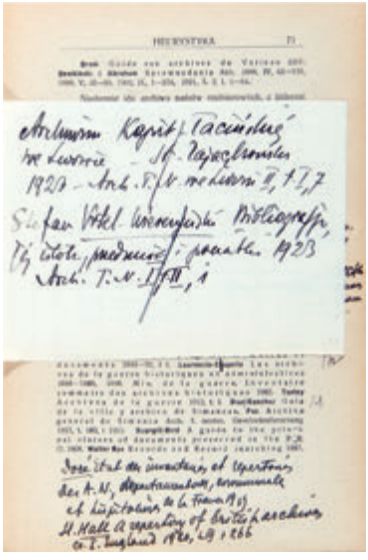
537. F. Guizot. Historia Francji. 1877-1879.

córkę. Praca obejmuje dzieje od czasów Galii przedrzymskiej do wybuchu rewolucji. **Wykład ilustrują 394 ryciny** (w tym całostronicowe tablice) autorstwa Alfonsa de Neuville utrzymane w duchu romantycznym, podkreślające dramatyzm opisywanych wydarzeń. **Oprawa z pracowni introligatorskiej Charlesa Magnier** (sygn. na grzbietach: „Ch. Magnier, rel."): czerwony płsk, na licach pł., bogata dekoracja tłocz. ze złoc. i barw. na grzbietach i licach. Drobne otarcia opr., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny komplet.**
(Patrz ilustracja)

538. Handelsman Marceli. Historyka. Część I. Zasady metodologji historji. Zamość 1921. Zygmunt Pomarański i Spółka, s. XI, [1], 256, 24 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikami i złoc., zach. oryg. okł. brosz.; oraz:
Handelsman Marceli. Historyka. Zasady metodologji i teorji poznania historycznego. Wydanie drugie poprawione i uzupełnione. Warszawa [i in.] 1928. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. XIII, [3], 332, [1], 22,5 cm, opr. współcz. płsk z dwoma szyldzikami i złoc., zach. oryg. okł. brosz. 800,-

Pierwsze i drugie wydanie nowoczesnego podręcznika nauk pomocniczych historii, opracowanego przez Marcelego Handelsmana (1882-1945) – historyka dziejów nowożytnych i najnowszych, profesora Uniwersytetu Warszawskiego. **Poz. 1. egzemplarz autorski (roboczy) Marcelego Handelsmana**, zawiera liczne poprawki w tekście, wklejone na osobnych kartkach. Książka ta w 1958 roku została przekazana przez wdowę Jadwigę Handelsmanową Aleksandrowi Gieysztorowi (1916-1999) – wybitnemu mediewiście, uczniowi M. Handelsmana. Zaświadczają o tym dwa dołączone odręczne listy Profesorowej do A. Gieysztora. Stan bardzo dobry. **Unikatowy egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

539. [Historia Francji]. Grand-Carteret John. L'histoire, la vie, les moeurs et la curiosité par l'image, le pamphlet et le document (1450-1900). T 1-5 (5 wol.). Paris (Paryż) 1927-1928. Librairie de la Curiosité et des Beaux-Arts, s. VIII, 470, [2], tabl. ilustr. 29 (niektóre rozkł.); [8], 470, [2], tabl. ilustr. 29 (niektóre rozkł.); 474, [2], tabl. ilustr. 29 (niektóre rozkł.); 474, [2], tabl. ilustr. 29 (niektóre rozkł.); 474, [2], tabl. ilustr. 29 (niektóre rozkł.), 31 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. i tłocz. 1200,-

538. M. Handelsman. Historyka.

539. J. Grand-Carteret. Historia Francji. 1928.

Jeden z tysiąca egz. na papierze alfa. Wielka, ilustrowana historia Francji wraz historią sztuki, literatury, nauki i obyczajów, od czasów renesansu do roku 1900. W wydawnictwie umieszczono imponującą ilość blisko 2000 ilustracji, na których prezentowane są w większości reprodukcje grafik (drzeworyty, miedzioryty, litografie i in.), w tym liczne karykatury. T. 1 i 2 obejmują XVI wiek; t. 3: obejmuje lata 1600-1750 (panowanie Henryka IV, czasy Frondy, lekarze Ludwika XIV, bank i bankructwo Law'a); t. 4: XVIII i początek XIX w.: dzieje masonerii we Francji, encyklopedyści, magnetyzm Mesmera, okres Konsulatu i Cesarstwa; t. 5: od 1830 do 1900 roku. **Efektowna oprawa z epoki**: szerokie czarne półskórki, na grzbietach czerwone skórzane szyldziki z tytulaturą oraz bogato złocone ozdobniki. Egz. częściowo nierozcięty. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

540. Hube Romuald. Historya prawa karnego ruskiego, ze źródeł opracował... Tom I. Część pierwsza od czasów najdawniejszych do cesarza Mikołaja I (Historya Praw Karnych Słowiańskich. Tom 1). Warszawa 1870. W Drukarni Gazety Polskiej, s. [4], III, [1], 214, II, 25 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Pierwsza część monografii prawa karnego na ziemiach ruskich od czasów Ruryka do panowania cara Aleksandra I. Autorem pracy jest Romuald Hube (1803-1890) – prawnik, historyk prawa, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, prezes Komisji Kodyfikacyjnej dla Królestwa Polskiego. Naddarcia i ubytki oprawy na grzbiecie, nieaktualne pieczątki własnościowe, wewnątrz stan dobry, egzemplarz nierozcięty. W 1872 roku ukazała się część druga.

541. Jeske-Choiński Teodor. Żydzi na tułactwie. Warszawa 1884. Druk „Wieku", s. [4], 216, 18 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Egzemplarz prof. Andrzeja Vincenza, polonisty i slawisty (ekslibris). Praca Teodora Jeske-Choińskiego (1854-1920), pisarza, dziennikarza i krytyka literackiego, zagorzałego wroga Młodej Polski, autora licznych antysemickich tekstów. Zawiera m. in.: Początek tułactwa i powstanie Talmudu; Prześladowania Żydów; Zupełny upadek Żydów i „kacerze" ich; Bezpośrednie skutki wyzwolenia Żydów; Działalność kupiecka, dziennikarska, naukowa i artystyczna Żydów nowożytnych; Żydożercy; Ilość Żydów. Liczne wpisy własnościowe. Otarcia opr., blok nieco poluzowany, zabrudzenia k., poza tym stan dobry.

542. [Kalendarz]. Nowy Kalendarzyk Polityczny na Rok 1820. Warszawa [1819]. Nakładem J. Netto, s. 3-418, 12,5 cm, opr. z epoki, skóra, brzegi k. złoc. 300,-

Kalendarzyk polityczny na rok 1820. Zawiera m.in.: kalendarz świąt, wykaz władców panujących w Europie, **wykazy urzędników i wojskowych Królestwa Polskiego** (Senat, Rada Stanu, duchowieństwo, komisje rządowe, Sądy Kryminalne, Trybunały Cywilne, oficerowie sztabowi i poszczególnych dywizji i korpusów), spisy członków towarzystw naukowych, rozkład jazdy dyliżansów, wykaz dróg głównych i pobocznych oraz „Statystyczny rzut oka na Europę". Opr.: skórzana kopertowa. Nieaktualny podpis własnościowy. Brak ryc. i 2 k. na początku. Miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry.

543. Kalinka Walerian. Jaką była dawniej Polska. Napisał Włościanin znad Wisły [pseud.] ku nauce i przestrodze braci swoich. Kraków 1848. Nakładem Józefa Czecha, s. 28, 21,0 cm, opr. płsk. 120,-

Popularne opracowanie dziejów Polski autorstwa Waleriana Kalinki (1826-1886) – historyka, uczestnika powstania krakowskiego, od 1868 r. członka Zgromadzenia Zmartwychwstańców. Na kartach blade ślady zacieku i pojedyncze ślady po owadach, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

544. Karasowski Maurycy. Fryderyk Chopin. Życie – listy – dzieła. T. 1-2. Warszawa 1882. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], III, [2], 6-260, [4]; [4], 273, [4], 20 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. napisem na grzbiecie. 360,-

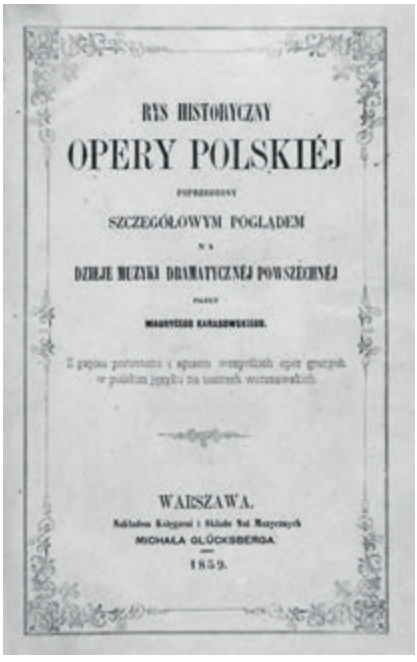
Głośna biografia Fryderyka Chopina napisana przez Maurycego Karasowskiego (1823-1892) – pisarza i krytyka muzycznego, wiolonczelistę, kompozytora. Książka zyskała międzynarodowy rozgłos, drukowana była m.in. w Dreźnie, Berlinie, Londynie, Nowym Jorku, Cincinnati. Zaletą książki są jej walory dokumentalne, po raz pierwszy opublikowano znaczną część zaginionej później korespondencji Fryderyka Chopina. Proweniencje: „Konstanty Wilanowski/Olszanka" (pieczątka), „Exlibris A. Jezierskiego" (ekslibris). Oprawa po konserwacji, karta ze stronami 17/18 starannie uzupełniona, poza tym stan dobry.

545. Karasowski Maurycy. Rys historyczny opery polskiej poprzedzony szczegółowym poglądem na dzieje muzyki dramatycznej powszechnej. Warszawa 1859. Nakładem Księgarni i składu nut muzycznych Michała Glücksberga, s. 360, **tabl. ryc. 5 (litografie),** nuty w tekście, 22 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie, zach. oryg. okł. brosz. 180,-

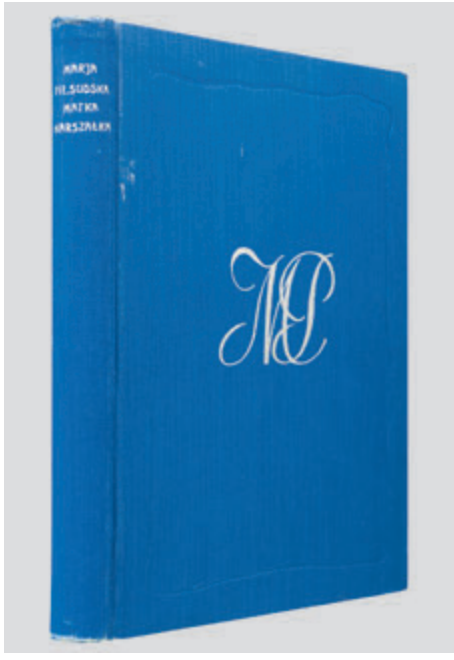
Estr. XIX w., t. 2, s. 353; wyd. 2, t. 14, s. 121; Banach, poz. 567 (wspomina o 3 rycinach). **Pierwsza historia opery polskiej**. Pięć litografowanych portretów wykonanych w zakładzie Maksymiliana Fajansa, ilustrujących biogramy: Wojciecha Bogusławskiego – dyrektora Teatru Narodowego w Warszawie oraz kompozytorów Macieja Kamińskiego, Jana Stefaniego, Karola Kurpińskiego i nauczyciela Chopina – Józefa Elsnera. Na końcu zestawienie repertuaru. Rękopiśmienny wpis na tylnej okł. brosz.: „Od Icka Cwajera przy Krasińskim placu" (pierwszego właściciela antykwariatu założonego w 1840 r. na Pl. Krasińskich 3). Nieznaczny ubytek grzbietu, miejscami zbrązowienia rycin, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

546. Kern Elga. Marja Piłsudska. Matka Marszałka. Wizerunek życia. Warszawa 1935. Główna Księgarnia Wojskowa, s. 146, [3], **tabl. ryc. 5 (akwaforta i 4 litografie),** herby, 25 cm, opr. pł. wyd. z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. 180,-

Oprac. graficzne, oprawa, akwaforta i autolitografie wykonane przez Atelier Girs-Barcz w Warszawie. Biografia Marii z Billewiczów h. Łabędź Klemensowej Piłsudskiej, matki Józefa Piłsudskiego. Autorka pisze o swojej bohaterce: „Napisałam historię życia kobiety tak delikatnej, a jednak tak niezwykle mocnej, tej dumnej i jednocześnie ponad wszelką miarę pokornej kobiety, której radosne serce wszystko wokół w miłość zamieniało. Kochała wszystkie swoje dzieci, ale Ziuk był jej sercu najbliższy, bo takie udoskonalone powtórzenie matki w synu może zdarzyć się tylko raz jeden". Na licu okł. tłoczone srebrem inicjały „M. P." Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

RYS HISTORYCZNY
OPERY POLSKIÉJ
SZCZEGÓŁOWYM POGLĄDEM
DZIEJE MUZYKI DRAMATYCZNÉJ POWSZECHNÉJ
WARSZAWA.
MICHAŁA GLÜCKSBERGA.
1859.

545. Historia opery polskiej. 1859.

546 E. Kern. Marja Piłsudska. 1935.

547. Koneczny Feliks. Tadeusz Kościuszko. Na setną rocznicę zgonu naczelnika. Życie – czyny – duch. Poznań 1917. Wielkopolska Księg. Nakładowa K. Rzepeckiego, s. 388, [4], tabl. ilustr. 12, liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc., brzegi k. barwione. 240,-

Bogato ilustrowane wydanie jubileuszowe, na kredowym papierze, w pięknej szacie graficznej i ozdobnej oprawie. Obszerna biografia Naczelnika Tadeusza Kościuszki napisana przez F. Konecznego (1862–1949), wybitnego historyka, profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Autor obala tezę, jakoby Kościuszko był bohaterem ginącej Polski. Przeciwnie, kult i pamięć o jego czynach wzmocniły naród („nam zabrano państwowość, lecz nie zdołano wydrzeć z nas ducha, szerzyliśmy polskość, nosząc ją w duszy"). Tablice przedstawiają m. in. sceny bitewne i portrety Naczelnika na obrazach olejnych i grafikach. Dekoracyjna oprawa wydawnicza projektu córki autora, Bronisławy Konecznej. Niewielkie przetarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry.

548. Kopeć Józef. Dziennik Józefa Kopcia brygadjera wojsk polskich z rozmaitych nót dorywczych sporządzony. Z sześcioma tablicami litografowanemi i mappą Kamczatki. Wydanie 2. Berlin 1868. Nakładem Księgarni Akademickiej E. Grossa, s. VIII, 263, **tabl. ryc. 6 (litografie z tintą)**, mapa (litografia kolor. rozkł.), 21 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 400,-

Estr. XIX w., t. 2, s. 427. Pamiętnik Józefa Kopcia (1762-1827), obejmujący okres od wojny polsko-rosyjskiej w 1792 r., poprzez insurekcję kościuszkowską, zesłanie na Syberię, zakończony opisem powrotu do Wilna (na mocy ukazu Pawła I z 1796 r.). **Jeden z pierwszych polskich opisów Kamczatki**, zawierający m.in. zeznania naocznych świadków ucieczki z Kamczatki Maurycego Augusta Beniowskiego. Książka cieszyła się dużą popularnością, w pewnej mierze również za sprawą A. Mickiewicza, który „urzeczony „Dziennikiem" poświęcił mu dwa wykłady w Collège de France, widząc w tej relacji początek polskiej literatury syberyjskiej". Litografowana mapa (49 x 61,5 cm). Nieaktualna piecz. własnościowa. Brak k. przedtyt., mapa po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

DZIENNIK

JÓZEFA KOPCIA

Brygadjera wojsk Polskich

z rozmaitych nót doryweznych sporządzony.

Berlin 1868.

548. Dziennik Józefa Kopcia. 1868.

549. J.I. Kraszewski. Powieść bez tytułu. 1855.

549. Kraszewski Józef Ignacy. Powieść bez tytułu. 4 tomy we 2-ch. T. 1-2 (w 2 wol.). Wilno 1855. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 356, [4]; 396, 18 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 280,-

Estr. XIX w., t. 2, s. 483. **Wydanie 1 książkowe**. Powieść J.I. Kraszewskiego (1812-1887), z wątkami autobiograficznymi, osadzona w realiach wileńskich. Spotkała się z entuzjastycznym przyjęciem zarówno przez środowisko wileńskie, jak i warszawskie (drukowana w „Gazecie Warszawskiej"). Miejscowe zbrązowienia w tekście, stan dobry. **Ładna oprawa z epoki**.
(Patrz ilustracja)

550. Kruszewski Ignacy Skarbek. Pamiętniki z roku 1830-1831 ... byłego dowódcy 5-go pułku ułanów polskich. Warszawa 1930. Druk. Zakł. Graf. P. Szwede, s. XVI, 205, portret (kolor.), tabl. ilustr. 2, szkice 3 (rozkł.), ilustr. i szkice w tekście, 22 cm, opr. wyd. twarda z tyt. i ilustr. na licu, grzbiet skórzany współcz. z tyt. i ozdobnikami; oraz: dwie wizytówki autora. 240,-

Pamiętnik z powstania listopadowego gen. Ignacego Kruszewskiego (1799-1879) – w czasie powstania adiutanta gen. Chłopickiego, Radziwiłła i Skrzyneckiego, uczestnika bitwy pod Ostrołęką i marszu II korpusu gen. Ramorino. Na końcu dodatkowo krótki przebieg służby w armii Królestwa Belgii i udziału w wielkopolskiej Wiośnie Ludów 1848 r. **Dołączono dwie wizytówki („Generał Kruszewski")** naklejone na czarny papier. Ślad zacieku na jednej wizytówce, poza tym stan dobry.

551. [Księstwo Warszawskie]. Wykaz Ogólny Wydatków Skarbu Xięztwa Warszawskiego, jak one w roku 1810/11 były. Jak w Budgecie nowo Seymowi poddanym są określone, i jak podług proyektuiącey się oszczędności zmnieyszone bydź mogą. [B.m. 1811. B.w.], s. [3], tabele, 50 x 38 cm. 150,-

Projekt kolejnego budżetu na rok 1811/12 Skarbu Księstwa Warszawskiego do zatwierdzenia przez Sejm. Zawiera rubrykowane tabele ze ścisłym rozpisaniem wydatków z wykazem ogólnym i kontynuacją

552. M. Kuczyński. Dzieje 2-go Korpusu. 1969.

wydatków „podług etatów na rok 1810/11, podług Budgetu przez Ministra Skarbu Seymowi podanego oraz podług zaprowadzić się mogącey oszczędności". Nadruk przed tytułem: „Littera J". Ślady składania, poza tym stan bardzo dobry.

552. Kuczyński Mieczysław. Dzieje 2-go Korpusu... inaczej! Birmingham 1969. Nakładem „Vilno", s. [32], ilustr., 22,5x34 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Wydanie 1. Dzieje 2 Korpusu gen. Andersa od września 1939 do 1946 r. **przedstawione w formie komiksu**. Niewielkie zagięcia rogów okładki, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

553. Kurjer Polski. [Red. Ksawery Bronikowski, Adolf Cichowski, Maurycy Mochnacki]. Nr: 2 (6. XII. 1829), 25 (27. XII. 1829), 27 (29. XII. 1829), 28 (30. XII. 1829), 34-39 (7. I. 1830 – 12. I. 1830), 41 (14. I. 1830), 42 (15. I. 1830), 48-58 (21. I. 1830 – 31. I. 1830), 379-383 (3. I. 1831 – 7. I. 1831), 532 (9. VI. 1831). Warszawa 1829-1831. Druk. A. Gałęzowskiego, numery luzem, po 4 strony każdy, 21 cm. 300,-

Zbiór 29 numerów Kuriera Polskiego, jednego z najważniejszych warszawskich dzienników z czasów powstania listopadowego oraz okresu poprzedzającego jego wybuch. Kurier ukazywał się od 1. XII. 1829 do 4. XI. 1831 r. w nakł. 800 egz., zasilany m.in. z artykułami Joachima Lelewela i Wincentego Niemojewskiego. Gazeta stanowi bogate źródło informacji o życiu codziennym Warszawy (gospodarka i kultura, sztuka, moda, bale, rauty, nowe zakłady i instytucje, ważniejsze zdarzenia, wiadomości z zagranicy, wynalazki, sensacje), natomiast **w numerach z okresu powstania listopadowego dominuje problematyka polityczno-militarna i patriotyczna** (rozkazy dzienne gen. Józefa Chłopickiego, przebieg działań zbrojnych, zabici i ranni, wykazy darów i datków na cele powstania, problemy zaopatrzeniowe Warszawy, patriotyczne utwory poetyckie – m.in. w nr 382 **pierwodruk wiersza Kazimierza Brodzińskiego**). Informacje relacjonują dzień po dniu przebieg powstania listopadowego

554. Komunistyczna polityka ekonomiczna. 1927.

555. K. Kwiatkowski. Władysław IV. 1823.

oraz realia życia codziennego Warszawy z tamtego okresu. Przybrudzenia lub naddarcia w nr 2, 25, 37 i 379; pozostałe w stanie dobrym.
Lit.: Prasa polska w latach 1661-1864. Warszawa 1976, s. 79-81.

554. **[Kwiatkowski Antoni]. Starodworski Antoni [pseud.].** Istota i cechy komunistycznej polityki ekonomicznej na tle paragrafu 13-go programu Rosyjskiej Partji Komunistycznej z ilustracjami oryginalnemi. Warszawa 1927. Skład główny Gebethner i Wolff, s. 128, tabl. barwne 4, ilustr. w tekście, 22 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Wnikliwe studium analizujące zagadnienia ekonomiczne w ustroju komunistycznym autorstwa księdza Antoniego Kwiatkowskiego (1890-1969) – wikariusza katolickiej parafii św. Piotra i Pawła w Moskwie, członka Instytutu Naukowego Badania Komunizmu. Praca oparta na źródłach, wydawnictwach rosyjskich i bogatej literaturze przedmiotu. W tekście liczne fotografie, **na barwnych tablicach reprodukcje propagandowych plakatów sowieckich,** okładka wg projektu autora. Niewielkie otarcia oprawy, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

555. **Kwiatkowski Kajetan.** Dzieje narodu polskiego za panowania Władysława IV króla polskiego i szweckiego. Warszawa 1823. Nakładem i drukiem N. Glücksberga, s. XXIV, 476, [14], **tabl. ryc. 3 (litografie, w tym jedna rozkł.), plan 1 (litografia rozkł.)**, 22 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami i złoc. 600,-

Dzieło Kajetana Kwiatkowskiego (ok. 1769-1852) – historyka, bibliotekarza Radziwiłłów w Nieświeżu, członka warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Kontynuacja historii Polski Adama Naruszewicza, napisana na prośbę TPN. Dzieło ozdobione czterema litografiami: **portretami króla Władysława IV** i marszałka Adama Kazanowskiego**, planem oblężenia Smoleńska** oraz wizerunkiem kolumny

Zygmunta III Wazy (wykonanym przez Seweryna Oleszczyńskiego). Pęknięcia skóry grzbietu i niewielkie ubytki kart. oprawy, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

556. Lachowicz Emil Łodzia. Moje curriculum vitae w sześciu działach wierszem, z piętnastoma illustracyami na pamiątkę odbicia Warszawy, poświęca swojej teściowej Starko [pseud.]. Wiedeń 1915. Nakładem własnym, s. 93, ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Druk na papierze kredowym. Katalog BN oraz drukowany katalog „Varsaviana. Rara et curiosa" (Warszawa 1983) podają jako autora Stanisława Lachowicza. Satyryczny, wierszowany album poetycki. Zawiera utwory podzielone na działy: Przedmowa; Pierwsze lata dziecka; Szkoła wojskowa; Moje konkury. Ślub. Kolacja poślubna. Moje pożycie małżeńskie; Franzensbad; Fotograficzne reprodukcje kilku pamiątek z życia wierszem; Moje refleksje po pierwszym roku walki 1914-1915. Do książki dołączony drukowany, wierszowany list reklamowy, zachęcający do zakupu książki. Brak tylnej okładki kartonowej, blok luzem, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Varsaviana. Rara et curiosa. 16 kolekcjonerów warszawskich. Wystawa. Warszawa 1983, s. 17-18 (reprodukcja karty tytułowej).

557. [Legia Honorowa]. Budget de l'Ordre royal de la Légion d'Honneur pour l'année 1827; Grande Chancellerie de l'Ordre Royal de la Légion d'Honneur. Paris (Paryż) 1827. Impr. Royale, s. 108, tabele, oryg. okł. brosz. 120,-

Ekslibris heraldyczny C.P. Muldner. Budżet roczny Związku Królewskiego Orderu Legii Honorowej na rok 1827 przygotowany przez Wielką Kancelarię tegoż Orderu. Zawiera bilans za rok 1826 oraz przewidywanie dochodów i wydatków na rok kolejny. Zagięcia i przybrudzenia okł., wewnątrz drobne zagięcia narożników, poza tym czysty egz. w dobrym stanie.

558. [Legia Honorowa]. Lamathière Théophile de. Panthéon de la Légion d'Honneur. T. 11. Paris [Paryż, ok. 1890], Dentu, s. 514, 29 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Tom 11 (z 22) słownika biograficznego kawalerów orderu Legii Honorowej najwyższego francuskiego odznaczenia cywilnego i wojskowego, ustanowionego w 1802 r. przez Napoleona. Zawiera krótkie noty biograficzne odznaczonych (przede wszystkim opis osiągnięć albo kariery urzędniczej czy wojskowej). Stan bardzo dobry.

559. [Legia Honorowa]. Starzyński Bolesław. Polonais décorés de la Légion d'Honneur par l'Empereur Napoléon 1803-1814, [Poissy: s. n.], 1899, s. 78, [2], 28 cm, opr. z epoki ppł., zach. lico opr. wyd. 240,-

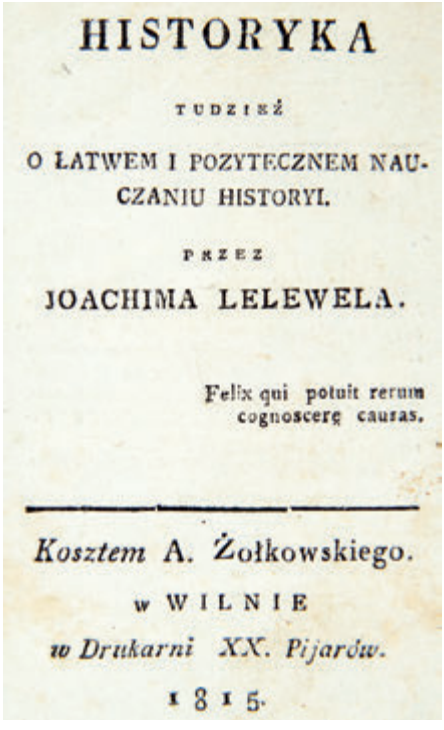
Wykaz Polaków uhonorowanych w latach 1803-1814 „Legią Honorową"- najwyższym francuskim odznaczeniem cywilnym i wojskowym, powołanym przez Napoleona w 1802 roku. Rzetelne, dokładne opracowanie bazujące na materiałach źródłowych, znajdujących się w kancelarii Orderu Legii Honorowej. Nieaktualne piecz. własn. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

560. Lelewel Joachim. Historyka, tudzież o łatwem i pożytecznem nauczaniu historyi. Wilno 1815. Kosztem A. Żółkowskiego. Druk XX. Pijarów, s. 126, 14 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 180,-

Estr. XIX w., t. 2, s. 566; Hleb-Koszańska, poz. 11. Wydanie 1. Pionierskie dzieło z zakresu metodologii historii, podkreślające znaczenie krytyki źródeł historycznych oraz wszechstronnej interpretacji faktów historycznych. Ważny przyczynek do badań historycznych. **Egzemplarz z księgozbioru Stanisława Małcużyńskiego,** nauczyciela gimnazjum w Świsłoczy, ojca Witolda Konstantego Małcużyńskiego (1832-1913), autora prac historycznych (podpisy własnościowe i piecz. z monogramem S.M. na k. tyt.). Zachowana jedna z najstarszych znanych broszurowych okładek wydawniczych. Miejscami zbrązowienia w tekście, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

559. B. Starzyński. Legia Honorowa. 1899.

560. J. Lelewel. Historyka. 1815.

561. Lelewel Joachim. Początkowe prawodawstwo polskie cywilne i kryminalne do czasów jagiellońskich. Warszawa 1828. W Drukarni XX. Piiarów, s. 403, [5], tabel 7 (rozkł.), 22,0 cm, okł. ochronna kartonowa z epoki. 450,-

Jedno z głównych dzieł prawniczych Joachima Lelewela, zawiera trzy rozprawy dotyczące prawodawstwa polskiego: Historyczny rozbiór prawodawstwa polskiego cywilnego i kryminalnego do czasów jagiellońskich; Dyplomata z XII, XIII i początku XIV wieku mogące udowodnić, com w rozbiorze historycznym prawodawstwa polskiego do jagiellońskich czasów powiedział; Krytyczny rozbiór Statutów Wiślickich. Egzemplarz nieobcięty i nierozcięty, stan dobry.

562. Limanowski Bolesław. Historja ruchu narodowego od 1861 do 1864 r. T. 1-2. Lwów 1882. Księgarnia Polska, s. 183, [1]; 266, [1], 22 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart marm. 360,-

Wydana anonimowo historia działań niepodległościowych w XIX wieku do upadku powstania styczniowego, opracowana przez Bolesława Limanowskiego (1835-1935) – historyka, socjologa, działacza politycznego, senatora II RP. Tom pierwszy opisuje działania niepodległościowe do wybuchu powstania, **tom drugi poświęcony jest w całości powstaniu styczniowemu**. W części końcowej wybór dokumentów powstańczych. Oprawa z epoki: półskórek czerwony ze złoconymi napisami i numeracją tomów na grzbiecie, brzegi kart marmurkowane. Niewielkie otarcia krawędzi oprawy, nieaktualne nalepki i pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

563. Łoś Stanisław. Hellada na przełomie. Warszawa 1938. Skład główny Gebethner i Wolff, s. 171, [2], 24 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

562. B. Limanowski. Historja 1861-1864.

564. G. Manteuffel. Inflanty Polskie. 1879.

Z odręczną dedykacją autora dla hrabiego Piotra Dunin-Borkowskiego: „Najgłębszemu z współczesnych polskich pisarzy politycznych a Drogiemu Towarzyszowi walk o konstruktywną politykę na Rusi Czerwonej Piotrowi Hr. Dunin-Borkowskiemu. Autor." Historyczno-publicystyczne ujęcie dziejów Grecji starożytnej w okresie wojny peloponeskiej. Zagniecenia okł., podkreślenia, poza tym stan dobry.

564. Manteuffel Gustaw. Inflanty Polskie poprzedzone ogólnym rzutem oka na siedmiowiekową przeszłość całych Inflant. Przedmowę napisał J.I. Kraszewski. Poznań 1879. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. IX, [1], 168, [2], **tabl. ryc. 21 (drzeworyty), mapy 3 (litografie, w tym 1 rozkł. i kolor. liniowo)**, inicjały (drzeworyty), 32 cm, sygn. opr. z epoki płsk ze złoc. tyt. na grzbiecie. 1200,-

Banach nie notuje. Szczegółowa monografia Inflant Polskich autorstwa Gustawa barona Manteuffla (1832-1916), historyka, etnologa i krajoznawcy. Obejmuje opis geograficzny, historyczny i etnograficzny, herbarz rodów inflanckich, w tym szlachty polskiej przybyłej z Korony i Litwy, spis miast, miasteczek, dóbr i kościołów oraz bibliografię dzieł o Inflantach doprowadzoną do 1878 r. „Jest to pełny obraz części kraju dawniej polskiego, jego przeszłości i teraźniejszości. Autor miał dokładną znajomość źródeł, miłość dla swego rodzinnego kątka, obeznanie się z nim żywe, wiedzę i poczucie tradycji miejscowych" (J. I. Kraszewski). **Drzeworyty przedstawiają widoki miast, zamków i wizerunki pieczęci.** Na końcu trzy litografowane mapy. **Sygnowana oprawa z epoki** (nalepka „Buchbinderei Ch. Haffelberg, Riga"): szeroki półskórek brązowy, narożniki skórzane, grzbiet podzielony na pięć pól, w jednym polu złocona tytulatura. Niewielkie zaplamienia opr., ubytki pap. lica, nieliczne rdzawe plamki, podklejone rozerwanie 1 mapy i kilku marginesów. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

565. [Marynarka Wojenna]. „Umiłowawszy wolność walcząc z faszystowskim najeźdźcą na obczyźnie w nurtach fiordu Rombakem…". Gdynia, dnia 3.05.1958 r. Załoga Niszczyciela „Grom". W Dr.[ukarni] Gd.[ańskiej]. Karta ilustr., 30 x 21 cm. 100,-

LISTY GALICYJSKIE

czyli

ROZBIOR KRYTYCZNY USTAWY ZAPROWADZAJĄCEJ W GALICYI WSCHODNIEJ

Galicyjski Stanowy Instytut Kredytowy

odnośnie do Patentu Cesarskiego z d. 3. Listopada 1841.

Imperium his Artibus retinetur, quibus initio partum est. Seneca.

w Supraślu

1843.

Nakładem Autora.

566. H. Meciszewski. Listy galicyjskie. 1843.

ОПИСАНІЕ

ВТОРОЙ ВОЙНЫ

ИМПЕРАТОРА АЛЕКСАНДРА

СЪ

НАПОЛЕОНОМЪ,

ВЪ 1806 И 1807 ГОДАХЪ.

по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію

сочиненное Генералъ-Лейтенантомъ и Членомъ Военнаго Совѣта

Михайловскимъ-Данилевскимъ.

Съ двадцатью тремя планами и картами.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

1846.

567. Historia wojny Napoleona z Rosją. 1846.

Treść tablicy pamiątkowej poświęconej pamięci załogi kontrtorpedowca „Grom", zatopionego przez bombowce niemieckie pod Narwikiem 4 maja 1940 r. Zawiera spis poległych 59 marynarzy „Groma" oraz sylwetkę okrętu. Treść i wydanie autorstwa załogi niszczyciela „Grom" (w służbie 1957-1973), kontynuatora tradycji bojowej swego poprzednika. Ślady składania i drobne zagięcie, poza tym stan dobry. **Rzadki druk ulotny.**

566. Meciszewski Hilary. Listy galicyjskie czyli rozbior krytyczny ustawy zaprowadzającej w Galicyi Wschodniej Galicyjski Stanowy Instytut Kredytowy odnośnie do Patentu Cesarskiego z d. 3. Listopada 1841. Supraśl 1843. Nakładem Autora, k. [1], s. IV, 191, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Opublikowane anonimowo rozważania nad stanem Galicji, jej zarządem i administracją w związku z przyjęciem ustawy powołującej Galicyjski Stanowy Instytut Kredytowy (odpowiednik Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, działający zresztą pod taką nazwą od roku 1869). Autorem uwag był Hilary Meciszewski (1803-1855), publicysta, polityk liberalny, reżyser teatralny, redaktor. Nieaktualne pieczątki. Otarcia opr., ślady zalania, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

567. Michajłowskij – Danilewskij A. Opisanije wtoroj wojny impieratora Aleksandra s Napoleonom w 1806 i 1807 godach... S dwadcatiu triemia płanami i kartami. Sankt Peterburg 1846. W Tipografii Sztaba Otdielnago Korpusa Wnutrienniej Straży, s. VIII, 424, [2], map i planów 23 (w tym rozkładane), 24 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie. 600,-

Z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego (ekslibris na wyklejce). Historia wojny Napoleona z Rosją w latach 1806-1807 napisana przez gen. Aleksandra Michajłowskiego – Danilewskiego (1790-1848),

DOMOWA ZAGRODA.

RYSY
DZIEJÓW POLSKICH

JÓZEF ALEKSANDER STARZA.

TOM PIERWSZY.

WARSZAWA.
W Drukarni Stanisława Strąbskiego,

1847.

569. Domowa zagroda. 1847.

570. T. Morawski. Dzieje narodu polskiego. 1875-1877.

adiutanta Aleksandra I, autora szeregu prac z historii wojskowości. Książkę rozpoczyna ogólny opis sytuacji politycznej, dalej następuje opis kolejnych działań wojennych i bitew (m. in. bitwy pod Pułtuskiem, oblężenia Gdańska), aż do pokoju w Tylży. Dzieło bogato ilustrowane mapami i planami bitew, w tym dużą rozkładaną mapą **(ukazującą teren od Wisły na zachodzie, łącznie z Warszawą, aż po Grodno i Kowno na wschodzie)**. Nieaktualne piecz. własnościowe. Przetarcia narożników opr., miejscami niewielkie przybrudzenia pap. Marginalia ołówkiem. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

568. Mierosławski Ludwik. Mémoire sur la question polonaise, adressé à la Nation Britannique. Londres (Londyn) 1855. Librairie Polonaise, s. [2], 24, 22 cm, opr. współcz. ppł. 200,-

Odezwa do narodu brytyjskiego w sprawie kwestii polskiej, napisana przez Ludwika Mierosławskiego (1814-1878) – generała, działacza niepodległościowego, pisarza i historyka wojskowości. Stan dobry.

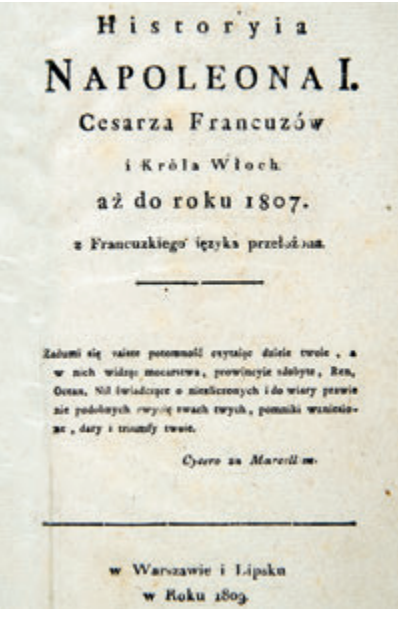
569. Miniszewski Józef Aleksander. Domowa zagroda. Rysy dziejów polskich w opowiadaniu powieściowem dla młodzieży napisał Józefa Aleksander Starza [pseud.]. T. 1-2. Warszawa 1847. W Drukarni Stanisława Strąbskiego, s. [4], 282, [2]; [4], 220, 21,5 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie. 150,-

Dzieje Polski dla młodzieży opracowane przez Józefa Aleksandra Miniszewskiego (1821-1863) – publicystę, powieściopisarza, satyryka. Jako zwolennik polityki Aleksandra Wielopolskiego Miniszewski nawoływał do pracy organicznej, w swych tekstach krytykował wszelkie działania konspiracyjne. Zginął 2 maja 1863 r. zasztyletowany z wyroku sądu narodowego. Miejscami rdzawe plamki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

570. Morawski Teodor. Dzieje narodu polskiego w krótkości zebrane. T. 1-6 (6 wol.) Poznań 1875-1877. Nakładem Księgarni Jana Konstantego Żupańskiego, s. [4], 316; [4], 489; [4], 608; [4], 345; [4], 492, tabl. 1 (rozkł); [4], 481, 21,5 cm, jednolite opr. z epoki, pł. 600,-

571. Myśl Karaimska. 1929-1934.

Historyia
NAPOLEONA I.
Cesarza Francuzów
i Króla Włoch
aż do roku 1807.
z Francuzkiego języka przełożona.

Zabumi się vaszey potomności czytaiąc dzieie twoie, a w nich widząc mocarstwa, prowincyie zdobyte, Rzeź, Ogień, Nil świadczące o nieliczonych i do wiary prawie nie podobnych cwyciętwach twych, pomniki wzniesione, dary i triumfy twoie.

Cycero za Marcell.

w Warszawie i Lipsku
w Roku 1809.

572. Historyia Napoleona I. 1809.

Wyd. drugie. Synteza dziejów polskich autorstwa Teodora Morawskiego (1797-1879), historyka, polityka związanego z ugrupowaniem kaliszan, ostatniego ministra spraw zagranicznych powstania listopadowego, działacza emigracyjnego. T. 1: Piastowie: t. 2: Jagiellonowie; t. 3-4: Królowie obieralni; t. 5: Panowanie Stanisława Augusta Poniatowskiego; t. 6: Polska pod obcym panowaniem (1794-1843). Na końcu tomu 5 dokładny spis osób piastujących urzędy w dawnej Rzeczpospolitej (arcybiskupów i biskupów, wojewodów, kasztelanów i ministrów). Nieaktualne pieczątki własnościowe. Przebarwienia i zabrudzenia opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

571. Myśl Karaimska. Ilustrowane czasopismo naukowe, literackie, społeczne [Zarząd Wileńskiego Stowarzyszenia Karaimów]. **5 zeszytów współoprawnych** w jednym woluminie: Zeszyt I tomu II, Wilno 1929, s. 50, tabl. ilustr. 7; Zeszyt II tomu II, Wilno 1929, s. 44, tabl. ilustr. 5; Zeszyty III-IV tomu II, Wilno 1930-1931, s. 82, tabl. ilustr. 5; Zeszyt 10. Wilno 1934, s. 121, tabl. ilustr. 12, mapa rozkł.1, 23 cm, opr. pł. lniane, zach. opr. wyd. brosz. 450,-

Jedyne czasopismo karaimskie w języku polskim. Wychodziło w Wilnie w latach 1923-1939 (wydano razem 12 zeszytów) oraz w latach 1946-1947 we Wrocławiu (2 zeszyty). Zawierało wiele cennych opracowań i przyczynków do historii Karaimów w Polsce, a także kronikę wydarzeń bieżących. Zawiera m.in. H.S. Szapszał, Karaimi w służbie u chanów krymskich – przyczynek do kwestii bicia monet krymsko-tatarskich przez Karaimów; T.S. Lewi-Babowicz, Karaimi na ziemiach południowo -ruskich w wiekach IX-XVII; Pan Prezydent u Karaimów w Trokach; H.S. Szapszał, **Adam Mickiewicz w gościnie u Karaimów**; A. Szyszman, Osadnictwo karaimskie i tatarskie na ziemiach W. Księstwa Litewskiego; M. Morelowski, Tkaniny ludowe karaimskie; A. Zajączkowski, „Pola Karaimskie" pod Łuckiem. Liczne ilustracje na osobnych tablicach. **Stan bardzo dobry. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

572. [Napoleon I]. Historyia Napoleona I, Cesarza Francuzów i Króla Włoch, aż do roku 1807. Z francuzkiego języka przełożona. T. 1-2. Warszawa i Lipsk 1809. B.w., s. [6], 200; [2], 106, 20 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 450,-

Estr. XIX w., t. 3, s. 204 (druk na Wołyniu). Wydanie 2. Historia Napoleona Bonaparte (1769-1821), doprowadzona do końca 1806 r. Grzbiet po konserwacji, ubytki i otarcia oprawy, ślady zalania na dolnym narożniku, stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

573. Napoleon I Bonaparte. Précis de guerres de César. Paris (Paryż) 1836. Chez Gosselin, k. [2], s. 260, tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkładany), 20,5 cm, opr. z epoki, płsk. 300,-

Z odręcznym podpisem Louisa Marchanda. Praca poświęcona kampaniom wojennym Cezara, podyktowana przez Napoleona w czasie jego zesłania na Wyspę św. Heleny, a spisana przez Louisa Marchanda, **kamerdynera obalonego cesarza**. Otarcia opr., na k. charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan dobry.

574. [Narodowe Siły Zbrojne]. W marszu i boju. Z walki i przeżyć partyzanckich żołnierzy Brygady Świętokrzyskiej; okł. i układ graf. Wł. P. Szaława. [Monachium] 1948. Wydaw. Zarządu Głównego Samopomocy Żołnierzy Brygady Świętokrzyskiej, s. 128, liczne ilustr. w tekście, 21 x 20 cm, opr. twarda wyd. 240,-

Egzemplarz Tadeusza Siemiątkowskiego (1910-1998), żołnierza NSZ w Powstaniu Warszawskim i oficera Brygady Świętokrzyskiej oraz emisariusza wysłanego do Polski po zakończeniu wojny. Reportaż z walk i codziennego życia żołnierzy Brygady Świętokrzyskiej Narodowych Sił Zbrojnych w formie kroniki i wspomnień. Zawiera m.in. reportaż Melchiora Wańkowicza z pobytu w Brygadzie. Papier kredowy. Grzbiet uszkodzony, narożniki na przednim licu otarte, poza tym stan bardzo dobry.

575. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego. Tom I. Część I. i Tom I. Część II. (w 2 wol.). Z rękopisma Biblioteki Puławskiey i Józefa hrabiego Sierakowskiego; staraniem i nakładem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyiaciół Nauk wydana. Warszawa 1824. Drukiem N. Glücksberga, s. [18], XXVI, 294, mapy 4 (litografie rozkł.); s. [13], 295-848, XXXXIV, [4], mapa 1 (litografia rozkł.), 22,5 cm, okł. ochronna kartonowa z epoki. 900,-

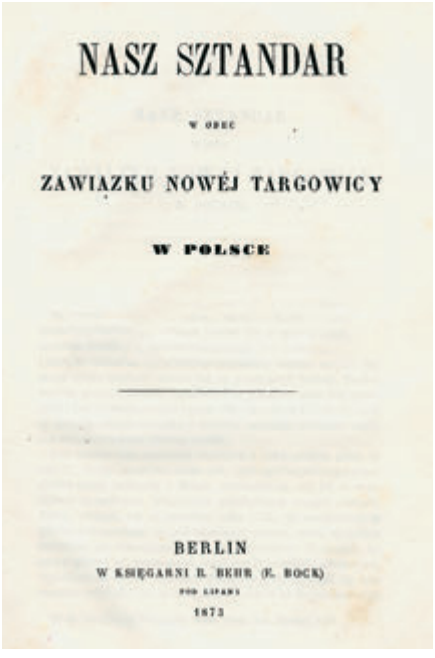
Wydanie 1. Najważniejsze dzieło w dorobku Adama Naruszewicza (1733-1796), napisane na zlecenie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Naruszewicz przygotował do druku najpierw tom drugi (Dzieje Piastów), który wydał w 1780 r. Do 1786 r. opublikował pozostałych pięć tomów. Na koniec pozostawił sobie do opracowania tom pierwszy, który miał zawierać dzieje bajeczne, stale go uzupełniał „ale do ostatecznych wyników nie doszedł", pochłonięty bieżącymi wydarzeniami politycznymi i pracą na Sejmie Czteroletnim. Dopiero w 1824 r., ponad ćwierć wieku po śmierci autora, staraniem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyjaciół Nauk wydrukowano tom pierwszy w dwóch częściach. Egzemplarz nieobcięty i w znacznej części nierozcięty, stan dobry.

576. Naruszewicz Adam. Historya narodu polskiego. Tom I. Część I. Z rękopisma Biblioteki Puławskiey i Józefa hrabiego Sierakowskiego; staraniem i nakładem Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyiaciół Nauk wydana. Warszawa 1824. Drukiem N. Glücksberga, s. [18], XXVI, 294, mapy 4 (litografie rozkł.), 22,5 cm, okł. ochronna kartonowa z epoki. 450,-

Wydanie 1. Najważniejsze dzieło w dorobku Adama Naruszewicza (1733-1796), napisane na zlecenie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Egzemplarz nieobcięty i w znacznej części nierozcięty, stan dobry. Patrz poz. poprzednia.

577. Nasz sztandar wobec zawiązku nowej Targowicy w Polsce. Berlin 1873. W Księgarni B. Behr (E. Bock), s. [4], 76, 22,5 cm, opr. z epoki ppł. 300,-

Wydana anonimowo broszura propagująca pojednanie polsko-rosyjskie i odbudowanie państwa polskiego w związku z Rosją. Otarcia i naddarcia oprawy, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

NASZ SZTANDAR

W OBEC

ZAWIĄZKU NOWÉJ TARGOWICY

W POLSCE

BERLIN

W KSIĘGARNI B. BEHR (E. BOCK)

1873

577. Pojednanie polsko-rosyjskie. 1873.

JULIANA URSYNA

NIEMCEWICZA

Senatora Kasztelana

LIST

DO

KAROLA KNIAZIEWICZA

Jenerała Wojsk Polskich,

NAPISANY WE FRANCJI ROKU 1834,

Wydanie Drugie

Alexandra Jełowickiego.

PARYŻ.

1835

578. J. U. Niemcewicz. List. 1835.

578. Niemcewicz Julian Ursyn. List do Karola Kniaziewicza Jenerała Wojsk Polskich, napisany we Francji roku 1834, w czasie pobytu obydwóch w Montmorency. Wydanie drugie Alexandra Jełowickiego. Paryż 1835. W Typografji A. Pinard, s. 23, **portrety 2 (staloryty A. Oleszczyńskiego)**, 16,5 cm, opr. późniejsza ppł., zach. oryg. okł. brosz. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Władysława Siedleckiego (pieczątki). Utwór dedykowany przez A. Jełowickiego „Tułaczom Polskim na pamiątkę czwartej rocznicy 29go Listopada". Na tablicach stalorytowe portrety Niemcewicza i Kniaziewicza wykonane przez Antoniego Oleszczyńskiego. Ubytki i odbarwienia okładki, na kartach charakterystyczne zażółcenia. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

579. Niemojowski Ludwik. Obrazki Syberyi. Ilustrował M.E. Andriolli. Warszawa 1875. Nakładem i drukiem Józefa Ungra, s. [2], 426, **tabl. ryc. 5** (drzeworyty, winno być 6), 20 cm, opr. ppł. 120,-

Estr. XIX w., t. 3, s. 234. Studia etnograficzne, ekonomiczne i obyczajowe z Syberii, na którą Ludwik Niemojowski (1823-1892) trafił za wspieranie powstańców styczniowych. W 1883 r. książka ukazała się w Londynie w angielskim tłumaczeniu („Siberian pictures"). **Drzeworyty wg rysunków E.M. Andriolliego**. Brak jednej ryciny, k. przedtyt., s. 17-32, 427-497 oraz końcowych trzech stron nlb., grzbiet po konserwacji, zbrązowienia w tekście.
(Patrz ilustracja)

580. Nowaczyński Adolf. Warta nad Wartą. Poznań 1937. Drukarnia Polska, s. 243, [2], 20 cm, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 120,-

Wydanie 1. Zbiór szkiców i studiów o Wielkopolsce i wybitnych Wielkopolanach autorstwa Adolfa Nowaczyńskiego (1876-1944) – dramatopisarza, krytyka literackiego, publicysty, satyryka. Autor stawia

579. L. Niemojowski. Obrazki Syberyi. 1875.

580. A. Nowaczyński. Warta nad Wartą. 1937.

tezę, że Wielkopolanie (trochę zapomniani i niedocenieni przez „Warszawę" i resztę Polski) „zapłacili za niepodległość najhojniej, bo krwią i złotem. Zrzucili jarzmo niewoli własnym wysiłkiem. Zdobyli się na wykup od Niemców dóbr materialnych i warsztatów pracy, a Skarb Narodowy zaistniał dzięki ich ofiarności pieniężnej". Barwna kartonowa oprawa wydawnicza autorstwa Witolda Gawęckiego. Egzemplarz nierozcięty. Niewielkie zagniecenie tylnej okładziny, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

581. Nowakowski Zygmunt. Niemcy à la minute... Warszawa 1933. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 186, [6], 19 cm, oryg. okł. brosz. z kolor. ilustr. na licu. 120,-

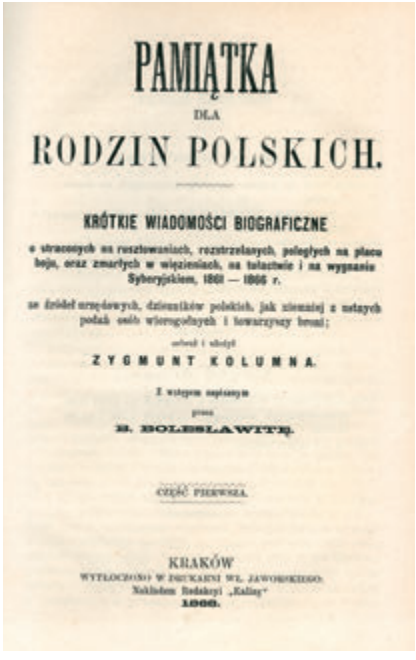
Cykl reportaży dotyczących przewrotu hitlerowskiego w Niemczech autorstwa Zygmunta Nowakowskiego (1891-1963) – powieściopisarza, felietonisty, publicysty. Autor ostrzega: **„Niemcy ponad wszelką wątpliwość są chore.** A Hitler, który zamawia tę chorobę, jest wielkim szarlatanem... W zasięgu jego fanatycznych słów Niemcy miotają się i prężą.., chcą gdzieś biec, biją pięściami o drzwi... Kraj ten ma z górą sześćdziesiąt milionów mieszkańców. Sąsiadujemy z nim o miedzę, mając wspólną granicę na przestrzeni blisko dwóch tysięcy kilometrów...". **Okładkę projektował Józef Ratzko** (1902-1939). Nieaktualna pieczątka własnościowa. Nieznaczne ubytki i naddarcia okładki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

582. Nowe Widnokręgi. R. II (1942). Nr 1-16 (maj-grudzień 1942). Kujbyszew 1942, s. [256], opr. pł. 300,-

Kompletny rocznik II (liczący 16 numerów) dwutygodnika społeczno-literackiego „Nowe Widnokręgi" – przeznaczonego dla ludności polskiej znajdującej się w ZSRR, późniejszego organu Związku Patriotów Polskich – redagowanego przez Wandę Wasilewską. Pismo wychodziło początkowo jako miesięcznik Związku Pisarzy ZSRR w zajętym przez ZSRR Lwowie (1941 r.) Wznowiono je w maju 1942 r. (ukazywało się do 1946 r.) Na jego łamach drukowano tekstu i utwory m.in. J. Broniewskiej, Z. Ginczanki, H. Górskiej, M. Jastruna, S.J. Leca, L. Pasternaka, **T. Peipera, J. Przybosia**, J. Putramenta, E. Szemplińskiej**, A. Ważyka, T. Boya-Żeleńskiego**. Stan dobry.

581. Z. Nowakowski. Niemcy à la minute. 1933.

PAMIĄTKA
DLA
RODZIN POLSKICH.

KRÓTKIE WIADOMOŚCI BIOGRAFICZNE

o straconych na rusztowaniach, rozstrzelanych, poległych na placu boju, oraz zmarłych w więzieniach, na tułactwie i na wygnaniu Syberyjskiem, 1861 — 1866 r.

ze źródeł urzędowych, dzienników polskich, jak niemniej z ustnych podań osób wiorogodnych i towarzyszy broni;

zebrał i ułożył
ZYGMUNT KOLUMNA.

Z wstępem napisanym
przez
B. BOLESŁAWITĘ.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

KRAKÓW
WYTŁOCZONO W DRUKARNI WŁ. JAWORSKIEGO.
Nakładem Redakcyi „Kaliny"
1868.

583. Z. Nowolecki. Pamiątka. 1868.

583. Nowolecki Aleksander. Pamiątka dla rodzin polskich. Krótkie wiadomości biograficzne o straconych na rusztowaniach, rozstrzelanych, poległych na placu boju, oraz zmarłych w więzieniach, na tułactwie i na wygnaniu syberyjskiem, 1861-1866. Ze źródeł urzędowych, dzienników polskich, jak niemniej z ustnych podań osób wiorogodnych[!] i towarzyszy broni; zebrał i ułożył Zygmunt Kolumna [pseud.]. Z wstępem napisanym przez B. Bolesławitę [pseud., właśc. Józefa Ignacy Kraszewski]. Cz. 1-2 + Dodatek. Kraków 1868. Wytłoczono w drukarni Wł. Jaworskiego, s. [10], XII, 196; [4], 312; [2], 96, 21,5 cm, współopr., opr. z epoki pł. ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart marm. 1500,-

Nowatorska praca Aleksandra Nowoleckiego (1826-1884) – księgarza, antykwariusza, historyka. Zawiera ok. **4000 not biograficznych uczestników powstania styczniowego** poległych lub zmarłych w latach 1861-1866. Wstęp do książki autorstwa Józefa Ignacego Kraszewskiego. Brak 2 fotografii, pęknięcie płótna oprawy wzdłuż krawędzi grzbietu, ekslibris współczesny, poza tym stan dobry. Cenne źródło do dziejów powstania styczniowego. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

584. O polski czyn zbrojny na Wschodzie 1914-1918. Warszawa 1925. Nakładem Komitetu Obywatelskiego Obchodu Dziesiątej Rocznicy Powstania Polskiej Ligi Wojennej Walki Czynnej. Skład Główny Gebethner i Wolff, s. 126, [1], ilustr. w tekście, 23 cm, opr. wyd. brosz. 140,-

Rys historyczny polskich formacji wojskowych na wschodzie i 52 obszerne biogramy poległych i zmarłych członków Polskiej Ligi Wojennej Walki Czynnej, antybolszewickiej organizacji wojskowej założonej w Kijowie w 1917 roku. Stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

584. Polski czyn zbrojny na Wschodzie.

585. Dziennik posiedzeń Sejmu. 1820.

585. [Obniński Franciszek]. Dziennik posiedzeń Izby Poselskiéy w czasie seymu Królestwa Polskiego w roku 1820 odbytego. Warszawa [ok. 1820]. Druk. Xięży Piiarów, s. [4], 459 (właśc. 495), [3], 86, 17,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 360,-

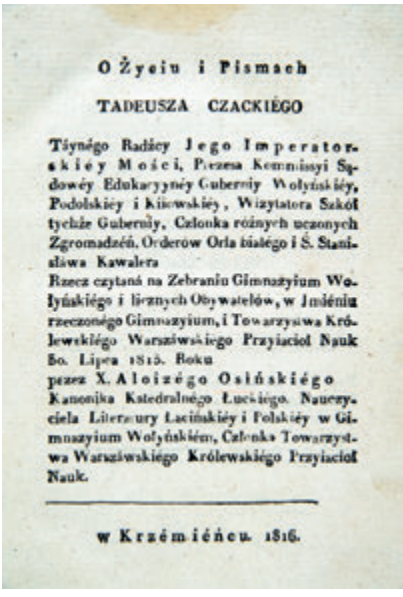
Estr. XIX w., t. 1, s. 442; t. 3, s. 262; t. 6, s. 555. Sprawozdania sekretarza sejmu Franciszka Obnińskiego z obrad Izby Poselskiej pod przewodnictwem marszałka Rajmunda Rembielińskiego (sesje od 13 września do 12 października 1820 r.). Obraz funkcjonowania sejmu, odwiecznych sporów o kształt prawa, konstytucji, sądów, cenzury i mieszania się innych, w tym przypadku cara, w nasze polskie sprawy. Miejscowe zbrązowienia w tekście, s. 464-468 uzupełnione rękopiśmiennie, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

586. Ochocki Jan Duklan. Pamiętniki..., z pozostałych po nim rękopismów przepisane i wydane przez J[ózefa] I[gnacego] Kraszewskiego. T. 2-4 (z czterech, w 3 wol.). Wilno 1857. Nakładem i Drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 454; 360; 349; 17,5 cm, jednolita opr. z epoki płsk z bogatymi zdobieniami na grzbietach. 360,-

Wydanie 1 książkowe. Pamiętniki Jana Duklana Ochockiego (zm. 1848) – ziemianina z Wołynia, zaangażowanego w działalność patriotyczną lat 1792-1794. Wspomnienia swoje Ochocki zaczął spisywać w wieku 76 lat. Tomy 2-4 obejmują lata 1791-1817, jedynie marginalnie wybiegają do lat 30. XIX w. Autor przyjaźnił się z Henrykiem Rzewuskim, co wpłynęło na kształt literacki i ideowy dzieła. W 1855 r. syn Ochockiego sprzedał dzieło Kraszewskiemu. Ten poddał je gruntownej obróbce stylistycznej i wydał w 1857 r. wzbogacając dzieło fragmentami pamiętników Seweryna Bukara, Antoniego Roberta Chrząszczewskiego i Ludwika Cieszkowskiego. Pamiętniki Ochockiego stanowią barwny, pełen szczegółów **opis ludzi i obyczajów Warszawy i Wołynia przełomu XVIII i XIX w.** Są także głównym źródłem do poznania życia konspiracyjnego na południowo-wschodnich kresach Rzeczypospolitej. **Efektowna oprawa z epoki** w płsk bordowy z tłocz. i złoc. na grzbietach. Na grzbietach superekslibrisy literowe („M.H."). Brak t. 1-szego. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Niewielkie ubytki skóry opr., przetarcia złoceń, miejscami drobne zaplamienia kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 760.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

586. J. Ochocki. Pamiętniki.1857.

O Życiu i Pismach

TADEUSZA CZACKIEGO

Taynego Radzcy Jego Imperatorskiey Mości, Prezesa Kommissyi Sądowey Edukacyyney Gubernii Wołyńskiey, Podolskiey i Kiiowskiey, Wizytatora Szkół tychże Gubernii, Członka różnych uczonych Zgromadzeń, Orderów Orła białego i S. Stanisława Kawalera

Rzecz czytaną na Zebraniu Gimnazyium Wołyńskiego i licznych Obywatelów, w Imieniu rzeczonego Gimnazyium, i Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego Przyiaciół Nauk 8go. Lipca 1815. Roku

przez X. Aloizego Osińskiego

Kanonika Katedralnego Łuckiego. Nauczyciela Literatury Łacińskiey i Polskiey w Gimnazyium Wołyńskiem, Członka Towarzystwa Warszawskiego Królewskiego Przyiaciół Nauk.

w Krzemieńcu. 1816.

589. O życiu i pismach Tadeusza Czackiego. 1816.

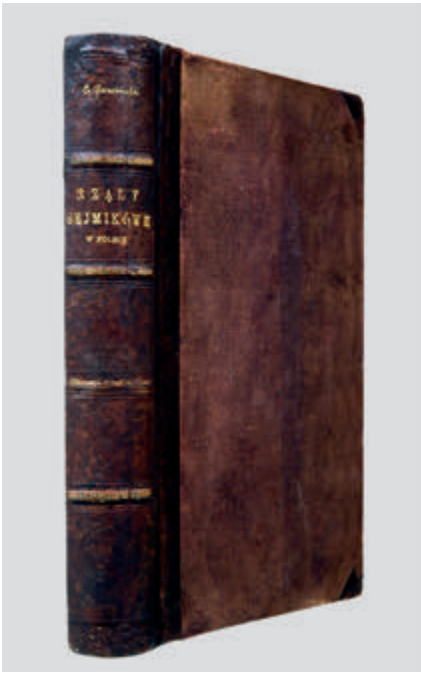
587. Österreich-Este Ferdynand [Karl] von. Kreisschreiben des k.k. galizischen Landesguberniums. Nro. 40272. [Inc.:] Regulaminy i instrukcyje dla Władz Galicyjskiego Stanowego Instytutu Kredytowego. Lwów 1842. B.w., k. [1], 36 (właśc. 71), 33,5 cm, opr. współcz. ppł. 240,-

Estreicher nie notuje. Statut Galicyjskiego Stanowego Instytutu Kredytowego we Lwowie ogłoszony austriackim najwyższym patentem z dnia 3 listopada 1841 r. Okólnik Cesarsko-Królewskiego Gubernium Galicyjskiego wydany przez gubernatora Galicji, Ferdynanda Karla von Österreich-Este (1781-1850). Tytuł nagłówkowy. Tekst równoległy w języku niemieckim i polskim. Nieaktualny wpis własnościowy, stan dobry.

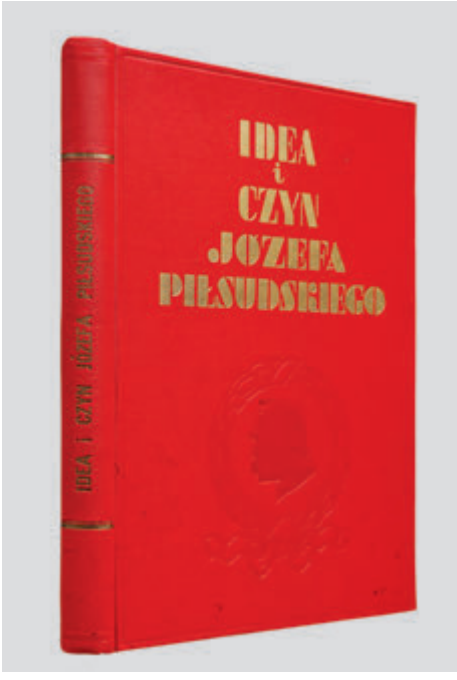
588. Opis ziem zamieszkanych przez Polaków, pod względem geograficznym, etnograficznym, historycznym, artystycznym, przemysłowym, handlowym i statystycznym. **Tom I:** Ziemie polskie w Prusach. **Tom II:** Królestwo Polskie. Warszawa 1904. Nakładem „Gazety Polskiej", s. [4], IV, 519, [1], tabl. ilustr. 4 (chromolitografie); VIII, 346, [2], liczne ilustr. i mapy w tekście, 25 cm, opr. wyd. w 1 wol., pł. ze złoc. napisami i secesyjnymi tłocz. 400,-

Szczegółowe opracowanie o charakterze historycznym, geograficznym, gospodarczym, etnograficznym, demograficznym i statystycznym dotyczące ziem polskich. Tom pierwszy opracował Aleksander Czechowski. W tomie II, który przygotowywali m.in. Zygmunt Gloger, Edward Maliszewski, Aleksander Janowski, Stanisław Kozicki – opisano tereny Królestwa Polskiego. Tekst został wzbogacony mapami, wykresami oraz czarno-białymi i kolorowymi ilustracjami, na których znalazły się m.in. krajobrazy, zabytki architektury, widoki miast, portrety i fotografie znanych i ważnych osób, przedstawienia strojów ludowych itp. Otarcia płótna oprawy, złocenia przetarte, nieaktualna pieczątka własnościowa, wewnątrz stan dobry.

589. Osiński Alojzy. O życiu i pismach Tadeusza Czackiego. Krzemieniec 1816. B.w., s. [8], 414: adl:
Reddig Józef. Kazanie na obchód pogrzebowy Jaśnie Wielmożnego Tadeusza Czackiego, taynego sowietnika, Orderów Orła Białego i S. Stanisława Kawalera.

590. Rządy sejmikowe w Polsce. 1888.

591. Idea i czyn Józefa Piłsudskiego. 1934.

Roku 1813. Przez X. J. R. [krypt.]. Połock [1814]. W Drukarni Akademickiey, s. [2], 17, winietka, finalik (drzeworyty), 19,5 cm, opr. płsk z epoki. 240,-

Pierwsza biografia Tadeusza Czackiego (1765-1813), historyka, działacza oświatowego, założyciela Liceum Krzemienieckiego i jednego z animatorów Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Warszawie. Pozycja 2. Kazanie wygłoszone w związku ze śmiercią Tadeusza Czackiego. Na stronie 17 i jej odwrocie dopisany w epoce fragment kazania, który nie ukazał się w druku. Grzbiet oprawy naderwany, nieaktualne pieczątki własnościowe. Liczne marginalia. Ślad zalania górnego marginesu. W poz. 2 dodatkowo charakterystyczne zaplamienia, mniejszy format stron i kilka z nich dodatkowo na dole z doklejonymi paskami papieru. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

590. Pawiński Adolf. Rządy sejmikowe w Polsce na tle stosunków województw kujawskich. 1572-1795. Warszawa 1888. W drukarni Józefa Bergera, s. [4], XIII, [1], X, 431, [1], 30 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami. 600,-

Wydanie 1. Fundamentalne dzieło Adolfa Pawińskiego (1840-1896) – historyka, archiwisty, profesora UW, dyrektora AGAD. „W dziele tym przedstawił sejmik jako zasadniczy i podstawowy organ ustroju Rzeczypospolitej, który to biorąc często górę nad sejmem nadaje wybitnie federacyjne piętno polskiemu państwowemu gmachowi" (PSB). Zawiera m.in. rozdziały: Konfederacje i elekcje; Posłowie, instrukcje i relacje; Sejmik jako organ administracji; Pospolite ruszenie; Żołnierz powiatowy. Oprawa po konserwacji z uzupełnieniami, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

591. [Piłsudski Józef]. Idea i czyn Józefa Piłsudskiego. Warszawa 1934. Bibljoteka Dzieł Naukowych, s. 270, [1], tabl. ilustr. 15, liczne ilustr. w tekście, 28,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 180,-

Wydanie 1. Praca zbiorowa napisana przez wybitnych historyków pod przewodnictwem Wacława Sieroszewskiego. Omówiono życiorys Marszałka, scharakteryzowano ideologię i różne aspekty jego działalności, zacytowano wyjątki z jego pism, mów i rozkazów. Na końcu zamieszczono obszerną bibliografię. Pracę współtworzyli m.in.: Marceli Handelsman, Wacław Husarski, Wacław Lipiński, Władysław Pobóg-Malinowski, Jan Lechoń, Kazimierz Wierzyński, Julian Tuwim. Liczne ilustracje w tekście oraz na 15 tablicach. Brak 1 tablicy. Minimalne przybrudzenia opr. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

592. Piotrowski Rufin. Ucieczka z Syberyi. Wyjątek z „Pamiętników". Nakładem Wydawnictwa „Nowej Reformy". Kraków 1902. Czcionkami Drukarni Literackiej, s. 455, [8], 20,5 cm, opr. z epoki ppł. 220,-

Wydanie fragmentów pamiętnika Rufina Piotrowskiego (1806-1872), działacza politycznego, powstańca listopadowego, emisariusza i konspiratora, który zesłany na Syberię zdołał uciec z miejsca katorgi i przedostać się do Francji. Po powrocie do kraju opisał historię swego zesłania w pamiętnikach, które uznawane są za jedne z najlepszych wspomnień syberyjskich. Wydane po raz pierwszy w latach 1860-61 zyskały wielką popularność i zostały przetłumaczone na kilka języków. Oferowana książka zawiera opisanie ucieczki z zesłania. Oprawa po konserwacji, wewnątrz stan dobry.

593. [Polkowski Ignacy]. Wspomnienie o Zygmuncie Szczęsnym Felińskim, arcybiskupie metropolicie warszawskim. Napisał Stefan Prawdzicki. Kraków 1866. Nakładem Księgarni i Wydawn. Dzieł Katol., Nauk. i Roln. W. Wielogłowskiego i W. Jaworskiego, s. [4], 329, portret (litografia), 21,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. tytulaturą i monogramem K.F na grzbiecie. 180,-

Estr. XIX w., t. 7, s. 40. Pierwsze lata działalność metropolity warszawskiego Zygmunta Szczęsnego Felińskiego (1822-1895), ogłoszonego przez Jana Pawła II błogosławionym. Książka ukazuje arcybiskupa jako bezkompromisowego, gorącego patriotę, odważnie broniącego wolności Kościoła i uciskanego ludu, który na znak protestu wobec nasilającego się terroru wystosował do cara list protestacyjny. W efekcie **został skazany na zesłanie na Sybir na 20 lat**. Na końcu spis wszystkich kapłanów polskich zamordowanych, uwięzionych lub wywiezionych na Syberię w latach 1863-1864. Ignacy Polkowski pseud. Stefan Prawdzicki (1833-1888), historyk, archiwista, bibliograf, właściciel dużego księgozbioru, z którego część trafiła do Biblioteki Kórnickiej. Nieaktualne znaki własnościowe. Ubytek górnego narożnika k. tyt., ślady zalania litografii, sporadyczne zbrązowienia w tekście, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

594. Polska Lotnicza. Praca zbiorowa. Z przedmową gen. dyw. Leona Berbeckiego. Pod red. ppłk. Marjana Romeyko. Warszawa 1937.Główna Księgarnia Wojskowa, s. [6], 285, [4], tabl. ilustr. 11, 32 cm, opr. wyd. ppł. 280,-

Bogato ilustrowane, starannie wydane dzieło poświęcone rozwojowi lotnictwa w Polsce. Całkowite opracowanie graficzne Anatola Girsa i Bolesława Barcza, prowadzących w okresie międzywojennym cenione Atelier zajmujące się grafiką użytkową. Ich publikacje nagradzane były za nowatorstwo, stosowanie różnych technik graficznych oraz fotomontaży. Poza licznymi zdjęciami publikacja zawiera **11 tablic z portretami najwybitniejszych polskich lotników** oraz prezydenta Mościckiego, Marszałka Piłsudskiego oraz Rydza Śmigłego. Oprawa wykonana przez zakład Bolesława Zjawińskiego. Niewielkie przebarwienia oprawy. Stan bardzo dobry.

595. Powrót Taty. (Jednodniówka). Ulotne pismo satyryczne pod red. Stanisława Dzikowskiego. Warszawa, luty 1917. Skł. gł. E. Wende i Sp., s. 40, [2], liczne ilustracje w tekście, 29,5 cm, opr. z epoki ppł. z naklejonymi ilustracjami z opr. wyd. 300,-

Satyryczne wydawnictwo antyrosyjskie z okresu I wojny światowej pod red. S. Dzikowskiego (1884-1951), powieściopisarza, redaktora czasopism: „Wieś Ilustrowana", „Życie Polskie". Okładki w litografii barwnej autorstwa Bogdana Nowakowskiego (1887-1945), grafika, ilustratora, znanego m.in. dzięki projektom plakatów z okresu walki o niepodległość. W tekście liczne ilustarcje, w tym wiele całostronicowych,

593. Zygmunt Szczęsny Feliński. 1866.

595. Powrót Taty. Jednodniówka. 1917.

autorstwa Antoniego Romanowicza, Wilhelma Henneberga oraz Antoniego Słonimskiego. Okładki lekko wygięte, ilustr. okładkowe nieco przycięte, niewielkie przybrudzenie okł. i marginesów kilku kart, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

596. [Powstanie styczniowe]. Grottger Artur. Album ... II. Polonia. Wiedeń 1888. Nakładca Franciszek Bondy, k. [3], **tabl. ryc. 9** (heliograwiury), 52,0 cm, teka pł. wyd. z tłocz. i złoc. na przednim licu. 600,-

Cykl zawiera 9 tablic z zreprodukowanymi rysunkami Artura Grottgera (1837-1867), wybitnego rysownika i malarza. Jego cykle prac poświęcone powstaniu styczniowemu zyskały ogromną popularność i wpłynęły na ukształtowanie wizerunku tamtych lat w świadomości narodowej. Były one wielokrotnie kopiowane i wydawane, m.in. przez wydawnictwo Franciszka Bondy'ego w Wiedniu (w technice heliograwiury). Reprodukcje (śr. 22,5 x 26,5 cm), naklejone na tekturę; poniżej tytuły w języku polskim i francuskim. Całość poprzedzona wstępem Alfreda Szczepańskiego, omawiającym poszczególne plansze. Efektowna teka wydawnicza w kolorze zielonym, wykonana w **wiedeńskim zakładzie introligatorskim E. K. M. Schüsslera** (sygnowana), na licu złocona tytulatura wpisana w bogatą kompozycję z paletą i sztalugą malarską (według projektu K. Ströbla). Drobne naderwania poszczególnych plansz, naddarcia kart wstępu, niewielkie otarcia i odbarwienia teki.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

597. [Powstanie styczniowe]. Grottger Artur. Cykle: Warszawa, Polonia, Lituania, Wojna. Lwów [1911]. Nakład Księgarni H. Altenberga, s. [8], tabl. ilustr. 34, 38 cm, opr. wyd. pł. bordowe ze złoc. i tłocz. 480,-

Cztery najsłynniejsze cykle graficzne Artura Grottgera (1837-1867) wydane przez Księgarnię Hermana Altenberga we Lwowie z komentarzami objaśniającymi Antoniego Potockiego i Tadeusz Piniego. **Oprawa wydawnicza**: płótno bordowe, na licu i grzbiecie tłoczona i złocona tytulatura, na licu dodatkowo naklejony karton „Bój" z cyklu Lituania. Ścięty górny narożnik przedniej i tylnej okładki, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

596. A. Grottger. Polonia. Album. 1888.

597. Warszawa. Polonia. Lituania. Wojna. 1911.

598. [Powstanie styczniowe]. Grottger Artur. Rok 1863 w 29 planszach Artura Grottgera. Ku uczczeniu 75-lecia Powstania Styczniowego. Warszawa 1938. Wydawnictwo Towarzystwa Przyjaciół Weteranów 1863 r. na ufundowanie Domu Wdów po Weteranach, k. 3, **tabl. 29** (rotograwiury), 34,5 x 48 cm, opr. pł. z tłocz. złotem tytułem na przednim licu. 360,-

Pieczęć Towarzystwa Przyjaciół Weteranów 1863 r. w Warszawie oraz podpis jego prezesa Władysława Dunin-Wąsowicza. Opracowanie graficzne Anatola Girsa i Bolesława Barcza. Plansze wykonano w zakładzie rotograwiury „Rotofot" w Warszawie. Album obejmuje cykle: Warszawa, Polonia i Wojna, stanowiące artystyczną syntezę tragedii powstania styczniowego, będące dziełem Artura Grottgera (1837-1867), rysownika i malarza. Oprawa przewiązana sznureczkiem, sygnowana: „Introligatornia Artystyczna Warszawa". Drobne zabrudzenia i otarcia oprawy, poza tym stan dobry.

599. [Powstanie w getcie warszawskim]. Remember the Warsaw Ghetto. In tribute to the heroes. Second Impression. Foreword prof. S. Brodetsky. Londyn [1944]. Federation of Polish Jews in Gt. Britain, s. 15, [1], ilustr. w tekście, 18 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Tytuł według okładki. Anglojęzyczna broszura upamiętniająca powstanie w getcie warszawskim w kwietniu 1943 roku. Na stronach 8-9 **lista poległych w obronie getta** oraz portret Michała Klepfisza, pośmiertnie odznaczonego orderem Virtuti Militari. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

600. [Powstanie Warszawskie]. Baszta. Pismo żołnierskie. Wyd. B.I.P. Mokotów, nr 11: 1 IX 1944; 12: 5 IX; 14: 12 IX; 16: 20 IX, s. 6; 6; 6; 6, ilustr., 29,5 x 20,5 cm. 300,-

Zbiór 4 numerów. Pismo nieregularne Wydawnictwa Referatu Informacji i Propagandy V Obwodu Armii Krajowej Mokotów. Red. Henryk Kulesza. W numerze 12 słynny wiersz Zbigniewa Rudego

599. Powstanie w getcie warszawskim.

600. Powstanie Warszawskie. Baszta. 1944.

[Jasińskiego] **„Żądamy amunicji!”** oraz **relacja ze szturmu na „Pastę”.** Notatka o udziale Ukraińców w tłumieniu powstania (w istocie chodzi o brygadę RONA Kamińskiego) w nr 11. Liczne rysunki humorystyczne i patriotyczne. Maszynopis powielany. Ślady składania i naddarcia oraz zbrązowienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

601. [Powstanie Warszawskie]. Komunikat Informacyjny, Biuro Informacji i Propagandy Obwodu V. Warszawa-Mokotów, nr 19, 22, 23, 25, 28-33, 35-38, 40, 41, 43-46: 25 VIII-21 IX 1944, s. [40] (łącznie), 31 x 22,5 cm. 400,-

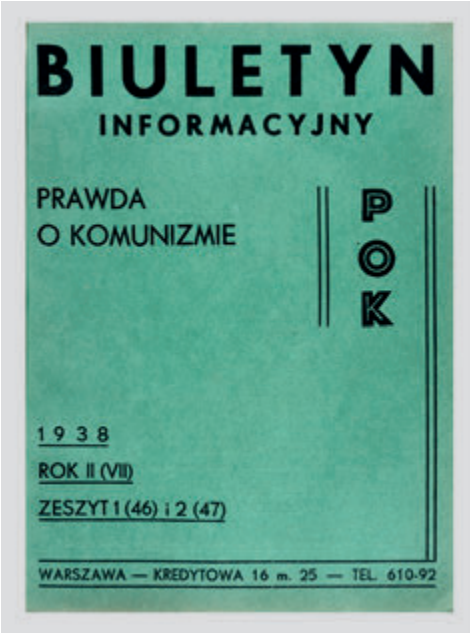
Zbiór 20 numerów Komunikatów BiP AK Mokotów pod kierownictwem Jana Stępnia – mjr. „Szymona”. Zawiera obwieszczenia i rozporządzenia, wiadomości polityczne (np. o PKWN), z frontu mokotowskiego oraz z nasłuchu radiowego. Układ dwuszpaltowy. Ślady składania, zbrązowienia i przybrudzenia. Stan ogólny dobry.

602. [Powstanie Warszawskie]. Komunikat Specjalny. Komenda Placu Odcinka Mokotów Referat Informacji-Propagandy Warszawa-Mokotów 15 VIII 1944, k. [1], 30,5 x 21,5 cm. 120,-

Komunikat specjalny z okazji święta Żołnierza Polskiego. Zawiera wiadomości radiowe i z ostatniej chwili podpisane przez komendanta placu mjr. „Zenona” [Zbigniew Beyer]. Ślady składania i zbrązowienia, poza tym stan dobry

603. [Powstanie Warszawskie]. Kurier Mokotowski. Wyd. Oddz. Propagandy Polskiej Armii Ludowej, nr 6: 21.IX.44; 7: 22.IX.44 r., s. [2]; [2], 28,5 x 20,5 cm. 120,-

Dwa numery. Organ prasowy lewicowej struktury konspiracyjnej, która wzięła udział w Powstaniu Warszawskim, podporządkowanej AK. Zawiera informacje polityczne i militarne. Maszynopis powielany. Ślady składania, poza tym stan dobry.

604. Prawda o komunizmie. Biuletyn. 1938.

605. Prawo kryminalne austriackie. 1803.

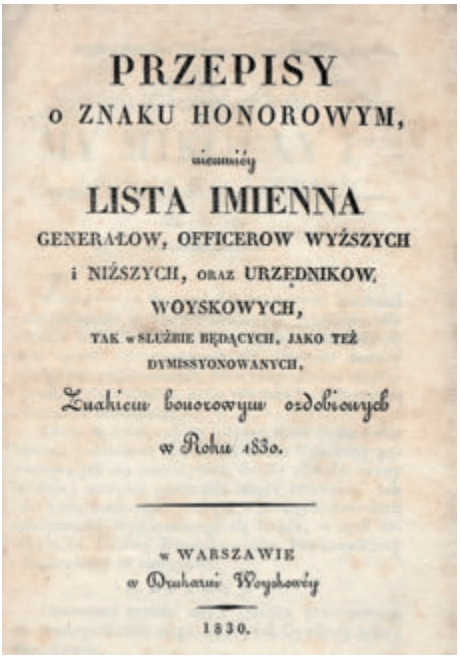
604. **Prawda o Komunizmie**. Biuletyn informacyjny. T. 2 (7). Rocznik 1938, Z. 1-8 (46-53). Pod red. Henryka Glassa. Warszawa 1938. Stanisław Małachowski, s. 8, 264, tabl. ilustr. 8, 23 cm, oryg. okł. kart. 240,-

Pismo ukazywało się w latach 1937-1939, było kontynuacją miesięcznika „Walka z Bolszewizmem" (1927-1931). Informowało o metodach działania komunistycznych władz oraz o zagrożeniach dla społeczeństwa i cywilizacji, jakie niesie ze sobą komunizm. Zawiera m.in.: Czerwona filozofia na usługach Stalina, Dekret antykomunistyczny i dekret antymasoński, „Sukcesy" sowieckie w dziedzinie szkolnictwa. Pismo redagował H. Glass (1896-1984), harcmistrz Rzeczypospolitej, organizator wywiadu antykomunistycznego, który uniknął aresztowania, wyjeżdżając latem 1945 r. na Zachód. Ważny element polskiej myśli antykomunistycznej. Cześć składek luzem, stan dobry. **Rzadkie**. Patrz poz. 637. *(Patrz ilustracja)*

605. **[Prawo kryminalne austriackie].** Codex poenalis de criminibus. Viennae (Wiedeń) 1803. Typis Joan. Thom. Nob. De Trattnern, s. [14], 256, [4], 172, [3], tabl. rozkł. 1, 20,5 cm, opr. z epoki płsk z bogatymi złoc. na grzbiecie. 320,-

Kodeks kryminalny Austrii, obowiązujący również w Galicji. Na rozkładanej tabeli terminy procesów kryminalnych w Krakowie od 1 stycznia do końca marca 1804 roku. **Efektowna oprawa z epoki:** półskórek brązowy bogato zdobiony złoconymi motywami roślinnymi, z polskim napisem na grzbiecie „Prawo kryminalne austryiackie". Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.** *(Patrz ilustracja)*

606. **Przepisy o Znaku Honorowym,** niemniey lista imienna generałów, officerów wyższych i niższych, oraz urzędników woyskowych, tak w służbie będących, jako też dymissyonowanych, Znakiem Honorowym ozdobionych w Roku 1830. Warszawa 1830. W Drukarni Woyskowey, s. [2], 10, [66], 23,5 cm, opr. XX w., skóra. 800,-

PRZEPISY
o ZNAKU HONOROWYM,
niemiéy
LISTA IMIENNA
GENERAŁOW, OFFICEROW WYŻSZYCH
i NIŻSZYCH, oraz URZĘDNIKOW,
WOYSKOWYCH,
TAK w SŁUŻBIE BĘDĄCYCH, JAKO TEŻ
DYMISSYONOWANYCH,
Znakiem honorowym ozdobionych
w Roku 1830.
w WARSZAWIE
w Drukarni Woyskowéy
1830.

606. Przepisy o Znaku Honorowym. 1830.

ПОСТАНОВЛЕНІЯ,
относящіяся къ дѣйствіямъ
ГУБЕРНСКИХЪ ПРАВЛЕНІЙ
и
УѢЗДНЫХЪ НАЧАЛЬНИКОВЪ.
ВѢДОМСТВО ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.
ЧАСТЬ III.
ПО ВОЕННОМУ ОТДѢЛЕНІЮ.
ТОМЪ I.
О Рекрутской Повинности.
PRZEPISY
odnoszące się do czynności
RZĄDÓW GUBERNIALNYCH
i
NACZELNIKÓW POWIATOWYCH.
WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.
CZĘŚĆ III.
WYDZIAŁ WOJSKOWY.
TOM I.
O Powinności Zaciągowéj.
1866.

607. Pobór do wojska. 1866.

Egzemplarz z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego (ekslibris). Zbiór przepisów oraz lista imienna oficerów i urzędników wojskowych odznaczonych Znakiem Honorowym za Długoletnią i Nieskazitelną Służbę. Znak Honorowy ustanowiono w 1829 r. przez cara Mikołaja I dla uczczenia jego koronacji na króla Polski. Listę 1000 wojskowych ustalano ponad rok i ostatecznie ogłoszono ją dopiero we wrześniu 1830 r. (przygotowanie listy cywilnej zabrało jeszcze więcej czasu). Było to jedyne nadanie tego odznaczenia, które zawieszono po stłumieniu powstania listopadowego. Opr.: brązowy zamsz. Na przedniej wyklejce ekslibris poety i prozaika Edmunda Puzdrowskiego (ur. 1942). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

607. Przepisy odnoszące się do czynności rządów gubernialnych i naczelników powiatowych. Wydział Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Część III. Wydział Wojskowy. Tom 1. O Powinności Zaciągowej. Warszawa 1866. W Drukarni Bergera, s. XLI, 309, 26,5 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Tytuł i tekst równolegle w języku polskim i rosyjskim. Zbiór 59 przepisów administracyjnych i procedur związanych z poborem do wojska w guberniach zaboru rosyjskiego, zmienionych po stłumieniu powstania styczniowego. Egzemplarz nierozcięty. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

608. Rakowiecki Ignacy Benedykt. Prawda ruska czyli prawa Wielkiego Xięcia Jarosława Władymirowicza, tudzież traktaty Olga i Igora WW. XX. kijowskich z cesarzami greckimi y Mścisława Dawidowicza X. Smoleńskiego z Rygą zawarte, których texta, obok z polskiem tłumaczeniem poprzedza rys historyczny zwyczajów, obyczajów, religiy, praw y języka dawnych słowiańskich y słowiańsko-ruskich narodów, przez... T.1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1820-1822. Druk XX. Pijarów, s. [8], XVI, [2], 277, [1], tabl. rozkł. 1; XII, 320, 21 cm, opr. z epoki skóra z szyldzikami z tyt., złoc. na licach i grzbiecie. 1500,-

610. Dzieje Jana III Sobieskiego. 1847.

612. W. Roscher. Nauka handlu. 1889.

Egzemplarz z biblioteki Władysława Siedleckiego (ekslibrisy). Książka stanowiła nagrodę szkolną dla Onufrego Eysmonta, ucznia szkoły w Wąchocku. Zbiór najdawniejszych pomników prawodawstwa słowiańskiego. „**Są to pomniki najdawniejszych zwyczajów, obyczajów, praw oraz języka dawnych Słowian"** (słowa wstępu). Dzieło głośne w swoim czasie, wydane z dużym pietyzmem, zawierające łatwo czytające się tłumaczenia tekstów wraz z ich oryginalnym brzmieniem, trzech starosłowiańskich traktatów: z 912 r. i 1228 r. oraz zbioru praw z początku XI wieku – tzw. Prawdy Ruskiej (prawa nadane przez Jarosława I Nowogrodowi Wielkiemu). Poza tym, dużą część dzieła stanowi traktat autora tłumaczeń, I. B. Rakowieckiego (1783–1839), o stosunkach kulturalno-społecznych dawnych Słowian. Na końcu t. 1-go poczet panujących w Rosji od Ruryka I do Piotra Wielkiego oraz rozkładana tabela z alfabetem, liczebnikami i objaśnieniami. Pęknięcia grzbietów opraw, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXII)

609. [Rewolucja francuska]. Bonald Louis de. Observations sur l'ouvrage de Madame la baronne de Staël, ayant pour titre „Considérations sur les principaux événemens de la Révolution française". Paris (Paryż) 1818. Chez Adrien le Clere, k. [2], s. 139, [1], 20,5 cm, opr. z epoki, skóra, z szyldzikiem. 240,-

Komentarz do dzieła o rewolucji francuskiej, napisanego przez Germaine de Staël (1766-1817), francuską pisarkę i myślicielkę. Obserwacje poczynione przez Louisa de Bonalda (1754-1840), filozofa, konserwatystę, polityka, który rozwinął myśl społeczną, na której gruncie rozwinęła się socjologia francuska. Opr.: brązowa skóra marm., na grzbiecie szyldzik oraz tłocz. i złoc. **Nota własnościowa Zofii Zamoyskiej**. Drobne ślady po owadach na opr., poza tym stan bardzo dobry.

610. [Rogalski Leon]. Salvandy Narcyz Achilles de. Dzieje Jana III Sobieskiego, Króla Polskiego, Wielkiego Księcia Litewskiego. Warszawa 1847. Nakład Gustawa Leona Gluecksberga, Księgarza, s. 535, [1], 23 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. tyt. na grzbiecie. 280,-

Praca francuskiego pisarza i polityka Narcyza Achillesa de Salvandy (1795-1856), skrócona i przerobiona przez Leona Rogalskiego (1806-1878) – historyka, literata, wydawcę, współtwórcę encyklopedii Orgelbranda. Biografia obejmuje wydarzenia od narodzin aż do bezkrólewia po śmierci Sobieskiego. W części końcowej znajdują się materiały źródłowe: „Diariusz prawdziwy wszystkich rzeczy i dziejów, które w Polsce się działy od śmierci Jana III aż do obrania Augusta II", listy Sobieskiego pisane do królowej Marysieńki, diariusz negocjacji przed obiorem Fryderyka Augusta na króla Polski, „Uniwersał ostrzegający o Książęciu Imci de Contim". Brak portretu. Minimalne pęknięcie skóry grzbietu, miejscami rdzawe plamki, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

611. Rolicki Henryk. Zmierzch Izraela. Warszawa 1933. Wydanie trzecie. Nakł. „Myśli Narodowej", s. [4], 420, [4], 24,5 cm, brosz. wyd. 240,-

Praca poświęcona jest dziejom i „destrukcyjnej" roli Żydów w dziejach ludzkości oraz udziałowi Żydów w dziejach Polski z punktu widzenia środowisk narodowych. Nieaktualny wpis własnościowy, niewielki postrzępienia brzegów okładek, poza tym stan dobry.

612. Roscher Wilhelm. Nauka ekonomii, handlu i przemysłu dla poświęcających się tej nauce i trudniących się stosowaniem jej do spraw życia społecznego. Warszawa 1889. Druk K. Kowalewskiego, s. [2], II, 830, X, 22 cm, oprawa z epoki płsk ze złoc. napisami i ślepymi tłocz., brzegi kart marm. 450,-

Dzieło Wilhelma Roschera (1817-1894) – ekonomisty, przedstawiciela niemieckiej szkoły historycznej. Książka dotyczy tzw. gospodarki miejskiej, zawiera m.in. rozdziały: Handel; Weksle; Banki; Miary; Znaczenie maszyn; Państwowe przepisy regulujące przemysł; Górnictwo. Oprawa z epoki: półskórek brązowy, grzbiet podzielony na pięć pól, w dwóch polach złocona tytulatura, w pozostałych tłoczone na ślepo ozdobniki, brzegi kart marmurkowane. Niewielkie przetarcia, naddarcia i ubytki skóry na krawędziach oprawy, poza tym stan dobry. **Efektowna oprawa.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

613. Rose Edward. Wielki przemysł Królestwa Polskiego przed wojną. Przyczynki do tzw. „teorji rynków wschodnich" Poznań 1918. Nakładem autora. Czcionkami drukarni narodowej Braci Winiewiczów, k. [4], s. 198, 24,5 cm, opr. z epoki, pł. 120,-

Z biblioteki Poselstwa Rzeczypospolitej Polskiej (Ambasady Polskiej) w Londynie (superekslibris, pieczątki biblioteczne). Rozprawa z zakresu historii gospodarki i geografii gospodarczej, poświęcona przemysłowi w Królestwie Polskim. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

614. Rummel Julian. Morskie zagadnienia Polski. Gdynia 1934. Nakładem Instytutu Wydawniczego Państwowej Szkoły Morskiej, s. VII, 61, [1], 23 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

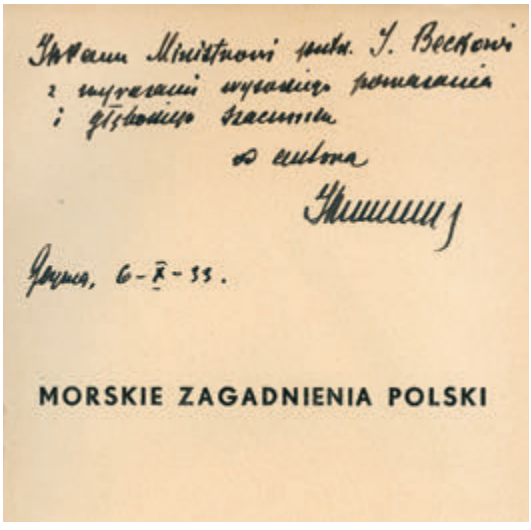
Z odręczną dedykacją autora dla ministra spraw zagranicznych Józefa Becka: „JWPanu Ministrowi pułk. J. Beckowi z wyrazami wysokiego poważania i głębokiego szacunku od autora J. Rummel. Gdynia 6 X 33." Tom odczytów i artykułów Juliana Rummla (1878-1954) – współtwórcy idei Gdyni, inżyniera budowy okrętów, inicjatora wielu przedsięwzięć związanych z żeglugą i polską flotą handlową. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

615. Seifert Hermann Erich. Der Jude an der Ostgrenze. (Schriftenreihe der NSDAP. Gruppe VII, Der Osten Europas; Bd. 3). Berlin 1940. Zentralverlag der NSDAP, Franz Eher Nachf., s. 87, [1], tabl. ilustr. 4, mapka w tekście, 18,5 cm, oryg. okł. kart. 1200,-

Niemiecki druk propagandowy dotyczący kwestii żydowskiej na ziemiach wschodnich. Krótka historia żydów w Polsce i w Rosji, getta – jako sięgająca starożytności idea odseparowania Żydów od

613. Z ambasady w Londynie.

614. Egzemplarz Józefa Becka. 1934.

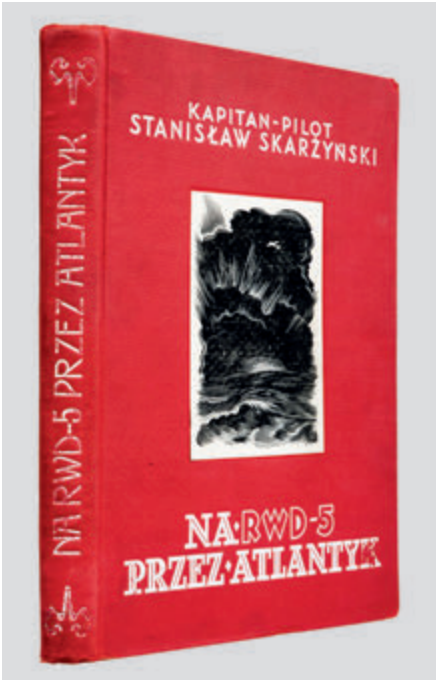
innych narodowości, obraz Lublina – miasta o niemieckiej i żydowskiej tradycji, portret żydowskiej dzielnicy Warszawy widziany oczyma Alfreda Döblina (1878-1957), idea utworzenia odrębnego państwa żydowskiego zaproponowana przez twórcę syjonizmu Theodora Herzla (1860-1904). Sytuację Żydów w Polsce najlepiej oddaje przytoczone przez autora przysłowie „Polska jest niebem dla szlachty, rajem dla Żydów, a piekłem dla chłopów". Kwestię prześladowań Żydów w Polsce łączy z latami 30. XX w. i wpływem ideologii niemieckiego nazizmu. M.in. ilustracje z getta warszawskiego i lubelskiego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie**.

616. Siemenow P.P. Żiwopisnaja Rossija ... T. IV, Carstwo polskoje. Warszawskaja, Kaliskaja, Łomżinskaja, Ljublinskaja, Petrkovskaja, Płockaja, Radomskaja, Suvalskaja i Siedleckaja gubernii. Czast wtoraja. S-Peterburg-Moskva (Sankt Petersburg-Moskwa) 1896. Izdanije Tovariszczestva M.O. Wolf, s. [8], 244, II**, tabl. ryc. 28 (drzeworyty i fot.),** ilustr. w tekście 195, 37,5 cm, opr. pł. wyd. ze śladami złoc. i tłocz. 500,-

Opis Królestwa Polskiego bogato ilustrowany całostronicowymi i mniejszymi ilustracjami (drzeworyty i fotografie) w tekście. Ukazanie obrazu XIX-wiecznej Polski z punktu widzenia rosyjskiego zaborcy. Przetarcia płótna okładek i przy grzbiecie. Delikatne przebarwienia kilku kart, poza tym stan dobry.

617. Skałkowski Adam Mieczysław. Książę Józef. Ilustracye kolorowe podług obrazów Br[onisława] Gembarzewskiego. Bytom 1913. Nakładem i czcionkami „Katolika", s. [6], 479, [1], tabl. ilustr. 10 (kolor.), ilustr. w tekście, 29 cm, opr. wyd. pł. granatowe z bogatymi złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart barwione. 450,-

Wydanie 1. Jubileuszowa biografia księcia Józefa Poniatowskiego napisana przez Adama Skałkowskiego (1877-1951) – historyka, ucznia Szymona Askenazego, jednego z najwybitniejszych napoleonistów polskich. Dzieło ozdobione 10 kolorowymi ilustracjami według obrazów znakomitego polskiego historyka wojskowości i malarza Bronisława Gembarzewskiego (1872-1941). **Oprawa wydawnicza** wykonana w introligatorni wydawnictwa „Katolik" według projektu **Jana Bukowskiego** (sygnowana ślepym tłokiem): płótno granatowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura zamknięta bogato zdobionymi bordiurami, na tylnej okładce powtórzone zdobienia tłoczone na ślepo, brzegi kart barwione. Stan dobry.

618. Na RWD-5 przez Atlantyk. 1934.

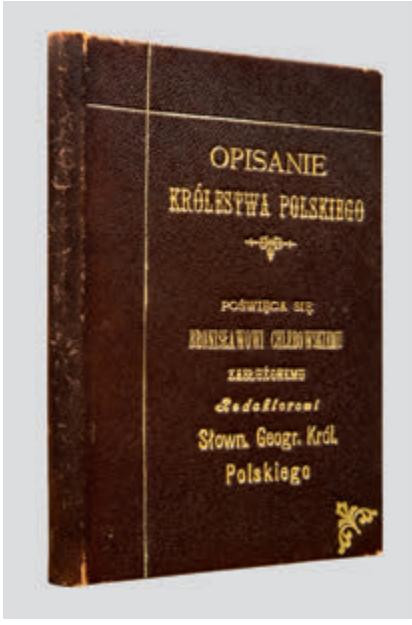
619. Rosja w obozie koncentracyjnym. 1938.

618. Skarżyński Stanisław. Na RWD-5 przez Atlantyk. Warszawa 1934. Wydawnictwo Aeroklubu R.P. Nakładem Lucjana Złotnickiego, s. 192, mapa rozkł., tabl. ilustr. 21 (w tym kolorowe), ilustr. w tekście (wklejane), 24,5 cm, oryg. opr. wyd., pł. 120,-

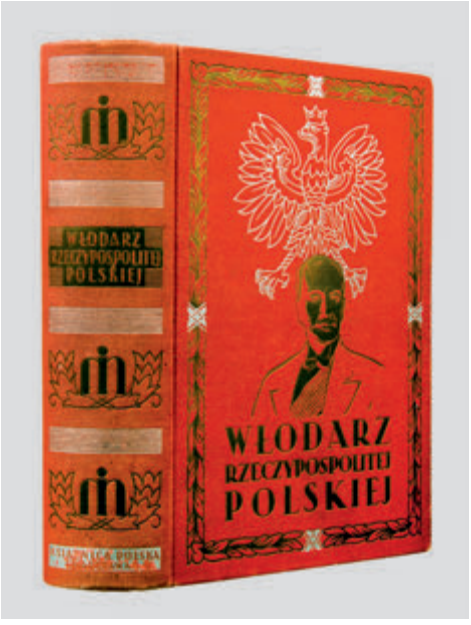
Relacja z podróży lotniczej kapitana pilota Stanisława Skarżyńskiego (1899-1942), w trakcie której jako **pierwszy Polak przeleciał nad Atlantykiem.** Transatlantycki lot odbył w maju 1933 r., pilotując samolot turystyczno-sportowy polskiej konstrukcji RWD-5bis. Startując z Saint-Louis w Senegalu i lądując w Maceió w Brazylii, pokonał 3 582 km i ustanowił światowy rekord odległości w klasie samolotów turystycznych o masie własnej do 450 kg. Książka bogato ilustrowana zdjęciami i humorystycznymi rysunkami. Opr. wyd.: czerwone pł. z tłocz. ilustr. na przednim licu. Ilustracja na licu i ozdobniki w drzeworycie **St. Ostoi-Chrostowskiego**. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

619. Sołoniewicz Iwan. Rosja w obozie koncentracyjnym. T. 1-2 (w 1 wol.). Z upoważnienia autora przetłumaczył Dębicki Stanisław. Lwów 1938. Nakładem Sekretariatu Porozumiewawczego Polskich Organizacyj Społecznych we Lwowie, s. 296, 246, 24 cm, opr. wyd. brosz. z kolor. ilustr. 180,-

Pierwsze polskie wydanie pionierskiej książki opisującej świat Gułagu. Autor – uciekinier z sowieckiego łagru, dokonuje, w oparciu o własne wspomnienia, błyskotliwej analizy tworzenia się „nowego człowieka" homo sovieticus. Książka przetłumaczona przez Stanisława Sedlaczka (ps. S. Dębicki, 1892-1941), pedagoga, instruktora i działacza harcerskiego, harcmistrza Rzeczypospolitej, Naczelnika Związku Harcerstwa Polskiego, zgładzonego przez Niemców w obozie koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau. Lwowska edycja była jedynym źródłem bezdebitowych wydań książki z lat 80. XX w. Ubytki grzbietu opr. podklejone taśmą, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

620. Egzemplarz B. Chlebowskiego.

622. Biografia Ignacego Mościckiego. 1937.

620. [Sosnowski Paweł]. Opisanie Królestwa Polskiego. Cz. 1: Przyroda kraju (z rysunkami i mapami). Opracował S. Warszawa 1901. Druk P. Laskauera i W. Babickiego, s. 152, mapy 2 (rozkł., kolor.), ilustr. w tekście, 21 cm, opr. skóra ze złoc. i tłocz. na licu, zach. przednia oryg. okł. brosz. 900,-

Egzemplarz ofiarowany przez autora Bronisławowi Chlebowskiemu (1846-1918), któremu autor dedykował powyższe dzieło. **Oprawa luksusowa**: skóra brązowa, brzegi kart złocone, na licu tłoczony złotem tytuł oraz dedykacja „Poświęca się Bronisławowi Chlebowskiemu, zasłużonemu redaktorowi Słown. Geogr. Król. Polskiego". Podręcznik szkolny autorstwa Pawła Sosnowskiego (1859-1947), geografa, pedagoga, współzałożyciela Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego, aktywnego działacza na rzecz walki o polską szkołę. Opis flory, fauny i bogactw mineralnych Królestwa Polskiego. Z księgozbioru F. Wojdy (piecz.). Uszkodzenie górnego marginesu s. 47-54. **Ładny egzemplarz**.
(Patrz ilustracja)

621. Stawiarski Ignacy Franciszek. Powszechne prawo kryminalne dla Państw Pruskich. Część druga. Warszawa 1813. W Drukarni Rządowey, s. XIX, [1], 312, 21 cm, opr. z epoki płsk. z szyldzikiem i tłocz. 240,-

Polskie tłumaczenie pruskiego prawa o występkach i karach, dokonane przez Ignacego Franciszka Stawiarskiego (1776-1835) – prawnika i publicystę. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy, na grzbiecie szyldzik i tłoczona tytulatura. Otarcia i naddarcia kartonu oprawy, nieaktualne zapiski i pieczątki własnościowe, wewnątrz stan dobry.

622. Stolarzewicz Ludwik. Włodarz Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki. Człowiek-uczony. W tekście 68 ilustracyj. Warszawa-Katowice 1937. Książnica Polska, s. 619, tabl. ilustr. 68, 23,5 cm, opr. wyd., pł. czerwone ze złoc. i zdob. 280,-

Bogato ilustrowana biografia Ignacego Mościckiego (1867-1946) – wybitnego naukowca, chemika, profesora Politechniki Lwowskiej i Politechniki Warszawskiej, prezydenta Polski. **Oprawa wydawnicza**

623. Lwowskie czasopismo „Strzecha”. 1871.

624. Towarzystwo Kredytowe. 1865.

wykonana w krakowskim zakładzie introligatorskim Piotra Grzywy (sygnowana ślepym tłokiem). Niewielkie przebarwienia oprawy, poza tym stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.
(Patrz ilustracja)

623. Strzecha. Rocznik IV. Zeszyt 1-10. Lwów 1871. Nakładem F.H. Richtera, **frontispis (drzeworyt),** s. [4], 416, liczne drzeworyty w tekście, 30 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi tłocz. i złoc. na licu. 900,-

Bogato ilustrowane drzeworytami czasopismo literackie wydawane we Lwowie w latach 1868-1878 pod redakcją F.H. Richtera. Zawierało opisy różnych rejonów w Polsce i na świecie, zabytków architektury, pomników przeszłości, kultury ludowej, a także dział literatury, w którym zamieszczano szkice biograficzne dotyczące pisarzy, ważnych postaci historycznych, wiersze, liczne opowiadania i powieści. W niniejszym roczniku m.in.: **ilustrowane drzeworytami opisy Będzina, Gdańska, Lwowa, Truskawca i Żegiestowa**, **Obrazy litewskie** (z pamiętników Wincentego Pola), opowiadania historyczne z ostatnich lat panowania Stanisława Augusta, a także z czasów napoleońskich, szkice biograficzne Kopernika i Fryderyka Chopina (widok Żelazowej Woli), poezje „Lithuanica”, „Wiatr sybirski”, Śpiew Kozaka”, „Poległemu pod Dijonem (gen. Hauke-Bossakowi)”. Wśród rycin – rozkładany drzeworyt „Unia” Jana Matejki. Oprawa podniszczona – przetarcia, przybrudzenia i pęknięcia grzbietu pł. (złoc. ilustracja na licu w bardzo dobrym stanie), podklejone pęknięcie 1 k., przybrudzenia 3 pierwszych k., stan pozostałych kart bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

624. Sulikowski Anzelm. Krótki rys i zasady Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem. Warszawa 1865. Towarz. Kredyt. Ziemskie, s. [4], 172, [3], tabele w tekście, err., 25 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Zawiera historię powstania, zasady działania, podstawy prawne i dokumentację finansową Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskim (1860-1866). Dołączono spis władz Towarzystwa. Egzemplarz częściowo nierozcięty, okł. lekko uszkodzone i reperowane (podklejenia, uzupełnienia i zagięcia). Blok broszury nadpęknięty i poluzowany. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

625. K. Szajnocha. Dzieła. 1876-1878.

625. Szajnocha Karol. Dzieła. T. 1-10 (w 10 wol.). Warszawa 1876-1878. Nakładem i drukiem Józefa Ungra, s. [6], 348, [2], **portret 1 (drzeworyt)**; [4], 406, [2]; [4], 418, [2]; [4], 337, [3]; [4], 349, [3]; [4], 356; [4], 332; [4], 312; [4], 307, [1]; [4], 426, [2], 21,5 cm, opr. jednolita z epoki, płsk ze złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 1500,-

Zbiorowe wydanie dzieł historycznych Karola Szajnochy (1818-1868) – wybitnego historyka, pisarza, kustosza Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie. Wydanie zawiera najważniejsze dzieła historyczne Szajnochy: Szkice historyczne; Lechicki początek Polski; Jadwiga i Jagiełło; Dwa lata dziejów naszych 1646-1648. W tomie pierwszym drzeworytowy portret Karola Szajnochy, na końcu tomu 10 dołączony „Żywot Karola Szajnochy" autorstwa Klemensa Kanteckiego. Prace Szajnochy, m.in. ze względu na swoje wartości literackie, zyskały ogromną poczytność i **stały się źródłem inspiracji twórczej dla wielu polskich pisarzy (w pierwszym rzędzie Henryka Sienkiewicza)**. Oprawa z epoki: półskórek ze złoconą tytulaturą i numeracją tomów, brzegi kart prószone. Nieaktualne pieczątki własnościowe, charakterystyczne zażółcenia stron, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

626. Szajnocha Karol. Lechicki początek Polski. Szkic historyczny. Lwów 1858. Nakładem Karola Wilda, s. [10], 348, [2], 22,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 280,-

Wydanie 1. Rozprawa Karola Szajnochy, rzecznika koncepcji normańskiej genezy państwa polskiego, głosiciela tezy o misji Polski jako przedmurza chrześcijaństwa i cywilizacji zachodniej. „Prace jego cieszyły się wielką poczytnością, także ze względu na ich styl literacki, w którym zasadnicze znaczenie ma barwność, wyrazistość, plastyka obrazowania" (Słownik historyków polskich). Nieznaczne przetarcia płótna na krawędziach, stan dobry.

627. Szeląg owski Adam. Historja powszechna. T. 1-2 (w 3 wol.). Warszawa 1936-1938. M. Arct, s. [6], 637, [4], tabl. ilustr. 67 (w tym 3 kolor.), tabl. map i wykresów 47 (w tym rozkł.); 536, [2], [4], 543-1105, [1], 100, [2], tabl. ilustr. 120 (w tym

627. A. Szelągowski. Historja powszechna. 1936-1938.

4 kolor.), tabl. map i wykresów 64 (w tym rozkł.), 25 cm, jednolita opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 480,-

Efektownie wydana, bogato ilustrowana historia napisana przez Adama Szelągowskiego (1873-1961) – historyka, ucznia Oswalda Balzera, profesora Uniwersytetu Lwowskiego. Obejmuje wydarzenia od czasów starożytnych aż do 1937 roku. Ostatnie ćwierćwiecze ujęte w formie zwięzłego kalendarium. Jednolita oprawa wydawnicza wykonana według projektu Bohdana Arcta w **zakładach introligatorskich Bolesława Zjawińskiego w Warszawie**: płótno ze złoconą tytulaturą na grzbiecie i licu oraz tłoczeniami na całej powierzchni oprawy. Otarcia płótna, poluzowania bloków, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

628. Szkoła Podchorążych Rez. Piechoty. Zambrów 1933-1934. Komitet red. Władysław Glapiński [i inni]. [Zambrów 1934]. Druk. Społeczna, s. [10], 13-99, [1], ilustr. i rys. w tekście, 30,5 cm, oryg. okł. kart. 150,-

Jednodniówka wydana w nakładzie 100 egzemplarzy. **Książka z 80 wpisami** „towarzyszy broni". Szkice z dziejów zambrowskiej szkoły podchorążych zorganizowanej w 1929 r. na mocy rozkazu Józefa Piłsudskiego. M.in. Piętnastolecie Polski, Rola marszałka Piłsudskiego w Polsce odrodzonej, Ku czci pana prezydenta Rzeczypospolitej. Liczne ilustracje i rysunki satyryczne z życia szkoły. Okładkę projektował Leopold Köhler. Stan dobry.

629. Tarnowski Jan. Ustawy prawa ziemskiego polskiego, dla pamięci lepszej krótko i porządnie z statutów i z konstytucyj zebrane, z przydatkiem o obronie koronnej, i o sprawie i powinności urzędników wojennych... Wydanie Kazimierza Józefa Turowskiego. Kraków 1858. Nakł. Wydawnictwa Biblioteki Polskiej, s. 180, [2], 18 cm, opr. wyd. twarda z płóciennym grzbietem z epoki. 90,-

Pierwotnie dzieło ukazało się w Krakowie w 1579 roku. Dzieło prawnicze stanowiące zbiór wyciągów z konstytucji sejmowych 1507-1540 oraz „Statutów" Łaskiego, przetłumaczonych na język polski i ma-

jących służyć praktyce sądowej (m.in.: O pozwanych, O prokuratorach; O długach; O sługach; O złodzieyach; O gwałciech, O starostach i urzędnikach, O żydziech). Druga część – to przydatek autorstwa hetmana Jana Tarnowskiego (1488-1561), będący zbiorem przepisów i praw odnoszących się do wojska i obronności kraju. Stan dobry.

630. Tarnowski Stanisław. Studya polityczne. T. 1-2 (2 wol.) Kraków 1895. W Drukarni „Czasu", s. VII, [2], 478, [1]; [6], 451, [3], 19 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 240,-

Zbiór tekstów publicystycznych, historycznych oraz mów Stanisława Tarnowskiego (1837-1917) – historyka i krytyka literatury, prezesa Akademii Umiejętności, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, przywódcy konserwatystów krakowskich, specjalizującego się m.in. w badaniach nad polskim pisarstwem politycznym. Znalazły się w nim m.in.: Sumienność dzienników i dziennikarzy, Królowa opinia, Wojna Rosyi z Turcyą i nasz do niej stosunek, Prześladowanie Unii na Podlasiu. Opr.: brązowy płsk, na licach zielone pł., brzegi k. marm. Przebarwienia opr., poza tym stan dobry.

– Z superekslibrisem Antoniego Ostrowskiego –

631. Thery Augustin. Origines du Collège Royal de Versailles. Notice par [...] Versailles (Wersal) 1839. Imprimerie de Montalant-Bougleux, s. 30, tabl. ryc. 3 (litografie), adl.: **Académie de Paris.** Collège Royal de Versailles. Distribution des prix [...] (biuletyny z lat:) 1834-1841. [Versailles 1834-1841]. B.w., s. 74; 80; 26, [1], 60; 17, [1], 60; 83; 88; 79; 72, 21,5 cm, opr. z epoki, skóra, brzegi k. złoc. 1800,-

Z księgozbioru hr. Antoniego Józefa Ostrowskiego (superekslibris); z biblioteki Ostrowskich w Korczewie (pieczątka). Zbiór broszur i biuletynów poświęconych Królewskiemu Kolegium w Wersalu. **Poz. 1.** Historia kolegium wersalskiego. **Poz. 2.** Seria corocznych biuletynów zawierających listy słuchaczy, którzy uzyskali nagrody za wyniki w nauce za lata 1834-1841. Opr.: brązowa skóra, bogate tłocz. i złoc. na grzbiecie i licach, w centrum przedniego lica tłocz. i złoc. superekslibris literowy „A. O." pod koroną hrabiowską. Na wyklejkach pap. marm. **Antoni Józef Ostrowski** (1822-1861), syn Jana Antoniego Ostrowskiego (1782-1845), założyciela Tomaszowa Mazowieckiego, senatora i wojewody w okresie powstania listopadowego. Pieczątka własnościowa hrabiów Ostrowskich z majątku w Korczewie. Tamtejszy zespół pałacowo-parkowy, który swą świetność osiągnął na przełomie XIX i XX w. nazywany był perłą Podlasia. Otarcia opr., zaplamienia i ślady zalania, poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXXII)

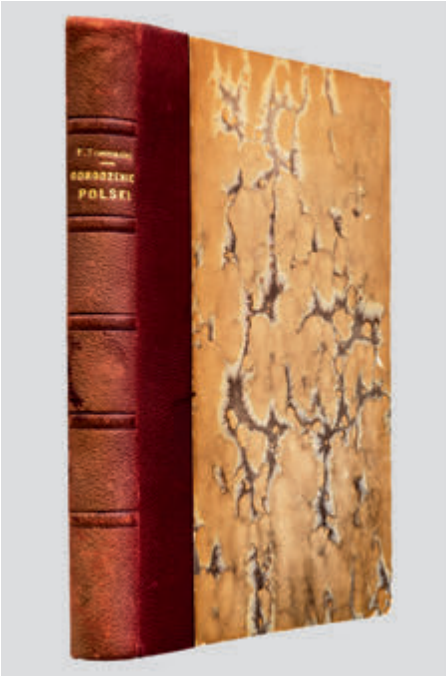
632. Thugutt Stanisław. Polska i Polacy. Ilość i rozsiedlenie ludności polskiej. Wydanie 2-gie, uzupełnione z mapą. Warszawa 1915. Nakładem Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, s. 30, mapa 1 (rozkł.), 24 cm, opr. współcz. pł. introl., zach. oryg. okł. brosz. 150,-

Na przedniej okładce broszurowej nalepka: **„Zabronione przez cenzurę niemiecką".** Rozprawa statystyczno-demograficzna Stanisława Thugutta (1873-1941), przedstawiająca rozsiedlenie ludności polskiej na ziemiach polskich pod panowaniem trzech zaborców. Na końcu rozkładana mapa „Polacy na ziemiach dawnej Polski w 1910 r.". Nieaktualne pieczątki własnościowe, stan dobry. **Rzadkie.**

633. Tommasini Francesco. Odrodzenie Polski. Warszawa 1928. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. VIII, [1], 364, 23,5 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Przyczynek do historii pierwszych pięciu lat Polski po odzyskaniu niepodległości, napisany przez włoskiego przedstawiciela dyplomatycznego w Rzeczypospolitej. Opr.: czerwony płsk, na licach pap. marm. Nieaktualny wpis własnościowy. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

634. [Trzynasty]. 13 do 16 maja 1926 r. w Warszawie. Przebieg tragicznych wypadków na podstawie komunikatów oficjalnych prasy i spostrzeżeń świadków. (Dokumenty

633. F. Tommasini. Odrodzenie Polski. 1928.

637. Walka z bolszewizmem. 1928.

Chwili, I). Warszawa 1926. Polska Agencja Wydawnicza, s. 40, 23 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Reportaż z zamachu majowego w Warszawie na podstawie dokumentów ogłaszanych oficjalnie i relacji świadków z miasta zajętego przez wojska wierne Marszałkowi Piłsudskiemu. Ślady zagięć na krawędziach kart i zażółcenia, poza tym stan dobry.

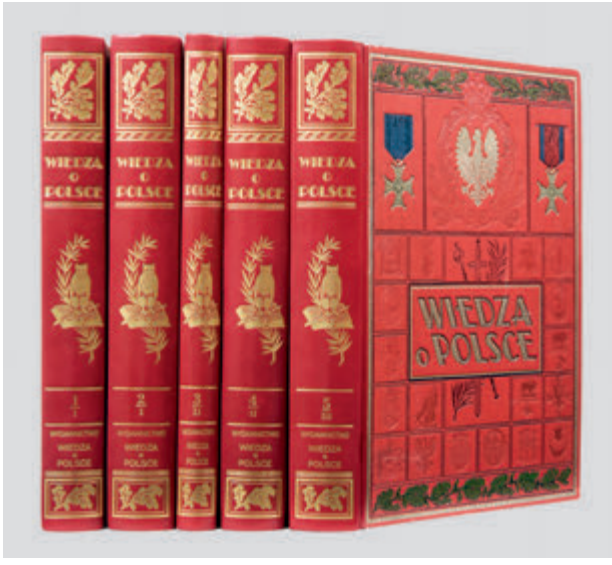
635. **Umowa** między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o żegludze powietrznej. B.m. 1929. B.w., s. 8, 36 cm, poszyt. 90,-

Projekt umowy podpisanej w Berlinie 28 VIII 1929 r. i ratyfikowanej 17 marca 1931 r. Tekst pol.-niem. Tytuł okładkowy. Ślady składania, poza tym stan dobry.

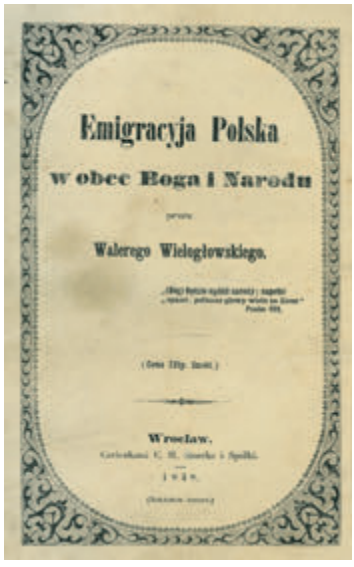
636. **W sprawie** polsko-żydowskiej. Przebieg ankiety odbytej w dniach 2, 3, 4, 9 i 16 lutego 1919 we Lwowie, tudzież wnioski Komisyi wydelegowanej przez Tymczasowy Komitet Rządzący uchwałą z 1 stycznia 1919. Lwów 1919. Nakł. Komisji Rządzącej we Lwowie, s. 203, 24 cm, opr. współczesna, pł. 90,-

Publikacja ukazująca panoramę poglądów społeczności żydowskiej na miejsce Żydów w nowej Polsce. Zawiera wyniki i wnioski z ankiety przeprowadzonej wśród środowisk i stronnictw żydowskich, mającej na celu wypracowanie prawno-organizacyjnego statusu Żydów w odradzającym się państwie polskim. Zachowana oryg. okł. brosz. Zabrudzenia opr., poza tym stan bardzo dobry.

637. **Walka z Bolszewizmem**. Wszechstronny informator antykomunistyczny. R. 2. 1928. Z. 1-10 (8-17). Pod red. Henryka Glassa. Warszawa 1928. Janusz Wierusz-Kowalski, s. VI, 32; 32; 32; 32; 32; 34; 38; 32; 32; 32, ilustr., ogłoszenia, 21,5 cm, oryg. okł. kart., zach. okł. brosz. wyd. 240,-

638. Wiedza o Polsce. 1930.

640. Emigracyja polska. 1848.

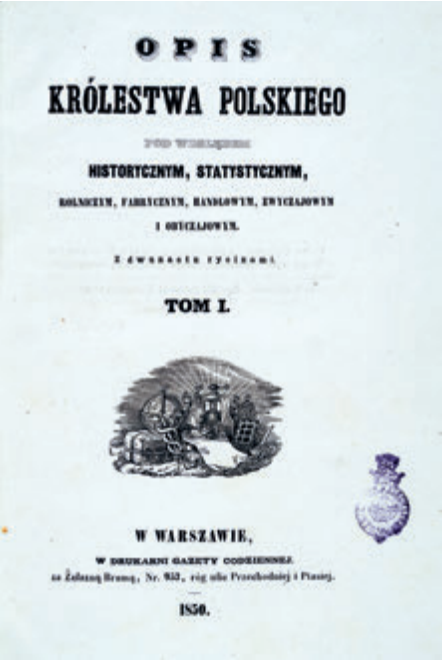
Czasopismo ukazywało się w latach (1927-1931), później pod zmienionym tytułem „Prawda o Komunizmie. Biuletyn Informacyjny" (1937-1939). Zostało założone i redagowane przez Henryka Glassa (1896-1984), działacza harcerskiego, oficera ZWZ-AK, organizatora wywiadu antykomunistycznego KG AK. Za swoją działalność otrzymał zaoczny wyrok śmierci. Ścigany przez NKWD i UB zdecydował się wyjechać z Polski. W 2006 r. jego szczątki przeniesiono na Cmentarz Powązkowski w Warszawie. „Obfity materiał dokumentów, dający możność zorientować się w planach wrogów Rzeczypospolitej" (z okładki). M.in. Skauting i komunizm, YMCA, Żydowskie ugrupowania wywrotowe, Plan obrony Polski przed bolszewickim imperializmem, Ustawy przeciwko zbrodni komunizmu, Walka z krzyżem, Terror i szpiegostwo w naszych województwach wschodnich, Niemcy i SSSR przeciwko Polsce, Komunizm wobec inteligencji. Istotny element dorobku polskiej myśli antykomunistycznej okresu międzywojennego. Stan dobry. **Rzadkie**. Patrz poz. 604.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

638. Wiedza o Polsce. Cz. 1-3 (5 wol.) Warszawa (ok. 1930). Wydawnictwo „Wiedza o Polsce", s. [8], 326, [2]; [6], 327-780, [4]; [4], 262, [2]; [4], 263-683, [5]; [4], 446, [2], w każdym z tomów liczne tabl. ilustr. i ilustr. w tekście, 31 cm, opr. wyd. pł. czerwone, grzbiety współcz. skóra wzorowane na oryg. 2000,-

Pomnikowe wydawnictwo, które współtworzyli wybitni naukowcy, m.in. profesorowie **J. Bystroń, K. Górski, M. Gumowski, O. Halecki, L. Kolankowski, Komarnicki, J. Kostrzewski, S. Poniatowski, Rutkowski, S. Słoński, E. Stołyhwo, K. Tymieniecki.** Wydawnictwo, zaopatrzone w bogaty materiał ilustracyjny, miało zapewnić odpowiedni, uniwersytecki poziom wykształcenia każdemu, kto chciał się samodzielnie dokształcić, nie posiadając możliwości osobistego uczęszczania na wykłady. T. 1: Antropologia, prehistoria ziem polskich, pochodzenie ludów aryjskich, słowiańszczyzna pierwotna, historia polityczna polski piastowskiej i jagiellońskiej. T. 2: Historia polityczna Polski od 1572 r. do chwili obecnej, dzieje ustroju Polski; heraldyka, numizmatyka, sfragistyka oraz historia gospodarcza. T. 3: Dzieje i najstarsze zabytki języka polskiego, historia literatury polskiej (do r. 1863). T. 4: Historia literatury (od 1863 r. do chwili obecnej), historia teatru, budownictwa, rzeźby, malarstwa. T. 5: Geografia i etnografia Polski. Bogato zdobione lica oprawy wydawniczej ze złoconą tytulaturą i Orłem polskim, wizerunkami orderów, herbami miast i symboliką heraldyczną, grzbiety współczesne skórzane ze złoconymi ozdobnikami i tytulaturą. Brak 1 tabl. kolorowej w t. II. Stan dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

639. W. Wielogłowski. Szkice.1846.

OPIS
KRÓLESTWA POLSKIEGO
HISTORYCZNYM, STATYSTYCZNYM,
TOM I.
W WARSZAWIE,
1850.

642. J. M. Wiślicki. Królestwo Polskie. 1850.

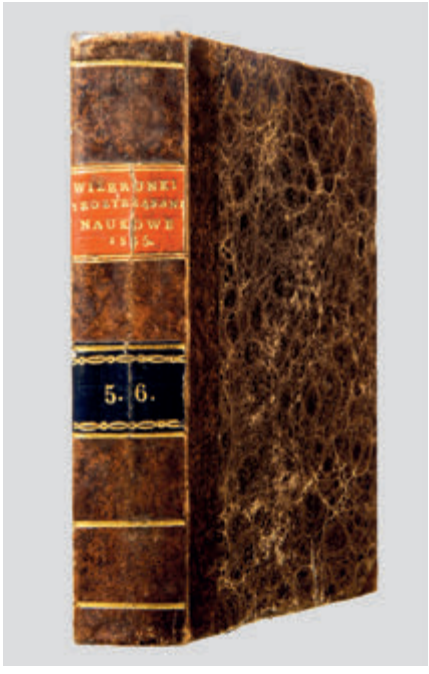
639. Wielogłowski Walery. Polska wobec Boga. Paryż 1846. W Księgarni Katolickiej Polskiej, s. XVIII, 470, 17,5 cm, **opr. luksusowa z epoki:** safian ze złoc. na grzbiecie i okładkach, brzegi kart złoc. 1000,-

Zbiór szkiców Walerego Wielogłowskiego (1805-1865) – działacza politycznego, uczestnika powstania listopadowego, odznaczonego za odwagę krzyżem Virtuti Militari, na emigracji przyjaciela Adama Mickiewicza, następnie posła na Sejm Krajowy we Lwowie. W treści m.in.: Cel wewnętrzny narodu polskiego; Sztandar Polski; Stan rycerski; Święci w narodzie; Czym są w narodzie obrazy i miejsca łaskami słynące; Grzechy narodu polskiego odniesione do siedmiu grzechów głównych; Kara Boża nad Polską; Ratunek narodu. **Luksusowa oprawa z epoki:** safian czarny, na grzbiecie złocona tytulatura, na grzbiecie i obu okładkach rocaille'owe tłoczenia i złocenia, brzegi kart złocone. Niewielkie pęknięcie dolnej krawędzi grzbietu, nieaktualne zapiski, nalepki i pieczątki własnościowe, na początkowych kartach marginalia i podkreślenia, poza tym stan dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

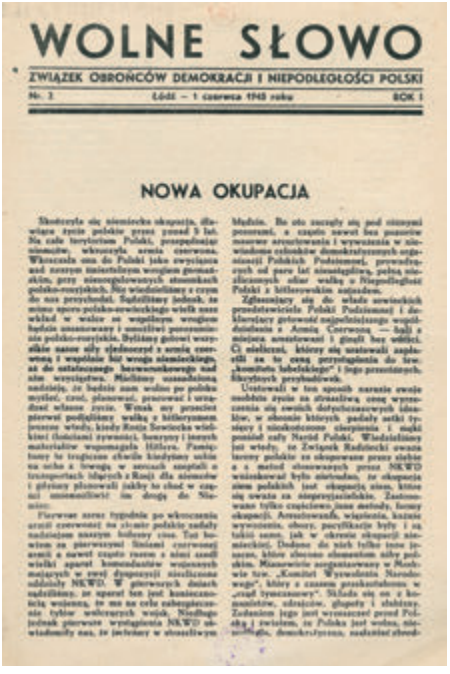
640. Wielogłowski Walery. Emigracyja polska wobec Boga i Narodu. Wrocław 1848. Nakładem Autora. Czcionkami C.H. Storcha i Spółki, s. [12], 232, 22 cm, opr. współcz. półzamsz, zach. oryg. okł. brosz. 300,-

Dzieło Walerego Wielogłowskiego (1805-1865) – działacza politycznego (patrz poz. poprzednia). W książce dedykowanej gen. Janowi Skrzyneckiemu, autor opisuje m.in. strukturę emigracji polskiej, stronnictwo ks. Adama Czartoryskiego, stronnictwo demokratyczne, starania o zjednoczenie emigracji polskiej, Zmartwychwstańców. **Specjalny rozdział poświęcony został Adamowi Mickiewiczowi.** Podpis własnościowy, stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

641. Wiszniewski Michał. Myśli o ukształceniu siebie samego. Dzieło pośmiertne z portretem i biografią autora przez Ludwika Niesiołowskiego. Warszawa 1873.

643. Wileńskie pismo naukowe. 1835.

WOLNE SŁOWO

ZWIĄZEK OBROŃCÓW DEMOKRACJI I NIEPODLEGŁOŚCI POLSKI

NOWA OKUPACJA

645. Wolne Słowo. 1945.

W Drukarni S. Orgelbranda Synów, s. [4], XXVI, 122, [2], **portret 1 (drzeworyt)**, 16 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami na grzbiecie. 180,-

Zbiór 12 szkiców historyczno-literackich Michała Wiszniewskiego (1794-1865) – historyka literatury, filozofa, psychologa. Zawiera m.in.: O czytaniu książek; Rady w uczeniu się historii w doświadczeniu własnym czerpane; O uformowaniu się Królestwa Włoskiego; Garibaldi w Sycylii. Na wstępie biografia Michała Wiszniewskiego pióra Ludwika Niesiołowskiego oraz portret autora w drzeworycie. Stan dobry.

642. Wiślicki Józef Mikołaj. Opis Królestwa Polskiego pod względem historycznym, statystycznym, rolniczym, fabrycznym, handlowym, zwyczajowym i obyczajowym. Z rycinami. T. 1-2. Warszawa 1850. W Drukarni „Gazety Codziennej", s. [8], IV, 72, [4], 73-144, **tabl. ryc. 12 (litografie)**; [8], 86, [2], 89, [3]**, tabl. ryc. 8 (litografie),** 21 cm, współopr., opr. z epoki płsk z tyt. na grzbiecie. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Łączyńskich w Kościelcu (pieczątka heraldyczna oraz superekslibris inicjałowy na grzbiecie opr.). Dzieło Józefa Mikołaja Wiślickiego (1804-1887) – powieściopisarza, publicysty, zawiera opis powiatów: olkuskiego, miechowskiego, kieleckiego i stopnickiego. Na końcu umieszczono dane statystyczne, dotyczące ludności, przemysłu i własności ziemskiej (m.in. wyszczególnienie większych fabryk i manufaktur). **Litografie przedstawiają widoki miejscowości i zabytków** (m.in.: Pieskowa Skała, Grodzisko, Ojców, Olkusz, Chęciny, Karczówka, zamki w Olsztynie, Siewierzu, Smoleniu, Ogrodzieńcu, Będzinie, Kielcach, kościoły w Żarkach, Miechowie, Hebdowie, Wiślicy, Jędrzejowie, zakłady górnicze w Dąbrowie). W latach 1853-1862 ukazały się opracowania powiatu opatowskiego i sandomierskiego. Przetarcia złoceń tyt., poza tym stan bardzo dobry**. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

643. Wizerunki i roztrząsania naukowe. Cz. 5-6 (1 wol.) Wilno 1835. Józef Zawadzki, s. 188, [1]; 164, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 150,-

Dwie części wileńskiego pisma naukowo-literackiego wydawanego przez Józefa Zawadzkiego w latach 1834-1843 (w tym czasie ukazały się 24 części). W oferowanych tomach znalazły się m.in. teksty: O literaturze portugalskiej ośmnastego i dziewiętnastego wieku, Wiadomości o dziele: Index corporis Historico-diplomatici etc., Ruch umysłowy i płody jego w Anglii, od początku dziewiętnastego wieku, Jan Potocki. Opr. brązowy płsk, szyldziki, na licach pap. marm., brzegi k. barw. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

644. [Wojna z Rosją 1812]. Dyaryusz Seymowy z roku 1812, nr 2. Warszawa 1812. Druk. Rządowa, s. [2], 35-64, 26 cm, luźne składki wydawnicze. 300,-

Skonfederowany nadzwyczajny sejm Księstwa Warszawskiego proklamował przywrócenie Królestwa Polskiego i zjednoczenie narodu polskiego wobec wojny z Rosją. Uchwałę podjęto 28 czerwca 1812 r. T. Matuszewski miał wówczas powiedzieć: „Powstanie więc Polska, co mówię? Jest już Polska, a raczej nigdy nie przestała być". Więcej nie wydano. Niewielkie zagięcia i zbrązowienia, poza tym stan dobry.

645. Wolne Słowo. Nr 2, Łódź 1945. Związek Obrońców Demokracji i Niepodległości Polski, s. 8, 21,5 x 14,5 cm, luźne składki wyd. 80,-

Druk antykomunistyczny. Wydane prawdopodobnie przez b. członków Związku Odbudowy Rzeczypospolitej (ZOR) z okresu okupacji niemieckiej Druk dwuszpaltowy. Ślady usuwania pieczęci, poza tym stan dobry. Lit.: Wł. Chojnacki, Bibliografia polskich publikacji podziemnych wydanych pod rządami komunistycznymi w latach 1939-1941 i 1944-1953, s. 85.
(Patrz ilustracja)

646. Wójcicki Kazimierz Władysław. Starożytne przypowieści z XV, XVI i XVII wieku. Warszawa 1836. Nakł. autora, s. [4], VI, [2], 240, [1], 17,5 cm, opr. z epoki karton marm. 240,-

Zbiór dawnych przypowieści i przysłów polskich, wyjętych m.in. z dzieł Rysińskiego (XVI w.) i Knapskiego (XVII w.), będący swoistego rodzaju uzupełnieniem wydanych przez autora „Przysłów narodowych" (t. 1-3;1830). Kazimierz Władysław Wójcicki (1807-1879), wydawca, zbieracz, pamiętnikarz. Wśród setek przysłów: „Koń, panna i wino, wielkiego ochędóstwa potrzebują", „Kto pije, ten tyje; kto miłuje bywa zdrów, kto bije żonę będzie zbawion" i in. Nieaktualny wpis własnościowy. Niewielkie przetarcia opr., ślad po owadach na marginesie, poza tym stan dobry.

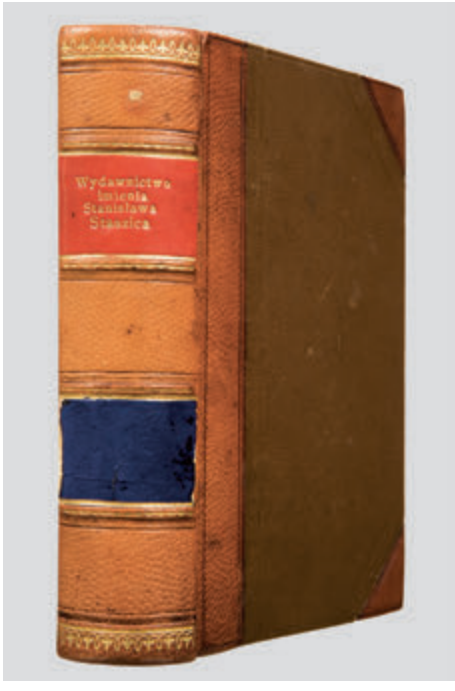
647. Wójcicki Kazimierz Władysław. Zarysy domowe. T. 1-4 (w 4 wol.). Warszawa 1842. Druk M. Chmielewskiego, s. [4], 410, [2]; [4], 478, [2]; [4], 353, [3]; [4], 310, [4], 21,5 cm, opr. płsk. z szyldzikami ze złoc., zachowane oryg. okł. brosz. 360,-

Zbiór gawęd historycznych, biograficznych i etnograficznych odwołujących się do zwyczajów, podań, pieśni, obrzędów, przysłów i przesądów ludowych. T. 1: zawiera podania szlacheckie m.in. Przysłowie (o Janie Sobieskim), Boruta (o zamku łęczyckim) oraz prace historyczne dotyczące m.in.: budownictwa, gościnności, pieśni miłosnych z XVI i XVII w., powitań, wróżb, zaklęć. T. 2: podania ludu, przysłowia oraz zebrane mądrości ludowe dotyczące ptaków, drzew i krzewów, ziół, kwiatów i zwierząt. T. 3: zarysy biograficzne m.in.: Augusta II, Stefana Koniecpolskiego oraz teksty o obyczajach i wierzeniach, m.in.: O czarownicach, Diabeł polski, Rozmaite zabawy i obrzędy Kurpi, Ruś Podlaska. T. 4: z cyklu domowego życia (m.in.: Panna Starościanka, Stary sługa) oraz prace bibliograficzne zawierające najdawniejsze zbiory pieśni ludowych. Egzemplarz nieprzycięty i częściowo nierozcięty, oryginalne okładki broszurowe zabrudzone i podklejane, w tomie 2 z ubytkiem dolnego rogu z minimalną szkodą dla tekstu, nowe wyklejki. Stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

648. [Wydawnictwo im. Stanisława Staszica we Lwowie – klocek].
Wspomnienia Polki. 1892, s. 137; adl.: **Mickiewicz Adam.** I. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego 1832. II. Przegląd wojska. 1890, s. 109, portret 1; adl.: **Wysłouchowa Maria.** O życiu i pismach Adama Mickiewicza. Wydanie drugie. 1890, s. [2], 63, portret 1; adl.: **Libelt Karol.** O miłości ojczyzny. Rozprawa

647. K. W. Wójcicki. Zarysy domowe. 1842.

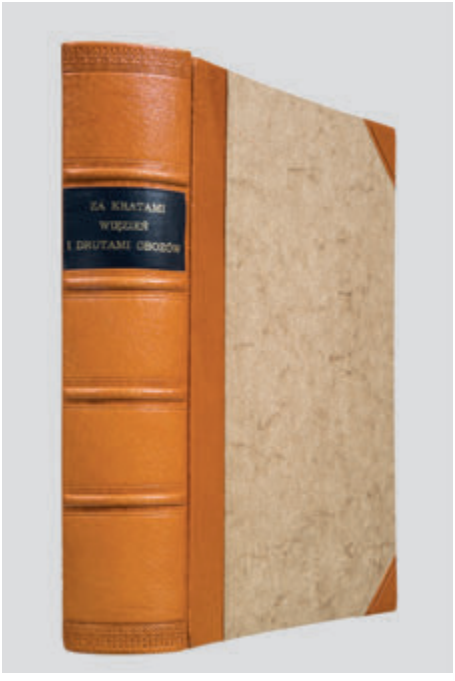
648. Wydawnictwo im. Stanisława Staszica.

podług... 1889, s. 80, portret w tekście 1; adl.: **Limanowski Bolesław.** Żywot Stanisława Staszica. Opowiedział pokrótce... 1889, s. 54, portret w tekście 1; adl.: **Józef Pułaski,** starosta warecki, twórca konfederacyi barskiej. 1889, s. 90; adl.: **Kasprowicz Jan.** Żywot Karola Marcinkowskiego przez autora książeczki „Moskwa wobec Unii i Polski" [pseud.]. Sprawozdanie Wydziału Towarzystwa im. Stanisława Staszica z czynności za rok 1889. 1891, s. 120, 28, ilustr. w tekście. Dzieła współopr., 17 cm, **opr. J.T. Hewaka**, płsk z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 180,-

Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). Klocek prac wydanych przez Wydawnictwo im. Stanisława Staszica we Lwowie pod redakcją Szczepana Wicherka. **Oprawa wykonana we lwowskim zakładzie introligatorskim Jana Teodora Hewaka** (nie sygnowana): półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. J.T. Hewak (1877-1961) – introligator, uczeń Marcelego Żenczykowskiego. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

649. Za kratami więzień i drutami obozów. Wspomnienia i notatki więźniów ideowych z lat 1914-1921. Tom I-II. (w 1 wol.) Zebrał i opracował Komitet Redakcyjny pod przewodnictwem gen. bryg. Juljana Stachiewicza. Warszawa 1927-1928, Nakładem Komitetu Organizacyjnego Zjazdu b. więźniów ideowych z lat 1914-1921, s. 315, [1], tabl. ilustr. 3, ilustr. w tekście; XL,504, [6], tabl. ilustr. 8, liczne ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. płsk, szyldzik ze złoc. napisem na grzbiecie., zachowane oryg. lica okładek brosz. 140,-

Wydanie 1. Zawiera wspomnienia m.in.: Józefa Piłsudskiego, Walerego Sławka, Bertolda Merwina, Kazimierza Sosnkowskiego, Michała Sokolnickiego, Tadeusza Teslara, Wacława Przeździeckiego,

649. Za kratami więzień. 1927-1928.

651. K. Zawisza. Pamiętniki. 1862.

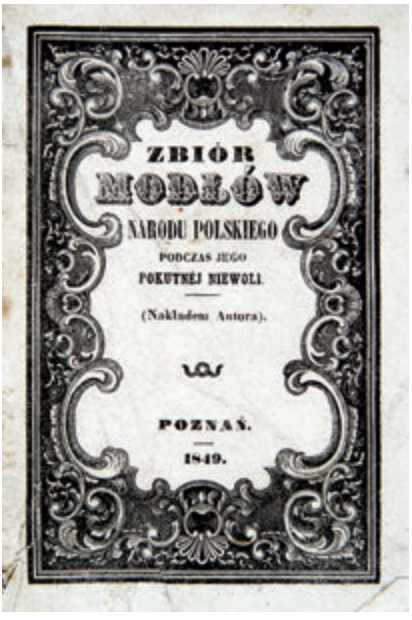
Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego. Niewielkie zabrudzenia oryginalnych okładek brosz., nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

650. Zabel Eugeniusz. Katarzyna II, caryca Rosji. Katowice 1931. Nakład Polskiego Instytutu Wydawniczego Sp. z o.o., s. 344, [3], tabl. ilustr. 24, 23,5 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi złoc. i ilustr. na licu. 180,-

Powieść biograficzna o życiu i panowaniu Katarzyny II Wielkiej, osnuta na szerokim tle dziejów Rosji i chaosu towarzyszącego upadkowi I Rzeczypospolitej. Jej przeszło 33-letnie panowanie (1762-1796) było kontynuacją samodzierżawia cara Piotra I i spełniło imperialne ambicje Rosji, która odtąd pretendowała do bycia światowym mocarstwem. Niewielkie przetarcie złoceń na szyldziku. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

651. Zawisza Krzysztof. Pamiętniki wojewody mińskiego (1666-1721). Wydane z oryginalnego rękopisu. Warszawa 1862. Nakładem Jana Zawiszy, potomka wojewody, s. [6], LXXIII, [1], 438, [2], **portret autora (litografia M. Fajansa)**, tabl. genealog. 1 (rozkł.), 22 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart prószone. 300,-

Wydanie 1. Pamiętniki Krzysztofa Stanisława Zawiszy (1666-1721) – wojewody mińskiego, posła, poety i pisarza politycznego. Na wstępie obszerna biografia wojewody pióra Juliana Bartoszewicza. W treści m.in.: Wiadomość treściwa o rodzinie Zawiszów; Osobliwości i rzadkości w Rzymie i miejsca święte; Sprawy polskie spisywane od roku 1693; Sejm walny sześcioniedzielny (diariusz); Kilka urywków z roku 1721. Na rozkładanej tablicy genealogicznej wywód Kieżgajłów i Zawiszów. Przetarcia krawędzi oprawy, uzupełniona górna krawędź grzbietu oprawy, wewnątrz stan dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 455.
(Patrz ilustracja)

ZBIÓR
MODŁÓW
NARODU POLSKIEGO
PODCZAS JEGO
POKUTNEJ NIEWOLI.
(Nakładem Autora).
POZNAŃ.
1849.

652. Modły narodu polskiego. 1849.

653. Wspomnienia z Syberyi. 1906.

652. Zbiór modłów narodu polskiego podczas jego pokutej niewoli. Poznań 1849. Nakładem autora. Czcionkami N. Kamieńskiego i Spółki, k. [4], s. 160, [4], finaliki (drzeworyty), 17 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Zbiór dedykowany przez anonimowego autora Konstancji Jarochowskiej, Emilii Sczanieckiej i Bibiannie Moraczewskiej, których opieka w czasie wydarzeń wiosny ludów w 1848 r. uratowała mu życie. Autorstwo dzieła przypisywane jest Walentemu Stefańskiemu (1813-1877), działaczowi niepodległościowemu, drukarzowi, księgarzowi. Zbiór zawiera m.in. Modlitwę tułaczy, **Modlitwę żołnierza-powstańca**, Litanię do Boga Ojca o błogosławieństwo sprawy polskiej. Egzemplarz nieobcięty. Niewielki ubytek grzbietu okł. Zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

653. Zielonka Ludwik Jastrzębiec. Wspomnienia z Syberyi od roku 1863-1869. Kraków 1906. Spółka Wydawnicza Polska, s. 320, 21 cm, opr. płsk czerwony ze złoc. tytulaturą i monogramem A.D.-T. na grzbiecie. 280,-

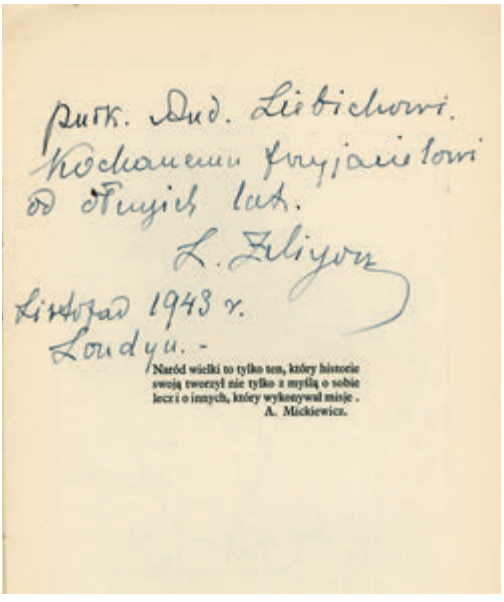
Maliszewski, poz. 3448. Opis pobytu na Syberii i powrotu do Galicji po amnestii carskiej w 1868 r. Wydanie zbiorcze zawierające 3 serie w jednym tomie (Obrazki z katorgi, Posielenie, Powrót do kraju). Ludwik Zielonka herbu Jastrzębiec (1835-1897), uczestnik powstania styczniowego, skazany na 8 lat ciężkich robót na Syberii, pochowany na Cmentarzu Łyczakowskim we Lwowie. Niewielkie zabrudzenia i odbarwienia oprawy, ogólnie stan dobry.
(Patrz ilustracja)

654. Ziemiaństwo i większa własność rolna. (Stan posiadania, praca społeczna i gospodarcza, produkcja i obciążenia). [Oprac.] Komitet Redakcyjny R.N.O.Z. Warszawa 1929. Rada Naczelna Organizacji Ziemiańskich, s. [480], tabl. [33], wiele liczbowań, 23 cm, oryg. okł. brosz. 150,-

Zbiór 10 prac na stulecie działalności ziemiaństwa polskiego. Dzieło współoprawne składające się z opracowań wydanych przez RNOZ z okazji Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. M. in.:

655. L. Zienkowicz. Album Pszonki. 1845.

656. L. Żeligowski. O ideę słowiańską. 1941.

Antoni Żabko-Potopowicz. Stulecie działalności ziemiaństwa polskiego 1814-1914 r.; Jarosław Iwaszkiewicz. Wykaz dóbr ziemskich skonfiskowanych przez rządy zaborcze w latach 1773-1867; Organizacje ziemiańskie na ziemiach polskich; Stanisław Humnicki. Stan posiadania. Reforma rolna; Ryszard Gerlicz. Praca najemna na roli w większej własności rolnej. Druk na pap. kredowym. Egz. mocno przycięty. Grzbiet reperowany pł. z naklejonym grzbietem brosz. Stan ogólny dobry.

655. Zienkowicz Leon. Album Pszonki. Paryż 1845. W Drukarni Bourgogne i Martinet, s. XII, [2], 540, [4], 17 cm, opr. z epoki płsk. 800,-

Wybór tekstów satyrycznych z czasopisma „Pszonka", wydawanego w latach 1839-1845, redagowanego m.in. przez Seweryna Goszczyńskiego, przeciwnika obozu ks. Adama Czartoryskiego. Pismo ostrze krytyki kierowało również przeciw Adamowi Mickiewiczowi, zarzucając mu związanie się z ideologami towianizmu. Periodyk nawiązywał do humorystycznego „państwa Rzeczpospolita Babińska", założonego w XVI w. koło Lublina przez Stanisława Pszonkę („państwo" nadawało tytuły, miało własne urzędy, itp.), które w pamięci pokoleń przetrwało jako kuźnia krytyki politycznej i świadectwo historii życia towarzyskiego tamtych lat. Oprawa podniszczona, na kartach miejscami zabrudzenia i charakterystyczne zażółcenia. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: Z. Dżedżyk, Satyryczne czasopisma Wielkiej Emigracji [w:] Kwartalnik Historii Prasy Polskiej, 1977.
(Patrz ilustracja)

656. Żeligowski Lucjan. O ideę słowiańską. Londyn 1941. F. Mildnerr & Sons, Herbal Hill, s. 29, [3], mapka 1, 21 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Z odręczną dedykacją autora dla płk. Andrzeja Liebicha z listopada 1943 r. Krótki wykład idei panslawizmu i korzyści z niego płynących dla Polski (zjednoczenie Słowian autor uznał za jedyny sposób przeciwstawienia się niemieckiej hegemonii nad światem). Broszura autorstwa Lucjana Żeligowskiego (1865-1947) – generała, bliskiego współpracownika Józefa Piłsudskiego, kawalera Orderu Virtuti Militari i kilkunastu innych odznaczeń państwowych, w czasie II wojny światowej na emigracji, członka Rady Narodowej RP i przewodniczącego jej Komisji Wojskowej. Andrzej Liebich (1893-1958) – historyk wojskowości, pułkownik dyplomowany piechoty Wojska Polskiego, w czasie wojny kierował ewakuacją wojsk polskich do Wielkiej Brytanii. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

657. Encyklopedia Powszechna. 1898-1912.

– Encyklopedie –

657. Encyklopedja Powszechna. T. 1-18 (w osiemnastu wol.). Warszawa 1898-1904; 1911-1912. S. Orgelbranda Synowie, łącznie ok. 10 455 ilustr. w tekście, 25 cm, opr. jednolita płsk współcz. czarny, tłocz. bogato złotem na grzbietach. 8000,-

Ostatnia edycja pierwszej nowoczesnej encyklopedii polskiej, zapoczątkowanej w firmie wydawniczej Samuela Orgelbranda w 1859 r. i kontynuowanej przez jego synów Mieczysława (1847-1903) i Hipolita (1843-1920). Obejmuje 16 tomów podstawowych (po ok. 600 s. każdy), z dopełnieniami i erratą oraz 2 tomy suplementu. Zawiera ponad 10 000 ilustracji w tekście (po kilkaset w każdym tomie), kilkadziesiąt kolorowych map (litografowanych) oraz barwne, częściowo chromolitografowane i czarno – białe tablice ilustracji. Tylko to **wydanie zawiera wizerunki herbów szlachty polskiej** i z tego powodu nazywane jest potocznie „małym herbarzem". W t. 12 obszerną część zajmuje hasło „Polska". Mimo upływu czasu, encyklopedia zachowała do dziś wielką wartość merytoryczną i historyczną. Stan bardzo dobry. **Oprawa** współczesna w szerokie półskórki wzorowana na rzadkim, luksusowym wariancie oryginalnej oprawy wydawniczej. Grzbiet z tłocz. złotem herbami Polski i Litwy oraz Galicji. W t. XVI urwany dolny róg 1 karty ze strata dla tekstu. Stan ogólny bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

658. Encyklopedyja Powszechna. T. 1-28 (28 wol.) Warszawa 1859-1868. Nakład, druk i własność S. Orgelbranda, każdy tom liczy blisko 1000 s., 23,5 cm, opr. z epoki płsk, 3 tomy z dorobionymi współcześnie grzbietami na wzór oryg. 6000,-

Wydanie 1. Dzieło jednego z najsłynniejszych księgarzy i drukarzy na ziemiach polskich XIX w. Samuela Orgelbranda (1810-1868). Początkowo przewidywane na 15 tomów rozrosło się niemalże dwukrotnie przy kosztach niespotykanych w żadnym dotychczasowym przedsięwzięciu wydawniczym. Przy opracowaniu encyklopedii zaangażowanych było 181 wybitnych polskich redaktorów, uczonych i artystów m.in. Władysław Ludwik Anczyc, Julian Bartoszewicz, Michał Baliński, Adam Chodyński, Ignacy Chodźko, Karol Estreicher, Kazimierz Kalinka, Adam Kirkor, Oskar Kolberg, Józef Ignacy Kraszewski, Józef Kremer, Aleksander Lesser, Fryderyk Lewestam, Adolf Naake-Nakęski, Aleksander Połujański, Leon Rogalski, Franciszek Maksymilian Sobieszczański, Kazimierz Władysław Wójcicki czy Gustaw Zieliński. Wydawana w formie subskrypcji z liczbą 3000 prenumeratorów przed powstaniem styczniowym. Wydawnictwo doprowadzono do końca dzięki uporowi wydawcy, mimo spadku o 2/3 liczby prenumeratorów po 1863 r. Każdy z tomów Encyklopedii liczy blisko 1000 stron. Zdaniem Piotra Chmielowskiego encyklopedia ta zajmuje „stanowisko wybitne w dziejach naszej oświaty i literatury, wydawnictwo, w którym zrobiono prawie wszystko, co naówczas

658. Encyklopedyja Orgelbranda. 28 tomów. 1859-1868.

zrobić było można". Zawiera wiele haseł niespotykanych w innych encyklopediach, a zawarte w niej artykuły historyczne i literackie do dziś zachowują dużą wartość. Nazywana potocznie Encyklopedią Orgelbranda stanowi **jedną z najwybitniejszych ukończonych nowożytnych encyklopedii polskich.** Nieaktualne pieczątki i podpisy własnościowe. Oprawy t. 7, 13 i 22 dorobione współcześnie na wzór oryginalnych. Niewielkie zaplamienia grzbietów, miejscami na kartach zaplamienia, i zabrudzenia. Ślady zalania w kilku tomach, marginalia ołówkiem. W t. XV brak s. 513-518, w t. XVI urwany dolny róg karty tyt., 1 karta z ubytkiem, ze szkodą dla tekstu, kilka kart z naderwanymi marginesami, podklejenia. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracje)

LITERATURA. WIEDZA O LITERATURZE

659. Asnyk Adam [El...y krypt.]. Poezye. Wydanie nowe z portretem autora. T. 1-3. Warszawa 1898. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], XIX, [1], 268, [3], **portret 1 (staloryt)**; [6], 261, [3]; [6], 262, XIX, [5], 18,5 cm, jednolita opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. i tłocz. 360,-

Zbiorowe wydanie poezji Adama Asnyka (1838-1897) – poety, w czasie powstania styczniowego członka Rządu Narodowego. Z portretem autora i „Bibliografią i chronologią pism" Asnyka. **Oprawa z warszawskiej introligatorni Jana Franciszka Pugeta** (sygnowana ślepymi tłokami): płótno niebieskie ze złoceniami i barwnymi motywami kwiatowymi. Otarcia opraw, na kartach miejscami zaplamienia i blade ślady zacieku, podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadki wariant oprawy.**
(Patrz ilustracja)

660. Biegeleisen Henryk. Ilustrowane dzieje literatury polskiej. T. 1-5 (w 5 wol.). Wiedeń [1898-1908]. Nakładem Franciszka Bondy, s. [4], 394, tabl. ilustr. 38; [4], 395, [1], tabl. ilustr. 37; [4], 363, [1], tabl. ilustr. 30; [4], 396, tabl. ilustr. 23; [4], 389, [3], tabl. ilustr. 16, 25 cm, jednolita opr. wyd. pł. ze złoc. i tłocz. 700,-

Obszerna, bogato ilustrowana historia literatury polskiej od czasów najdawniejszych do romantyzmu, opracowana przez Henryka Biegeleisena (1855-1934) – historyka literatury i etnografa. Dzieło, w którym autor „podjął trud ponad siły jednostki, zamierzył bowiem dać całkowitą historię piśmiennictwa polskiego, a poniekąd i kultury" (PSB). Dzieło ozdobione ponad 850 ilustracjami w tekście i ponad 140 tablicami (w tym rozkładanymi i kolorowymi) z reprodukcjami rękopiśmiennych kart iluminowanych, kart tytułowych starodruków, wizerunkami opraw i ilustracji, faksymiliami dokumentów, autografów i listów. Efektowna oprawa wydawnicza (sygnowana „Karol Scheibe przedtem F. Gogl Wiedeń"): płótno szare, na grzbietach złocona tytulatura i numeracja tomów, na licach barwna kompozycja z wizerunkiem muzy, elementami roślinnymi i wieńcem laurowym, przetarcia okładzin, niewielkie naddarcia kilku tablic. Stan dobry.

661. Błok Aleksandr. Wozmezdije. Peterburg 1922. Alkonost, s. 110, [2], 22 cm, okł. wyd. brosz. 240,-

Poemat „Odwet" (pierwotnie „Poemat warszawski") Aleksandra Błoka (1880-1921), poety symbolisty, jednego z największych poetów rosyjskich XX wieku. Utwór powstał w 1910 r. inspirowany pobytem Błoka w Warszawie w związku z pogrzebem jego ojca, profesora prawa Uniwersytetu Warszawskiego („Otiec leżyt w Alleje Roz..."). Projekt okładki oraz ozdoby w tekście W. Zamirajło. Okładka nieco zabrudzona, niewielkie spękania grzbietu, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

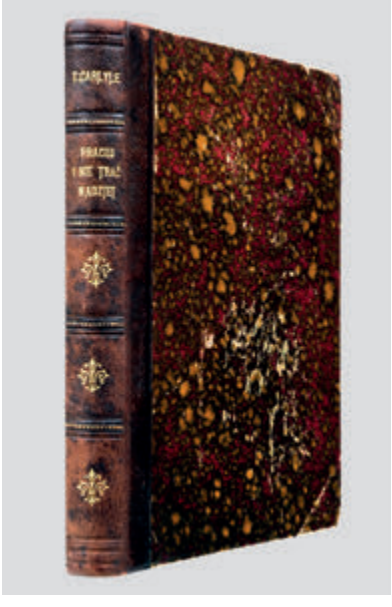
662. Carlyle Thomas. Pracuj i nie trać nadziei. Wiązanka myśli o istotnych wartościach życia. Przekład Adolfa Strzeleckiego, Warszawa 1912. Wydawnictwo M. Arcta, k. [2], s. 197, [1], 19 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

659. A. Asnyk. Poezye. 1898.

661. A. Błok. Odwet. 1922.

662. Pracuj i nie trać nadziei. 1912.

663. P. Chmielowski. Literatura polska. 1898.

Zbiór rozmyślań o wartościach w życiu Thomasa Carlyle'a (1795-1881), szkockiego filozofa, pisarza, eseisty, historyka, współtwórcy historiozoficznej koncepcji heroizmu. Opr.: ciemnobrązowy płsk z tłocz. i złoc. na licach pap. marm., brzegi k. marm. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

663. Chmielowski Piotr. Obraz literatury polskiej w streszczeniach i celniejszych wyjątkach ułożył... T. 1-3. (w 3 wol.). Warszawa 1898. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. VI, 597; [4], 498, [2]; [4], 504, 23,5 cm, jednolita opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. 900,-

Dzieło Piotra Chmielowskiego (1848-1904) – profesora historii literatury polskiej na Uniwersytecie Lwowskim, redaktora „Ateneum", wykładowcy tajnych kompletów. Przekrój literatury polskiej w streszczeniach i wyjątkach od średniowiecza do schyłku XIX wieku. **Jednolita oprawa z epoki**: półskórek ciemnobrązowy, w dwóch polach złocona tytulatura i numeracja tomu, w pozostałych bogate złocenia florystyczne. Niewielkie otarcia opraw, nieaktualne wpisy własnościowe, charakterystyczne zażółcenia, w t. 1 ślad zacieku na dolnym marginesie, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

664. Chmielowski Piotr. Kossowski Stanisław. Historya literatury polskiej od czasów najdawniejszych do końca wieku XIX. Tom 1: Od czasów najdawniejszych do wystąpienia Mickiewicza. Lwów-Warszawa [1914]. Nakł. H. Altenberga, G. Seyfartha, E. Wendego i Ski, s. XXVIII, [2], 670, [4], portret, tabl. ilustr. 40, ilustr. w tekście 487, 24,5 cm, oryg. opr. wyd., płsk. 150,-

Więcej nie wyszło. Pięknie wydane, bogato ilustrowane wydanie dziejów piśmiennictwa polskiego Piotra Chmielowskiego (1848-1904) – historyka i krytyka literatury, profesora historii literatury polskiej na Uniwersytecie Lwowskim. Opr. brązowy płsk z tłocz. i złoc., na licach pł. Stan bardzo dobry.

665. Cybulski Wojciech. Dziady Mickiewicza. Krytyczny rozbiór zasadniczej idei poematu. Poznań 1864. Czcionkami N. Kamieńskiego i Spółki, k. [1], s. 80, 26 cm, opr. późniejsza, ppł. 400,-

Krytyczno-literacka rozprawa poświęcona „Dziadom" Adama Mickiewicza autorstwa Wojciecha Cybulskiego (1808-1867), językoznawcy, specjalisty filologii słowiańskiej, profesora Uniwersytetu Wrocławskiego, badacza twórczości Adama Mickiewicza. Opr. brązowe ppł. Nieaktualna pieczątka i podpis własnościowy. Otarcia opr., miejscami drobne przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

666. Drążewski Józef. Mogiły Woli. Poemat. Paryż 1860. W Drukarni Martinet, k. [2], 68, 22,5 cm, opr. współcz., płsk. 240,-

Egzemplarz z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego (ekslibris). Poemat inspirowany wspomnieniem o bohaterskiej **obronie redut wolskich Warszawy** przed armią rosyjską we wrześniu 1831 r. Opr. zielony płsk. Zachowana oryg. okł. brosz. Na przedniej wyklejce ekslibris poety i prozaika Edmunda Puzdrowskiego (ur. 1942). Na k. charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.

667. Fredro Aleksander. Sztuka obłapiania. Swawolny poemat młodości z r. 1817. Z współczesnemi ilustracjami Edwarda Guérard'a. Poprzedza rzecz o Erosie w poezji Fredry. Suwałki (właściwie Lwów) 1926. Nakł. Koła Bibliofilów, s. [8], A-M, 49, tabl. ilustr. 4, 24 cm, luksusowa opr. współcz. z ilustr. na licu (zach. okł. kart. wyd.). 1200,-

Drukowane na prawach rękopisu z autografu poety. **Wydane w 300 numerowanych imiennych egz.** wyłącznie dla subskrybentów. Oferowany egz. nosi numer 193. Edycję poprzedza anonimowy esej „O Erosie w poezji Fredry". Wydanie zdobią 4 ilustracje do poematu wykonane przez Edwarda Guérarda, malarza i rysownika aktywnego we Lwowie w latach 30. XIX w., prawdopodobnie na specjalne zamówienie posiadacza jednego z dwóch autografów „Sztuki obłapiania". Egzemplarz po fachowej konserwacji, większość marginesów kart naprawianych, w tym część uzupełniona masą papierową, bez straty dla tekstu. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

668. Gajcy Tadeusz [Topornicki Karol pseud.]. Widma. Poemat. 1. Warszawa 1943. Z „Biblioteki Sztuki i Narodu", k. 25, 29 cm, oryg. okł. brosz. 800,-

Druk konspiracyjny wydany w nakładzie 250 numerowanych egzemplarzy. Debiut książkowy Tadeusza Gajcego (1922-1944) – czołowego poety pokolenia „Kolumbów", redaktora,

DZIADY MICKIEWICZA.

KRYTYCZNY ROZBIÓR

ZASADNICZÉJ IDEI POEMATU

Wojciech Cybulski.

POZNAŃ.

1864.

665. W. Cybulski. Dziady Mickiewicza. 1864.

667. A. Fredro. Sztuka obłapiania. 1926.

żołnierza Armii Krajowej, poległego w Powstaniu Warszawskim w sierpniu 1944 r. Tom zawiera poemat „Widma" oraz wybór wierszy. Zaplamienia i przetarcia okładki, poza tym **stan bardzo dobry. Rzadkie.**
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych, poz. 244.
(Patrz tablica XXXIII)

669. Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus). Bem. Powieść historyczna z XIX wieku. Wydanie drugie. Warszawa 1927. Dom Książki Polskiej Spółka Akcyjna, s. [4], 390, [2], tabl. ilustr. 1, 20 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 120,-

Powieść historyczna Wacława Gąsiorowskiego (1869-1939), której akcja rozgrywa się w schyłkowym okresie powstania listopadowego. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, górny brzeg kart barwiony. Stan dobry (patrz poz. następne).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

670. Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus). Huragan. Powieść historyczna z epoki napoleońskiej. Wydanie czwarte. T. 1-3. Warszawa 1928. Dom Książki Polskiej Spółka Akcyjna, s. 306, [2], tabl. ilustr. 1; 312, [1]; 250, [1], 20 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 280,-

Powieść historyczna Wacława Gąsiorowskiego, wydana po raz pierwszy w 1902 roku. Akcja powieści rozgrywa się w latach 1806-1809 w okresie wojen napoleońskich. **Oprawa jednolita z epoki:** półskórek brązowy ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, górny brzeg kart barwiony. Stan dobry. **Ładny komplet** (patrz poz. następna).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

669.670.671. W. Gąsiorowski. Powieści. 1928.

674. Dywan Zachodu i Wschodu.

671. Gąsiorowski Wacław (Wiesław Sclavus). Szwoleżerowie Gwardji. Powieść historyczna. Wydanie trzecie. Warszawa 1928. Dom Książki Polskiej Spółka Akcyjna, s. [4], 345, [3], 20 cm, opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, górny brzeg kart barwiony. 120,-

Powieść historyczna Wacława Gąsiorowskiego, opisująca przygody ułanów Pułku Szwoleżerów Gwardii Cesarza Napoleona. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy ze złoconą tytulaturą i numeracją tomu, górny brzeg kart barwiony. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

672. [Goethe Johann Wolfgang]. Lis Mykita. Lwów 1860. W Drukarni Zakładu N. im. Ossolińskich, k. [2], s. 266, [1], 15 cm, opr. współczesna, skóra. 120,-

Polskie opracowanie średniowiecznego, niemieckiego poematu o lisie Reineke. W przedmowie anonimowy autor zaznacza, że jest to tłumaczenie z kolejnej wersji poematu Johanna Wolfganga Goethego opartego na średniowiecznych epopejach. Duże rozbieżności sprawiają jednak, że nie można uznać tego wydania za wierny przekład. Opr. brązowa skóra. **Zachowana oryg. okł. litografowana.** Ubytki krawędzi okł., podklejona karta, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

673. Goethe Johann Wolfgang. Ludwik Jenike. Reineke-Lis. Poemat satyryczny Göthego w dwunastu pieśniach z 20 drzeworytami podług Kaulbacha. Opracował szećiomiarem (heksametrem) polskim Ludwik Jenike. Warszawa 1877. Nakładem i drukiem Józefa Ungra, s. 125, tabl. ryc. 20, w ramach paginacji (drzeworyty), 29 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikiem i tyt. na grzbiecie. 600,-

Pierwsze polskie wydanie słynnego satyrycznego eposu Goethego. Ilustracje w drzeworytach (m.in. P. Boczkowski, A. Choromański, J. Jarmużyński, M. Kluczewski, F. Skrzymowski). Autor przekładu zaznaczył we wstępie: „Przystępując do przepolszczenia „Reineka-lisa" uznałem tłumaczenie dosłowne za niemożliwe, i dlatego zastrzegłem z góry, że nie jest to przekład, lecz opracowanie... Usiłowałem jednak zachować jak najwierniej charakter ogólny pierwowzoru. Musiałem tylko opuścić niektóre ustępy, zbyt jaskrawe pod względem obyczajowym, lub zdolne obrazić pojęcia, od wieków w narodzie naszym zaszczepione". Elegancka oprawa współczesna w szeroki brązowy półskórek z czerwonym szyldzikiem z tyt. na grzbiecie. Przybrudzenia marginesów początkowych kart, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

672. J. W. Goethe. Lis Mykita. 1860.

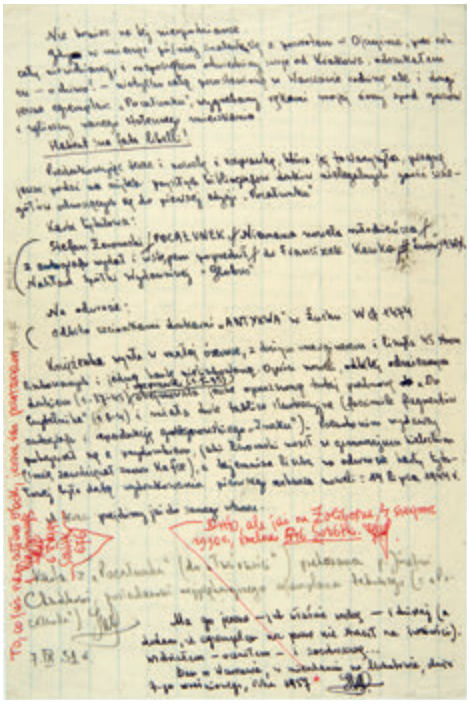
675. P. Gojawiczyńska. Rozmowy z milczeniem. 1936.

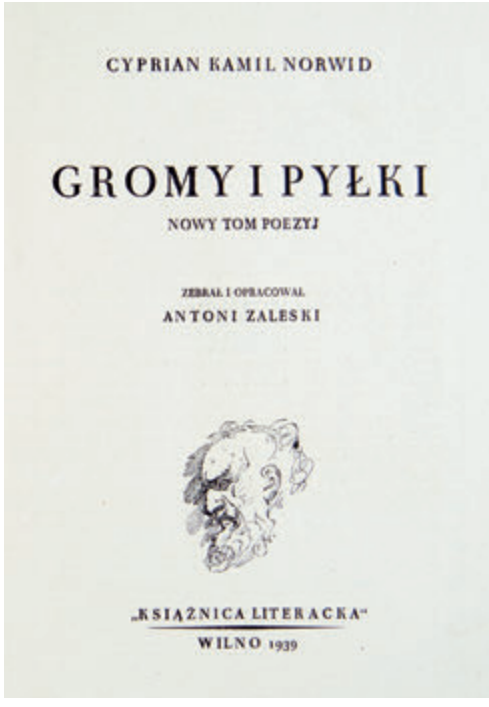
674. Goethe Johann Wolfgang. West-östlicher Divan. Berlin 1922. Verlag Erich Reiss, k. [76], 23 cm, opr. wyd. skóra z bogatymi złoc., brzegi kart złoc. 800,-

Egzemplarz z księgozbioru ks. Ksawerego Karola Ziemieckiego (ekslibris, pieczątki). Wydano w nakładzie 300 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 95). Bibliofilska edycja cyklu liryków Johanna Wolfganga Goethe, napisanych wspólnie z Marianne Willemer z inspiracji kultury Orientu. Opracowanie tekstu Lazarus Goldschmidt. **Luksusowa oprawa wydawnicza** według projektu oraz z odręcznymi rysunkami Maksa Schwerdtfegera: skóra brązowa, wzdłuż grzbietu złocony tytuł, na grzbiecie i obu okładkach bogate złocenia o motywach orientalistycznych, na obu dublurach wklejone rysunki nawiązujące do treści, wyklejki wykonane z jedwabiu, brzegi kart złocone. Ksawery Ziemiecki (1912-2002) – proboszcz w Orszymowie, bibliofil i zbieracz książek. Drobne przetarcia skóry na krawędziach, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

675. Gojawiczyńska Pola. Rozmowy z milczeniem. Warszawa 1936. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 169, [6], tabl. ilustr. 5, 19,5 cm, opr. wyd. brosz. z obwolutą. 450,-

Wydanie 1. Zbiór 37 esejów Poli Gojawiczyńskiej (1896-1963), będących wyjątkowym w jej twórczości, pogłębionym studium samotności, obcości i przemijania, osadzonym w nurcie realizmu pesymistycznego, z dyskretnymi aluzjami autobiograficznymi i nostalgicznym tłem międzywojennej Warszawy. **Książka opracowana graficznie przez Bronisława Linke**, **z obwolutą**, **5 tabl. rysunków i 37 inicjałami-winietami** tego artysty. B. Linke (1906-1962) – ekscentryczny malarz i rysownik związany z warszawską grupą „Czapka Frygijska", twórca kontrowersyjnych, antyestetycznych i turpistycznych wizji. Rysunki do „Rozmów z milczeniem" – jedynej książki zilustrowanej przez artystę w okresie międzywojennym, weszły do kanonu jego najbardziej rozpoznawalnych dzieł. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Miejscami podkreślenia i marginalia, obwoluta po fachowej konserwacji, składki poluzowane, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

676. J. W. Gomulicki. Druki konspiracyjne Wydawnictwa „Godziemba". 1944.

– Konspiracyjne wydawnictwa J. W. Gomulickiego –

676. **Gomulicki Wiktor**. Pod znakiem syreny. Poezje warszawskie; zebrał i oprac. Krzysztof Dąbek [właśc. Juliusz Wiktor Gomulicki]. Wilno 1939 [właśc. Warszawa 1944]. „Książnica Literacka" [właśc. Wyd. „Godziemba"], s. 58, [5], err., 19 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
Norwid Cyprian Kamil. Gromy i pyłki. Nowy tom poezyj; zebrał i oprac. Antoni Zaleski [właśc. Juliusz Wiktor Gomulicki]. Wilno 1939 [właśc. Warszawa 1944]. „Książnica Literacka" [właśc. Wyd. „Godziemba"], s. 93, [3], tabl. [5], portr., rys., 20 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
Żeromski Stefan. Pocałunek. Nieznana nowela młodzieńcza. Z autografu wydał i wstępem poprzedził Franciszek Kawka [właśc. Juliusz Wiktor Gomulicki]. Lwów 1938 [właśc. Warszawa 1944]. Nakł. Sp. Wyd. „Globus" [właśc. Wyd. „Godziemba"], s. 45, tabl. [2], 20 cm, oryg. okł. brosz., oraz:
Gomulicki Juliusz Wiktor. List do Józefa Chudka (rękopis), dat. Kraków 22 XI 1945, s. [4], 21 x 15 cm, oraz:
Tenże. [Informacje o okolicznościach publikacji „Pocałunku" i innych wydań konspiracyjnych], niedat. [po 1945], dopiski, dat. 1951, 1957 i 1990, s. [2], 21 x 14,5 cm, oraz:
Chudek Józef. „Feniksy" konspiracyjnego wydawnictwa Godziemba 1944, dopiski Juliusza Wiktora Gomulickiego, s. [2], 12,5 x 20,5 cm. 10 000,-

Juliusz Wiktor Gomulicki (1909-2006), historyk literatury, edytor, eseista, bibliofil, varsavianista. **Pierwodruki publikowane w warunkach konspiracji przed wybuchem Powstania Warszawskiego**

z fałszywymi (ochronnymi) danymi wydawniczymi. Pierwsza pozycja stanowi zbiór wydań rękopiśmiennych utworów poetyckich Wiktora Gomulickiego (1848-1919), jednego z najważniejszych twórców polskiego pozytywizmu, zebrany przez syna autora; druga to publikacja rozproszonych utworów i rysunków Cypriana Kamila Norwida – efekt długoletnich zainteresowań norwidowskich obu Gomulickich, ojca i syna; trzecia jest pierwodrukiem odszukanego autografu młodzieńczej noweli Stefana Żeromskiego. Poszczególne tytuły odbito kolejno w 250 („Pod znakiem Syreny"), 350 („Gromy i pyłki") i 1000 („Pocałunek") egz. nakładu. Z dołączonych wyliczeń wynika, iż ocalało ich zaledwie odpowiednio ok. 15, 6 i 3 egz. Reszta uległa zniszczeniu w Powstaniu Warszawskim. Cały prezentowany zbiór należał od 1944 r. do Józefa Chudka (1908-1996), pisarza, varsavianisty i bibliofila, który opuścił wraz z nimi Warszawę po powstaniu i który towarzyszył mu na wojennej tułaczce, aż do powrotu do Polski. Ocalałe egzemplarze udostępnił konspiracyjnemu wydawcy Juliuszowi Wiktorowi Gomulickiemu, który naniósł poprawki i uzupełnienia do każdego tomiku oraz rozwinął „zakamuflowane" skróty w stopkach redakcyjnych. Uwagi Juliusza Wiktora Gomulickiego (sygn. JWG) wykonane w latach 1945-1995 – piórem, ołówkiem lub czerwonym długopisem. Zarówno list do Józefa Chudka, jak i uwagi edytorskie do „Pocałunku", tudzież pozostałych druków uzupełniają wiedzę o ich powstaniu i wojennych losach egzemplarzy. Ponadto dołączono dwa wywiady z Juliuszem Wiktorem Gomulickim – w „Słowie Powszechnym", nr 242: 24 X 1979 (wywiad autoryzowany z autografem) oraz „Dwa feniksy warszawskie 1944" („Razem" 1979), zawierające historię powstania druków. Stan druków i rękopisów bardzo dobry. **Unikat – kompletny zbiór wydawnictwa konspiracyjnego „Godziemby", z odręcznymi uwagami i uzupełnieniami Juliusza Wiktora Gomulickiego.**
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia druków konspiracyjnych, poz. 194, 539, 1057; R. Nowoszewski, Poeta i jego świat. Bibliografia wszystkich osobnych wydań dzieł Wiktora Gomulickiego 1868-1998, Warszawa 1998, poz. 18.
(Patrz ilustracje)

677. Grudziński Stanisław. Na ruinach przez St.G. [krypt.]. Lwów 1874. Nakładem autora. Z Drukarni Narodowej W. Manieckiego, s. 14, 21,5 cm, opr. współcz. ppł. 240,-

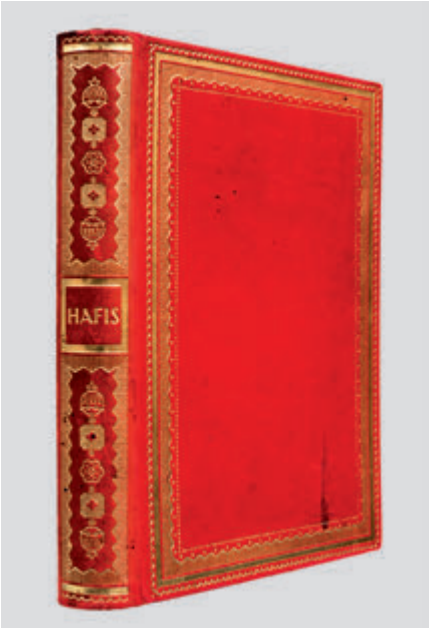
„Bibliografia polska XIX stulecia" notuje tylko 1 egzemplarz (w zbiorach BN). Wiersz Stanisława Grudzińskiego (1852-1884) dedykowany „Młodzieży polskiej". Na karcie tytułowej nadruk: „Dochód ze sprzedaży przeznacza się na rzecz pomnika Adama Mickiewicza". Na kartach zabrudzenia i zawilgocenia, na odwrocie karty tytułowej i karcie ochronnej ołówkowe rysunki, miejscami marginalia, podpis własnościowy. **Rzadkie.**

678. Hafiz. Eine Sammlung persischer Gedichte. Nebst poetischen Zugaben aus verschiedenen Ländern und Völkern. Übertragen von G. Fr. Daumer. Jena 1912. Verlegt bei Eugen Diederichs, frontispisy 2 (kolorowe), s. XIV, 315, [2], tabl. ilustr. 10, 22 cm, opr. z epoki, skóra. 240,-

Elegancka edycja niemieckiego przekładu zbioru poezji Hafeza (Hafiza) z Szirazu (1325/6-1389/90), jednego z najwybitniejszych twórców perskiej i tadżyckiej poezji lirycznej, mistrza gazelu. Ilustracje autorstwa Friedricha H. E. Schneidlera (1882-1956), niemieckiego grafika i kaligrafa. Opr. czerwona skóra z bogatymi tłocz. i złoc. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

679. Halpern Ignacy (właśc. Myślicki Ignacy). Systemat pedagogiczny Jana Śniadeckiego. Warszawa 1919. Nakładem Księgarni „Ogniwo", s. [2], 112, [2], 22,5 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. i złoc. na licu. 90,-

Egzemplarz z podpisem autora. Poglądy pedagogiczne Jana Śniadeckiego (1768-1830), astronoma, matematyka, filozofa, geografa, sceptycznie nastawionego do rodzącego się romantyzmu, co skrytykował A. Mickiewicz w balladzie „Romantyczność" pisząc, że „Czucie i wiara silniej mówi do mnie niż mędrca szkiełko i oko". M.in. o ważności wychowania dla bytu narodowego, wychowaniu publicznym, a także o przedmiotach nauczania oraz powinnościach nauczyciela i ucznia. Ignacy Myślicki (Halpern) (1874-1935), filozof, historyk i tłumacz. Niewielkie zażółcenia kilku ostatnich stron, oprócz tego czysty, ładny egzemplarz.

678. Hafiz. Wiersze perskie. 1912.

680. K. Hoffmanowa. Rozmaitości. 1849.

680. Hoffmanowa z Tańskich Klementyna. Rozmaitości. T. 1-3 (w 3 wol.). Berlin 1849. Nakładem Księgarni B. Behra, s. X, 190; XII, 163, [1]; XII, 171, [1], 16 cm, opr. jednolita z epoki płsk. ze złoc., brzegi kart barwione w tzw. pawie oka. 480,-

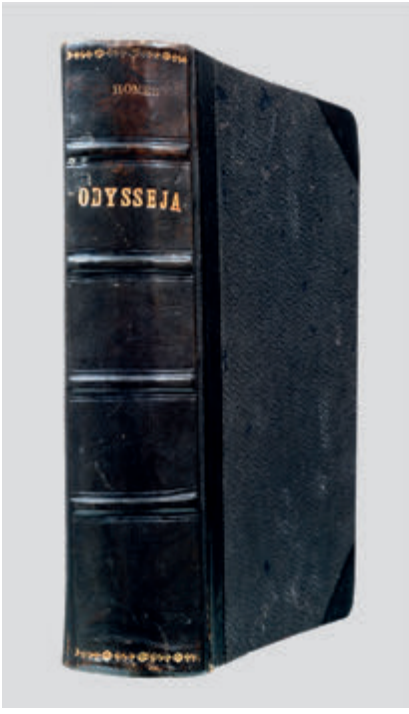
Zawiera przedruk następujących utworów: Myśli i zdania moralne; Ułomki literatury (tu m.in.: Myśl do dramatu „Maryna Mniszchówna"; Krótki rys historii literatury polskiej; Opis podróży do Włoch w r. 1844); **Encyklopedia doręczna, czyli zbiór ciekawych wiadomości dla panien.** Niewielkie otarcia i zaplamienia oprawy, w tomach drugim i trzecim blady ślad zacieku na kartach, miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

681. Homer. Odysseja. Przekład Lucyana Siemieńskiego. Kraków 1873. Nakładem autora. W drukarni Leona Paszkowskiego, s. 574, [2], IV, tabl. ryc. 3, ilustracje w tekście (drzeworyty), 24,5 cm, opr. płsk. z epoki. 600,-

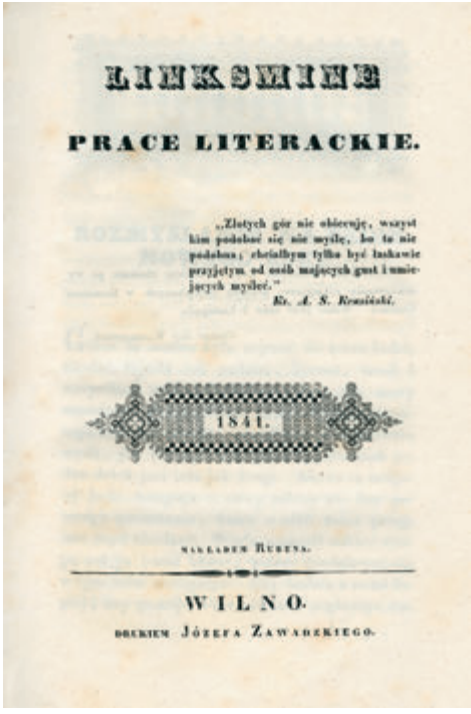
Nie notowana przez Estreichera bogato ilustrowana edycja przekładu z 1873 r. (w suplemencie Estreicher podaje tylko edycję z 1874 r.). W obszernym wstępie (o Homerze i Odysei) autor tłumaczenia pisze o potrzebie powrotu do literatury klasycznej: „Tradycya klasyczna... istnieje dla nas nie tylko w zbiorze dzieł godnych pamięci po bibliotekach, lecz w znacznej części w prawodawstwie, w instytucjach, obyczajach, wychowaniu, w zasadach rozumu i kultury, które wnikły w społeczeństwo i wymodelowały jego charakter". Brak 2 tablic. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Oprawa z epoki: półskórek podzielony zwięzami na 5 pól, tyt. i ozdobniki złocone. Oprawa lekko wygięta, odklejenia marginesów kilku k., miejscami przybrudzenia pap., liczne rdzawe plamki. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

682. Iwaszkiewicz Jarosław. Odes olympiques. Trad. Moisy-Barlemont. Paris 1949. Pierre Seghers, s. 32, [2], 18 cm, oryg. okł. kart. 180,-

Dedykacja Jarosława Iwaszkiewicza dla Pawła Wyczyńskiego (Lille, 13 maja 49). Nakład 50 egz. numerowanych (egz. bez numeru). Ody olimpijskie – książka nagrodzona na XIV Igrzyskach w Londynie

681. Homer. Odyseja. 1873.

LINKSMINE

PRACE LITERACKIE.

„Złotych gór nie obiecuję, wszystkim podobać się nie myślę, bo to nie podobna; chciałbym tylko być łaskawie przyjętym od osób mających gust i umiejących myśleć."

Ks. A. S. Kossiński.

1841.

NAKŁADEM RUBENA.

WILNO.

DRUKIEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.

683. L.A. Jucewicz. Prace literackie. 1841.

w 1948 r. Przekład francuski poezji lirycznej nawiązujący do tradycji antycznej i tematyki sportowej. Paweł Wyczyński (1921-2008), ówczesny student Uniwersytetu w Lille (Francja), późniejszy prof. literatury francuskiej w Ottawie, współtwórca budowy na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim gmachu Collegium Jana Pawła II. Interesująca pamiątka dokumentująca pobyt J. Iwaszkiewicza w Lille i podpisywanie tego dnia egzemplarzy powyższego zbioru i „Panien z Wilka", co znalazło swoje potwierdzenie w korespondencji poety z żoną (wg informacji zamieszczonej w mającym się ukazać w tym roku pierwszym powojennym tomie „Listów Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów"). Ślady zalania na okł., stan dobry.
Lit.: Współcześni polscy pisarze i badacze literatury. Słownik bibliograficzny, t. 3, s. 322, poz. 46; Polonica zagraniczne. Bibliografia za okres od września 1939 do 1955, poz. 5673

683. [Jucewicz Ludwik Adam, wyd.]. Linksmine. Prace literackie. Wilno 1841. Nakł. Rubena, drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 228, 19 cm, opr. współczesna, płsk. 400,-

Z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego (ekslibris)**.** Zbiór prac i tłumaczeń autorstwa polskich romantyków, opracowany przez ks. Ludwika Adama Jucewicza (1813-1846), wileńskiego etnografa, publicystę. W tomie znalazły się m.in.: pierwodruk „Koteczka" Tomasza Zana, teksty Józefa Ignacego Kraszewskiego, Judela (Juliana) Klaczki. Opr. zielony płsk. Zachowana oryg. okł. brosz. Na k. charakterystyczne przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

684. Kaczkowski Zygmunt. Starosta hołobucki. Powieść z czasów Stanisława Augusta, podług opowiadania Imć Pana Nieczui spisana. T. 1-3. Warszawa 1857. Nakład i druk S. Orgelbranda, s. 214; 217; 260, 17 cm, współopr., opr. późniejsza J.T. Hewaka, płsk. z dwoma szyldzikami i złoc., brzegi kart marm. 160,-

685. J. Kasprowicz. Dzieła. 1931.

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Adama Paczosińskiego (pieczątki). Powieść historyczna Zygmunta Kaczkowskiego (1825-1896) – powieściopisarza, publicysty, finansisty, w latach 1863-1869 szpiega na usługach austriackiego ministerstwa policji. **Oprawa wykonana we lwowskim zakładzie introligatorskim Jana Teodora Hewaka** (nie sygnowana): półskórek brązowy, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, brzegi kart marmurkowane. J.T. Hewak (1877-1961) – introligator, uczeń Marcelego Żenczykowskiego. Ubytki granatowego szyldziku, na kartach charakterystyczne zażółcenia i miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

685. Kasprowicz Jan. Dzieła. Pod redakcją Stefana Kołaczkowskiego. T.1-22 (w 17 wol.). Warszawa 1931. Dom Książki Polskiej, s. 298, [1], portret 1; 135; 93, [2]; 349, [3]; 106, [3], portret 1; 140, [1]; 144, [3], portret 1; 210, [1]; 199, [2]; 100, [1], portr. 1; 139, [3]; 155, [1]; 81, [1]; 140, [1]; 290, [1]; 143, [1]; 167, [1], portr. 1; 180, [1]; 153, [1]; 133, [2]; 165, [2]; 230, [4], 17,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i złoceniami na grzbiecie, faksymile podpisu na licu, późniejsze etui ochronne pł. 800,-

Komplet. Pierwsze pełne wydanie zbiorowe dzieł Jana Kasprowicza (1860-1926) – poety, dramaturga, eseisty. Obejmuje poezje (wydane w 1912 r. przez Bernackiego, uzupełnione o utwory nowe) oraz pisma (w wydaniu zbiorowym po raz pierwszy). Układ poezji chronologiczny, pisma zgromadzone w osobnej części. Na końcu każdego tomu znajduje się posłowie redaktora, Stefana Kołaczkowskiego (1887-1940) – historyka literatury, krytyka i publicysty (aresztowany na początku wojny wraz z innymi uczonymi krakowskimi, przebywał w niemieckich obozach koncentracyjnych, zmarł zaraz po uwolnieniu). Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

686. Kohn Gothilf. Polska w świetle niemieckiej poezji. Illustrowana księga pamiątkowa w 60-tą rocznicę powstania listopadowego wydana wspólnym kosztem i nakładem redakcji i abonentów „Roczników Samborskich". Pod redakcją..., ze współudziałem Mikołaja Bołoza Antoniewicza, Marji Bartusównej, Seweryny Duchińskiej, Jana Nepomucena Kamińskiego, Henryka Merzbacha, Zygmunta Morawskiego, Adama Pajgerta i innych. Sambor 1890-1891. Z drukarni Schwarza i Trojana, s. XIII, [3], 311, tabl. ilustr. 1 (rozkł.), tabl. nut 1, ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. późniejsza ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie. 450,-

686. Pisarze niemieccy o Polsce. 1891.

688. J. Korzeniowski. Wędrówki oryginała.

Antologia tekstów pisarzy niemieckich dotyczących Polski. Wśród autorów utworów m.in.: Filip Bopp, Karol Buchner, Karol Geib, Paweł Heyse, Gustaw Kaczkowski, August hrabia Platen, Jean Henrie. Na rozkładanej tablicy „Główny widok Iwonicza (według fotografii Ludwika Majewskiego z Tarnowa)". Ostatnia karta podklejona z uzupełnieniami, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

687. Konopnicka Maria. Wybór poezyi. (Biblioteka Miniaturowa). Warszawa 1908. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [2], 402, portret, 11 cm, opr. wyd., płsk. 150,-

Tomik wydany w ramach serii biblioteki miniaturowej wydawnictwa Gebethnera i Sp. w luksusowych oprawach półskórkowych. Wybór utworów poetyckich Marii Konopnickiej (1842-1910) – poetki, pisarki, autorki książek dla dzieci i młodzieży. Opr.: brązowy płsk, szyldziki, na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Drobne otarcia opr., blok poluzowany, poza tym stan dobry.

688. Korzeniowski Józef. Wędrówki oryginała, z rękopismu nieznajomego autora, drukiem ogłoszone przez... Wilno 1848. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 357, [1], II, 17,5 cm, opr. z epoki płsk z szyldzikiem, złoc. napisem i tłoczeniami. 320,-

Wydanie 1. Jedna z najważniejszych powieści w dorobku Józefa Korzeniowskiego (1797-1863) – poety, powieściopisarza, komediopisarza, dramaturga i nowelisty, uznawanego za czołowego przedstawiciela dramatu romantycznego, najwybitniejszego twórcy powieści biedermeierowskiej. Konserwacja oprawy w górnej części grzbietu, brak przedostatniej karty zawierającej jedynie nadruk „Spis Rozdziałów", ostatnia karta podklejona, na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

689. Krasicki Ignacy. Wybór pism. (Biblioteka Miniaturowa). Warszawa 1900. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 454, [1], 11 cm, opr. wyd., płsk. 200,-

Tomik wydany w ramach serii biblioteki miniaturowej wydawnictwa Gebethnera i Sp. w luksusowych oprawach półskórkowych. Wybór utworów Ignacego Krasickiego. Znalazły się w nim m.in.: bajki, satyry, „Monachomachia", skrót „Mikołaja Doświadczyńskiego przypadków". Opr.: brązowy płsk, szyldziki, na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry.

690. Krasiński Zygmunt. Irydion. Paryż 1836. W Drukarni i Księgarni A. Jełowickiego i Spółki, s. 287, [1], winietka tytułowa i finaliki (drzeworyty), 20,5 cm, opr. płsk 1800,-

Wydanie 1 (bezimienne). Najwybitniejszy, obok „Nie-boskiej komedii" dramat Zygmunta Krasińskiego (1812-1859). Pierwszy, zniszczony przez autora szkic „Irydiona", powstał w Petersburgu na przełomie 1832/1833 r. Pomysł wznowienia dramatu narodził się podczas podróży po miastach włoskich w 1834 r., ostatecznie został ukończony we Florencji w 1835 r. W dramacie tym autor zabłysnął znakomitą erudycją opartą na znajomości klasyków historiografii, przedstawiając rolę Rzymu w dziejach kultury europejskiej. **„Irydion należy do najwyższych osiągnięć światowych w zakresie utworów osnutych na motywach rzymskich i może mierzyć się z dramatami Szekspira"** (J. Krzyżanowski). Nieaktualne wpisy własnościowe Okładki podniszczone, miejscami zażółcenia i zaplamienia, kilka kart naderwanych, niektóre klejone. Stan ogólny dobry. **Bardzo rzadkie.**
Lit.: J. Krzyżanowski, Dzieje literatury polskiej od początków do czasów najnowszych, Warszawa 1970, s. 291.
(Patrz tablica XXXIV)

691. Krasiński Zygmunt. Resurrecturis. [Paryż 1852]. W Księgarni Polskiej. W Drukarni L. Martinet, s. 14, 23 cm, oryg. okł. brosz. 800,-

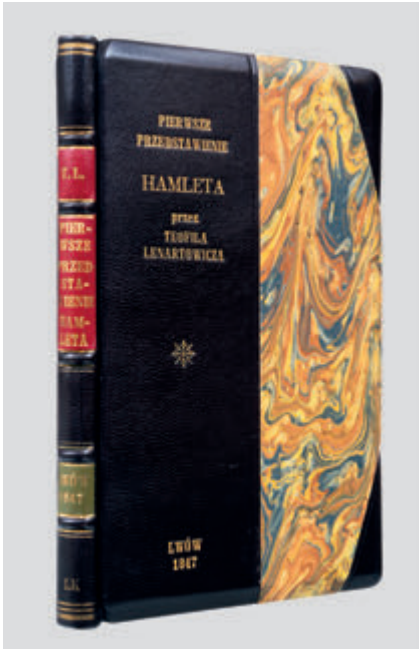
Wydanie 2. Wydanie 1 ukazało się jako druk ulotny w Poznaniu w roku 1851. Mistyczny poemat Zygmunta Krasińskiego. Egzemplarz z oryginalną karteczką **„Przedaje się na rzecz składki na dom dla Biblioteki Polskiej w Paryżu."**, która została dołączona do części nakładu. Idealny stan wydawniczy. **Rzadkie!**
(Patrz tablica XXXIV)

692. [Kraszewski Józef Ignacy]. Książka jubileuszowa dla uczczenia pięćdziesięcioletniej działalności literackiej J.I. Kraszewskiego. Warszawa 1880. Drukiem Józefa Ungra, s. [12], CIV, 527, [1], XVIII, **tabl. ryc. 25 (drzeworyty),** tabl. faksymile 2, 27 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart marm. 400,-

Księga pamiątkowa wydana dla uczczenia jubileuszu 50-lecia pracy literackiej Józefa Ignacego Kraszewskiego. Zawiera bogato ilustrowany życiorys pisarza oraz wszechstronny obraz jego działalności literackiej jako powieściopisarza, poety, filozofa, dziejopisarza, krytyka literackiego, archeologa, podróżnika, dziennikarza i edytora. Wśród rycin m.in. **całostronicowe drzeworyty z widokami Warszawy, Wilna, Łucka, Żytomierza, Świsłoczy, Lublina, Białej, Romanowa Podlaskiego, Horodca, Gródka.** Nieznaczne przebarwienia oprawy, naderwanie grzbietu, nowe wyklejki, nieaktualny wpis własnościowy, charakterystyczne zażółcenia, kilka kart podklejonych. Brak 1 tabl., brak stron LI-LIV.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 770.

693. Lechoń Jan. Rzeczpospolita Babińska. Śpiewy historyczne. Warszawa [1920]. Tow. Wydawnicze „Ignis", s. 73, [3], 23 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Wydanie 1 książkowe. Zbiór wierszy i felietonów satyrycznych, wraz z komentarzem autorskim, dotyczących stronnictw politycznych i czołowych postaci z pierwszych lat niepodległości. Tomik dedykowany przez autora „Najlepszym przyjaciołom: Mieczysławowi Grydzewskiemu, Wilamowi Horzycy, Kazimierzowi Wierzyńskiemu". Jan Lechoń [właśc. Leszek Serafinowicz] (1899-1956) – poeta, eseista, tłumacz, krytyk literacki i teatralny, współtwórca i czołowy przedstawiciel grupy Skamander. Okładka nieco zakurzona, nieaktualna pieczątka własnościowa, poza tym stan bardzo dobry.

694. T. Lenartowicz. Dramat. 1847.

695. T. Lenartowicz. Rytmy narodowe. 1881.

694. Lenartowicz Teofil. Pierwsze przedstawienie Hamleta. Poemat dramatyczny w czterech częściach. Lwów 1847. Nakładem Jana Dobrzańskiego. W Drukarni Piotra Pillera, k. [2], s. 71, 18,5 cm, opr. współczesna, płsk. z szyldzikami. 150,-

Utwór dramatyczny obrazujący pierwsze wystawienie Hamleta. Wśród osób dramatu pojawia się m.in. sam Szekspir odtwarzający rolę ojca Hamleta. Dzieło Teofila Lenartowicza (1822-1893) – poety, etnografa, działacza konspiracyjnego. Opr.: szeroki, czarny płsk., na grzbiecie szyldziki, na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Blok nieobcięty. Nieaktualne noty własnościowe. Podklejona okł. brosz., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

695. Lenartowicz Teofil. Rytmy narodowe. Lwów 1881. Nakładem Drukarni Ludowej, s. [12], 202, [2], 22 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi tłoczeniami i złoceniami, brzegi kart złoc.; dołączona karta wizytowa. 450,-

Wydanie 1. Dołączona karta wizytowa z autografem poety. Tomik utworów poetyckich poświęcony naszym bohaterom: królowi Janowi Sobieskiemu i Tadeuszowi Kościuszce. Poza tym zbiór pieśni gminnych zakończonych wzruszającym wierszem Hej Boże, będącym pożegnaniem poety z ojczyzną (autor, wypędzony z Polski przez władze pruskie, przebywał na obczyźnie przez kilkadziesiąt lat i do kraju już nie zdołał wrócić). Tom dedykowany w druku Mieczysławowi Darowskiemu (1810-1889), powstańcowi listopadowemu, wybitnemu działaczowi społecznemu, znanemu bibliofilom ze śmiałego przedruku „Konrada Wallenroda" dla rozpowszechniania wśród kolegów. **Efektowna oprawa wydawnicza** w płótno, na licu złoc. tyt. i dekoracje kwiatowe, wokół niebieska ramka wypełniona złoconymi ozdobnikami, na okładzinie tylnej ślepe tłoczenia. Kartka wizytowa z ubytkiem górnego rogu, ze stratą kilku liter tekstu. Ubytek pap. ostatniej pustej karty, miejscami rdzawe plamki i zbrązowienia pap., poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

696. Łobodowski Józef. Gwiezdny psałterz. Lublin 1931. Nakładem autora, s. 95, 20 cm, oryg. okł. brosz. 300,-

Drugi po „Słońcu przez szpary" (1929 r.) tomik poetycki Józefa Łobodowskiego (1909-1988) – poety, powieściopisarza, eseisty, tłumacza, w późniejszym okresie twórczości zagorzałego antykomunisty, orędownika pojednania polsko-ukraińskiego**. Okładkę zaprojektował Czesław Stefański** (ur. 1907), członek lubelskiej grupy artystycznej Elipsa. Stan bardzo dobry.
(Patrz tablica XXXIII)

697. Malczewski Antoni. Marja. Powieść ukraińska z illustracyami W[ojciecha] Gersona. Warszawa-Lipsk [1883]. K.F. Köhler, F. Hösick, s. 101, [1], **tabl. ryc. 4 (drzeworyty), ryc. w tekście (drzeworyty)**, 19,5 cm, opr. późniejsza ppł. ze złoc. na licu. 150,-

Egzemplarz z księgozbioru Konstantego Ledóchowskiego (ekslibris). Najsłynniejsza powieść Antoniego Malczewskiego (1793-1826) – poety i podróżnika, powstała na początku lat dwudziestych. Jej osnową stały się tragiczne losy żony Stanisława Szczęsnego Potockiego, Gertrudy Komorowskiej. Dopiero po śmierci autora krytycy zwrócili uwagę czytelników na powieść i na stałe określili pozycję „Marii" jako najwybitniejszego, obok utworów Adama Mickiewicza, dzieła przedpowstaniowego romantyzmu polskiego. **Edycja ilustrowana drzeworytami wg rysunków Wojciecha Gersona** (1831-1901). Niewielkie przetarcia oprawy, wewnątrz stan dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana 1800-1900, poz. 791.

698. Małecki Antoni. Juliusz Słowacki. Jego życie i dzieła w stosunku do współczesnej epoki. T. 1-2. Lwów 1866-1867. Nakładem autora. Z Drukarni Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, s. XVI, 269; [4], 348, [4], 22 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. napisami. 400,-

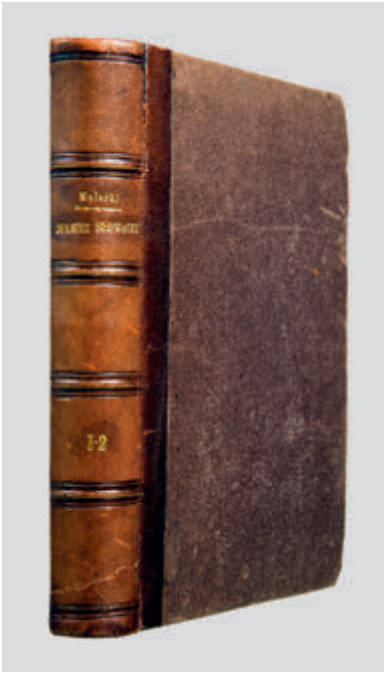
Wydanie 1. Oparta na szerokim materiale źródłowym, jedna z najlepszych w literaturze biografii Juliusza Słowackiego, opracowana przez Antoniego Małeckiego (1821-1913) – historyka literatury, językoznawcę, mediewistę, heraldyka, profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Lwowskiego. Oprawa po konserwacji, w tomie pierwszym brak karty przedtytułowej, na kartach miejscami niewielkie zaplamienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

ADAM MICKIEWICZ

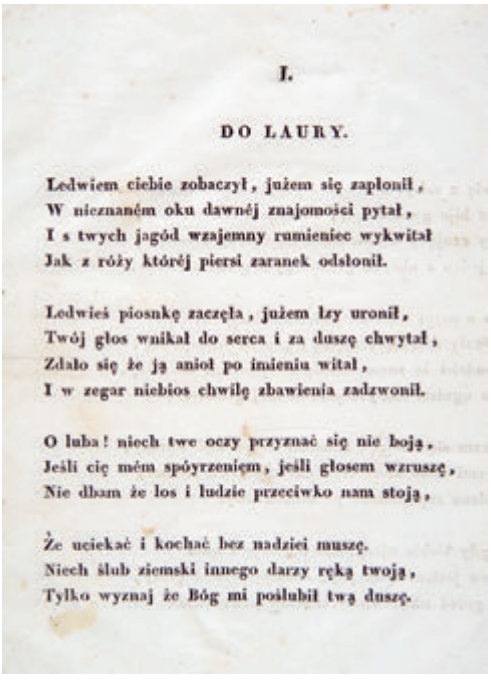
– Wydania za życia poety –

699. Mickiewicz Adam. Sonety. Moskwa 1826. W Drukarni Uniwersytetu. Nakładem Autora, s. 48, 22 x19 cm, opr. z epoki płsk z tyt. na licu. 12 000,-

Wydanie 1. Zbiór 22 sonetów miłosnych i 18 sonetów krymskich. „Sonety" ukazały się jako trzecia publikacja książkowa (po 2 tomikach poezji wyd. w Wilnie w latach 1822-1823) podczas pobytu Mickiewicza w Rosji, dokąd został zesłany w 1824 roku. Poeta wybrał 22 sonety miłosne i 18 sonetów z podróży na Krym i do Odessy. Wśród utworów znajdują się m.in. znane każdemu Polakowi: **„Stepy akermańskie" („Wpłynąłem na suchego przestwór oceanu..."); „Do Laury" („Ledwiem ciebie zobaczył, jużem się zapłonił..."); „Dobranoc" (Dobranoc! już dziś więcej nie będziem bawili...")** i inne. Druk ukończono na początku grudnia 1826 r. Wysokość nakładu nie jest znana, wiadomo jedynie, że do Warszawy poeta przesłał ok. 500 egzemplarzy. Autor wydał je własnym nakładem, w okazałej szacie typograficznej, w dużym formacie, na dobrym papierze, w drukarni Uniwersytetu Moskiewskiego. Do części nakładu dołączono litografowany przekład jednego sonetu na język perski. Tekst ten odbito dopiero w końcu 1828 roku, w związku z czym większa część nakładu rozeszła się bez dodatku litografowanego, który w oferowanym egzemplarzu również nie występuje. Pojawienie się „Sonetów" wywarło na czytelnikach w Moskwie wielkie wrażenie, Warszawa przyjęła utwory różnie: klasycy, z Koźmianem na czele, ruszyli do ataku, bronili poezji romantycy. Mickiewicz pisał: „Jedni mówią, że ja nie powinienem płodów niedowarzonych drukować, inni znowu,

698. A. Małecki. Juliusz Słowacki. 1867.

I.

DO LAURY.

Ledwiem ciebie zobaczył, jużem się zapłonił,
W nieznaném oku dawnéj znajomości pytał,
I s twych jagód wzajemny rumieniec wykwitał
Jak z róży któréj piersi zaranek odsłonił.

Ledwieś piosnkę zaczęła, jużem łzy uronił,
Twój głos wnikał do serca i za duszę chwytał,
Zdało się że ją anioł po imieniu witał,
I w zegar niebios chwilę zbawienia zadzwonił.

O luba! niech twe oczy przyznać się nie boją,
Jeśli cię mém spóyrzeniem, jeśli głosem wzruszę,
Nie dbam że los i ludzie przeciwko nam stoją,

Że uciekać i kochać bez nadziei muszę.
Niech ślub ziemski innego darzy ręką twoją,
Tylko wyznaj że Bóg mi poślubił twą duszę.

699. A. Mickiewicz. Sonety. 1826.

że Sonety lepsze od Petrarkowych... Wszystkie pochwały i krytyki jedna w drugą głupsze". Czas pokazał, że „Sonety krymskie" wywarły ogromny wpływ na literaturę polską (Słowacki znał je na pamięć) i do dziś uchodzą za najpiękniejsze strofy Mickiewiczowskiej poezji. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Liczne ślady po zalaniu większości marginesów, kilkanaście kart z podklejonymi marginesami. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 231; A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 15-23; T. Syga. Te księgi proste. Dzieje pierwszych polskich wydań książek Mickiewicza, s. 32-43.
(Patrz tablica XXXV oraz ilustracja)

700. Mickiewicz Adam. Sonety. Z nótami kompozycyi Karola Lipińskiego. Lwów 1827. Nakładem Kühna i Milikowskiego. Wyciśnięto u Piotra Pillera, s. [2], XII, 50, 13,5 cm, opr. pł. 5000,-

Drugie, „plagiatowe" wydanie „Sonetów" Adama Mickiewicza. Po raz pierwszy „Sonety" ukazały się w Moskwie w 1826 r., ich rozgłos był bardzo duży, dotarł także do Galicji, nie dotarła tam jednak odpowiednia liczba egzemplarzy. W tej sytuacji na druk zdecydowało się dwóch księgarzy lwowskich: Kuhn i Milikowski. Przystępując do wydania dysponowali oni sfałszowanym zezwoleniem Mickiewicza z datą: „w Kijowie 1826 r.". Znajdowało się ono na rękopiśmiennym egzemplarzu „Sonetów" przepisanym przez Ludwika Piątkiewicza, który był autorem drukowanej na czele tej edycji rozprawy „O sonecie w ogólności z treściwym wyłożeniem historii sonetu", sławiącej sonet jako nowe zjawisko w poezji polskiej. „Edycja lwowska Sonetów to mała książeczka o pięknym typograficznym wyglądzie, wydana z całą starannością, w skromnej, liliowo-szarej, ozdobnie obramowanej okładce" (Semkowicz). Do części nakładu dołączono kompozycję muzyczną Karola Lipińskiego do sonetu „Do Niemna", oferowany egzemplarz jest bez nut. Ślady zalania karty tytułowej i przebarwienia kart, wzmocnienia brzegów kilku kart. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Wydania, s. 24-30; A. Semkowicz, Bibliografia, poz. 237.
(Patrz tablica XXXV)

POLIHYMNIA
CZYLI
PIĘKNOŚCI POEZYI
AUTORÓW TEGOCZESNYCH
DLA
MIŁOŚNIKÓW LITERATURY
POLSKIEJ,
WYDANE PRZEZ
JANA JULIANA SZCZEPAŃSKIEGO.
Tom IV.
WE LWOWIE,
WYCIŚNIĘTO U PIOTRA PILLERA.

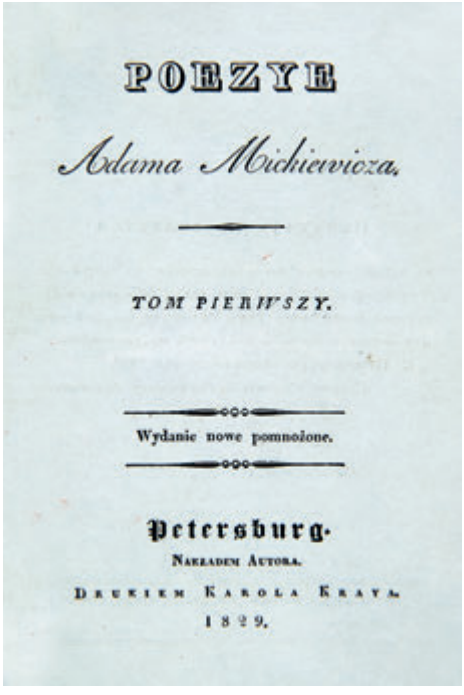
701. Polihymnia (utwory A. Mickiewicza).

POEZYE
ADAMA
MICKIEWICZA.
TOM PIERWSZY.
PARYŻ,
1828.

702. A. Mickiewicz. Poezye. 1828.

701. [Mickiewicz Adam]. Polihymnia czyli piękności poezyi autorów tegoczesnych dla miłośników literatury polskiey. Wydane przez Jana Juliana Szczepańskiego. T. 1-6 (w 2 wol.). Lwów 1827-1828. Wyciśnięto u Piotra Pillera, s. 158, [2]; 171, [3]; 151, [1]; 179; 165, [3]; 167, [9]; 19,5 cm, opr. współcz. płsk. z tyt. i tłocz. 10 000,-

Komplet. Antologia wierszy poetów polskich wydana przez Jana Juliana Szczepańskiego (1796-1869) – filologa, nauczyciela języka polskiego w szkołach lwowskich. **Tom 1-szy** zawiera utwory F. Karpińskiego, F. Wężyka, J. U. Niemcewicza, A. Goreckiego, J.P. Woronicza, K. Koźmiana. **Tom 2-gi** zawiera utwory: Ludwika Kropińskiego, Karola Sienkiewicza, Bohdana Zaleskiego, Stefana Witwickiego, Jana Maksymiliana Fredry, Aleksandra Fredry, Ksawerego Godebskiego, Kajetana Małeckiego, Tymona Zaborowskiego. **Na stronach 168-171 przedruk wiersza Adama Mickiewicza „Pożegnanie Childe-Harolda (z L. Byrona)"** (pierwodruk ukazał się w „Dzienniku Warszawskim" w 1826). **T. 3-ci** zawiera utwory Kazimierza Brodzińskiego i Antoniego Edwarda Odyńca. **Na stronach 108-111 przedruk wiersza Adama Mickiewicza „Panicz i dziewczyna"** (pierwodruk ukazał się w drugim tomie „Poezyi" A.E. Odyńca w 1826 r.). **Tom 4-ty – w całości poświęcony Adamowi Mickiewiczowi**. Zawiera wybór utworów drukowanych wcześniej w wileńskich tomikach poetyckich: Dziady, część II i IV, Pierwiosnek, Romantyczność, Świtezianka, Żeglarz, Dudarz, Rybka, To lubię, Pani Twardowska, Powrót taty, Lilie, Kurhanek Maryli, Wybór sonetów. Na stronach 5-7 **pierwodruk „Ody do młodości".** „W handlu antykwarskim spotyka się „Polihymnię" nawet często, ale… bez tomu czwartego, który widocznie najwięcej był rozchwytywany" (A. Semkowicz). **Tom 5-ty** zawiera przekłady: Dyzmy Bończy-Tomaszewskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Maurycego Gosławskiego, Jana Nepomucena Wiernikowskiego, Franciszka Salezego Dmochowskiego, Tymoteusza Lipińskiego, Euzebiusza Słowackiego, Antoniego Felińskiego, Jana Nepomucena Kamińskiego. **Tom 6-ty** to „Wybór przekładów i naśladowań różnych autorów", m. in.: przekłady z Goethego (Brodzińskiego), z Waltera Scotta (Zaleskiego), z Bürgera (Odyńca), z Owidiusza (Osińskiego). Efektowna oprawa współczesna, półskórek podzielony zwięzami wypukłymi na pięć pól, w drugim – tytulatura, w pozostałych ślepe tłoczenia. Nieaktualny wpis własnościowy. Miejscami przybrudzenia pap., podklejenia kilku marginesów i narożników kart, poza tym stan dobry. W tomie 6 brak s. 15/16. **Bardzo rzadkie w komplecie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia…, poz. 238, 239.
(Patrz tablica XXXV oraz ilustracja)

POEZYE

Adama Michiewicza.

TOM PIERWSZY.

Wydanie nowe pomnożone.

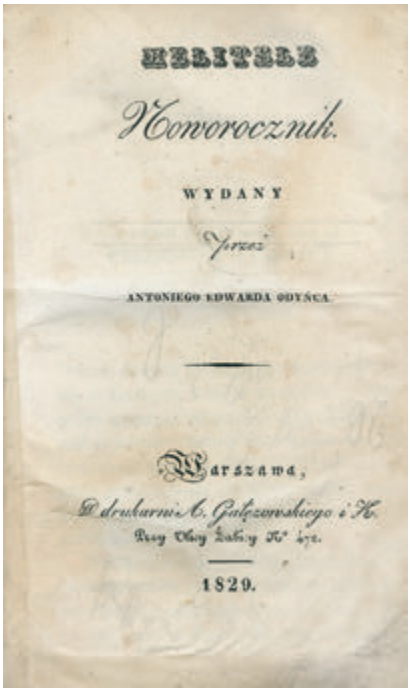
Petersburg.

Nakładem Autora.

Drukiem Karola Kraya.

1829.

703. A. Mickiewicz. Poezye. 1829.

MELITELE

Noworocznik.

WYDANY

przez

ANTONIEGO EDWARDA ODYŃCA.

Warszawa,

W drukarni A. Gałęzowskiego i K.

1829.

704. Melitele (pierwodruki A. Mickiewicza). 1829.

702. Mickiewicz Adam. Poezye. Tom pierwszy. Paryż 1828. U przedsiębiorców Barbezat i Delarue, k. [2], s. VII, 236, portret, 18 cm, opr. płsk z tłocz., oryg. okł. brosz. 3500,-

Wydanie paryskie utworów Adama Mickiewicza uznawane za najpiękniejszą edycję „Poezyi". Zostało przygotowane przez Leonarda Chodźkę (1800-1871) – polskiego historyka, archiwistę, kartografa, geografa, działacza emigracyjnego i wydawcę. Wydanie oraz wykonanie specjalnie odlanych na potrzeby druku polskich czcionek (Chodźko zaznaczył, że „Poezye Mickiewicza rzeczywiście są pierwszem dziełem drukowanem po polsku w Paryżu") sfinansowała Klementyna z Sanguszków Ostrowska, która zgodziła się też, by dochód w całości przekazać poecie. Mickiewicz z razu oburzony prezentem od nieznajomej, podziękował jej wreszcie po roku za namową Lelewela. **W 1828 r. ukazały się w nakładzie 1000 egzemplarzy** dwa woluminy zawierające utwory z opublikowanych w Wilnie w 1823 r. tomów „Poezyi". W oferowanym tomie pierwszym Chodźko powtórzył edycję wileńską z utworami zapowiadającymi nową epokę literacką: **Ballady i romanse** („Pierwiosnek"; „Romantyczność"; „Świteź"; „Rybka"; „Powrót taty"; „Kurhanek Maryli"; „To lubię"; „Rękawiczka"; „Pani Twardowska"; „Lilie"; „Dudarz"; „Przypomnienie") oraz **Wiersze różne**, przydając do niej **„Grażynę"** drukowaną pierwotnie w wileńskim t. 2, a opuszczając przemowę „O poezji romantycznej". Tekst opatrzono przedmową, epilogiem i przypisami wydawcy. Nieaktualne pieczątka i wpis własnościowy. Zaplamienia i przebarwienia na kartach, zachowane choć przycięte oryginalne okładki broszurowe, nowe wyklejki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

703. Mickiewicz Adam. Poezye. T. 1-2 (w 2 wol.). Wydanie nowe pomnożone. Petersburg 1829. Nakładem Autora. Drukiem Karola Kraya, s. XXXIV, [2], XXXV-XL, 284; VI, 300, 15 cm, opr. płsk. 14000,-

Wydanie petersburskie poezji Mickiewicza ukazało się drukiem na przełomie lutego i marca 1829 r. w nakładzie 2000 egzemplarzy „na cienkim, a trwałym papierze, dość drobnym, choć wyraźnym

i pięknym drukiem" (Semkowicz). Na początku tomu pierwszego poeta umieścił po raz pierwszy słynną polemiczną rozprawę „Do krytyków i recenzentów warszawskich". Wywołała ona duży rozgłos w samej Warszawie, polemizowali z nią m.in. Franciszek Salezy Dmochowski, Maurycy Mochnacki i Kajetan Koźmian. Aby uniknąć dość częstych dotąd pirackich przedruków, na odwrocie karty tytułowej Mickiewicz umieścił ostrzeżenie: „Wydawcy nieupoważnieni od Autora ulegną prawnemu zaskarżeniu". W edycji petersburskiej przedrukowano głównie znane już utwory wieszcza. Najwięcej problemów z cenzurą dostarczył przedruk „Konrada Wallenroda" (drukowanego po raz pierwszy rok wcześniej w Petersburgu). Dla uniknięcia konfliktów z cenzurą na końcu wstępu do poematu Mickiewicz umieścił fragment sławiący wspaniałomyślność cara. W obu tomach znajdują się także liczne **pierwodruki drobnych poezji, elegii, ballad (m.in. ballady litewskiej „Trzech Budrysów")**. Już po zakończeniu druku obu tomów, w zakończeniu tomu pierwszego, na skutek interwencji cenzury, nastąpiła konieczność usunięcia jednego utworu, w miejsce dwóch wyciętych kartek z przedostatniego arkusza wklejono przekład „Podróżnego" z Goethego. „Wydanie petersburskie rozpowszechniło się dość szybko, jako że i sława poety coraz szersze zataczała kręgi. Dzisiaj należy ono do wydań rzadkich i cennych" (Semkowicz). Niewielkie zabrudzenia tekstu, ostatnia karta tomu II z rogiem uzupełnionym (z niewielkim ubytkiem tekstu), karty przedtytułowe w starannej kopii. **Rzadkie**.
Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieła Adama Mickiewicza w ciągu stulecia, s. 68-73; A. Semkowicz, bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 310; T. Syga, Te księgi proste. Dzieje pierwszych polskich wydań książek Mickiewicza, s. 82-88.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

704. [Mickiewicz Adam]. Melitele. Noworocznik wydany przez Antoniego Edwarda Odyńca. [Rok 1]. Warszawa 1829. W Drukarni A. Gałęzowskiego i K., s. [8], 255, **portret 1 (litografia), tabl. ilustr. 2 (litografie, winno być 3), tabl. nut 1 (litografia), finaliki (drzeworyty)**, 16 cm, opr. późniejsza pł. 1200,-

Pierwszy rocznik wydawnictwa redagowanego przez Antoniego Edwarda Odyńca. **Zawiera trzy pierwodruki Adama Mickiewicza: „Do S.B. W imionniku"; „Czaty. Ballada ukraińska"; „Farys. Powieść arabska"** oraz wczesne przedruki dwóch innych utworów: „Godzina. Elegia"; „Niepewność". W tomie ponadto znajdują się utwory: Kazimierza Brodzińskiego, Aleksandra Chodźki; Aleksandra Fredry („Żeglarz"); Antoniego Goreckiego, Konstantego Gaszyńskiego, Stanisława Jachowicza, Juliana Korsaka, Józefa Korzeniowskiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Antoniego Edwarda Odyńca, Stefana Witwickiego, a także „Wiadomość historyczna o zamku nowogródzkim", „Wiadomość historyczna o zamku trockim" (z litografią), „Wiadomość historyczna o zamku wileńskim" (z litografią). Brak 1 litografii, karta z nutami przycięta (z niedużą stratą tekstu). Zapiski atramentem i ołówkiem kopiowym na kilku kartach, marginalia ołówkiem, k. tyt. i 1 karta wewnątrz podklejone, miejscami przybrudzenia i zaplamienia pap. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, Warszawa 1958, poz. 311; W. Łysiak, Empireum…, t.2, s. 669.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

705. [Mickiewicz Adam]. Melitele. Noworocznik wydany przez Antoniego Edwarda Odyńca. Rok drugi. Warszawa 1830. W Drukarni A. Gałęzowskiego, s. [2], 236, [2], tabl. ryc. 1 (litogr., winno być 2), 20 cm, opr. z epoki pł., zach. okł. wyd. brosz. 1200,-

Drugi i ostatni rocznik wydawnictwa redagowanego przez Antoniego Edwarda Odyńca. **Zawiera dwa pierwodruki Adama Mickiewicza:** „Z Romeo i Julii trajedii Szekspira" (s. 46-50) i „Almotenaby (Z arabskiego według tłom[aczenia] Lagranża)" (s. 146-150), a **także pierwodruk Juliusza Słowackiego:** „Hugo. Powieść krzyżacka" (s. 183-194). Ponadto w tomie znajdują się utwory Juliana Ursyna Niemcewicza, Franciszka Morawskiego, Ksawerego Godebskiego, Juliana Korsaka, Stefana Witwickiego, Antoniego Edwarda Odyńca, Seweryna Goszczyńskiego, Jana Pawła Woronicza, Konstantego Gaszyńskiego, Stanisława Jachowicza i J.B. Zaleskiego. Egz. nie przycięty, z szerokimi marginesami. Dwie ciekawe proweniencje: Księgarnia Juliusza Wildta z Krakowa (suchy tłok: Libraire Jules Wildt à Cracovie...) oraz nalepka czytelni i antykwarni D. Heszelesa w Przemyślu. Brak 1 litogr., oprawa płócienna zniszczona, przybrudzenie okł. brosz., rdzawe plamki i zbrązowienia pap., miejscami intensywne. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, Warszawa 1958, poz. 332; Juliusz Słowacki. Bibliografia Literatury Polskiej „Nowy Korbut", poz. 20.
(Patrz tablica XXXV)

KSIEGI
c
Narodu Polskiego
I
PIELGRZYMSTWA POLSKIEGO.
W PARYŻU,
W DRUKARNI A. PINARD,
PRZY QUAI VOLTAIRE, 15.
Roku Pań... 1832.
KSIĘGOZBIÓR K. Li. ZB. KORCZYŃSKIEGO

706. A. Mickiewicz. Księgi narodu. 1832.

PIELGRZYM
POLSKI
Pismo Polityczne i Literackie.
CZĘŚĆ I.
KWIECIEŃ, MAJ, CZERWIEC, 1833
PARYŻ.
W Drukarni A. Pinard.
1833.

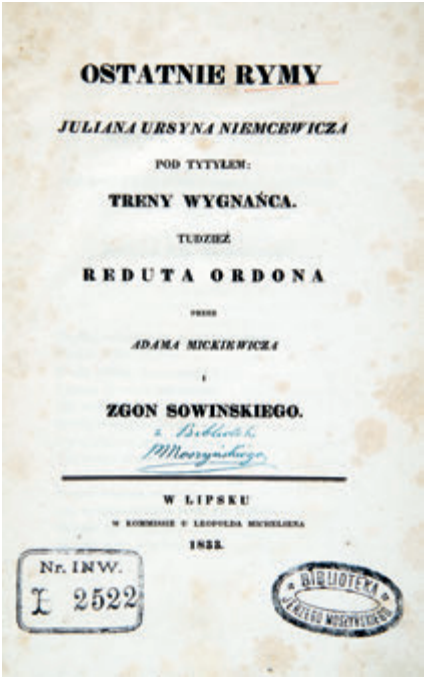
707. A. Mickiewicz. Pielgrzym Polski. 1833.

706. Mickiewicz Adam. Księgi narodu polskiego i pielgrzymstwa polskiego. Paryż 1832. W Drukarni A. Pinard, s. 93, 10,7 cm, opr. z epoki ppł. 4500,-

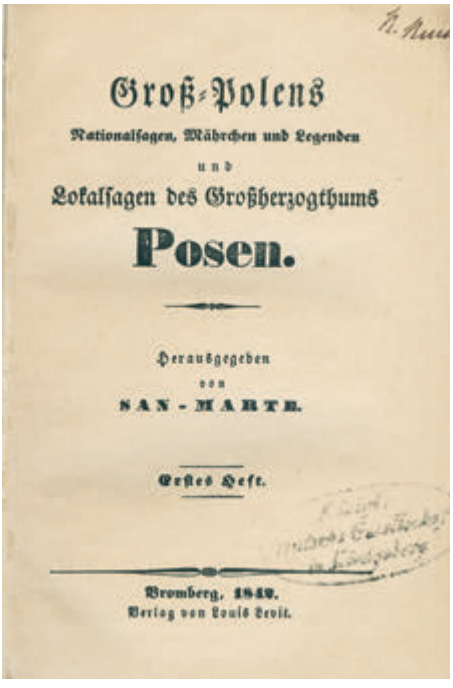
Wydanie drugie. Wydanie pierwsze „Ksiąg" ukazało się na początku grudnia 1832 r., cały nakład rozszedł się w ciągu kilkunastu dni, w związku z czym zaistniała potrzeba dodrukowania kolejnych egzemplarzy. Wydanie drugie różni się od pierwszego nieco szerszym formatem i jest poprawniejsze, na karcie tytułowej nie dodano informacji o wznowieniu wydania. „Księgi" zyskały duży rozgłos i popularność, co spowodowało w bardzo krótkim czasie następne wydania. Z entuzjazmem wypowiadali się o nich bliscy i przyjaciele Mickiewicza: Zaleski, Jański, Domeyko, Witwicki, Jełowicki, Garczyński. Szybko przetłumaczono je także na język niemiecki i francuski. A. Semkowicz pisał: „Obie książeczki zajmują odrębne miejsce wśród wydań za życia poety. Małe, prawie miniaturowe, robią wrażenie modlitewników kieszonkowych, niezbędnych w ciężkich chwilach zwątpienia i smutku. Drukowano je tak umyślnie, żeby ułatwić przemycanie ich do kraju. **Dziełko wydano bezimiennie, aby utorować książeczkom drogę tam, gdzie nazwisko poety było postrachem dla władz, a z każdego dzieła jego wietrzono rewolucję**". Otarcia i przetarcia oprawy, na kartach miejscami zaplamienia, zabrudzenia i ślady zawilgocenia, na karcie tytułowej pieczątka i suchy tłok własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** Lit. A. Semkowicz, Wydania dzieł Adama Mickiewicza..., s. 100-104.
(Patrz ilustracja)

707. [Mickiewicz Adam]. Pielgrzym Polski. Pismo Polityczne i Literackie. Część 1-2. Półarkusze 1-32 (kwiecień-grudzień 1833). Paryż 1833. W Drukarni A. Pinard, s. 128, winietki (drzeworyty), 27 cm, opr. współcz. w 2 wol., półzamsz, zach. przednia okł. brosz. 3200,-

Egzemplarz z księgozbioru Henryka Korwin-Kałussowskiego (1806-1894) – powstańca, wydawcy, działacza niepodległościowego. Pierwszy numer „Pielgrzyma Polskiego" ukazał się 4 listopada 1832 r. Pismo założył i redagował Eustachy Januszkiewicz, który nadał mu charakter czasopisma informacyjno-kronikarskiego. Na początku 1833 r. Januszkiewicz zaproponował Mickiewiczowi współredagowanie czasopisma wraz z Bogdanem Jańskim. Od kwietnia Mickiewicz rozpoczął wydawanie „Pielgrzyma" w zwiększonym formacie. Już w pierwszym numerze zaczęły pojawiać się artykuły polityczne poety. Łącznie do lipca, kiedy to zakończył współpracę z periodykiem, **na jego łamach Mickiewicz zamieścił co najmniej 25 artykułów i recenzji – wszystkie są pierwodrukami.** Z jego inicjatywy w czasopiśmie obok licznych artykułów i recenzji drukowano także poezje Hieronima Kajsiewicza, Stefana Witwickiego, Juliusza Słowackiego, Stefana Garczyńskiego,

708. A. Mickiewicz. Reduta Ordona. 1833.

710. A. Mickiewicz. „Lilije" i „Pani Twardowska". 1842.

Antoniego Goreckiego. Oferowany wolumin **obejmuje cały okres czynnego udziału Mickiewicza w redagowaniu pisma**. Okładka broszurowa po konserwacji, na marginesach kilku kart niewielkie uzupełnienia, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

– Reduta Ordona –

708. Mickiewicz Adam. Niemcewicz Julian Ursyn. Ostatnie rymy [J.U.N.] pod tytułem [!]: Treny Wygnańca. Tudzież Reduta Ordona przez [A.M.] Zgon Sowińskiego. Lipsk 1833, s. 24, 22,5 cm, opr. współcz., skóra. 2000,-

Z księgozbioru Edmunda Puzdrowskiego. „Treny Wygnańca" napisał Julian Ursyn Niemcewicz wkrótce po opuszczeniu Polski po powstaniu listopadowym. Ich pierwodruk ukazał się w 1832 r. w wychodzącym w Awinionie piśmie emigracyjnym „Bard Nadwiślański". „Reduta Ordona" po raz pierwszy ukazała się w lutym 1833 r. we Lwowie jako tajny druk Ossolineum. Kilka miesięcy potem tekst utworu wydrukowano razem z „Ostatnimi rymami" w Lipsku (patrz: W. Łysiak, Empireum). Według A. Semkowicza pierwodrukiem „Reduty" jest oferowana pozycja. Spory o przyznanie rangi pierwodruku różnym wydaniom „Reduty" (tajnym Ossolineum, lipskiemu czy paryskiemu) nie są do końca jednoznacznie rozstrzygnięte, jak przyznaje autor „Empireum". Opr.: brązowy zamsz, zachowana oryg. okł. brosz. Na przedniej wyklejce ekslibris poety i prozaika Edmunda Puzdrowskiego (ur. 1942). Drobne zabrudzenia i przebarwienia. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Wydania dzieł, s. 125-131; W. Łysiak, Empireum, t. II, s. 384-392
(Patrz tablica XXXIV oraz ilustracja)

709. [Mickiewicz Adam]. Souvenirs de la Pologne, historiques, statistiques et littéraires. Publiés par une réunion de littérateurs polonais. Paris (Paryż) 1833. Bureau des „Souvenirs". Druk A. Pinarda, s. [4], 392, **tabl. ryc. 24 (litografie),** winietka drzeworytowa na karcie tyt., 25 cm, opr. ppł. 1800,-

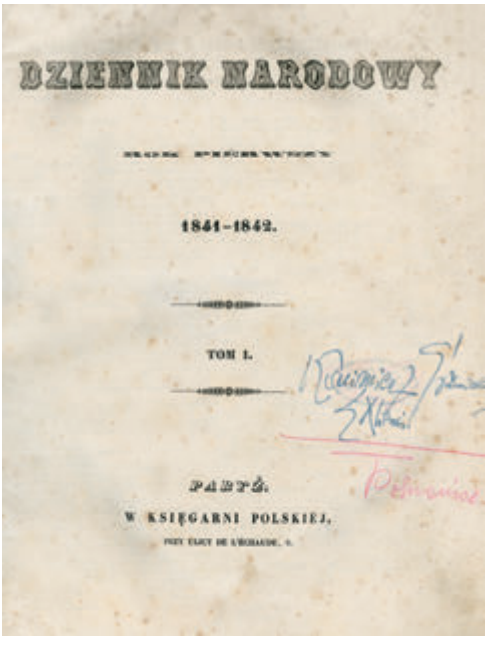
Pieczęcie własnościowe Konstantego Przewłockiego oraz Andrzeja Szczepki. Albumowa publikacja periodyczna, adresowana do „wszystkich przyjaciół Polski", mająca na celu zapoznanie społeczeństwa francuskiego z historią Polski oraz służąca komentowaniu aktualnej sytuacji Polski i emigracji. Ukazywała się w zeszytach w latach 1833-1834 (razem 14 zeszytów). Redagowana była przez „stowarzyszenie literatów polskich", w którego gronie znaleźli się m.in. Karol Hoffman, Ksawery Bronikowski, Konstanty Gaszyński, Klementyna Hoffmanowa, Józef Straszewicz i Aleksander Jełowicki. Pismo zawiera szkice z historii Polski (Śmierć Sowińskiego; Bitwa pod Maciejowicami; Więzienie Jana Kazimierza we Francji; Pałac w Puławach; Wejście Napoleona do Wilna) ilustrowane litografiami (m.in. François le Villaina, Victora Adama) oraz aktualne informacje z życia emigracji (tu na stronach 386-391 **głośny artykuł Józefata Bolesława Ostrowskiego o Mickiewiczu**, którego autor nazywał „reprezentantem naszej rewolucji kulturalnej XIX wieku"). Na s. 332 nie ujęta w spisie treści **reklama portretu Adama Mickiewicza** (w litografii), którego autorem był Józef Szymon Kurowski, wraz z informacją o tym, że Mickiewicz od lat jest obiektem prześladowań carskich, a **za posiadanie jego poezji pod zaborami grozi śmierć.** Na s. 385 (także nie ujęte w spisie treści) francuskie tłumaczenie **wiersza Mickiewicza „Do Matki Polki"** dokonane przez Krystyna Piotra Ostrowskiego, poetę, powstańca, od 1831 r. na emigracji. Konstanty Przewłocki (1857-1930), ziemianin, działacz gospodarczy, właściciel majątku w Mordach. Drobne zaplamienia, otarcia oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
Lit.: L. Gocel. Katalog zbiorów powstania listopadowego, 3187.

710. [Mickiewicz Adam]. Schulz Albert. Groß-Polens Nationalsagen, Mährchen und Legenden und Lokalsagen des Großherzogthums Posen. Herausgegeben von San-Marte. [H. 1-3]. Bromberg (Bydgoszcz) 1842. Verlag von Louis Levit, s. 248, 19,5 cm, opr. kart. marm. z naklejonym na grzbiecie tyt. 3600,-

Estr. XIX w., t. 4, s. 211 (nie znał egz. z autopsji). **Z biblioteki Leona Różdżyńskiego** (1906-1978), wybitnego antykwariusza bydgoskiego, bibliofila i regionalisty (ekslibris). Zbiór polskich podań, baśni i legend oraz podań lokalnych Wielkiego Księstwa Poznańskiego. M.in. legenda o Lechu, Czechu i Rusie, Kraku, Wandzie, Popielu, Piaście, św. Stanisławie, Twardowskim. Zamieszczono również **2 ballady Adama Mickiewicza** „Die Lilien" (Lilije) i „Frau Twardowska" (Pani Twardowska) w tłumaczeniu Carla von Blankensee. Do jego przekładu wierszy pisał muzykę niemiecki kompozytor, dyrygent i śpiewak Carl Loewe (1796-1869). Stworzona przez niego muzyka do utworów A. Mickiewicza (Pani Twardowska, Trzech Budrysów, Świtezianka, Czaty, Panicz i dziewczyna), dała początek nowemu gatunkowi solowej ballady romantycznej. Albert Schulz (pseud. San-Marte, 1802-1893), niemiecki tłumacz, folklorysta, badacz literatury średniowiecznej, przez kilka lat mieszkający w Bydgoszczy. Nieaktualne pieczątki i podpis własnościowy, stan dobry. **Rzadkie** (mimo braku czwartego zeszytu, który ukazał się w Bydgoszczy po dwuletniej przerwie).
(Patrz ilustracja)

711. [Mickiewicz Adam]. Dziennik Narodowy. Rok 1-4, nr 1-208 (1.04.1841-29.03.1845). Paryż 1841-1845. W Księgarni Polskiej, s. 4, 210; IV, [211]-418; IV, [419]-628; IV, [629]-836, 27 cm, opr. współcz. w 4 wol., pł. 4000,-

Cztery pierwsze roczniki „Dziennika Narodowego" – prawicowego czasopisma emigracyjnego wydawanego w Paryżu w latach 1841-1848 (łącznie ukazało się siedem roczników). Głównym założycielem i redaktorem czasopisma był Władysław Plater, współredaktorami byli m.in. Feliks Wrotnowski, Jan Franciszek Kołosowski i Józefat Wereszczyński. Na łamach czasopisma poruszano przede wszystkim aktualne kwestie polityczne, ponadto zagadnienia związane z literaturą, publikowano informacje o nowych książkach, czy też nekrologi zmarłych. W roczniku pierwszym, w numerach 5, 6, 11, 17, 21, 25, 30, 31, 34 oraz 38 znajdują się **„Wyciągi z Kursu literatury sławiańskiej" Adama Mickiewicza.** Wyciągi zostały zamieszczone w skróconym przekładzie Feliksa Wrotnowskiego, poprzedziły je trzy artykuły bardzo przychylnie omawiające znaczenie prelekcji Wieszcza oraz opisujące pozytywne ich przyjęcie w prasie francuskiej. Wyciągi z drugiego roku kursu, ze względu na zbyt dużą ilość zajmowanego miejsca, ukazywały się w formie półarkuszowych dodatków do poszczególnych numerów „Dziennika" (w oferowanym egzemplarzu ich brak). Na kartach miejscami charakterystyczne zażółcenia, w rocznikach 3 i 4 uzupełnione ubytki na kartach tytułowych, we wszystkich rocznikach uzupełnione ubytki dolnego marginesu ostatnich kart, nieaktualne podpisy, pieczątki i ekslibrisy własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: A. Semkowicz, Bibliografia utworów Adama Mickiewicza, poz. 574.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

DZIENNIK NARODOWY

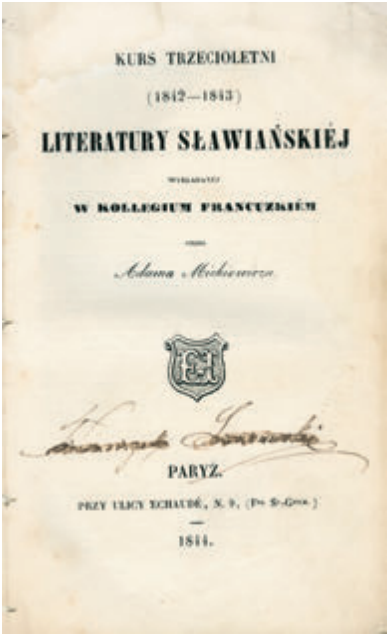
1841-1842.

TOM I.

PARYŻ.

W KSIĘGARNI POLSKIEJ.

711. [A. Mickiewicz]. Dziennik Narodowy. 1841.

KURS TRZECIOLETNI

(1842—1843)

LITERATURY SŁAWIAŃSKIEJ

W KOLLEGIUM FRANCUZKIEM

Adama Mickiewicza

PARYŻ.

1844.

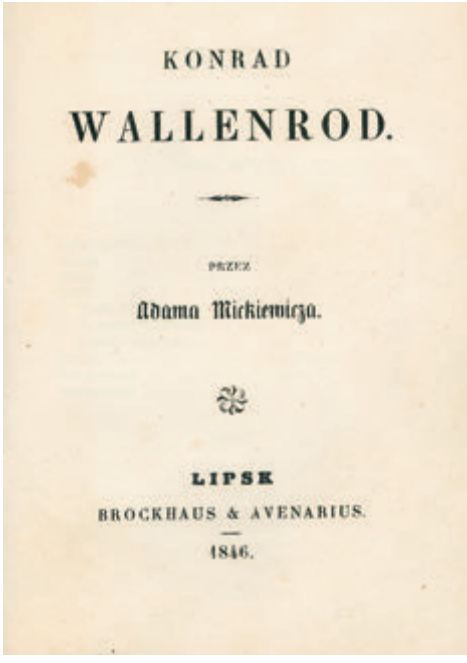
712. Kursy literatury sławiańskiej. 1844-1845.

712. Mickiewicz Adam. Kurs trzecioletni (1842-1843) literatury sławiańskiej wykładanej w Kollegium Francuzkiem. Paryż 1844. Druk: Bourgogne i Martinet, s. XII (winno być: XV), 213, [1]; **adl.**:
Mickiewicz Adam. Kurs czwartoletni (1843-1844) literatury sławiańskiej wykładanej w Kollegium Francuzkiem. Paryż 1845. Druk: Bourgogne i Martinet, s. VIII, 126, 18 cm, współopr. płsk. współcz. ze złoc. i ślepymi tłocz. na grzbiecie. 600,-

Semkowicz, s. 179. **Wydanie pierwsze polskie**. „Kurs trzecio- i czwartoletni" przetłumaczony na język polski przez Feliksa Wrotnowskiego, wydany staraniem Eustachego Januszkiewicza (dwa pierwsze Kursy ukazały się w latach 1842-43). Adam Mickiewicz wygłosił cykl wykładów z literatury słowiańskiej w Collège de France w Paryżu w latach 1840-1844. Cieszące się niezmierną popularnością paryskie prelekcje Mickiewicza przyciągały liczne audytorium, złożone, poza studentami, z czołowych twórców, działaczy i myślicieli epoki (w roku 1844 Mickiewicz został zawieszony w czynnościach profesora Kolegium, w związku z polityczną wymową jego prelekcji, w czasie których wychwalał Napoleona oraz za propagowanie towianizmu). Feliks Wrotnowski (1805-1871), powstaniec listopadowy, późniejszy dyrektor Biblioteki Polskiej w Paryżu, był uczestnikiem prelekcji. Z własnej inicjatywy przystąpił on do spisywania przekazywanych przez Mickiewicza treści, następnie zaś, przy współudziale samego profesora, pieczołowicie je opracowywał i osobiście czuwał nad przygotowaniem do druku. Nieaktualny podpis własnościowy. W obu tomach ślady po ołówku, w t. 3 brak 3 k. (XIII-XV), w t. 4 ślady zalania. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

713. Mickiewicz Adam. Konrad Wallenrod. Lipsk 1846. Brockhaus & Avenarius, s. [6], IV, 5-117, [1], 12,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. i tłocz., brzegi kart marm. 500,-

Egzemplarz z księgozbioru Emila Zegadłowicza (podpis na przedniej wyklejce). Jeden z ważniejszych utworów A. Mickiewicza w formie historycznej powieści poetyckiej osadzonej w realiach XIV w., kiedy Krzyżacy, podbiwszy ziemie aż po Niemen, zagrozili Litwie ostateczną zagładą. Pierwsza z trzech książek Adama Mickiewicza wydana w Lipsku nakładem F.A. Brockhausa (w 1852 r. ukazały się ponadto „Farys i Grażyna" i „Ballady i romanse"). O wydaniach tych Aleksander Semkowicz pisał:

KONRAD

WALLENROD.

PRZEZ

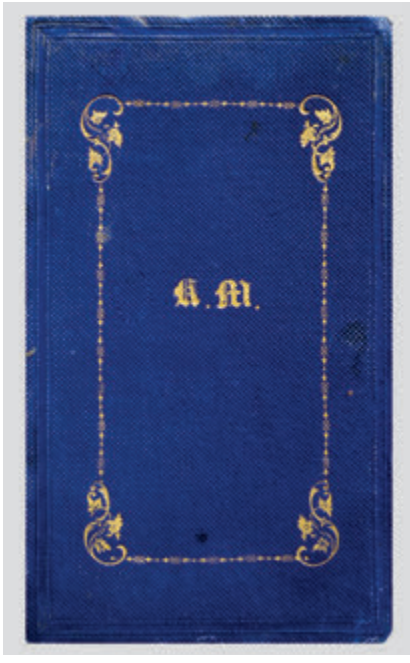
Adama Mickiewicza.

LIPSK

BROCKHAUS & AVENARIUS.

1846.

713. A. Mickiewicz. Konrad Wallenrod. 1846.

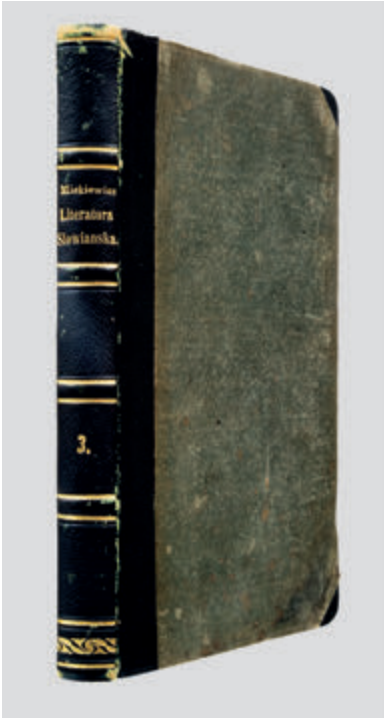
714. Utwory A. Mickiewicza. 1851.

„Wszystkie trzy książeczki wypuszczono tylko w oprawach, wykonanych masowo, ozdobionych pięknymi złoceniami na płótnie, drukowane wzorowo, choć skromnie, bez żadnych ozdób, na dobrym papierze welinowym. Książeczki Brockhausa cieszyły się wielkim popytem, szczególnie u płci pięknej". E. Zegadłowicz (1888-1941) – poeta, prozaik, założyciel grupy poetyckiej „Czartak". Poprzednia odręczna dedykacja z 1859 r. Niewielkie zaplamienia oprawy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

714. **[Mickiewicz Adam]. Cegielski Hipolit**. Nauka poezyi zawierająca teoryą poezyi ułożoną przez [...] Z dobranemi przykładami wydana przez M. Ł. Warszawa 1851. W Drukarni Józefa Unger, k. [2], s. 324, [3], 22,5 cm, opr. z epoki, pł. 450,-

Warszawska edycja skrócona ze względu na cenzurę, opracowana przez Maksymiliana Łyszkowskiego na podstawie wyd. 2, które ukazało się w Poznaniu w tym samym roku. Antologia poezji polskiej ułożona i wydana przez Hipolita Cegielskiego (1815-1868) – filologa, polityka, przemysłowca wielkopolskiego. W antologii przedrukowano utwory m.in. **Adama Mickiewicza**, Kazimierza Brodzińskiego, Antoniego Malczewskiego, Aleksandra Chodźki, Antoniego Goreckiego, Jana Kochanowskiego, Ignacego Krasickiego, Juliana Ursyna Niemcewicza, Stefana Witwickiego, Wincentego Pola, Karola Balińskiego, Franciszka Dionizego Kniaźnina, Seweryna Goszczyńskiego, Stanisława Trembeckiego, Jana Pawła Woronicza, Antoniego Edwarda Odyńca, Bohdana Zaleskiego, Józefa Ignacego Kraszewskiego, Adama Naruszewicza, Kajetana Koźmiana, Franciszka Karpińskiego, Kajetana Węgierskiego. Poznańska edycja „zawierała najobfitszy za życia poety wybór jego wierszy w wypisach szkolnych [...]" (Aleksander Semkowicz). Tu zdecydowanie pomniejszono liczbę przytaczanych utworów wieszcza, pozostawione drukowano anonimowo. Opr.: granatowe pł. ze złoc. Nieaktualne wpisy własnościowe, zabrudzenia i przebarwienia, zagniecenia krawędzi k., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

715. **Mickiewicz Adam**. Rzecz o literaturze słowiańskiej wykładana w Kolegium Francuzkiem. Rok trzeci (1842-1843). Wydanie drugie poprawione. Poznań 1851. Druk i nakład W. Stefańskiego, s. [4], XVI, 198; **adl.:**

715. A. Mickiewicz. Rzecz o literaturze. 1851.

716. A. Mickiewicz. Dziady. 1859.

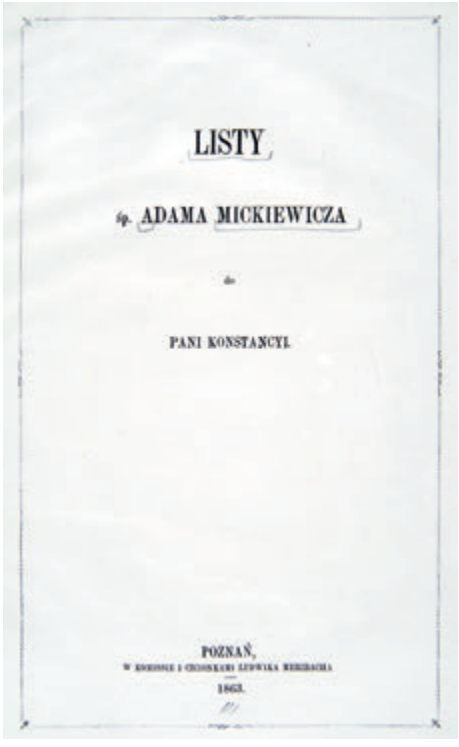
Mickiewicz Adam. Rzecz o literaturze słowiańskiej wykładana w Kolegium Francuzkiem. Rok czwarty (1843-1844). Wydanie drugie poprawione. Poznań 1851. Druk i nakład W. Stefańskiego, s. [4], VI, 119, 22 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 300,-

Wyd. drugie (wyd. pierwsze – patrz poz. 712). Trzeci i czwarty kurs wykładów o literaturze słowiańskiej (pierwsze dwa ukazały się w latach 1842-1843). Cieszące się ogromną popularnością wykłady Adam Mickiewicz wygłaszał w paryskim Collège de France w latach 1840-1844. Po czwartym kursie wykłady zostały zawieszone z powodów politycznych. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

– Wydania po śmierci poety –

716. Mickiewicz Adam. Les Mânes. Poëme de... Suivi de quelques poësies fugitives du même auteur, traduits par Le Cte Michel Borch. Vilna (Wilno) 1859. Imprimerie de Joseph Zawadzki, s. 176, [5], **tabl. ryc. 2 (litografie M. Fajansa)**, 23,5 cm, opr. współcz. ppł., zach. oryg. okł. brosz. 4000,-

Wydany w Wilnie przekład na język francuski II i IV części „Dziadów" oraz kilku drobniejszych wierszy, sonetów, ballad i poematów Adam Mickiewicza (m.in. „Farys", „Pani Twardowska", „Trzech Budrysów"). Przekładu dokonał Michał Borch (1806-1881) – literat i bibliofil. **Książka ozdobiona dwiema litografiami wykonanymi w zakładzie Maksymiliana Fajansa**. W spisie treści znajduje się informacja o zawartym w tomie przekładzie „Ody do młodości", prawdopodobnie na skutek interwencji cenzora nie została ona dopuszczona do druku. Okładki broszurowe nieco zakurzone, ekslibris i podpis własnościowy, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

LISTY

śp. ADAMA MICKIEWICZA

do

PANI KONSTANCYI.

POZNAŃ,

1863.

717. A. Mickiewicz. Listy. 1863.

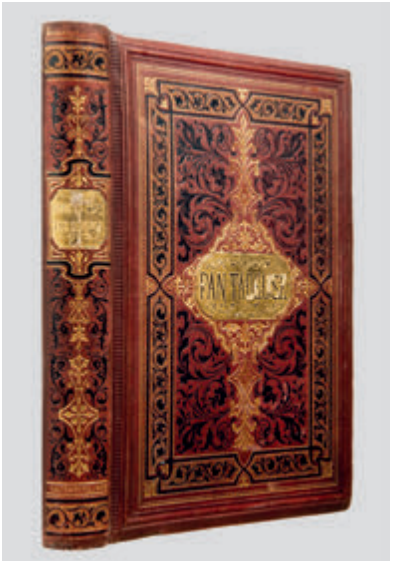

718. Korespondencja A. Mickiewicza. 1870.

717. Mickiewicz Adam. Listy śp. Adama Mickiewicza do pani Konstancyi. Poznań 1863. Czcionkami Ludwika Merzbacha, s. 48, 27 cm, opr. współczesna, płsk. 360,-

Wybór listów pisanych przez Adama Mickiewicza do Konstancji z Bojanowskich Łubieńskiej w latach 1847-1853. Łubieńska (1798-1867), literatka, intelektualistka i publicystka poznała poetę w 1831 r. w Śmielowie. Para nawiązała romans (przerwany przez wyjazd Mickiewicza w 1832 r.), a w późniejszych latach utrzymywała przyjacielskie stosunki. Większość korespondencji Łubieńskiej nie zachowała się (być może została celowo zniszczona). Oferowane listy do druku wybrała i wydała po śmierci poety sama adresatka, zastrzegając jednak by rozprowadzać je dopiero po jej śmierci (PSB). Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm. Zachowana oryg. okł. brosz. Krawędzie kilku kart i okładki wzmacniane, niewielkie zabrudzenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

718. Mickiewicz Adam. Korespondencja. Tom 1 (z 2). Paryż 1870. Księgarnia Luxemburgska, s. [4], VII, [1], 383, [4], **rycina 1 (staloryt Antoniego Oleszczyńskiego)**, faksymile listów 3 (rozkł.), 21,5 cm, opr. z epoki płsk. z dwoma szyldzikami, złoc. i superekslibrisem napisowym, brzegi kart marmurkowane w tzw. pawie oka. 360,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Teodora Luzińskiego – kupca poznańskiego, właściciela Hotelu Francuskiego (superekslibris napisowy na grzbiecie oprawy: „T. Luziński"). Pierwsze wydanie korespondencji Adama Mickiewicza, opracowane i wydane przez syna Poety – Władysława Mickiewicza. Tom pierwszy zawiera listy Wieszcza z lat 1821-1855 pisane do rodziny i przyjaciół. Wśród adresatów listów znajdują się m.in.: Aleksander Chodźko, Leonard Chodźko, ks. Adam Czartoryski, ks. Władysław Czartoryski, Ignacy Domeyko, Stefan Garczyński, Seweryn Goszczyński, Józef Grabowski, Eustachy

719. A. Mickiewicz. Pan Tadeusz. 1889.

720. A. Mickiewicz. Sonety krymskie. 1922.

Januszkiewicz, Hieronim Kajsiewicz, Władysław Laskowicz, Joachim Lelewel, Franciszek Malewski, Franciszek Mickiewicz, Celina Mickiewiczowa, Maria Mickiewiczówna, Antoni Edward Odyniec, Krystyn Ostrowski, Władysław Plater, Maria Szymanowska, Andrzej Towiański, Antoni Witwicki, Feliks Wrotnowski, Bohdan i Józef Zalescy, Tomasz Zan. Na zakończenie opublikowano „Adres do Napoleona III". Na stronach 341-383 znajduje się pierwsza próba bibliografii twórczości Adama Mickiewicza pt.: „Opis bibliograficzny wydań dzieł Adama Mickiewicza". Na tablicy staloryt Antoniego Oleszczyńskiego przedstawiający pierwszy na ziemiach polskich pomnik Adama Mickiewicza, odsłonięty w Poznaniu 7 maja 1859 r., zaprojektowany przez rzeźbiarza Władysława Oleszczyńskiego, ponadto w tomie znajdują się trzy faksymile listów Adama Mickiewicza do brata Franciszka. **Oprawa z epoki:** półskórek brązowy z dwoma szyldzikami, złoconą tytulaturą, numeracją tomu i złoconymi ozdobnikami kwiatowymi, brzegi kart barwione w tzw. pawie oka. Niewielkie otarcia oprawy, ubytki szyldziku, drobne przetarcie skóry na krawędzi grzbietu (ca 0,5 cm), na początkowych kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. Tom drugi został wydany w 1872 r. Efektowny egzemplarz z ciekawą proweniencją w oprawie z epoki. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

719. Mickiewicz Adam. Pan Tadeusz czyli ostatni zajazd na Litwie. Historya szlachecka z 1811 i 1812 r. w dwunastu księgach wierszem. Z portretem poety i 24 illustracyami rysunku E. M. Andriollego. Lwów 1889. Nakład i własność H. Altenberga, s. [4], 307 (właśc. 323), [1], portret 1, tabl. ilustr. 24 (drzeworyty), 23,5 cm, opr. wyd. pł. brązowe z bogatymi złoc. i tłocz., brzegi kart złoc. 800,-

Lwowska edycja arcydzieła literatury polskiej, ozdobiona portretem Wieszcza oraz 24 tablicami z ilustracjami Michał Elwiro Andriollego. **Oprawa wydawnicza:** płótno brązowe z bogatymi złoceniami na grzbiecie i obu okładkach, brzegi kart złocone. Oprawa i blok książki po konserwacji, błędy w paginacji (po stronie 320 następuje strona 305), na tablicach i bibułkach ochronnych charakterystyczne zażółcenia, miejscami na kartach zabrudzenia. **Efektowna oprawa wydawnicza**.
(Patrz ilustracja)

720. Mickiewicz Adam. Sonety krymskie. Lwów – Poznań 1922. Wydawnictwo Polskie, s. 78, **tabl. ryc. 18 (litografie)**, 13 cm, opr. wyd. twarda. 450,-

Wydanie ozdobne, ilustrowane **18 kolorowymi autolitografiami Ernesta Czerpera i Teodora Rożankowskiego.** Ciekawa proweniencja zakopiańska. Książka stanowiła nagrodę dla uczennicy zako-

piańskiej Szkoły Zawodowej Przemysłowo-Handlowej (na k. przedtyt. **odręczna dedykacja Jana Rykały** z 1924 r. – rzeźbiarza i malarza zakopiańskiego, ówcześnie nauczyciela rysunków w szkołach zakopiańskich). Dodatkowo pieczątka Księgarni L. Zwolińskiego z Zakopanego. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

721. [Mickiewicz Adam]. Katalog Wistawki Priswjaczenoj 85 Ricznici z dnia smerti Adama Mickiewicza. [Lwów 1940]. Biblioteka Akademii Nauk URSR, frontispis, s. 66, tabl. ilustr. 2, 23,5 cm, opr. współczesna, ppł. 240,-

Katalog wystawy zorganizowanej z okazji 85. rocznicy śmierci Adama Mickiewicza we wcielonym do Ukraińskiej Republiki Radzieckiej Lwowie. W jej przygotowaniu brali udział m.in. Julian Przyboś, Aleksander Semkowicz i Stanisław Łempicki. Zachowana oryg. okł. brosz. Stan bardzo dobry.

---

722. Miłosz Czesław. Apokalipsa. Tłumaczył z greckiego… Ilustrował Jan Lebenstein. Paryż 1986. Éditions du Dialogue, s. 93, [3], tabl. ilustr. 16 (kolor.), ilustr. w tekście, 34 cm, opr. wyd. skóra zamszowa z tłocz. 400,-

Edycja bibliofilska wydana w nakładzie 1000 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 502) w 75 rocznicę urodzin Czesława Miłosza. **Książka ozdobiona 16 barwnymi ilustracjami Jana Lebensteina** (1930-1999) – wybitnego polskiego malarza i grafika, tworzącego pełne ekspresji, fantastyczno-symboliczne kompozycje, autora ilustracji m.in. do „Folwarku zwierzęcego" George'a Orwella oraz ksiąg biblijnych (Genesis, Apokalipsy św. Jana). **Oprawa wydawnicza**: jasna skóra zamszowa z tłoczeniami przedstawiającymi Czterech Jeźdźców Apokalipsy (Wojnę, Zarazę, Głód i Śmierć). Stan bardzo dobry (patrz poz. następna).

723. Miłosz Czesław. Księga Hioba. Tłumaczył z hebrajskiego… Ilustrował Jan Lebenstein. Paryż 1981. Éditions du Dialogue, s. 123, [7], tabl. ilustr. 10, ilustr. w tekście, 34,5 cm, opr. wyd. skóra zamszowa z tłocz. 400,-

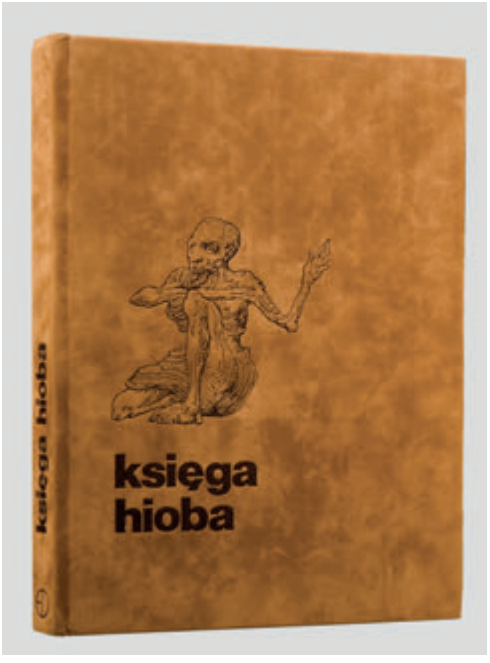
Edycja bibliofilska wydana w nakładzie 1000 numerowanych egzemplarzy (egz. nr 234), dedykowana Czesławowi Miłoszowi (1911-2004) w siedemdziesiątą rocznicę jego urodzin. **Książka ozdobiona 10 ilustracjami Jana Lebensteina** (1930-1999). Oprawa wydawnicza: brązowa skóra zamszowa z tłoczeniami przedstawiającymi Hioba. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

724. Młodożeniec Stanisław. Futuro-gamy i futuro-pejzaże. Warszawa 1934. Nakł. wydawnictwa „Wąkopy", s. 125, [3], 20,5 cm, oryg. okł. brosz. wg projektu St. Młodożeńca. 400,-

Na stronie przedtytułowej odręczna dedykacja autora dla aktorki Celiny Niedźwieckiej (1904-1988). Tomik poezji Stanisława Młodożeńca (1895-1959) – poety, prozaika, jednego z czołowych twórców i przedstawicieli polskiego futuryzmu. Tomik zawiera wybór wierszy z lat 1918-1922 i 1932-1933. **Okładka zaprojektowana przez autora.** Zabrudzenia okładek, minimalne ubytki fragmentów 2 kart, w tym str. tyt., poza tym stan dobry.
(Patrz tablica XXXIII)

725. Morawski Franciszek Dzierżykraj. Klassycy i romantycy Polscy. W Dwóch Listach wierszem. Warszawa 1829. Nakład i druk N. Glücksberga, k. [2], s. 4, 15, 22 cm, opr. współczesna, płsk. 1500,-

Z księgozbioru Kajetana Piotra Dzierżykraja Morawskiego (podpis). Wierszowane listy odnoszące się do sporu polskich klasyków i romantyków autorstwa **Franciszka Dzierżykraja Morawskiego** (1783-1861) poety, tłumacza, dramatopisarza, krytyka literackiego, wojskowego, uczestnika wojen napoleońskich, generała i ministra wojny w Rządzie Narodowym w 1831 r. Autor krytykuje tych obrońców

723. Cz. Miłosz. Ilustracje J. Lebensteina. 1981.

725 F. Morawski. Klassycy i romantycy.

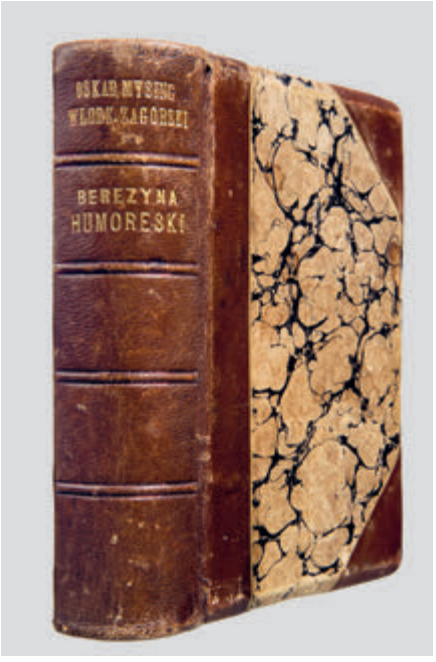
literatury klasycznej, którzy nie widzą miejsca na jakiekolwiek zmiany w twórczości literackiej. Piętnuje też wszystkich romantyków, którzy sami nieudolnie naśladując m.in. Mickiewicza wyśmiewają wszelką poezję klasyczną. **Kajetan Piotr Dzierżykraj Morawski** (1817-1880), bratanek autora, polityk, poseł, działacz polityczny i społeczny. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

726. Mysing Oskar. Berezyna (Powieść historyczna). W tłumaczeniu i z przedmową Włodzimierza Trąmpczyński. T. 1-2. Warszawa [1898]. Drukarnia Granowskiego i Sikorskiego, s. 168; 191; adl.:
Zagórski Włodzimierz (Chochlik). Humoreski. Warszawa [1900]. Drukarnia A.T. Jezierskiego, s. 184, 18 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie, brzegi kart barwione. 180,-

Poz. 1. Powieść niemieckiego pisarza Oscara Mysinga (1867-1933), oparta na wydarzeniach związanych z przeprawą Wielkiej Armii Cesarza Napoleona przez Berezynę w 1812 roku. **Poz. 2.** Zbiór satyrycznych felietonów Włodzimierza Zagórskiego (1834-1902) – pisarza, satyryka, prozaika. Otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

727. Orzeszkowa Eliza. Bene nati. Powieść wiejska. Kraków-Petersburg 1891. G. Gebethner, Br. Rymowicz, s. [6], LXV, 206, ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. tyt. i monogramem T.L. na grzbiecie. 360,-

Pierwodruk. Powieść o życiu kresowej szlachty, zainspirowana historią miłosną służącej pisarki, szlachcianki Maryli Bohatyrowiczówny. Przedmowa Piotra Chmielowskiego, ilustrował Piotr Stachiewicz. **Egzemplarz z ekslibrisem Juliana Krzyżanowskiego** (1892-1976), polonisty, historyka i badacza literatury dedykowany dla niewymienionego z nazwiska pana Edmunda (25.4.1964). Niewątpliwie chodzi o Edmunda Jankowskiego (1912-1991), który pracując w Towarzystwie Naukowym Warszawskim,

726. O. Mysing. Berezyna. 1898.

728. B. Ostrowska. Chusty ofiarne. 1910.

zorganizował i prowadził Archiwum Elizy Orzeszkowej. W 1964 r. habilitował się na podstawie opracowania edytorskiego „Listów zebranych" E. Orzeszkowej. Niniejszy wpis jest pamiątką, jak się wyraził profesor J. Krzyżanowski, „świetnej habilitacji". **Z księgozbiorów badaczy twórczości Elizy Orzeszkowej.** Otarcia oprawy, niewielkie naddarcia górnych marginesów dwóch pierwszych kart, stan dobry.

728. Ostrowska Bronisława. Chusty ofiarne (Pod Znakiem Poetów). Warszawa 1910. J. Mortkowicz, s. [4], 102, [10], 17,5 cm, opr. wyd. skóra zamszowa ze złoc., górny brzeg kart złoc. 100,-

Wydanie 1. Tom poezji Bronisławy Ostrowskiej (1881-1928) – poetki, tłumaczki, autorki książek dla dzieci. Nieaktualne pieczątki własnościowe, charakterystyczne zażółcenia kilkunastu stron, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

729. Pamiętnik Umieiętności Moralnych i Literatury. 1830. Tom 1-4. Warszawa 1830. W Drukarni A. Gałęzowskiego i Komp., s. 462, **tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkł.)**; 360; 360; 242, 20 cm, opr. jednolita z epoki karton marm. 1200,-

Egzemplarz z księgozbioru Maksymiliana Zawadzkiego w Sobiekursku (suche tłoki). W treści m.in.: Mogiła pod wsią Ruszcza płaszczyzna w Sandomierskiem (J. Lelewel); **O przekładzie Wallenroda Mickiewicza na język niemiecki przez J.M. Elkanę** i kilku poezji drobniejszych na czeski przez Chmeleńskiego; Teoria Judaizmu z zastosowaniem do reformy Żydów; Żywot Adama na Klewaniu i Żukowie Xięcia Czartoryskiego; Podróż z Kielc do Karlsbadu; Wiadomość o Zorianie Dołędze Chodakowskim i korespondencja jego. Otarcia i naddarcia kartonu oprawy we wszystkich tomach, w tomie czwartym ślady zawilgocenia. **Rzadkie.**

730. Pasek Jan Chryzostom. Pamiętniki... z czasów panowania Jana Kazimierza, Michała Korybuta i Jana III (1656-1688). Poznań 1926. Wielkopolska Księg.

Nakładowa K. Rzepeckiego, s. [2], 245, [15], portret, tab. ilustr. 16, ilustr. w tekście, 34,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. z epoki. 600,-

Jedno z najwybitniejszych dzieł staropolskiej literatury pamiętnikarskiej, niezrównane w sferze obyczajowej. Pod silnym wrażeniem „Pamiętnika" pozostawał Henryk Sienkiewicz, który w okresie pisania „Trylogii" nie rozstawał się z egzemplarzem tego dzieła. Główną część materiału ilustracyjnego oparto na rycinach Jana Lewickiego. Nieaktualny wpis własnościowy. **Stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

731. Peiper Tadeusz. Raz. Poezje. Warszawa 1929. Nakładem Księgarni F. Hoesicka. s. 60, [1], 25 cm, opr. brosz. 500,-

Pierwsze wydanie. Trzeci i ostatni tomik poezji Tadeusza Peipera (1891-1969), wybitnego poety, teoretyka poezji, założyciela pisma „Zwrotnica", przedstawiciela i jednego z przywódców Awangardy Krakowskiej, której program wyraził w manifeście „Miasto. Masa. Maszyna". Awangarda Krakowska była w zasadzie jedynym nowatorskim ruchem artystycznym, który tak szczegółowo i systematycznie wyłożył swój program. Twórczość Peipera charakteryzowało hasło awangardzistów: „**Minimum słów, maksimum treści",** z którym wiązało się również łamanie wszelkich obowiązujących norm dotychczasowej poezji. Ślad zacieku, postrzępione okładki odchodzące od bloku, brak grzbietu, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan dobry.

732. Pol Wincenty. Pachole hetmańskie. T. 1-2. Warszawa 1862. Nakładem Księgarni Celsa Lewickiego, **frontispis (litografia)**, s. 199; **frontispis (litografia)**, s. 212, 19,5 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 180,-

Wydanie 1. Utwór historyczno-literacki Wincentego Pola (1807-1872) napisany w postaci XVI-wiecznego diariusza Walentego Różanki, dworzanina hetmana Jana z Tarnowa. Każdy tom ozdobiony **litografowanym frontispisem wg rysunku Juliusza Kossaka**, odbitym w warszawskiej litografii Dzwonkowskiego. Nieznaczne otarcia skóry, wewnątrz stan dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 623.

733. Potocki Jan. Rękopism znaleziony w Saragossie. Romans wydany pośmiertnie z dzieł... z życiorysem autora. Wydanie nowe. T. 1-6. Bruxella 1862. U Zygmunta Gerstmanna, s. [6], 220; [6], 232; [6], 200; [6], 186, [1]; [6], 232; [6], 164, 16,5 cm, opr. jednolita w 3 wol., płsk z tłocz. 500,-

Popularne wydanie najsłynniejszej powieści fantastyczno-filozoficznej napisanej przez hrabiego Jana Potockiego (1761-1815), podróżnika, publicystę, działacza politycznego i historyka, tworzącego w języku francuskim. Powieść powstała w latach 1803-1815. Publikowana we fragmentach od 1804 r. ukazała się po raz pierwszy w polskim przekładzie w 1847 r. W woluminach 1 i 3 rozległe ślady zalania, wolumin 1 oprawiony współcześnie w półpłótno z naklejonymi elementami starej oprawy, na kartach tytułowych tomów 1, 3, 5 ślady po pieczątkach, w woluminie 3 brak części tylnej wyklejki, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywne).
(Patrz ilustracja)

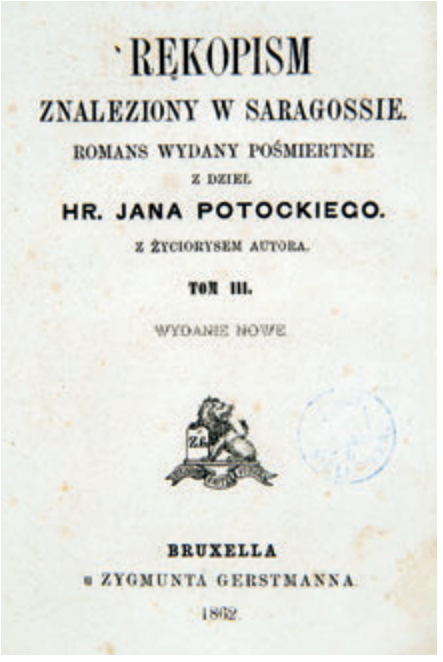
734. Przyboś Julian. Póki my żyjemy. Lublin 1944. Związek Zawodowy Literatów Polskich. Wydano z zasiłku Resortu Kultury i Sztuki, s. 36, [4], 22,0 cm, opr. brosz. wyd. 120,-

Pierwsza edycja drukowana wierszy okupacyjnych (wydana po wyzwoleniu po prawej stronie Wisły) Juliana Przybosia (1901-1970). „Zbiór ten, pamiętnik poetycki okrutnych lat, kolportowany był tajnie w rękopisach i maszynopisach w roku 1943 i w pierwszej połowie 1944 roku" (autor). Na końcu wzruszający wiersz o Powstaniu Warszawskim napisany 3 sierpnia 1944 roku „Nad poległym powstańcem". Niewielkie zaplamienia okładki, ślad po pieczątce, poza tym stan bardzo dobry.

735. Przyboś Julian. Równanie serca. Warszawa 1938. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 113, [5], 25,5 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

730. Pamiętniki Paska. 1926.

733. Rękopis znaleziony w Saragossie. 1862.

Tom poezji Juliana Przybosia (1901-1970), wybitnego poety Awangardy Krakowskiej, eseisty, tłumacza, w latach 1930-1935 członka łódzkiej grupy „a.r.". Wśród tematyki utworów pojawiają się aktualne wydarzenia lat 30. XX w., m.in. wojna domowa w Hiszpanii, sprzyjające katastroficznemu nastrojowi poezji. Drobne ubytki i naderwania grzbietu, miejscami niewielkie zabrudzenia. Luźne składki, minimalne korekty długopisem, poza tym stan dobry.

736. Przybyszewski Stanisław. Im Malstrom. Roman. (Homo Sapiens; cz. 3). Berlin [1895]. Verein für Deutsches Schriftthum, s. 213, [3], 18,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na licu i grzbiecie. 150,-

Estr. XIX w., 1881-1900, t. 3 s. 464 (nie notuje tej edycji). **Wyd. 1** (wyd. polskie ukazało się we Lwowie dopiero w 1901 r.). Trzecia część serii: Homo Sapiens. Jedna z pierwszych powieści Stanisława Przybyszewskiego (1868-1927), napisana w języku niemieckim, w którym autor tworzył, w początkowym okresie swojej twórczości (podczas pobytu w Berlinie). Stan dobry. **Rzadkie**.

737. Queck Halina [Alicja Montrouge pseud.]. Odnalezieni. Powieść. Poznań [1938]. Wydawnictwo Stefana Dippla. Odbito w Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej, s. 218, [4], 18,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. na grzbiecie. 90,-

Powieść Haliny Queck na tle bohaterskich walk Wojsk Polskich na Syberii. Powieść dedykowana przez autorkę „Pamięci Piątej Dywizji Wojsk Polskich na Syberii". Przetarcia i zabrudzenia płótna oprawy, wewnątrz stan dobry.

738. Rzepecka Helena. Ojczyzna w piśmie i pomnikach. Ilustrowane dzieje piśmiennictwa polskiego. Opracowała… Wydanie pierwsze. T. 1-2 (w 2 wol.). Poznań br. Nakładem Wielkopolskiej Księgarni Nakładowej Karola Rzepeckiego, Skład Główny w Warszawie M. Szczepkowski, s.[4], 447, **tabl. barwnych 5 (chromolitografie);**

[6], 506, [6], **tabl. barwnych 5** (**chromolitografie),** liczne ilustr. w tekście, 27 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. i bogatymi tłocz. 450,-

Wydanie 1. Bogato ilustrowana historia literatury polskiej od czasów najdawniejszych do początku XX wieku. Książka, jak pisze autorka, „pragnie wzniecić cześć dla minionej wielkości narodu, w testamencie wieszczów i naukach pisarzy zawartej, pragnie w umysłach współczesnych pokoleń zapalić umiłowanie niespożytego skarbu mowy ojczystej, dać bodźca do pielęgnowania Prześladowanej, a więc tem silniej Umiłowanej i Niepokonanej". W tekście i na barwnych tablicach niezliczone ilustracje, portrety, autografy, faksymilia kart tytułowych druków. **Bogato zdobiona oprawa wydawnicza:** płótno fioletowe, na grzbiecie i licu złocona tytulatura, na licu kompozycja przedstawiająca żaka spoglądającego przez okno na Wawel, okno ozdobione kolorowymi witrażami z polskim Orłem i litewską Pogonią, na tylnej okładce secesyjny ozdobnik kwiatowy, brzegi kart barwione. Brak po 5 tablic w każdym tomie. Niewielkie otarcia krawędzi oprawy i przybrudzenia wyklejek, poluzowanie bloku, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: A. Jabłoński, Piękne oprawy w zbiorach WiMBP w Łodzi [Katalog], poz. 231; W. Łysiak, Empireum.., t.1, s. 145.

739. Sienkiewicz Henryk. Na polu chwały. Powieść historyczna z czasów króla Jana Sobieskiego. Z illstracyami St[anisława] Sawiczewskiego. Warszawa [1906]. Nakład i druk Tow. Akc. S. Orgelbranda Synów, s. [4], 351, tabl. ilustr. 8, 24,5 cm, opr. wyd. pł. 450,-

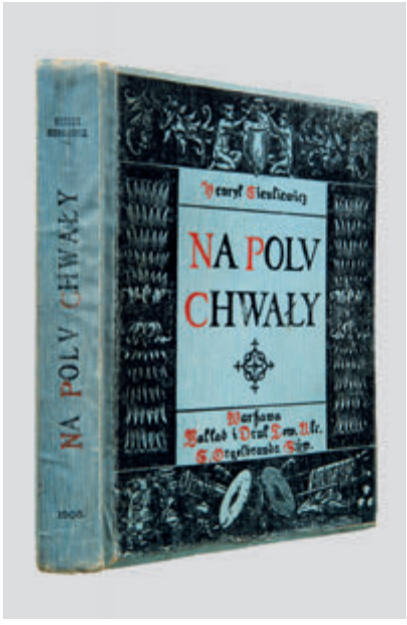
Wydanie 1 książkowe. Powieść historyczna Henryka Sienkiewicza, której akcja rozgrywa się w czasach panowania króla Jana III Sobieskiego na kilka miesięcy przed bitwą pod Wiedniem. Edycja ozdobiona ośmioma tablicami z ilustracjami Stanisława Sawiczewskiego (1866-1943). **Oprawa wydawnicza**: płótno jasnoniebieskie, na grzbiecie tłoczona tytulatura, na licu tłoczona ozdobna ramka wewnątrz której tytulatura, górny brzeg kart barwiony. Otarcia i niewielkie przetarcia płótna oprawy na krawędziach, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

740. Sienkiewicz Henryk. Pan Wołodyjowski. T.1-3 (w 3 wol.). Warszawa1887-1888. Nakład Dziennika „Słowo", s. [2], 280; [4], 250; [4], 374, [1],18,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. tyt. na licu i grzbiecie. 600,-

Wydanie 1. Ostatnia część trylogii Henryka Sienkiewicza (1846-1916), którą autor tak podsumował: „Na tem kończy się szereg książek, pisanych w ciągu kilku lat i w niemałym trudzie – ku pokrzepieniu serc" (ostania strona). H. Sienkiewicz, jako autor Trylogii właśnie, zdobył największą popularność wśród ówczesnych pisarzy... W świecie Trylogii reaktywował bowiem sugestywnie wzorzec osobowy Polaka, w którym jako cechy konstytutywne występowało patriotyczne poświęcenie, dzielność wojenna i rycerski honor (PSB). Wyklejki nowe. Niewielkie przetarcia i ubytki pł. opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

741. Słowacki Juliusz. Sen srebrny Salomei. Romans dramatyczny w pięciu aktach. Paryż 1844. W Drukarni i Litografii Maulde i Renou, k. [2], s. 210, 14,5 cm, opr. z epoki, pł. 7000,-

Wydanie pierwsze! Egzemplarz z księgozbioru Juliana Bukowieckiego (podpis własnościowy). Jedno z najbardziej tajemniczych i wzbudzających największe kontrowersje dzieł Juliusza Słowackiego. Napisany w listopadzie1843 r., pięć lat przed śmiercią, dramat zaliczany jest do mistycznego nurtu w twórczości wieszcza (obok m.in. „Księdza Marka", „Księcia niezłomnego"). Poeta porusza w nim treści historiozoficzne, i w najbardziej chyba dojrzały spośród polskich romantyków sposób, wykazuje wielkie zrozumienie dla skomplikowanych stosunków społeczno-kulturowych Kresów. Dzieło nie spotkało się z przychylnym przyjęciem. Z korespondencji wiadomo, że „Sen srebrny Salomei" nie zdobył nawet uznania matki poety, choć Słowacki w pisanych do niej listach podkreślał jego wagę. Opr.: pł., na grzbiecie tłocz. i złoc. tytulatura. Na przedniej wyklejce wpis własnościowy **Juliana Bukowieckiego** (1833-1896) działacza narodowego, prezesa pierwszego kółka rolniczego w Wielkim Księstwie Poznańskim, redaktora „Wielkopolanina". Otarcia opr., na k. charakterystyczne zabarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXIV)

739. H. Sienkiewicz. Na polu chwały. 1906.

740. H. Sienkiewicz. Pan Wołodyjowski. Wydanie I.

742. Słowacki Juliusz. Pisma pośmiertne. T. 1 (z 3). Lwów 1866. Staraniem Antoniego Małeckiego. Z Drukarni Zakładu Narod[owego] im. Ossolińskich, s. 316, [4], 18 cm, opr. płsk. z tłocz i złoc. 150,-

Tom pism Juliusza Słowackiego wydanych w znacznej części z rękopisów Wieszcza przez Antoniego Małeckiego (1821-1913) – historyka, językoznawcę, rektora Uniwersytetu Lwowskiego. W tomie zamieszczono **pierwodruki utworów Słowackiego** (m.in.: Dumka ukraińska, Rozmowa z piramidami, Pieśń o Nilu). Oprawa przetarta, ubytek dołu grzbietu, nieaktualny wpis własnościowy, poza tym stan dobry.

743. Słowacki Juliusz. Wybór pism. Wydanie drugie przerobione i uzupełnione. (Biblioteka Miniaturowa). Warszawa 1906. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. [4], 548, portret, 11 cm, opr. wyd., płsk. 280,-

Tomik wydany w ramach serii biblioteki miniaturowej wydawnictwa Gebethnera i Sp. w luksusowych oprawach półskórkowych. Wybór utworów Juliusza Słowackiego. W tomie znalazły się m.in. różne wiersze, fragmenty „Horsztyńskiego", „Lilli Wenedy", „Złotej Czaszki", poematy „Anhelli", „Ojciec zadżumionych w El-Arish", skrócony „Beniowski". Opr.: brązowy płsk, szyldziki, na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Drobne otarcia opr., poza tym stan dobry.

744. Szukalski Stanisław. Krak syn Ludoli. Dziejawa w 10 odmrozach. Stworzył Stach z Warty Szukalski. Śląsk [Katowice] 1938, s. 232, tabl. 3, 27,0 cm, opr. wyd. karton. 350,-

Dramat autorstwa Stanisława Szukalskiego (1893-1987), jednego z najciekawszych polskich artystów okresu międzywojennego. Malarz, rzeźbiarz, teoretyk sztuki, założyciel Szczepu Rogate Serce, działał głównie w Krakowie, a po wojnie w Stanach Zjednoczonych. Jego główną ideą było całkowite odcięcie od wpływów sztuki zachodniej i oparcie na narodowych, prasłowiańskich korzeniach. Pieczątka i wpis własnościowy. Ślady zalania atramentem (na górnych marginesach oraz na tylnej okładzinie), uszkodzenia oprawy, blok poluzowany.

745. Tarnowski Stanisław. Dwa odczyty profesora [...] miane w Poznaniu 4 i 6 stycznia 1881 r. I. Balladyna. II Lilla Weneda. Poznań 1881. Nakładem Księgarni J. K. Żupańskiego, s. [4], 68, 24 cm, opr. współcz., pł. 240,-

Wykłady poświęcone dramatom Juliusza Słowackiego wygłoszone przez Stanisława Tarnowskiego (1837-1917) – historyka i krytyka literatury, prezesa Akademii Umiejętności, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego. Teksty przedrukowano z „Kuriera Poznańskiego". Zachowana oryg. okł. brosz. Nieaktualny wpis własnościowy. Okł. podklejana, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**

746. Tarnowski Stanisław. Historya literatury Polskiej. T. 1-4 (4 wol.) Kraków 1900. W Drukarni „Czasu", s. XVII, [1], 396; [6], 444; [4], 553; [4], 429, 22 cm, jednolite opr. z epoki, płsk. 300,-

Synteza dziejów polskiej literatury autorstwa Stanisława Tarnowskiego (1837-1917) – historyka i krytyka literatury, prezesa Akademii Umiejętności, rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego, przywódcy konserwatystów krakowskich, specjalizującego się m.in. w badaniach nad polskim pisarstwem politycznym. Opr.: brązowy płsk, na licach pł. W dolnej partii grzbietów tłocz. superekslibris literowy „X.M.L." Na k. tyt. ekslibrisy. Otarcia i zabrudzenia opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

747. Ujejski Kornel. Tłomaczenia Szopena i Beethovena. Wydanie drugie pomnożone. Przemyśl 1893. Nakładem Księgarni Jelenia i Langa, s. 66, [1]; acc.:
Ujejski Kornel. Przemówienia 1863-1893. Trzecie wydanie uzupełnione. Przemyśl 1893. Nakładem Księgarni Jelenia i Langa, s. 151, [8], 17,5 cm, opr. wyd. pł. czerwone ze złoc. na grzbiecie i licu, brzegi kart marm. 150,-

Dwa współwydane utwory Kornela Ujejskiego (1823-1897) – poety, publicysty, kontynuatora nurtu romantycznego w poezji. Wśród 31 przedrukowanych przemówień m.in.: W stuletnią rocznicę rozwiązania Konfederacji Barskiej; Na pogrzebie śp. Artura Grottgera we Lwowie; Na pogrzebie śp. Seweryna Goszczyńskiego we Lwowie; Na obchodzie rocznicy śmierci Adama Mickiewicza; Na obchodzie mickiewiczowskim w Radziechowie. Zaplamienia, odbarwienia i przetarcia płótna oprawy, blok poluzowany, na kartach zabrudzenia, spis treści wszyty na końcu dwukrotnie.

748. Ujejski Kornel. Wybór pism. Z przedmową Ignacego Chrzanowskiego. Z portretem poety. (Biblioteka Miniaturowa). Kraków 1909. Nakład G. Gebethnera i Spółki, s. [2], 316, 11 cm, opr. wyd., płsk. 200,-

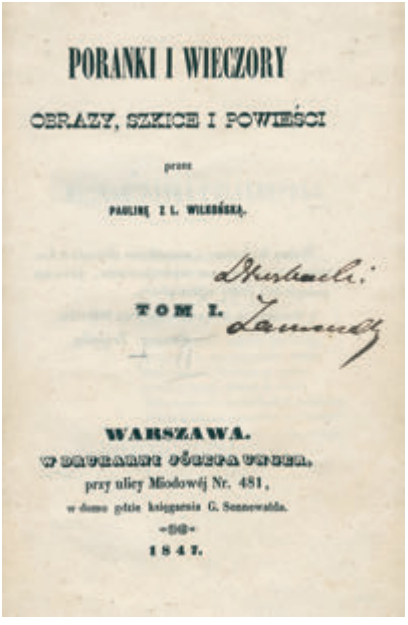
Tomik wydany w ramach serii biblioteki miniaturowej wydawnictwa Gebethnera i Sp. w luksusowych oprawach półskórkowych. „Nie ma już tego, który, jak archanioł stał na straży ideałów naszej wielkiej poezji romantycznej i nie pozwalał ludziom znieważać tej naszej najświętszej, obok Wawelu, świątyni narodowej" (I. Chrzanowski). Opr.: brązowy płsk, szyldziki, na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Brak portretu. Drobne otarcia, poza tym stan dobry.

749. Wielka Literatura Powszechna. Pod redakcją dra Stanisława Lama. T. 1-6 (w 7 wol.). Warszawa 1930-1933. Nakładem Księgarni Trzaski, Everta i Michalskiego, s. X, 831; VIII, 682; [4], 683-1248; XI, [1], 846; VIII, 815; [6], 1044; [6], 904, liczne tablice czarno-białe, w tekście liczne ilustr., faksymilia autografów, podobizny kart tyt., 27,5 cm, jednolita opr. wyd. płsk z szyldzikiem i złoc. 2000,-

Komplet w 7 woluminach. Pierwszy w piśmiennictwie polskim całościowy zarys dziejów literatury od czasów starożytnych do początku XX wieku. Tom I obejmuje literaturę Wschodu i literatury klasyczne, tom II literaturę średniowieczną łacińską i literatury romańskie, tom III literatury celtyckie, germańskie, krajów bałtyckich oraz Węgier, tom IV literatury słowiańskie (na stronach 3-357 rozprawa Aleksandra Brücknera o literaturze polskiej), bizantyjską i nowogrecką. Dwa ostatnie tomy zawierają obszerną antologię światowej poezji i prozy w nowych przekładach. Pracę nad wydawnictwem rozpoczęto na początku lat 30-tych z inicjatywy Stanisława Lama, ówczesnego redaktora naczelnego wydawnictwa firmy Trzaska, Evert i Michalski. Do współpracy pozyskano najwybitniejszych polskich historyków literatury (m.in. A.

746. S. Tarnowski. Historia literatury polskiej. 1900.

PORANKI I WIECZORY

OBRAZY, SZKICE I POWIEŚCI

przez

PAULINĘ Z L. WILKOŃSKĄ.

TOM I.

WARSZAWA.

1847.

751. P. Wilkońska. Poranki i wieczory. 1847.

749. Wielka Literatura Powszechna. 1930-1933.

Brücknera, B. Richtera, M. Popławskiego, M. Manna, S. Czarnowskiego, W. Tarnawskiego, J. Bromskiego, T. Zielińskiego, E. Porębowicza, J. Morawskiego). Dzieło imponuje rozmachem edytorskim. W tekście znajduje się kilkadziesiąt tablic oraz kilkaset ilustracji, portretów, faksymiliów autografów, podobizn kart tytułowych druków. **Jednolita, luksusowa oprawa wydawnicza:** półskórek czarny, na grzbiecie szyldzik ze złoconą tytulaturą, numeracja tomu oraz znak graficzny wydawnictwa TEM. Niewielkie przetarcia okładek, brak strony tytułowej w tomie 1., ślad zalania dołu tomu 2. Stan dobry. **Ładny komplet.** *(Patrz ilustracja)*

750. Wierne płomienie. [Antologia. Red. Stefania Skwarczyńska. Nakładem „Słowa Polskiego"]. Lwów 1943. Odbito w Tłoczni Dr Apaka we Lwowie [właśc. drukowano w Warszawie], s. 64, 21 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Wydanie 1. Konspiracyjna antologia tekstów literackich autorów zgromadzonych wokół Stronnictwa Narodowego, zawiera utwory m.in.: Jerzego Hordyńskiego, Janiny Gamskiej-Łempickiej, Tadeusza Hollendera, Marii Blachaczek-Mazurowej. Stan bardzo dobry.
Lit.: W. Chojnacki, Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych..., poz. 1523.

751. Wilkońska Paulina. Poranki i wieczory. Obrazy, szkice i powieści. T. 1-2. Warszawa 1847. W Drukarni Józefa Unger, s. 244, [2]; 261, [2], 17,5 cm, egzemplarz przeoprawiony, opr. płsk. z epoki. 220,-

Zbiór opowiadań Pauliny Wilkońskiej (ok. 1815-1875) – powieściopisarki, żony Augusta Wilkońskiego, właścicielki salonu, w którym zbierała się śmietanka literacka Warszawy. Tomy zawierają opowiadania: Młynarczarka z Czarnopola; Bez przesądu; Z życia Hoffmanna; Kilka scen z życia plebana wiejskiego; Ziarnko piasku; Chwila pojednania; Sama jedna; Grób w Nowym Jorku; Gawędka towarzyska. Książka wprawiona w niemiecką oprawę półskórkową z epoki, na karcie tytułowej zapiska własnościowa, na kartach charakterystyczne zażółcenia.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

752. Wolska Maryla, Pawlikowski Michał. Arthur i Wanda. Dzieje miłości Arthura Grottgera i Wandy Monné. Listy – Pamiętniki. Podali do druku… (Biblioteki Medyckiej Opus 4). T. 1-2. Medyka-Lwów [1928]. Nakładem „Biblioteki Medyckiej", s. [4], 484, tabl. ilustr. 6; [4], 367, tabl. ilustr. 5, liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, jednolita opr. z epoki pł. pomarańczowe ze złoc. na grzbiecie i licu, górny brzeg kart barwiony. 350,-

Pięknie wydany, bogato ilustrowany zbiór listów miłosnych Artura Grottgera (1837-1867) i miłości jego życia Wandy Monné (1850-1923). Praca opublikowana w serii „Biblioteka Medycka" – nienagannych edytorsko publikacji wydawanych w latach 1925-1939 przez Michała Pawlikowskiego (1887-1970). W tekście liczne reprodukcje prac Artura Grottgera. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

753. Wyspiański Stanisław. Achilleis. Sceny dramatyczne. Kraków 1903. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 174, [2]; acc.: **Wyspiański Stanisław.** Protesilas i Laodamia. Tragedya. Wydanie drugie. Kraków 1901. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 56; acc.: **Wyspiański Stanisław.** Akropolis. Dramat z 4-ech aktach. Kraków 1904. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 160, [26], tabl. ilustr. 5 (w tym 4 rozkł.), 21,5 cm, współopr., opr. współcz. płsk. z szyldzikiem i złoc. napisami, górny brzeg kart barwiony, zach. przednie okł. brosz. wszystkich druków. 500,-

Poz. 1. Wydanie 1. Dramat Stanisława Wyspiańskiego ukończony 22 grudnia 1903 r. Winieta na okładce broszurowej jest przerysem z reprodukcji malowidła na wewnętrznej stronie czaszy greckiej Sosiasa z V w. p.n.e. **Poz. 2. Wydanie 2** (wydanie pierwsze ukazało się w 1899 r.). Utwór napisany w lutym 1899 r. **Poz. 3.** W**ydanie 1.** Misterium wawelskie, a zarazem jeden z najgłośniejszych dramatów Wyspiańskiego o zabarwieniu politycznym. Na stronach nie liczbowanych znajduje się część muzyczna dramatu napisana przez Bolesława Raczyńskiego. Dzieło ozdobione tablicami z reprodukcjami fotografii fragmentów katedry na Wawelu i gobelinów katedralnych. Druk ukończono 29 marca 1904 r. Zachowane przednie okładki broszurowe wszystkich utworów. Nieaktualne pieczątki własnościowe, stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

754. Wyspiański Stanisław. Akropolis. Dramat z 4-ech aktach. Kraków 1904. Odbito w Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego. Nakładem Autora, s. 160, [26], tabl.

752. M. Wolska, M. Pawlikowski. Artur i Wanda. 1928.

754. S. Wyspiański. Akropolis. 1904.

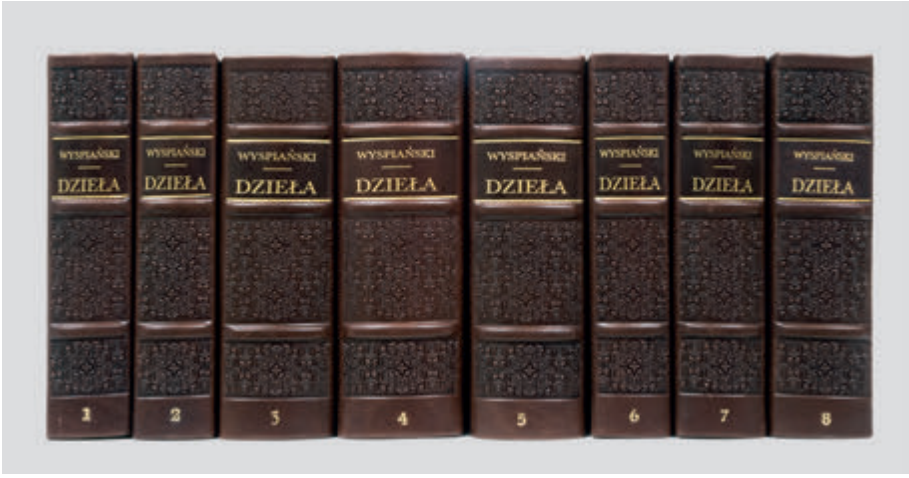
ilustr. 5 (w tym 4 rozkł.), 20,5 cm, opr. współcz. płsk z szyldzikami i złoc., zach. oryg. okł. brosz. 450,-

Wydanie 1. Egzemplarz z księgozbioru Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Misterium wawelskie, a zarazem jeden z najgłośniejszych dramatów Wyspiańskiego o zabarwieniu politycznym. Na stronach nie liczbowanych znajduje się część muzyczna dramatu napisana przez Bolesława Raczyńskiego. Dzieło ozdobione tablicami z reprodukcjami fotografii fragmentów katedry na Wawelu i gobelinów katedralnych. Druk ukończono 29 marca 1904. r. Oprawa Marka Świdy: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja pracy graficznej Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora, zachowana przednia okładka broszurowa. Podklejenia tablic, okładka broszurowa z postrzępionymi brzegami i bez reprodukcji, poza tym stan dobry. **Oprawa w stanie bardzo dobrym.**
(Patrz ilustracja)

755. Wyspiański Stanisław. Bolesław Śmiały. Dramat w trzech aktach. Kraków 1910. Odbito w Drukarni Uniw. Jag. Nakładem rodziny. Księgarnia S.A. Krzyżanowskiego, s. 46, [2], 21 cm, opr. z epoki pł. 150,-

Wyd. 3-cie, różniące się od wyd. 2-go kilkoma zmianami, których dokonał sam autor. Dramat obejmuje końcowy epizod konfliktu pomiędzy królem Bolesławem Śmiałym a biskupem Stanisławem, zakończonego śmiercią biskupa. Utwór po raz pierwszy został wystawiony w Krakowie w maju 1903 r. z inicjatywy Józefa Kotarbińskiego. Realizacja teatralna dramatu, do którego sam Wyspiański przygotował scenografię i kostiumy, zaskoczyła swym nowatorstwem, była najpełniejszym wyrazem oryginalności autora jako artysty teatru. Stan dobry.

756. Wyspiański Stanisław. Dzieła. Pierwsze wydanie zbiorowe w opracowaniu Adama Chmiela, Tadeusza Sinki i Leona Płoszewskiego. T. I-VIII (w 8 wol.). 1924-1932. Warszawa Instytut Wydawniczy „Bibljoteka Polska", s. LXXXIV, 367; LX, 363; CLXXXIX, [1], 515; CLXIII, [1], 688; XC, 646; LXXIX, [1], 348; LXXX, 427; LXXX, 540, tabl. ilustr. 5; 19 cm, opr. współcz. jednolita, płsk. ze złoc., brzegi kart barwione, zach. brosz. opr. wyd. 2400,-

756. S. Wyspiański. Dzieła. 1924-1932.

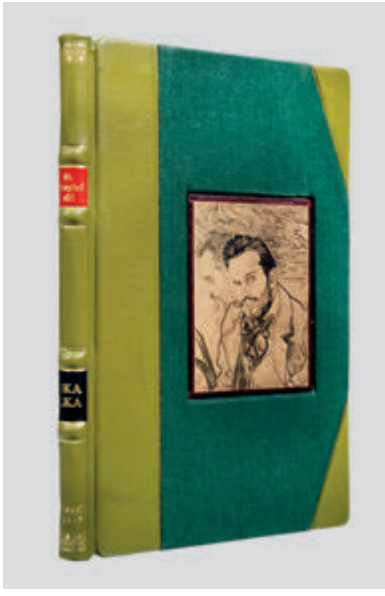
Pierwsze zbiorowe wydanie dzieł Stanisława Wyspiańskiego. Tomy I-V opracowali Adam Chmiel i Tadeusz Sinko, t. VI-VIII Leon Płoszewski. Tomy zawierają: t. I – Dramaty (Batory pod Pskowem, Daniel, Królowa Polskiej Korony, Legenda I, Legenda II); t. II – Tragedie (Meleager, Protesilas i Laodamia, Klątwa, Sędziowie); t. III – Dramaty (Warszawianka, Lelewel, Legion, Bolesław Śmiały, Skałka); t. IV – Dramaty (Wesele, Wyzwolenie, Akropolis); t. V – Dramaty (Noc Listopadowa, Achilleis, Powrót Odysa); t. VI – Fragmenty dramatyczne; t. VII – Rapsody, parafrazy, wiersze; t. VIII – Pisma prozą. W każdym tomie znajduje się obszerny wstęp objaśniający oraz przypisy krytyczne. Elegancka oprawa współczesna w szeroki półskórek brązowy, na grzbiecie złocona tytulatura i numeracja tomu oraz ozdobne ślepe tłoczenia. W t. 3 przestawienia stron, w t. 4 marginalia ołówkiem i rdzawe plamki, w t. 8 brak oryg. okł. brosz., nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

757. Wyspiański Stanisław. Skałka. Dramat w trzech aktach. Kraków 1907. Odbito w Drukarni W.L. Anczyca i Spółki, s. 69, [1], 21 cm, opr. współcz. płsk. z szyldzikami i złoc., zach. okł. brosz. 450,-

Wydanie 1 (jedyne wydanie autorskie). Egzemplarz z księgozbioru Józefów Woźniakowskich (pieczątka) oraz Marka i Charlotte Potockich (suchy tłok). Dramat, którego akcja rozgrywa się na Skałce. Druk ukończono w październiku 1906 r**. Oprawa** Marka Świdy: półskórek zielony, na grzbiecie dwa szyldziki ze złoconą tytulaturą, w zwierciadle przedniej okładki naklejona reprodukcja portretu przyjaciela artysty – Henryka Opieńskiego namalowanego przez Stanisława Wyspiańskiego, w zwierciadle tylnej okładki faksymile podpisu autora. Brak karty przedtytułowej, poza tym **stan bardzo dobry.**
(Patrz ilustracja)

758. Zdanowicz Aleksander. Rys dziejów literatury polskiej. Podług notat... opracował L[eonard] S[owiński]. T. 1-5. Wilno 1874-1878. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XI, [1], 760; VIII, 501; [8], 791; XI, [5], 837; VIII, [2], 342, 24 cm, opr. jednolita z epoki płsk ze złoc. napisami na grzbiecie. 1200,-

Monumentalny zarys dziejów literatury polskiej od wprowadzenia chrześcijaństwa do czasów współczesnych autorowi, opracowany przez Aleksandra Zdanowicza (1805-1868) – związanego z Wilnem autora podręczników, nauczyciela historii i łaciny w Instytucie Szlacheckim w Wilnie. Tom pierwszy obejmuje literaturę polską od czasów przyjęcia chrześcijaństwa do wstąpienia na tron Stanisława Augusta Poniatowskiego, tom drugi dotyczy literatury od panowania Stanisława Augusta do Adama Mickiewicza, **tom trzeci poświęcony jest twórczości autorów romantycznych, Adama Mickiewicza**

757. S. Wyspiański. Skałka. 1907.

758. A. Zdanowicz. Dzieje literatury. 1874.

i „poetów pomickiewiczowskich" (Garczyński, Krasiński, Słowacki, Witwicki, Pol, Syrokomla-Kondratowicz, Siemieński, Norwid), w tomie piątym zamieszczono indeks autorów i treści. Jednolita oprawa z epoki: półskórek brązowy ze złoconymi napisami na grzbiecie. W tomie 4 nieznaczne pęknięcie górnej krawędzi grzbietu, miejscami przetarcia skóry, w tomie piątym nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracja)

759. Zegadłowicz Emil. Imagines. (Imagines, Erato, Na e-strunie, Elegie, Tristia, Transfiguracya). Kraków 1919. Drukarnia Związkowa, s. 300, 22 cm, opr. płótno, zach. okładki opr. brosz. z ilustr. na licu. 120,-

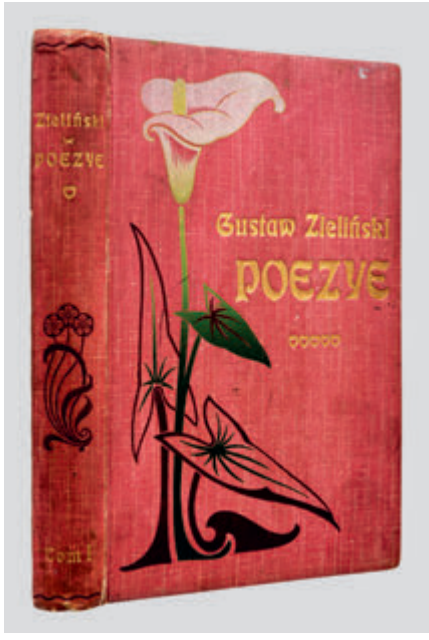
Odbito w ilości 500 egzemplarzy. Zbiór poezji z lat 1910-1915, który przyniósł wielkie uznanie autorowi. Emil Zegadłowicz (1888-1941) – poeta, prozaik, znawca sztuki i tłumacz. Okładkę, exlibris i winietę końcową wykonał Ludwik Misky. Oprawa płócienna z zachowaniem oryginalnej oprawy broszurowej. Na karcie przedtytułowej nieaktualny wpis własnościowy. Niewielkie zalania marginesów, poza tym stan bardzo dobry.

760. Zegadłowicz Emil. Motory. Powieść. T. 1-2 (w 2 wol.). Kraków-Warszawa-Lwów 1938. Wydawnictwo „Sirinks", s. 359, tabl. ilustr. 19; 413, tabl. ilustr. 17, 19,5 cm, opr. ppł. 1800,-

Wydanie 1 skonfiskowane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie w 1937 r. Ocalało ok. 200 egzemplarzy ukrytych przez autora w Gorzeniu Górnym i rozesłanych do przyjaciół. Książka, uznana za najbardziej skandalizujące dzieło tamtego okresu i odrzucona przez kilka wydawnictw (m.in. J. Przeworskiego, F. Hoesicka), wydana została dopiero dzięki wsparciu finansowemu malarza Mariana Ruzamskiego (1889-1945), w założonym przez niego efemerycznym wydawnictwie „Sirinks" (po „Motorach" w wydawnictwie ukazały się jeszcze dwie prace, w tym jedna skonfiskowana). Treść, upleciona z wątków autobiograficznych oraz odniesień do rzeczywistych zdarzeń, stanowi niepowtarzalną, literacką projekcję obsesji seksualnych pisarza, który „mając lat zaledwie czterdzieści kilka, używał najwymyślniejszych środków podniecających seksualnie i w tym leży źródło niewyczerpane owych popędów erotycznych" (E. Kozikowski). Książka ozdobiona zmysłowymi, współtworzącymi klimat powieści, rysunkami Stefana Żechowskiego (artysty z kręgu „Szukalszczyków"). „Motory" pozo-

761. E. Zegadłowicz. Siedem pieśni. 1927.

762. G. Zieliński. Poezye. 1901.

stają jednym z najbardziej śmiałych i awangardowych eksperymentów twórczych w literaturze polskiej okresu międzywojennego. Charakterystyczne zażółcenia niektórych stron, nieaktualne pieczątki własnościowe. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: E. Kozikowski, Portret Zegadłowicza bez ramy. Warszawa 1966.
(Patrz tablica XXXIII)

761. Zegadłowicz Emil. Siedem pieśni zgrzebnych o Janie Kasprowiczu. Kraków 1927. Nakładem Towarzystwa Miłośników Książki, k. [24], tabl. ilustr. 7, 27,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

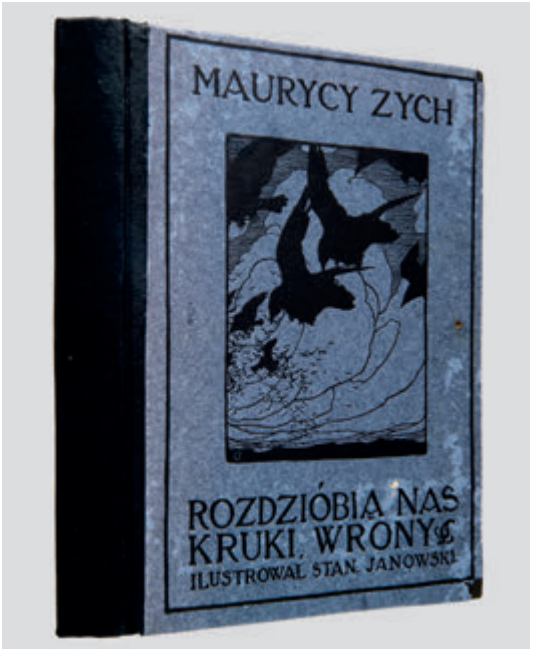
Egzemplarz nr 316 (odbito 500 egz. numerowanych). **Układ graficzny książki, 7 tablic z ilustracjami oraz 7 finalików wykonał Zbigniew Pronaszko.** Druk dedykowany Marii Kasprowiczowej. Tekst w szaro-błękitnych ramkach, inicjały, ilustracje i finaliki dwubarwne. Tematyka rycin nawiązuje do poetyki utworu oraz miejsc i motywów związanych z Janem Kasprowiczem: widok chałupy na Harendzie, Chrystus na tle Beskidów, Święci w izbie góralskiej, podhalańska Golgota, Krzyż wśród pól. Utwór poświęcony pamięci Jana Kasprowicza, którego Zegadłowicz cenił i podziwiał. Przybrudzenia i zagniecenia opr., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

762. Zieliński Gustaw. Poezye. Wydanie zupełne, poprzedzone życiorysem na podstawie listów poety skreślonym i ocena jego działalności przez dr. Piotra Chmielowskiego. Toruń 1901. Własność i wydanie rodziny, portret, s. 359, [1], 19 cm, opr. z epoki, pł. 360,-

Wydanie utworów poetyckich Gustawa Zielińskiego (1809-1881), ziemianina i zesłańca na Sybir, poety późnego romantyzmu. Zawiera wiersze drobne. Zbiór wydany przez rodzinę (ukazał się tylko oferowany tom). Opr. wykonana w berlińskim zakładzie Wübben&Co.: różowe pł., tłocz. i barwiona dekoracja secesyjna. Drobne otarcia i zabrudzenia opr., na k. miejscami przebarwienia, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

763. F. N. Żaba. Nadzieja. 1853.

764. S. Żeromski. Rozdziobią nas... 1905.

763. Żaba Feliks Napoleon. Nadzieja, w czterech częściach, i inne poezye, przez N.-F.Ż. [krypt.]. Londyn 1853. W Drukarni Polskiej A. Rypińskiego i Spółki, s. [6], 165, finaliki (drzeworyty), 18 cm, opr. współcz. ppł.; oraz:
Żaba Feliks Napoleon. Nadzieja, część piąta, przez N.-F.Ż. [krypt.]. Londyn 1853. W Drukarni A. Rypińskiego, s. [3], 168-197, [3], tabl. nut 1 (rozkł.), 18 cm, opr. z epoki papier marm. 600,-

Pierwszych pięć części poematu „Nadzieja" Feliksa Napoleona Żaby (1805-1885) – literata i wydawcy, działacza emigracyjnego. W woluminie 1 od s. 93 następują drobne wiersze, na końcu woluminu 2 rozkładana tablica nut do „Pieśni Nadziei". Do 1863 roku ukazały się jeszcze cztery części poematu. Ekslibris, stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

764. Żeromski Stefan (ps. Maurycy Zych). Rozdziobią nas kruki, wrony. Wydanie trzecie z rys. Stanisława Janowskiego. Lwów 1905. Polskie Towarzystwo Nakładowe. Skład Główny w Księgarni Narodowej we Lwowie, s. [4], 253, ilustr. w tekście, 20,5 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licu. 220,-

Trzecie wydanie (wyd. 1. 1895) noweli Stefana Żeromskiego, opowiadającej o tragicznym losie i bohaterstwie powstańca oraz nieuchronnej klęsce powstania styczniowego. **Ilustracje Stanisława Janowskiego** (1866-1942) – znakomitego malarza i scenografa. Nieaktualny wpis własnościowy, niewielkie przebarwienia okładek, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

765. Żmichowska Narcyza. Wybór pism. (Biblioteka Miniaturowa). Warszawa 1901. Gebethner i Wolff, s. [2], V, 430, portret (staloryt), 11,5 cm, oryg. opr. wyd., płsk. 200,-

Tomik wydany w ramach serii biblioteki miniaturowej wydawnictwa Gebethnera i Sp. w luksusowych oprawach półskórkowych. Zbiór utworów Narcyzy Żmichowskiej (1819-1876) poetki, pisarki, podejmującej w swym piśmiennictwie problematykę społeczną. Znalazły się w nim m.in. różne wiersze, „Ade-odat", „Capriccio", „Poganka". Opr.: jasnobrązowy płsk, szyldziki, na licach i wyklejkach pap. marm., brzegi k. złoc. Drobne otarcia, poza tym stan bardzo dobry.

LITERATURA RELIGIJNA

766. [Biblia Wujka]. Biblia. Księgi Starego Testamentu z łacińskiego na język polski przełożone przez ks. Jakóba Wujka z Wągrowca. Wydanie czwarte stereotypowe, poprawne... Ozdobione przeszło 500 obrazkami i pięcioma sztychami na stali. Lipsk 1860. Nakładem J. Baumgaertnera, frontispis (drzeworyt), k. [2], s. VIII, 1249, [1], L, **tabl. ryc. 3 (staloryty),** liczne drzeworyty w tekście; **adl.:**
Biblia. Nowy Pana Naszego Jezusa Chrystusa Testament z łacińskiego na język polski przełożony przez... ks. Jakóba Wujka S.J. Wydanie piąte stereotypowe... Ozdobione 3 stalorytami i 170 drzeworytami w tekście. Lipsk 1862. Nakładem Księgarni J. Baumgaertnera, s. [8], II, 458, **tabl. ryc. 3 (staloryty),** liczne drzeworyty w tekście, 24 cm, współopr., opr. sk. z epoki z bogatymi tłocz. na obu okładzinach i grzbiecie, zach. oryg. okładki wyd. brosz. 4000,-

Bogato ilustrowane wydanie Starego i Nowego Testamentu (Nowy Testament z wyd. 5-tego) przełożonego przez ks. Jakuba Wujka (1541-1597) – jezuitę, wybitnego teologa i polemistę. Podstawę przekładu stanowiła łacińska Wulgata, uzupełniona o znane XVI w. teksty greckie i hebrajskie. Autor korzystał także z pracy poprzedników, również protestanckich. Wydanie ozdobione dekoracyjnym frontispisem, stalorytami i licznymi drzeworytami w tekście. Miejscami przybrudzenia pap., k. pocz. przestawione, brak 1 karty, stan ogólny dobry. Brak 2 stalorytów w t. I. **Efektowna oprawa.**
(Patrz ilustracja)

767. Biblia to iest Wszystko Pismo Święte Starego i Nowego Przymierza według edycyi Biblii Gdańskiéy w roku 1632 wydanéy ułożone a teraz dla pożytku zborów polskich ewangielickich podług Biblii Berlińskiéy w roku 1810 wydanéy na nowo przedrukowane. Wrocław 1836. Drukiem Wilhelma Bogumiła Korna, s. [2], 973, [3]; [2], 316, [1], 23 cm, opr. współcz. płsk. 750,-

Biblia przeznaczona dla polskich ewangelików. Druk dwuszpaltowy. Druga karta tytułowa pt.: „Nowy Testament Pana naszego Jezusa Chrystusa. Z Greckiego lęzyka na Polski pilnie i wiernie przetłumaczony, a teraz podług Edycyi Gdańskiey z Roku 1632 i Edycyi Berlińskiey z Roku 1810 przedrukowany". Na kartach i wyklejkach miejscami niewielkie zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Rzadka edycja.**
(Patrz ilustracja)

768. Dobieszewska (Śmigielska) Józefa, Borkowska Aleksandra. Obrazki z życia świętobliwych i bogobojnych Polaków i Polek. Serya pierwsza. Wydanie drugie, przejrzane, pomnożone i 8 rycinami ozdobione. Warszawa 1863. Nakładem Gebethnera i Wolffa, s. 352, [2], **tabl. ryc. 8 (litografie z tintą)**, 17,5 cm, opr. pł., brzegi kart złoc. 450,-

Żywoty zasłużonych dla Kościoła Polaków, m.in. Wincenty Kadłubek, Jan Długosz, Kazimierz Jagiellończyk, Katarzyna Jagiellonka, Marcin Kromer, Piotr Skarga oraz św. Wojciech, Jan Kanty, Stanisław Kostka. Osiem litografii autorstwa Wojciecha Gersona wykonanych w zakładzie M. Fajansa w Warszawie. Józefa Dobieszewska ze Śmigielskich (1820-1899), publicystka, powieściopisarka, działaczka feministyczna. Słabo widoczny, złocony napis na licu „Nagroda". Blok poluzowany, ślady zalania oprawy (odbarwienia) przechodzące miejscami na tekst, sporadyczne zbrązowienia. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

766. Biblia Jakuba Wujka. 1860.

BIBLIA

to iest

Wszystko

Pismo Swięte

Starego i Nowego

Przymierza

według

Edycyi Biblii Gdańskiéy w Roku 1632 wydany

stáranie

a teraz dla

Pożytku Zborów Polskich Ewangelickich

podług

Biblii Berlińskiéy w Roku 1740 wydany

na nowo przedrukowane

w WROCŁAWIU.

Drukiem Wiedeńskiéy Drukarni Kassy.

1836.

767. Biblia polskich ewangelików. 1836.

768. Obrazki z życia świętobliwych Polaków. 1863.

769. Życie Jezusa i Maryi. 1887.

770. Katechizm rzymski. 1827.

772. Książka do nabożeństwa. 1861.

769. Grou [Jan Mikołaj]. Życie wewnętrzne Jezusa i Maryi. Rozmyślania na wszystkie niedziele i główne święta roku. Lwów 1887. Wyd. Księgarni K. Łukaszewicza, s. [2], II, 313, 17,5 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 120,-

Jean Nicolas Grou (1731-1803), francuski jezuita, mistyk i teolog, autor klasycznych opracowań dotyczących życia duchowego. Tłumaczenie z francuskiego. Miejscowe zażółcenia kilku kart. Ładna oprawa z epoki. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

770. Katechizm rzymski. Z wyroku Śgo Soboru Trydentckiego[!] ułożony, z rozkazu Piusa V. papieża wydany, i od Klemensa XIII. szczególniey zalecony. T. 1-3. Warszawa 1827. Nakładem Wydawcy. W Drukarni Kommissyi Rząd[owej] W[yznań] R[eligijnych] i O[świecenia] P[ublicznego], s. [2], XVI, [8], 136, [2]; 268; 218, [4], 20 cm, współopr., opr. z epoki płsk ze złoc. 280,-

Trzytomowy wykład nauki świętego Kościoła Katolickiego przeznaczony zarówno dla księży przy nauczaniu jak i dla ludu. W tomach 2 i 3 brak kart tytułowych i kart przedtytułowych, w tomie 1 na kartach ślady po owadach, podpis własnościowy, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

771. Marlewski Franciszek. Rok Boży w liturgii i tradycji Kościoła Świętego z uwzględnieniem obrzędów i zwyczajów ludowych oraz literatury polskiej. Księga opracowana zbiorowo przez kapłanów archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej. Katowice 1931. Wydawnictwo Św. Stanisława, s. 479, [3], tabl. ilustr. 16, 25,5 cm, opr. ppł. wyd. 360,-

Omówienie roku kościelnego z wypisami z dzieł religijnych i literatury. Oprawa ppł. wyd. ze złoc. i tłocz. oraz z wizerunkiem ukrzyżowanego Chrystusa w centrum przedniego lica, górne obcięcie k. barwione Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz**.

MARYA
W SKAPLERZU ŚWIĘTYM.
ZBIÓR NABOŻEŃSTWA
ZAWIERAJĄCY:
Rys Historyczny Zakonu i Skaplerza Najświętszéj Maryi Panny z góry Karmelu. Sposób zaprowadzenia i przyjmowania do Bractwa Skaplerza S. Kilka sposobów wysłuchania Mszy świętéj. Nabożeństwa: dla braci Skaplerza Św. na wszystkie ważniejsze czasy w roku, na uroczystości, Majowe, przygodne, i Pieśni Kościelne. Ozdobione 5 rycinami.
Wydanie X. Onufrego Osińskiego.
Ex Provinciali OO. Carmelitów ścisłéj Obserwancyi, prowincyi Najświętszego Sakramentu w Polsce.
Text: „Prosta wam powiadam, wszystko o cokolwiek modląc się proście, wierzcie że otrzymacie, a stanie się wam.“ Mar. Rozd. 11 w. 24.
WARSZAWA,
w Drukarni ADOLFA KRETHLOW
przy Ulicy Krakowskie-Przedmieście pod Nr. 388 (38.)
1861.

773. Marya w Skaplerzu Świętym.1861.

774. Ogień miłości Jezusa Chrystusa. 1857.

772. **[Modlitewnik].** Książka do nabożeństwa dla wszystkich katolików szczególniej zaś dla wygody katolików Archidyecezyi Gnieźnieńskiej i Poznańskiej z polecenia Najprzewielebniejszego X. Arcy-Biskupa [Marcina] Dunin ułożona, na nowo z rozkazu Najprzewielebniejszego Arcy-Biskupa X. Leona Przyłuskiego przejrzana. Trzecie wydanie (dla mężczyzn). Gniezno 1861. Nakładem i drukiem J.B. Langego, s. [12], 786, [6], tabl. ilustr. 3, ilustr. w tekście, 18,5 cm, opr. z epoki skóra z bogatymi złoc., brzegi kart złoc. 450,-

Książka do nabożeństwa (dla mężczyzn) zawierająca modlitwy, pieśni religijne, porządek nabożeństwa oraz rozkład roku liturgicznego. Została opracowana dla diecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej z polecenia abp. Marcina Dunina. Na tablicach wizerunek Matki Boskiej Częstochowskiej oraz św. Wojciecha i św. Stanisława. Otarcia krawędzi oprawy, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

773. **Osiński Onufry.** Marya w Skaplerzu Świętym. Zbiór nabożeństwa zawierający: Rys historyczny Zakonu i Skaplerza Najświętszej Maryi Panny z góry Karmelu. Warszawa 1861. W Drukarni Adolfa Krethlow, s. [8], VI, 68, XIV, 69-715, [3], **tabl. ryc. 5 (litografie M. Fajansa)**, 19 cm, opr. z epoki skóra ze złoc. na grzbiecie i obu okładkach, brzegi kart złoc. 900,-

Na początku „Wiadomość historyczna o zakonie Karmelitów”. Modlitewnik ozdobiony pięcioma litografiami Ludwika Piechaczka, odbitymi w warszawskich zakładach litograficznych Maksymiliana Fajansa. Oprawa podniszczona z ubytkami na grzbiecie, na kartach i rycinach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze). **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

774. **Pinart Désiré.** Ogień miłości Jezusa Chrystusa czyli Dowody gorącej ku nam miłości Zbawiciela w dziele odkupienia naszego. Wilno 1857. Nakładem i drukiem

Józefa Zawadzkiego, s. X, 502, **tabl. ryc. 1 (staloryt)**, 15,5 cm, opr. z epoki skóra. 320,-

Zbiór modlitw oraz rozważań i rozmyślań religijnych. Oprawa z epoki: skóra z tłoczeniami zapinana na mosiężną zapinkę, na licu mosiężny owal. Otarcia oprawy, brak ilustracji w owalu, odcięty dolny margines tablicy z ryciną, na kartach miejscami zabrudzenia.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

775. Putiatycki Antoni. Pismo o religii naturalney i obiawioney. Warszawa 1854. W Drukarni Józefa Unger, s. [10], 304, 18,5 cm, opr. z epoki, grzbiet oklejony współcz. taśmą. 120,-

Rozprawa religijna Antoniego Putiatyckiego (1787-1862) – księdza, misjonarza, autora dzieł religijnych. Brak grzbietu półskórkowego, grzbiet oklejony taśmą, na karcie tytułowej podpis własnościowy, wewnątrz stan dobry.

776. Raschke Wilhelm. Kazania na lekcye niedzielne i świąteczne. Cieszyn 1888. Nakładem Edwarda Feitzingera, s. 586, [6], portret 1, 23 cm, opr. z epoki skóra z tłocz., mosiężnymi guzami i klamrami. 400,-

Pośmiertnie wydany zbiór 71 kazań ks. Wilhelma Raschke (1803-1855) – pastora w Bystrzycy, pochodzącego z rodziny niemieckiej, nauczającego w języku polskim. Przed tekstem portret pastora. Oprawa podniszczona, brak jednej klamry i guza na tylnej okładce, papier kruchy, na marginesach wielu kart niewielkie ubytki i naderwania papieru, blok rozluźniony w wielu miejscach, część kart luzem, na większości kart zabrudzenia, karta tytułowa podklejona na marginesach. **Rzadkie.**

KSIĄŻKI DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

777. Anczyc Władysław Ludwik. Dzieje Polski w dwudziestu czterech obrazkach. Wydanie nowe przejrzane i poprawione. Warszawa 1907. Nakład Gebethnera i Wolffa, Kraków – G. Gebethner i Spółka, s. [4], 183, 4, tabl. ilustr. kolor. 24, tabela rozkł. 1, 18,5 cm, opr. wyd., ppł. z kolor. ilustr na licu. 240,-

Szkice z historii Polski przeznaczone dla dzieci i młodzieży, napisane przez Ludwika Władysława Anczyca (1823-1883) poetę, dramatopisarza, tłumacza i wydawcę. Ozdobą książki są **24 kolorowe ilustracje** oraz rozkładana tabela przedstawiająca monarchów panujących (nie odnotowana w bibliografii). Niewielkie przybrudzenia pap., marginalia kredką, podklejenie tabeli. Stan ogólny dobry, opr. w stanie bardzo dobrym. **Ładny egzemplarz z efektowną oprawą.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1901-1917, poz. 37.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

778. Cutler Uriel Waldo. O królu Arturze i rycerzach Okrągłego Stołu. Przekład Felicja Kruszewska. Lwów 1937. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych we Lwowie, s. [4], 239, [3], ilustr. całostr. w ramach paginacji, 20 cm, opr. wyd. pł. z ilustr. i tyt. na licu, na grzbiecie tyt. 120,-

Powieść dla młodzieży Uriela Waldo Cutlera (1854-1936) – amerykańskiego pisarza, który oparł swój cykl arturiański na średniowiecznym romansie Thomasa Malory'ego. Opowieść o królu Arturze, Bractwie Okrągłego Stołu i poszukiwania świętego Graala, usadowiona w V wieku n.e., „pozwala czytelnikowi powziąć pewne wyobrażenie o zwyczajach, dziełach i ideałach średniowiecza, zarówno gdy idzie o jego dobre jak i o złe strony" (autor). Ilustracje Michała Byliny, **okładka projektu Wacława Siemiątkowskiego**. Efektowna oprawa wydawnicza, płótno zdobione, wykonana w zakładzie introligatorskim J. Legeżyńskiego we Lwowie. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

779. Defoe Daniel. Robinson Crusoe. London 1917. Raphael Tuck & Sons Ltd., s. 112, tabl. ilustr. 8 (kolor.), ilustr. w tekście, 24 cm, opr. wyd. ppł. 150,-

Słynna powieść Daniela Defoe, skrócona przez Alfreda H. Milesa, opowiadająca o losach rozbitka trafiającego na bezludną wyspę. Ilustracje w tekście i na tablicach (kolorowe) projektu Howarda Davie. Język angielski. Na odwrocie karty przedtytułowej ilustracja pokolorowana akwarelą. Otarcia oprawy, blok poluzowany, jedna ilustracja w tekście amatorsko podkolorowana, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

780. Hartl Karol. Świat rzeczy wielkich i małych. Przekład autoryzowany Rafała Makara. Książnica Naukowa Młodzieży. „Biblioteka Potrójnego Węzła". Gdzie – Kiedy – Jak. Lwów 1938. Państwowe Wydawnictwo Książek Szkolnych, Drukarnia Narodowa Kraków, s. 295, ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. twarda z kolor. ilustr. na licu. 140,-

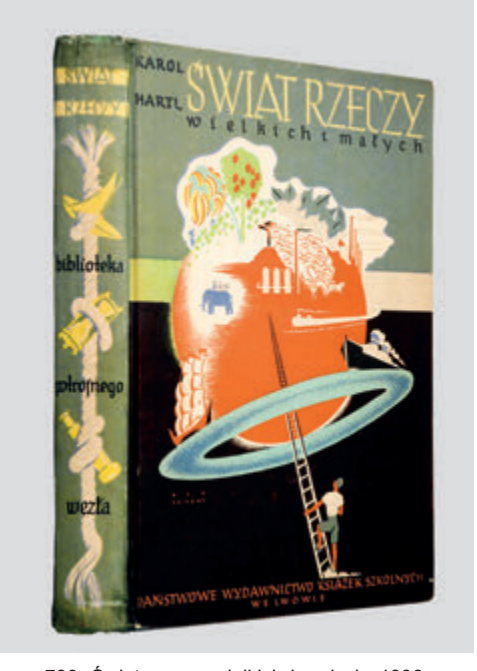
777. W. Anczyc. Dzieje Polski. 1907.

778. O królu Arturze. 1937.

779. D. Defoe. Robinson Crusoe. 1917.

780. Świat rzeczy wielkich i małych. 1938.

Książka popularno-naukowa dla młodzieży. Zawiera m.in. opowiadania o cukrze, kawie, kakao, chlebie, o ogrodach, o świetle i czasie, elektryczności, a także o tym jak powstała książka. Barwna oprawa wydawnicza, zaprojektowana przez Annę i Franciszka Seifertów. Odręczna dedykacja na k. tyt. **Stan bardzo dobry**.
(Patrz ilustracja)

781. Jazda samolotem (Cudne Książki Wujcia Józia. Nr 73). B.m. b.r. b.w., s. [8], ilustr. w tekście (w tym kolor. i całostronicowe), 34 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

Opowieść o dziecięcych zabawach. Egzemplarz ze śladami użytkowania (otarcia i zaplamienia oprawy, miejscami zaplamienia i zabrudzenia, niewielkie naderwania na marginesach, podpis własnościowy na okładce). Bibliografie literatury dla dzieci i młodzieży nie notują tej pozycji.
(Patrz tablica XXXVI)

782. Kingsley Charles. Na podbój świata. Przełożyła Zofia Popławska. Warszawa 1935. Wydawnictwo J. Przeworskiego, s. 291, [3], tabl. ilustr. 8 (1 kolor.), 23 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i ilustr. na licu i grzbiecie. 120,-

Wydanie 1 polskie. Powieść historyczna Charlesa Kingsleya (1819-1875) prozaika, poety i dramaturga angielskiego. Jej tłem jest walka na morzu floty Elżbiety I z hiszpańską Wielką Armadą w XVI wieku. Akcja kończy się zwycięską bitwą morską Anglików pod Gravelines w 1588 roku. Książka ozdobiona 8 ilustracjami Stanisława Łuckiewicza. Nieznaczne przybrudzenia płótna oprawy, poza tym stan dobry.

783. Makuszyński Kornel. Bezgrzeszne lata. Poznań [1927]. Wydawnictwo Polskie (R. Wegner), s. [4], 226, [6], tabl. barwnych 6, 20,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. 120,-

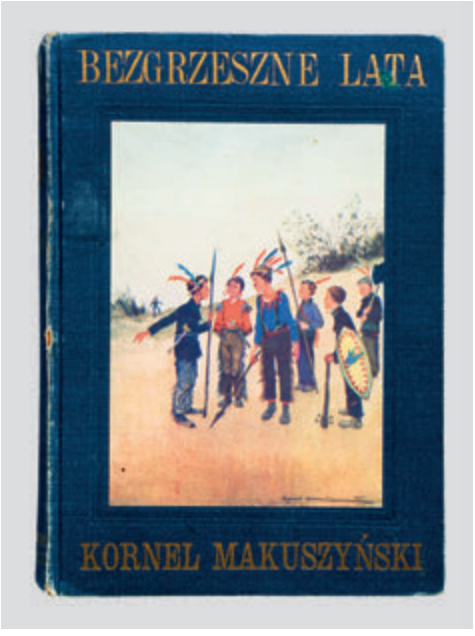
Wydanie 2. **Edycja ilustrowana sześcioma barwnymi ilustracjami Kamila Mackiewicza** (1886-1931) – rysownika, karykaturzysty, jednego z najwybitniejszych międzywojennych ilustratorów książek. Oprawa wydawnicza: płótno niebieskie ze złoconą tytulaturą na grzbiecie i licu, na lico naklejona barwna ilustracja Mackiewicza. Nieznaczne otarcia oprawy, pieczątki, poza tym stan dobry. Ładny egzemplarz.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 4617.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

784. O Janku marynarzu. Warszawa, Kraków 1920. Towarzystwo Wydawnicze w Warszawie, s. 16, w tym całostronicowe ilustr. kolor., 25 x 33 cm, opr. wyd. ppł. 180,-

O spełnieniu marzeń biednego, małego Janka, który pragnął zostać marynarzem i kapitanem statku. Opowiadanie kończy się słowami: „Wiwat niech żyje kapitan! Wiwat niech żyje marynarka polska! Wiwat niech żyje polskie morze!". Książkę ilustrują efektowne, kolorowe ilustracje dużego formatu. Niewielkie ubytki pap. opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 5425.

785. Papi Jadwiga. Nowa równianka. Podarunek wujaszka. Opowiadania dla dzieci od lat 6-8 przez Teresę Jadwigę (pseud.). Wydanie drugie z 5 rycinami. Warszawa 1913. Wydawnictwo Michała Arcta, s. 143, [1], tabl. ilustr. 5, 21 cm, opr. wyd. ppł. z kolor ilustr. na licu. 90,-

Bibliografia nie notuje tego wydania. Pouczające opowiadania dla dzieci, kształtujące szlachetną postawę, odwagę i dobroć. Jadwiga Papi (1843-1906), działaczka oświatowa, pisarka. Brała udział w powstaniu styczniowym. Założyła prywatną szkołę w Warszawie, gdzie bez zgody władz carskich uczyła języka polskiego i historii. Jej książki wywarły wielki wpływ na polską młodzież, zachęcając do pracy i solidarności. Niewielkie ubytki narożników ilustr. na licu opr., przetarcia pł., nieliczne przybrudzenia kart. Stan ogólny dobry.
(Patrz tablica XXXVI)

783. K. Makuszyński. Bezgrzeszne lata. 1927.

786. S. Przybylski. Goniec królewski. 1931.

786. Przybylski Seweryn. Goniec królewski. Powieść historyczna. Lwów – Warszawa 1931. Książnica – Atlas. Zjednocz. Zakłady Kartograf. i Wydawnicze Tow. Naucz. Szk. Średn. i Wyższ. S. A., s. [4], 151, [1], tabl. ilustr. 3 (kolor.), ilustr. całostr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. ppł. z barwną ilustr. na okładce. 120,-

Powieść z czasów Mieszka I, nagrodzona na konkursie literackim m. Warszawy jako **najlepsza książka dla młodzieży. Stan bardzo dobry.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 62
(Patrz ilustracja)

787. Rogoszówna Zofia. Pisklęta. Wydanie piąte. Kraków – Warszawa 1939: Księgarnia Powszechna, s.192, liczne ilustr. w tekście, 20 cm, opr. wyd. ppł. z kolorową ilustr. na licu i złoc. tyt. na grzbiecie. 120,-

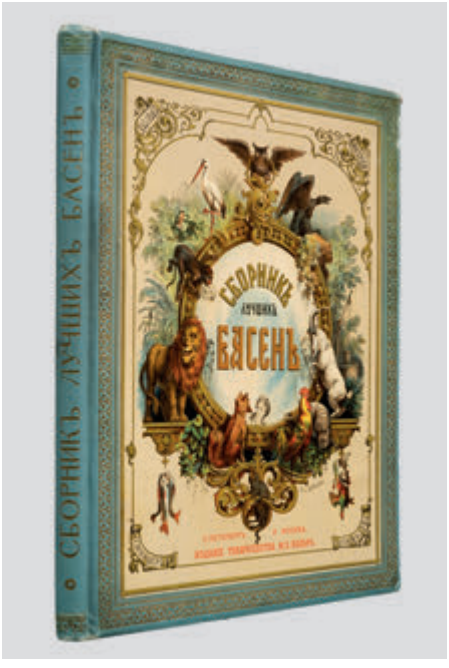
Opowiadania dla małych dzieci Zofii Rogoszówny (1881-1921), prekursorki opowiadań psychologicznych. Autorka m.in. rymowanki „Tańcowały dwa Michały", którą zaadaptował później Jan Brzechwa. Okładkę projektowała Wiktoria Zandberg, **ilustracje – Charlie (Karol Ferster** (1902-1986), rysownik, karykaturzysta i satyryk). Miejscami przybrudzenia pap. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

788. Sbornik łuczszych basien Kryłowa, Chemnitzera, Dmitriewa i Izmajłowa. Wtoroje izdanije. S.-Pietierburg – Moskwa br., Izdanije Towariszczestwa M. O. Wolf, s. [4], 54, [2], **tabl. ryc. 14 (chromolitografie),** 31,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. z naklejoną chromolitografią. 450,-

Zbiór najlepszych bajek i baśni rosyjskich przepięknie ilustrowanych dużymi chromolitografiami autorstwa Adolfa Szarlemana. Wśród utworów: Iwana Kryłowa – Kwartet, Koń i osioł, Małpa i okulary, Wilk i kot: Iwana Dmitriewa – Car i dwaj pastuszkowie, Starzec i trzech młodzieńców; Aleksandra Izmajłowa – Chłop i klacz, Pustelnik i niedźwiedź. Efektowna opr. wyd. pł. ze złoceniami i naklejoną

787. Z. Rogoszówna. Pisklęta. 1939.

788. Baśnie rosyjskie.

789. Swawolny parowozik.

chromolitografią na licu. Nieznaczne przetarcie pł. opr., miejscami przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

789. Swawolny parowozik. Kolorowa powiastka. Napisał Wujcio Marian. B.m., b.r. Odbito czcionkami Państwowej Drukarni w Zgorzelcu, s. 8, ilustracje kolor. na każdej stronie, 15,5 x 18 cm, opr. z epoki ppł. z naklejoną k. tyt. 100,-

Bibliografia nie notuje tego wydania. Książeczka obrazkowa dla młodszych dzieci. Osiem kolorowych obrazków na grubej tekturze, z krótkim rymowanym tekstem. Niewielki ubytek pap. na marginesie jednej karty. Stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

790. Verne Juliusz. Piętnastoletni kapitan. Wydanie nowe z ilustracjami. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1909. Nakład Gebethnera i Wolfa, s. 224; 233, ilustr. w tekście, 18 cm, opr. wyd. ppł. z ilustr. na licach. 200,-

Popularna powieść Juliusza Verne'a (1828-1905), jednego z protoplastów fantastyki naukowej. Pieczątki zakopiańskiej księgarni L. Zwolińskiego. Niewielkie przybrudzenia okładek. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1901-1917.

791. Zakrzewska Helena. Pojednanie. Powieść o niedźwiedziu tatrzańskim. Wydanie drugie. Poznań 1938. Księgarnia św. Wojciecha, s. [4], 217, [3], tabl. ilustr. 6, 18,5 cm, opr. wyd. ppł. z tyt. na grzbiecie. 90,-

Powieść dla dzieci o przygodach niedźwiedzi, osadzona na tle dziejów rodziny góralskiej. **Na tablicach sześć ilustracji Leli Pawlikowskiej**, okładka wg projektu Wacława Świerczyńskiego. Nieaktualne pieczątki własn. Przetarcia złoc. tyt. na grzbiecie, nieliczne plamki, poza tym stan dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 8353.

792. Zaleska Maria Julia. Bajeczki prawdziwe. Wydanie dziesiąte z 6 rycinami. Kraków 1940. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 142, [2], 19,5 cm, oryg. opr. wyd., ppł. z kolor. ilustr. na licu i złoc. tyt. na grzbiecie. 90,-

Opowiadania dla dzieci pomagające zrozumieć przyrodę i zachodzące tam zjawiska i procesy, a przede wszystkim nauczyć maluchów miłości do zwierząt. Maria Julia Zaleska (1831-1889) – pisarka tworząca przede wszystkim literaturę młodzieżową i dziecięcą. Nieaktualne pieczątki własnościowe sopockiej Czytelni Świt z ul. Grunwaldzkiej 22. Miejscami przybrudzenia pap. Stan ogólny dobry. **Ładna oprawa w dobrym stanie zachowania**.
(Patrz ilustracja)

793. Zaleska Maria Julia. Iskierki. Krótkie powiastki i bajeczki dla młodszej dziatwy. Wydanie piąte z 8 ilustracjami. Warszawa 1931. Nakład Gebethnera i Wolffa, s. 239, 18 cm, oryg. opr. wyd., ppł. z kolor. ilustr. na licu i złoc. tyt. na grzbiecie. 90,-

Opowiadania dla młodszych dzieci o wyprawach „mieszczuchów" na wieś, wycieczce do lasu, o ślizgawce i wielu innych przygodach. Niewielkie przybrudzenia lica opr. Stan ogólny dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 8362.

794. Zapałowicz W[ładysław]. Polska zagroda. Wydanie 2. Kraków 1919. B.w., s. [2], 19, [1], ilustr., 30 cm, opr. wyd. ppł. 240,-

Opowiastka wierszowana dla młodzieży o małym chłopcu o imieniu Inka. Tekst i ilustracje nawiązują do rzeczywistej historii rodzinnej. Autorem jest zmarły w 1928 r. Władysław Zapałowicz, dziadek głównego bohatera, ilustracje wykonał jego ojczym **Andrzej Oleś** (1886-1952), bardziej znany jako malarz,

792. M. J. Zaleska. Bajeczki prawdziwe. 1940.

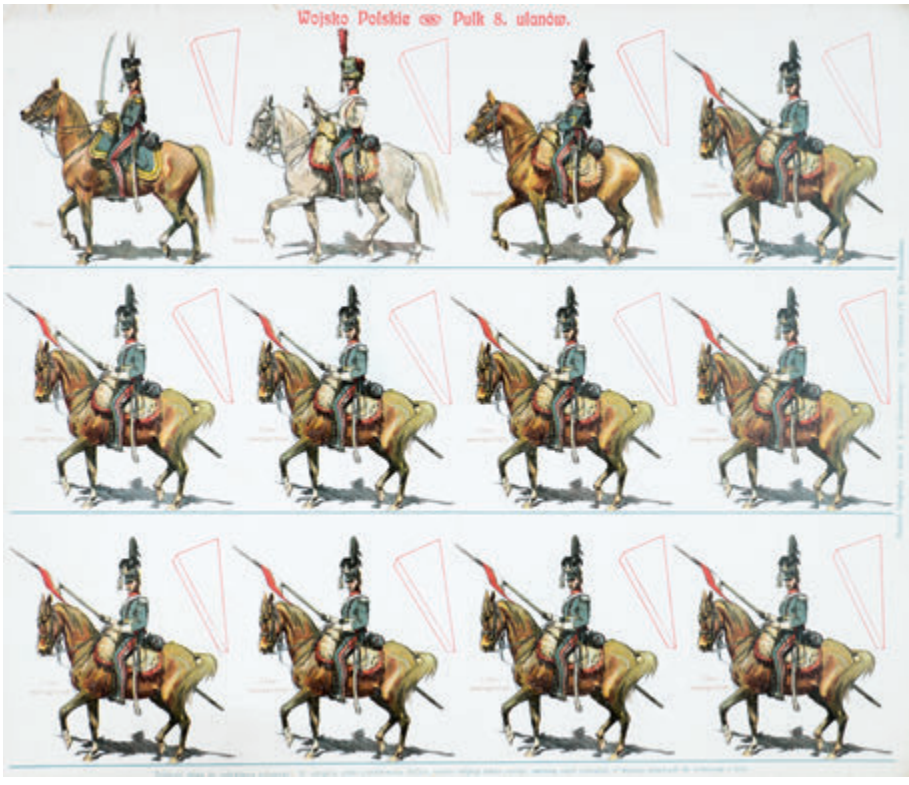
797. Jak dzieci słonka szukały. Plakat. 1936.

795. W. Zawadzki. Grody polskie. 1866.

794. W. Zapałowicz. Polska zagroda. 1919.

796. Kawaleria Polska. Wycinanki. 1910.

grafik, konserwator zabytków w Krakowie i Kielcach. Wpisująca się w rodzinną opowieść **dedykacja od autorów dla pani W. Olesiowej**. Karta tyt. dorobiona na xero, grzbiet po konserwacji, otarcia i zabrudzenia oprawy, wewnątrz czysty ładny egzemplarz. **Bardzo rzadkie**.
Lit.: B. Krassowska i A. Grefkowicz. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939, poz. 8386.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

795. Zawadzki Władysław. Grody polskie. Opis historyczny dla dorastającej młodzieży. Lwów 1866. Nakładem Karola Wilda, s. [4], 285, [3], **tabl. ryc. 6 (litografie kolor.)**, 18,5 cm, opr. ppł. 450,-

Wydanie 1. Książka dla młodzieży zawierająca historyczny opis siedmiu miast polskich: Gniezna, Krakowa, Częstochowy, Warszawy, Wilna, Lwowa i Kijowa[!]. **Książka ozdobiona sześcioma kolorowymi rycinami**: Kościół katedralny w Gnieźnie; Sukiennice w Krakowie; Żelazna Brama w Warszawie; Kościół katedralny w Wilnie; Kaplica Boimów obok katedry lwowskiej; Złota Brama w Kijowie. Nieaktualna pieczątka własnościowa, charakterystyczne przebarwienia i niewielkie ślady zalania na rycinach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

---

796. Wojsko Polskie. Kawalerya od r. 1807-1830 według rysunków prof. Z. Rozwadowskiego. Wydawnictwo dla dzieci. Poznań-Pleszew 1910, nakład, litografia i druk F. K. Ziółkowskiego & Spółki. Skład Główny u S. W. Niemojowskiego

we Lwowie, okładka (chromolitografia), **tabl. il. 12 (chromolitografie)**, 32,0 x 38,0 cm, opr. wyd. pap. 2000,-

Wycinanki dla dzieci z postaciami żołnierzy: Pułk 8. ułanów; Pułk 14. kirasyerów; Pułk 10. huzarów; Pułk 1. ułanów; Pułk 5. strzelców konnych; Pułk Szwoleżerów gwardyi; Artylerya konna z r. 1808 do 1809 (dwie plansze); Pułk strzelców konnych gwardyi; Pułk 2. ułanów; Żandarmi; Pułk 4. strzelców konnych (szaserów). Na każdej planszy po 12 figurek (różnej rangi), do wycięcia, wraz z instrukcją. Autorem rysunków jest **Zygmunt Jordan Rozwadowski** (1870-1950), malarz batalista, współtwórca Panoramy Racławickiej, żołnierz Legionów (twórca projektu rogatywki 1 pułku Ułanów LP). Album wydany przez zasłużoną firmę Franciszka Ksawerego Ziółkowskiego w Pleszewie („Wielkim Księstwie Poznańskim"). Cztery plansze z wyciętą 1 figurką, jedna plansza z 1 figurką doklejoną, zabrudzenia i naddarcia, ubytki marginesu kilku plansz, oprawa z niewielkimi ubytkami podklejona (po konserwacji). Plansze luzem. W. Łysiak „Więc chociaż zbierałem graficzną kostiumologię mundurową klasy olimpijskiej – ów dziecięcy cymes uważam za króla kolekcji" (Empireum, t. II, s. 458-459, il.). **Bardzo rzadkie**.
(Patrz tablica XXXVI i ilustracja)

797. [Ilustracja szkolna] – „Jak dzieci słonka szukały". B.m. 1936; 67,0 x 50,0 cm. 300,-

Plakat sygnowany: „Klukowski" – być może Jan Klukowski (1904-1944), architekt i malarz, uczeń Z. Kamińskiego na Wydziale Architektury PW, autor drzeworytów i ilustracji książkowych, współpracownik wydawnictwa „Nasza Księgarnia". Ponad zimowym widokiem nadruk: „Ilustracja Szkolna 723" oraz „Styczeń 1936 – LXXIII". Stempel: „Kierownictwo Publ. Szkoły Powsz. w Macoszynie" . Ubytek fragmentu prawego marginesu, zabrudzenia i przedarcia (podklejone). **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie 341)

REGIONALIA. ETNOGRAFIA. PODRÓŻE

GÓRY

798. [Atlas]. Stanisław Staszic. O Ziemiorództwie Karpatów i innych gór i równin Polski. [Warszawa 1815], 1 mapa (**miedzioryt**), 1 panorama (**miedzioryt**), tablic rycin 6 (**miedzioryty**, w tym 2 kolorowane), tabele 6; oprawa ochronna pap. 4000,-

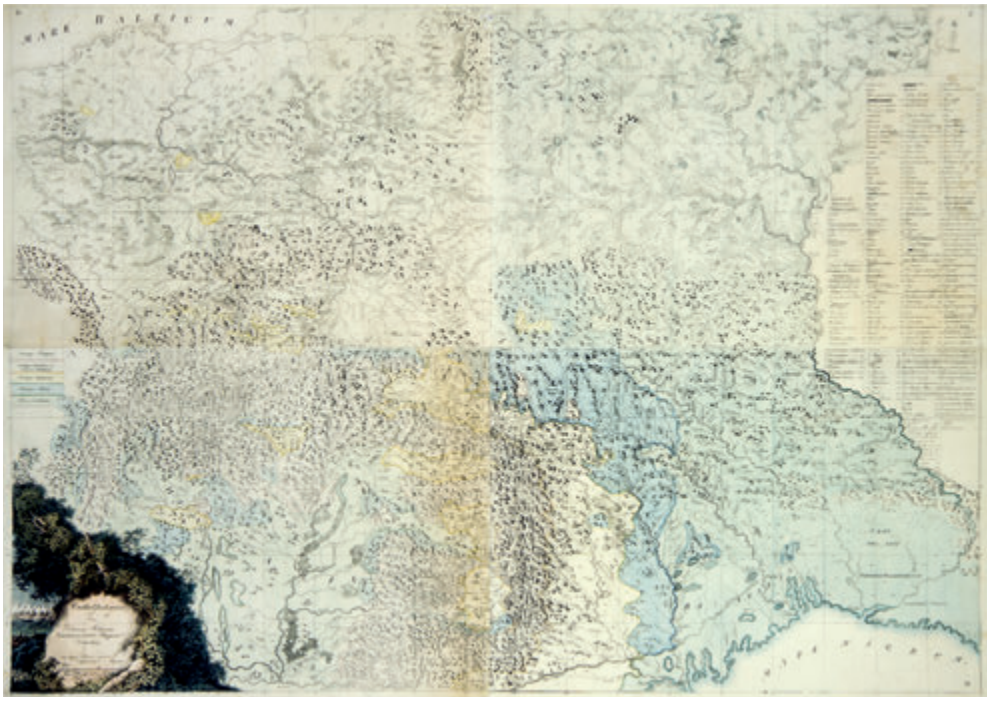
Atlas ilustracji do pionierskiej rozprawy Stanisława Staszica (1755-1826) – uczonego i działacza politycznego, pierwszego polskiego badacza Tatr, jednego z pionierów taternictwa. Zawiera: **jedną z najstarszych panoram Tatr** p.t. „Tatry od strony Polski" według rysunku Zygmunta Vogla (17,5 x 83,0 cm); **Górala w Tatrach** (jedno z najstarszych przedstawień górala tatrzańskiego; ryt. Jan Zachariasz Frey); wizerunek Orła Wielkiego; 3 ryciny z przedstawieniem skamielin i kości prehistorycznych zwierząt; przekrój geologiczny od Bałtyku po Tatry, **mapę geologiczną Polski i Karpat** (w 4 arkuszach połączonych, każdy arkusz o wym. 47,0 x 66,0 cm) oraz 6 kart z tablicami. Stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**
(Patrz ilustracje)

799. Bizański Stanisław. Widoki z Tatr. Wydał... [Wiedeń 1901]. J. Löwy, k. [1], tabl. ilustr. 20 (światłodruki), 20,5 cm, opr. wyd. pł. zielone z tłocz. 500,-

Album jednego z najwybitniejszych fotografów tatrzańskich. Album złożony z 20 światłodruków przedstawiających m.in.: Giewont, Dolinę Białego, Kominy w Strążyskach, Dolinę „Za Bramką", Bramę Kraszewskiego i Skałę Sowy w Dolinie Kościeliskiej, Staw Smereczyński, Czarny Staw pod Kościelcem, Zawrat, Widok z Zawratu, Widok z Koziego Wierchu, Widok z Krzyżnego, Wodospad Mickiewicza, Morskie Oko. St. Bizański (1846-1890) – fotograf, prowadził zakład fotograficzny w Krakowie. „Stanisław Bizański należał do najwybitniejszych fotografów tatrzańskich. Zdjęcia jego były reprodukowane jako heliograwiurowe dodatki do „Pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskiego" w 1890-1901 oraz w osobno wydanym albumiku Widoki z Tatr (Wiedeń 1901)". **Oprawa wydawnicza**: płótno zielone, na licu tłoczona tytulatura wkomponowana w ornamenty podhalańskie. Nieznaczne zaplamienia oprawy, brak fragmentów przedniej i tylnej wyklejki, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Z. i W. Paryscy, Wielka Encyklopedia Tatrzańska, s. 93.
(Patrz ilustracja na stronie 346)

800. Goszczyński Seweryn. Dziennik podróży do Tatrów przez autora Sobótki [pseud.]. Petersburg 1853. Nakładem B.M. Wolffa, s. [2], IV, 294, [3], 19 cm, opr. z epoki płsk z tłocz. i złoc., brzegi kart. marm. 800,-

Ekslibris Władysława Siedleckiego. Wydanie 1. Jedno z głównych dzieł XIX-wiecznej polskiej literatury górskiej. „Z pobytem Goszczyńskiego na Podhalu i w Tatrach w 1832 związany jest przede wszystkim jego „Dziennik podróży do Tatrów" (Petersburg 1853). Dzieło to stanowi jedno z podstawowych źródeł poznania dawnej góralszczyzny podhalańskiej i zyskało autorowi przydomek „ojca etnografii Podhala". Jest dokumentem momentu zwrotnego, od którego rozpoczął się rozkwit literatury tatrzańskiej i **szczególna rola Tatr w kulturze polskiej"** (Wielka Encyklopedia Tatrzańska). Książka zawiera rozdziały: Tarnowskie; Droga do Nowego Targu; Tatry i Podhale (tu m.in.: Ogólny pogląd

798. Stanisław Staszic. Atlas. 1815 (mapa geologiczna Polski).

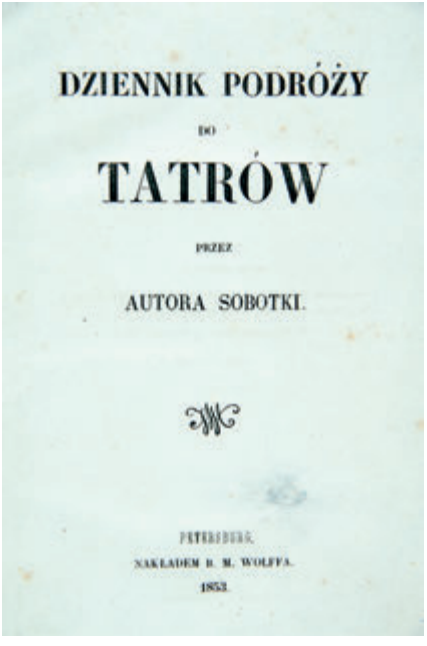
798. Stanisław Staszic. Atlas. 1815 (panorama Tatr).

na Tatry; Wycieczka do Zakopanego i Kościeliska; Metrologia góralów; Świat duchowy Podhalan; Pasterstwo w Tatrach); Wyprawa w głąb Tatrów (tu m.in.: Widok z Czorsztyna; Mgła poranna w górach; Zbójnicy w górach; Dolina Zakopane). **Efektowna oprawa z epoki** w brązowy półskórek, bogate złocone ozdobniki florystyczne i tytulatura wkomponowane w złoconą ramkę. Nieliczne rdzawe plamki. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**
(Patrz tablica XXXII oraz ilustracja na stronie następnej)

801. Górski Konrad. Tatry i Podhale w twórczości Jana Kasprowicza. Staraniem Zakopiańskiego Komitetu Jubileuszowego dla uczczenia Jana Kasprowicza. (Wydawnictwa Muzeum Tatrzańskiego im. dra T. Chałubińskiego w Zakopanem;

799. S. Bizański. Widoki z Tatr. 1901.

800. S. Goszczyński. Podróż do Tatrów. 1853.

Nr. 2). Zakopane 1926. Nakładem Zwierzchności Gminnej w Zakopanem, s. 52, [1], tabl. ilustr. 2, 24,5 cm, oryg. okł. kart. 90,-

Dedykacja autora dla Jana Stanisława Bystronia (1892-1964), etnografa, historyka kultury, socjologa, autora m.in. cieszących się dużym uznaniem „Dziejów obyczajów w dawnej Polsce" (Warszawa, 25.09.1926). Tytuł i streszczenie w języku francuskim. Stan bardzo dobry.

802. Malczewski Rafał. Tatry i Podhale. Poznań [1935]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. 206, [10], 2 mapki, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z ilustr. na licu i bogatymi zdobieniami na grzbiecie. 220,-

Z serii „Cuda Polski". Bogato ilustrowany opis historii, przyrody, topografii i eksploracji Tatr i Podhala autorstwa Rafała Malczewskiego (1892-1965), malarza, rysownika, pisarza, felietonisty i taternika, wielkiego popularyzatora Tatr. Seria „Cuda Polski" opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

803. [Mszana Dolna] – Mapa rejonu Mszana Dolna w cyrkule sądeckim 1845. [Wiedeń] 1849. Lith. J. Moreretle u. Winter C. Mapa litografowana i kolorowana 60 x 70 cm. 600,-

Mapa katastru galicyjskiego Mszana Dolna, sekcja II (z siedmiu) obejmująca obszary górskie wokół Lubogoszczy (968 m n.p.m.) oraz lasy i role na północ od Mszany Dolnej. W prawym dolnym rogu widoczne są zabudowania na roli Majdówka w granicach ówczesnej wsi Słomka (nad rzeką o tej samej nazwie), która jest obecnie częścią Mszany Dolnej. Obszary lasów, łąk, pól i terenów podmokłych oznaczono kolorami i znakami topograficznymi, nanosząc odręcznie numery czerwonym atramentem. Obszary leśne wokół masywu góry Lubogoszcz oznaczono kolorem szarym, drogi jasnobrązowym, a granicę z gminą Kasina Wielka różowym. Mapa odbita na papierze żeberkowym z filigranem znanej holenderskiej papierni C&I.Honig z Zaandijk. Na odwrocie 4 odręczne podpisy z epoki, praw-

802. R. Malczewski. Tatry i Podhale. 1935.

804. A. Otto. Przewodnik po Tatrach. 1911-1912.

dopodobnie urzędników katastralnych. Archiwum Narodowe w Krakowie posiada jeden egzemplarz tej mapy, lecz bez kolorowania i odręcznie wpisanych numerów gruntów. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

804. Otto August. Die Hohe Tatra nebst den wichtigsten Touren in den Zentral- und Westkarpathen. Berlin 1911-1912. Albert Goldschmidt (Griebens Reiseführer, Band 47), s. VI, 7-254, [2], 16, map rozkł. 5, w kieszonce 1 mapa rozkł. 31 x 50 cm, 15,5 cm, opr. oryg. pł. 250,-

Ósme wydanie (z dziesięciu) znanego z wielkiej dokładności i szczegółowości opisów przewodnika po Tatrach, autorstwa Augusta Otto (1851-1921), wrocławianina, turysty i taternika, zasłużonego publicysty tatrzańskiego, wielkiego propagatora Tatr na Dolnym Śląsku i w Niemczech, inicjatora budowy schroniska „Śląski Dom" w Dolinie Wielickiej. Dołączona duża, kolorowa mapa składana Tatr. Przewodniki Otto, pracowicie aktualizowane, służyły kilku pokoleniom turystów i taterników. **Stan bardzo dobry.** *(Patrz ilustracja)*

805. Patkowski Aleksander. Sandomierskie. Góry Świętokrzyskie. Przedmowę napisał Eugeniusz Kwiatkowski. Cuda Polski. Piękno Przyrody. Pomniki Pracy. Zabytki Dziejów. Poznań [1938]. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, s. [4], 238, [2], mapa w tekście, ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. 180,-

Bogato ilustrowany tom z serii „Cuda Polski" poświęcony ziemi sandomierskiej i Górom Świętokrzyskim. Na końcu mapa opisywanego obszaru. Tom poświęcony pamięci Stefana Żeromskiego. Przedmowa Eugeniusza Kwiatkowskiego, który pisze: „I krzyczy z tej książki krzywda, którą ziemiom tym i Polsce wyrządziły rozbiory i polityka zaborcza. Gdy czytałem książkę, tym bardziej umocniłem się w przekonaniu, że rzeczą nas, współczesnych, jest co rychlej naprawić tę krzywdę". Aleksander Patkowski (1890-1942),wielki społecznik, podróżnik i pedagog, zwany „ojcem regionalizmu polskiego", zm. w niemieckim obozie koncentracyjnym w Auschwitz. Stan bardzo dobry.

806. [Góry Świętokrzyskie] – Mapa szlaków turystycznych w Górach Świętokrzyskich. Ostrowiec, 1936, nakładem Oddziału Ostrowieckiego P.T.K. Mapa, druk barwny o wym. 28,5 x 44,5 cm, okł. współcz. 120,-

Mapa w skali 1:250000, obejmuje obszar pomiędzy Iłżą, Zawichostem, Kurozwękami a Chęcinami, z zaznaczonymi głównymi szlakami. Jedna z najwcześniejszych map ukazujących wyznaczane wówczas dopiero szlaki turystyczne w Górach Świętokrzyskich. Głównymi inicjatorami rozwoju turystyki w tym regionie byli działacze PTK w Ostrowcu Świętokrzyskim, w tym m.in. Tadeusz Rekwirowicz (1895-1962), wybitna osobowość tamtejszego środowiska, autor 1 wyd. mapy szlaków turystycznych. Stan dobry.

KRESY WSCHODNIE

807. Czerwiński Ignacy Lubicz. Okolica Za-Dniestrska między Stryjem i Łomnicą czyli opis ziemi i dawnych klęsk, lub odmian tey okolicy. Lwów 1811. Drukiem Józefa Schnaydera, s. XI, [1], 13-281, 17,5 cm, opr. współcz. skóra ze złoc tyt. na licu, z szyldzikami i złoc. na grzbiecie. 1600,-

Egzemplarz z biblioteki hr. Skórzewskich w Lubostroniu (na karcie tytułowej pieczątka heraldyczna z inicjałami LS pod koroną hrabiowską i nazwą „Lubostroń" oraz wpis Fryderyka Skórzewskiego). Pierwsza polska monografia etnograficzna autorstwa Ignacego Lubicz Czerwińskiego (1769-1834) – dziedzica wsi Grzęda pod Lwowem, pisarza oświeceniowego i prekursora badań nad kulturą ludu wiejskiego. **Dzieło jest najwcześniejszym opisem ludności góralskiej Bojków z obszaru Karpat Wschodnich** między Dniestrem a jego dopływami: Stryjem i Łomnicą. Pionierska w literaturze polskiej, próba całościowej monografii, obejmującej strukturę społeczną, kulturę materialną, wierzenia, magię i zabobony, święta, obrzędy doroczne i rodzinne, folklor, a także stroje jednej grupy etnicznej. Autor na przełomie XVIII/XIX wieku skrupulatnie opisuje życie codzienne „chłopków, czyli rolników ruskich", w swoich rodzinnych stronach, tworząc najstarsze tego typu źródło sporządzone z autopsji, w wyniku badań i obserwacji w terenie. Charakterystyka Bojków poprzedzona jest opisem historii i geografii tych ziem. Dzieło, cytowane obficie przez wielu późniejszych badaczy, jest **niekwestionowanym inkunabułem etnografii i folklorystyki polskiej**. Stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: Dzieje folklorystyki polskiej 1800-1863. Wrocław 1970, s. 303-306.
(Patrz ilustracja)

– Dzieje kresów południowo-wschodnich –

808. Czołowski Aleksander – Zespół 12 publikacji do dziejów kresów południowo-wschodnich, lata 1902-1939, własna paginacja, różne formaty i oprawy. 450,-

Broszura ostatnia z pieczęcią: **„Ze zbiorów po ś.p. Czołowskim".** Aleksander Czołowski (1865-1944), luminarz kultury Lwowa i kresów południowo-wschodnich, archiwista, historyk, muzeolog, kolekcjoner, organizator inicjatyw kulturalnych Towarzystwa Historycznego i Towarzystwa Miłośników Przeszłości Lwowa. Zespół obejmuje 10 wydawnictw autora związanych z dziejami Lwowa, historii Polski i dawnego województwa ruskiego Rzeczypospolitej. Składają się nań następujące publikacje: 1) Bitwa pod Obertynem z r. 1531. Lwów 1931. B.w., s. 32, tabl., 23,5 cm, oryg. okł. brosz. (reperowane); 2) Grunwald: 15 lipca 1410 r. Lwów 1902. Nakł. aut., s. 33, [1], pl. 2 (luzem), 16,5 cm, oryg. okł. brosz. (grzbiet podklejony); 3) Jan III i zamek w Olesku, w: „Ziemia Czerwieńska". R. I. Lwów 1935, s. 226-250, opr. karton współcz.; 4) Katastrofa Rohatyna 1509 r. Szkic historyczny, w: „Kronika powiatu rohatyńskiego", nr 1-2: styczeń – lipiec 1930, s. 1-15; 5) Kudak: przyczynki do założenia i upadku twierdzy. Lwów 1926. B.w., s. 26, tabl. [2], 25,5 cm, okł. karton; 6) O położeniu starego Halicza. Lwów 1890. B.w., s. [2], 23, tabl. [2], 23 cm, opr. współcz. pł.; 7) Prutem do morza Czarnego. Przewodnik historyczny dla uczestników III Wielkiego Spływu Wioślarzy i Kajakowców. Warszawa 1935, s. 30, [2], mapki, 18 cm, opr. pł.; 8) Tatarzy w Karpatach w 1594 r. Epizod z najazdów tatarskich na Polskę. Stanisławów 1939, s. 23, ilustr., 28,5 cm, oryg. okł. brosz. (minimalnie uszkodzone); 9) Udostojnienie herbu Jana Wyhowskiego, hetmana wojsk zaporoskich z r. 1659. Lwów 1909. B.w., s. [4] s. [4], 28,5 cm, opr. pł. współcz.; 10) Urządzenie pałacu wilanowskiegp za Jana III. Lwów 1937, s. [4], 84, tabl. 5 (z opisem na bibułkach), pl. rozkład., 24 cm, opr. pł. współcz.; 11) Z dziejów Chmielniczyzny na Podkarpaciu. Lwów 1931, s. 14, 25 cm, oryg. okł. brosz.; 12) Złoty szlak. Stanisławów 1938, [10],

807. Z biblioteki hr. Skórzewskich.

809. Stroje ludowe Rusinów. 1877.

27 cm, opr. pł. współcz. Pozycja nr 3 poświęcona synowi ziemi lwowskiej – Janowi III Sobieskiemu zawiera również rozprawę Karola Badeckiego, Melchior Herle i Jan Milner. Lwowscy ludwisarze renesansu 1572-1588, s. 205-225 tegoż numeru „Ziemi Czerwieńskiej". Poszczególne prace przeważnie w zachowanych oryg. oprawach broszurowych, częściowo oprawione współcześnie, z tytułem złoconym na grzbiecie. Stan dobry.

809. Gołowackij Jakow. O narodnoj odieżdie i ubranstwie Rusinow ili Russkich w Galiczinie i siewiero-wostocznoj Wiengrii. S. Peterburg 1877. Tipografia W. Kirszbauma, s. [5], 484-565, **tabl. ryc. 5 (drzeworyty),** 24,5 cm, opr. współcz. ppł. ze złoc. na licu i grzbiecie. 240,-

Tom 7-my pism wydziału etnograficznego Cesarskiego Rosyjskiego Towarzystwa Geograficznego. Dotyczy strojów ludowych Rusinów i Rosjan w Galicji i płn.-wschodnich Węgrzech. Szczegółowym opisom towarzyszą piękne drzeworytowe ilustracje na oddzielnych tablicach, m. in. **wizerunki mieszczan spod Buczacza, Łemków spod Sanoka i górali spiskich.** Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

810. Janusz Bohdan. Kultura przedhistoryczna Podola Galicyjskiego. Lwów 1919. Nakładem Wydawnictwa Polskiego, Drukarnia Wł. Łozińskiego, **s.** 171, [1], 23 cm opr. z epoki ppł. 120,-

Wydano w nakładzie 500 egz. Dzieło archeologiczne autorstwa Bohdana Janusza (1888–1930), historyka, etnografa, konserwatora zabytków przedhistorycznych w Małopolsce Wschodniej. Zawiera historię badań przedhistorycznych w Galicji, charakterystykę fizyczno-geograficzną Podola, opis horodyszcz i figur bab kamiennych. Na końcu spis osób i miejscowości. Nieaktualne pieczątki własnościowe (Poznańskiej Szkoły Podchorążych Artylerii i Szkoły Strzelania Artylerii). Stan dobry.

811. Jarosiewiczówna Maria. Nasz Lwów. Lwów 1935. B.w. Drukarnia Urzędnicza ul. Zielona 7, Lwów, s. 40, [2], ilustr. 30, 24,5 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licu. 120,-

Opisanie najważniejszych budowli miasta poprzedzone krótkim szkicem ogólnym, w którym autorka tłumaczy, że konieczne jest troskliwe patrzenie na to „nasze Lwowisko, aby nie powiedziała nam kiedyś historia, że zniszczało, bo głusi, ślepi i marnotrawni synowie obojętnością swą zaprzepaścili pozostawione im przez dzieje skarby". Na początku każdego rozdziału naklejono kopię fotografii opisywanego gmachu lub fragmentu miasta. Niewielkie naderwanie marginesów opr. i kilku kart, poza tym stan bardzo dobry.

812. Kajetanowicz Zbigniew. Zarys monograficzny powiatu turczańskiego oraz opis miejscowości letniskowo turystycznych. Lwów 1938. Nakł. Związku Letniskowo-Turystycznego „Bieszczady", s. 63, [1], mapa rozkł. 1, ilustr. w tekście, 24 cm, brosz. wyd. 60,-

Dedykacja Izydora Wagnera starosty turczańskiego (Turka, 22.04.1939). Opis powiatu turczańskiego, ze szczególnym uwzględnieniem miasta Turka nad Stryjem, zwanego sercem Bojkowszczyzny – przybliżenie zagadnień związanych z kulturą, walorami uzdrowiskowymi i turystycznymi tego mało znanego, a pięknego rejonu Bieszczad. Stan dobry.

– Kalendarze Lwowskie –

813. [Kalendarz]. Nowy Lwowski Kalendarz Polski i Ruski na rok po narodzeniu Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa 1810, który zawiera w sobie 365 dni podług lwowskiego horyzontu wyrachowany. Lwów [1809]. Druk. P. Piller, s. [29], 21 cm, opr. okl. pap. z epoki. 200,-

W działach stałych zawiera oprócz części kalendarzowej, w tym kalendarza żydowskiego, informacje astronomiczne oraz chronologiczny zbiór rozporządzeń politycznych i sądowych w Królestwie Galicji i Lodomerii. Otarcia i zaplamienia opr. oraz nadpęknięcia wzdłuż krawędzi grzbietu, poza tym wewnątrz stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

814. Kalendarz gospodarski galicyjski na Rok Pański 1835. Lwów [1834]. Druk. i nakł. Józefa Schnaydera, s. [74], tabele, 23 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

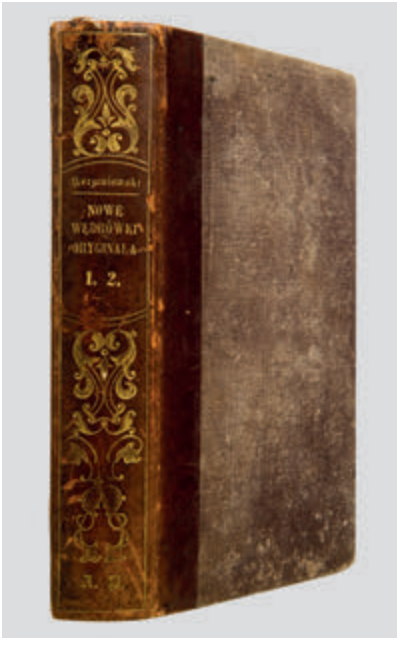
Zawiera m.in. wiadomości genealogiczne cesarskiego domu; „naukę ratowania uduszonych, utonionych, zmarzłych, obwieszonych, zaduszonych i od piorunu zabitych" oraz katalog książek polskich znajdujących się w księgarni Kuhna i Milkowskiego we Lwowie, tudzież u Jana Milkowskiego w Tarnowie i Stanisławowie. Na okł. orzeł domu panującego. Dodatkowe karty z drukowanymi tabelami o przychodach i wydatkach, częściowo z notatkami dawnego właściciela. Niewielkie ślady używania kalendarza, poza tym stan dobry.

815. [Kalendarz]. Powszechny lwowski kalendarz domowy i gospodarski na rok zwyczajny 1843. Lwów [1842]. Nakł. Franciszka Pillera i Sp., s. [58], tabele, 24 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Wewnątrz po części kalendarzowej, interfoliowanej z zapiskami dawnego właściciela, znajdują się m.in. genealogia domu Habsburgów, przepisy dotyczące prawa stemplowego, taryfa konsumpcyjna, przeliczniki miar i wag, rocznik gospodarczy z wiadomościami użytecznymi dla gospodarowania, spis jarmarków galicyjskich oraz dzieł znajdujących się w księgarni wydawcy niniejszego kalendarza. Na okł. litografowany herb miasta Lwowa. Okładka ze śladami używania (m.in. drobne uszkodzenia i plamki atramentu), wewnątrz zbrązowienia, poza tym stan dobry.

NOWY
LWOWSKI
KALENDARZ
POLSKI I RUSKI,
NA ROK
PO
NARODZENIU PANA IZBAWICIELA
NASZEGO
JEZUSA CHRYSTUSA
1810
Który zawiera w sobie 365 Dni
PODLUG LWOWSKIEGO HORYZONTU
WYRACHOWANY.
W LWOWIE,
Drukowany, i znayduie się w Matce Pillera Ces. Król. Gubern. i Normaln. Drukar.

813. Kalendarz lwowski. 1810.

NOWE
I. 2.

818. J. Korzeniowski. Nowe wędrówki. 1851.

816. **[Kalendarz]. Powszechny lwowski kalendarz domowy** i gospodarski na rok przestępny 1844. Lwów [1843]. Nakł. Franciszka Pillera i Sp., s. [62], tabele, 24 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Na k. tyt. podpis własnościowy Udalryka Mikołaja Cieńskiego (1790-1872), ziemianina z Pokucia i członka galicyjskiego parlamentu, założyciela biblioteki i galerii w rodzinnym majątku Okno koło Horodenki. Na kartach interfoliowanych prywatne zapiski i przepis gospodarski. Na okł. litografowany herb miasta Lwowa. Drobne uszkodzenia okł., poza tym stan dobry.

817. **[Kalendarz]. Powszechny lwowski kalendarz domowy** i gospodarski na rok zwyczajny 1845. Lwów [1844]. Nakł. Franciszka Pillera i Sp., s. [62], tabele, 24 cm, oryg. okł. brosz. 200,-

Zawiera m.in. oprócz treści zbliżonych do roczników poprzednich, genealogie panujących w Europie i wiadomość **o źródłach mineralnych w Galicji**. Karty interfoliowane w części kalendarzowej. Na okł. litografowany herb miasta Lwowa. Zbrązowienia i drobne uszkodzenia okł., poza tym stan dobry.

---

818. **Korzeniowski Józef.** Nowe wędrówki oryginała. Z rękopismu nieznajomego autora ogłasza... T.1-2 (w 1 wol.). Wilno 1851. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. 324; 400, 19 cm, opr. z epoki płsk. z bogatymi złoc. i tyt. na grzbiecie. 240,-

Powieść osadzona **w realiach Wołynia i Podola** lat 30-tych i 40-tych XIX w., ukazująca obraz życia codziennego tamtejszej szlachty. Dzieło Józefa Korzeniowskiego (1797-1863) – pisarza, dramaturga, pedagoga. Powieści Korzeniowskiego o tematyce społeczno-obyczajowej podziwiali późniejsi pisarze tej miary, co E. Orzeszkowa i S. Żeromski. Ślady zalania górnego marginesu, rdzawe plamki i zbrązowienia. Stan ogólny dobry. **Egzemplarz w ładnej oprawie z epoki.**
(Patrz ilustracja)

819. Kratochwil Marian. Szkicownik kresowy. 10 reprodukcji. Opracowanie graficzne i wstęp Mieczysław Paszkiewicz. Londyn, 1958. Nakładem Zrzeszenia Studentów i Absolwentów Polskich na Uchodźstwie, s. [3], tabl. il. 10, 31,0 cm, opr. teka wyd. karton. 240,-

Nakład 1000 egz. Teka zawierająca reprodukcje rysunków sprzed 1939 r. o tematyce kresowej, m.in. widok Podkamienia; W bożnicy; Typy na jarmarku; Trojka; Orka na Wołyniu; „Marian, dziad z Łopuszna (Podole)". Marian Kratochwil (1906-1997), malarz i grafik urodzony w Kosowie, po II wojnie światowej na emigracji. Prace poprzedzone wstępem Mieczysława Paszkiewicza (1925-2004), profesora Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie. Uszkodzenia oprawy, poza tym stan dobry.

820. [Lwów]. Staryje gody. Jeżemiesiacznik dlia liubitieliej isskustwa i stariny. Pietrograd. Apriel-maj (kwiecień-maj) 1915. Tipografia Sirius, s. 110, [6], VIII, tabl. ilustr. 52 (51 dwustronnych), liczne ilustr. w tekście, 27,5 cm, opr. współcz. pł. z szyldzikiem i tyt. na grzbiecie, zach. lico okł. brosz. 240,-

Bogato ilustrowany, ekskluzywny miesięcznik dla miłośników sztuk pięknych i antyków wydawany w Petersburgu od 1907 r. **Tom w całości poświęcony Lwowowi.** Ilustracje przedstawiają budynki i budowle miasta, ich wnętrza, a także liczne zabytki sztuki, w tym malarstwo. Ostatnia karta reklam z podklejeniami, poza tym stan bardzo dobry.

821. [Lwów]. Torosiewiczowa Henryka z Jaworskich. Rękopis. Pamiętnik, dat. Lwów 14 XI 1893, s. [34], k. [6] (czyste karty), 22 cm, opr. skóra współcz. tłoczona złotem, oraz:
Torosiewiczowa Anna. Druk. Wspomnienie pośmiertne. Mowa żałobna … Lwów [1910]. Księgarnia Polska. B. Połonieckiego, s. 13, 21 cm, luźne składki wydawnicze. 360,-

Informacja ołówkiem o Mieczysławie Opałce, poprzednim właścicielu pamiętnika. **Rękopiśmienny pamiętnik** Henryki z Jaworskich Maurycowej Torosiewiczowej (1821-1909) doprowadzony miejscami do 1875 r. Zawiera wiele szczegółów genealogicznych dotyczących ziemiańskiej rodziny Jaworskich herbu Sas oraz rodzin spokrewnionych. Autorka opisuje wydarzenia w swej rodzinie na tle epoki oraz sytuacji w Galicji i we Lwowie. Gdzieniegdzie późniejsze dopiski i uzupełnienia fioletowym atramentem. Na przednim licu okł. tytuł tłoczony złotem. Dołączono **drukowaną mowę żałobną** wygłoszoną w katedrze ormiańskiej we Lwowie 20 I 1917 r. za synową autorki niniejszego pamiętnika Annę z Gniewoszów Torosiewiczową. Drobne zbrązowienia i ślady reperacji na pierwszej karcie pamiętnika oraz zażółcenia na okł. brosz., poza tym stan bardzo dobry.

822. Łoziński Władysław. Prawem i lewem. Obyczaje na Czerwonej Rusi w pierwszej połowie XVII wieku. T. 1-2 (w 2 wol.). Tom pierwszy: Czasy i ludzie. Tom drugi: Wojny prywatne. Lwów 1904. Nakładem Księgarni H. Altenberga, s. XII, 411, ilustr. w tekście; XII, 560, ilustr. w tekście, 22 cm, jednolita opr. wyd. płsk. 450,-

Wydanie 2 (wyd. 1 ukazało się w 1903 r.). Najgłośniejsza obok „Życia polskiego w dawnych wiekach" praca historyczna Władysława Łozińskiego (1843-1913) historyka, powieściopisarza. Oparta na szerokim materiale źródłowym barwna panorama obyczajowości polskiej na Kresach Wschodnich. Zawiera m.in. rozdziały: Niedostatki prawa; Sprawy domowe; Plagi żywota; Amor i demon; Rzesza szlachecka; Ziemia lwowska; Ziemia halicka; Ziemia przemyska i sanocka; Diabeł łańcucki (Stanisław Stadnicki). Opr.: półskórek brązowy, grzbiet z tytulaturą i secesyjnymi ozdobnikami tłoczonymi na ślepo. Grzbiet t. 1-go naprawiany, przetarcia złoceń, nowe wyklejki, miejscami zabrudzenia pap. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

823. Marcinkowski Antoni. Lud ukraiński. T. 1-2 (w 2 wol.). Wilno 1857. Nakład i druk T. Glücksberga, s. XII, 380, portret (litografia); [2], 282, 21,5 cm, opr. z epoki płsk. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 500,-

822. W. Łoziński. Prawem i lewem. 1904.

823. A. Marcinkowski. Lud ukraiński. 1857.

Jedna z najwybitniejszych publikacji w dorobku folklorystycznym okresu romantyzmu. Książka ukazała się pod pseudonimem Antoni Nowosielski, pod którym ukrył się Antoni Marcinkowski (1823-1880) – pisarz, etnograf. T. 1: Mysteryozofja słowiańska, Bajki ukraińskie, Bajki słowiańskie u Herodota i Lucjana. T. 2: Jego pieśni, bajki, podania, klechdy, zabobony, obrzędy, zwyczaje, przysłowia, zagadki, zamawiania, sekreta lekarskie, ubiory, tańce, gry. **Litografowany portret** autora wykonano w warszawskim zakładzie J.V. Flecka, który w kilka lat później za drukowanie odezw dla powstania styczniowego został zesłany na Sybir. Brak k. przedtyt., zaplamienia pap., k. tyt., po konserwacji. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

824. Marczyński Wawrzyniec. Statystyczne, topograficzne i historyczne opisanie Guberni Podolskiey. T. 1-3 (3 wol.) Wilno 1820-1823. U Józefa Zawadzkiego, s. [16], 349, [3]; [6], 302, [2], tabel 4; s. X, 316, [4], tabel 4, 21 cm, jednolite oryg. opr. wyd., pap. 1200,-

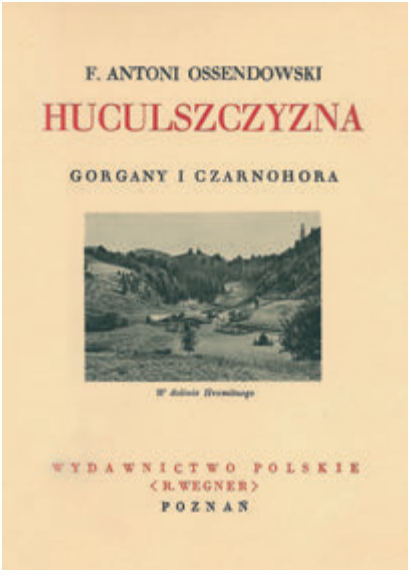
Pionierska praca o Podolu będąca najważniejszym osiągnięciem Wawrzyńca Marczyńskiego (1778-1845), geografa i historyka. Obszerne dzieło zawiera opis powiatów guberni podolskiej z uwzględnieniem szczegółowych informacji na temat stosunków ludnościowych i własnościowych (m.in. spisy imienne właścicieli dóbr ziemskich wraz z ich stanem posiadania). Przez dłuższy czas uznawane za wzorcowe dla prac powiatowych komisji topograficznych. Brak atlasu 7 rycin, który ukazał się oddzielnie. Ślady po owadach na opr., zabrudzenia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

825. Opis muzeja Stawropigijskago Instituta wo Lwowie. Po poruczeniju Sowieta sostawił I. S. Swiencickij. Lwów 1908. Tipografia Stawropigijskago Instituta, s. XI, 248, 21,5 cm, opr. pł. z tyt. na grzbiecie. 120,-

Opis eksponatów znajdujących się w Muzeum Stauropigijskim – jednym z ważniejszych ośrodków kultury i idei staroruskiej. Bractwo Stauropigijskie patronowało parafii grekokatolickiej miejskiej we Lwowie przy kościele Wniebowzięcia NMP. W 1914 r. Instytut, kierowany w większości przez Polaków, był największą placówką biblioteczną i muzealną we Lwowie. Wykaz obejmuje rękopisy i archiwalia, starodruki, ikony, malarstwo, grafikę, rzeźby, numizmaty, wykopaliska. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

824. W. Marczyński. Gubernia Podolska. 1820-1823.

826. A. Ossendowski. Huculszczyzna. 1936.

826. Ossendowski Antoni. Huculszczyzna. Gorgany i Czarnohora. Poznań [1936]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. 229, [1], mapka 1, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. pł. wyd. beżowe, górne obcięcie k. barwione. 200,-

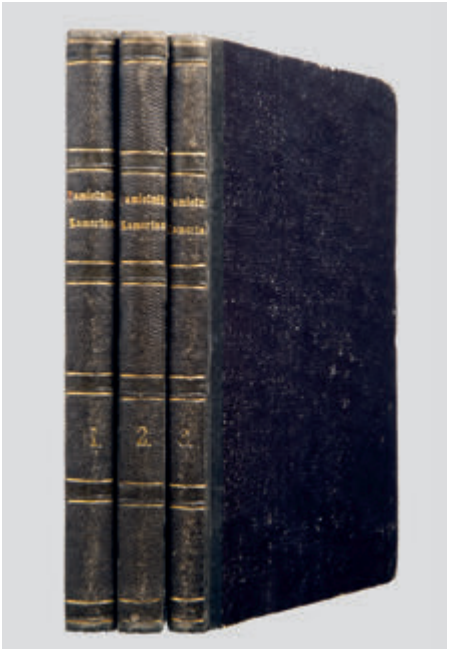
Z serii: „Cuda Polski". Opublikowana przez wydawnictwo R. Wegnera, w starannej szacie typograficznej i w zaprojektowanej przez E. Czerpera oprawie. Ferdynand Antoni Ossendowski (1878-1945), pisarz, dziennikarz, podróżnik, działacz polityczny, naukowy i społeczny, autor m.in. powieści „Lenin", powszechnie znany ze swojej antykomunistycznej postawy. Po wojnie skazany na zapomnienie, wszystkie jego utwory objęto cenzurą i wycofano z bibliotek, dopiero od roku 1989 jego prace mogą być oficjalnie wydawane. Stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

827. Pepłowski Stanisław. Teatr polski we Lwowie (1881-1890). Lwów 1891. Skł. gł. Księg. Gubrynowicza i Schmidta, s. V, 181, 23 cm, opr. płsk. ze złoc. 90,-

Zawiera szczegółowe omówienie spektakli. Wymienia tytuły sztuk, nazwiska występujących w nich artystów i ważniejsze wydarzenia z tamtego okresu w teatrze. Stan dobry.

828. Potocki Leon. Pamiętniki pana Kamertona przez L.P. [krypt.]. Cz. 1-3 (w trzech wol.). Poznań 1869. Nakładem Księgarni Jana Konst[antego] Żupańskiego, s. XII, 326, [1]; VII, 300, [2]; 246, [1], 21 cm, opr. jednolita z epoki płsk z tłocz. i złoc. 360,-

Egzemplarz Antoniego Knota (1904-1982), historyka, profesora, dyrektora Biblioteki Uniwersytetu we Wrocławiu (ekslibris). **Wydanie 1 książkowe**. Dzieło Leona Potockiego (1799-1864) – pamiętnikarza i powieściopisarza. Książka powstała w wyniku poszukiwań archiwalnych autora oraz podróży po Litwie odbytej w latach 1856-1857. Opisuje obyczaje i zwyczaje z uwzględnieniem przeszłości historycznej Litwy. W tekście m.in. informacje o głównych miastach litewskich (Mitawa, Poniewież, Kiejdany, Kowno, Rosienie, Troki, Giedrojcie, Mejszagoła, Miedniki, Krewa, Oszmiana, Lida, Jaszuny, Werki, Wilno, Wiłkomierz, Pobojsk, Bracław, Birże). Na k. tyt. zatarty nieaktualny podpis własnościowy. Niewielkie otarcia okładek, poza tym stan bardzo dobry.
Lit.: E. Maliszewski, Bibliografia pamiętników polskich, poz. 1431.
(Patrz ilustracja)

828. L. Potocki. Pamiętniki. 1869.

829. J. Remer. Wilno. 1930.

829. Remer Jerzy. Wilno. Poznań b.r. (ok. 1930). Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. [6], 210, [6], liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z tłocz., górne obcięcie k. barwione. 180,-

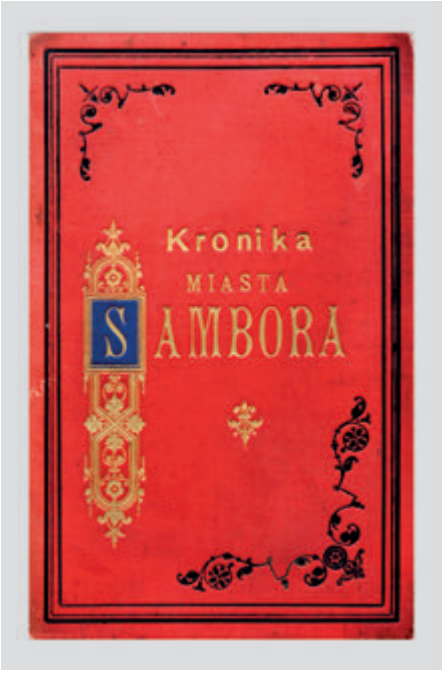
Z serii „Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów". Ilustracje według fotografii Jana Bułhaka. Przewodnik „serdeczny" po Wilnie, który miał przybliżyć czytelnikowi „duchowe oblicze niezapomnianego miasta, jego wspaniałą przeszłość, jego męczeński żywot i wyzwoleńcze radości" (autor). Jerzy Remer (1888-1979) – historyk sztuki, generalny konserwator zabytków w latach 1930–1937. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

830. [Sambor]. Kronika miasta Sambora, zebrana i wydana ku uczczeniu 500 letniej rocznicy założenia miasta. Sambor 1891. Druk. Schwarza i Trojana, s. 52, 22,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. 180,-

Historia miasta Sambora, założonego w XVI w. przez Spytka z Melsztyna, z opisem jego starożytnych gmachów. Oprawa sygn. na odwrocie (nad ślepo tłocz. ramką): „A. Getritz. Introligator we Lwowie". Aleksander Getritz (1841-1917), introligator, uczestnik powstania styczniowego i zesłaniec. Na przednim licu potrójna tłocz. ramka, w części centralnej tłocz. złotem tytuł. Drobne otarcia i przybrudzenia opr., głównie przy krawędzi, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

831. Semper Fidelis. Obrona Lwowa w obrazach współczesnych. Lwów 1930. Nakładem Towarzystwa Straż Mogił Polskich Bohaterów, s. X, [2], 238 (w tym **tabl. ilustr. w tekście 236**), [2], 25 x 35,5 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. tytułem na grzbiecie i tytulaturą i herbem Lwowa na licu. 450,-

Wydanie 1 . Album zawierający ok. 700 fotografii związanych z bohaterską obroną Lwowa 1918 – 1919 r. W ostatniej części dokumentacja cmentarza poległych w obronie Lwowa (na s. 229 – mogiła

830. Kronika miasta Sambora. 1891.

832. Powiat sokalski. 1899.

Nieznanego Żołnierza, którego szczątki przeniesiono do Warszawy) oraz kwatera bohaterskich lwowskich Orląt. Frontispis barwny wg projektu Ludomiła Gyurkovicha (1899-1980) – polskiego architekta, obrońcy Lwowa. Dochód ze sprzedaży przeznaczono na wzniesienie pamiątkowego Pomnika Chwały na Cmentarzu Obrońców Lwowa. Niewielkie przetarcia okładek. Stan bardzo dobry.

832. Sokalski Bronisław. Powiat sokalski pod względem geograficznym, etnograficznym, historycznym i ekonomicznym. Lwów 1899. Nakładem Muzeum im. Dzieduszyckich, s. XVI, 496, **mapa 1 (litografia kolor.** dwustronicowa**)**, 23,5 cm, opr. współcz. płsk. 800,-

Jedna z podstawowych monografii Kresów Wschodnich autorstwa B. Sokalskiego (1855-1929) – działacza oświatowego, etnografa, pisarza, pochowanego we Lwowie na Cmentarzu Łyczakowskim. Dzieło wyróżnione pierwszą nagrodą na konkursie geograficzno-historycznym zorganizowanym przez Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie. Zawiera historię powiatu, opis historyczny miast i miasteczek (**Sokala, Bełza, Tartakowa, Krystynopola**), przegląd ważniejszych wypadków dziejowych w ziemi bełzkiej, a także materiał do etnografii. Omówiono w nim warunki życia ludności, typy budownictwa, stroje, zwyczaje i obrzędy rodzinne, wierzenia i przesądy oraz opis świąt i uroczystości dorocznych. Elegancka opr.: szeroki brązowy płsk., grzbiet podzielony zwięzami na sześć pól, w drugim skórzany szyldzik z tyt. Zachowane okł. brosz. Nieaktualne piecz. własn. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

833. Wasilewski Leon. Litwa i Białoruś. Przeszłość – teraźniejszość – tendencje rozwojowe. Kraków [1912]. Sp. Nakł. „Książka", s. XIX, [1], 361, XXI (katalog), 21 cm, opr. pł. z epoki z tłocz. złotem tyt. na grzbiecie i licu oraz z ozdobną zieloną winietą secesyjną. 140,-

Pieczęć: „Łoniów" (majątek ziemski Moszyńskich w Sandomierskiem). Dzieło poświęcone historii, stosunkom narodowościowym, świadomości narodowej mieszkańców obszarów litewsko-białoruskich

byłego Wielkiego Księstwa Litewskiego i polityce władz rosyjskich na obszarze ziem litewsko-białoruskich. L. Wasilewski (1870-1936) należał do bliskich współpracowników Józef Piłsudskiego i był specjalistą w dziedzinie polskiej polityki wschodniej u zarania niepodległości, ojciec Wandy Wasilewskiej. Otarcia i przebarwienia opr., poza tym stan dobry.

834. [Wilno]. Praelectiones in Universitate Litterarum Caesarea Vilnensi, a Kalendis Septembribius a. 1819, ad pridie Kal. Quintiles a. 1820 habendae indicuntur a Rectore et Senatu Academico. Praecedit G.E. Groddeckii disputatio contra iniqua quaedam de veterum linguarum studio iudicia. Vilnae (Wilno) ok. 1819. Iosephus Zawadzki, s. 21, 34 cm, poszyt. 120,-

Prospekt wykładów w Cesarskim Uniwersytecie Wileńskim na rok 1819-1820. W przedmowie rozprawa Gotfryda Ernesta Groddecka (1762-1825), filologa klasycznego, wychowawcy książąt Czartoryskich i bibliotekarza w Puławach, profesora Uniwersytetu Wileńskiego. W dalszej części zamieszczono noty poświęcone wybitnym profesorom tej uczelni: m.in. **Jędrzejowi Śniadeckiemu, Stanisławowi Jundziłłowi, Augustowi Bécu**, Karolowi Podczaszyńskiemu. Podklejone ubytki narożników kart, stan dobry.

835. Wójcicki Kazimierz Władysław. Pieśni ludu Biało-Chrobatów, Mazurów i Rusi znad Bugu, z dołączeniem odpowiednich pieśni ruskich, serbskich, czeskich i słowiańskich... ozdobione rycinami i muzyką. Wydanie Józefa Kaczanowskiego. T. 1-2 (w 2 wol.). Warszawa 1836. Druk P. Baryckiego, s. [2], 343, [9]; [4], 383, [2], 92-106, [6], **tabl. ryc. 10** (winno być 11, litografie), **kart nut 29** (miedzioryty), liczne winietki w drzeworycie, 18,5 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 600,-

Zbiór pieśni ludowych autorstwa Kazimierza Władysława Wójcickiego (1807-1879). Zawiera pieśni weselne, pieśni obrzędowe i prowincjonalne, w tym wiele kresowych. Książka jest owocem trzynastu lat pracy autora, który pisze: „z kosturem w ręku trzeba było każdą wieś odwiedzać, zniżyć się pod dymiącą rolnika strzechę, badać i wymuszać prośbami i datkiem pieśń każdą, bo lud polski i ruski ma wstręt wyraźny udzielać takowych cudzemu, jak mówią, człowiekowi". Ryciny ukazują przedstawicieli poszczególnych regionów w strojach ludowych (m.in. góral, Hucuł). Dzieło ładne edytorsko, z ozdobnymi tytułami i finalikami w drzeworycie. Brak 1 ryc. Rdzawe plamki. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

836. Zahorski Władysław. Podania i legendy wileńskie. Z drzeworytami prof. St. Matusiaka. Wilno 1925. Nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego, s. [4], 166, [2], tabl. ryc. 4 (drzeworyty), 21 cm, opr. ppł., na lico naklejona oryg. okł. brosz. 90,-

Zawiera 44 legendy i podanie wileńskie autorstwa m.in.: Michała Balińskiego, Wojciecha Kojałowicza, Bartosza Paprockiego, Macieja Stryjkowskiego, Teodora Narbutta, Józefa Ignacego Kraszewskiego. Ilustracje i winiety autorstwa Stanisława Matusiaka (1895-1945), malarza i ilustratora, profesora grafiki na USB w Wilnie, związanego z formistami lwowskimi. Ryciny zatytułowane: Młodzian i Bazyliszek; Ks. Butwiłł przed księgą Twardowskiego; Śmierć Kacpra Bekiesza; Potocki u rabina w Amsterdamie. Przetarcia płótna oprawy, na kartach i okładce broszurowej zabrudzenia, dedykacja na karcie tytułowej.

837. Zaleski Wacław (Wacław z Oleska pseud.). Pieśni polskie i ruskie ludu galicyjskiego. Z. 1: Słowa. Z. 2: Muzyka; z muzyką instrumentowaną przez Karola Lipińskiego. Lwów 1833. Franciszek Piller, s. [2], LIV, [2], 516, [13]; [2], 183, [2], nuty (litografowane), 20,5-20 cm, opr. płsk. współcz. z szyldzikiem złoc. (z. 1), pł. współcz. (z. 2). 900,-

Pieśni zebrał, opracował i wydał Wacław Michał Zaleski (1799-1849), folklorysta i poeta, wykładowca Uniwersytetu Lwowskiego. W 1848 r. mianowany gubernatorem Galicji, żądał wprowadzenia języka polskiego do szkół i urzędów. Autor zawarł w zbiorze 1496 pieśni polskich i ruskich (te ostatnie uważał

835. K. W. Wójcicki. Pieśni ludowe. 1836.

837. W. Zaleski. Pieśni polskie i ruskie. 1833.

za tworzone w gwarze ruskiej języka polskiego) oraz 160 melodii zinstrumentowanych przez Karola Józefa Lipińskiego (1790-1861), zapisanych alfabetem łacińskim. Drobne otarcia opr. z. 1. Zeszyt 2 nieco przycięty, niewielkie ślady reperacji introligatorskiej i naturalne zbrązowienia na kartach, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

---

838. **[Lwów]** – „Księga złota i pamiątkowa poświęcenia sztandaru Związku państw. funcjonariuszy [sic!] szpitalnych Kulparków Lwów". Lwów 1919, frontispis (płótno na kartonie), k. [84], niezapisane, 34 cm, opr. czerwony płsk z epoki z tłocz. i złoc., obcięcia kart złocone. 400,-

Księga pamiątkowa w bogatej oprawie, z malowaną ręcznie kartą tytułową, pozostałe karty niezapisane. Kolorowa kompozycja na płótnie wykonana techniką rysunku podmalowanego olejem i akwarelą przedstawiająca anioła i putta rozwijające kartę księgi z tytułem złoc. literami. Wszystkie karty czyste. **Kulparków do 1930 r. stanowił przedmieście Lwowa**, gdzie w 1875 r. założono samowystarczalny szpital psychiatryczny (klinika prowadziła własną uprawę roli i hodowlę zwierząt). Oprawa, płsk. tłocz. złotem na grzbiecie, licu i narożnikach z omyłką literową w złoc. tytule. Otarcia przy krawędziach i przybrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

839. **[Lwów]** – Zespół 8 dokumentów związanych z działalnością stowarzyszeń żydowskich w Drohobyczu, Lwowie i Starym Samborze, lata 1922-1938. Maszynopisy i rękopisy ze znaczkami skarbowymi. Autografy oraz pieczęcie organizacyjne i urzędowe, s. [19], folio. 600,-

838. Kulparków. Księga pamiątkowa. 1919.

839. Galicja. Stowarzyszenia żydowskie. 1922-1938.

Dokumentacja dotycząca działalności żydowskich stowarzyszeń akademickich, kulturalnych i religijnych, składana w celach rejestracyjnych lub sprawozdawczych organom administracyjnym województwa lwowskiego. Dotyczy organizacji „Aschdut Wschulom" („Jedność i Pokój"), Stowarzyszenia „Beth-Israel", „Bima Lwuwith", Towarzystwa Akademickiego Żydowskiego „Ognisko", Towarzystwa „Mechsikej Limud" i Żydowskiego Stowarzyszenia Dobroczynnego „Agudas Cwi Zew Keller" we Lwowie; „Agudas Izrael" (filii organizacji centralnej lwowskiej) w Drohobyczu i Starym Samborze. **W zbiorze 85 autografów członków organizacji żydowskich.** Na uwagę zasługuje Statut Grupy Miejscowej „Agudas Izrael" w Drohobyczu potwierdzony przez tamtejszego notariusza oraz rekurs od decyzji odmownej wojewody lwowskiego w sprawie zarejestrowania stowarzyszenia „Bima Lwuwith" ze względu na jej syjonistyczny charakter. Na dokumentach odciski pieczęci Wydziału Prezydialnego Województwa Lwowskiego, Starostwa Grodzkiego we Lwowie, Starostwa w Starym Samborze i posterunku Policji Państwowej tamże, potwierdzające przyjęcie dokumentów. Ślady składania, zagięć krawędzi i niewielkiej reperacji, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

VARSAVIANA

840. Bartoszewski Władysław. Konspiracyjne varsaviana poetyckie 1939-1944. Zarys informacyjny. Nadbitka z Rocznika Warszawskiego II 1961 PIW. Warszawa 1962, k. [1], s. 221-269, [1], 23,5 cm, opr. wyd. brosz. 120,-

Na wewnętrznej stronie okładki **odręczna dedykacja autora**: „Panu dr Ludwikowi Kasińskiemu z uprzejmą prośbą o przyjęcie do znakomitych zbiorów varsavianów – Władysław Bartoszewski. Warszawa, w maju 1962 r. (Jeden z 50 egzemplarzy)". Artykuł poświęcony wierszom o Warszawie, powstałym i opublikowanym podczas okupacji, wraz z chronologią pierwodruków konspiracyjnych varsavianów poetyckich i bibliografią. Władysław Bartoszewski (1922-2015), pisarz, historyk, polityk. Ludwik Kasiński – wieloletni prezes wydawnictwa „Czytelnik". Stan bardzo dobry.

842 F. Fryze, I. Chodorowicz. Warszawa. 1873.

841. [Biuro Odbudowy Stolicy]. Pracownie Urbanistyczne Warszawy. Materiały urbanistyczne do planu perspektywicznego i sześcioletniego Warszawy. Teksty opisowe: W. Ostrowski, St. Dziewulski, St. Jankowski, Z. Skibniewski. Opracowanie i układ graficzny St. Jankowski, J. Pełka. Warszawa 1949, nakładem Naczelnej Rady Odbudowy Warszawy, s. 43 (maszynopis powielany), tabl. ilustr. 16 (druki barwne), folio, opr. pł. z tłocz. 450,-

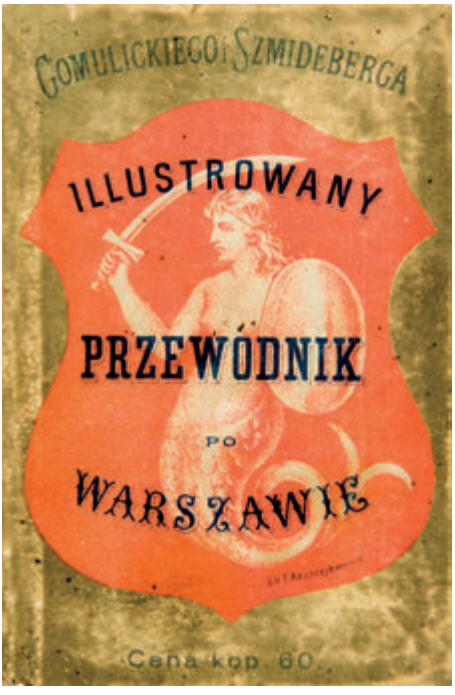
Egzemplarz nr 15. Studium architektoniczne dotyczące rozwoju Warszawy, opracowane przez profesora Wacława Ostrowskiego (kierownika Katedry Urbanistyki Wydziału Architektury PW), Stanisława Dziewulskiego, Stanisława Jankowskiego (architekta, adiutanta gen. Bora Komorowskiego – Agatona) oraz Zygmunta Skibniewskiego (profesora Politechniki Warszawskiej). Praca powstała w Biurze Odbudowy Stolicy, instytucji powstałej w 1945 r. w celu odbudowy zniszczonej Warszawy. Studium zawiera część tekstową, z rozdziałami omawiającymi szczegółowo poszczególne aspekty rozwoju miasta (rozwój terytorialny, podział na dzielnice, nową rolę Śródmieścia, rozmieszczenie przemysłu i handlu, komunikację szynową, drogową i lotniczą). Osobną część stanowią założenia planu 6-letniego i wytyczne dla Warszawy. Każdemu rozdziałowi towarzyszy barwna ilustracja, rozkładana. Materiały zawarte w oferowanej pozycji zostały wykorzystane przez Bolesława Bieruta w przemówieniu wygłoszonym w lipcu 1949 r. na konferencji warszawskiej PZPR i częściowo wdrożone w kolejnych latach (np. uznanie ulicy Marszałkowskiej za główną oś miasta). Otarcia i zabrudzenia oprawy, wewnątrz stan dobry.

842. Fryze Feliks, Chodorowicz Ignacy. Przewodnik po Warszawie i jej okolicach na rok 1873 i 1874, z mappą miasta, mappami kolei żelaznych i drzeworytami. Ułożony i wydany przez... Warszawa [1873]. Skł. gł. Gebethner i Wolff, w druk. Gazety Lekarskiej, s. XIV, 444, 68, 152, LXIV, 168, **mapy 2 (litografie rozkł.)**, **tabl. ryc. 4 (drzeworyty rozkł.)**, 15 cm, oryg. okł. brosz. 1200,-

Jeden z najlepszych XIX-wiecznych przewodników po Warszawie. Zawiera dokładne opisanie miasta, obejmujące omówienie jego zabytków i instytucji, informacje o teatrach i wydawanych w mieście periodykach oraz opis życia społeczności warszawskiej, a także taryfę Warszawy (spis wszystkich budynków i placów z podaniem ich właścicieli). Ozdobą przewodnika jest **rozkładana panorama Warszawy: widok Warszawy z wieży kościoła ewangelicko-augsburskiego przy ulicy Królewskiej (23,5 x 56,5 cm).** O ile wiadomo, w oparciu o wygląd znanych egzemplarzy, przewodnik nie posiadał typowej karty tyt., którą zastępował tytuł okładkowy. Okł. brosz. reperowana i uzupełniana, zabrudzenia i przebarwienia, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

843. Gołębiowski Łukasz. Opisanie historyczno-statystyczne miasta Warszawy. Wydanie 2 poprawione, znacznie pomnożone i rozszerzone. Warszawa 1827.

OPISANIE
HISTORYCZNO-STATYSTYCZNE
MIASTA WARSZAWY
PRZEZ
ŁUKASZA GOŁĘBIOWSKIEGO,
CZŁONKA TOW: WARSZ: PRZY: NAUK.
WYDANIE DRUGIE POPRAWIONE, ZNACZNIE POMNOŻONE I ROZSZERZONE.
STANISŁAW KÜHN
W WARSZAWIE,
NAKŁADEM I DRUKIEM N. GLÜCKSBERGA.
KSIĘGARZA I TYPOGRAFA KRÓL. WARSZ: UNIWERSYTETU.
1827.

843. Ł. Gołębiowski. Opisanie Warszawy. 1827. 844. W. Gomulicki. Przewodnik po Warszawie. 1880.

Nakładem i drukiem N. Glücksberga, s. [4], 252, **tabl. ryc. 2 (winno być 3), tabl. ryc. 3 (akwatinty),** 16 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. tyt. na grzbiecie. 600,-

Wydanie 2 poprawione i rozszerzone (wyd. 1 ukazało się jako fragment Nowego Kalendarzyka Politycznego na rok 1826). Jeden z pierwszych przewodników po Warszawie. Dzieło o ogromnej wartości poznawczej zawierające wiele cennych informacji o obyczajach i życiu potocznym Warszawy. Litografie przedstawiają pałac Mostowskich i gmach mennicy. Brak planu i 1 litografii. Dodatkowo dołączono **3 piękne dwustronicowe widoki Warszawy w akwatincie (Plac Zamkowy, Łazienki, Wilanów)** autorstwa F. Dietricha, pochodzące z dzieła J. W. Krasińskiego „Przewodnik dla podróżujących w Polsce". Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

844. Gomulicki Wiktor, **Szmideberg Ignacy**. Illustrowany przewodnik po Warszawie, ozdobiony planem miasta, widokami piękniejszych gmachów i miejscowości, galerją typów warszawskich i szkicami charakterystycznemi. Rok 1. Warszawa 1880. Druk. J. Noskowskiego, s. [38], V, 6-152, [2], IV, [2], 213, plan (litografia), drzeworyty w tekście, ogłoszenia, 14 cm, opr. wyd. ppł. 500,-

Przewodnik po Warszawie składający się z części informacyjnej, opisowej oraz niezwykle obszernego, liczącego w sumie ok. 250 stron, działu **ogłoszeń instytucji prywatnych**, zakładów przemysłowych, firm kupieckich Warszawy na rok 1880/1881 – pozyskiwanych przez Ignacego Szmideberga. W tekście wiele cennych i żartobliwych uwag autorstwa Wiktora Gomulickiego. Książkę zdobią **drzeworyty z widokami Warszawy** (m.in. Katedra św. Jana, Synagoga, Zamek Królewski, Ratusz, Teatr, Bank Polski, Łazienki Królewskie), dowcipne rysunki L. Zydla i **Fr. Kostrzewskiego** przedstawiające m.in. typy warszawskie, **litografowany plan Warszawy** wykonany w Zakładach Litograficznych Feliksa Kasprzykiewicza (39,5x49 cm). Grzbiet i plan po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

845. Kolberg Oskar. Pieśni ludu polskiego zebrał i wydał... Seria 1. Warszawa 1857. Nakładem wydawcy, w Drukarni J. Jaworskiego, ul. Krakowskie Przedmieście 415, s. IX, 448, [30], **tabl. ryc. 10 (litogr. kolor.),** nuty w tekście, 22,5 cm, opr. ppł. 400,-

Dzieło stanowi pierwszą serię cyklu „Lud, jego zwyczaje…". Wydawnictwo było efektem gromadzenia ogromnego materiału źródłowego dotyczącego życia, kultury i twórczości ludu polskiego, dokonanego przez Oskara Kolberga (1814-1890), wybitnego etnografa i kompozytora. Seria 1 poświęcona muzyce, powstała, jak pisze autor, w wyniku kilkunastu lat wędrowania po kraju i skrzętnego spisywania najciekawszych pieśni ludowych. Każda pieśń zaopatrzona w tekst i nuty. **Dziesięć kolorowych litografii przedstawia wizerunki strojów ludowych, w tym 9 z okolic Warszawy.** Nieaktualna pieczątka własnościowa. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

846. Orłowicz Mieczysław. Petit guide de Varsovie; réd. en fr. par le Stanislas Limanowski. Varsovie 1921. Société de Publications Internationales, s. 85, [12] (inseraty), tabl. [15], ilustr., 17 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

Informator i przewodnik turystyczny po Warszawie w jęz. franc. autorstwa słynnego krajoznawcy i autora wielu bedekerów po Polsce. Zawiera plan st.m. Warszawy z przyłączonymi przedmieściami i zaznaczonymi liniami komunikacyjnymi (44,5 x 51 cm) z mapką okolic oraz skorowidzem ulic. Zażółcenia na kartach, okł. ze śladami zalania i przybrudzeń (lekko zalane przy dolnym rogu inseraty); plan z niewielkimi adnotacjami kredką przy marginesie. Stan ogólny dobry.

847. Pamiętnik koleżeński wychowańców b. Szkoły Handlowej L. Kronenberga. Warszawa 1930. Nakładem b. Wychowańców Szkoły Handlowej L. Kronenberga, s. 189, [2], tabl. ilustr. 4, 25 cm, oryg. okł. kart. 80,-

Działalność wychowanków Szkoły Handlowej założonej w 1875 r. przez zasłużonego dla Warszawy finansistę i przemysłowca Leopolda Kronenberga (1812-1878). Z uczelnią związani byli m.in. Walery Sławek, Stanisław Kramsztyk, August Zieliński. Brak s. 145-160 (w ich miejsce zdublowano s. 113-128), naderwania krawędzi okł. oraz s. 125/126, stan dobry.

848. Pamiętnik Warszawski. Tom 1. 1809 (Styczeń, Luty, Marzec). Warszawa 1809. W Drukarni Xięży Piiarów, s. [2], 134, [2], **tabl. ryc. 1 (miedzioryt rozkł.)**; 135-276, [2], tabl. nut 1 (miedzioryt rozkł.); 277-398, [4], tabl. nut 2 (miedzioryty rozkł.), 17 cm, opr. współcz. płsk. ze złoc., zach. przednia okł. brosz. 300,-

Pierwszy tom „Pamiętnika Warszawskiego" – najważniejszego miesięcznika literacko-historycznego wydawanego w okresie Księstwa Warszawskiego. Czasopismo redagował Ludwik Osiński, stanowiło ono faktyczny organ Towarzystwa Warszawskiego Przyjaciół Nauk. Tom zawiera m.in.: Mowa Stanisława Potockiego miana przy zakończeniu popisu Liceum Warszawskiego**;** O początkach Warszawy. Rzecz wyjęta z rękopismów Albertrandego; Teatr Narodowy; Obrady Sejmu Głównego 1809. W zeszycie pierwszym miedziorytowy wizerunek medalionu Sędziów Pokoju. Oprawa współczesna Jolanty i Jana Jakubiaków. Na kartach charakterystyczne zażółcenia, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
Lit.: J. Łojek, Historia prasy polskiej, t. 1, s. 68-69.
(Patrz ilustracja)

849. Przezdziecki Renaud (Rajnold). Varsovie. Avec 170 illustrations en texte et 32 gravures hors texte. Varsovie (Warszawa) [1928]. Biblioteka Polska, s. [4], 388, tabl. ilustr. 32, ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. z epoki płsk. z szyldzikiem i złoc. napisami, górny brzeg kart barwiony. 200,-

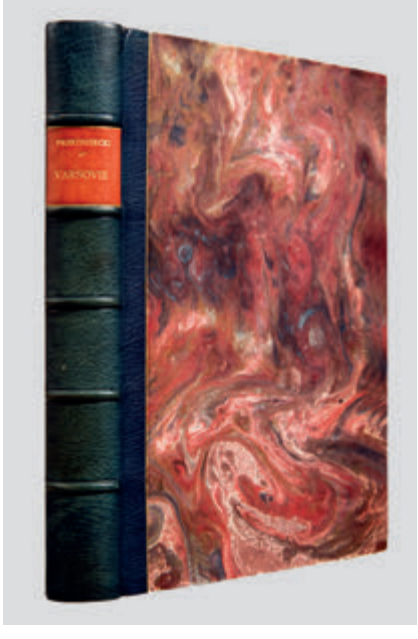
Książka napisana w celu zaprezentowania historii i kultury Warszawy obcokrajowcom (dyplomatom akredytowanym w Polsce), pierwszy raz po okresie zaborów. Wydano ją bardzo starannie, na pięknym papierze, z odpowiednio dobranymi ilustracjami, po to, aby stała się wizytówką stolicy. Rajnold Przezdziecki (1884-1955), dyplomata, historyk, wysoki urzędnik polskiego przedwojennego MSZ, kawaler

845. O. Kolberg. Pieśni ludu polskiego. 1857.

848. Pamiętnik Warszawski. 1809.

849. R. Przezdziecki. Varsovie. 1928.

850. Szkoła Główna Warszawska. 1863-1869.

maltański. Był zapalonym bibliofilem i kolekcjonerem rycin, w 1936 roku uczestniczył w organizacji Wystawy Pięknej Książki Polskiej. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

850. [Uniwersytet Warszawski]. Spis wykładów w Szkole Głównej Warszawskiej w letniem półroczu roku naukowego 1863/4 się odbywających. Warszawa 1864. W Drukarni Karola Kowalewskiego, s. 42, [2]; adl.:
Wykaz Szkoły Głównej Warszawskiej w letniem półroczu naukowego 1864/5. Warszawa 1865. W Drukarni Karola Kowalewskiego, s. 120; **oraz kolejne wykazy: nr 6, 7, 8, 9, 10** (z lat 1866-1869), wydane j.w. o objętości od 43 do 73 stron, 25,5 cm, współopr., opr. z epoki psk. z tyt. tłocz. na grzbiecie. 360,-

Wykaz wykładów i inne materiały dotyczące ostatnich lat istnienia Uniwersytetu Warszawskiego przed jego ostateczną likwidacją przez władze carskie, w ramach represji po powstaniu styczniowym. Uniwersytet funkcjonował wówczas jako Akademia Medyko-Chirurgiczna (1857-1862), a od 1862 r. jako Warszawska Szkoła Główna. W 1869 r. Szkoła została zlikwidowana, a na jej miejsce otwarto w 1870 r. Cesarski Uniwersytet Warszawski z wykładowym językiem rosyjskim. Poza wykazami wykładów, zbiór zawiera m.in. Rys historyczno-statystyczny Cesarsko-Królewskiej Warszawskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii P. Girsztowta; Wiadomości Statystyczno-historyczne o Szkole Weterynarii P. Seifmana; Władze Szkoły, Wiadomości statystyczne. Na końcu „Przyczynek do historii dyplomacji w Polsce", Kraków 1872, s. 77. Niewielkie przybrudzenia oprawy, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

851. [Warszawa]. Souvenir de Varsovie. B.m., b.d. (pocz. XX w.), Librairie R. Viollet Éditeur, k. 42, 15,5 x 24,0 cm, opr. wyd. pł. 300,-

Album 41 widoków Warszawy z początku XX w., numerowanych i opatrzonych podpisem po francusku. Obok miejsc znanych i niezmienionych do dziś (m.in. Łazienki, Wilanów, w tym liczne zdjęcia wnętrz, Zamek Królewski, Ratusz, gmach Zachęty, Ogród Saski, nowo wzniesiona filharmonia) ukazano także budynki i ulice nie istniejące już dziś w tym kształcie (m.in. targowisko na Rynku Starego Miasta, welodrom na Dynasach, gmach poczty, ulica Marszałkowska z gmachem Towarzystwa Ubezpieczeniowego „Rosja", wielkomiejskie kamienice przy Alejach Ujazdowskich, Nowym Świecie, Krakowskim Przedmieściu). Grzbiet przewiązany sznureczkiem, na licu tłocz. tyt. Otarcia i zabrudzenia oprawy, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

852. Zbiór kart żywnościowych wydanych mieszkańcom m.st. Warszawy w czasie wielkiej wojny europejskiej 1914-1921. [Warszawa] b.r. M[agistrat] m[iasta] st[ołecznego] W[arszawy], k. tyt., k. [6], [2 – czyste], 21,5 x 31 cm, opr. ppł. współcz.; oraz: **System kartkowy** w m. stoł. Warszawie. Warszawa 1922. Tłocznia miejska, s. 19, [1], 17 cm, okł. brosz. wyd. 900,-

Zbiór 20 niezrealizowanych kart: żywnościowych (na chleb, mąkę, zupę, ziemniaki, cukier), szpitalnych, na obuwie, opał, drzewo, przyklejonych jednym z marginesów do kart albumu. Staranne zaprojektowane, różnobarwne, często z interesującymi elementami graficznymi: widokami gmachów, herbami Polski i Litwy, z Syrenką warszawską, portretami T. Kościuszki, S. Małachowskiego, A. Czartoryskiego, S. Poniatowskiego, H. Kołłątaja, J. Lelewela. Każda z kart opatrzona została pieczątką: „Komisja Rozdziału Mąki i Chleba dla m. Warszawy i Przedmieść, okrąg IX". Większość z nich w języku polskim (lub równolegle w języku niemieckim), niektóre litografowane (wykonane w Zakładach Graficznych Bolesława Wirtza w Warszawie); o zróżnicowanych wymiarach (od 5,5 x 8,5 cm do 26,5 x 22 cm). Dołączono wydaną w 1922 r. broszurę wyjaśniającą historię wprowadzenia i funkcjonowania systemu kartkowego. Nieznaczne zabrudzenie okładki broszurowej, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

853. [Kawiarnia na Rozdrożu]. Cander Jerzy (ur. 1936), architekt. List do Olgierda Gustawskiego w sprawie warszawskich kawiarni, dat. „W-wa, d. 28 II.73 r.". Autograf „J. Cander". Rękopis, k. [2], 29,5 x 21,0 cm. 180,-

852. Zbiór kart żywnościowych. 1914-1921.

851. Album widoków Warszawy. Pocz. XX w.

854. Plan Warszawy. 1936.

List dotyczy uzupełnienia informacji zawartych w felietonie varsavianisty Olgierda Gustawskiego na temat kawiarni zlokalizowanych w rejonie obecnego Placu na Rozdrożu w Warszawie (w okresie międzywojennym na miejscu zburzonej cerkwi mieściła się rozebrana w 1935 r. kawiarnia Łobzowianka). Autorem listu jest Jerzy Cander, główny projektant istniejącej do dziś kawiarni, otwartej w 1974 r., wzniesionej w czasie budowy Trasy Łazienkowskiej. Ślady składania, stan dobry.

---

854. [Plan]. Poczta, telegraf i telefon na terenie m. st. Warszawy. Warszawa b.r. [1936]. Nakładem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, plan, 55 x 49,0 cm. 120,-

Plan Warszawy w skali 1:30.000 opracowany przez H. Gurniaka (druk Koziańskich w Warszawie). Zaznaczono urzędy pocztowo-telekomunikacyjne, z oznaczeniem przynależności do dzielnic pocztowych m. st. Warszawy; a także przebieg linii tramwajowych. Mapa dołączana była do broszury wydanej przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie. Mapa naklejona na płótno, drobne zabrudzenia.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

REGIONALIA POLSKIE I OBCE

855. [Bydgoszcz]. B.T.W. Działalność Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego w pierwszych 10-ciu latach swego istnienia. Oprac. Władysław Żewicki; [fot. Tytusa Piechockiego i innych]. Bydgoszcz 1930. Wydaw. „Dziennika Bydgoskiego", s. 134, [1], tabl. barwna (**chromolitografowana**), portr., liczne ilustr. w tekście, 28 cm, oryg. okł. brosz. tłocz. złotem na okł. 80,-

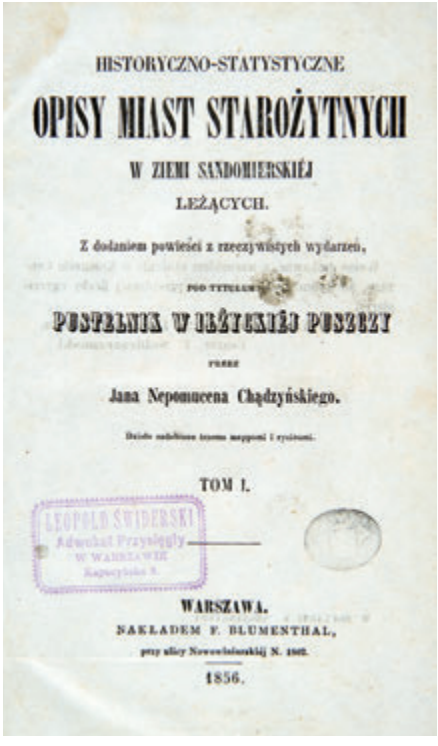
Wydanie jubileuszowe monografii Towarzystwa Wioślarskiego, którego zawodnicy w okresie międzywojennym zdobyli 13 tytułów mistrzów i 14 wicemistrzów Polski oraz dwa medale olimpijskie. Okładka z barwną symboliką organizacji oraz tłoczonymi na licu złotymi inicjałami i datami rocznicowymi. Otarcia krawędzi okł. oraz niewielkie zażółcenia, poza tym czysty egz., stan dobry.

856. Chądzyński Jan Nepomucen. Historyczno-statystyczne opisy miast starożytnych w ziemi sandomierskiej leżących. Z dodaniem powieści z rzeczywistych wydarzeń, pod tytułem: Pustelnik z Iłżyckiej Puszczy. Dzieło ozdobione trzema mapami i rycinami. T. 1-3. Warszawa 1856. Nakładem F. Blumenthala, s. 226, [2], tabl. ryc. 1 (litografia), mapa (litografia rozkł.); [4], 203, [2], tabl. ryc. 1 (litografia), plan (litografia rozkł.); [4], 182, [2], plan (litografia rozkł.), 19 cm, współopr., opr. z epoki płsk. 450,-

Wydanie 2. Obszerniejsze opisy Sandomierza, Zawichostu, Opatowa, Włostowa, Klimontowa, Rakowa, Radomia, Kielc, Wiślicy, Iłży. Zamieszczono mapę Ziemi Sandomierskiej, plany: Kielc i Radomia oraz 2 widoki przedstawiające kościół Dominikanów w Sandomierzu i Zamek Biskupów w Kielcach. Nieaktualne piecz. własnościowe. Konserwacja grzbietu, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

857. Cuda Polski. Piękno przyrody, pomniki pracy, zabytki dziejów. T. 1-14 (w 14 wol.). Poznań (1930-1939). Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, liczne ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. 2400,-

Jedna z najpiękniejszych polskich serii krajoznawczych. Obejmuje: **1.** Janowski Aleksander. Warszawa, s. 189, [3]. **2.** Kilarski Jan. Gdańsk, s. 252, [5], plany. **3.** Malczewski Rafał. Tatry i Podhale, s. 208, [5], mapki. **4.** Łopalewski Tadeusz. Między Niemnem i Dźwiną, s. 234, mapka. **5.** Morcinek Gustaw. Śląsk, s. XVI, 182, [2]. **6.** Ossendowski Antoni. Huculszczyzna, s. 229, mapka. **7.**Ossendowski Antoni. Karpaty i Podkarpacie, s. 258, [1], mapka. **8.**Ossendowski Antoni. Polesie, s. 206, [2]. **9.**Ossendowski Antoni. Puszcze polskie, s. 235, [2], mapka. **10**. Patkowski Aleksander. Sandomierskie, Góry Świętokrzyskie, s. 238, [1], mapka. **11.** Remer Jerzy. Wilno, s. 212, [4]. **12.** Smoleński Jerzy.

HISTORYCZNO-STATYSTYCZNE

OPISY MIAST STAROŻYTNYCH

W ZIEMI SANDOMIERSKIEJ

LEŻĄCYCH.

Z dodaniem powieści z rzeczywistych wydarzeń,

POD TYTUŁEM

PUSTELNIA W JEŻYCKIEJ PUSZCZY

PRZEZ

Jana Nepomucena Chądzyńskiego.

TOM I.

LEOPOLD ŚWIDERSKI
Adwokat Przysięgły
W WARSZAWIE

WARSZAWA.

NAKŁADEM F. BLUMENTHAL,

1856.

856. Ziemia sandomierska. 1856.

858. Od Beskidu do Mazowsza. 1910.

Morze i Pomorze, s. XVI, 139, [3]. **13.** Smoleński Jerzy. Wielkopolska, s. 157, [3]. **14.** Wasylewski Stanisław. Lwów, s. 174, [3]. Opracowana przez wybitnych autorów, w starannej szacie graficznej, z wielką ilością znakomitych ilustracji, uchodzi za najbardziej lubianą serię książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego. Oryginalne oprawy wydawnicze w płótno beżowe, tłocz. na licach i grzbietach wypełniane kolorami. Silne przetarcia kolorów na grzbiecie tomu „Karpaty i Podkarpacie", w tomie tym naklejona fotografia z odręcznym podpisem: Pamiątka z pobytu w Łomnicy. Willa „Goebelowa" w 1929 roku. Stan pozostałych tomów bardzo dobry. Rzadkie w komplecie.

858. Dyakowski Bohdan. Od Karpat do Bałtyku. Zbiór opisów z geografii kraju rodzinnego. Cz. 1. Od Beskidu do Mazowsza ze 160 rycinami. Warszawa 1910. J. Lisowska, k. [2], s. 335, [5], mapa 1 (rozkł.), 22 cm, opr. z epoki, pł. z tłocz. i złoc. 180,-

Zbiór wiadomości krajoznawczych dotyczących ziem polskich. Autorem jest Bohdan Dyakowski (1864-1940), przyrodnik-literat, propagator idei ochrony przyrody i popularyzator wiedzy o kraju ojczystym, twórca 50 książek o tematyce przyrodniczej. Oprawa wyd. płócienna z naklejoną ilustracją, niewielkie zabrudzenia okładek, dwie plamki na grzbiecie, nieaktualne wpisy własnościowe, poza tym stan dobry. *(Patrz ilustracja)*

859. Dylik Jan. Łódź i okolice. Przewodnik geograficzny. 2 plany, 87 fotografij i rysunków w tekście oraz plan Łodzi i mapa okolic poza tekstem. Łódź 1939. Nakładem Zarządu Miejskiego. Drukarnia R. Tylko, s. 245, plany 2 (kolor., rozkł.), panorama 1 (rozkł.), **plan Łodzi** (rozkł.), **mapa okolic Łodzi** (rozkł.), ilustr. w tekście 87, 17,5 cm, opr. wyd. ppł. 350,-

Najcenniejszy przedwojenny przewodnik po Łodzi stanowiący jednocześnie bogato ilustrowaną monografię miasta. Przewodnik ozdobiony 87 ilustracjami i mapkami w tekście, barwnym rozkładanym „Planem wojewódzkiego miasta Łodzi" (61x71 cm), barwną rozkładaną **mapą okolic Łodzi** (50x44 cm), rozkładaną panoramą miasta oraz dwoma kolorowymi planami śródmieścia Łodzi (części północnej i południowej). Projekt okładki i rysunki w tekście wykonał Wacław Kamiński. Płótno oprawy podklejone w dolnej części grzbietu, mapy i plany w bardzo dobrym stanie. **Rzadkie z zachowanym planem miasta.**

860. [Gdańsk]. Danzig und seine Bauten. Berlin 1908. Verlag von Wilhelm Ernst & Sohn, s. VII, [1], 432, tabl. ilustr. 5 (heliograwiury), plany 2 (kolor. rozkł.), mapa 1 (kolor. rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 26,5 cm, opr. pł. z epoki ze złoc. na licu i grzbiecie. 600,-

Wydanie 1. Znakomita praca zbiorowa o architekturze gdańskiej, zredagowana przez profesora R. Kohnke. Omówiono historyczny rozwój budownictwa mieszkalnego, urzędów, szpitali, teatrów, sal koncertowych, towarzystw, restauracji, sklepów, banków, mostów, umocnień powodziowych, ulic, linii tramwajowych, elektrowni, zakładów przemysłowych, zabudowy parkowej i ogrodowej, cmentarzy i pomników. Wspomniano również o urządzeniach portowych i o architekturze obronnej Wisłoujścia. Zamieszczono około 500 ilustracji pokazujących wiele nieistniejących już budowli, m.in. unikalne przekroje i plany, widoki, fasady, wnętrza, detale architektoniczne najciekawszych obiektów. **Na tablicach 5 widoków miasta w heliograwiurze** (na grubym papierze, z imitacją odcisku płyty) wzorowanych na widokach J. K. Schultza. **Kolorowa mapa** składana (40x30 cm) obejmuje Gdańsk i jego okolice. Minimalne podklejenie mapy. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadkie.**

861. [Gdańsk]. Gurlitt Cornelius. Historische Städtebilder**.** Band XI: Danzig. Berlin, 1910, Verlegt bei Ernst Wasmuth A.-G., k. [2], s. 24, **tabl. il. 31**, folio, teka współcz. ppł. 1500,-

Teka zawierająca 27 plansz z widokami Gdańska z początku XX w., m.in. kościoły (Mariacki, św. Trójcy, św. Brygidy), Ratusz i Dwór Artusa (z wnętrzami), Żuraw, Motława z cumującymi parowcami, Brama Wyżynna, Zielona Brama, charakterystyczne kamieniczki ze sklepami i przechodniami. Ilustracjom towarzyszy tekst w języku niemieckim pióra Corneliusa Gurlitta (1850-1938), niemieckiego architekta i historyka sztuki, profesora Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie, autora wielu publikacji, głównie poświęconych sztuce baroku (jego syn Hildebrandt był handlarzem dzieł sztuki współpracującym z nazistami, właścicielem odnalezionej w 2012 r. wielkiej kolekcji skradzionych podczas wojny obrazów). Nieznaczne uszkodzenia kilku plansz, poza tym stan dobry. Teka z tekstem po konserwacji (grzbiet dorobiony, pł.), lico oprawy zach. Dorobiona teka współcz.
(Patrz ilustracja)

862. [Gdańsk]. Strefy handlu zagranicznego czyli Wolne porty. Warszawa 1931. Tyg. Polska Gospodarcza, s. 452, tabl. [49], ilustr., rys., schematy rozkład. i tabele, 22 cm, oryg. okł. brosz. 80,-

Sprawozdania na temat handlu zagranicznego w rejonie wolnych stref portowych, opracowane przez Departament Wojny i Komitet Okrętowy Stanów Zjednoczonych. Zawiera omówienie portów w Europie, w tym w Wolnym Mieście Gdańsku oraz w niemieckim Szczecinie. Ilustracje na papierze kredowym. Ślady używania okł. (przykurzenia, zwłaszcza na odwrocie), grzbiet nieco poluzowany, poza tym stan dobry.

863. [Gdynia]. Spitzer Tadeusz. Gdynia i jej znaczenie dla gospodarstwa Polski. [Kraków] 1933. Nakładem Towarzystwa Ekonomicznego w Krakowie, s. 269, [2], 25 cm, opr. z epoki pł. z bogatymi złoc. na licu i grzbiecie, zach. lico okł. wyd. 240,-

Studium gospodarcze dotyczące znaczenia budowy i funkcjonowania portu i miasta Gdyni dla gospodarki polskiej. Praca została wyróżniona na II Konkursie Instytutu Bałtyckiego. W części końcowej autor określa szczegółowo cele przyszłej polityki przemysłowej, finansowej, handlowej i nawigacyjnej

861. Widoki Gdańska. 1910.

863. Gdynia i jej znaczenie. 1933.

wobec Gdyni – niezbędna będzie „rozbudowa naszej floty handlowej celem zwiększenia globalnego eksportu oraz zwiększenia zysków z tego eksportu, przypadających na polski port, polski handel zamorski i polskie banki". Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

864. Grabowski Ambroży. Skarbniczka naszej archeologii obejmująca średniowiekowe pomniki wojennego budownictwa Polaków. Wydanie J.N. Bobrowicza. Lipsk 1854. Nakładem Księgarni Zagranicznej, s. VIII, [2], 205, [1], **tabl. ryc. 12 (staloryty),** 26 cm, opr. ppł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie, brzegi kart prószone. 360,-

Praca Ambrożego Grabowskiego (1782-1868) – wybitnego księgarza, historyka, bibliofila i kolekcjonera, autora cenionych przewodników po Krakowie, pioniera historycznego opracowania zabytków na ziemiach polskich. Zawiera opis zabytków Krakowa, eseje historyczne dotyczące rzemiosła krakowskiego, malarstwa i rzeźbiarstwa, wjazdów triumfalnych, burmistrzów krakowskich, oblężeń miasta itp. **Dzieło ozdobione 12 tablicami przedstawiającymi widoki 38 zabytkowych budowli Krakowa.** Ekslibris Antoniego Trepińskiego (drzeworyt). Niewielkie przetarcia okładek, poza tym stan dobry.
Lit.: A. Banach, Polska książka ilustrowana, poz. 483.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

865. Grabowski Ambroży. Starożytnicze wiadomości o Krakowie. Kraków 1852. Nakładem i drukiem Józefa Czecha, s. XV, [1], 304, **portret 1 (litografia), tabl. ryc. 1 (miedzioryt),** winietki, finaliki (drzeworyty), 26 cm, opr. ppł. z tłocz. i złoc. na grzbiecie. 360,-

Dzieło zawiera opisy dawnych zabytków Krakowa (Zamek Królewski, kościoły, Katedra na Wawelu, ogrody królewskie, pałace, Sukiennice, Dom pod Baranami), wydarzeń historycznych (wjazdy królów polskich, oblężenia, pożary, zarazy), zwyczajów (m.in. obszerna informacja o Towarzystwie Kurkowym ozdobiona miedziorytem Michała Stachowicza). W części końcowej „Słowniczek wiadomości do Kra-

SKARBNICZKA
NASZEJ
ARCHEOLOGJI
OBEJMUJĄCA
AMBROŻEGO GRABOWSKIEGO,
LIPSK,
NAKŁADEM KSIĘGARNI ZAGRANICZNEJ.
1854.

864. A. Grabowski. Skarbniczka. 1854.

865. A. Grabowski. Kraków. 1852.

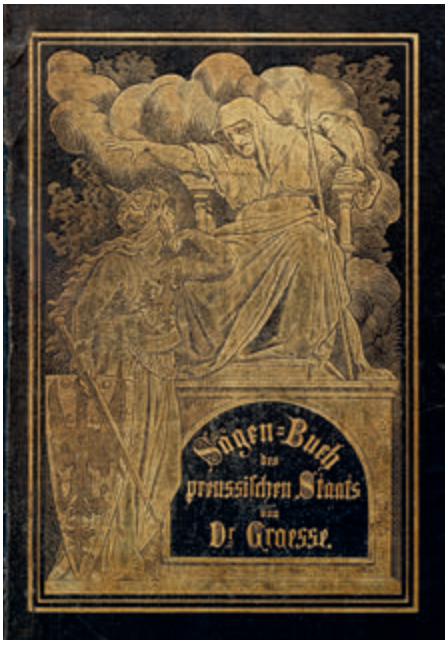
kowa się odnoszących i innych", zawierający m.in. informacje o mennicach i mincerzach, a także o drukarzach krakowskich (Maciej Wirzbięta, Świętopełk Fiol, Hieronim Wietor, Mikołaj Unger). Otarcia opr., przebarwienia kart, nieaktualne wpisy i pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

866. Grässe Johann Georg Theodor. Sagenbuch des Preußischen Staats. Bd. 2. Glogau 1871. Verlag von Carl Flemming, s. [4], XVI, 1104, 23 cm, opr. wyd. pł. z bogatymi złoc. na licu. 2000,-

Estr. XIX w., 2 wyd., t. 9, s. 219-220. **Wyd. 1**. Obszerny zbiór liczący 1367 baśni, legend, podań, mitów i powiedzeń z ziem pruskich. Dużo podań ze Śląska, Pomorza, Prus Zachodnich i Wschodnich. Odwołują się one do wielu polskich miast: Wrocławia, Legnicy, Głogowa, Ślęży, Chojnika, Jeleniej Góry, Głogowa, Złotoryi, Szczecina, Koszalina, Bytowa, Stargardu, Świnoujścia, Chełmna, Torunia, Elbląga, Gdańska, Malborka, Kwidzynia, Bydgoszczy, Gniezna, Strzelna. Zbiór, na podstawie źródeł pisanych i przekazów ustnych, opracował Johann Georg Theodor Grässe (1814-1885), niemiecki bibliograf, bibliotekarz, historyk literatury. Jeden z dwóch tomów (t. 1, Glogau 1868). Grzbiet po konserwacji, stan dobry. **Rzadkie.**
Literatura
(Patrz ilustracja)

867. Informator Morski i Kolonialny pod red. Czesława Zagórskiego. Warszawa [1934]. Wydawnictwo Ligi Morskiej i Kolonialnej, s. 528, tabl. ilustr. 12, ilustr. w tekście, 18 cm, opr. wyd. brosz. 150,-

Zawiera m.in.: dążenia morskie Polski w świetle historii; polska Marynarka Wojenna i floty wojenne państw bałtyckich; handel, żegluga i rybołówstwo morskie (port w Gdyni); sprawy kolonialne; drogi wodne i żegluga śródlądowa; zarys rozwoju Ligi Morskiej i Kolonialnej. Barwna oprawa wydawnicza,

866. Legendy z ziem pruskich. 1871.

867. Informator Morski i Kolonialny. 1934.

kartonowa, projektu Bolesława Surałły (zginął we wrześniu 1939 r.). Na barwnych tablicach, m.in. plany portów w Gdyni i Gdańsku, oznaki stopni Marynarki Wojennej, bandery i flagi Polskie. Zagniecenia kart. opr., niewielkie przybrudzenia pap., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

868. Jabłonowski Aleksander. Podlasie. Cz. 1-3 (Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym. Tom VI). Warszawa 1908-1910. Druk Wł. Łazarskiego, s. [8], 222, LII; [10], 252, XXXV, [1]; [8], 259, [1], XLVI, 22,5 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie, brzegi kart marm. 450,-

Jedna z głównych monografii historycznych Aleksandra Jabłonowskiego (1829-1913) – etnografa, współzałożyciela Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, wybitnego badacza Ukrainy i kresów południowo-wschodnich dawnej Rzeczypospolitej. Szczegółowe opisanie geograficzno-statystyczne Podlasia, część I zawiera opisanie powiatów drohickiego, mielnickiego i bielskiego, część II charakteryzuje Podlasie, a także zawiera informacje ogólne na temat osad, stosunków własności ziemskiej, rozmieszczenia parafii, kolonizacji, obronności, kultury i możnowładztwa, w części trzeciej autor opisał zagadnienia ludności, gospodarki, przemysłu, handlu i stosunków etnograficznych. W części II kilka początkowych kart z niewielkim podklejeniem na wewnętrznym marginesie, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie w komplecie.**

869. [Kalisz – rękopis]. Kontrakt pomiędzy Mozesem Salomonem Kapłanem, jego żoną Sarną z Tewelów, zamieszkałymi w Kaliszu przy ul. Żydowskiej, o pożyczkę 24 czerwonych zł waluty Księstwa Warszawskiego od starozakonnego Józefa Idel, dając w zastaw ławkę w bożnicy niewieściej na lat trzy płacąc rocznie trzy grosze małżonkom. Kalisz 23 VIII 1811 r., k. [1], 35,5 cm. 400,-

Podpisy w języku hebrajskim. Język polski. Rzadki rodzaj kontraktu dotyczący wynajęcia ławki w bożnicy. W akcie podkreślono, że Idel ma płacić małżonkom trzy grosze rocznie za użytkowanie wymienionej ławki, a w przypadku nie oddania pożyczki przez trzy lata, użytkowanie przeciąga się na kolejne trzy. Podpisy świadków Antoniego Sakowskiego i Jana Hertzfelda. Stan dobry.

870. [Kaszuby]. Gołąbek Eugeniusz. Słowôrz do Ewanielëji. Maszynopis 1986 r., k. 31, 20,5 cm, opr. imitacja skóry. 120,-

Odręczna dedykacja wydawcy Wojciecha Kiedrowskiego dla Edmunda Puzdrowskiego z 1986 r. Nakład 5 egzemplarzy. Słownik kaszubsko-polski do Ewangelii tłumaczonej przez Eugeniusza Gołąbka (ur. 1949) pisarza i znawcę kaszubszczyzny, autora m.in. Wielkiego słownika polsko-kaszubskiego, oraz pisanych w latach 80. XX w. po kaszubsku felietonów do czasopisma „Pomerania", wieloletniego działacza Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego. Edmund Puzdrowski (ur. 1942) prozaik, poeta, popularyzator kultury Kaszub i Pomorza, bibliofil. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

871. [Kaszuby]. Hinze Friedhelm. Altkaschubisches Gesangbuch. Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin. (Veröffentlichungen des Instituts für Slawistik Nr. 46). Berlin 1967. Akademie – Verlag, s. XXVIII, 193, 24 cm, opr. wyd. brosz. 180,-

Odręczna dedykacja autora dla Edmunda Puzdrowskiego: „Dwa dni po Stolemie Edmundowi Puzdrowskiému od Stôrého Hińca. Brzezno 19.5.1983". Monografia XVII –wiecznego kaszubskiego śpiewnika kościelnego odnalezionego w parafii Smołdzino k. Słupska (obecnie w posiadaniu Biblioteki Uniwersyteckiej w Greifswaldzie) F. Hinze (1931-2004), wybitny niemiecki badacz kaszubszczyzny, autor m.in. pierwszego etymologicznego słownika kaszubskich wyrazów zapożyczonych. Korespondował z wieloma kaszubskimi pisarzami, pisał liczne recenzje wydawnictw kaszubskich, propagując je na świecie. W 1983 r. otrzymał w Gdańsku medal Stolema – najbardziej prestiżowe odznaczenie przyznawane przez Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie (cytowana dedykacja nawiązuje do tego wydarzenia). Stan bardzo dobry.

872. [Kaszuby]. Lorentz Friedrich. Teksty pomorskie czyli słowińsko – kaszubskie. Zeszyty 1-3 (w 2 wol.). [Tytuł zeszytu 3-go: Teksty pomorskie (kaszubskie)]. Kraków 1914, 1924 (na oprawie rok wyd. t. 2-go 1925). Nakładem Akademii Umiejętności. Składy Główne w Księgarniach: w Krakowie G. Gebethner i sp., w Warszawie: Gebethner i Wolff, s. 608; XCVI, 609-836, mapa rozkł. 1, 26 cm, opr. wyd. brosz. 2400,-

Prekursorskie i jedyne wydanie tekstów mówionych z terenów zamieszkałych przez Słowińców i Kaszubów autorstwa Fryderyka Lorentza (1870-1937), niemieckiego slawisty i historyka. Autor po otrzymaniu stypendium księcia meklemburskiego, osiadł w Gdańsku, skąd odbywał liczne wyprawy terenowe, docierając do źródeł żywego języka. Rezultatem badań są m.in. prezentowane „Teksty", a także inne prekursorskie wydawnictwa (jak np. „Gramatyka pomorska"). Nieaktualna piecz. własn. Brak k. tyt. t. 1-go (tytuł na oprawie), przybrudzenie pierwszej karty, ubytek 1 marginesu. W t. 2-gim niewielkie przybrudzenia i ubytki pap. okładek, blok książki luzem. Stan ogólny dobry. Pozycja niespotykana w sprzedaży. **Rzadkie.**

873. [Kaszuby]. Samp Jerzy. Misterium ptaka ofiarnego. Odbitka szczotkowa. Dodatek do miesięcznika Pomerania. Gdańsk 1976, k. 55, [1], ilustr. całostr. w ramach paginacji, 20,5 cm, opr. imitacja skóry, zach. lico opr. wyd. 240,-

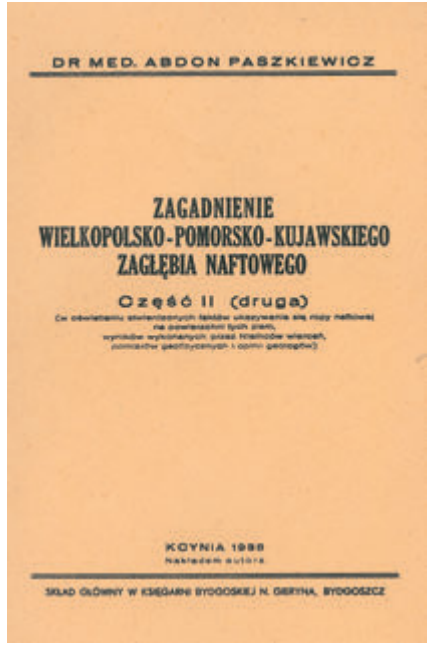
Odbitka szczotkowa niewydanej książki Jerzego Sampa. **Wykonano zaledwie 10 odbitek**. Książka miała ukazać się w 1976 r. jako dodatek do miesięcznika „Pomerania", ale nie otrzymała zgody na publikację. „Misterium" poświęcone jest historii ludowych obrzędów kaszubskich, a w szczególności wygasającemu misterium ścinania kani (drapieżnego ptaka). Na końcu autor przytacza kaszubski tekst widowiska. Ilustracje Wawrzyńca Sampa. Jerzy Samp (1951-2015), historyk literatury, pisarz, profesor Uniwersytetu Gdańskiego, zasłużony działacz Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

874. [Kaszuby]. Sychta Bernard. Słownik gwar kaszubskich na tle kultury ludowej. T. I--VII (w 7 wol.) Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1967–1976. Zakład Narodowy imienia Ossolińskich. Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, s. XXVIII, 443; 412; 386; 433; 455; 348; 444, 24 cm, opr. wyd. pł., obwoluty. 4000,-

Wydanie pierwsze i jedyne. W t. 1-szym i 6-tym odręczne dedykacje autora. Pomnikowe dzieło leksykograficzne o znaczeniu światowym (opinia prof. Kazimierza Nitscha). Najważniejsza praca

874. Słownik gwar kaszubskich. 1967–1976.

881. Zagłębie Naftowe. 1936.

ks. Bernarda Sychty (1907-1982), wybitnego działacza kaszubskiego, etnografa, językoznawcy, dramatopisarza, laureata licznych nagród i prestiżowych odznaczeń, członka wielu towarzystw naukowych. Słownik powstał w wyniku wieloletniej pracy autora, który wykorzystał w nim mozolnie zbierany materiał etnograficzny, co zaowocowało umieszczeniem w publikacji ok. 60 tys. wyrazów. Dzieło uznano za wyczerpujące kompendium wiedzy na temat języka i kultury kaszubskiej. Tytuł trudno osiągalny na rynku, gdyż duża część nakładu, wraz z egzemplarzami archiwalnymi, uległa zniszczeniu w magazynach Ossolineum zatopionych w czasie powodzi w 1997 roku. Obwoluta t. 1-go z ubytkami pap. i przedarciami, nieznaczne przybrudzenie płótna opr. t. 1-go, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja)*

875. Kilarski Jan. Gdańsk. Poznań [1937]. Wydawnictwo Polskie R. Wegnera, s. 252, [8], plany i ilustr. w tekście, 21 cm, opr. wyd. pł. beżowe z barwnymi zdobieniami na licu i grzbiecie. 180,-

Wydanie 1. Monografia Gdańska pochodząca z najbardziej udanej i lubianej serii książek krajoznawczych dwudziestolecia międzywojennego „**Cuda Polski**”. Polityczne, gospodarcze i kulturalne dzieje miasta i przyległych do niego terenów, ozdobione licznymi ilustracjami. Pełne pogody i wiary w pomyślne ułożenie się stosunków polsko-gdańskich dzieło. Jan Kilarski (1882-1951), matematyk, fizyk, profesor Politechniki Gdańskiej, krajoznawca, historyk Gdańska, autor wielu przewodników turystycznych i monografii. Stan bardzo dobry.

876. [Kraków]. Dokument drukowany: „Jeśli przed zmartwychwstaniem ciał naszych, te Kości zobaczycie, więc macie wiedzieć, że one są Leszka Czarnego, najstarszego ze synów Kazimierza Kujawskiego księcia i Konstancyi córy Henryka II. Pobożnego. (...) Miara tych kości jest następna: kość udowa 46 centimetrów, kość goleniowa 40 centimetrów, kość łydkowa... Z rozmiaru tego okazuje się, iż ten książe był wzrostu wysokiego, bo dochodził jednego metru i 80 centimetrów (...) W dniu więc tym, to jest w dniu 31 Sierpnia 1857 roku, złożyliśmy kości Leszka

Czarnego w to naczynie ołowiane, na którego wieku wyryć kazaliśmy: ...Piae memoriae Lesconis Nigri Serenissimi Principis Poloniae...” Kraków 1857. Karta o wym. 45,5 x 54,0 cm. 300.-

Druk upamiętniający uroczystość z 31 sierpnia 1857 r. ponownego pochówku szczątków księcia Leszka Czarnego (1241-1288), odnalezionych podczas remontu kościoła dominikanów pw. Trójcy Św., zniszczonego w pożarze Krakowa w 1850 r. Podaje nazwiska dostojnych świadków ceremonii (liczne postacie historyczne XIX-wiecznego Krakowa). W prawym dolnym rogu odręczna notatka ołówkiem (najpewniej z XIX w.): „Ten dokument jest złożony wraz z kościami Księcia – tak drukowany jak niniejszy – tey samej także wielkości – lecz tylko różnica że jest na pergaminie i opatrzony podpisami świadków którzy najmniej do...” [dalej nieczytelne]. Na odwrocie stara pieczęć „Biblioteka O.O. Kapucynów w Krakowie”. Egzemplarz po fachowej konserwacji.
Lit.: Komorowski W., Kęder I. – Ikonografia kościoła Dominikanów i ulicy Grodzkiej w Krakowie. Kraków 2005, s. 134-141, ryc. 65-72.

877. Kulwieć Kazimierz. Polska w granicach naturalnych i historycznych z 30 mapami. Moskwa 1917. Nakładem Rady Zjazdów Organizacji Polskich Pomocy Ofiarom Wojny, k. [2], s. 175, tabl. 30, 20 cm, opr. z epoki, ppł. 240,-

Rys topograficzno-geograficzny historycznych ziem polskich, zawierający też podstawowe informacje etnograficzne. Autorem był Kazimierz Kulwieć (1871-1843) przyrodnik i krajoznawca, redaktor „Ziemi” – organu Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Opr.: bordowe ppł., na licach pap. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Otarcia opr., poza tym stan dobry.

878. [Morze]. Państwowa Szkoła Morska. Zarys monografji. Tczew 1929. Instytut Wydawniczy Szkoły Morskiej, s. 91, [2], ilustr., 22 x 31 cm. opr. pł. wyd., oryg. okł. brosz. zachowane. 180,-

Zarys działalności pierwszej wyższej szkoły morskiej w II Rzeczypospolitej. Zawiera m.in. spis wykładowców, statystykę uczniów oraz opis podróży statku szkolnego „Lwów” w 1926 r. Tytuł tłoczony białym liternictwem na grzbiecie i licu. Stan bardzo dobry. Patrz poz. 890.
(Patrz ilustracja)

879. Mühlradt Johannes. Ein Besuch in Grüntal in der Tuchler Heide, Kr. Berent. Danzig 1908 (właśc. 1913). Druck A.W. Kafemann, s. XVI, 348, ilustr. w tekście, 19,5 cm, opr. wyd. ppł. 180,-

Wycieczka krajoznawcza w Bory Tucholskie. Przyczynek do historii i krajoznawstwa Prus Zachodnich. Opis odwiedzanych miejscowości (m.in. Porzecze, Chojnice, Kaliska, Cieciorka, Borzechowo, Gródek), uwzględniający stosunki polsko-niemieckie, bogatą florę i faunę, ochronę ptaków oraz szereg zagadnień związanych z leśnictwem i łowiectwem. **Edycja z 1913 r.** – układ książki odpowiada wydanemu w 1908 r. pierwszemu tomowi – z karty tyt. usunięto informację o dwóch tomach oraz zmieniono wzór na przedniej i tylnej okładce. Brak mapy, oprócz tego stan dobry.

880. Ossendowski Ferdynand Antoni. W ludzkiej i leśnej kniei. Warszawa – Kraków – Lublin – Łódź – Poznań – Wilno – Zakopane b.r. [1923]. Nakł. Gebethner i Wolff, s. 392, 20,5 cm, opr. z epoki, pł. ze złoc. 100,-

Opis podróży po północnej, centralnej i wschodniej Azji, odbytych przez Ferdynanda Antoniego Ossendowskiego (1876-1945), słynnego podróżnika, działacza społecznego i politycznego. Stan dobry.

881. Paszkiewicz Abdon. Zagadnienie Wielkopolsko-Pomorsko-Kujawskiego Zagłębia Naftowego. (W oświetleniu stwierdzonych faktów ukazywania się ropy naftowej na powierzchni tych ziem, wyników wykonanych przez Niemców wierceń, pomiarów geofizycznych i opinii geologów). Cz. 1-2. Kcynia 1936. Nakł. Aut., s. XIII, [1], 105, ilustr., mapki w tekście; 58, [1], ilustr., mapki, 23 cm, oryg. okł. brosz. 90,-

878. Państwowa Szkoła Morska w Tczewie. 1929.

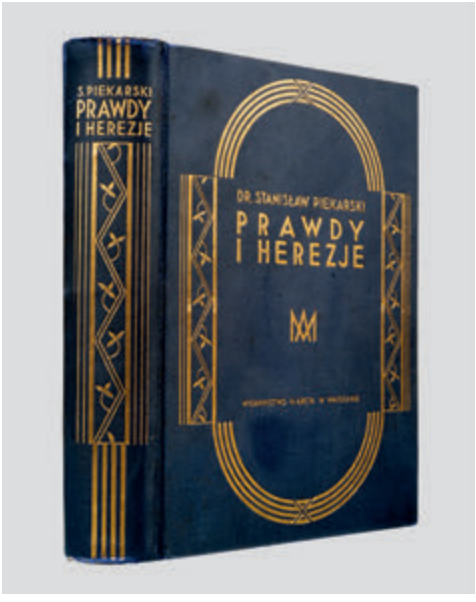
Na karcie tyt. dedykacja autora dla swego wykładowcy (Stanisława Olszewskiego?) z 22.10.36 r. Zagadnienia dotyczące występowania ropy naftowej w Polsce zachodniej. Część II zawiera artykuł S. Olszewskiego „Pochodzenie pierwotne ropy i gazu ziemnego w Polsce". Zapowiadana cz. III nie ukazała się. Drobne przybrudzenia na okł. cz. 1, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie 373)

882. Piekarski Stanisław. Prawdy i herezje. Encyklopedja wierzeń wszystkich ludów i czasów. Religje, wyznania, dogmaty, obrzędy, kościoły, sekty. Opracował i ułożył… Warszawa 1930. Wydawnictwo M. Arct, s. 439, [3], 25 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. 180,-

Wzorowo opracowana encyklopedia obejmująca wszelkie aspekty i kwestie związane z religioznawstwem (pojęcia, wyrażenia, nazwy, zwyczaje, obrzędy, instytucje, sylwetki osób). **Oprawa wydawnicza**: płótno niebieskie ze złoconą tytulaturą i zdobieniami na licu i grzbiecie. Minimalne przetarcia oprawy. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**
Lit.: P. Grzegorczyk, Index lexicorum Poloniae, poz. 2288; W. Łysiak, Empireum…, t. 1, s. 79 (inny wariant kolorystyczny).
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

883. [Pomorze]. Księga pamiątkowa dziesięciolecia Pomorza. Wyd. staraniem Pomorskiego Związku Podoficerów Rezerwy. Toruń 1930. Pomorska Druk. Rolnicza, s. [16], 553, [1], tabl. 7, liczne ilustr., 26 cm, opr. pł. wyd. z tłocz. złotem tytułem na grzbiecie i licu. 300,-

Na karcie przedtyt. dedykacja Zarządu Pomorskiego Związku Podoficerów Rezerwy – Koło Toruń dla dowódcy DOK III gen. dyw. Kazimierza Dzierżanowskiego. Autografy: Kaczmarek, Schneider i Echaust oraz pieczęć organizacyjna (tuszowa). Dzieło poświęcone odzyskaniu Pomorza z szerokim uwzględnieniem roli odrodzonego Wojska Polskiego na Pomorzu i w polskiej administracji państwowej. Znaczna część dzieła dotyczy również instytucji polskiej państwowości w województwie pomorskim oraz historii powiatów i miast pomorskich w latach 1920-1930. Otarcia opr., złocenia na grzbiecie wyblakłe, naturalne zażółcenia kart przy krawędziach, poza tym stan dobry.

882. Encyklopedja wierzeń. 1930.

WIADOMOŚĆ
HISTORYCZNA i STATYSTYCZNA
O MIEŚCIE
JAROSŁAWIU,
położonem
w Królestwie Galicyi, w Cyrkule Przemyślkim, niegdyś w Województwie Ruskiém, ziemi Przemyślkiéy, domu JJ. OO. Xiążąt Czartoryskich dziedzicznem.
Przez
FRANC. SIARCZYŃSKIEGO
Prałata Kollegiaty Jarosławskiéy.
WE LWOWIE,
U KUHNA i MILIKOWSKIEGO.
1826.

886. F. Siarczyński. Jarosław. 1826.

884. Przegląd Zdrojowo-Kapielowy i Przewodnik Turystyczny. Organ Polskiego Towarzystwa Balneologicznego oraz Towarzystw Lekarskich w Busku, w Ciechocinku, w Druskiennikach, w Inowrocławiu, w Krynicy, w Morszynie, w Rabce, w Szczawnicy, w Truskawcu i w Zakopanem. 1934. Rok XXIII. Nr 1-7 (1 czerwca-10 września), s. 66, ilustr. w tekście, 30,5 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisami. 100,-

Rocznik czasopisma wydawanego w sezonie letnim przez Polskie Towarzystwo Balneologiczne. W treści m.in.: O kuracji winogronowej; O wartości leczniczej borowiny niemirowskiej w schorzeniach gośćcowych; Wpływ klimatu górskiego na narząd krążenia; Dotychczasowa działalność Parku Zdrowia [w Ciechocinku] i jego dalsza rozbudowa. Przetarcia płótna oprawy, nieaktualne nalepki i pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

885. Rocznik Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. [R.] II. Warszawa 1908. Nakład Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, s. 159, [1], 64, VIII, ilustr. w tekście, 19 cm, oryg. okł. brosz. 120,-

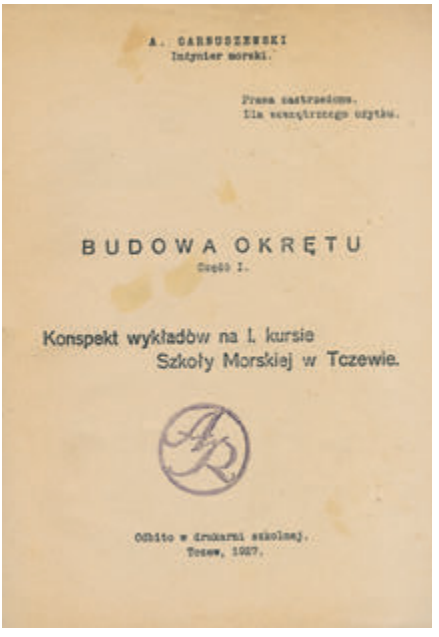
Czasopismo ukazywało się w latach 1907-1916. Zawiera artykuły m.in.: Najstarsze zabytki rolnictwa polskiego (Z. Gloger); Opactwo benedyktyńskie na Łysej Górze; Podanie Łotwy, dotyczące jeziora Łubany w Inflantach polskich (G. Manteuffel). Naddarcia i niewielkie ubytki okładki broszurowej, na karcie tytułowej podpis własnościowy, wewnątrz stan bardzo dobry.

886. Siarczyński Franciszek. Wiadomość historyczna i statystyczna o mieście Jarosławiu. Lwów 1826. U Kuhna i Milikowskiego, s. XIV, 148, [2], winietka tyt. (drzeworyt), 20 cm, opr. pap. z epoki, brzegi kart prószone. 360,-

Egzemplarz z księgozbioru Antoniego Celińskiego (pieczątka heraldyczna „Księgozbiór Celińskich z Cekowa") – ziemianina, bibliofila, właściciela dużej i cennej biblioteki w Cekowie (pow. kaliski). Jedna z pierwszych w literaturze monografii historyczno-geograficznych Jarosławia nad Sanem – miasta założonego w XI w. przez Jarosława Mądrego, ośrodka targowego słynnego z jarmarków. Oprawa zabrudzona, nieaktualne pieczątki i znaki własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

OBRAZ
MIASTA LUBLINA
PRZEZ
SEWERYNA ZENONA
Sierpińskiego A. T. L.
W WARSZAWIE,
W DRUKARNI MAXYMILIANA CHMIELEWSKIEGO
1839.

887. S. Sierpiński. Obraz Lublina. 1839.

A. GARNUSZEWSKI
Inżynier morski.
BUDOWA OKRĘTU
Część I.
Konspekt wykładów na I. kursie
Szkoły Morskiej w Tczewie.
Odbito w drukarni szkolnej.
Tczew, 1927.

890. A. Garnuszewski. Budowa okrętu. 1927.

887. Sierpiński Seweryn Zenon. Obraz miasta Lublina. Warszawa 1839. Druk M. Chmielewskiego, s. XXII, [2], 185, [1], **tabl. ryc. 3 (litografie)**, 19 cm, opr. pł. z tłocz. na licu i grzbiecie. 360,-

Wydanie 1. Pierwszy przewodnik poświęcony wyłącznie Lublinowi. Najbardziej znana praca w dorobku historycznym Seweryna Zenona Sierpińskiego (1815-1843), powieściopisarza, prawnika, historyka. Litografie wg rysunków autora przedstawiają: **Zamek Lubelski, Pałac Tarłów i Sobieskich, Wozuczyn.** Z księgozbioru warszawskiego zegarmistrza Wiktora Dietricha (piecz. i wpis, Brwinów 1930). Brak dwóch kart dedykacji, miejscami zbrązowienia w tekście, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

888. Starkiewicz Szymon. Górka. Kolonia lecznicza dziecięca im. d-ra med. rektora Józefa Brudzińskiego w Busku-Zdroju. Warszawa-Busko-Zdrój 1937. Nakładem Stowarzyszenia p.n. „Górka" Kolonia Lecznicza Dziecięca. Drukarnia i Litografia Jan Cotty, s. [10], 169 [w miejsce 171], [1], tabl. ilustr. 12, ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. wyd. ppł. 120,-

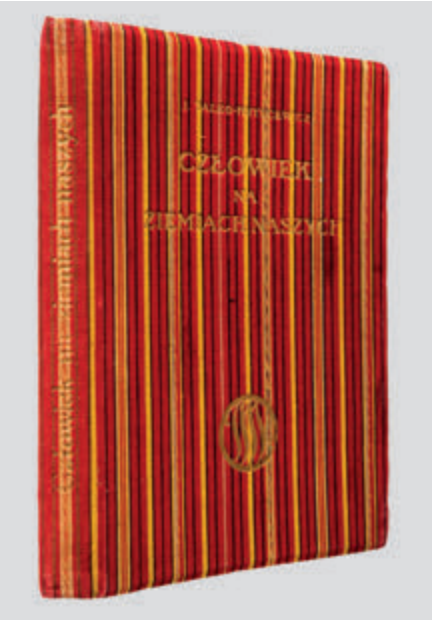
Monografia znanego szpitala dziecięcego znajdującego się w sanatoryjnej części świętokrzyskiego uzdrowiska Busko-Zdrój. Na końcu brak jednej karty, poza tym stan dobry.

889. Stroynowski Stanisław. Europa Północno-Wschodnia. Ziemia i jej mieszkańcy. [T. II]. Wydanie trzecie. Warszawa 1883. Nakład Ferdynanda Hösick'a, s. VI, 317, [1], liczne ilustr. w tekście **(drzeworyty, w tym całostronicowe),** 19 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. na licu i grzbiecie. 180,-

Tom ilustrowanej serii wydawanej przez Stanisława Stroynowskiego (1820-1878), zawierający teksty dotyczące Europy Północno-Wschodniej. Zamieszczono charakterystyki m.in. **ziem polskich wchodzących w skład Cesarstwa Rosyjskiego**: Polesia, Wilna, Trok, Puszczy Białowieskiej, Żmudzi, Białorusi, Karpat, Tatr, Krakowa, Ojcowa, Warszawy, Żuław Wiślanych, Gdańska, Częstochowy, Gniezna,

891. Historia Śląska. 1903.

892. Człowiek na ziemiach naszych. 1913.

Dniestru, Pokucia. Nieaktualne pieczątki i wpisy własnościowe, oprawa naprawiana, brak karty przedtytułowej, wewnątrz stan dobry.
Lit.: Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży. Wiek XIX, poz. 3388.

890. **[Szkoła Morska w Tczewie]. Garnuszewski Antoni**. Budowa okrętu. Cz. 1. Konspekt wykładów na I. kursie Szkoły Morskiej w Tczewie. Tczew 1927. Druk. Szkolna, s. 59, [4], tabl. [40]: rys. [89], err., 21 cm, oryg. okł. brosz. 180,-

Jeden z pierwszych podręczników do nauki budowy okrętów w odrodzonej flocie morskiej autorstwa komandora ppor. mgr inż. Antoniego Waleriana Garnuszewskiego (1886-1964), pierwszego dyrektora Szkoły w latach 1920-1929. Maszynopis powielony. Uszkodzenia i przybrudzenia okł., poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

891. **[Śląsk]**. Bunte Bilder aus dem Schlesierlande. Bd. 2. Hrsg. von Schlesischen Pestalozzi-Verein. Breslau 1903. Verlag von Max Woywod, s. [8], 472, ilustr., 25,5 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. 120,-

Drugi tom bogato ilustrowanej historii Śląska (t. 1, Breslau 1898). Opisano: Gryfów Śląski, Grodziec, Bolesławiec, Żagań, Nowogrodziec, Głogów, Legnicę, Złotoryję, Karpacz, Śnieżkę, Krzeszów, Srebrną Górę, Wrocław, Brzeg, Opole, Racibórz, Bytom, Lubliniec. Zwrócono również uwagę na ważne postaci tego rejonu, m.in. ojca współczesnego pszczelarstwa Jana Dzierżona, filozofa Jakuba Böhme, pisarz i historyka Joachima Cureusa oraz dramaturgów i powieściopisarzy Gerharda Hauptmanna i Gustava Freytaga. Stan dobry. **Ładna oprawa wydawnicza**.
(Patrz ilustracja)

892. **Talko-Hryncewicz Julian.** Człowiek na ziemiach naszych. Warszawa 1913. Wydawnictwo J. Mortkowicza, s. VI, [2], 152, 8, [12], tabl. ilustr. 21, 27 cm, opr. wyd. pł. 140,-

894. Z. Wąsowicz. Krynica i jej środki lecznicze. 1901.

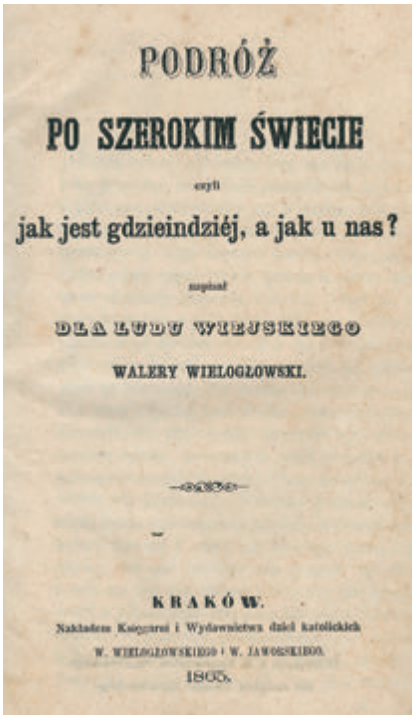
Pionierska praca antropologii ziem polskich autorstwa J. Talko-Hryncewicza (1850-1936), antropologa, etnografa, badacza Syberii, profesora Uniwersytetu Wileńskiego i Jagiellońskiego. W pierwszym rozdziale autor zaznajamia „ogólnie z przedmiotem dotyczącym człowieka, w dalszych omawia w porządku chronologicznym kulturę i fizyczną budowę ludów na ziemi naszej zamieszkałych". Ilustracje i fotografie autorstwa E. Frankowskiego (antropologa z Uniw. Jag.). Oprawa wyd. pł. w barwne pasy, nawiązująca do stylistyki ludowej, złoc. tyt. na licu i grzbiecie. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

893. Verdmon-Jacques Leonard de. Krótka monografia wszystkich miast, miasteczek i osad w Królestwie Polskiem. Warszawa 1902. Nakładem autora. Druk Rubieszewskiego i Wrotnowskiego, s. [4], 330, VII, [1], 23 cm, opr. płsk. 180,-

Monografia historyczno-geograficzna Leonarda de Verdmon-Jacquesa (1861-1930). Zawiera w układzie alfabetycznym opisy 462 miast i miasteczek Królestwa Polskiego, uwzględniające informacje o ich powstaniu, historii, najważniejszych obiektach i zabytkach. Karta tytułowa z niewielkimi ubytkami w narożnikach, poza tym stan bardzo dobry.

894. Wąsowicz Zygmunt. Krynica i jej środki lecznicze. Kraków 1901. Nakł. c.k. Zarządu Zdrojowego w Krynicy, s. 130, [2], fot. w tekście 34, 20,5 cm, opr. wydawnicza pł. z tyt. na licu. 180,-

Wydanie 1. Znakomita monografia historyczno-geograficzna i balneologiczna Krynicy, połączona z przewodnikiem turystycznym po uzdrowisku i jego okolicach. Zygmunt Wąsowicz (1867-1932), jeden z najbardziej zasłużonych lekarzy krynickich, a także znawca i kronikarz miasta i regionu. Nieaktualna pieczątka własnościowa. Przybrudzenia pł. opr., miejscami przybrudzenia marginesów, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

PODRÓŻ

PO SZEROKIM ŚWIECIE

czyli

jak jest gdzieindziéj, a jak u nas?

napisał

DLA LUDU WIEJSKIEGO

WALERY WIELOGŁOWSKI.

KRAKÓW.

Nakładem Księgarni i Wydawnictwa dzieł katolickich

W. WIELOGŁOWSKIEGO i W. JAWORSKIEGO.

1865.

895. Podróż po szerokim świecie. 1865.

896. K. W. Wójcicki. Klechdy. 1876.

895. Wielogłowski Walery. Podróż po szerokim świecie czyli jak jest gdzieindziej, a jak u nas? Kraków 1865. Nakładem Księgarni i Wydawnictwa Dzieł Katolickich W. Wielogłowskiego i W. Jaworskiego, s. 104, 18,5 cm, opr. z epoki pł. 90,-

Książka dla ludu wiejskiego relacjonująca spostrzeżenia z wyprawy po ziemiach polskich i krajach europejskich, napisana przez Walerego Wielogłowskiego (1805-1865) – działacza politycznego, uczestnika powstania listopadowego, odznaczonego za odwagę krzyżem Virtuti Militari, na emigracji przyjaciela Adama Mickiewicza, następnie posła na Sejm Krajowy we Lwowie. Zaplamienia okładki, wewnątrz stan dobry.
(Patrz ilustracja)

896. Wójcicki Kazimierz Władysław. Klechdy. Starożytne podania i powieści ludowe. Ilustrowane rysunkami Andriollego, Gersona..., rytowane na drzewie przez Gorazdowskiego, Holewińskiego... Wydanie trzecie pomnożone. Warszawa 1876. W Drukarnii S. Lewentala, s. XXVI, [2], 237, [3], **tabl. ryc. 12 (drzeworyty),** 27 cm, opr. wyd. pł. z dorobionym współcz. grzbietem i wzmocnionymi pł. krawędziami. 480,-

Zbiór legend i powieści ludowych, które trzeba przeczytać, żeby zrozumieć, co znaczy nasza fantazja narodowa (autor). K. W. Wójcicki (1807-1879), pisarz, historyk Warszawy, niestrudzony wydawca i redaktor (Biblioteka Warszawska, Kłosy, Przegląd Naukowy, Bluszcz, Tygodnik Ilustrowany). Książka zawiera m.in. utwory: Diabli taniec, Wilkołaki, Morskie Oko, Twardowski, Boruta. 12 efektownych drzeworytów wg rysunków Andriollego, Gersona, Kostrzewskiego, Witkiewicza i in. Rdzawe plamki, niewielkie przybrudzenia pap. Stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja)

897. Z bliska i z daleka. 1933-1938.

899. T. J. Żmudziński. Piaseczno. 1933.

897. Z bliska i z daleka. Geografia, krajoznawstwo, podróżnictwo. Redaktor odpowiedzialny Adam Malicki. R. I-VI (z. 1-58). 1933-1938. Lwów 1933-1938. Drukarnia Polska, s. 229, [3]; 272; 304; 312; 268; 311, [1], w tekście liczne ilustr., mapy i wykresy, 23 cm, opr. jednolita z epoki ppł. ze złoc. napisami. 240,-

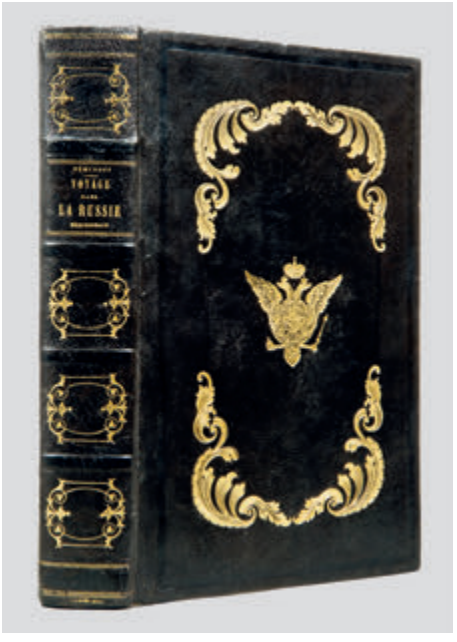
Sześć kompletnych roczników lwowskiego czasopisma poświęconego geografii, podróżom i krajoznawstwu. W treści m.in.: W krainie kukurydzy, tytoniu i grot podziemnych (Podole Pokuckie); Najdziksza część Karpat – Gorgany; **Tatry onegda**; Port gdański; Łodzią przez Wołyń i Polesie; „Dzikie" warzelnictwo soli na Podkarpaciu; Kazimierz i Puławy; **Za Niemen – hen precz...**; O rynku lwowskim; 1000 kilometrów szlakiem ekspedycji archeologicznej na Wileńszczyźnie; Zjawiska kresowe na Podolu; Huculskim szlakiem; Piękno okolic Lwowa; Potomkowie Tatarów na Śląsku; Z wycieczki do delty Niemna; Z przeszłości Rabki. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

898. Zubrzycki Jan Sas. Mistrz Twardowski. Białoksiężnik polski. Prawda z podań. Miejsce Piastowe 1928. Druk Zakłady Świętego Michała Archanioła, s. 407, [1], w tekście 95 rys., 20,5 cm, opr. wyd. karton. 120,-

Okładka projektu krakowskiego artysty malarza Zdzisława Gedliczki. Studium etnograficzne nad znaczeniem form geometrycznych osnute na tle legendy o Twardowskim. Stan bardzo dobry.

899. Żmudziński Tadeusz Jan. Piaseczno, miasto królewskie i narodowe 1429-1933. [Piaseczno 1933]. Nakładem Zarządu miasta Piaseczna, s. 400, tabl. ilustr. 16, ilustr. w tekście, 20 cm, opr. z epoki skóra z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie, zach. przednia oryg. okł. kart., etui kartonowe. 200,-

Najobszerniejsza monografia miasta Piaseczna. Przygotowywana na 500-lecie nadania praw miejskich, dopiero w 1933 r. Cz. I – od ks. mazowieckich do Odrodzenia Polski; Cz. II – Piaseczno w Polsce

900. Podróż do Rosji i na Krym. 1840.

902. Opisanie Peterhofu. 1868.

Niepodległej. **Ładna oprawa luksusowa**: skóra w kolorze ciemnozielonym, górny brzeg kart barwiony. Przetarcie jednego z narożników oprawy, poluzowany blok, sporadyczne zażółcenia, znaki własnościowe, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

---

900. Demidow Anatolij Nikołajewicz. Voyage dans la Russie méridionale et la Crimée, par la Hongrie, la Valachie et la Moldavie. Paris 1840. Ernest Bourdin, k. [1], **frontispis (drzeworyt)**, s. VIII, VII, 621, [3], **tabl. ryc. 23 (drzeworyty)**, nuty 1, winiety, inicjały, finaliki (drzeworyty), 26 cm, opr. z epoki, skóra. 1500,-

Wydanie 1. Słynne dzieło Anatolija Nikołajewicza Demidowa ks. di San Donato (1813-1870), rosyjskiego hrabiego i toskańskiego księcia, geografa, członka niezwykle bogatej rodziny przemysłowców, męża kuzynki cesarza Francuzów Matyldy Letycji Bonaparte. **Opis podróży do Rosji i na Krym** (przez Węgry, Wołoszczyznę i Mołdawię) powstał w trakcie zorganizowanej przez autora w roku 1837 ekspedycji, w trakcie której francuscy uczeni znaleźli na Krymie nowe złoże węgla kamiennego. Przedsięwzięcie rozsierdziło cara Mikołaja I, ponieważ na wyprawę nie zaproszono badaczy rosyjskich. By udobruchać imperatora Demidow przypisał mu swoje dzieło, poprzedzając wstęp kilkustronicową dedykacją dla cara. Drzeworyty odbite na papierze indyjskim wykonano według rysunków **Denisa Raffeta** (1804-1860), francuskiego malarza, który także wziął udział w wyprawie. **Opr. sygnowana** na grzbiecie „C. Blaise, 68 r[ue] de Bac". Na licach tłocz. i złoc. carski herb Romanowów. Ekslibris francuskiego kolekcjonera Gastona Héliota. Brak k. tyt., na kartach przebarwienia i zażółcenia, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

901. Fidicin Ernst. Berlin, historisch und topographisch dargestellt. Berlin 1852. Schroeder, s. VI, 202, **mapa 1 (litografia rozkł.)**, 21,5 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisami na grzbiecie. 240,-

Egzemplarz z pieczątkami: „Stadtbibliothek Koenigsberg". Historyczno-topograficzna monografia Berlina opracowana przez Ernsta Fidicina (1802-1883). Na końcu duża historyczna mapa Berlina (o wymiarach 71x50 cm). Niewielkie otarcia oprawy, mapa zdublowana na płótnie, stan dobry.

902. [Peterhof].Gejrot Aleksandr. Opisanie Petergofa. Sanktpeterburg 1868. Tip. Imperatorskoj Akademii Nauk, s. [8], IV, [2], 131, [1], VI, tabl. portr. 3 (fotografie, staloryt), **tabl. ryc. 33 (drzeworyty),** mapa 1, plan 1, 26,5 cm, opr. pł. wyd. tłocz. ze złoc., obcięcia kart złoc. 2400,-

Bogato ilustrowany, poprzedzony wstępem historycznym przewodnik po Peterhofie, rezydencji pałacowo-ogrodowej założonej przez cara Piotra I w latach 1714-1721. Na ilustracjach m.in. cerkwie, dworzec, teatr, pałace i pawilony, parki, fontanny, kaskady, budowle i wzgórza ogrodowe, kanały, jeziora i przystanie). **Z portretami cara Piotra Wielkiego, Mikołaja II i Aleksandra II, planem Peterhofu z objaśnieniami oraz mapą okolic (Peterhof, Aleksandria, Oranienbaum i Petersburg).** Autorem dzieła jest generał Aleksander Fiodorowicz Gejrot (1817-1882), ówcześnie jeden z większych edytorów rosyjskich wydawnictw o charakterze historycznym i geograficznym. Okł. ze ślepo tłoczoną ozdobna ramką, tyt. tłocz. złotem na grzbiecie i w centralnej części lica, plan i mapa na papierze o fakturze jedwabiu. Narożnik opr. naprawiany, wyklejki późniejsze, miejscami rdzawe plamki i zbrązowienia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

903. Schreiber Aloys. Nouvel Itinéraire portatif des Bords du Rhin, depuis Schaffhouse jusqu'en Hollande, à Bade, à la vallée de la Murg et à la Forêt-Noire, aux principaux environs et aux bains de ces contrées. Paris (Paryż) 1828. H. Langlois fils et Cie, k. [2], s. II, 387, planów 5 (miedzioryty), 13,5 cm, opr. z epoki, płsk. 240,-

Popularny podręczny przewodnik po terenach położonych nad Renem od Szafuzy (Szwajcaria) do Holandii, zawiera m.in. **opisy Szwarcwaldu i Badenii.** Podano praktyczne informacje dla podróżnych (ceny środków transportu, adresy hoteli i inne możliwości zakwaterowania) oraz opisy najciekawszych miejsc i zabytków. Autorem był Aloys Schreiber (1761-1841) pochodzący z Badenii pisarz, poeta, znany przede wszystkim z opisów podróży wzdłuż biegu Renu. Wpis własnościowy członka delegacji polskiej do ZSRR w 1929 r. Brak mapy. Otarcia opr., zagięcia krawędzi kilku k., miejscami drobne zaplamienia, poza tym stan dobry.

904. Strutyński Juliusz. Miscellanea. Wilno1855. Nakładem i drukiem T. Glücksberga, s. [6], 184, 17 cm, opr. z epoki, płsk. 180,-

Wspomnienia i **opis podróżny po Kaukazie** autorstwa hrabiego Juliusza Strutyńskiego (1810-1878) – poety, powieściopisarza, pamiętnikarza. Książka zawiera liczne obserwacje etnograficzne i geograficzne. Opr.: brązowy płsk, na licach pap. marm., brzegi k. marm. Pieczątka heraldyczna biblioteki majątku w Kościelcu. Stan bardzo dobry.

WIEDZA O KSIĄŻCE. BIBLIOFILSTWO. SZTUKA

905. Bielowski August. Katalog Biblioteki Odnowskiej Aleksandra Batowskiego w Odnowie. Lwów 1852. Z prasy pośpiesznej Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, k. [2], s. 212, [1], 21,5 cm, opr. współcz. skóra, zach. oryg. okł. brosz. 900,-

Katalog przeznaczonych na sprzedaż zbiorów Biblioteki Odnowskiej w Odnowie (obecnie Udnów) Aleksandra Batowskiego (1799-1862), działacza politycznego, historyka, publicysty, bibliofila i kolekcjonera, od lat 40. XIX w. związanego z Biblioteką hr. Wiktora Baworowskiego. Sporządzony został przez Augusta Bielowskiego (1806-1876), historyka, pisarza, dyrektora Zakładu Narodowego im. Ossolińskich. Większość bogatej kolekcji odnowskiej znalazła się w Bibliotece Baworowskich. Opr. wykonana przez Marka Bauera, sygnowana ślepym tłokiem. Zachowana oryginalna okładka broszurowa oraz karta zamówienia pozycji z katalogu. Krawędzie kilku kart wzmacniane, miejscami zagniecenia i zabrudzenia kart, poza tym stan dobry. **Bardzo rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

906. Błotnicki Tadeusz. Zarys historji ubiorów z uwzględnieniem historji haftów i tkanin. Ilustracje wykonano według rysunków art. malarza Kazimierza Puchały oraz fotografij z oryginałów. Kraków 1930. Nakładem Drukarni Przemysłowej, s. 244, liczne ilustr. w tekście, 22,5 cm, opr. z epoki ppł. ze złoc. napisem na grzbiecie, zach. oryg. okł. brosz. 80,-

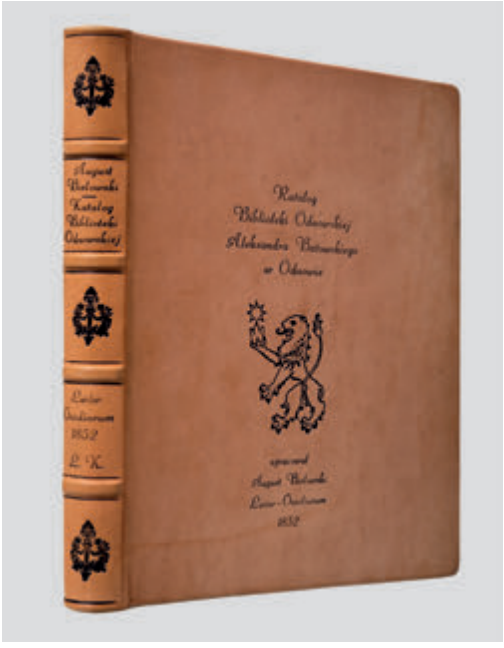
Bogato ilustrowana historia ubiorów opracowana przez Tadeusza Błotnickiego (1858-1928). Autor przedstawił ewolucję strojów od czasów starożytnych do końca XIX wieku, wśród rozdziałów m.in.: Normanowie w XI i XII wieku (zbroja, hafciarstwo); Zbroja w XIII wieku; Ubiory w Polsce w XIII wieku; Toaleta rycerska w XIV wieku; Polska w epoce „złotego wieku"; Od Restauracji do końca Cesarstwa; Zdobnictwo w XIX wieku. Stan dobry.

907. Dzieduszycki Wojciech. Historya malarstwa we Włoszech. Z 20 rycinami. Lwów 1892. Gubrynowicz i Schmidt, s. [4], 320, XLI, [6], tabl. ilustr. 20, 23 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisem na grzbiecie. 240,-

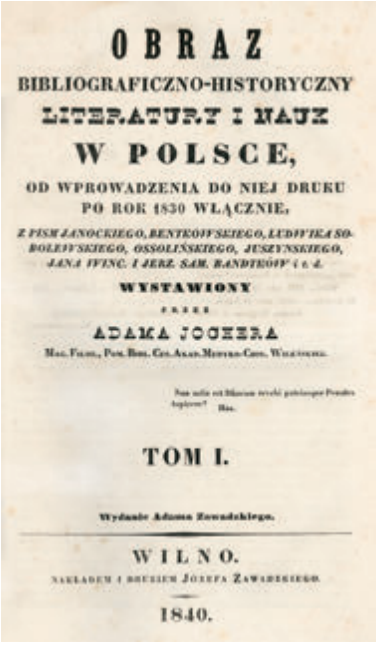
Przekrojowa historia malarstwa we Włoszech od czasów starożytnych, opracowana przez Wojciecha hr. Dzieduszyckiego (1848-1909) – historyka sztuki, profesora Uniwersytetu Lwowskiego, jednego z przywódców partii konserwatywnej w Galicji. Na końcu, z odrębną łacińską paginacją „Spis alfabetyczny malarzy z wymienieniem ich dzieł znakomitszych". Na 20 tablicach reprodukcje wybranych prac. Zaplamienia przedniej wyklejki, na karcie tytułowej podpis własnościowy, poza tym stan dobry.

908. Glaser Curt. Die Graphik der Neuzeit. Berlin 1923. Bei Bruno Cassirer, s. IX, 584, [2], liczne ilustr. w tekście, 27 cm, opr. wyd. pł. z ilustr. na licu. 180,-

Historia grafiki europejskiej. Książka omawia poszczególne techniki graficzne (miedzioryty, litografie, drzeworyty), opisuje historię grafiki w drugiej połowie XIX w. w poszczególnych krajach – Anglii,

905. Katalog Biblioteki Odnowskiej. 1852.

OBRAZ
BIBLIOGRAFICZNO-HISTORYCZNY
LITERATURY I NAUK
W POLSCE,
OD WPROWADZENIA DO NIEJ DRUKU
PO ROK 1830 WŁĄCZNIE,
Z PISM JANOCKIEGO, BENTKOWSKIEGO, LUDWIKA SOBOLEWSKIEGO, OSSOLIŃSKIEGO, JUSZYŃSKIEGO, JANA WINC. I JERZ. SAM. BANDTKÓW i t. d.
WYSTAWIONY
PRZEZ
ADAMA JOCHERA
TOM I.
Wydanie Adama Zawadzkiego.
WILNO.
NAKŁADEM I DRUKIEM JÓZEFA ZAWADZKIEGO.
1840.

911. A. Jocher. Bibliografia. 1840-1842.

Francji, Holandii, Skandynawii i Niemczech. XX wiek reprezentowany jest m. in. przez Lovisa Corintha, Maksa Slevogta, Edvarda Muncha i Maksa Beckmanna. Na końcu obszerna bibliografia i indeks osobowy. Stan dobry.

909. Henner Gabriel Tadeusz. Księga godzin. Bydgoszcz 1924. Nakładem i czcionkami Drukarni Narodowej, s. [2], 27, [2], 29 cm, opr. późniejsza papier marm., zach. oryg. okł. brosz. 120,-

Bibliofilskie, niskonakładowe wydanie tomu poezji Gabriela Tadeusza Hennera (1893-1949) – poety, dramaturga. Druk na papierze żeberkowym, tekst w ozdobnych bordiurach, każdy utwór rozpoczyna barwny inicjał. Nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Ładny i rzadki druk.**

910. Homolacs Karol, Smolik Przecław. Oprawy zakładu introligatorskiego Roberta Jahody z lat 1925-1926. Dwa artykuły. Kraków 1926. Nakładem Roberta Jahody, s. 46, [2], tabl. ilustr. w tekście 22, 28,5 cm, opr. wyd. ppł. ze złoc. na licu, zach. oryg. okł. brosz. 180,-

Wydano w nakładzie 400 numerowanych egzemplarzy (egz. bez numeru). Zawiera dwa artykuły: Kilka uwag ogólnych o oprawach zakładu Roberta Jahody wykonanych na Wystawę Sztuki Dekoracyjnej w Paryżu (K. Homolacs); Oprawy zakładu Roberta Jahody z dwu lat ostatnich (P. Smolik). Na tablicach ilustracje opraw. **Oprawa wydawnicza zakładu Roberta Jahody:** półpłótno, ze złoc. na licu. Stan bardzo dobry.

911. Jocher Adam. Obraz bibliograficzno-historyczny literatury i nauk w Polsce, od wprowadzenia do niej druku po rok 1830 włącznie z pism Janockiego, Bentkowskiego, Ludwika Sobolewskiego, Ossolińskiego, Juszyńskiego, Jana Winc. i Jerz. Sam. Bandtków itd. T. 1-2 (z 3). Wilno 1840-1842. Nakładem i drukiem Józefa

Zawadzkiego, s. XXXII, LXXXVI, 470, [2], **tabl. ryc. 2 (litografie)**; XVI, 687, [2], **tabl. ryc. 3 (litografie)**, 24 cm, opr. jednolita ppł. 450,-

Oparte na bogatych materiałach źródłowych dzieło Adama Jochera (1791-1860), zasłużonego bibliografa, **będące w zamierzeniu początkiem polskiej bibliografii narodowej.** Praca o dużej wartości merytorycznej, stanowiła jedno ze źródeł „Bibliografii polskiej" Karola Estreichera. Tom 1 zawiera: literatura (rzymska i grecka), filologia starożytna, dzieje oświecenia (historia literatury, bibliografie, biblioteki, czytelnie, drukarnie, towarzystwa uczone, szkoły), dzieła encyklopedyczne, pisma periodyczne, zbiory, polygrafie, noty. Tom 2: Pismo Święte, Ojcowie Kościoła, teologia: dogmatyczna, moralna, pastoralna, kaznodziejska i panegiryczna. Grzbiety opraw oklejone późniejszym płótnem, na kartach charakterystyczne zażółcenia (miejscami intensywniejsze), do kompletu brak tomu trzeciego, który ukazał się piętnaście lat później. *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

912. [Katalog]. Official Catalogue of the Polish Pavilion at the World's Fair in New York 1939. Warsaw (Warszawa) 1939. Arkady, s. [4], 503, [1], tabl. ilustr. w ramach paginacji 115 (w tym 14 barwnych), 21 cm, opr. pł. wyd. 600,-

Oficjalny katalog Pawilonu Polskiego na Wystawie Światowej w Nowym Jorku w roku 1939. Anglojęzyczna wersja jednego z najcenniejszych źródeł dokumentujących ekspozycję. Złożyło się na nią 11 tysięcy obiektów, które po wybuchu wojny pozostały w USA. Podobny los spotkał większość egzemplarzy katalogu. Przedstawia on wszechstronny obraz historii i kultury Polski oraz osiągnięć II Rzeczypospolitej. Bardzo bogaty dział sztuki ze spisem wystawców, artystów i wykonawców. Opracowanie graficzne Henryka Munda. Stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

913. Kopera Feliks. Pagaczewski Julian. Polskie muzeum czyli zbiór sześćdziesięciu czterech podobizn naszych zabytków wraz z illustrowanym tekstem, obejmującym szkice z zakresu historyi sztuki... Kraków b.r. Nakładem St. Zarewicza i Spółki, s. [2], 8, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, tabl. ilustr. 64, 36 cm, opr. współcz. płsk. z tyt. na grzbiecie, zach. lica opr. wyd. 400,-

Opis zabytków sztuki polskiej wraz z ilustracjami, stanowiący historyczny przekrój sztuki polskiej. Wybrano obiekty z dziedziny malarstwa, drukarstwa i rzeźby. Dołączono również artykuły z dziedziny historii sztuki: O rzeźbach naszych gotyckich budynków; Znaki drukarń polskich w XV i XVI wieku; Wit Stwosz; Szymon Czechowicz i in. Stan dobry. **Rzadkie.**

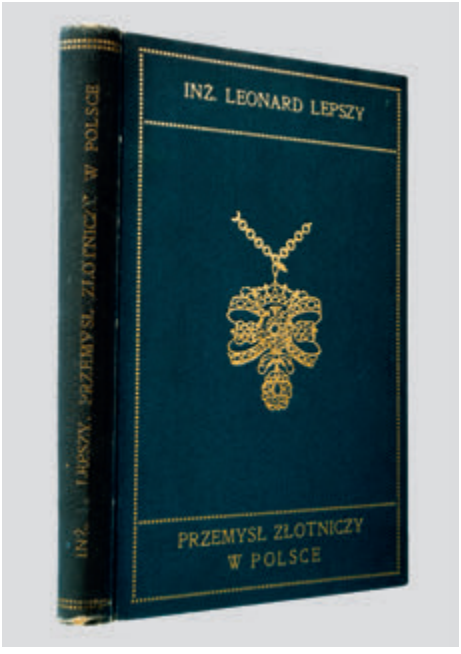
914. [Lelewel Joachim]. Spis „lelewelianów" znajdujących się w archiwach Ministerstwa Sprawiedliwości w Brukseli, przysłane przez Edwarda Bartola ministrowi oświaty Stanisławowi Skrzeszowskiemu w Warszawie 13 sierpnia 1947 r. Maszynopis, 12 kart (bez opr.). 300,-

Maszynopis. Dwa egzemplarze wykazu dokumentów i pamiątek po Joachimie Lelewelu z okresu jego pobytu w Brukseli w latach 1833-1861 (listy, portrety, notatki, dokumenty urzędowe i policyjne, donosy agentów belgijskiej tajnej policji Sûreté – m.in. „dowody kompromitujące Lelewela" i raport „o sytuacji materialnej i zachowaniu się Lelewela w miejscach publicznych", artykuły prasowe, pisma sądowe itp.) – łącznie 12 kart, z dołączoną wizytówką Edwarda Bartola, zawierającą na rewersie jego krótki, odręczny list do ministra Stanisława Skrzeszowskiego. Na jednej z kopii odręczna notatka piórem (zapewne ręką Skrzeszewskiego) na temat przekazania odpisów [Helenie] Więckowskiej (wydawczyni 5 tomów „Listów emigracyjnych" J. Lelewela). **Edward Bartol** (1910-1986) – dyplomata, chargéd'affaires RP (później PRL) w Brukseli od 1947 do 1948 r. **Stanisław Skrzeszewski** (1901-1978) – minister oświaty w rządzie Józefa Cyrankiewicza w latach 1947-1950, później minister spraw zagranicznych (1951-1956) i szef Kancelarii Sejmu PRL (1957-1969).

915. Lepszy Leonard. Przemysł złotniczy w Polsce. Kraków 1933. Nakładem Miejskiego Muzeum Przemysłowego imienia dra Adrjana Baranieckiego, s. 358, [2], liczne ilustr. w tekście, 24,5 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. na grzbiecie i licu. 350,-

912. Katalog Pawilonu Polskiego. 1939.

915. L. Lepszy. Złotnictwo w Polsce. 1933.

Wydanie 1. Podstawowa monografia przemysłu złotniczego w Polsce z bogatym zestawem wizerunków punc polskich i związanych z Polską złotników i wytwórni złotniczych opracowana Leonarda Lepszego (1856-1937) – historyka sztuki, konserwatora zabytków, badacza dziejów złotnictwa na ziemiach polskich. Praca omawia dzieje probiernictwa i cechowania oraz zawiera wykaz dawnych znaków złotniczych głównych miast polskich. Książka zawiera m.in.: rozdziały: O dziejach probiernictwa; Współczesna ustawa probiercza polska; Cechy państwowe polskie; Cechy podatkowe na zapalniczkach; **Dawne znaki złotnicze miast polskich**. Nieznane z pochodzenia cechy z lat 1789-1806; O cechowaniu starych wyrobów złotniczych; Opłaty probiercze; Znaki podatkowe na zapalniczkach ze złota i srebra. Drobne otarcia płótna, poza tym stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz. Rzadki wariant oprawy wydawniczej.** *(Patrz ilustracja)*

916. Maliszewski Edward. Bibliografja pamiętników polskich i Polski dotyczących (Druki i rękopisy). Warszawa 1928. Nakł. Towarzystwa Miłośników Książki, s. X, 447, [5], 25 cm, opr. wyd. tekturowa, ochronne okładki. 180,-

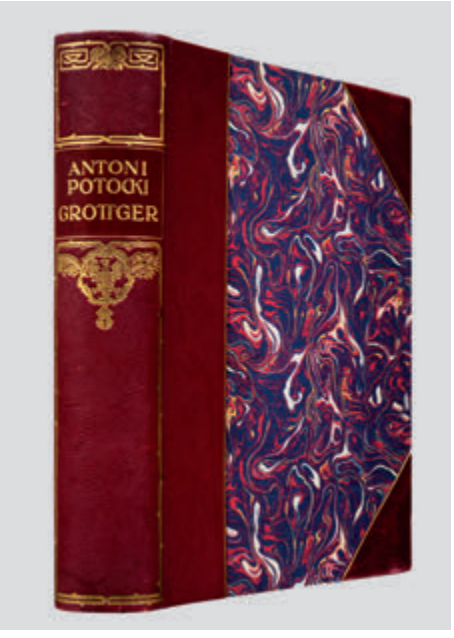
Egzemplarz z księgozbioru Juliusza Wiktora Gomulickiego (pieczątka). Pierwsza edycja podstawowej bibliografii pamiętników polskich obejmująca 5445 pozycji (w tym wydawnictwa zbiorowe). Marginalia ołówkiem i kredką. Stan dobry.

917. Malkowsky Georg. Kultur- und Kunstströmungen in deutschen Landen. Die Preußischen Ostmarken. I. Schlesien in Wort und Bild. Braunschweig-Berlin 1913. Verlag von Georg Westermann, s. [12], 230 (właśc. 233), [2], ilustr., 29 cm, opr. wyd. pł. z tłocz. i złoc. na licu i grzbiecie. 120,-

Wyd. 1. Ładnie wydana i bogato ilustrowana historia Śląska. Liczne ilustracje miast, klasztorów, zamków i pałaców, jak również rzeźb, malarstwa i rzemiosła artystycznego. Niewielkie otarcia oprawy, stan dobry. *(Patrz ilustracja na stronie następnej)*

917. Architektura i sztuka Śląska. 1913.

920. A. Potocki. Grottger. 1931.

918. Młodożeniec Jan. Małe Wielkie Prace. Katalog wydany z okazji wystawy prac. Warszawa 2017, Fundacja Editions Spotkania, s. 63, 32,5 cm, opr. wyd. karton. 100,-

Wydano w nakładzie 400 egz. Bogato ilustrowany katalog wydany z okazji wystawy prac Jana Młodożeńca (1929-2000), jednego z najwybitniejszych twórców polskiej szkoły plakatu, autora okładek i ilustracji książkowych, wspaniałego rysownika. Ekspozycję w warszawskim Centrum Giełdowym przygotowali synowie artysty Stanisław (malarz) i Piotr (grafik), przy udziale Fundacji Editions Spotkania (założonej przez Piotra Jeglińskiego w celu krzewienia postaw patriotycznych i promocji polskiej kultury). Praca zawiera m.in. liczne, barwne reprodukcje głównie gwaszy ze zbiorów rodziny artysty oraz tekst Zdzisława Schuberta, kuratora Galerii Plakatu i Designu MN w Poznaniu (po polsku i francusku). Stan bardzo dobry. Patrz poz. 933.

919. Polska Gazeta Introligatorska. Redaktor odpowiedzialny Stanisław Haremza. R. II. 1929. Nr 5 (maj), s. 49-63, [1], tabl. ilustr. 2, 26 cm, opr. współcz. pł., na lico naklejona oryg. okł. brosz. 60,-

Numer „Polskiej Gazety Introligatorskiej" poświęcony Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w 1929 roku oraz IV. Zjazdowi Bibliofilów i II. Zjazdowi Bibliotekarzy Polskich w Poznaniu. Na kredowych tablicach reprodukcje opraw introligatorni Rolniczej Drukarni i Księgarni Nakładowej w Poznaniu oraz książki z biblioteki króla Stefana Batorego. Ekslibris. Stan bardzo dobry.

920. Potocki Antoni. Grottger. Lwów 1931. Nakład i własność H. Altenberga, s. VIII, 216, portret, liczne tabl. ilustr. (w tym kolor. i dwustronicowe), 27 cm, opr. płsk. wyd. ze złoc. na licu i grzbiecie. 450,-

Bogato ilustrowana, najpełniejsza i do dziś niezastąpiona monografia artystyczna Artura Grottgera, (1837-1867), wybitnego rysownika i malarza, którego cykle poświęcone powstaniu styczniowemu kształtowały patriotyczną świadomość narodową wielu pokoleń Polaków. Stan bardzo dobry**. Efektowny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

921. Przewodnik Bibliograficzny. Miesięcznik dla wydawców, księgarzy, antykwarzów, jako też czytających i kupujących książki. Założony w roku 1878. Wydawany obecnie przez Narodowy Instytut Bibliograficzny w Niebylcu. Pod redakcją Szymona Starowolskiego. Wydali J.A. Załuski, J.D.A. Janocki, M.H. Juszyński, A.B. Jocher. Seria 2. Tom 6. Zeszyt 13, s. 489-507, 22,5 cm, opr. wtórna karton. 200,-

Wydanie 1. Żart wydawniczy. **Zeszyt 13 „Przewodnika Bibliograficznego"**. Legendarna publikacja bibliofilska J. St. Bystronia, F. Bielaka, M. Brahmera i S. Kota, będąca fikcją bibliograficzną rzekomych dzieł ówczesnej polskiej elity naukowo-kulturalnej. Umieszczone w katalogu tytuły prac stanowią błyskotliwą, pełną humoru charakterystykę osobowości poszczególnych postaci i satyrę na ich twórczość. Patrz poz. 363. **Bardzo rzadkie.**

922. Rosiński Zygmunt. Spis miedziorytów polskich obejmujący przeważnie portrety polskich osobistości oraz widoki miast polskich i mapki geograficzne z 16., 17., 18. i 19. wieku w zbiorze… Z 106 ilustracyami. Opracował właściciel zbioru. Przedmowa Macieja Wierzbińskiego. Poznań 1918. Nakładem Autora. Czcionkami Drukarni Dziennika Poznańskiego, s. [16], 163, ilustr. całostr. 106, 23 cm, opr. z epoki płsk., szyldzik z tyt. na grzbiecie. 300,-

Katalog wystawy zorganizowanej w Poznaniu w 1918 r., prezentującej słynny zbiór miedziorytów Zygmunta Rosińskiego. Zawiera opisy 868 pozycji, w tym kilkuset portretów (od XVI-wiecznych podobizn Zygmunta Augusta, poprzez portrety królów polskich, aż do wizerunków Tadeusza Kościuszki i ks. Józefa Poniatowskiego) oraz widoków ogrodów, zamków, budowli, łuków triumfalnych, scen batalistycznych i map. Na tablicach reprodukcje 106 miedziorytów. Efektowna oprawa z epoki w szeroki półskórek, grzbiet pięciopolowy i z szyldzikiem skórzanym z tyt. Niewielkie przybrudzenia i ubytki narożników opr., poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

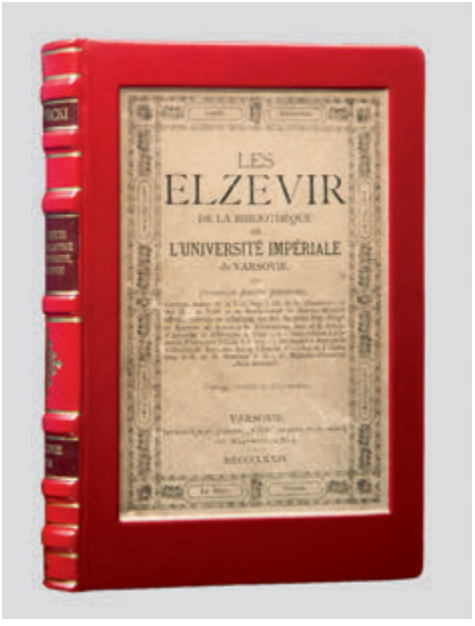
923. Schultz Bruno. Rysunki i archiwalia ze zbiorów Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie. Układ całości i tekst Wojciech Chmurzyński. Warszawa 1992, s. 407, liczne ilustracje w tekście, 28,0 cm, opr. wyd. karton; oraz: **Katalog** – Pamiętnik Wystawy „Bruno Schulz. Ad Memoriam" w Muzeum Literatury w Warszawie. Pod redakcją Wojciecha Chmurzyńskiego, Warszawa 1995, s. 326, liczne ilustracje w tekście, 28,0 cm, opr. wyd. karton; oraz: **English supplement of Catalogue** – Memoirs of the Exhibition „Bruno Schulz (1892-1942) Ad Memoriam" in Muzeum Literatury in Warsaw. Edited by Wojciech Chmurzyński. Warsaw 1995, s. 90, ilustracje w tekście, 27,5 cm, opr. wyd. karton. 300,-

Trzy publikacje warszawskiego Muzeum Literatury poświęcone twórczości literackiej i artystycznej wybitnego pisarza, malarza, rysownika i grafika Bruno Schulza (1892-1942). **Pozycja 1** to katalog zbiorów tego muzeum, które posiada największą ilość rysunków artysty. Wstęp dyrektora Janusza Odrowąż Pieniążka, artykuł Wojciecha Chmurzyńskiego „Schulziana w zbiorach Muzeum Literatury w Warszawie", reprodukcje wszystkich rysunków artysty oraz archiwaliów (rękopisy, pierwodruki, fotografie). Na zakończenie szczegółowy katalog, także w języku angielskim. **Poz. 2**. to katalog wystawy „Bruno Schulz Ad Memoriam", zawierający m.in. kalendarium życia i twórczości, bibliografię, Schulzowskie inedita, teksty Schulza o sobie samym. Wszystkie artykuły bogato ilustrowane materiałami archiwalnymi. **Poz. 3.** zawiera teksty w języku angielskim. Stan dobry.

924. Siennicki Stanisław Józef. Les Elzevir de la Bibliothèque de l'Université Impériale de Varsovie. Ouvrage enrichi de 23 planches. Varsovie (Warszawa) 1874. Imprimerie du Journal „Wiek" (de Jean Noskowski), s. [8], 221, [3], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, tabl. faksymile 22, 21,5 cm, opr. współcz. skóra z szyldzikami i złoc., w zwierciadle lica naklejona oryg. okł. brosz., papier wyklejek barwiony ręcznie, futerał ochronny. 900,-

922. Z. Rosiński. Miedzioryty polskie. 1918.

924. Monografia „Elzewirów". 1874.

Monografia Stanisława Józefa Siennickiego (1834-1897) – bibliotekarza, bibliografa, kolekcjonera, zbieracza ekslibrisów. W pracy autor opisał 590 dzieł pochodzących ze słynnej amsterdamskiej oficyny Elzewirów, zwracając szczególną uwagę na proweniencję druków, autografy, sygnety drukarzy, a także znaki własnościowe i ekslibrisy. Przed tekstem litografia przedstawiająca gmach Biblioteki Uniwersyteckiej, na końcu tablice z podobiznami ekslibrisów, pieczątek i wpisów własnościowych. Oprawa Marka Bauera (sygnowana ślepym tłokiem). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.** (patrz poz. następna). *(Patrz ilustracja)*

925. Siennicki Stanisław Józef. Recueil des éditions des imprimeurs célèbres de l'Italie, de la France et de la Belgique, conservées dans la Bibliothèque de l'Université Impériale de Varsovie. Ouvrage enrichi de 41 planches. Varsovie (Warszawa) 1878. Imprimerie de M. Ziemkiewicz et V. Noakowski, s. [4], XII, **tabl. ryc. 1 (litografia)**, tabl. faksymile 40 (w tym 3 rozkł.), 24,5 cm, opr. współcz. skóra z szyldzikami i złoc., na lico naklejona oryg. okł. brosz., papier wyklejek barwiony ręcznie, futerał ochronny. 900,-

Dołączona luzem karta z dedykacją autora w języku rosyjskim dla rektora Uniwersytetu Warszawskiego z 1878 roku. Monografia Stanisława Józefa Siennickiego opisująca kilkaset starych druków wykonanych w słynnych drukarniach włoskich, francuskich i belgijskich ze szczególnym uwzględnieniem proweniencji druków, autografów, sygnetów drukarzy, a także znaków własnościowych i ekslibrisów. Na litografowanej tablicy awers i rewers medalu pamiątkowego wybitego z okazji założenia Uniwersytetu Warszawskiego, na tablicach podobizny pieczątek, ekslibrisów i wpisów własnościowych. Oprawa Marka Bauera (sygnowana ślepym tłokiem). Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

926. Smolik Przecław. Jana Piotra Norblina prace rytownicze. Opracował i chronologiczno-opisowym wykazem prac opatrzył... Z 30 ilustracjami. Łódź 1934. Nakładem Tow[arzystwa] Bibljofilów w Łodzi, s. 53, [5], tabl. ilustr. 7, 25 cm, opr. wyd. brosz. z ilustr. na licu. 120,-

Na stronie tytułowej odręczna dedykacja autora dla Władysława Oskierki, ekslibris Wł. Oskierki na odwrocie okł. Nakład 300 egzemplarzy. Katalog prac najwybitniejszego polskiego rytownika XVIII wieku. Zawiera szczegółowy opis 98 rycin i ich stanów oraz rzadkości. Na tablicach reprodukcje 28 prac. Niewielkie przybrudzenia i załamania narożników okł. , poza tym stan bardzo dobry. **Podstawowy podręcznik dla zbieraczy starej grafiki.**

927. Sztuka Stosowana. Wydawnictwo Towarzystwa Polskiej Sztuki Stosowanej. Materiały pod kierownictwem Edwarda Trojanowskiego i Jerzego Warchałowskiego. Z. I-VI, VIII/IX-XVII. Kraków 1902-1913. Nakładem Towarzystwa Polska Sztuka Stosowana, k. [10]; [9]; [10]; [11]; [12]; [20]; 30, [2]; 32-45, [1]; 46-59; [17]; 60-71; 13; 12; 16, 33 cm, oprawa w 2 wol., płsk. ze złoc. z epoki oraz płsk. współcz. wyk. na podobieństwo, zach. wszystkie okł. brosz. 2400,-

Druk na papierze kredowym. Zbiór materiałów wydawanych przez Wydawnictwo Towarzystwa Polskiej Sztuki Stosowanej w Krakowie, założonego w 1901 roku dla upowszechniania wzornictwa artystycznego i promowania sztuki stosowanej. Na tablicach (także barwnych) ilustracje ozdób, mebli, motywów zdobniczych, detali architektonicznych, malowideł, pisanek, wnętrz architektonicznych, wyrobów używanych codziennie. Zeszyt VI z podtytułem „Budownictwo drzewne", zeszyt XII z podtytułem „Krzyże na Litwie". Do kompletu brak zeszytu VII, oprawa półskórkowa z epoki po niewielkiej konserwacji, w ostatnim zeszycie nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

928. Walter Franciszek. Wit Stwosz rzeźbiarz chorób skórnych. Szczegóły dermatologiczne Ołtarza Marjackiego. Kraków 1933. Gebethner i Wolff (Wydawnictwo Krakowskiego Towarzystwa Miłośników Historii Medycyny, nr 1), s. 31, tabl. ilustr. 6, 24 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Ekslibris Janusza Miliszkiewicza, sygnowany ołówkiem przez Zbigniewa Lengrena w 1985 r. Praca dyrektora kliniki dermatologicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, w której autor, na podstawie słynnego dzieła Wita Stwosza, odczytuje, jakie choroby skórne, w tym weneryczne, dręczyły ówczesnych mieszkańców stolicy Polski. Słynne dzieło gotyckie przedstawia fizjonomie ludzi żyjących kilkaset lat temu w Krakowie. Mistrz Stwosz, poszukując modeli do swych figur, penetrował podejrzane zaułki miasta, nierzadko ukazując w swoim dziele twarze plebejskie, naznaczone chorobami i degeneracją. Analizując m. in. postać Judasza autor opracowania dostrzegł w nim wyraźne symptomy kiły. Dołączono ulotkę reklamową książki. Pęknięcie grzbietu, poza tym stan bardzo dobry. **Rzadkie.**

929. Walther Ch[ristian] Fr[iedrich]. Les Elzevir de la Bibliothèque Impériale Publique de St. Pétersbourg. Catalogue bibliographique et raisonné publié sous les auspices et aux frais du Prince Youssoupoff. St.-Pétersbourg 1864. S. Dufour, s. [2], XXIV, [4], 332, 16,5 cm, okł. kart. ochronna. 120,-

Estreicher nie notuje. Opis przeszło 850 elzewirów zgromadzonych w założonej przez Katarzynę Wielką w 1795 r. Carskiej Bibliotece Publicznej w Petersburgu. Książnica stworzona została na bazie kolekcji podarowanej Katarzynie Wielkiej przez francuskich pisarzy i filozofów Woltera i Diderota oraz ogromnego **księgozbioru Biblioteki Załuskich wywiezionego z Warszawy** po powstaniu kościuszkowskim. Egzemplarz nierozcięty. Miejscowe zbrązowienia kart, stan dobry.

930. Wierzyński Kazimierz. Życie Chopina. Przedmowa Artura Rubinsteina. New York (Nowy Jork), 1953. Roy Publishers, s. [6], 384, 21,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. na grzbiecie. 180,-

Z odręcznym podpisem autora. Biografia Fryderyka Chopina autorstwa Kazimierza Wierzyńskiego (1894-1969), poety związanego ze „Skamandrytami", który w czasie wojny trafił do Stanów Zjednoczonych, gdzie pisał podtrzymujące na duchu naród wiersze, stając się bardem walczącej Polski. Książka, w odróżnieniu od innych biografii, szczegółowo opisuje czasy spędzone przez Chopina w Polsce. Jak pisze w przedmowie Artur Rubinstein, „praca Kazimierza Wierzyńskiego, który sam

927. Sztuka Stosowana. 1902-1913.

933. P. Młodożeniec. Plakat. 2017.

jest wyrazicielem ducha Polski, jako jeden z jej największych żyjących poetów, daje nam prawdziwy, dokładny i barwny przebieg tych czasów, których oddech gra w Chopinowskich strunach". Stan dobry.

931. Zabytkowy papier wyklejkowy. 19 arkuszy. XIX w. 900,-

19 arkuszy ręcznie malowanego (marmurkowanego) papieru na wyklejki o wym. 40 x 65 cm w kolorze szarym (dwa rodzaje – 12 ciemniejszych i 7 jaśniejszych). Papiery wyklejkowe stały się od dawna przedmiotem kolekcjonerstwa, mogą także być wykorzystywane do naprawiania starych książek. Niewielki ubytek jednej karty, drobne naderwania, poza tym stan bardzo dobry. Rzadkie.

932. „Rysunki Władysława Strzemińskiego ze zbiorów Muzeum Sztuki w Łodzi". Łódź, 1968; 84,0 x 59,0 cm. 150,-

Plakat sygnowany: „B. Balicki, S. Łabęcki 68" – zaprojektowany przez znanych łódzkich grafików związanych z tamtejszą Akademią. **Bogusław Balicki** (1937-2010) przez wiele lat kierował Katedrą Projektowania Graficznego, **Stanisław Łabęcki** (ur. 1935) w latach 1999-2005 był rektorem uczelni. Plakat do wystawy zorganizowanej w marcu 1968 r. przez łódzkie Muzeum Sztuki, inspirowany sztuką wielkiego artysty polskiej awangardy. Ślady składania, stan dobry.

933. „Jan Młodożeniec. Małe Wielkie Prace". Warszawa 2017; 98,0 X 68,0 cm. 150,-

Egzemplarz nr 5. **Wydano w nakładzie 100 egz.,** numerowanych i podpisanych przez syna artysty Piotra Młodożeńca (autora projektu graficznego plakatu). Plakat wydany z okazji wystawy w Centrum Giełdowym prac Jana Młodożeńca (1929-2000), przygotowanej przez synów artysty Stanisława i Piotra, przy udziale Fundacji Editions Spotkania (założonej w 2015 r. przez Piotra Jeglińskiego). Stan bardzo dobry. Patrz poz. 918.
(Patrz ilustracja)

GOSPODARSTWO. NAUKI PRZYRODNICZE. MEDYCYNA.TECHNIKA

GOSPODARSTWO

934. Adamowicz Adam Ferdynand. O poznawaniu i leczeniu chorób zwierząt domowych dla użytku gospodarzy. Cz. 1. O chorobach koni. Wilno 1838. Nakładem i drukiem T. Glücksberga, k. [4], s. VIII, tabl. ryc. 1, 21 cm, opr. współcz., płsk. 600,-

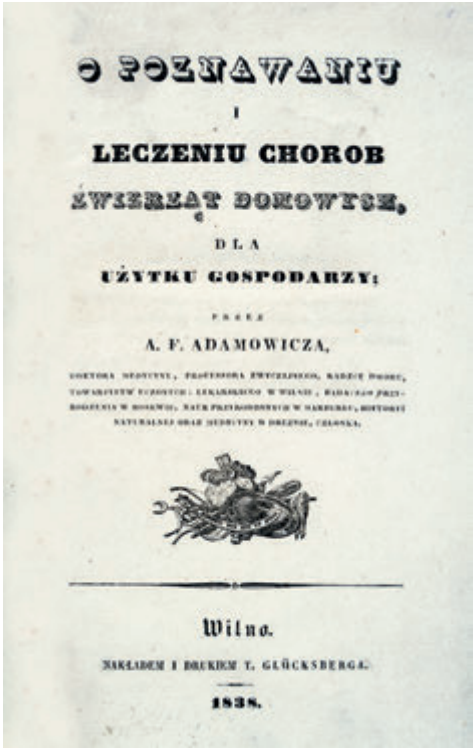
Poradnik weterynaryjny poświęcony leczeniu koni autorstwa Adama Ferdynanda Adamowicza (1802-1881), jednego z polskich pionierów nauk weterynaryjnych, który stworzył zrąb polskiego słownictwa fachowego dla tej dziedziny. Inne części nie ukazały się. Stan bardzo dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

935. Czar Jan [pseud.]. Dzieje kobiety. I. Ładna panna. II. Czar miłości. III. A kiedy będziesz moją żoną... Katowice 1935. Wydawnictwo Św. Stanisława, s. 479, [1], tabl. ilustr. 20 (w tym 1 kolor.), 25,5 cm, opr. wyd. ppł. z tłocz. na grzbiecie i licu. 280,-

Praca Stanisława Pawła Maciątka [pseud. Jan Czar] (1889-1940), zamordowanego przez Niemców w 1940 r. w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen. Książka przedstawia rolę kobiety wychowującej dzieci, kształtującej ich postawę moralną i społeczną. Wiele cytatów z najlepszych polskich utworów historycznych. **Oprawa wydawnicza**: półpłótno czerwone z czarną tytulaturą i ornamentami na grzbiecie i licu. Stan bardzo dobry. **Ładny egzemplarz.**

936. Czepiński Michał. Powszechne ogrodnictwo obejmujące uwagi nad zakładaniem ogrodów, ogólne zasady uprawy roślin tudzież praktyczną naukę urządzania inspektów, cieplarni i oranżeryi, rozmnażania i pielęgnowania wszelkich ogrodowych ziół, krzewów i drzew, tak użytkowych, jako i zdobnych czyli kwiatów. Warszawa 1841. Nakładem Gustawa Sennewalda, s. XIV, 611, **tabl. ryc. 12** (**litografie**), 22,5 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. tytulaturą i monogramem J.D. na grzbiecie. 360,-

Wydanie 1. Przez kilkadziesiąt lat podstawowy polski podręcznik ogrodnictwa. Część 1 zawiera ogólne zasady zakładania ogrodów, cz. 2 omawia organizację ogrodów warzywnych, cz. 3 kwiatowych, cz. 4 sadów. Obszerna charakterystyka różnych gatunków warzyw, roślin ozdobnych, krzewów i drzew owocowych. Michał Czepiński (1798-1886), ogrodnik, praktykujący w Wilanowie, jak również za sprawą hr. Potockich w sławnych ogrodach Francji, Anglii, Holandii i Niemiec. Właściciel słynnego ogrodu między ulicami Marszałkowską, Hożą i Wielką w dawnej Warszawie. Brak s. XV-XVI oraz 275-278, grzbiet po konserwacji, ślady zawilgocenia widoczne na tylnej okł. i rycinach.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

O POZNAWANIU
I
LECZENIU CHOROB
ZWIERZĄT DOMOWYCH,
DLA
UŻYTKU GOSPODARZY;
PRZEZ
A. F. ADAMOWICZA,
Wilno.
NAKŁADEM I DRUKIEM T. GLÜCKSBERGA.
1838.

934. A. F. Adamowicz. O leczeniu chorób. 1838.

936. M. Czepiński. Ogrodnictwo. 1841.

937. Dzierżon Jan. Dodatek do Teoryi i praktyki nowego pszczolarza czyli nowego sposobu chodowania pszczół, z najlepszym skutkiem zastosowanego i opisanego [...] Przełożył na polski A. Żmudziński. Leszno 1853. Nakładem i drukiem Ernesta Günthera, s. 98, [2], **tabl. ryc. 1 (litografia)**, 18 cm, opr. współcz., płsk. 600,-

Uzupełnienie i rozwinięcie do słynnej pracy o pszczelarstwie „Theorie und Praxis des neuen Bienenfreundes oder: Neue Art der Bienenzucht" autorstwa Jana Dzierżona (1811-1906) księdza, górnośląskiego pszczelarza, **nazywanego ojcem współczesnego pszczelarstwa**, autora licznych prac poświęconych pszczołom (w języku niemieckim), odkrywcy partenogenezy, konstruktora ula szafkowego z ruchomą zabudową. Na tabl. schematy konstrukcyjne ula. Część kart fachowo wzmacniana, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

938. Dzierżon Jan. Najnowsze pszczelnictwo oparte na zasadach Xiędza Dzierzona z postrzeżeniami Morlotta, Fukla, Nutta, Kuhnta, Kühnera i t.d. tłumaczył i pomnożył Hipolit Witowski. Lwów 1853. Nakładem Jana Milikowskiego, frontispis (drzeworyt), k. [3], s. VIII, 269, [2], **liczne ilustracje w tekście (drzeworyty)**, 18,5 cm, opr. współcz., płsk. 450,-

Polski przekład i opracowanie słynnej pracy o pszczelarstwie „Theorie und Praxis des neuen Bienenfreundes oder: Neue Art der Bienenzucht". Na tabl. schematy konstrukcyjne ula. Tłumacz wzbogacił wydawnictwo o obserwacje z publikacji innych znanych pszczelarzy. Część kart wzmacniana, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

DODATEK
DO
TEORYI I PRAKTYKI
NOWEGO PSZCZOLARZA
CZYLI
NOWEGO SPOSOBU CHODOWANIA PSZCZÓŁ,
Z NAJLEPSZYM SKUTKIEM ZASTÓSOWANEGO
I OPISANEGO
przez
X. Dzierzona,
Plebana w Katowicach na Szlązku.
Z kamieniorytem.
Przełożył na język polski
A. Żmudziński.
LESZNO.
Nakładem i drukiem Ernesta Günthera.
1853.

937. J. Dzierżon. Dodatek do Teoryi. 1853.

NAJNOWSZE
PSZCZELNICTWO
oparte na zasadach
XIĘDZA DZIERZONA
z postrzeżeniami
MORLOTTA, FUKLA, NUTTA, KUNSTA, KÜHNERA i t. d.
Tłumaczył i pomnożył
HIPOLIT WITOWSKI.
Z 54 drzeworytami w texcie.
LWÓW
Nakładem Jana Milikowskiego.
1853.

938. J. Dzierżon. Najnowsze pszczelnictwo. 1853.

939. **Gazeta Wieyska** czyli Wiadomości gospodarczo-rolnicze. 1817. [Rok 1]. Nr 1-51 (2 stycznia-19 grudnia). Warszawa 1817. Drukarnia Rządowa, s. 408, [7], 21 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. 900,-

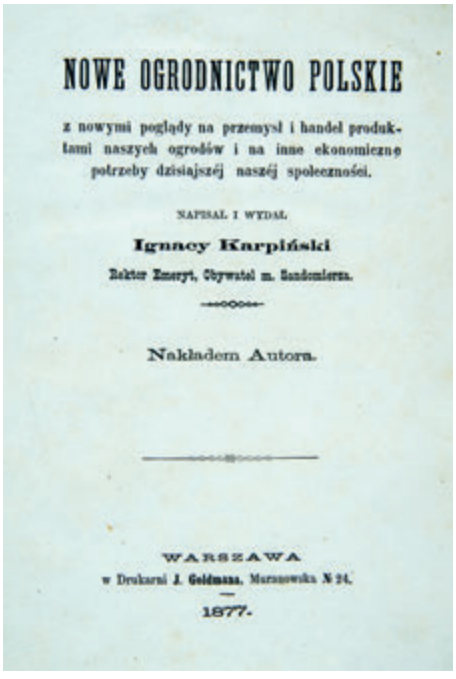
Pierwszy rocznik tygodnika poświęconego problematyce uprawy roli i ekonomiki gospodarstwa wiejskiego, założonego i redagowanego przez Franciszka Ksawerego Grossa. Czasopismo ukazywało się w latach 1817-1819. W roczniku m.in.: Obraz pracowitego i dobroczynnego gospodarza; Wyciąg z katechizmu gospodarczo-rolniczego; O użyciu liści dębowych zamiast kory w garbarniach; Sposób łatwiejszy zarybiania stawów; Liczenie parchów owczych; Sposób pielęgnowania i leczenia koni w Danii; O burakach cukrowych; O lepszym użyciu chmielu; Odkryty sekret niezawodnego wygubienia pluskiew; Wypędzenie na pastwiska bydła w lecie na czczo. Pęknięcie górnej krawędzi grzbietu, brak zbiorczej karty tytułowej oraz numerów 7, 14, 19, 41, 42, 44, 45, 52, nieaktualne pieczątki i nalepki własnościowe. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

– Notatki arystokratki –

940. **[Kalendarz]. Powszechny lwowski kalendarz domowy** i gospodarski na rok powszechny 1846. Lwów [1845]. Nakł. Franciszka Pillera i Sp., s. [76], tabele, 24 cm, oryg. okł. brosz. 400,-

Obok kalendarium i typowych treści zamieszczono dodatkowy rozdział: O zjawiskach atmosferycznych w stosunku do rolnictwa, zbiór niektórych wiadomości, potrzebnych w gospodarstwie domowem i ogrodniczem. Na okł. litografowany herb miasta Lwowa. Na interfoliowanych kartach notatki rękopiśmienne w formie kalendarium przy miesiącach marzec – sierpień, obejmujące sześć kart zapisanych drobnym pismem. Są to **codzienne zapiski damy z wyższych sfer spędzającej czas w Warszawie i okolicach** (Mała Wieś i powiat grójecki, Podzamcze i Maciejowice). Dominują w nich suche fakty ze spotkań z ludźmi z towarzystwa (m.in. Hipolit hr. Brzostowski; Eustachy Dobiecki; gen. Stanisław

Gazeta Wieyska
czyli
Wiadomości gospodarzo-rolnicze
na rok 181[illegible]
przez F. X. G. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

NOWE OGRODNICTWO POLSKIE

z nowymi poglądy na przemysł i handel produktami naszych ogrodów i na inne ekonomiczne potrzeby dzisiajszéj naszéj społeczności.

NAPISAŁ I WYDAŁ

Ignacy Karpiński

Doktor Emeryt, Obywatel m. Sandomierza.

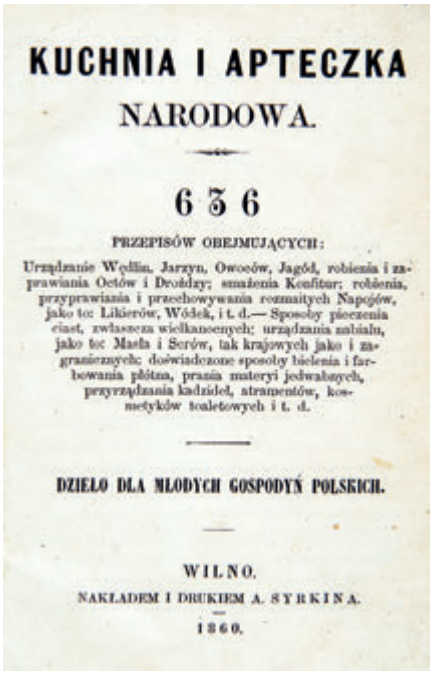
Nakładem Autora.

WARSZAWA

w Drukarni J. Goldmana, Marszałkowska N 24.

1877.

941. I. Karpiński. Nowe ogrodnictwo. 1877.

KUCHNIA I APTECZKA

NARODOWA.

636

PRZEPISÓW OBEJMUJĄCYCH:

Urządzanie Wędlin, Jarzyn, Owoców, Jagód, robienia i zaprawiania Octów i Drożdży; smażenia Konfitur; robienia, przyprawiania i przechowywania rozmaitych Napojów, jako to: Likierów, Wódek, i t. d.— Sposoby pieczenia ciast, zwłaszcza wielkanocnych; urządzania zakiału, jako to: Masła i Serów, tak krajowych jako i zagranicznych; doświadczone sposoby bielenia i farbowania płótna, prania materyi jedwabnych, przyrządzania kadzideł, atramentów, kosmetyków toaletowych i t. d.

DZIEŁO DLA MŁODYCH GOSPODYŃ POLSKICH.

WILNO.

NAKŁADEM I DRUKIEM A. SYRKINA.

1860.

942. Kuchnia i apteczka narodowa. 1860.

„doświadczone sposoby bielenia i farbowania płótna, prania materyi jedwabnych, przyrządzania kadzideł, atramentów, kosmetyków toaletowych". Gdzieniegdzie zażółcenia pap., poza tym stan bardzo dobry**. Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

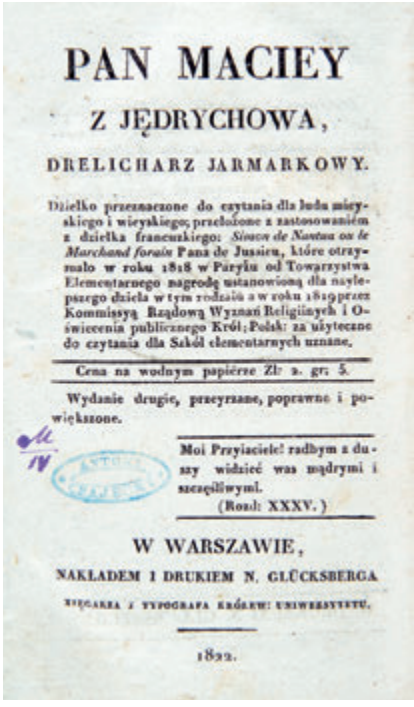
943. Moraczewski Maciej. O budowie zagród włościańskich. Dla użytku gospodarzy rolnych. Warszawa 1901. Druk „Gazety Rolniczej", s. [2], 129, [1], ilustr. w tekście, 18 cm, opr. współcz. pł. introl. 90,-

Popularne opracowanie Macieja Moraczewskiego (1840-1928) dotyczące budowli wiejskich. Praca podzielona jest na dwie części: O teraźniejszych zabudowaniach włościańskich (tu m.in.: Dzisiejszy stan budowli wiejskich; Największe wadliwości teraźniejszych budowli) oraz: O urządzeniu poprawnych zabudowań włościańskich i sposobach wykonania (tu m.in.: Chata; Budynki gospodarskie; Utrzymanie budowli w dobrym stanie, ich zabezpieczenie od ognia i obrona w czasie pożaru). Zamazane zapiski własnościowe, na kartach miejscami zabrudzenia, poza tym stan dobry.

944. Niewiarowska Florentyna, Malecka Wanda. Kucharka polska zawierająca szkołę gotowania tanich, smacznych i zdrowych obiadów. Cz. 1-2 (1 wol.) Lwów 1880-1869. W. Maniecki, s. 200, 160, 16 cm, opr. współcz., kartonowa. 150,-

Popularna książka kucharska obejmująca m.in.: przyrządzanie potraw z drobiu i dzikiego ptactwa, dziczyzny, warzyw, ryb, przygotowanie wędlin, pasztetów, kompotów, sałat, legumin, kremów, galaret i obiadów na każdy miesiąc i dzień. Cz. 1 z wyd. 3, cz. 2 z wyd. 1. Ubytek ostatniej k. cz. 1, poza tym stan dobry.

945. Pan Maciey z Jędrychowa, drelicharz jarmarkowy...dziełko przeznaczone do czytania dla ludu mieyskiego. Warszawa 1822. Nakład i druk N. Glücksberg, s. 230; adl.:

PAN MACIEY
Z JĘDRYCHOWA,
DRELICHARZ JARMARKOWY.
Dziełko przeznaczone do czytania dla ludu mieyskiego i wieyskiego; przełożone z zastosowaniem z dziełka francuzkiego: *Simon de Nantua ou le Marchand forain* Pana de Jussieu, które otrzymało w roku 1818 w Paryżu od Towarzystwa Elementarnego nagrodę ustanowioną dla nayleppszego dzieła w tym rodzaiu a w roku 1819 przez Kommissyą Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego Król: Polsk: za użyteczne do czytania dla Szkół elementarnych uznane.
Cena na wodnym papiérze Zł: 2. gr: 5.
Wydanie drugie, przeyrzane, poprawne i powiększone.
Moi Przyiaciele! radbym z duszy widzieć was mądrymi i szczęśliwymi.
(Rozd: XXXV.)
W WARSZAWIE,
NAKŁADEM I DRUKIEM N. GLÜCKSBERGA
DRUKARNIA Z TYPOGRAFII KRÓLEW: UNIWERSYTETU.
1822.

945. Pan Maciey z Jędrychowa. 1822.

PRAKTYCZNA
NAUKA
GORZALNICTWA
Z NIEMIECKIEGO
J. H. L. PISTORYUSA
Z DOŁĄCZENIEM OPISU NOWEGO GORZALNEGO APARATU IEGO WYNALAZKU.
PRZEZ
C. JANOWSKIEGO
Przydane są ku wyiaśnieniu rzeczy: wykaz, iak wodę zsutwarzać spirytus i gorzałkę, tudzież wiele rycin, wyobrażaiących rozmaite aparaty gorzalne, i cztéry tablic wskazuiących zamianę berlińskich miar długości, oraz miar do rzeczy stałych i płynnych, na miary i wagi dawne koronne, litewskie, nowe polskie i wiédeńskie.
WE LWOWIE
NAKŁADEM WYDAWCY.
1822.

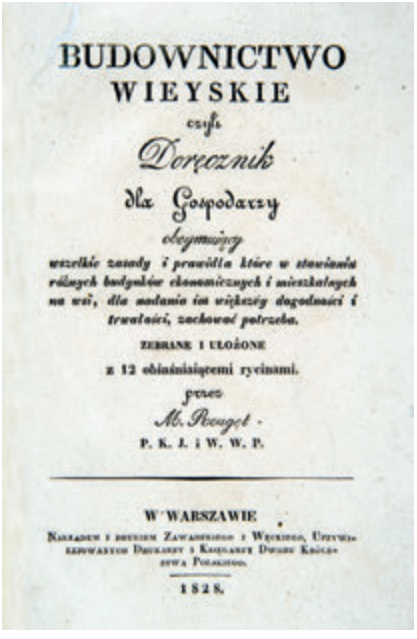
946. J. H. Pistorius. Gorzelnictwo. 1822.

Appert P. Książka dla każdego gospodarza, czyli sposób zachowania przez wiele lat wszelkich substancyi zwierzęcych i roślinnych. Warszawa 1820. W Drukarni przy Nowolipiu Nro 646, s. 126, [10], 17 cm, współopr. płsk. z epoki ze złoc. i tłocz. 450,-

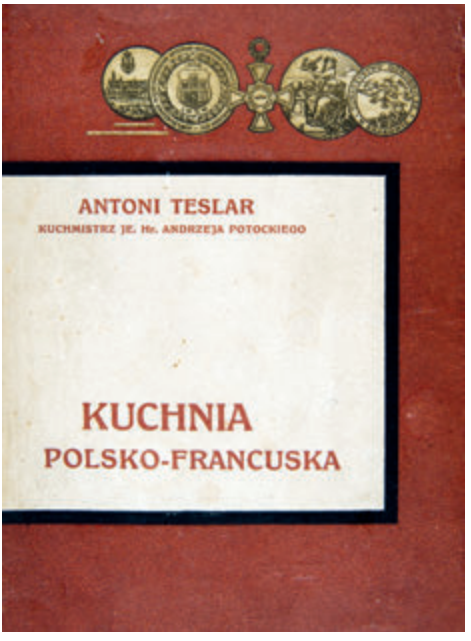
Poz. 1. Podręcznik pełen dobrych porad i przykładów dla wszystkich stanów (pan Maciej jedzie na jarmark do Staszowa; poucza tych, co męczą swoją chudobę; zachęca do pracy próżnujących pastuchów; godzi skłóconych szlachciców, pociesza strapionego gospodarza itd. Przekład francuskiej książki „Simon de Nantua ou le marchand forain" Adriena de Jussieu. Dzieło nagrodzone w 1818 roku w Paryżu, a w 1819 roku zostało uznane za użyteczne do czytania dla szkół elementarnych przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Królestwa Polskiego. **Poz. 2** to poradnik o domowych sposobach przechowywania pokarmów. Nieaktualna piecz. własnościowa. Brak 8 ryc. Niewielkie ubytki skóry grzbietu, ślady po owadach, miejscami zbrązowienia. Stan ogólny dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

946. Pistorius Johann. Praktyczna nauka gorzalnictwa z dołączeniem opisu nowego gorzalnego aparatu jego wynalazku [...] Lwów [1822]. Nakładem wydawcy, s. XVII, 166, [3], tabl. ryc. 2, tabel 7, 18,5 cm, opr. pap. 600,-

Podręcznik produkcji alkoholi destylowanych z wykorzystaniem wynalezionej przez autora aparatury. Pomieszczono w nim informacje o etapach produkcji i wytwarzaniu alkoholu z różnych składników (m.in. przygotowanie zboża, nastawianie zacieru, destylowanie, **pędzenie wódki z ziemniaków**). Na tablicach schemat konstrukcji aparatury destylacyjnej zaprojektowanej przez Pistoriusa. Johann Heinrich Leberecht Pistorius (1777-1858), niemiecki kupiec i wynalazca.Tłumacz przydał tabele przelicznikowe miar i wag berlińskich na te stosowane na dawnych ziemiach polskich. Drobne przebarwienia kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

BUDOWNICTWO
WIEYSKIE
czyli
Doręcznik
dla Gospodarzy
obeymuiący
wszelkie zasady i prawidła które w stawianiu
różnych budynków ekonomicznych i mieszkalnych
na wsi, dla nadania im większéy dogodności i
trwałości, zachować potrzeba.
ZEBRANE I ULOŻONE
z 12 obiaśniaiącemi rycinami.
przez
M. Rouget.
P. K. J. i W. W. P.
W WARSZAWIE
1828.

948. M. Rouget. Budownictwo wieyskie. 1828.

ANTONI TESLAR
KUCHMISTRZ JE. Mo. ANDRZEJA POTOCKIEGO
KUCHNIA
POLSKO-FRANCUSKA

950. Kuchnia u Potockich. 1910.

947. **Praktyczny kucharz warszawski** zawierający 1503 przepisy różnych potraw oraz pieczenia ciast i sporządzania zapasów spiżarnianych. (Poradnik dla młodych gospodyń). Wydanie 26. Warszawa 1926. Nakładem Księgarni F. Hoesicka, s. 602, XXIII, 19 cm, opr. wtórna kart. marm. z naklejoną na lico oryg. okł. kart. 400,-

Ciesząca się dużym powodzeniem, wielokrotnie wznawiana książka kucharska. Zawiera przepisy kulinarne na posiłki wystawne i zwyczajne, dyspozycje obiadów na cały rok, organizację zapasów zimowych, porady gospodarskie oraz dział poświęcony porządkom domowym, a w nim m.in. sposoby na pranie, krochmalenie bielizny, wywabianie plam, czyszczenie dywanów, brązów i sreber, przechowywanie futer. Ślady przetarć na k. tyt. (z niewielkim podklejeniem na odwrocie), uzupełnienia ostatniej karty (bez straty tekstu).

948. **Rouget Mikołaj.** Budownictwo wieyskie czyli doręcznik dla gospodarzy obejmuiący wszelkie zasady i prawidła które w stawianiu różnych budynków ekonomicznych i mieszkalnych na wsi, dla nadania im większéy dogodności i trwałości, zachować potrzeba. Zebrane i ułożone z 12 obiaśniaiącemi rycinami przez... P.K.J. i W.W.P. [krypt.]. Warszawa 1828. Nakładem i drukiem Zawadzkiego i Węckiego, s. X, 188, [2], **tabl. ryc. 12 (litografie rozkł.)**, 20 cm, opr. z epoki płsk. z szyldzikiem i tłocz. 450,-

Podręcznik budownictwa wiejskiego autorstwa Mikołaja Rougeta (1781-1847) – topografa, architekta, malarza, litografa, autora dzieł z zakresu budownictwa, uczestnika kampanii napoleońskich. Zawiera rozdziały m.in.: O stodołach, owczarniach, stajniach, **o browarach i gorzelniach**, o suszarniach i spichrzach, o wozowniach, o przyzwoitym i wygodnym urządzeniu podwórza folwarcznego, o stawianiu budynków z gliny, o plebaniach i probostwach. Na końcu 12 litografowanych tablic z detalami budowlanymi i architektonicznymi. Oprawa po konserwacji z niewielkim uzupełnieniem skóry na grzbiecie, na kilku kartach ślady po owadach, osiem tablic nazbyt przyciętych od dołu ze stratą jedynie adresu wydawniczego, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

949. Serafińska Zofia. Ziemniaki. Na pierwsze... na drugie... na trzecie... 135 nowych przepisów na czasie. Kraków 1940. Nakładem Drukarni Przemysłowej K. Podgórczyka i S-ki, s. 63, 18,5 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Wydany w okupowanym Krakowie poradnik zawierający 135 przepisów na potrawy z ziemniaków: zupy, sałaty, paluszki, knedle, kluski, ciasteczka, pieczywo, torty. Otarcia i zaplamienia okładki, wewnątrz stan dobry.

950. Teslar Antoni. Kuchnia polsko-francuska. Kraków 1910. Nakładem autora, s. X, 324, 21 cm, oryg. okł. kart. 240,-

Książka jednego z najsłynniejszych polskich kucharzy Antoniego Teslara, pełniącego przeszło 35 lat funkcję kuchmistrza w majątku namiestnika Galicji Andrzeja Potockiego w Krzeszowicach. Zbiór wykwintnych przepisów kulinarnych na obiady, kolacje, śniadania, potrawy na święta i bale oraz nagrodzone na wystawach krajowych w Krakowie i Lwowie konserwy z jarzyn i wina owocowe. Wśród potraw m.in. cietrzewie po królewsku, jajka czajcze z rakiem à la Krzeszowice, kołduny hr. Tyszkiewicza, kotlety z zająca à la Talleyrand, souflé à la Czartoryski, napój z poziomek hr. Artura Potockiego. A na przysłowiową dokładkę zamieszczono jadłospisy z balów dla wyższych sfer na przeszło 1000 osób. Nieaktualna piecz. własnościowa. Grzbiet po konserwacji z niewielkimi ubytkami, nieduże zalanie na marginesach kilku ostatnich kart, oprócz tego czysty egzemplarz, stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

951. Vauban Maria, Kurcewicz Michał. Podstawy życia towarzyskiego opracowane podług zwyczajów nowoczesnych. Cz. 1-3. Warszawa 1935. Wyd. M. Arcta, s. VIII, 156, [4]; 151, [3]; 146, [1], 18,5 cm, opr. z epoki pł. ze złoc. 120,-

Obszerny poradnik dobrych obyczajów. „Pierwsza część obejmuje ogólne zasady zachowania się, obowiązujące każdego, bez różnicy płci, wieku i stanowiska społecznego. Druga rozwija temat bywania w świecie i przyjmowania gości, uwzględniając zarówno zwykłe odwiedziny i przyjacielskie herbatki, jak wystawne przyjęcia z okazji rozmaitych uroczystości. Wreszcie trzecia część daje wskazówki, w jaki sposób należy prowadzić rozmowę, aby być chętnie widzianym w towarzystwie i samemu dobrze się w niem czuć" (z przedmowy). Stan bardzo dobry.

952. Wodzicki Stanisław. O chodowaniu, użytku, mnożeniu i poznawaniu drzew, krzewów, roślin i ziół celniejszych. Tom V. Kraków 1825. W Drukarni u Stanisława Cieszkowskiego, s. 408, [1], **tabl. ryc. 1 (litogr. rozkł**.), 22 cm, opr. z epoki płsk. z tyt. na grzbiecie. 200,-

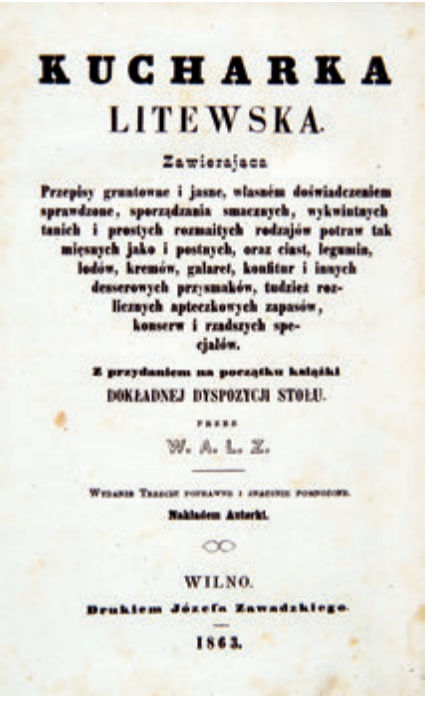
Wydanie 1. Tom 5. (z 6-ciu) cieszącego się wielkim uznaniem i popularnością poradnika ogrodniczego, opracowanego na podstawie własnych doświadczeń przez hr. Stanisława Wodzickiego (1764-1843), polityka konserwatywnego, przywódcy krakowskiego stronnictwa arystokratycznego, zapalonego botanika i ogrodnika. W 1814 r. **Wodzicki założył przy pałacu w Niedźwiedziu ogród**, do którego sprowadzał rośliny z całego świata. Swoje doświadczenia zebrał i opisał w oferowanym dziele. Tomy 1-5 ukazały się w latach 1818-1825, tom 6-ty w roku 1828. W tomie m.in. o szczepieniach roślin, o klombach, o drzewkach ozdobnych. Na końcu rozkładana litografia przedstawiająca rośliny i sposoby przygotowania pergoli. Nieliczne rdzawe plamki, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

953. Wodzicki Stanisław. O chodowaniu, użytku, mnożeniu i poznawaniu drzew, krzewów i ziół celnieyszych: ku ozdobie ogrodów, przy zastosowaniu do naszey strefy. Tomu IIIgo powtórne wydanie. Kraków 1827. W Drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, s. 679, [11], **tabl. ryc. 1 (**winny być 2, litogr. rozkł., figury 7- 12), 22 cm, opr. z epoki ppł. z tyt. na grzbiecie. 300,-

Tom 3. (z 3) drugiego, poprawionego i znacznie rozszerzonego wydania popularnego poradnika ogrodniczego autorstwa hrabiego Stanisława Wodzickiego (1764-1843) polityka konserwatywnego,

952. S. Wodzicki. Poradnik ogrodniczy. 1825.

KUCHARKA
LITEWSKA.

Zawierająca

Przepisy gruntowne i jasne, własnem doświadczeniem sprawdzone, sporządzania smacznych, wykwintnych tanich i prostych rozmaitych rodzajów potraw tak mięsnych jako i postnych, oraz ciast, legumin, lodów, kremów, galaret, konfitur i innych deserowych przysmaków, tudzież rozlicznych apteczkowych zapasów, konserw i rzadszych specjałów.

Z przydatkiem na początku książki
DOKŁADNEJ DYSPOZYCJI STOŁU.

przez
W. A. L. Z.

Wydanie Trzecie poprawne i znacznie pomnożone.
Nakładem Autorki.

WILNO.
Drukiem Józefa Zawadzkiego.
1863.

955. W. Zawadzka. Kucharka litewska. 1863.

przywódcy krakowskiego stronnictwa arystokratycznego, zapalonego botanika i ogrodnika. Na końcu rozkładana litografia przedstawiająca szklarnię. Nieaktualne pieczątki własnościowe. Zbrązowienia pap., poza tym stan dobry.

954. Zalewska Waleria. Dzień młodej panienki. Warszawa 1905. Wydawnictwo X. M. Godlewskiego. Druk Piotra Laskauera i S-ki, s. 116, XII, [2], 19 cm, opr. wyd. pł. niebieskie ze złoc. i tłocz. na licu. 100,-

Podręcznik savoir-vivre'u dla panienki z dobrego domu. Zawiera rozdziały m.in.: Przebudzenie się; Ubranie; Modlitwa poranna; Stosunek ze służbą; Stosunek ze znajomymi; Rozrywki; Czytanie; Posiłek; Obowiązki dnia świątecznego. Na końcu spis książek do czytania dla dzieci. Otarcia i zaplamienia płótna oprawy, na kilku kartach nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry.

955. Zawadzka Wincenta. Kucharka litewska. Zawierająca: przepisy gruntowne i jasne, własnem doświadczeniem sprawdzone, sporządzania smacznych, wykwintnych, tanich i prostych rozmaitych rodzajów potraw tak mięsnych, jak i postnych, oraz ciast, legumin, lodów, kremów... Wilno 1863. Nakładem Autorki. Drukiem Józefa Zawadzkiego, s. XXVIII, 519, 19,5 cm, opr. z epoki płsk. 1200,-

Trzecie rozszerzone wydanie słynnej książki kucharskiej autorstwa Wincenty Zawadzkiej (zm. 1894), żony wydawcy i drukarza Józefa Zawadzkiego. Wydana po raz pierwszy w 1854 r. „Kucharka litewska" zdobyła wielką popularność i była wielokrotnie wznawiana. Znalazły się w niej setki przepisów tradycyjnej kuchni, jak również wskazówki przygotowania modnych zagranicznych potraw. Książkę otwiera ułożona przez autorkę propozycja menu na tydzień każdego miesiąca, z „zastosowaniem potraw do produktów znajdujących się w tej porze" (np. w maju – raki, w październiku – gęsi i kaczki, w listopadzie – dużo tłustych potraw, gdyż łatwo o dobrą zwierzynę i „tłustość wieprzową", itp.). Książkę kończą

przepisy na rozmaite nalewki i napoje domowe oraz na wypiekanie chleba. Margines k. przedtyt. podklejony, nieliczne rdzawe plamki, miejscami zaplamienia marginesów, poza tym stan dobry. **Rzadkie.** *(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)*

956. Ziemianin. Tygodnik przemysłowo-rolniczy. Organ Centralnego Towarzystwa Gospodarczego dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego pod red. Kazimierza Koszutskiego. Tom XXXII: rocznik 1882, nr 1-52. Poznań. C.T.G. w W. Ks. Pozn., s. 472, 32 cm, opr. ppł. z epoki. 400,-

Czasopismo poświęcone sprawom rolnictwa wielkopolskiego wydawane nieprzerwanie od 1850 do 1923 r. Organ Centralnego Towarzystwa Rolniczego – założonej w 1861 r. społeczno-ekonomicznej organizacji polskich ziemian, skupiającej również chłopów, członków kółek rolniczych. Zawiera obszerny dział informacyjny i reklamowy. Naturalne zażółcenia, ślady składania (pismo było nadsyłane drogą pocztową) i używania.

PRZYRODA

957. [Atlas]. Schneider Oskar. Atlas przyrodniczo-gieograficzny zawierający typy krajobrazów, ludzi, zwierząt i roślin. Warszawa 1900. Nakł. Michał Arct, s. [2], II, IV, tabl. 18, 600 ilustr. i mapek, mapa poglądowa, 34 x 25 cm, opr. wyd. płótno z tłocz. na licu tytułem. 600,-

Pieczęć Stanisława Gąsiorowskiego. Atlas służył jako materiał pomocniczy do nauczania w szkołach. Zawiera typowe krajobrazy geograficzne oraz wizerunki ludzi, zwierząt i roślin charakterystycznych dla poszczególnych kontynentów. Ślady używania, poza tym stan dobry.

958. Kremer Jan (red.). Wszechświat i człowiek. Dzieje badań przyrody i zastosowania jej sił na pożytek narodów. T. 1-5 (5 wol.) Warszawa 1905-1909. Nakł. Towarzystwa Akcyjnego S. Orgelbranda Synów, k. [2], s. VIII, 520, tabl. ilustr.; k. [2], IX, 553; [2], VII 481; [2], VII, 515; [2], VII, 458, liczne ilustr. kolorowe i czarno-białe, 29 cm, oryg. opr. wyd., pł. z bogatymi tłocz. 1200,-

Obszerna historia nauk przyrodniczych (fizyki, chemii, biologii, astronomii, geologii, geografii i innych) od starożytności do XIX wieku opracowana przez zespół wybitnych uczonych. **Dzieło zdobią liczne czarno-białe ilustracje umieszczone w tekście oraz ilustracje kolorowe na osobnych tablicach.** Oryg. opr. wydawnicza, czerwone płótno z bogatymi tłoczeniami z secesyjną dekoracją, zachowane barwne wyklejki z wizerunkami sygnetów drukarskich S. Orgelbranda Synów. Niewielkie przetarcia płótna grzbietów, poza tym stan bardzo dobry. **Efektowny komplet.**
(Patrz ilustracja)

959. Pamiętnik Fizyjograficzny. Wydawcy: E. Dziewulski i Br. Znatowicz. Tom VIII. Warszawa 1888. Drukiem Emila Skiwskiego, s. [6], XIX, 191, tabl. ilustr. 2 (litografie rozkł.); 55; 389, mapa 1 (litografia rozkł.), tabl. ilustr. 15 (litografie); tabele 2 (rozkł.); 17, tabl. ilustr. 8 (litografie); 32, [5], ilustr. w tekście, 29 cm, opr. wyd. ppł. z szyldzikiem i tłocz. 360,-

Zawiera m.in.: Sprawozdanie z badań geologicznych, dokonanych w lecie 1887 w okolicach Kielc i Chęcin; Sprawozdanie z wycieczki botanicznej, odbytej do Puszczy Białowieskiej w lecie 1887 roku; Spis roślin zebranych w 1887 roku w powiecie hrubieszowskim; Dodatek do spisu roślin znalezionych w okolicach Szemetowszczyzny na Litwie; Spis ptaków Królestwa Polskiego obserwowanych w ciągu ostatnich lat pięćdziesięciu; Pamiątki z czasów przedhistorycznych na Żmudzi. Otarcia i zabrudzenia oprawy, brak jednej tablicy, nieaktualne pieczątki własnościowe, wewnątrz stan dobry.

960. Popławski Artur. Zoologia krótko zebrana dla szkolnego i domowego użytku obojej płci przez... nauczyciela nauk przyrodniczych w szkołach publicznych (z atlasem). Warszawa 1865. Nakładem Bernarda Lessmann Księgarza przy ulicy

958. J. Kremer. Wszechświat i człowiek. 1905-1909.

960. A. Popławski. Zoologia. 1865.

Rymarskiej Nr 741, s. [1], VIII, 428, [1], **tabl. ryc. 8 (litogr.),** 19,5 cm, oprawa płsk. z epoki z tłocz. tyt., dołącz. luzem 7 dubletów tabl. 180,-

Obraz świata żyjącego oparty na najnowszych zdobyczach nauki i 11-letnim doświadczeniu autora jako wykładowcy. Na początku – anatomia człowieka, następnie 3 działy: Zwierzęta kręgowe; Zwierzęta stawowe i Zwierzęta ślamowe. Na końcu 8 tablic graficznych wykonanych w litografii przez warszawski zakład M. Fajansa. Brak opisu tablic. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

961. Richard Achille. Zasady botaniki i fizyologii roślinnej ułożone podług dzieła ... przez S. Pisulewskiego. Warszawa 1840. W Drukarni Juliana Kaczanowskiego, s. [4], XI, [1], 460, tabl. [3], 22 cm, opr. pł. z epoki ze sk. szyldzikiem. 280,-

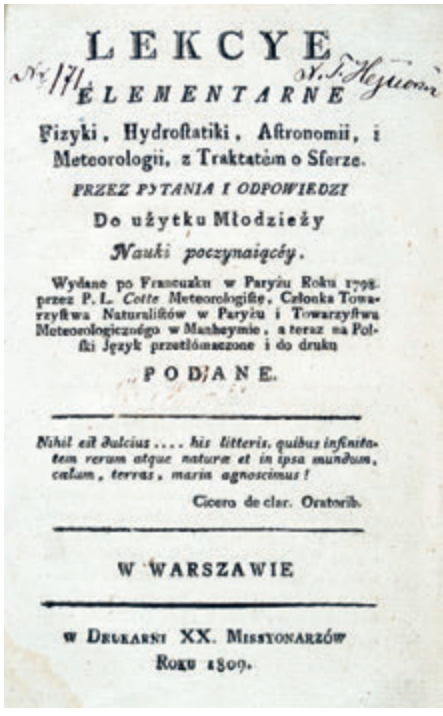
Pieczęcie: „Towarzystwo Ogrodnicze Warszawskie" i „Biblioteka Szkoły Ogrodnictwa". Część pierwsza „Zasad botaniki" słynnego botanika i lekarza francuskiego w opracowaniu Szymona Pisulewskiego (1808-1859), nauczyciela gimnazjalnego, późniejszego dyrektora gabinetów naukowych Uniwersytetu Warszawskiego. Dołączono list z epoki w sprawach gospodarskich. Brak 3 tablic wg opisu bibliograficznego. Drobne przybrudzenia, notatki ołówkiem, poza tym stan ogólny dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

962. Schleyer August. Świat minerałów. Atlas, zawierający 170 rysunków barwnych na 30 tablicach i 75 rysunków w tekście. Przełożyła z niemieckiego i uzupełniła Wanda Strokowska. Warszawa [ok. 1914]. Wyd. M. Arcta, s. 86, [1], tabl. **ryc. 30 (chromolitografie),** ilustr. w tekście, 23,5 cm, opr. z epoki pł. z tłocz. na grzbiecie i chromolitografią na licu. 240,-

Opis budowy, właściwości fizyczne i chemiczne oraz systematyka minerałów. **Ozdobiony 30 chromolitografiami** zawierającymi 170 wizerunków. Zabrudzenia i przetarcia okładek, zażółcenia stron, poza tym stan dobry.

ZASADY
BOTANIKI
I
FIZYOLOGII ROSLINNEJ
A. Richarda
S. Pinlerskiego Mag. Fil.
W WARSZAWIE.
1840.

961. A. Richard. Zasady botaniki. 1840.

LEKCYE
ELEMENTARNE
Fizyki, Hydrostatiki, Astronomii, i Meteorologii, z Traktatem o Sferze.
PRZEZ PYTANIA I ODPOWIEDZI
Do użytku Młodzieży
Nauki poczynaiącéy.
Wydane po Francuzku w Paryżu Roku 1798. przez P. L. Cotte Meteorologiste, Członka Towarzystwa Naturalistów w Paryżu i Towarzystwa Meteorologicznego w Manheymie, a teraz na Polski Język przetłomaczone i do druku
PODANE.
Nihil est dulcius .... his litteris, quibus infinitatem rerum atque naturæ et in ipsa mundum, cælum, terras, maria agnoscimus!
Cicero de clar. Oratorib.
W WARSZAWIE
W Drukarni XX. Missyonarzów
Roku 1809.

963. L. Cotte. Lekcye elementarne fizyki. 1809.

NAUKA. MEDYCYNA. TECHNIKA

963. Cotte Louis. Lekcye elementarne fizyki, hydrostatiki, astronomii i meterologii, z traktatem o sferze: przez pytania i odpowiedzi do użytku młodzieży nauki poczyniaiącéy [...] Warszawie 1809. W Drukarni XX. Missyonarzów, k. [2], s. 188, [4], **tabl. ryc. 6 (miedzioryty)**, 18 cm, opr. z epoki, płsk. 280,-

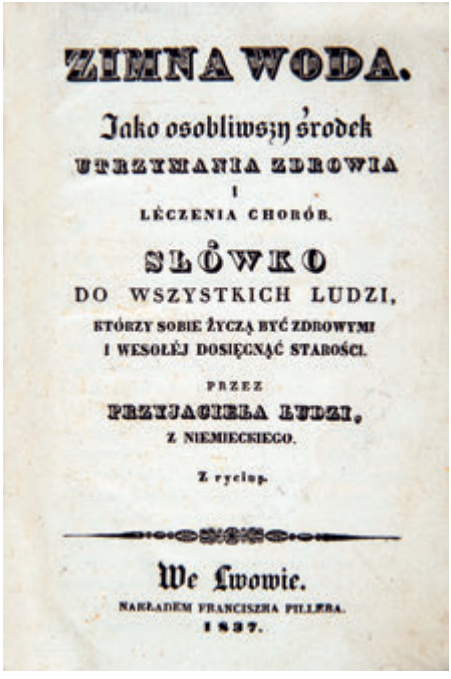
Swoisty podręcznik nauk przyrodniczych przeznaczony dla młodzieży szkolnej, przełożony z francuskiego oryginału opublikowanego w 1798 r. przez meteorologa Louisa Cotte (1740-1815). Wykład ułożony w formie pytań i odpowiedzi. Otarcia opr., na k. ślady po owadach i miejscami nieznaczne zabrudzenia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

964. Czapek Franciszek. Słów kilka o zegarmistrzostwie ku użytku zegarmistrzów i publiczności. Lipsk 1850. Drukiem Aleksandra Wiedego, s. 94, [1], 22 cm, oryg. okł. brosz. 240,-

Jedna z pierwszych polskich książek o zegarmistrzostwie. Omówiono rozwiązania konstrukcyjne stosowane w mechanizmach zegarowych i zegarkowych oraz przyczyny niedokładności pomiaru czasu. Wyciąg z obszerniejszego dzieła, nad którym autor pracował więcej niż 10 lat, a które w końcu nie ukazało się. Franciszek Czapek (1811-1895), powstaniec listopadowy, zegarmistrz, wspólnik polskiego emigranta Antoniego Patka (w latach 1839-1845 w Genewie), który z czasem stworzył sławną na całym świecie firmę Patek Philippe. Egzemplarz z wybitym czerwonym numerem 1556 na przedniej okł. i k. tyt. Miejscowe zbrązowienia w tekście, niektóre składki luzem, stan dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

Słów kilka
o
Zegarmistrzowstwie
Franciszka Czapka
Czapek i Spółka
1556
Lipsk.
1850.

964. F. Czapek. Zegarmistrzostwo. 1850.

ZIMNA WODA.
Jako osobliwszy środek
UTRZYMANIA ZDROWIA
I
LECZENIA CHORÓB.
SŁÓWKO
DO WSZYSTKICH LUDZI,
KTÓRZY SOBIE ŻYCZĄ BYĆ ZDROWYMI
I WESOŁEJ DOSIĘGNĄĆ STAROŚCI.
PRZEZ
PRZYJACIELA LUDZI,
Z NIEMIECKIEGO.
We Lwowie.
NAKŁADEM FRANCISZKA PILLERA.
1837.

965. J. B. Gross. Zimna woda. 1837.

965. Gross Johann Baptist. Zimna woda, jako osobliwy środek utrzymania zdrowia i leczenia chorób. Słówko do wszystkich ludzi, którzy sobie życzą być zdrowymi i wesołej dosięgnąć starości. Przez Przyjaciela Ludzi. Lwów 1837. Nakładem F. Pillera, s. 87, [1], 18 cm, opr. ppł. z naklejonymi na okładziny oryg. okł. brosz. 240,-

Z księgozbioru dr Jana Poratyńskiego (1876-1941), lwowskiego farmaceuty, działacza społecznego i politycznego (ekslibris). Tłumaczenie z niemieckiego książki pt. „Das kalte Wasser, als vorzügliches Beförderungsmittel der Gesundheit und ausgezeichnetes Heilmittel in Krankheiten" (wyd. 1, Wien 1837). Historia wodolecznictwa zwracająca uwagę na cudowne właściwości zimnej wody. Sposoby leczenia m.in. bólów głowy, oczu, krzyża, duszności, epilepsji, omdlenia, paraliżu, reumatyzmu, robaków, wrzodów, zapalenia mózgu. Wczesna publikacja wpisująca się w późniejszy sukces, jaki święcił jeden z najbardziej znanych na świecie zwolenników hydroterapii, Sebastian Kneipp. Brak ryciny frontispisowej, ubytek prawego narożnika przedniej oryg. okł. brosz., stan dobry. **Bardzo rzadkie**.
(Patrz ilustracja)

966. Hirschfeld (Hirszfeld) Ludwik Maurycy. Opis układu naczyniowego człowieka (angiologia) wraz z uwagami fizjologicznymi. Warszawa 1863. W Drukarni Karola Kowalewskiego, s. VI, 440, XV, 21 cm, opr. z epoki, płsk. 120,-

Z odręcznym podpisem autora. Dzieło poświęcone układowi naczyniowemu człowieka wydane jako 3. tom „Anatomii opisującej ciała ludzkiego" autorstwa Ludwika Maurycego Hirschfelda (1814-1876), polskiego anatoma i chirurga. Otarcia opr., blok nieco poluzowany, poza tym stan dobry.

967. Izys Polska czyli dziennik umieiętności, wynalazków, kunsztów i rękodzieł, poświęcony kraiowemu przemysłowi, tudzież potrzebie wieyskiego i mieyskiego

gospodarstwa. 1822. T. 2. [Część 1-4]. Warszawa 1822. Nakładem Wydawcy. Drukiem N. Glücksberga, s. [2], 514, [8], **tabl. ryc. 19 (litografie rozkł.)**, 20,5 cm, opr. współcz. płsk., z naklejonym zach. grzbietem starej opr. 450,-

Rocznik pierwszego polskiego czasopisma technicznego o charakterze miesięcznym, wydawanego w Warszawie w latach 1820–1828 (w 1825 nie ukazało się). Pismo, założone przez Gracjana Korwina i Antoniego Lelowskiego, poświęcone przyrodoznawstwu, wynalazkom, gospodarstwu domowemu i rolnictwu. W tomie m.in.: Opisanie poprawionego pieca hutniczego; Nowy sposób wypędzania gorzałki z kartofli; Ważne spostrzeżenia nad biegiem młynów wodnych; O prasie przenośnej do kopiowania listów; O oświecaniu gazem; Opisanie radła do wyorywania kartofli. Na litografowanych tablicach m.in. „Opranie owiec w Sulisławicach" (litografia według rysunku Kamilli Biernackiej). Na kartach i tablicach miejscami ślady zawilgocenia i charakterystyczne zażółcenia, tablica XXXI nieco przycięta od góry, poza tym stan dobry. **Rzadkie** (patrz poz. następna).

968. Izys Polska czyli dziennik umieiętności, wynalazków, kunsztów i rękodzieł, poświęcony kraiowemu przemysłowi, tudzież potrzebie wieyskiego i mieyskiego gospodarstwa. 1827/28. Tom III. [Cz. 9-12]. Warszawa 1827/28. W Drukarni Józefa Węckiego, s. 446, **tabl. ryc. 8 (litografie rozkł.)**, 23 cm, opr. późniejsza płsk., zach. komplet ośmiu oryg. okł. brosz. 600,-

W roczniku m.in.: O fabrycznym praniu wełny; Nowy stolec dachowy; Praktyczna nauka hodowania merynosów; Wielki tubus, czyli sposób przesyłania głosu ludzkiego do wielkiej odległości; Poprawa aparatu do wyciągania galarety z kości; Aparat do chłodzenia piwa i zacierów gorzałczanych; Chiński sposób rozmnażania drzew owocowych. Otarcia oprawy, brak zbiorczej karty tytułowej, nieaktualne pieczątki własnościowe, poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja)

969. Karelus Kazimierz. O wpływie narządów płciowych kobiecych na organ wzrokowy. [B.m.] 1933. B.w. (Odbitka z „Lekarza Kolejowego", nr 4, 1933), s. 32, 24 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

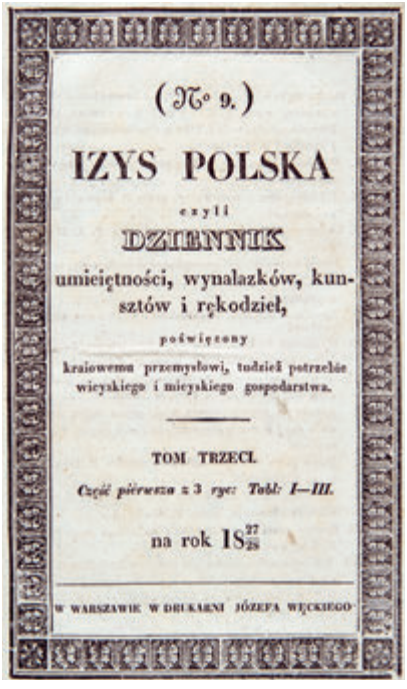
Referat wygłoszony na Zjeździe Zrzeszenia Lekarzy Kolejowych w Krakowie w sierpniu 1933 r. Kuriozalna praca „seksuologiczna" autorstwa lekarza oddziału ocznego Szpitala O.O. Bonifratrów w Krakowie. Przebarwienia okładek, poza tym stan dobry.

970. Koskowski Bronisław. Receptura czyli prawidła przepisywania i przyrządzania leków z 46 rysunkami w tekście. Warszawa 1916. Nakładem Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, s. VII, 312, ilustr. w tekście, 22 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i tłocz. na licu, na grzbiecie tyt. 120,-

Zbiór przepisów na przyrządzanie m.in. leków płynnych, powidełek, ziółek, proszków, leków do wstrzykiwań. Bronisław Koskowski (1863 -1946), wybitny farmaceuta i organizator studiów farmaceutycznych. W czasie niemieckiej okupacji Warszawy współorganizował i prowadził tajne studia. Pieczątka i podpis „Józef Wyszyński. St. felczer. Warszawa". Niewielkie zaplamienie narożnika opr. i kilkunastu kart, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

971. Łęski Józef. Darstellung der saemmtlichen Theile der Mathematik, welche waehrend dem dreyjaehrigen Kurs auf der Krakauer Universitaet öffentlich, und in den privat Stunden vorgetragen waren. Krakau 1801. B.w., s. [10], 167, [1], **tabl. ryc. 3 (miedzioryty rozkł.)**, 21 cm, okł. kart. ochronna z epoki. 150,-

Estr. XIX w., t. 3, s. 10. Opis zagadnień z różnych dziedzin matematyki nauczanych w ramach trzyletniego kursu na Uniwersytecie Krakowskim i na prywatnych lekcjach. Józef Franciszek Łęski (1760-1825), nauczyciel matematyki i miernictwa Szkoły Rycerskiej Korpusu Kadetów w Warszawie, adiutant Kościuszki, astronom, a zarazem malarz i rytownik. Nieaktualny wpis własnościowy, niewielki ubytek grzbietu, miejscami zbrązowienia w tekście, błędy w paginacji, ciągłość tekstu zachowana, stan dobry.

(№ 9.)

IZYS POLSKA

czyli

DZIENNIK

umieiętności, wynalazków, kunsztów i rękodzieł,

poświęcony

kraiowemu przemysłowi, tudzież potrzebie wieyskiego i mieyskiego gospodarstwa.

TOM TRZECI.

Część pierwsza z 3 ryc: Tabl: I—III.

na rok 18$\frac{27}{28}$

W WARSZAWIE W DRUKARNI JÓZEFA WĘCKIEGO

968. Izys Polska. 1827/28.

970. B. Koskowski. Receptura. 1916.

972. Encyklopedia wiedzy seksualnej. 1937.

972. Marcuse M. opr. Encyklopedia wiedzy seksualnej. Przy współudziale prof. dr. med. Zygmunta Freuda, prof. dr. med. P. Feurbringera, prof. med. P. Kuhna, prof. dr med. W. Liepmana ... opracowana przez dr. M. Marcuse'go. Z drugiego wydania oryginału przełożona, poprawiona i uzupełniona pod redakcją dr. Stanisława Higiera. T. 1-4 (w 4 wol.). Warszawa 1937. Wydawnictwo Lekarskie „Eskulap", Sp. z ogr. odp., s. 509; 478; 479; 505 (s. 399-488 tabl. ilustr., w tym kolor.), 24,5 cm, opr. wyd. pł. z tyt. i bogatymi złoc na licu i grzbiecie. 700,-

Pierwsze polskie opracowanie i wydanie encyklopedii seksuologii człowieka. Dzieło oparte na niemieckim wydaniu z 1926 roku, uaktualnione i przerobione, z licznymi komentarzami **w** odsyłaczach**.** Wiele haseł uzupełnionych przez polską redakcję o koncepcje i poglądy seksuologów francuskich, angielskich i polskich. **Efektowna oprawa wydawnicza,** płótno granatowe, tyt. na licach i grzbietach, na licach złoc. zdobniki geometryczne ujęte w dwa pionowe pasy, powtórzone na grzbietach, dodatkowo sygnet wydawniczy tłocz. na licu i grzbiecie każdego tomu. Minimalne przetarcia narożników opr., poza tym stan bardzo dobry. Ładny egzemplarz.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

973. Ochorowicz Julian. Zjawiska medyumiczne. Cz. 1 -3 (w 1 wol.). Warszawa (1913). Biblioteka Dzieł Wyborowych, Druk L. Bogusławskiego, s. 180, [3]; 182-379, [2]; 382-529, 19 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie. 120,-

O zjawiskach mediumicznych zagranicą i własnych doświadczeniach autora z przeprowadzonych seansów w Warszawie. Dzieło napisane przez ojca polskiego mediumizmu i parapsychologii Juliana Ochorowicza (1850-1917). Z jego rozległej wiedzy korzystał m.in. Bolesław Prus, zbierając materiały do „Faraona" na temat „wtajemniczonych w starożytnym Egipcie". Na końcu wnioski z doświadczeń warszawskich i polemika z krytyką prasową. Nieaktualny wpis własnościowy. Stan dobry.

974. Słowikowski Józef. Znaczenie figur Kopernika i Kepplera w przyrodzie, nauce i technice. Warszawa 1903. Drukarnia Rubieszewskiego i Wrotnowskiego, s. XII, 125, [2], **tabl. ryc. 16 (litografie)**, 29 cm, opr. z epoki płsk. ze złoc. napisami. 500,-

Na karcie przedtytułowej odręczna dedykacja autora: „Miłośnikowi astronomii Augustowi Łazuckiemu załącza autor". Książka Józefa Słowikowskiego (1843-1905) dotycząca praktycznego zastosowania wyników badań Mikołaja Kopernika i Jana Kepplera. Na końcu 16 tablic wykonanych w Litografii W. Główczewskiego w Warszawie. Otarcia oprawy, zaplamienia tylnej okładki, wewnątrz stan dobry.

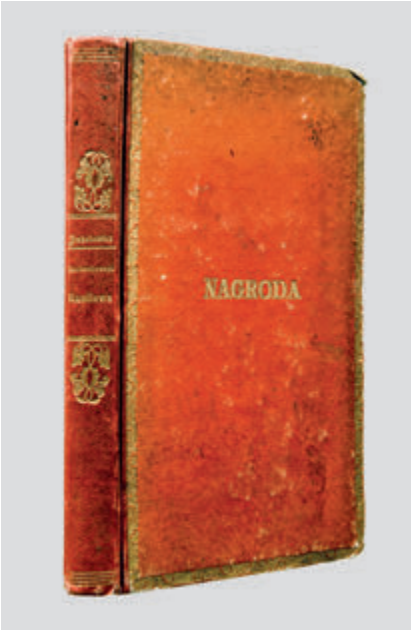
975. [Stomatologia]. Księga pamiątkowa wydana z okazji otwarcia V. Polskiego Zjazdu Stomatologicznego we Lwowie, 25-letniego jubileuszu pracy naukowej prof. dra Cieszyńskiego 1906-1931 i 20-lecia istnienia Związku Stomatologów Lwowskiej Izby Lekarskiej 1911-1931, dnia 28. czerwca 1931 roku. Redagował komitet pod przewodnictwem H[enryka] Allerhanda. Lwów 1931. Drukiem Artura Goldmana, s. VIII, [119]-726, tabl. ilustr. 11 (w tym 4 kolor. i 2 rozkł.), liczne ilustr. w tekście, 25 cm, opr. wyd. pł. ze złoc. na grzbiecie i licu. 300,-

Odbitka z czasopisma „Polska Stomatologia", nr 4, 5, 6. Zawiera materiały dotyczące prof. dra Antoniego Cieszyńskiego (m.in. biografię i wykaz prac naukowych); a także artykuły specjalistyczne z zakresu stomatologii (m.in.: Przyczynek do radiologii stomatologicznej; O połkniętych protezach zębowych; Separacja zębów przy wypełnieniach stycznych; Nowe perspektywy w ortodoncji). Przetarcia i zabrudzenia oprawy, nieaktualne pieczątki własnościowe, wewnątrz stan dobry. **Rzadkie.**

976. Szerlecki Alfred Władysław. Dictionnaire abrégé de thérapeutique, ou exposé des moyens curatifs employés par les praticiens les plus distingués de la France, de l'Allemagne, de l'Angleterre et de l'Italie, dans toutes les maladies, rangées

976. A. Szerlecki. Podręcznik medyczny. 1837.

977. Rachunkowość handlowa. 1846.

d'après l'ordre alphabétique. T. 1-2 (w 2 wol.). Paris (Paryż) 1837, s. XIV, 420; 482, 19,5 cm, opr. z epoki, bordowy płsk., ornamenty grzbietu złoc. i ślepo tłocz. 800,-

Pierwsze wydanie (równoczesne z brukselskim) słownika i podręcznika chorób oraz metod terapii, który zyskał wielką popularność i wysoką ocenę autorytetów lekarskich, autorstwa Alfreda Władysława Szerleckiego (1811-1884), lekarza, który w 1831 r. walczył w randze porucznika m.in. pod Stoczkiem, Wawrem, Grochowem, Białołęką i Iganiami. Po upadku powstania wyemigrował do Francji, gdzie kontynuował praktykę lekarską. W uznaniu zasług król Ludwik Filip nadał mu prawo pobytu i obywatelstwo francuskie. A. Szerlecki działał w środowisku emigracji polskiej, utrzymując kontakty z Andrzejem Towiańskim, Aleksandrem Chodźką i Sewerynem Goszczyńskim. Stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

977. Zubelewicz Florian Aleksander. Rachunkowość handlowa w ważniejszych jej zastosowaniach. Warszawa 1846. W Drukarni Banku Polskiego, k. [3], s. 384, 22 cm, opr. z epoki, ppł. 280,-

Podręcznik praktycznej rachunkowości handlowej. Zawiera wiadomości o m.in. szybkich metodach podstawowych działań arytmetycznych, przeliczaniu kursów walut, oznaczaniu zawartości kruszcu w monetach, procencie pojedynczym i składanym, wekslach, arbitrażu. Egzemplarz był nagrodą gimnazjum gubernialnego w Łukowie (karta dedykacyjna dat. 1850 r., z pieczęcią i odręcznymi podpisami). Na kartach przebarwienia, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

KATALOGI REKLAMOWE

978. [Katalog dywanów]. Fabryka Dywanów „Carpet" Bielsko. Album z wzorami dywanów. Bielsko, b.r. (ok. 1938); k. 18 (z malowanymi gwaszem wzorami, śr. o wym. 14,0 x 17,0 cm), w albumie (22,5 x 32,0 cm, ppł.) 1800,-

Album – wzornik wyrobów Fabryki Dywanów „Carpet" mieszczącej się przy ul. Karola Miarki 11 w Bielsku, założonej przez inżyniera Ludwika Schorscha (upaństwowionej w 1947 r.). Na każdej karcie albumu naklejony barwny projekt z opisem (nazwa oraz dostępne rozmiary) oraz stemple fabryki. Fabryka ręcznie tkanych dywanów, działająca w znanym do dziś ośrodku włókienniczym w Bielsku, oferowała wyroby o wzorach polskich (np. staropolski, polski nowoczesny), orientalnych (Smirna, Kirman, Afgan, Bochara), tradycyjnych (Empire). Karty przełożone bibułkami, brak 2 projektów, jeden z nich drukowany. Na jednej z kart napisana odręcznie data: „15.I.38 r.". Otarcia oprawy, wewnątrz stan dobry.

979. [Katalog wyrobów elektrycznych]. Daimon. Nigdy nie zabłądzisz, Daimon prowadzi do celu (prospekt reklamowy). Gdańsk, 1935, s. 44, 27,8 cm, opr. wyd. karton. 120,-

Okładka sygnowana: „Gronowski 35" – autorem projektu jest wybitny grafik **Tadeusz Gronowski** (1894-1990), autor wielu słynnych plakatów, reklam, ilustracji książkowych. Katalog wyrobów Fabryki Aparatów Elektrostatycznych Daimon w Gdańsku (m.in. baterie, żarówki, latarki, wraz ze szczegółowymi opisami technicznymi). Grzbiet przewiązany sznureczkiem, tylna okładzina zabrudzona, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

980. [Katalog fabryki armatury]. Fabryka Armatur i Wyrobów Metalowych (w Łagiewnikach pod Krakowem). [Kraków 1934. Tow. Kern i Ska]. Druk „Grafia", k. [2], 20, [2], liczne ilustr. w tekście, 23 cm, opr. ppł. wyd., tłocz. 70,-

Katalog Fabryki Armatur i Wyrobów Metalowych w podkrakowskich Łagiewnikach, będących własnością firmy Kern i Ska w Krakowie przy ul. Kopernika 6. Obejmuje kilkaset wyrobów. Papier kredowy. Na przedniej okł. kartonowej symbol Towarzystwa, rok wydania katalogu oraz nazwa fabryki tłoczone złotą farbą. Drobne otarcia okł., poza tym stan bardzo dobry.

981. [Katalog maszyn do pisania]. Mercedes Maschinen. Zella-Mehlis ok. 1936. Büromaschinen Werke A.G. Druck. Leipzig, s. [24], ilustr., 21,5 x 23,5 cm, oryg. okł. brosz. 50,-

Prospekt reklamowy zakładów maszyn biurowych Mercedes w Turyngii, założonych w 1906 r. (zakłady istniały do 1990 r.). Drobne przybrudzenia tylnej okł., poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

982. [Katalog ogrodniczy]. Cennik narzędzi, przyrządów i przyborów ogrodniczych, nr 3. Warszawa 1934. Skład Nasion i Narzędzi W. Garnuszewski, s. 30, [2], ilustr., 24 cm, oryg. okł. brosz. 50,-

Cennik narzędzi ogrodniczych warszawskiej firmy mieszczącej się w Hali Mirowskiej. Zabrudzenia i zażółcenia okł., poza tym stan dobry.

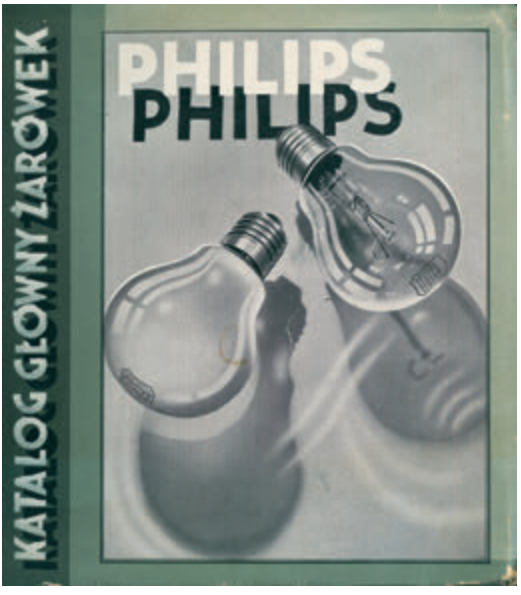
983. [Katalog fabryki organów]. Fabryka Organów Wacław Biernacki, Warszawa, ul. Dobra 65. [Warszawa po 1932]. Druk. P. Pyz, s. [8], liczne ilustr., 16 x 24 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Folder reklamowy Fabryki Wacława Biernackiego w Warszawie, z której organy trafiły m.in. na Jasną Górę, do Państwowego Konserwatorium Muzycznego w Warszawie, kościołów garnizonowych w Grodnie i Wilnie oraz kaplicy MB Ostrobramskiej w Wilnie. Druk reklamowy wydany na 35-lecie firmy, z listem pochwalnym kompozytora Feliksa Nowowiejskiego. Stan dobry.

984. [Katalog żarówek]. Katalog główny 1936/1937 żarówek Philipsa. [Warszawa 1937. Polskie Zakłady Philips]. Zakł. Graf. St. Mertensa, s. 71, liczne ilustr. w tekście, tabele, 22 x 23 cm, opr. karton wyd. 90,-

979. Prospekt reklamowy. 1935

984. Katalog zakładów Philipsa. 1937.

981. Katalog maszyn do pisania. 1936.

987. Katalog pomp. 1939/40.

989. Katalog wystawy. 1939.

Katalog Polskich Zakładów Philips SA wybudowanych w latach 1923-1930 przy ul. Karolkowej na warszawskiej Woli (zniszczonych przez Niemców po Powstaniu Warszawskim). Szczegółowy katalog oferowanych żarówek od fotograficznych i telefonicznych po kolejowe, lotniskowe i samolotowe. Przedarcia podklejone, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

985. [Katalog narzędzi tartacznych]. Piły i noże do maszynowej obróbki drewna. B.m. 1937. Spear & Jackson Ltd., s. 83, [1], liczne ilustr. w tekście, wkładka karton (na zawieszce), 24 cm, opr. ppł. wyd. 100,-

Katalog wyrobów firmy Spear & Jackson Ltd., Aetna Works w Sheffield (Anglia). Język polski. Wydane dla przedstawiciela firmy angielskiej, którym było przedsiębiorstwo handlowe „Józef Menczel I Syn" we Lwowie. Katalog prezentuje różne rodzaje pił tarczowych i taśmowych oraz noże do strugarek i wyrówniarek. Papier kredowy. Drobne przybrudzenia, poza tym stan dobry.

986. [Katalog posadzek]. Towarzystwo Akcyjne Zakładów Przemysłowo-Budowlanych Fr. Martens i Ad. Daab w Warszawie, Czerniakowska nr 51. B.m. b.r. Druk i Lit. R. Resiger, Łódź, frontispis litogr., tabl. ryc. 23 (litogr. kolor.), 23 cm, opr. wyd. karton. 80,-

Prospekt reklamowy Zakładów Przemysłowo-Budowlanych Fr. Martens i Ad. Daab w Warszawie. Na rycinach wzory posadzek dębowych i fryzów fornirowanych. Minimalny ubytek grzbietu. Stan dobry.

987. [Katalog pomp i urządzeń sanitarnych]. Pożarnictwo. Pompy. Sanitaria. Katalog 6: 1939/40. [Warszawa 1939]. Zakłady Budowy Pomp i Urządzeń Przeciwpożarowych T.S. Trębicki. Druk. Gospodarcza, s. 64, liczne ilustr. w tekście, 23 cm, oryg. okł. brosz. 60,-

Katalog słynnej Fabryki Stanisława Trębickiego w Warszawie, pioniera w dziedzinie produkcji sprzętu przeciwpożarowego w Polsce. Fabryka powstała w 1905 r., jako Krajowa Fabryka Pomp i Narzędzi Ogniowych. Od lat 30. XX w. rozszerzyła swój asortyment o produkcję pomp studziennych, aparatów do oczyszczania wody, hydroforów elektrycznych itp. oraz umywalek, wanien, pieców kąpielowych, zlewozmywaków i bojlerów, zatracając pierwotny pożarniczy charakter produkcji. Katalog wraz z cennikiem zawiera setki produktów z ilustracjami i przekrojowymi rysunkami. Zabrudzenia okładek, poza tym stan dobry.
(Patrz ilustracja)

988. [Katalog win i wódek]. Bracia Pakulscy. Warszawa 1936. S.A.Z.G. „Drukarnia Polska", s. [4], 35 x 22 cm. 100,-

Cennik win, wódek, koniaków, rumu i likierów – krajowych i zagranicznych renomowanej firmy „Bracia Pakulscy" z siedzibą przy ul. Brackiej 56. Spośród polskich wytwórni wódek zawiera m.in. produkty J.A. Baczewskiego, Haberbuscha i Schiele, Zdzisława hr. Tarnowskiego z Dzikowa, ks. Czetwertyńskiego z Suchowoli, Hartwiga Kantorowicza z Poznania i in. Wśród win dominują francuskie i węgierskie, a także z ZSRR (krymskie i kaukaskie). Ślady znacznego używania (składania i zaplamienia). Stan ogólny dobry.

989. [Katalog wystawy]. Wystawa polskiego przemysłu, handlu i rzemiosła Zagłębia Dąbrowskiego w Sosnowcu 3-14. VI. 1939. B.m. 1939. Nakł. Komitetu Wystawy. Sosnowieckie Zakł. Graf., s. 56, inseraty, 21 cm, oryg. okł. brosz. 70,-

Zawiera alfabetyczny spis wystawców m.in. reprezentujących przemysł cementowy, węglowy i hutniczy Zagłębia Dąbrowskiego oraz gospodarstwa rolne województwa kieleckiego. Liczne reklamy firm z Zagłębia Dąbrowskiego. Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

990. [Reklama]. „Fabryka Gilz i Bibułek Papierosowych „Dzwon". Warszawa, b. r. (lata 30. XX w.); 32,5 x 24,5 cm. 100.-

Plakat wydrukowany w Zakładach Graficznych St. Mertensa w Warszawie, reklamujący gilzy, produkowane przez Stołeczne Zakłady Przem.-Handl. „Dzwon" Hilarego Jeżewskiego, przy ulicy Grochowskiej (budynek istniejący do dziś pod nr 354). Naderwanie podklejone, ubytek fragmentu prawego marginesu.

MYŚLISTWO

991. Kalendarz myśliwski na 1939 rok. Pod red. Walentego Garczyńskiego. Warszawa [1938]. Nakładem Polskiego Związku Łowieckiego, s. 508, ilustr., 15 cm, opr. pł. wyd. tłocz. złotem. 240,-

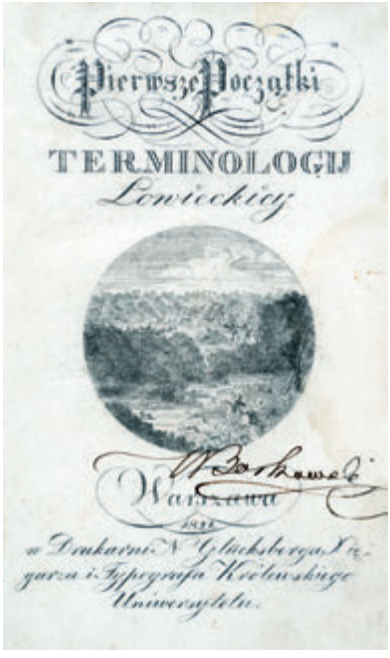
Artykuły m.in.: Uwagi o polowaniu na rogacze; Międzynarodowe metody oceny trofeów myśliwskich; Setter Club w Polsce z księgą rejestracyjną; Spis władz Polskiego Związku Łowieckiego z organizacjami terenowymi. Zawiera **liczne inseraty firm branżowych związanych z bronią i akcesoriami myśliwskimi.** Stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

992. Kozłowski Wiktor. Pierwsze początki terminologii łowieckiej. Warszawa 1822. Druk. N. Glücksberg, s. XXIII, 146, frontispis (litografia), winietki w drzeworycie, 19,5 cm, opr. płsk. 1500,-

Pierwszy w języku polskim słownik terminologii łowieckiej, przy tworzeniu którego autor korzystał z wielu dzieł staropolskich oraz z licznych publikacji obcojęzycznych. Słownik o wielkim znaczeniu dla myśliwych, przyrodników, filologów, etnologów i historyków kultury, w którym autor ocalił od zapomnienia wiele staropolskich słów i zwrotów. Wiktor Kozłowski (1791-1858), przyrodnik, profesor leśnictwa, kolekcjoner. W tekście drzeworytowe winietki, w większości o tematyce przyrodniczej. Ubytki skóry opr., miejscami niewielkie przybrudzenia pap., poza tym stan dobry. **Rzadkie.**
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

991. Kalendarz myśliwski. 1939.

992. Terminologia łowiecka. 1822.

993. Krawczyński Wiesław. Łowiectwo. Przewodnik dla leśników zawodowych i amatorów myśliwych. Ze 140 ilustracjami. Kraków 1924. Gebethner i Wolff, s. 384, ilustr. w tekście, 25 cm, opr. luksusowa z epoki płsk. ze złoc., górne obcięcia k. złoc. zach. dekoracyjne lico opr. brosz. 400,-

Podręcznik łowiectwa zawierający szczegółowe charakterystyki zwierząt łownych, ich zwyczaje, a także metody polowań. Zgodnie z intencją autora, książka miała w pierwszym rzędzie rozpowszechnić wśród leśników, myśliwych i młodych adeptów łowiectwa nomenklaturę myśliwską – rzadko dotąd albo niewłaściwie stosowaną. **Efektowna opr. luksusowa** w typie opraw Radziszewskich: półskórek brązowy podzielony na pięć pól, w drugim polu szyldzik skórzany z tyt., w pozostałych złocone ozdobniki. Nieaktualne podpisy własnościowe. Naprawione naderwanie k. tyt. w miejscu naklejenia ilustr., naderwanie 1 karty, poza tym stan dobry. **Ładny egzemplarz.**
(Patrz ilustracja)

994. Łowiec. Organ Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego. Nr 1-12. Styczeń – grudzień 1927. Lwów. Nakładem Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego, s. [4], 224, liczne fot. i ilustr. w tekście, 31 cm, współopr., opr. ppł. z szyldzikiem tłocz. złotem. 250,-

Rocznik cieszącego się wielkim uznaniem myśliwych pisma łowieckiego. Zawiera wspomnienia myśliwskie, informacje o wystawach łowieckich, artykuły ogólne, felietony, korespondencje i sprawozdania Towarzystwa. Wśród artykułów: H. Radziwiłła, Pierwszy łoś ubity w wolnej Polsce; A. Rzewuskiego, Z wrażeń wołyńskich; W. Ziembickiego, Wystawa książki łowieckiej we Lwowie; A. Mniszka, O wystawie psów we Lwowie; W Gürtlera, Batory na łowach z sokołami. Niewielkie przybrudzenia opr. i papieru. Stan dobry.
(Patrz ilustracja)

995. Łowiec. Organ Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego. Nr 1-18. 1 stycznia – 1 września 1939. Lwów. Nakładem Małopolskiego Towarzystwa Łowieckiego,

993. W. Krawczyński. Łowiectwo. 1924.

994. Łowiec. Lwów 1927.

s. 166, LVIII, liczne fot. i ilustr. w tekście, 34 cm, współopr., opr. współcz. pł. z szyldzikiem tłocz. złotem. 250,-

Ostatni przedwojenny rocznik ekskluzywnego pisma dla myśliwych. Dwa ostatnie numery, 17 i 18 datowane są na 1 września 1939r. Na końcu, wszyte osobno, dodatki poświęcone wiadomościom urzędowym (również od numeru 1 do 18). Wśród artykułów m.in.: Polowanie z chartami w zimie na lisa; Rozmieszczenie niektórych zwierząt łownych w Polsce; W kniei po łowach; zdjęcia z polowań prezydenta I. Mościckiego, gen. Wieniawy-Długoszowskiego, ministra Becka i in. Zachowane wszystkie wydawnicze okładki zeszytów. Stan bardzo dobry.

996. Łowiec Polski. Organ Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich. Nr 1-52. 3 Stycznia – 22 grudnia 1931. Warszawa 1931. Nakładem Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich, s. VIII, 1052, liczne fot. i ilustr. w tekście, 33,5 cm, współopr., opr. z epoki ppł. z tyt. tłocz. złotem. 600,-

Rocznik najpopularniejszego pisma łowieckiego w Polsce, powstałego w 1900 r. O wysoką jakość publikowanych w nim tekstów dbali m.in.: Józef Gieysztor, Władysław Janta-Połczyński, Henryk Knothe, Stefan Krzywoszewski, Czesław Odrowąż-Pieniążek, Maurycy hr. Potocki, Adam hr. Rzewuski, Stanisław Zaborowski. W roczniku zamieszczono **wspomnienia myśliwskie z polowań** (m.in. Karpaty, Polesie), informacje **o prawie łowieckim, wystawach, broni, psach,** zawodach strzeleckich oraz przegląd wydawnictw i prasy zagranicznej. Są też artykuły ogólne, np. O myślistwie w Karpatach, Na dzień Hubertowy, Tajne łowiska, a także utwory literackie i poezje. Każdy numer bogato ilustrowany. Niewielkie przetarcia pł. opr., zagięcie papieru pośrodku, poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

997. Pruszyński Gabriel. Wśród ostępów poleskich. Opowiadania myśliwskie. Kijów-Warszawa 1914. Nakładem Księgarni Leona Idzikowskiego, s. 158, [1], 20 cm, opr. z epoki pł. z tyt. na grzbiecie, zach. lico opr. brosz. 160,-

996. Łowiec Polski. 1931.

997. Wśród ostępów poleskich. 1914.

Zbiór wspomnień myśliwskich z Polesia „z przed pięćdziesięciu laty, gdy Polesie obfitowało w grubą zwierzynę, gdy dzik, wilk, łoś, a nawet niedźwiedź zgoła do rzadkości nie należały". Zawiera m. in. opowiadania: Mój pierwszy łoś; Rozprawa z odyńcem; Na niedźwiedzia; Pościg za rysiem. Pieczątka na k. tyt. kijowskiej księgarni Leona Idzikowskiego. Pęknięcie marginesu k. tyt. (podklejone), poza tym stan bardzo dobry.
(Patrz ilustracja)

998. Wodzicki Kazimierz. Wspomnienia z życia łowieckiego. Lwów 1880. Nakładem Galic. Tow. Łowieckiego, k. [2], s. 139, k. [1], 24,5 cm, opr. późniejsza tekturowa z naklejoną oryg. okł. brosz. 120,-

Wspomnienia myśliwskie Kazimierza Wodzickiego (1816-1889), literata, ornitologa, ziemianina galicyjskiego. Wydanie przygotowane staraniem redakcji galicyjskiego czasopisma myśliwskiego „Łowiec". Niewielkie zażółcenia, egz. nieprzycięty. Stan dobry.

999. Ziembicki Witold (1874-1950), profesor medycyny UJK we Lwowie, redaktor „Łowca Polskiego" (1937-1939). Fragment archiwum redakcyjnego „Łowca Polskiego" z lat 1937-1939. Fotografie i odbitki próbne, k. [46], luźny materiał, różny format. 360,-

Materiały z archiwum prof. dr. Witolda Ziembickiego ze Lwowa, współredaktora „Łowca Polskiego" z jego osobistymi rękopiśmiennymi adnotacjami odnośnie jakości lub formatu druku. Całość zawiera 6 fotografii (jedna z osobistą dedykacją) oraz ilustracje i artykuły z uwagami redaktora. Stan ogólny dobry.

NUTY. PIEŚNI PATRIOTYCZNE

1000. Chopin Fryderyk. Ballade pour le Piano dédiés à Mademoiselle Pauline de Noailles par... Op. 47, Lepzig (Lipsk), b.r. (ok. 1859), chez Breitkopf & Härtel, s. 14, 30,5 cm, bez opr. 300,-

Jedna z czterech ballad skomponowanych przez Fryderyka Chopina. Ballada As-dur powstała latem 1841 r., opublikowana po raz pierwszy w 1842 r. Na karcie tytułowej pieczątka wydawcy oraz własnościowa Wiktora Somera, powstańca styczniowego, członka Komisji Skarbowej Rządu Tymczasowego, wysłanego do Paryża, asystenta Władysława Czartoryskiego. Ślady zalania, zabrudzenia, zapiski ołówkiem i piórem, grzbiet wzmocniony pap.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

1001. Chopin Fryderyk. Trois Nocturnes pour le pianoforte composés et dédiés à son ami Ferdinand Hiller par... Oeuv. 15, à Leipsic (Lipsk), b.r. (po 1840), chez Breitkopf & Härtel, s. 13, 30,5 cm, bez opr. 300,-

Trzy nokturny op. 15 (F-dur, Fis-dur, g-moll), dedykowane Ferdynandowi Hillerowi (1811-1885), niemieckiemu kompozytorowi, pianiście i pedagogowi, przyjacielowi Chopina, który twierdził, że „tak jak Chopin nikt nigdy klawiszów nie dotykał". Na karcie tytułowej pieczątka wydawcy oraz częściowo zachowany suchy tłok. Grzbiet wzmocniony pap., zapiski piórem, zabrudzenia, dwie karty wzmocnione pap.
(Patrz ilustracja na stronie następnej)

1002. Gungel Józef. Ton-Märchen. Głosy bajeczne. Walce skomponowane na Piano forte przez … Warszawa, b.r. w Składzie Muzyki Ig. Klukowskiego (firma działała w latach 1830-1845), s. 7, 23,0 x 32,0 cm, bez opr. 150,-

Kompozycja Józefa Gungla (1810-1889), austriackiego szefa orkiestry i kompozytora przeszło 300 popularnych tańców i marszów w wiedeńskim stylu. Grzbiet wzmocniony pap., zabrudzenia, zapiski piórem. **Rzadkie.**

1003. Marsz Legionów. Muzyka do słów J-Jejdego ułożył na fortepian i śpiew „Szczerbiec". Kraków, b.r. (ok. 1915), nakład i własność Mieczysława Mroczka, s. 5, 33,5 cm, bez opr. 100,-

Okładka litografowana z postacią legionisty; druk w Wiedniu u Waldheima i Eberlego. Słowa Juliusza Jejde (1884-1944), dziennikarza – „W domu rządni, pracą pilni, wzajem się kochajmy. Karni w boju, mężni, silni, wrogom się nie dajmy!". Drobne zabrudzenia, stan dobry.

1004. Maszyński Piotr. Pięć pieśni narodowych polskich na chór męzki (!) – chór mieszany – trzy głosy żeńskie – dwa głosy młodociane (bez towarzyszenia) – oraz na jeden głos z towarzyszeniem fortepianu – lub na sam fortepian ułożył... Warszawa,

1000. F. Chopin. Ballada. 1859.

1001. F. Chopin. Trzy nokturny. Po 1840.

1005. L. Nidecki. Walc.1834.

1004. P. Maszyński. Pieśni narodowe. 1916.

1009. A. Wroński. Lutnia polska. 1880-1885.

b.r. (1916), Nakład i Własność Wydawców E. Wende i Sp., s. 5, 34,0 cm, bez opr. 300,-

Na okładce litografia J. F. Konarzewskiego i J. Mękarskiego, z Orłem unoszącym się ponad zgliszczami, na tle wschodzącego słońca. Nuty pieśni: Boże! Coś Polskę; Z dymem pożarów; Boże Ojcze; Trzeci Maj; Jeszcze Polska nie zginęła; w opracowaniu Piotra Maszyńskiego (1855-1934), dyrygenta, kompozytora i pedagoga, twórcy i wieloletniego kierownika chóru „Lutnia". Na okładce pieczątka warszawskiej księgarni M. Borkowskiego. Drobne zabrudzenia i zagięcia, stan dobry.
(Patrz ilustracja)

1005. Nidecki Ludwik. Variations faciles et agréables sur la valse tyrolienne composées pour le piano forte et dédiées à Mademoiselle Marci Werner par Louis Nidecki. Varsovie (1834). Chez lg.[nacy] Klukowski, s. 5, 23,5 x 31,5 cm, oryg. brosz. wyd. 150,-

Litografowany druk muzyczny z ozdobną kartą tyt., wydany przez znaną warszawską litografię Ignacego Klukowskiego, działającą od 1830 do ok. 1845 r. (przy ul. Miodowej 484, od 1834 r. w Pałacu Chodkiewiczów). **Ludwik Nidecki** (1809-1840) – kompozytor i pianista warszawski, uczeń Józefa Elsnera i mąż jego córki Emilii. Na okładce odręczny podpis z epoki: „Antoinette Czajkowska". Przybrudzenia okładek i marginesów tekstu, ślady po zalaniu pap.
Lit.: Tomaszewski W. Bibliografia warszawskich druków muzycznych 1801-1850. Warszawa 1992, s. 157-158, poz. 1801.
(Patrz ilustracja)

1006. Nowowiejski Feliks. Hymn Kaszubski. Poznań, 1921. Nakład Księgarni św. Wojciecha, k. [2], 29,0 cm, bez. opr. 300,-

Słowa oraz nuty „Hymnu Kaszubskiego", dedykowanego w druku: „Dzielnym synom Polski, kochanym braciom Kaszubom". Nieoficjalny hymn Kaszubów, powstały **do słów Hieronima Derdowskiego** (1852-1902), kaszubskiego poety i dziennikarza (jest to fragment opublikowanego w 1880 r. poematu „Ò Panu Czôrlińszczim co do Pùcka pò séce jachôł"). W 1921 r. Feliks Nowowiejski (1877-1946), kompozytor,

autor m.in. „Roty", skomponował do słów Derdowskiego melodię, zbliżoną do „Mazurka Dąbrowskiego". Na okładce stempel własnościowy. Po konserwacji, ubytki kart uzupełnione, wklejone w kartonowe okładki współcz.

1007. Pfanhauser Karol. Kwiaty karnawałowe. Cztery mazurki, obertas i polka skomponowane na piano-forte ofiarowane Jaśnie Wmu Radcy Stanu Bończa Bruiewicz, kawalerowi wielu Orderów przez Karola Pfanhauser. Warszawa, b.r. Nakładem Ig. Klukowskiego, s. 7, 23,0 x 32,0 cm, bez opr. 150,-

Nuty sześciu tańców (czterech mazurów, oberka i polki), skomponowanych przez Karola Pfanhausera, muzyka wywodzącego się z austriackiej rodziny osiadłej w Warszawie, brata malarza Franciszka. Dedykowane w druku Michałowi Bończa-Brujewiczowi, Radcy Stanu, dyrektorowi Wydziału Przemysłu i Kunsztów, zasłużonego dla odnowienia Ogrodu Saskiego po walkach powstania listopadowego. Grzbiet wzmocniony pap., zabrudzenia, ślady zalania. **Bardzo rzadkie.**

1008. Serravalle Jacques. Mort du Prince Reichstadt par Serravalle ci-devant officier à l'armée française. À Varsovie (Warszawa), b.r. (ok. 1832), de la Litographie de T. Vivier, s. 3, 22,5 x 31,0 cm, bez opr. 180,-

Wydanie 2. Utwór poświęcony Napoleonowi II Bonaparte (1811-1832), synowi cesarza Francji, zwanemu „księciem Reichstadt", odbity w zakładzie Teodora Viviera w Warszawie. Wpis własnościowy na karcie tytułowej, zabrudzenia. **Rzadkie.**

1009. Wroński Adam. Lutnia polska. Zbiór pieśni narodowych na fortepian. Op. 62. Kraków b.r. (ok. 1880-1885). Nakł. i własność Księgarni S. A. Krzyżanowskiego, s. 17, 31,5 cm, oryg. okł. brosz. 100,-

Zbiór utworów patriotycznych w układzie fortepianowym, m.in.: Warszawianka; Krakowiaki; Wstańcie bracia wraz; Z dymem pożarów; Za Niemen; Marsz Żuawów; Sygnały Wojenne: Trzeci Maj; Jeszcze Polska… Okładka litografowana z wizerunkiem Orła. Po konserwacji, narożniki kilku kart uzupełniane i wzmacniane, zabrudzenia, naderwania podklejone, zapiski ołówkiem.
(Patrz ilustracja na stronie poprzedniej)

INDEKS

(zestawiła Katarzyna Chmielewska)

Adam Victor 709
Adamowicz Adam Ferdynand 934
Adamski Rajmund Franciszek 156
Afanasjew Jerzy 413
Agoult Marie d' z de Flavigny 85
Agricola Johann 53
Albert Wielki, św. 18
Albertrandi Jan Chrzciciel 848
Aleksander I Jagiellończyk 41
Aleksander I Romanow 134, 521, 540, 567
Aleksander II Romanow 490, 902
Aleksander Macedoński 18, 30
Alexandrowiczowie, ród 482
Allard Carel 183
Allen William 339
Allerhand Henryk 975
Alten Bokum Jan Kazimierz de 59
Anczyc Władysław Ludwik 351, 363, 658, 757, 777
Anders Władysław 552
André Gaspard 185
Andriolli Michał Elwiro 332, 335, 579, 719, 896
Antoniewicz Mikołaj Bołoz 686
Apanowicz Aleksander 490
Appleton Daniel 358
Arczyński Stefan 404
Ariosto Lodovico 72
Arkstée Hans Kasper 34, 79
Arnoul Françoise 403
Artois Prosper-Honoré 231
Arystoteles ze Stagiry 1
Askenazy Szymon 368, 493, 506
Asnyk Adam 659
Auderska Halina 387
August II Mocny 53, 65, 100, 101, 183, 184, 230, 255, 256, 610, 647
Aumiller Wawrzyniec 160
Avenarius Eduard 713

Babicki Władysław 620
Babirecki Jan 213
Bacciarelli Marcello 264, 265
Baczewski Józef Adam 988
Baczewski Szymon 97
Badecki Karol 808
Balicki Bogusław 932
Balińscy, ród 448
Baliński Karol 714
Baliński Michał 494, 658, 836
Balzer Oswald 173
Bałaban Majer 495
Bałaban Tadeusz 527
Bandkie Jan Wincenty 114, 496, 911
Bandtke Jerzy Samuel 911
Baquoy Jean-Charles 179
Baranowscy, ród 448
Barbara Radziwiłłówna 494
Barclay John 2
Barcz Bolesław 546, 594, 598
Baron Paul 223, 224
Bartel Kazimierz 174
Bartłomiejczyk Edmund 377
Bartol Edward 914
Bartoszewicz Julian 658
Bartoszewscy, ród 448
Bartoszewski Władysław 840
Bartusówna Maria 686
Bartynowski Władysław 487
Barycki Piotr 835
Barzykowski Stanisław 509
Batelli Vincenzo 343
Batko Zbigniew 319
Batowski Aleksander 905
Battoni Pompeo-Girolamo 266
Bauer Marek 347, 905, 924, 925
Baworowscy, ród 905
Baworowski Wiktor 905
Bayot Adolphe 241, 242
Bayros Franz (pseud. Choisy le Conin) 346
Bazewicz Józef Michał 210, 217
Beaumont Jeanne-Marie Leprince de 73
Bechczyc-Rudnicka Maria (Ksenia) z Mataftinów 347
Beck Józef 176, 614, 995
Beckmann Max 908
Bécu August 834
Beethoven Ludwig van 747
Behr Bernhard 577, 680
Bella Stefano della 292
Belmont Leo (właśc. Leopold Blumental) 497
Bem Józef 669
Beniowski Maurycy August 548
Benoe Mikołaj Ignacy 105-107
Benoist Philippe 242
Bentkowski Feliks 911
Berbecki Leon 594
Berger Józef 590, 607
Bernacki Ludwik 685
Berndt Wilhelm 211, 213, 214
Berthier Louis Alexandre 130
BertlingTheodor 251
Bertrand Arthus 240
Beseler Hans von 383
Beyer Zbigniew „Zenon" 602
Biegeleisen Henryk 660
Bielak Franciszek 363, 921
Bielawscy, ród 448
Bielicki Wowo 413
Bieliński Franciszek 76, 227
Bielowski August 500, 905
Bielscy, ród 482

Biennais Martin Guillaume 442
Biernacka Kamilla 967
Biernacki Wacław 983
Bils Friedrich Heinrich 234, 250
Bizański Stanisław 799
Blachaczek-Mazurowa Maria 750
Blaeu Willem Janszoon 28
Blaim Karol 398
Blankensee Carl von 710
Blei Franz 346
Błeszyński Tadeusz 501
Błocki Włodzimierz 350
Błok Aleksandr 661
Błotnicki Tadeusz 906
Boberska Felicja z Wasilewskich 502
Bobrowicz Jan Nepomucen 342, 503, 864
Bobrowscy, ród 448
Bobrzyński Michał 504
Boccaccio Giovanni 346
Bock Emil 577
Bocquet Władysław 505
Boczkowski Paweł 673
Bodeskuł Karol 135
Bogatka Paweł 124
Bogusławscy, ród 445
Bogusławski Lucjan 973
Bogusławski Wojciech 545
Bohatyrowiczówna Maryla 727
Bohdanowicz Julian 381
Böhme Jakub 891
Böhmer Gottfried 254
Bohomolec Franciszek 20
Bolesław II Śmiały 755, 756
Bona Sforza 41, 89, 110, 511
Bonald Louis de 609
Bondy Franciszek 515, 596, 660
Bonnart Henry 255
Bonne Rigobert 187
Bończa-Brujewicz Michał 1007
Bończa-Tomaszewski Dyzma 701
Bopp Filip 686
Borch Michał 716
Borejsza Jerzy 168, 170
Borkowscy, ród 444
Borkowska Aleksandra 768
Borkowski Dunin Jerzy Sewer 482
Borowscy, ród 445, 448
Boudet Antoine 179
Boullogne Louis de st. 285
Bourdin Ernest 900
Bourgoin Pierre 185
Bowen Emanuel 253
Boy-Żeleński Tadeusz 582
Brahmer Mieczysław 921
Brancazzo Camillo 89
Brandt Henryk 506
Braniccy, ród 451, 484
Branicki Jan Klemens 108
Bratkowski Stanisław 514
Braun Georg 236, 243
Breitkopf Bernhard Christoph 503, 1000, 1001
Breitkopf Johann Gottlob Immanuel 25
Brockhaus Friedrich 713
Brockhaus Friedrich Arnold 335, 713
Brockhaus Heinrich 713
Brodetsky Selig 599
Brodzcy, ród 507
Brodziński Kazimierz 553, 701, 704, 714
Bromski Józef 749
Bronarski Henryk 175
Broniewska Janina z Kunigów 582
Bronikowski Ksawery 507, 553, 709
Brückner Aleksander 508, 749
Brudecki Zygmunt 54
Brühlowie, ród 13
Brzechwa Jan 787
Brzostowski Hipolit 940
Brzóska Józef 463
Buchner Karol 686
Buchowiecki Benedykt 124
Buchowski Stanisław 110
Buczek Edward 175
Bujak Zbigniew 175
Bujniccy, ród 4
Bukar Seweryn 586
Bukaty Bolesław Adolf 210, 217
Bukowiecki Julian 741
Bukowscy, ród 484
Bukowski Jan 530, 617
Bułhak Jan 414-418, 829
Bürger Gottfried August 701
Burhardt-Bukacki Stanisław 140
Burian Jan 356
Burtatowski Tadeusz 526
Butenko Bogdan 318
Bychowiec Ludwik 4
Bylina Michał 778
Byron George 701
Bystroń Jan Stanisław 363, 638, 801, 921
Byszewscy, ród 448
Callier Edmund 509
Cander Jerzy 853
Carlyle Thomas 662
Carmine Joseph 228
Casanova 346
Cassini Giovanni Maria 186
Cassirer Bruno 908
Cegielski Hipolit 714
Cegliński Julian 331
Celiński Antoni 886
Chalembikowicz Basztaffa 126
Changuion François 77
Charlet Nicolas Toussaint 271
Chatelat Madeleine z Sangnierów 85-87
Chądzyński Jan Nepomucen 856
Chełmicki Zygmunt 344
Chemnitzer Iwan Iwanowicz 788
Chiżewski Szymon 122
Chlebowski Antoni 278-283
Chlebowski Bronisław 620
Chłapowscy, ród 258, 482
Chłędowski Kazimierz 510, 511
Chłopicki Józef 550, 553
Chmiel Adam 756
Chmielnicki Bohdan 32, 58, 67
Chmielowski Benedykt 5
Chmielowski Piotr 663, 664, 727, 762
Chmurzyński Wojciech 923
Chodakowski Zorian Dołęga 729
Chodkiewicz Hieronim Chryzostom 19
Chodkiewicz Hrehory 128
Chodkiewicz Jan Karol 19
Chodkiewicz Zofia z Mieleckich 19
Chodkiewiczowie, ród 19, 125
Chodorowicz Ignacy 842
Chodyński Adam 658
Chodźko Aleksander 704, 714, 718
Chodźko Ignacy 332, 658
Chodźko Leonard 702, 718
Chomętowski Jan Ignacy 213
Chopin Fryderyk 308, 544, 623, 747, 930, 1000, 1001
Choromański Antoni 673
Chreptowicz Semen 128
Chreptowicz Bohuszyński Iwan 128
Chromiński Kazimierz Bronisz 496
Chrostowski Stanisław Ostoja 298, 358, 618

Chrościński Wojciech Stanisław 99
Chrzanowscy, ród 30
Chrzanowski Ignacy 748
Chrzanowski Wincenty 30
Chrząszczewski Antoni Robert 586
Chudek Józef 317, 676
Chyliński Józef 473
Chyła Tadeusz 413
Cichowski Adolf 553
Cieciszowski Adam 103
Cieński Udalryk Mikołaj 816
Cieszkowski August 435
Cieszkowski Ludwik 586
Cieszkowski Stanisław 952
Cieszyński Antoni 975
Cieślewski Tadeusz syn 347
Claye Jules 202
Clere Adrien le 609
Cocteau Jean 349
Corinth Lovis 908
Coronelli Vincenzo Maria 181
Cotte Louis 963
Cotty Jan 279-282, 373, 888
Covens Johannes I 191
Coxe William 6
Crellius (Crell) Johannes 7, 8
Cunego Domenico 264-266
Cureus Joachim 891
Cutler Uriel Waldo 778
Cwajer Icek 545
Cybulski Wojciech 665
Cybulski Zbigniew 413
Cynarski Jan 371
Cyrankiewicz Józef 316
Czacki Tadeusz 9, 512, 589
Czajkowska Antoinette 1005
Czajkowski Józef 350
Czajkowski Stanisław 350
Czaki Franciszek Florian 185
Czapek Franciszek 964
Czapscy, ród 482
Czarneccy, ród 482
Czarnecki Zygmunt 500
Czarniecki Stefan 81, 82, 84
Czarnocki Stanisław 125
Czarnowscy, ród 520
Czarnowski Stefan 749
Czarski Wacław 356
Czartoryscy, ród 294, 482, 834
Czartoryska Izabela z Flemingów 513
Czartoryska Teresa 352
Czartoryski Adam Jerzy 401, 640, 655, 718,
Czartoryski Adam Kazimierz 352, 729
Czartoryski Jerzy (Jurij) 109
Czartoryski Jerzy, synowiec Jerzego 109, 117, 121
Czartoryski Kazimierz 100
Czartoryski Władysław 7, 718
Czech Józef 543, 865
Czechowicz Szymon 913
Czechowski Aleksander 588
Czepiński Michał 936
Czermak Wiktor 515
Czerper Ernest 720, 826
Czerwiński Ignacy Lubicz 807
Czetwertyński Hrehory 122
Czetwertyński Seweryn 988
Czołowski Aleksander 808
Czopp Stanisław 157

Daab Adolf 986
Dajan Mosze 403
Dambrowski (Dąbrowski) Samuel 10
Damirski Cyprian 11
Danckert Cornelis 184
Danckertowie, ród 184
Danet Guillaume 198
Daniłowicz Jan Mikołaj 96
Dantyszek Jan 18
Darewski Antoni 131
Darowski Mieczysław 695
Daumer Georg Friedrich 678
David d'Angers Pierre Jean 85
Davie Howard 779
Dawski Stanisław 404
Dąbrowscy, ród 173
Dąbrowski Henryk 238
Dąbrowski Jan Henryk 131, 516
Dąbrowski Józef (pseud. Józef Grabiec) 517
Dąbrowski Marian 360
Decjusz Jost Ludwik 41
Defoe Daniel 779
Deik Władysław 158
Dekert Jan 63
Delius Hermann 251
Dembiński Henryk 507
Dembowski Edward 337
Demidow Anatolij 900
Derdowski Hieronim 1006
Deroy Auguste-Victor 273
Desnos Louis Charles 198
Destinon Justus von 530
Dewinowie-Bibersteinowie, ród 254
Dębińscy, ród 482
Diderot Denis 74, 348, 929
Diederichs Eugen 678
Dietrich Fryderyk Krzysztof 343, 843
Dietrich Wiktor 887
Dippel Stefan 737
Długoborski Jan 149
Długosz Jan 30, 41, 768
Dłużniewski Marceli 518
Dmitriew Iwan 788
Dmochowski Franciszek Ksawery 31
Dmochowski Franciszek Salezy 701, 704
Dobiecki Eustachy 940
Dobieszewska Józefa ze Śmigielskich 768
Döblin Alfred 615
Dobrowiński Jędrzej 118
Dobrzański Jan 694
Domański Jan 59
Domeyko Ignacy 706, 718
Doré Gustave 273, 505
Dorota z Mątowów bł. 12
Dowbor-Muśnicki Józef 136, 153
Drawicz Andrzej 175
Drążewski Józef 666
Droczyłowski Florian 124
Drohojowscy, ród 173
Drohojowski Kilian 91
Drymmer Wiktor Tomir 177
Drzycimski Andrzej 175
Duchińska Seweryna 686
Dufour Piotr 27, 43, 46
Dumas Alexandre ojciec 87, 273
Dumas Charles 519
Dunikowski Xawery 404
Dunin Marcin 772
Dunin-Borkowski Leszek 518
Dunin-Borkowski Piotr 563
Dunin-Borkowski Sławomir 387
Duninowie, ród 444
Dunin-Wąsowicz Mieczysław 173
Dunin-Wąsowicz Władysław 598
Dunin-Wąsowiczowie, ród 173
Dunin-Wolski Lucjan 149
Duńczewski Stanisław Józef 13
Dürer Albrecht 294
Dyakowski Bohdan 858
Dylik Jan 859
Dziadulewicz Stanisław 483
Działyńska Izabela z Czartoryskich 402
Dzieduszyccy, ród 258
Dzieduszycki Maurycy 520

Dzieduszycki Wojciech 907
Dzierżanowski Kazimierz 883
Dzierżon Jan 891, 937, 938
Dziewulski Eugeniusz 959
Dziewulski Stanisław 841
Dzikowski Stanisław 595
Dzwonkowski Adam 331, 732
Dzwonkowski Włodzimierz 527

Eberle Josef 1003
Eder Józef 397
Edward VIII Windsor 176
Eggerth Marta 393
Eher Franz 615
Ehrenkreutz Stefan 411
Eichhorn Anton 528
Eidrigevicius Stasys 319
Eleonora Maria 255
Elkana J.M. 729
Elliger Ottmar 256
Elsner Józef 545
Elzewirowie, ród 924
Elżbieta I Tudor 782
Endersch Jan Fryderyk 192
Engelbrecht Martin 246
Erberg Matthias von 52
Ernst Wilhelm 860
Estreicher Karol 405, 508, 658
Eulitz Oskar 223, 224
Evert Ludwik Józef 508, 749
Eysmont Onufry 608

Fajans Maksymilian 244, 545, 651, 716, 768, 773, 960
Falck Jeremiasz 286
Falkowski Juliusz 529
Fedorowicz Jacek 413
Feitzinger Edward 776
Feliński Antoni 701
Felkerzamb Adam Ewald 449
Felkerzambowie, ród 449
Ferdynand Karol Habsburg-Este 587
Ferens Bronisław 369
Ferster Karol 787
Fidicin Ernst 901
Filip II Habsburg 89
Filipkiewicz Stefan 350
Filipowicz Jan 26
Filipowicz Jerzy 351
Fiol Świętopełk 865
Fischer Jakob Benjamin 25
Flammarion Ernest 354
Fleck Julius Volkmar 823
Flemming Carl 226, 866
Flisak Jerzy 320-322
Flisowski Zbigniew 158
Flörcke Jobst Hermann 78
Florian z Pacanowa 88
Folino Bartolomeo 188
Foltin Franciszek 370
Franciszek Józef I Habsburg 208
Franciszek Ludwik Burbon-Conti 610
Francken Johann 53
Frankowski Eugeniusz 892
Fredro Aleksander 162, 667, 701, 704
Fredro Jakub Maksymilian 95
Fredro Jan Maksymilian 701
Fredrowie, ród 162
Freud Sigmund 972
Frey Jan Zachariasz 330, 798
Freytag Gustav 211, 213, 214, 891
Frycz Karol 350
Fryderyk August Wettin 132, 133
Fryderyk Wilhelm III Hohenzollern 341
Fryze Feliks 842
Fülöp-Miller René 531

Gajcy Tadeusz (pseud. Karol Topornicki) 668
Gaładyk Janusz 135
Gałecki Kazimierz 385
Gałęzowski Antoni 536, 553, 704, 705, 729
Gamska-Łempicka Janina 750
Garczyńscy, ród 441
Garczyński Stefan 15, 706, 707, 718, 758
Garczyński Walenty 991
Gardowski Ludwik 378
Garibaldi Giuseppe 641
Garnuszewski Antoni Walerian 890
Garnysz Maciej 105
Garzyński Zygmunt 393
Gaszyński Konstanty 704, 705, 709
Gawęcki Witold 580
Gąsiorowski Stanisław 957
Gąsiorowski Wacław (pseud. Wiesław Sclavus) 532, 669-671
Gedda Petter 195
Gedliczka Zdzisław 898
Geib Karol 686
Geissler Robert 252
Gejrot Aleksandr 902
Gembarzewski Bronisław 617
Georgin François 272
Gerhart Heinrich 237
Gerlicz Ryszard 654
Gerson Wojciech 336, 697, 768, 896
Gerstmann Zygmunt 733
Getritz Aleksander 830
Gębarowicz Mieczysław 174
Giedgowd Stanisław 534
Gielniak Józef 299
Giełgud Antoni 507
Giertych Jędrzej 535
Gieysztor Aleksander 175, 538
Gieysztor Jakub Kazimierz 5
Gieysztor Józef 996
Ginczanka Zuzanna 582
Giovio Paolo (pseud. Paulus Jovius) 18
Girs Anatol 546, 594, 598
Girsztowt Polikarp 850
Glapiński Władysław 628
Glaser Curt 908
Glass Henryk 604, 637
Gleditsch Johann Friedrich 21-24
Glemp Józef 175
Glińscy, ród 452
Gloger Zygmunt 588, 885
Glücksberg Gustaw Leon 610
Glücksberg Michał 545
Gluth-Nowowiejski Alojzy 140
Głogowski Jerzy 242
Głowaccy, ród 445
Główczewski Władysław 377, 974
Goczemski Adam 293
Godebski Ksawery 701, 705
Goethe Johann Wolfgang von 370, 672-674, 701, 703
Gogl Franz 660
Gojawiczyńska Pola 675
Goldberg Chaim 300
Goldman Artur 975
Goldschmidt Albert 804
Goldschmidt Lazarus 674
Goltzius Hendrick 287
Gołąbek Eugeniusz 870
Gołębiowski Łukasz 536, 843
Gołkowski Kazimierz 101
Gołowackij Jakow 809
Gomulicki Juliusz Wiktor 487, 676, 916
Gomulicki Wiktor 676, 844
Gorajski Wojciech 98
Gorazdowski Edward 896

Gordaszewski Franciszek 514
Gorecka Maria z Mickiewiczów 718
Gorecki Antoni 701, 704, 707, 714
Gosławski Maurycy 701
Gostomscy, ród 125
Goszczyński Seweryn 655, 705, 714, 718, 747, 800
Górscy, ród 445
Górska Halina z Endelmanów 582
Górski Konrad 638, 801
Grabowski Adam Stanisław 192
Grabowski Ambroży 864, 865
Grabowski Józef 718
Grabski Władysław Jan 61
Grand-Carteret John 539
Grandville de Mallet (Grandville Malletski) Jan Chrzciciel 134
Graniewscy, ród 173
Grässe Johann Georg Theodor 866
Grassi Józef 493
Grącki Jędrzej 19
Grefing Lorentz Ludwig 70
Gregorovius Michael Carl 234
Gritzner Maximilian 484
Grobicki Jerzy 492
Groddeck Gotfryd Ernest 834
Gröll Michał 5, 35
Gronowski Tadeusz 979
Gross Franciszek Ksawery 939
Gross Johann Baptist 965
Grott Teodor 350
Grottger Artur 169, 596-598, 747, 752, 920
Grou Jean Nicolas 769
Grudziński Stanisław 677
Gruenberg Józef 214
Grydzewski Mieczysław 693
Grzywa Piotr 622
Gubrynowicz Władysław 500, 827, 907
Guer Jean-Antoine 77
Guérard Édouard 667
Guizot François 537
Gumowski Marian 485, 638
Gungel Józef 1002
Günther Christoph 21-24
Günther Ernest 937
Gurlitt Cornelius 861
Gürtler Władysław 994
Güssefeld Franz Ludwig 193
Gustaw III Holstein-Gottorp 6
Gustawski Olgierd 853
Gwagnin Aleksander 20
Gyurkovich Ludomił 831

Habsburgowie, dynastia 815
Hafez 678
Haffelberg Christoph 564
Halpérine-Kaminsky Ely 354
Halpern (właśc. Myślicki) Ignacy 679
Hałaciński Kazimierz 372
Hampe Fryderyk 192
Handelsman Marceli 538, 591
Hannibal Barkas 18
Harcourt George Simon 28
Harel Charles Jean 87
Haremza Stanisław 919
Harral Horace 239
Härtel Gottfried Christoph 503, 1000, 1001
Hartl Karol 780
Hartwig Edward 422-427
Hauke-Bossak Józef 623
Hauptmann Gerhard 891
Haye Charles de la 288-291
Helcel Antoni Zygmunt 499
Héliot Gaston 900
Heller Johannes Bernhard 17
Helmsauer Carl August 232, 233
Henneberg Gaspar 190
Henneberg Wilhelm 595
Henner Gabriel Tadeusz 909
Henrie Jean 686
Henryk I (III) Walezy 255
Henryk II Pobożny Piast 876
Henryk IV Nawarski Burbon 539
Henryk VI Lancaster 334
Henryk VIII Tudor 18, 334
Herbert William, 1. earl Pembroke 334
Herburt Odnowski Mikołaj 110
Herle Melchior 808
Hermann Jan 3
Hermanowski Stanisław 110
Herod Agryppa II 530
Herodot z Halikarnasu 823
Hertzfeld Jan 869
Herzig Max 344
Herzl Theodor 615
Heszeles (Hescheles) Dawid Józef 705
Hewak Jan Teodor 648, 684
Heweliusz Jan 21-24, 288-290
Heymann Ignaz 209
Heyse Paweł 686
Hierschfeld (Hirszfeld) Ludwik Maurycy 966
Higier Stanisław 972
Hilaire Jean Baptiste 270
Hildebrandt Adolf Matthias 484
Hiller Ferdinand 1001
Hinkowie, ród 173
Hinze Friedhelm 871
Hitler Adolf 581
Hoesick Ferdynand 633, 697, 731, 735, 760, 947
Hoffman Karol 709
Hoffmanowa Klementyna z Tańskich 680, 709
Hogenberg Frans 236, 243
Holewiński Józef 896
Hollander Gaspar 261
Hollar Wenzel 40
Hollender Tadeusz 750
Homann Johann Baptist 199, 229, 230, 245
Homer 681
Homolacs Karol 910
Hoppen Jerzy 483
Hordyński Jerzy 750
Horzyca Wilam 693
Hosjusz Stanisław 528
Hraczyński Kazimierz 131
Hruziewicz Mikołaj 127
Hryckiewicz Waśko 110
Hube Romuald 540
Humniccy, ród 125
Humnicki Stanisław 654
Humnicki Szymon 125
Husarski Wacław 591

Idel Józef 869
Idzikowski Leon 997
Igor Rurykowicz 608
Ilmanowski Krzysztof 91
Ipohorska Janina (pseud. Jan Kamyczek) 320
Isselt Michael ab (pseud. D. M. Jansonius) 75
Iwaniccy, ród 121
Iwanicki Gabriel 121
Iwanowski Jerzy 149
Iwaszkiewicz Jarosław 168, 169, 654, 682
Izmajłow Aleksandr Efimowicz 788

Jabłczyński Feliks 301, 302
Jabłonowska Marianna z Kazanowskich 62
Jabłonowski Aleksander 868
Jabłonowski Józef Aleksander 26, 185

Jabłonowski Władysław 276
Jabłoński Henryk 175
Jachowicz Stanisław 704, 705
Jackowski Michał 507
Jacymirski Piotr 95
Jadwiga Andegaweńska, św. 625
Jaehne Christian 254
Jagiellonowie, dynastia 41, 570
Jagiełłowie, ród 444
Jahoda Robert 360-367, 508, 510, 910
Jahoda-Żółtowski Robert 365
Jakub III (VIII) Stuart 102
Jakubiak Jan 848
Jakubiak Jolanta 848
Jan I Olbracht 41
Jan II Kazimierz 32, 57, 67, 97, 98, 430, 709, 730
Jan III Sobieski 61, 68, 99, 102, 181, 269, 288, 454, 499, 610, 647, 695, 730, 739, 808, 848
Jan Kanty, św. 768
Jan Paweł II, św. 175, 316, 406
Jan z Dukli, św. 11
Jan z Koniecpola 88
Jan z Kwidzyna (właśc. Johannes Marienwerder) 12
Jankowska Janina 171
Jankowski Czesław 333
Jankowski Edmund 727
Jankowski Stanisław 841
Janocki Jan Andrzej 911
Janocki Jan Daniel Andrzej 921
Janowski Aleksander 588, 857
Janowski Stanisław 764
Janta-Połczyński Władysław 996
Janusz Bohdan 810
Januszkiewicz Eustachy 707, 712, 718
Januszowski (Łazarzowic) Jan 66
Jański Bogdan 706, 707
Jaraczewska Elżbieta z Krasińskich 114
Jarochowska Konstancja 652
Jaroń-Kowalski Stefan 527
Jarosiewiczówna Maria 811
Jarosław I Mądry 608, 886
Jaruzelski Wojciech 175
Jarząbkiewicz Leon 137
Jasieński Bogdan 85
Jasiński Albin 136
Jasiński Jakub 85
Jasiński Zbigniew „Rudy" 600
Jastrun Mieczysław 170, 582
Jastrzębowski Wojciech 462
Jaworscy, ród 821
Jaworski Iwo 342
Jaworski Jan 340, 845
Jaworski Władysław 583, 593, 895
Jefferson Thomas 257
Jegliński Piotr 918, 933
Jejde Juliusz 1003
Jeleń Gustaw 747
Jeljaszewicz Janusz 486
Jełowicki Aleksander 578, 690, 706, 709
Jenike Ludwik 673
Jennings Robert 334
Jerzy V Windsor 176
Jeske-Choiński Teodor 541
Jèze Charles 359
Jezierscy, ród 482
Jezierski Aleksander Tadeusz 506, 726
Jezierski Franciszek Salezy 27, 63
Jeżewski Hilary 990
Jędrzejewicz Janusz 176
Jędrzejowczyk Maciej 1
Joanna d'Arc, św. 334
Jocher Adam Benedykt 911, 921
Jode Cornelis de 180
Jode Gerard de 180
John Edmund 378
Jonston Jan 28
Jordan Andrzej 29
Józef Flawiusz 530
Jucewicz Ludwik Adam 683
Juchanowitz Albert 250
Juliusz Cezar 30, 573
Jundziłł Stanisław 834
Jundziłłowie, ród 444
Jussieu Adrien de 945
Juszyński Michał Hieronim 911, 921

Kaczanowski Józef 835
Kaczanowski Julian 961
Kaczkowski Gustaw 686
Kaczkowski Zygmunt 684
Kadłubek Wincenty 30
Kajetanowicz Zbigniew 812
Kajsiewicz Hieronim 707, 718
Kalinka Kazimierz 658
Kalinka Walerian 543
Kalkstein Jan 258
Kallimach Filip 18
Kamieńska Anna 369
Kamieński Napoleon 652, 665
Kamiński Jan Nepomucen 686, 701
Kamiński Maciej 545
Kamiński Wacław 859
Kamiński Zygmunt 362
Kamocki Stanisław 350
Kantecki Klemens 625
Kantor Adolf 504
Kantorowicz Hartwig 988
Kaplicki Mieczysław 148
Kapłan Mozes Salomon 869
Kara Mustafa 269
Karasowski Maurycy 544, 545
Karelus Kazimierz 969
Karol I Stuart 60
Karol I Wielki 72, 179
Karol II Stuart 334
Karol III Hiszpański Burbon 248
Karol IX Sudermański Waza 70
Karol X Gustaw Wittelsbach 81-84
Karol XII Wittelsbach 64
Karpińska Helena 317
Karpiński Franciszek 701, 714
Karpiński Ignacy 941
Karwiccy, ród 444
Kasiński Ludwik 840
Kasprowicz Jan 648, 685, 761, 801
Kasprzykiewicz Feliks 844
Katarzyna II Wielka 6, 107, 650, 929
Katarzyna Jagiellonka 768
Kaulbach Wilhelm von 673
Kawecka-Gryczowa Alodia 372
Kazanowscy, ród 62, 451
Kazanowski Adam 555
Kazanowski Stanisław 95
Kazimierz I Kujawski 876
Kazimierz II Sprawiedliwy 30
Kazimierz III Wielki 43, 90, 330
Kazimierz IV Jagiellończyk 768
Kempen Gottfried von 75
Kempini Szymon 1
Kemul Wiktor 175
Keppler Johannes 974
Kern Elga 546
Keyser Henrich 55, 56
Kędzierski Apoloniusz 303
Kiedrowski Wojciech 870
Kiepert Heinrich 207
Kiepura Jan 393
Kieżgajłowie, ród 651
Kilarski Jan 857, 875
Kiliński Jan 502
Killian Lucas 1

Kingsley Charles 782
Kirchheim Franz 528
Kirgener Joseph François 533
Kirkor Adam 658
Kisiel Adam 67
Kiszczak Czesław 175
Kiszka Mikołaj 125
Kiszkowie, ród 125
Kitchin Thomas 6
Klaczko Julian (Judel) 683
Klepfisz Michał 599
Kliccy, ród 445
Klicki Stanisław 940
Kliewer Heinrich 204
Kluczewski Michał 673
Klukowski Ignacy 1002, 1005, 1007
Klukowski Jan 797
Kmita Franciszek 238
Knapski Grzegorz 646
Kneipp Sebastian 965
Kniaziewicz Karol 507, 578
Kniaźnin Franciszek Dionizy 714
Knoch Georg Marcus 12
Knot Antoni 828
Knothe Henryk 996
Koberger Anton 189
Kobielski Franciszek Antoni 293
Kobylańscy, ród 451
Kobylińscy, ród 445
Koc Adam 135
Kochanowski Jan 330, 714
Koczorowski Stanisław Piotr 366
Koelern Henning 53
Köhler Karl Franz 697
Köhler Leopold 628
Kohn Gothilf 686
Kohnke Richard 860
Kojałowicz Wojciech 836
Kolankowski Ludwik 638
Kolberg (Colberg) Juliusz 205
Kolberg Oskar 658, 845
Kolumb Krzysztof 18
Kołaczkowski Stefan 685
Kołb Antoni 126
Kołłątaj Hugo 31, 852
Kołłątajowie, ród 293
Kołosowski Jan Franciszek 711
Komarnicki Wacław 638
Komenský Jan Ámos 535
Komorowscy, ród 451
Konarski Stanisław 68
Konarzewski Daniel 526
Koneczna Bronisława 547
Koneczny Feliks 547
Koniecpolski Krzysztof 99
Koniecpolski Stefan 647
Konopka Adam 113
Konopkowie, ród 482
Konopnicka Maria 687
Konstancja Habsburżanka 49
Kopeć Józef 548
Kopera Feliks 913
Kopernik Mikołaj 18, 259, 623, 974
Koppin Ludwig 231
Korn Johann Friedrich 496
Korn Wilhelm Bogumił 767
Korsak Julian 704, 705
Korwin Gracjan 967
Korwin-Kałussowski Henryk 514, 707
Korytko Stefan 215
Korzeniowski Józef 688, 704, 818
Kosiński Antoni Amilkar 131
Koskowski Bronisław 970
Kossak Juliusz 337, 732
Kossowski Stanisław 664
Kostrzewski Franciszek 844, 896
Kostrzewski Józef 638
Koszutski Kazimierz 956
Kościałkowski Stanisław 411
Kościelski Józef Teodor 164
Kościuszko Tadeusz 129, 257, 502, 547, 852, 922, 695
Kot Stanisław 921
Kotarbiński Józef 755
Kotkowscy, ród 446, 450
Kotula Franciszek 316
Kowalewski Karol 850, 966
Kownaccy, ród 125
Kownacki Jan 125
Koziański Eugeniusz 854
Kozicki Eugeniusz 396
Kozicki Stanisław 588
Kozierowski Henryk 149
Kozłowski Karol 509
Kozłowski Wiktor 992
Kozłowski Władysław Adolf 218
Koźmian Kajetan 699, 701, 703, 714
Kraj Karol 488
Krajewicz Adam 224
Kramsztyk Stanisław 847
Krasicka Anna z Sanguszków 123
Krasicka Anna ze Starzechowskich 113
Krasicki Aleksander Józef 162
Krasicki Antoni 108
Krasicki Ignacy 35, 119, 162, 689, 714
Krasicki Jan 113
Krasicki Jerzy 123
Krasińscy, ród 114, 482
Krasińska Anna z Ossolińskich 114
Krasiński Józef 114
Krasiński Józef Wawrzyniec 843
Krasiński Kazimierz 114
Krasiński Wincenty 523
Krasiński Zygmunt 690, 691, 758
Kraszewski Józef Ignacy 333, 549, 564, 583, 586, 658, 683, 692, 714, 836
Kratochwil Marian 819
Kraußs Wolfgang 53
Krawczyński Wiesław 993
Kray Karol 703
Kremer Jan 958
Kremer Józef 658
Krethlow Adolf 773
Kromer Marcin 18, 30, 36, 768
Kronenberg Leopold 847
Kropiński Ludwik 701
Królikowski Ludwik 317
Krukowieccy, ród 173
Kruszewska Felicja 778
Kruszewski Ignacy Skarbek 550
Kryłow Iwan 788
Krystyna Waza 61
Krzywoszewski Stefan 996
Krzyżanowski Adam 363
Krzyżanowski Julian 81-84, 727
Krzyżanowski Stanisław Andrzej 755, 1009
Krzyżański Wincenty 149
Kubin Jan 151
Kucharski Lucjan 149
Kuczyński Józef 419-421
Kuczyński Mieczysław 552
Kuglin Jan 352, 369
Kühn Ignacy 700, 814, 886
Kühner J.F.O. 938
Kuhnt Ernst Gotthelf 938
Kukiel Marian 137
Kulesza Henryk 600
Kulwieć Kazimierz 877
Kunzek Henryk 350
Kurcewicz Michał 951
Kurowski Apolinary 274, 275
Kurowski Józef Szymon 709
Kurpiński Karol 545
Kuśmider Jan 153
Kwaśniewski Stanisław 400

Kwaśniewski Walenty 129
Kwiatkiewicz Jan 54
Kwiatkowski Antoni (pseud. Antoni Starodworski) 501, 554
Kwiatkowski Eugeniusz 805
Kwiatkowski Kajetan 555

L'Armessin Nicolas de 255
La Tour Maurice Quentin de 260
Lachowicz Emil Łodzia 556
Lachowicz Stanisław 556
Lagarde Louis de 339
Lagrange Joseph Louis 705
Lam Stanisław 351, 749
Lamathière Théophile de 558
Lanckorońscy, ród 482
Lange Jan Bernard 772
Langner Wiktor Zbigniew 316
Lanzedelly Karl 274-276
Larmessin Nicolas de 261
Laskauer Piotr 620, 954
Laskowicz Władysław 718
Lasocki Józef 138
Lasocki Michał 218
Lasocki Zygmunt 385
Lasteyrie Charles Philibert de 271
Lauvergne Barthélemy 240, 241
Law John 539
Lebenstein Jan 722, 723
Lec Stanisław Jerzy 582
Lechoń Jan 591, 693
Leclercq Pierre Vincent 514
Ledóchowscy, ród 482
Ledóchowski Konstanty 697
Leers Arnold 60
Legeżyński Józef 778
Leibniz Gottfried Wilhelm 21
Leja Magda 318
Lelewel Joachim 502, 553, 560, 561, 702, 718, 729, 852, 914
Lelowski Antoni 967
Lemercier Rose-Joseph 240
Lenartowicz Teofil 694, 695
Lenczowski Kosma 142
Lengren Zbigniew 928
Lenkiewicz Adam 398
Lepszy Leonard 915
Lesser Aleksander 658
Lessmann Bernard 960
Leszczyńscy, ród 260
Leszek Czarny 876
Levit Louis 710
Levzow Wilhelm 375
Lewestam Fryderyk 658
Lewi-Babowicz Towija (Tobiasz) S. 571
Lewicki Cels 732
Lewicki Jan 730
Libelt Karol 648
Liben Edward 514
Liebich Andrzej 656
Lievre Pierre 348
Ligber Jan 9, 494
Limanowski Bolesław 562, 648
Limanowski Stanisław 846
Linda Andreas Adrianus de 12
Linke Bronisław 675
Linneusz Karol 25
Linton Horace L. 345
Lipczyński Stanisław 474
Lipiński Karol Józef 700, 837
Lipiński Tymoteusz 701
Lipiński Wacław 591
Lipski Andrzej 92, 94
Lisiecki Michał 507
Liske Ksawery 173
Lisowski Aleksander Józef 520
Lix Frédéric Théodore 273
Lob Mikołaj 66
Loewe Carl 710
Lorentz Friedrich 872
Lubomirscy, ród 482, 491
Lubomirska Izabela z Czartoryskich 352
Lubomirska Urszula 59
Lubomirski Aleksander 80
Lubomirski Henryk 352
Lubomirski Hieronim Augustyn 59
Lubomirski Jerzy 491
Lubomirski Jerzy Sebastian 81, 82, 268, 355
Lubomirski Konstanty 491
Lubomirski Stanisław 94
Lubowiecki Władysław 116
Lucjan z Samosaty 823
Ludolf Ludolfing 53
Ludwig C. G. 232, 233
Ludwik XIII Burbon 430
Ludwik XIV Burbon 255, 539
Ludwik XV Burbon 179, 260
Ludwika Maria Gonzaga de Nevers 430
Luziński Teodor 718

Łabęcki Stanisław 932
Łaski Jan st. 41, 70, 629
Łazarski Władysław 351, 361, 368, 868
Łazucki August 974
Łączyńscy, ród 642
Łempicki Stanisław 721
Łęski Józef Franciszek 971
Łobodowski Józef 696
Łopalewski Tadeusz 857
Łopieński Feliks 475
Łopieński Grzegorz 475
Łoś Stanisław 563
Łoś Wincenty 133, 529
Łoza Stanisław 486
Łoziński Władysław 810, 822
Łubieńscy, ród 258
Łubieńska Konstancja z Bojanowskich 717
Łubieński Stanisław 70
Łubieński Tomasz 940
Łuckiewicz Stanisław 306, 782
Łukasiński Walerian 368
Łukomski Stanisław 337
Łyszkowski Maksymilian 714

Mably Gabriel Bonnot de 79
Machault d'Arnouville Jean Baptiste de 77
Maciątek Paweł 935
Maciesza Adolf 154
Mackiewicz Kamil 783
Maczek Stanisław 396
Magnier Charles 537
Maj Jan 31
Majewski Ludwik 686
Makar Rafał 780
Makowski Daniel 98
Maksymilian I Habsburg 334
Makulski Franciszek 37
Makuszyński Kornel 783
Malczewski Antoni 697, 714
Malczewski Jacek 419
Malczewski Rafał 802, 857
Malecka Wanda 944
Malewski Franciszek 718
Malicki Adam 897
Malicki Bartłomiej Kazimierz 38
Malinowski Xawery 126
Maliszewski Edward 588, 916
Malkowsky Georg 917
Malory Thomas 778
Małachowscy, ród 482
Małachowska Antonina z Rzewuskich 50
Małachowski Hiacynt 50
Małachowski Ludwik 940
Małachowski Stanisław 529, 604, 852
Małcużyński Stanisław 560
Małecki Antoni 698, 742

Małecki Kajetan 701
Mamonicz Leon 19
Mandelslo Johan Albrecht von 39
Maniecki Wojciech 677, 944
Mann Maurycy 749
Manteuffel Gustaw 564, 885
Marchand Louis 573
Marcinkowski Antoni (pseud. Antoni Nowosielski) 823
Marcinkowski Karol 648
Marcinkowski Zdzisław 408
Marcuse Max 972
Marczyński Wawrzyniec 824
Maré Charles 204
Maret Hugo Bernard 130
Maria Kazimiera 499, 610
Maria Leszczyńska 64, 260
Maria Wirtemberska z Czartoryskich 513
Markiewicz Marek 325, 326
Markowski Tomasz 114
Marlewski Franciszek 771
Marshall William 60
Marstalski Jakub Teofil (właśc. Gottlob Jakob Marstaller) 227
Martens Fryderyk 986
Maryna Mniszchówna 680
Maszkowscy, ród 169
Maszkowski Jan Ignacy 169
Maszkowski Karol Zyndram 169
Maszkowski Marceli 169
Maszyński Piotr 1004
Matejko Jan 169, 623
Matusiak Stanisław 836
Matuszkiewicz Alfons 331
Mayer Léopold-Ernest 402
Mayer Louis-Frédéric 402
Mazowieccy, ród 447
Mazowiecki Jan 447
Mazowiecki Tadeusz 447
Mączak Franciszek 219
Meciszewski Hilary 566
Medyceusze, ród 18
Mencke Otto 21
Menczel Józef 985
Merian Matthäus 40, 247
Mérimée Prosper 353
Merkus Hendrick 34, 79
Mertens Stanisław 984, 990
Merwin Bertold 649
Merzbach Henryk 686
Merzbach Ludwik 717
Mesmer Franz Anton 539
Meurs Jacob van 44
Meyrick Samuel Rusch 334
Miączyńscy, ród 454
Miączyński Atanazy 454
Michajłowskij-Danilewskij Aleksandr 567
Michalski Jan 508, 749
Michał Korybut Wiśniowiecki 68, 255, 261, 730
Michałowska Barbara 413
Michejda Kornel 411
Mickiewicz Adam 61, 85-87, 165, 167, 244, 335, 502, 548, 571, 640, 648, 655, 664, 665, 677, 679, 697, 699-721, 729, 747, 758
Mickiewicz Franciszek 718
Mickiewicz Maria 167
Mickiewicz Władysław 718
Mickiewiczowa Celina 718
Miechowita Maciej 30, 41, 42
Mielżyńscy, ród 482
Mielżyński Krzysztof 488
Mierosławski Ludwik 509, 568
Mieszko I Piast 333, 786
Miękiski Andrzej 91
Migeon Julien 202
Migneret Mathieu 533
Mikołaj I Romanow 341, 522, 523, 540, 606, 900, 940
Mikołaj II Romanow 468, 531, 902
Mikorscy, ród 446, 450
Miles Alfred H. 779
Milikowski Jan 520, 700, 814, 886, 938
Miliszkiewicz Janusz 928
Milner Jan 808
Miłosz Czesław 722, 723
Miniszewski Józef Aleksander 569
Minter Karol Fryderyk 435, 436
Misierowicz Alojzy 244
Misky Ludwik 759
Mitterand François 175
Młodożeniec Jan 323, 324, 918, 933
Młodożeniec Piotr 918, 933
Młodożeniec Stanisław 724, 918, 933
Mniszchowie, ród 482
Mniszchówna Elżbieta 352
Mniszech Jan Karol 77
Mniszech Józef Wandalin 77, 78
Mniszech Katarzyna z Zamoyskich 77
Mniszech Michał Jerzy Wandalin 43
Mniszek Albert 994
Mochnacki Maurycy 553, 703
Modzelewski Jan 131
Moisy-Barlemont 682
Molier 76
Mondral Karol 307
Monné Wanda 752
Montalant-Bougleux Louis-Auguste 631
Montanus Arnold 44
Mońkiewiczówna Bronisława 366
Moraczewska Bibianna 652
Moraczewski Maciej 943
Morawski Franciszek Dzierżykraj 705, 725
Morawski Józef Dzierżykraj 749
Morawski Teodor 570
Morawski Zygmunt 686
Morcinek Gustaw 171, 857
Morelowski Marian 571
Morstynowa Helena Wiktoria 38
Mortier Cornelis 191
Moszyńscy, ród 833
Mościcki Henryk 371, 527
Mościcki Ignacy 176, 360, 438, 526, 594, 622, 995
Mościcki Jakub 11
Mouradgea Ohsson Ignatius d' 270
Moutard Nicolas-Léger 80
Mroczek Mieczysław 1003
Mrożewski Stefan 308, 355
Mścisław Fiodor 608
Mühlradt Johannes 879
Munch Edvard 908
Mund Henryk 912
Münster Sebastian 44, 200
Murray Kenneth Malcolm 358
Musiałowicz Ludwik 149
Mycielscy, ród 482
Mycielski Jerzy 352
Myrek Karol 157
Mysing Oskar 726
Myszkowscy, ród 116
Myszkowski Franciszek 116
Myszkowski Jan Aleksander 116

Naake-Nakęski Adolf 658
Nadar (właśc. Gaspard-Félix Tournachon) 401
Nakwaski Franciszek Salezy 940
Napoleon I Bonaparte 130, 133, 262, 503, 558, 559, 567, 572, 573, 671, 709, 712, 726, 900
Napoleon II Bonaparte 1008

Napoleon III Bonaparte 718
Narbutt Teodor 836
Naruszewicz Adam 555, 575, 576, 714
Naruszewicz Stefan 124
Naudin François Dominique 442
Nax Jan Ferdynand 46
Nekanda-Trepka, ród 258
Neufeldówna Bronisława 497
Neuville Alphonse de 537
Neville Richard, 16. earl Warwick 334
Nidecki Ludwik 1005
Niedźwiecka Celina 724
Niefius Jan 54
Niegolewscy, ród 452
Niemcewicz Julian Ursyn 578, 701, 704, 705, 708, 714
Niemirowie, ród 109
Niemojewski Andrzej 530
Niemojewski Wincenty 553
Niemojowski Ludwik 579
Niemojowski Stefan Wierusz 796
Nieniewski Apoloniusz Paweł 218
Niese Benedikt 530
Niesiecki Kasper 5, 13, 47
Niesiołowski Ludwik 641
Niewiadomscy, ród 445
Niewiarowska Florentyna 944
Noailles Pauline de 1000
Noakowski Wiktoryn 925
Noël (Natalis) Alexandre 48
Nolin Jean Baptiste 182
Norblin Jan Piotr 926
Norblin Stefan 380
Norwid Cyprian Kamil 276, 294, 676, 758
Noskowski Jan 844, 924
Noskowski Karol 177
Noskowski Władysław 165, 176, 177
Nowaczyński Adolf 497, 580
Nowakowski Bogdan 595
Nowakowski Zygmunt 581
Nowolecki Aleksander 583
Nowowiejski Feliks 983, 1006
Nutt Thomas 938

Obniński Franciszek 585
Oborscy, ród 69
Oborski Wacław 69
Ochman Wiesław 316
Ochocki Jan Duklan 586
Ochorowicz Julian 973
Odrowąż-Pieniążek Czesław 996
Odrowąż-Pieniążek Janusz 923
Odyniec Antoni Edward 701, 704, 705, 714, 718
Ogińska Izabela z Lasockich 352
Ogiński Michał Kazimierz 104
Okolski Szymon (Simon) 13
Olbracht Jan 510
Oleg Mądry 608
Oleszczyński Antoni 259, 578, 718
Oleszczyński Seweryn 555
Oleszczyński Władysław 718
Oleś Andrzej 794
Olizar Narcyz 507
Olszewski Jakub 49
Olszewski Stanisław 881
Onyszkiewicz Janusz 175
Opaliński Krzysztof 292
Opałka Mieczysław 821
Opieński Henryk 757
Oporin (właśc. Herbster lub Herbst) Johannes 36
Orda Napoleon 244
Ordon Konstanty Julian 708
Orłowicz Mieczysław 846
Orłowski Aleksander 9, 343
Ortelius Abraham 190, 196
Orzeszkowa Eliza 727
Osiński Alojzy 589
Osiński Józef Herman 50
Osiński Ludwik 701, 848
Osiński Onufry 773
Oskierka Władysław 926
Ossendowski Ferdynand Antoni 826, 857, 880
Ossoliński Jerzy 97
Ossoliński Józef Maksymilian 911
Ostaszewscy, ród 446, 450
Ostrogska Anna z Kostków 91
Ostrogski Aleksander 91
Ostrogski Aleksander, syn Aleksandra 91
Ostrogski Janusz 91
Ostrogski Konstanty 91
Ostrogski Konstanty Wasyl 128
Ostrorogowie, ród 482
Ostrowscy, ród 482, 631
Ostrowska Bronisława 728
Ostrowska Klementyna z Sanguszków 702
Ostrowska Kunegunda 72
Ostrowski Antoni Józef 631
Ostrowski Jan Antoni 631
Ostrowski Józefat Bolesław 709
Ostrowski Krystyn Piotr 709, 718
Ostrowski Wacław 841
Otto August 804
Outhwaite Jean Jacques 337
Owidiusz 701

Paczosiński Adam 648, 684
Paderewski Ignacy Jan 167
Pagaczewski Julian 913
Pajgert Adam 686
Panek Jerzy 369
Papi Jadwiga (pseud. Teresa Jadwiga) 785
Paprocki Bartosz 836
Parandowski Jan 172
Parys Adam 456
Parysowie, ród 456, 484
Pasek Jan Chryzostom 730
Pasternak Leon 582
Paszkiewicz Abdon 881
Paszkiewicz Mieczysław 819
Paszkowski Leon 681
Patkowski Aleksander 805, 857
Pauli Żegota 365
Paulo Gwalbert 54
Pautsch Fryderyk 178
Paweł I Romanow 548
Pawiński Adolf 590
Pawlikowska Lela 791
Pawlikowski Michał 752
Pawłowscy, ród 484
Pecq Adolf 331
Pedemontan Aleksy (właśc. Girolamo Ruscelli) 51
Peiper Tadeusz 582, 731
Pellerin Jean Charles 272
Pepłowski Stanisław 827
Perichon Étienne 102
Perna Peter 18
Pernot Charles 130
Perrier J. 185
Petit Gilles Edmé 260
Petrarca Francesco 18, 699
Petri Heinrich 44
Petzelt Adolf 158
Pfanhauser Karol 1007
Pfau Theodor Philipp von 188
Pflugbeil Karol 131
Piasecka-Johnson Barbara 182
Piasecki Jerzy 428
Piasecki Paweł 70
Piastowie, dynastia 30, 570, 575, 899
Piątkiewicz Ludwik 700
Picasso Pablo 353

Piechaczek Ludwik 773
Piechocki Tytus 855
Piekarski Kazimierz 363, 372
Piekarski Piotr 124
Piekarski Stanisław 882
Pieracki Ferdynand 363
Pierson Pierre-Louis 402
Pietruski Oktaw 173
Pietruszewicz Wacław 150
Pigoń Stanisław 411
Pillati Gustaw 278-283
Pillati Ksawery 332, 333
Piller Franciszek 502, 815-817, 837, 940, 965
Piller Piotr 502, 694, 700, 701, 813
Piller Tomasz 14
Piłsudscy, ród 534
Piłsudska Maria z Billewiczów 546
Piłsudski Józef 148, 153, 174, 263, 358, 359, 384, 407, 408, 421, 478, 526, 534, 546, 591, 594, 628, 634, 649, 833
Pinart Désiré 774
Pini Tadeusz 597
Piotr I Wielki 245, 608, 650, 902
Piotrkowczyk Andrzej 32
Piotrowski Leonard 158
Piotrowski Rufin 592
Pistorius Johann Heinrich Leberecht 946
Pisulewski Szymon 961
Piwo Jan 117
Platen August 686
Plater Władysław 711, 718
Platerowie, ród 482
Pleydenwurff Wilhelm 189
Płoński Michał 295, 296
Płoszewski Leon 756
Pług Adam (właśc. Antoni Pietkiewicz) 336
Pniewski Bohdan 393
Pobóg-Malinowski Władysław 591
Podczaski Władysław 507
Podczaszyński Karol 834
Podgórczyk Karol 949
Podgórski Stanisław 350
Podziewski Ignacy 489
Pol Wincenty 337, 623, 714, 732, 758
Polak Marian Romuald 263
Polapiński Karol 126
Polkowski Ignacy (pseud. Stefan Prawdzicki) 593
Połoniecki Bernard 532, 821
Połujański Aleksander 658
Pomarański Zygmunt 538
Pomaski Marceli 514
Pompadour Jeanne Antoinette z Poissonów de 179
Poniatowski Józef 132, 133, 429, 493, 507, 617, 922
Poniatowski Stanisław 638
Ponińscy, ród 258, 482
Poniński Adam 119
Popiel Kazimierz 522
Popielowie, ród 63
Popławska Zofia 782
Popławski Artur 960
Popławski Mieczysław 749
Poratyński Jan 965
Porębowicz Edward 749
Potoccy, ród 41, 72-74, 118, 173, 439, 442, 482, 484
Potocka Anna Elżbieta z Potockich 264, 265
Potocka Charlotte 754, 757
Potocka Gertruda z Komorowskich 697
Potocka Maria z Lubomirskich 352
Potocka Teresa z Ossolińskich 352
Potocka Zofia z Glavanich, 1. v. Witt 339
Potocki Andrzej 485, 950
Potocki Antoni 597, 920, 940
Potocki Artur (syn Artura) 439
Potocki Artur 439
Potocki Emil 439
Potocki Feliks 352
Potocki Franciszek Salezy 118, 264, 265
Potocki Henryk 72
Potocki Ignacy 31, 119
Potocki Jan 295, 365, 494, 643, 733
Potocki Jarosław 297
Potocki Leon 828
Potocki Marek 754, 757
Potocki Maurycy 996
Potocki Mikołaj 265
Potocki Oskar 439
Potocki Stanisław 848
Potocki Stanisław Szczęsny 41, 264-266, 339, 352, 697
Potuliccy, ród 482
Praetorius Efraim 291
Prądzyńscy, ród 451
Preussler Otfried 321, 322
Probst Georg Balthasar 249
Probst Johann Michael 194
Prochaska Antoni 173
Promnitzowie, ród 254
Pronaszko Zbigniew 761
Propst Leon 283
Prosper Henrys Paul 407
Prószkowscy, ród 246
Pruszyński Aureliusz 350, 485
Pruszyński Gabriel 997
Przewłocki Konstanty 709
Przeworski Jakub 371, 760, 782
Przezdziecki Renaud (Rajnold) 849
Przeździecki Wacław 649
Przyboś Julian 582, 721, 734, 735
Przybylski Seweryn 786
Przybyszewski Stanisław 736
Przyjałkowski Zdzisław 149
Przyłuski Leon 772
Pszonka Stanisław 655
Ptolemeusz 42, 44, 200
Puchalski Juliusz 325-327
Puchała Kazimierz 906
Pugaczow Jemieljan Iwanowicz 6
Puget Jan Franciszek 659
Pułaski Józef 648
Pusch Maurycy 407
Pusłowski Zygmunt 429
Puszetowie, ród 482
Putiatycki Antoni 775
Putrament Jerzy 582
Puzdrowski Edmund 567, 606, 666, 683, 708, 870, 871
Puzyna Aleksander 122
Pyrz Michał 386
Pytel Tadeusz 159

Queck Halina (pseud. Alicja Montrouge) 737

Raciborski Józef 485
Raczkiewicz Władysław 437
Raczyńscy, ród 33, 482
Raczyński Bolesław 753, 754
Raczyński Edward 33, 177, 516
Rader Mateusz 54
Radziszewscy, ród 368
Radziwiłł Bogusław 83
Radziwiłł Hieronim 994
Radziwiłł Jerzy 124
Radziwiłł Michał Gedeon 550
Radziwiłł Mikołaj „Rudy” 494

Radziwiłł Mikołaj Krzysztof „Sierotka" 1
Radziwiłłowa Salomea Annia z Sapiehów 3
Radziwiłłowie, ród 1, 3, 125, 482
Rafałowicz (Daien) Ruben 683
Raffet Denis 900
Ragoczy Jan Chrystian Gotfryd 9
Rahnke August Heinrich 234, 250
Rajeccy, ród 444
Rakowiecki Ignacy Benedykt 608
Rakowski Mieczysław 175
Ramorino Hieronim 550
Raschke Wilhelm 776
Rasputin Grigorij Jefimowicz 531
Ratliński Józef 133
Ratzko Józef 581
Rayska Katarzyna 124
Reddig Józef 589
Reiner Dietrich 207
Reiss Erich 674
Reiss Józef 364
Rekwirowicz Tadeusz 806
Rembieliński Rajmund 585
Rembowicz Bartłomiej 126
Rembrandt 295, 344, 520
Remer Jerzy 829, 857
Remus Jerzy Ernest 16
Resiger Robert 986
Rey Marc Michel 74
Rey Mikołaj 453
Reymont Władysław Stanisław 361
Reyowie, ród 453, 482
Reytan Tadeusz 119
Richard Achille 961
Richter Bogdan 749
Richter Franciszek Henryk 623
Rieule Stefan de 115
Rizzi Zannoni Giovanni Antonio 185, 186, 188
Robert Bellarmin, św. 3
Robert de Vaugondy Didier 179
Robert de Vaugondy Gilles 179
Robertson Wilhelm Jędrzej 59
Robortello Francesco 36
Rogalski Leon 610, 658
Rogoszówna Zofia 787
Rolicki Henryk 611
Romanowicz Antoni 595
Romanowowie, dynastia 900
Romer Bronisław 153
Romer Eugeniusz 211
Romerowie, ród 482
Romeyko Marian 594
Ronczewska Alicja 413
Roscher Wilhelm 612
Rose Edward 613
Rosiński Zygmunt 922
Ross Alexander 60
Rouget Mikołaj 948
Rousseau Jean Jacques 77
Rozwadowscy, ród 482
Rozwadowski Zygmunt Jordan 796
Rożankowski Teodor 720
Różanka Walenty 732
Różdżyński Leon 710
Rubinkowski Jakub Kazimierz 61
Rubinstein Artur 930
Rückemann Wilhelm 141
Rudowski Witold 175
Rudzicki Henryk 242
Rummel Julian 614
Rupniewski Stefan Bogusław 293
Rupniowscy, ród 173
Ruryk 540, 608
Rurykowicze, dynastia 122
Rutka Teofil 62
Rutkowski Jan 638
Rutsch Emil 309
Ruzamski Marian 760
Ryer André du 34
Rykała Jan 720
Rymowicz Bronisława z Janusz-kiewiczów 727
Rypiński Aleksander 763
Rysiński Salomon 646
Ryszard I Lwie Serce 334
Rzepecka Helena 738
Rzepecki Karol 547, 730, 738
Rzepecki Ryszard 406
Rzepecki Zdzisław 517
Rzeszotarski de Lehndorff Zbigniew 66
Rzewuscy, ród 482
Rzewuski Adam 994, 996
Rzewuski Henryk 586
Rzewuski Kazimierz 115
Rzyszczewski Daniel 122

Sadowski Antoni 158
Sadowski Ignacy 100
Sadowski Rajnold Kazimierz 100
Sakowski Antoni 869
Salinger Jerome David 324
Salvandy Narcisse-Achille de 610
Samp Jerzy 873
Samp Wawrzyniec 873
Samsonowicz Henryk 175
Sand George 85-87
Sandrart Joachim 286
Sangnier Jean 85-87
Sanguszko Adam Aleksander 121-123
Sanguszko Hrehory 109, 117, 121
Sanguszko Katarzyna z Uchańskich 97
Sanguszko Roman 128
Sanguszko-Koszyrski Lew 127
Sanguszkowie, ród 109, 121
Sanson Nicolas Antoine 179, 185
Sapieha Adam Stefan 420
Sapieha Paweł Jan 82, 83
Sapiehowie, ród 3, 125, 266, 429
Sapieżyna Pelagia z Potockich 352
Sawiczewski Stanisław 739
Schaffgotschowie, ród 228
Scharff Gottfried Balthasar 60
Scheda Josef von 208
Schedel Hartmann 44, 189
Schedel Mikołaj Aleksander 38
Scheibe Karl 660
Schiele Konstanty 988
Schleyer August 962
Schlotterbeck Wilhelm Friedrich 339
Schmidt Władysław 500, 827, 907
Schnayder Józef 520, 807, 814
Schneiberg Jan Kazimierz 154
Schneider Oskar 957
Schneidler Friedrich Hermann Ernst 678
Schnellboltz Gabriel 53
Schorsch Ludwik 978
Schrämbl Franz Anton 188
Schreiber Aloys 903
Schubert Zdzisław 918
Schultz Bruno 923
Schultz Johann Karl 860
Schulz Albert (pseud. San-Marte) 710
Schulz Georg Ludwig 16
Schulze Gottlieb 334
Schumann Johann Gottlob 330
Schwarz Leon 686, 830
Schwerdtfeger Max 674
Sciaky Mario 349

Scott Walter 701
Sczaniecka Emilia 652
Sebastian Petrycy 1
Sedlaczek Stanisław (pseud. Stanisław Dębicki) 619
Seghers Pierre 682
Seifert Anna 780
Seifert Franciszek 361, 780
Seifert Hermann Erich 615
Seifman Piotr Stefan 850
Semkowicz Aleksander 369, 721
Sendzimirowie, ród 446, 450
Sennewald Gustaw Adolf 494, 936
Serafińska Zofia 949
Serravalle Jacques 1008
Seutter Matthäus 194, 197
Seyfarth Gustaw 397, 664
Seyler Georg Daniel 64
Sforzowie, dynastia 18, 89
Szekspir William 694, 705
Siarczyński Franciszek 886
Siarczyński Jan Kanty 13
Sichulski Kazimierz 350
Siedlecki Franciszek 309-311, 378, 379
Siedlecki Władysław 578, 608, 800
Sielawa Jozefat 4
Sielawowie, ród 4
Siemiątkowski Tadeusz 574
Siemiątkowski Wacław 778
Siemieńscy, ród 482
Siemieński Lucjan 681, 758
Siemieński Marcin 125
Sieniawski Mikołaj 26
Sieniuta Abraham Teodorowicz 124
Sieniuta Zofia ze Zborowskich, 1. v. Radziwiłłowa 124
Sienkiewicz Henryk 81-84, 354, 355, 625, 739, 740
Sienkiewicz Karol 701
Siennicki Stanisław Józef 924, 925
Sierakowski Józef 575, 576
Sieroszewski Wacław 591
Sierpiński Seweryn Zenon 887
Siestrzowitowscy, ród 121
Siestrzowitowski Fryderyk 121
Sikora Wincenty 225
Sikorski Mikołaj 105
Sikorski Władysław 409
Sinko Tadeusz 756
Skalski Bazyli 66
Skałkowski Adam Mieczysław 617
Skarbkowie, ród 482
Skarga Piotr 768
Skarszewski Stanisław 96
Skarzyńscy, ród 482
Skarżyński Stanisław 618
Skibiński Franciszek 396
Skibniewska Maria 323, 324
Skibniewski Zygmunt 841
Skiwski Emil 959
Skoczylas Władysław 312, 313, 361, 369
Skoda Anton 257
Skorochód-Majewski Walenty 114
Skowrońscy, ród 445
Skórzewscy, ród 15, 807
Skórzewski Fryderyk 807
Skórzewski Hieronim 15
Skrodzki Jan Nepomucen Symplicjusz 490
Skrzeszowski Stanisław 914
Skrzynecki Jan Zygmunt 550, 640
Skrzyńscy, ród 482
Skrzyński Tadeusz 337
Skwarczyńska Stefania 750
Skwarczyński Stanisław 137
Skwarski K. 63
Slevogt Max 908
Sławek Walery 176, 649, 847
Sławiński Józef 205
Słonimski Antoni 595
Słoński Stanisław 638
Słowacki Euzebiusz 701
Słowacki Juliusz 698, 699, 705, 707, 741-743, 745, 758
Słowikowski Józef 974
Słupski Zygmunt Światopełk 220
Smokowski Wincenty 513
Smoleński Jerzy 857
Smolik Przecław 910, 926
Smolka Franciszek 173
Smuglewicz Franciszek 330
Sobiescy, ród 61, 887
Sobieska Jadwiga Elżbieta Neuburska 102
Sobieski Jakub Ludwik 102
Sobieszczański Franciszek Maksymilian 658
Sobolewski Ignacy 134
Sobolewski Ludwik 911
Sochocki Jerzy 160
Sokalski Bronisław 832
Sokolniccy, ród 482
Sokolnicki Adam 121
Sokolnicki Michał 257, 649
Sołoniewicz Iwan 619
Sołtyk Kajetan 63
Somer Wiktor 1000
Soplicowie, ród 452
Sopoćko Konstanty Maria 317
Sosnkowski Kazimierz 407, 649
Sosnowski Paweł 620
Sotzmann Daniel Friedrich 204
Sowiński Józef (gen.) 708, 709
Sowiński Józef 132
Sowiński Leonard 758
Spitzer Tadeusz 863
Spytko z Melsztyna 830
Stachiewicz Julian 649
Stachiewicz Piotr 727
Stachiewicz Wacław 142, 155
Stachowicz Michał 865
Stadniccy, ród 482
Stadnicki Stanisław 822
Staël Germaine de 609
Stalin Józef 604
Stanisław Leszczyński 64, 73, 179, 230, 260
Stanisław August Poniatowski 6, 31, 37, 50, 65, 78, 100, 103-107, 333, 352, 432, 449, 570, 575, 576, 623, 684, 758
Stanisław Kostka, św. 768
Stanisław ze Szczepanowa, św. 41, 710, 755
Stankiewicz Stanisław 148
Stankiewicz Zofia 314
Starkiewicz Szymon 888
Starowolski Szymon 18, 363, 921
Starzechowscy, ród 125
Starzyński Bolesław 559
Staszic Stanisław 46, 648, 798
Stawianowscy, ród 173
Stawiarski Ignacy Franciszek 621
Stawowski Józef (pseud. Józef Kluska) 304, 305
Stech Andrzej 288-291
Stefan I Batory 90, 180, 756, 919, 994
Stefani Jan 545
Stefański Czesław 696
Stefański Walenty 652, 715
Stelmachowski Andrzej 175
Sternacki Sebastian 7
Stęczyński Zygmunt Bogusz 163
Stępień Jan „Szymon” 601
Stiernman Anders Anton von 70

Stimmer Tobias 18
Stöffler Johann 259
Stolarczyk Jan 175
Stolarzewicz Ludwik 622
Stołyhwo Eugenija 638
Straszewicz Józef 709
Strauss Anton 339
Strąbski Stanisław 569
Strokowska Wanda 962
Stroynowski Stanisław 889
Strumiński Józef 219
Strutyński Juliusz 904
Stryjeńska Zofia 356, 357
Stryjkowscy, ród 452
Stryjkowski Maciej 836
Strzelecki Adolf 662
Strzemiński Władysław 932
Strzyżowski Jacek 103
Stuart Maria Klementyna z Sobieskich 102
Stwosz Wit 913, 928
Styczyński Jan 428
Styka Jan 354
Suchten Aleksander 18
Sulikowski Anzelm 624
Sułkowscy, ród 482
Surałło Bolesław 381, 867
Surynowicz Berewiski Jan 127
Surynowicz Berewiski Semen 127
Sychta Bernard 874
Sydney Albert 409
Sýkora Jan Ładysław 344
Syreniusz (Syreński) Szymon 66
Syrkin Albert G. 942
Syrokomla Władysław (właśc. Ludwik Kondratowicz) 436, 758
Szajnocha Karol 625, 626
Szałapski Jan 92-94
Szaława Władysław P. 574
Szaniawscy, ród 173
Szapsał Hadzi Seraja 571
Szarleman (Charlemagne) Adolf 788
Szawłowski Edward 165
Szczepański Alfred 596
Szczepański Jan Julian 701
Szelągowski Adam 627
Szeliga Jan 30
Szembekowie, ród 482
Szemiotowie, ród 444
Szemplińska-Sobolewska Elżbieta 582
Szeptyccy, ród 482
Szeptycki Atanazy 118
Szerlecki Alfred Władysław 976
Szlichtyng Jonasz 8
Szmideberg Ignacy 844
Szoro Barbara 175
Szukalski Stanisław 744
Szuman Pantaleon 258
Szyjkowski Władysław Albin 385
Szymanowska Maria 718
Szymański Janusz Mikołaj 317
Szymkowicz Szkleński Krzysztof 122
Szyp Jan 110
Szyrynowie, ród 173
Szyszkowski Marcin 93, 94
Szyszman Abraham 571

Ślaskowski Sebastian 51
Śliwiński Artur 384
Śmieszkowicz Wawrzyniec 1
Śmigły-Rydz Edward 155, 386, 594
Śniadecki Jan 679
Śniadecki Jędrzej 834
Śniadowski Marceli 152
Świdziński Konstanty 498, 499
Świerczyński Wacław 791
Święcki Wojciech 435
Świrski Jan 110

Tabor Piotr 157
Talko-Hryncewicz Julian 892
Tański Ignacy 115
Tarłowie, ród 887
Tarnawski Władysław 749
Tarnowscy, ród 121, 482
Tarnowski Jan 121
Tarnowski Jan Amor 18, 26, 494, 629, 732
Tarnowski Stanisław 630, 745, 746
Tarnowski Zdzisław 988
Tatarkiewicz Władysław 178
Tempesta Antonio 247
Terlecki Ignacy 488
Terlikowski Seweryn 155
Tersant Jacques de France de 355
Teslar Antoni 950
Teslar Józef Andrzej 355, 359
Teslar Tadeusz 649
Textor Johann Christoph von 204
Thatcher Margaret 175
Thery Augustin 631
Thugutt Stanisław 632
Thun Johann Joseph 71
Thun und Hohenstein, ród 71
Thurovius Andreas 17
Tillemont Jean Nicolas de 182
Tirregaille Pierre Ricard 227
Tolkien John Ronald Reuel 323
Tomasz z Akwinu, św. 18
Tomaszewski Henryk 328
Tommasini Francesco 633
Topolski Augustyn 129
Torosiewiczowa Henryka z Jaworskich 821
Towiański Andrzej 718
Tramp Jan Ernest 10
Trattnern Johann Thomas Edler von 605
Trąmpczyński Włodzimierz 726
Trembeccy, ród 445
Trembecki Stanisław 339, 714
Trembińscy, ród 484
Trepiński Antoni 864
Trębicki Stanisław 987
Trojan Stanisław 686, 830
Trojanowski Edward 373, 927
Troschel Adolf Eugen Troschel 251
Tuchaczewski Michaił 359
Tuck Raphael 779
Tuczyński Kazimierz 158
Tuławski Józef 192
Turowski Kazimierz Józef 629
Turzański Jan 101
Tusk Jan 158
Tuwim Julian 591
Twardowski Samuel 67
Tymieniecki Kazimierz 638
Tyszkiewicz Eustachy 340
Tyszkiewiczowie, ród 340, 482, 484
Tytus Flawiusz 530
Tyzenhauz Antoni 77

Uchyniak Edmund 413
Ujejski Kornel 747, 748
Unger Mikołaj 865
Urbanowicz Adam 3
Urbańczyk Adam 363
Uruscy, ród 482
Uszański Piotr 75
Utz Georg Friedrich 188

Valckenier Gillis Jansz 71
Vasi Giuseppe 248
Vauban Maria 951
Verdmon-Jacques Leonard de 893
Verkolje Nicolas 256
Verne Juliusz 790

Vigée-Lebrun Elisabeth 352
Vigny Alfred de 85-87
Villain François le 709
Vincenz Andrzej 541
Visconti, ród 18
Vivier Teodor 1008
Vogel Zygmunt 330, 798

Wachter Otto 316
Wagner Izydor 812
Wajwód Antoni 382
Waldheim Rudolf von 1003
Walewscy, ród 482
Waliccy, ród 173
Walkiewicz Feliks 278
Walkiewicz Władysław 340
Walter Franciszek 928
Walther Christian Friedrich 929
Wałęsa Lech 175
Wańkowicz Melchior 400, 574
Warchałowski Jerzy 927
Wasilewska Wanda 582
Wasilewski Leon 833
Wasmuth Ernst 861
Wasylewski Stanisław 352, 369, 857
Waumans Conrad 261
Wazowie, dynastia 32, 66, 443
Ważyk Adam 582
Wąsowicz Zygmunt 894
Wąsowiczowie, ród 444
Weigel Theodor Oswald 484
Weiss David 339
Weiss Louise 349
Weiss Wojciech 315, 350
Wende Edward 482, 595, 664, 1004
Wenerski Antoni 149
Wereszczyński Józefat 711
Wergiliusz 60
Werner Friedrich Bernhard 246, 249
Werner Marcin 1005
Werwing Jonas 70
Westermann Georg 917
Wettinowie, dynastia 183
Wetzel Anton 291
Węcki Józef 948, 968
Węgierski Kajetan 714
Wężyk Franciszek 701
Wicherek Szczepan 648
Wiede Alexander 964
Wielhorscy, ród 482
Wielhorski Józef 131, 133
Wielogłowski Walery 593, 895, 639, 640, 895
Wielopolscy, ród 482
Wielopolscy-Gonzaga-Myszkowscy, ród 430
Wielopolski Aleksander 498, 499, 569
Wieniawa-Długoszowski Bolesław 407, 649, 995
Wieniawski Henryk 166
Wieniawski Józef 166
Wiernikowski Jan Nepomucen 701
Wierusz-Kowalski Janusz 637
Wierzbicki Bolesław 221, 283
Wierzbiński Maciej 922
Wierzyński Kazimierz 591, 693, 930
Wietor Hieronim 41, 865
Więckowska Helena 914
Wilanowski Konstanty 544
Wilczyński Jan Kazimierz 242
Wild Karol 626, 795
Wilder Hieronim 483
Wildt Juliusz 705
Wilkoń Józef 329
Wilkońska Paulina z Lauczów 751
Willemer Marianne von z Pirngruberów 674
Wincenty Kadłubek, bł. 768
Winiewicz Bolesław 613
Wirtz Bolesław 852
Wirzbięta Maciej 865
Wiszniewski Michał 641
Wiślicki Józef Mikołaj 642
Wiśniewski Jan Marcin 131
Wiśniowiecki Jeremi 67
Wit Frederick de 191, 201
Witkiewicz Stanisław 896
Witkiewiczowie, ród 452
Witold Giedyminowicz 498
Witos Wincenty 386
Witowski Hipolit 938
Witski Tadeusz 115
Witwicki Antoni 718
Witwicki Stefan 342, 701, 704-707, 714, 758
Władysław II Jagiełło 41, 518, 625
Władysław III Warneńczyk 88
Władysław IV Waza 67, 75, 95, 96, 99, 430, 555
Wodziccy, ród 482
Wodzicki Kazimierz 998
Wodzicki Stanisław 952, 953
Wojakowski Władysław 156
Wojciech, św. 768
Wojda 149
Wojnarski Jan 350
Wojniusz Józef 158
Wolan Jan 494
Wolgemut Michael 189
Wolska Maryla 752
Wolter 77, 929
Wołodyjowscy, ród 451
Woronicz Jan Paweł 701, 705, 714
Woyna Franciszek Ksawery 115
Woywod Max 891
Woźniakowski Józef 757
Wójcicki Kazimierz Władysław 646, 647, 658, 835, 896
Wroński Adam 1009
Wrotnowski Feliks 711, 712, 718
Wujcio Marian 789
Wujek Jakub 766
Wyczółkowski Leon 350
Wyczyński Paweł 682
Wyhowski Jan 808
Wysłouchowa Maria 648
Wyspiański Stanisław 753-757
Wyszomirski Cezary 3
Wyszyński Józef 970
Wyszyński Stefan 406

Zabel Eugeniusz 650
Zabielscy, ród 484
Zaborowski Ambroży 490
Zaborowski Stanisław 996
Zaborowski Tymon 701
Zachariasiewicz Stanisław 400
Zacharski Julian 149
Zadzik Jakub 93
Zagórscy, ród 446, 450
Zagórski Czesław 867
Zagórski Włodzimierz 150, 726
Zahorowski Stefan 127
Zahorski Władysław 836
Zajączek Józef 521
Zajączkowski Ananiasz 571
Zajkowscy, ród 445
Zajkowski Andrzej 335
Zakrzewska Helena 791
Zaleska Maria Julia 792, 793
Zaleski Bohdan 701, 714, 718
Zaleski Józef Bohdan 705, 706, 718
Zaleski Wacław Michał (pseud. Wacław z Oleska) 837
Zalewska Waleria 954
Zalewski Daniel 436
Załuscy, ród 482
Załuski Józef Andrzej 5, 68, 921

Zamirajło W.A. 661
Zamoyscy, ród 79, 482, 484, 940
Zamoyska Zofia 609
Zamoyski Andrzej 77, 103, 940
Zamoyski August 940
Zamoyski Jan 46, 75, 88, 98, 940
Zamoyski Konstanty 940
Zamoyski Stanisław Kostka 79
Zamoyski Władysław 940
Zan Tomasz 683, 718
Zandberg Wiktoria 787
Zapałowicz Władysław 794
Zarewicz Stanisław 913
Zatorski Ignacy 158
Zawadzka Wincenta z Żółkowskich 955
Zawadzki Józef 512, 549, 586, 643, 683, 688, 716, 758, 774, 818, 824, 834, 836, 911, 948, 955
Zawadzki Maksymilian 729
Zawadzki Piotr 37
Zawadzki Władysław 795
Zawisza Jan 651
Zawisza Krzysztof Stanisław 651
Zawiszowie, ród 651
Zaydler Bernard 343
Zbaraski Mikołaj Andrejowicz 128
Zborowscy, ród 482
Zdanowicz Aleksander 758
Zebrzydowscy, ród 236
Zegadłowicz Emil 370, 713, 759-761
Zeiller Martin 40, 71
Zieliński August 847
Zieliński Franciszek 225
Zieliński Gustaw 658, 762
Zieliński Tadeusz 749
Zielonka Ludwik Jastrzębiec 653
Ziemba Ryszard 316, 369-372
Ziembicki Witold 994, 999
Ziemiecki Ksawery Karol 674
Ziemkiewicz Michał 925
Zienkowicz Józef 507
Zienkowicz Leon 655
Ziółkowski Franciszek Ksawery 220, 796
Zjawiński Bolesław 594, 627
Złotnicki Lucjan 618
Złotnicki Tadeusz 527
Znatowicz Bronisław 959
Zubelewicz Florian Aleksander 977
Zubrzycki Jan Sas 281, 282, 398, 898
Zwoliński Leonard 720, 790
Zygmunt I Stary 18, 36, 41, 528
Zygmunt II August 36, 41, 494, 922
Zygmunt III Waza 1, 20, 49, 65, 70, 91-95, 180, 555
Zygmunt Szczęsny Feliński, bł. 593

Żaba Feliks Napoleon 763
Żabiński Jan 428
Żabko-Potopowicz Antoni 654
Żebrowski Jan Tomasz 72
Żechowski Stefan 760
Żeligowski Lucjan 656
Żenczykowski Marceli 502
Żeromski Stefan 362, 676, 764, 805
Żewicki Władysław 855
Żłobin Konstantyn Michajłowicz 489
Żmichowska Narcyza 765
Żmuda Alfred 360
Żmudziński Antoni 937
Żmudziński Tadeusz Jan 899
Żochowski Stanisław 90
Żółkowski Aleksander 560
Żółtowscy, ród 482
Żymierski Michał Rola 161

BIBLIOGRAFIA

Banach A. Polska książka ilustrowana 1800-1900. Kraków 1959
Benezit E. Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs. T. 1-8. Paris 1966
Block J. C. Jeremias Falck. Sein Leben und seine Werke. Wien 1890
Broecke M. P. R. van den. Ortelius Atlas Maps. Westrenen 1996
Buła J. Katalog kalendarzy polskich od XVI do XVIII wieku w zbiorach Biblioteki Czartoryskich. Kraków 1994
Centralny katalog zbiorów kartograficznych w Polsce. Z. 1-5. Wrocław 1982-1983
Chojnacki W. Bibliografia zwartych i ulotnych druków konspiracyjnych wydanych na ziemiach polskich pod okupacją niemiecką w latach 1939-1945. Warszawa 2005
Chwalewik E. Zbiory polskie… T. 1-2. Warszawa-Kraków 1926-1927
Cieślewski T. syn. Władysław Skoczylas. Warszawa 1934
(Czapski). Spis rycin przedstawiających portrety przeważnie osobistości polskich w zbiorze Emeryka hrabiego Hutten-Czapskiego w Krakowie. Kraków 1901
Czarnocka K. Półtora wieku grafiki polskiej. Warszawa 1962
Czerner O. Wrocław na dawnej rycinie. Wrocław 1989
Dworsatschek M. Imago Silesiae z kolekcji T. Niewodniczańskiego. Wrocław 2002
Estreicher K. Bibliografia polska. T. 1-35. Kraków 1870-2008
Gocel L. Przypadki Jej Królewskiej Mości Książki. Wrocław 1963
Grońska M. Grafika w książce, tece i albumie. Wrocław 1994
Grońska M. Nowoczesny drzeworyt polski. Wrocław 1971
Grzegorczyk P. Index lexicorum poloniae. Bibliografia słowników polskich. Warszawa 1967
[H. C.] – Hain L., Copinger W.A., Repertorium bibliographicum
Hleb-Koszańska H. Kotwiczówna M. Bibliografia utworów Joachima Lelewela. Wrocław 1952
Imago Poloniae. Dawna Rzeczpospolita na mapach, dokumentach i starodrukach w zbiorach Tomasza Niewodniczańskiego. Oprac. K. Kozica, J. Pezda. Warszawa 2002
[I. P.] – Inkunabuły w Bibliotekach Polskich. Pod red. A. Kaweckiej-Gryczowej. t. 1-2, Wrocław 1970-1993
Iwanoyko E. Jeremiasz Falck Polonus. Poznań 1952
Jäger E. Prussia-Karten 1542-1810. Weissenhorn 1982
Jan Feliks Piwarski. Rysunki – grafika. Warszawa 1961
Katalog polskiego plakatu wojskowego (Poland first to fight). Warszawa 2002
Katalog portretów osobistości polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Warszawa 1990-1998
Katalog zbiorów Ludwika Gocla. T. 1-3. Warszawa 1975-1987
Kieniewiczowa G. Pamiątki powstań narodowych. Warszawa 1988
Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-4. Amsterdam 1970
Kozica K., Pezda J. Dantiscum emporium totius Europae celeberrimum. Gdańsk i Bałtyk na mapach, widokach oraz dokumentach ze zbiorów Tomasza Niewodniczańskiego. Gdańsk 2005
Kozłowski E. Bibliografia powstania styczniowego. Warszawa 1964
Krassowska B., Grefkowicz A. Bibliografia literatury dla dzieci i młodzieży 1918-1939. Warszawa 1995
Krogt P. van der. Koeman's Atlantes Neerlandici. T. 1-3. Westrenen 1997-2003
Łomnicka-Żakowska E. Graficzne portrety Augusta II i Augusta III Wettynów. Warszawa 1997
Łysiak W. Patriotyczne Empireum Bibliofilstwa czyli Przewodnik po terenach łowieckich Bibliofilandii tudzież sąsiednich mocarstw. T. 1-2. Warszawa 2004
Miłośnicy grafiki i ich kolekcje w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie. Katalog wystawy 2006
Mojski P. Cartographia Rappersviliana Polonorum. Rapperswil 1995
Nowy Korbut. Bibliografia Literatury Polskiej. T. 1-17

Opałek M. Litografia lwowska. Wrocław 1958
Pietrzak A. „Czarodziej rylca". Wystawa w sto dziesiątą rocznicę urodzin Stefana Mrożewskiego 1894-1975. Bibl. Narodowa styczeń – marzec 2004. Warszawa 2004
Plakat polski (pod red. J. Waśniewskiego). Warszawa 1972
Polski Słownik Biograficzny. 1935-2009
Portret królewski w grafice. Warszawa 1925
Rastawiecki E. Słownik rytowników polskich. Poznań 1886
Rylska I. Grafika polska w latach 1901-1939. Katalog zbiorów Muzeum Narodowego. Wrocław 1983
Semkowicz A. Wydania dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia. O wydaniach ogłoszonych za życia poety 1822-1855. Gawęda bibliofilska. Lwów 1926
Słownik artystów polskich i obcych w Polsce działających. T. 1-8. Wrocław 1971-2007
Stamperia Polacca. Florencka i nicejska Oficyna Drukarska Samuela Tyszkiewicza [Katalog wystawy]. Warszawa 2009
Szaniawska L. Mapy ziem polskich wydane przez Karola Fleminga w zbiorach Biblioteki Narodowej. 1998
Szeliga J. Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej PAN. Warszawa 1993
Tessaro-Kosimowa I. Warszawa w starych albumach. Warszawa 1978
Thieme U., Becker F. Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart. Leipzig 1907-1950
Tooley R. V. English books with coloured plates 1790 to 1860. Folkestone (England) 1973
Tooley's dictionary of mapmakers. Nowy Jork 1979
Wardzińska K. Dawne widoki Warszawy. Warszawa 1958
Widacka H. Jan III Sobieski w grafice XVII i XVIII wieku. Warszawa 1987
Zakrzewska-Śnieżko Z. Gdańsk w dawnych rycinach. Wrocław 1985

WYKAZ SKRÓTÓW

acc. = accessit (współwydane/y)
adl. = adligat (współoprawne/y)
akw. = akwaforta
b.a. = bez autora
b.m. = bez miejsca wydania
b.r. = bez roku wydania
b.w. = bez wydawcy
bibl. = bibliografia
bp = biskup
brosz. = broszura
ded. = dedykacja
drzew. = drzeworyt/ów
E. = Estreicher
egz. = egzemplarz
faksym. = faksymile, faksymilia
fot. = fotografie
ilustr. = ilustracje
j.w. = jak wyżej
k. = kart/a
k.tyt. = karta tytułowa
kart. = kartonowa/e
kolor. = kolorowany/a/e
litogr. = litografia
łac. = łaciński/a/e
marm. = marmoryzowany/a/e
miedz. = miedzioryt/y
m.in. = między innymi
nakł. = nakładca
nlb. = nieliczbowane
obcięty/a = rycina obcięta do odcisku płyty, bez marginesów
opr. = oprawa
pap. = papier
perg. = pergamin
pl. = plansza, karta
pł. = płótno
p.-p. = passe-partout
piecz. = pieczęć
płsk. = półskórek
portr. = portret
ppł. = półpłótno
pperg. = półpergamin
prow. = proweniencja
reper. = reperowany/a
ryc. = ryciny/a
rys. = rysował
ryt. = rytował
s. = strony/a
supereksl. = superekslibris/y
sygn. = sygnował/sygnatura
szp. = szpalta
t. = tom
tabl. = tablica/e
tłocz. = tłoczenia
wol. = wolumin/y
współcz. = współczesna
współpr. = współoprawny
wyd. = wydanie/wydał
wyk. = wykonał
złoc. = złocenia

Antykwariaty Warszawskie LAMUS

ul. Nowomiejska 7 ul. Sandomierska 23

www.lamus.pl (22) 848 16 39 info@lamus.pl

LAMUS

artinfo.pl

notowania aukcyjne
relacje z wystaw i targów
indeks galerii i artystów
oferty galerii
aukcje internetowe

portal rynku sztuki

www.artinfo.pl

LAMUS